

Bản Dịch Nội Dung Ý Nghĩa Kinh Qur'an Bằng Việt Ngữ

Biên dịch
Trung tâm dịch thuật Ruwad

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

Bản Dịch Nội Dung Ý
Nghĩa Kinh Qur'an
Bằng Việt Ngữ

Biên dịch
Trung tâm dịch thuật Ruwad

٢٠) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات، ١٤٤٥هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي

بيان معاني القرآن - فيتنامي - بدون نص عربي / جمعية خدمة

المحتوى الإسلامي - ط ٢ - الرياض، ١٤٤٥هـ

٧٨٤ ص .. سم

رقم الإيداع: ١٤٤٥ / ٨٦٨٨

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤١٢-٤٨-٠

الطبعة الثانية

١٤٤٥هـ

للتحقق من التحديثات

V1.0.7 - 28 - 04 - 2024

للتواصل: info@quranenc.com

نَحْو تَوْفِيرِ تَفَاسِيرٍ وَتَرَاجِمٍ مُؤْتَوِّفَةٍ لِمَعَانِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ بِلُغَاتِ الْعَالَمِ

Lời Giới Thiệu

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

Kinh Qur'an cao quý là lời phán của Allah, Thượng Đế của toàn vũ trụ và là Đấng tạo ra vạn vật. Ngài đã thiên khải Nó xuống cho vị Nabi và Thiên Sứ cuối cùng, Muhammad (ﷺ), để trình bày cho nhân loại về mục đích của việc Ngài tạo ra họ, và để hướng dẫn họ đến với điều mang lại cho họ hạnh phúc ở thế giới này và Đời Sau, đồng thời để cứu rỗi họ khỏi sự đau khổ vĩnh viễn sau khi chết, và Qur'an là Thiên Kinh Sách cuối cùng trong các Thiên Kinh Sách được ban xuống, Nó xác nhận lại các Thiên Kinh Sách trước Nó, bãi bỏ các giáo luật của Chúng.

Kinh Qur'an là một dấu hiệu và phép màu vĩnh cửu, và Nó là bằng chứng cho sứ mạng của Thiên Sứ của Allah, Muhammad (ﷺ). Allah đã thách thức con người và loài Jinn (ma quỷ) sáng tác ra một kinh sách tương tự, thậm chí chỉ là một chương giống như Nó, nhưng tất cả đều bất lực trước lời thách thức đó.

Bàn tay bóp méo và thay đổi đã không chạm đến Nó kể từ khi Nó được ban xuống hơn 1400 năm trước, và Nó sẽ vẫn được bảo tồn bằng ngôn ngữ Ả-rập mà Nó được ban xuống, vì Allah Toàn Năng và Tối Cao đã đảm bảo sẽ bảo tồn Nó cho đến Ngày Tận Thế.

Kinh Qur'an là nguồn tham chiếu của Islam, và là hiến pháp quy định cuộc sống con người và chi phối nó mọi lúc, mọi nơi; Qur'an kêu gọi chỉ thờ phượng một mình Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, và trình bày những gì con người cần biết về Thượng Đế và tôn giáo của mình, sự khởi đầu của việc tạo ra vũ trụ, và các giai đoạn tạo ra loài người, đồng thời kể về những điều vô hình ở quá khứ và tương lai, về những câu chuyện của các vị Nabi thời trước, cách Allah đã phù hộ Họ và tiêu diệt kẻ thù của Họ như thế nào, và trong Qur'an chứa đựng các nguyên tắc thờ phượng và các sinh hoạt đời thường, kêu gọi đến những đạo đức đáng khen ngợi, cảnh báo về những đạo đức đáng chê trách, về số phận ở Đời Sau, hoặc là Thiên đường, chốn cư ngụ của những người tin tưởng, hoặc là Hoả ngục, chốn cư ngụ của những kẻ làm điều sai trái và những người không tin tưởng.

Và vì tầm quan trọng của Kinh Sách vĩ đại này mà Allah đã ban xuống bằng ngôn ngữ Ả-rập, và sắc lệnh truyền đạt Nó lại cho loài người, chúng tôi rất vui lòng - Quý độc giả thân mến - cung cấp cho bạn bản dịch ý nghĩa và nội dung của Nó bằng chính ngôn ngữ của bạn, để tạo điều kiện thuận lợi cho việc hiểu và đạt được sứ mạng truyền đạt Nó lại cho người khác. Nhóm phụ trách công việc dịch thuật đã rất nỗ lực để hiểu ý nghĩa của Qura'n và dịch Nó, tuy nhiên dù cho bản dịch có chính xác đến đâu thì nó vẫn không thể hiện hết được những ý nghĩa sâu sắc trong các câu Kinh Qur'an, một phép màu vượt qua bất kỳ hành động nào của con người. Đối với những ai muốn hiểu mở rộng thêm, hiểu sâu sắc hơn về chân lý mà Kinh Qur'an đã mang đến, chúng tôi khuyên bạn nên học ngôn ngữ Ả-rập, loại ngôn ngữ mà Qur'an được ban xuống.

Cầu xin bình an cho tất cả Thiên Sứ và tạ ơn Allah, Thượng Đế của toàn vũ trụ.

Bách khoa Toàn thư về Kinh Qur'an

www.quranenc.com

Chúng tôi rất vui khi nhận được đề xuất và nhận xét của bạn cho sự phát triển của bản dịch thông qua cửa sổ ghi chú ở phía trước mỗi câu trên trang web Bách

khoa toàn thư về Kinh Qur'an

(www.quranenc.com).

Nếu bạn muốn liên lạc với chúng tôi, bạn có thể gửi email cho chúng tôi:

info@quranenc.com

1 - Al-Fatihah^(*)

1. Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung
2. Alhamdulillah (xin tạ ơn, ca ngợi và tán dương Allah), Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.
3. Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung
4. Đấng Toàn Quyền của Ngày Thương Phạt
5. Duy chỉ Ngài bày tôi thờ phượng và duy chỉ Ngài bày tôi cầu xin phù hộ và trợ giúp.
6. Xin Ngài hướng dẫn bày tôi đến với con đường ngay chính,
7. Con đường của những người đã được Ngài ban cho ân huệ, không phải con đường của những kẻ đã bị Ngài giận dữ và cũng không phải con đường của những kẻ lạc lối.

(*) Al-Fatihah (Khai Đề).

2 - Al-Baqarah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. Lam. mim⁽¹⁾
2. Đây là Kinh Sách mà trong đó không có gì phải nghi ngờ, một nguồn hướng dẫn dành cho những người ngoan đạo.
3. Những người mà họ có đức tin vào điều vô hình, duy trì lễ nguyện Salah và chi dùng bổng lộc đã được TA ban cấp (cho con đường chính nghĩa của TA).
4. Những người mà họ có đức tin vào những điều đã được thiên khai cho Người (Muhammad), cho các vị Thiên Sứ⁽²⁾ trước Người và có niềm tin kiên định vào Đời Sau.
5. Đây là nhóm người theo đúng chỉ đạo của Thượng Đế của họ và đó là nhóm người thành đạt.
6. Quả thật, những ai cố ý phủ nhận đức tin thì cho dù Người có cảnh báo họ hay không thì họ vẫn không tin tưởng.

(*) Al-Baqarah (Con Bò Cái).

- (1) Những chữ cái rời rạc ở phần đầu của chương Kinh này ám chỉ đến bản chất kỳ diệu của Kinh Qur'an. Đó là một thách thức đối với những người Đa Thần giáo, khiến họ bất lực không thể đáp trả lại. Trong khi Qur'an được cấu thành bởi những chữ cái này tạo bằng ngôn ngữ Ả-rập. Vậy mà người Ả-rập lại không thể sáng tác ra bất cứ câu nào giống như Qur'an - mặc dù họ là những người có tài hùng biện nhất - cho thấy rằng Kinh Qur'an là được mặc khải từ Allah.
- (2) Thiên Sứ và Nabi đều là người đại diện cho Allah được Ngài cử phái đến với nhân loại. Tuy nhiên, Thiên Sứ có trọng trách lớn hơn Nabi, Thiên Sứ mang đến một giáo lý hoàn toàn mới, khác với giáo lý trước đó, còn Nabi là người củng cố, tái hiện lại bộ giáo luật của Thiên Sứ tiền nhiệm. Như vậy, Thiên Sứ chính là Nabi nhưng Nabi không hẳn là Thiên Sứ.

7. Bởi Allah đã đóng dấu lên trái tim của họ, còn tai và mắt của họ đã bị bịt kín, rồi họ sẽ phải chịu một sự trừng phạt khủng khiếp.
8. Trong nhân loại, có người nói chúng tôi đã tin vào Allah và Đời Sau, nhưng thực chất họ không hề tin gì cả.
9. Họ lừa dối Allah và những người có đức tin nhưng thật ra họ chỉ lừa dối chính bản thân họ trong khi họ không nhận thấy điều đó.
10. Trong trái tim của họ mang căn bệnh (dối trá) nên Allah làm cho căn bệnh đó của họ thêm trầm trọng, và rồi đây họ sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn về những gì họ đã lừa dối.
11. Khi có lời bảo họ: “Các người chớ hủy hoại trái đất!”, họ nói: “Quả thật, chúng tôi là những người cải thiện mà.”
12. Không, chính họ là những kẻ tàn phá nhưng họ lại không nhận ra điều đó.
13. Khi có lời bảo họ: “Các người hãy có đức tin giống như những người đã có đức tin”, họ nói: “Lẽ nào chúng tôi lại tin tưởng giống như những kẻ khờ khạo đó đã tin hay sao?” Không, chính họ mới là những kẻ khờ khạo nhưng họ không biết đầy thôi.
14. Khi đối diện với những người có đức tin thì họ nói: “Chúng tôi đã có đức tin.” Nhưng khi ở cùng với những tên Shaytan của họ thì họ lại bảo: “Chúng tôi cùng phe với các người, chẳng qua chúng tôi chỉ bốn cột với họ mà thôi.”
15. Allah cũng bốn cột với họ và Ngài bỏ mặc cho họ lang thang vơ vẩn trong sự thái quá của họ.
16. Đó là những kẻ đã mua sự lầm lạc bằng sự chỉ đạo, do đó, cuộc đời của họ chẳng mang lại lợi ích gì cho họ, và họ không được hướng dẫn.
17. Hình ảnh của họ giống như hình ảnh của một người nhúm lên ngọn lửa, khi ngọn lửa soi sáng mọi vật xung quanh, Allah lấy đi mất ánh sáng của họ, Ngài bỏ mặc họ trong tăm tối mù mịt, họ chẳng nhìn thấy gì.

18. Diếc, câm và mù nên họ không thể quay về (với chân lý).
19. Hoặ (hình ảnh của họ) giống như hình ảnh của cơn mưa trút xuống từ bầu trời kèm theo bóng tối, sấm sét và tia chớp; họ lấy các ngón tay bịt đôi tai để khỏi nghe tiếng sấm sét vì sợ chết. Tuy nhiên, Allah bao vây những kẻ vô đức tin.
20. Tia chớp gần như làm mất họ chẳng nhìn thấy gì, mỗi khi ánh sáng lóe lên thì họ lần mò bước đi, và khi trời tối đen thì họ đứng lại. Nếu muốn, Allah đã lấy mất thính giác và thị giác của họ, bởi Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
21. Hỡi nhân loại, các ngươi hãy thờ phượng Thượng Đế của các ngươi, Đấng đã tạo hóa ra các ngươi và các thể hệ trước các ngươi, mong rằng các ngươi biết kính sợ Ngài.
22. Ngài đã tạo cho các ngươi trái đất như một tấm thảm và bầu trời như một chiếc lọng che, Ngài ban nước mưa từ trên trời xuống làm mọc ra trái quả thành nguồn bổn lộc cho các ngươi. Cho nên, các ngươi chớ dừng dựng những thần linh ngang hàng với Allah trong khi các ngươi biết rõ sự thật.
23. Còn nếu như các ngươi hoài nghi về Qur'an mà TA đã mặc khải cho người Bê Tôi của TA (Muhammad) thì các ngươi hãy mang đến một chương Kinh giống như Nó, và các ngươi hãy mời gọi các nhân chứng của các ngươi ngoài Allah đến xác nhận nếu các ngươi trung thực.
24. Nhưng nếu các ngươi không làm được và chắc chắn các ngươi sẽ không bao giờ làm được thì các ngươi hãy sợ Hỏa Ngục, nơi mà chất đốt của Nó là con người và đã được chuẩn bị sẵn cho những kẻ vô đức tin.
25. Ngươi (Muhammad) hãy báo tin mừng cho những người có đức tin và hành thiện rằng họ sẽ được ban thưởng cho Những Ngôi Vườn Thiên Đàng, bên dưới có các dòng sông chảy. Cứ mỗi lần họ được ban cấp cho trái quả, họ đều nói: "Đây là thứ mà chúng tôi đã được ban cho trước đây" nhưng thật ra họ chỉ được ban cho những thứ

giống giống mà thôi. Và trong Thiên Đàng, họ sẽ được ban cho những người vợ thuần khiết và họ sẽ ở trong đó mãi mãi.

26. Chắc chắn Allah không hề e ngại khi Ngài đưa ra hình ảnh thí dụ về con muỗi hay một sinh vật khác lớn hơn (hoặc nhỏ hơn). Bởi lẽ, đối với những người có đức tin, họ luôn biết rõ điều đó là chân lý đến từ Thượng Đế của họ; ngược lại, đối với những kẻ vô đức tin thì họ nói: “Allah muốn ngụ ý điều gì qua hình ảnh thí dụ này đây chứ?” Thế nên, với thí dụ này Ngài làm cho nhiều kẻ lầm lạc nhưng cũng đồng thời dẫn dắt nhiều người đi đúng đường. Tuy nhiên, Ngài chỉ dùng nó để làm lệch lạc những kẻ tội lỗi.
27. Những kẻ mà họ bội ước với Allah sau khi đã giao kết với Ngài, cắt đứt điều (tinh máu mủ ruột thịt) mà Allah ra lệnh phải hàn gắn và tàn phá trái đất. Đó là những kẻ thất bại.
28. Sao các ngươi lại vô đức tin nơi Allah trong khi Ngài đã khởi tạo các ngươi từ không là gì, rồi Ngài cho các ngươi chết, rồi Ngài phục sinh các ngươi trở lại, sau đó các ngươi được triệu tập về trình diện Ngài?!
29. Ngài là Đấng đã tạo tất cả mọi thứ trên trái đất cho các ngươi. Sau đó, Ngài hướng về bầu trời và tạo chúng thành bảy tầng trời; và Ngài là Đấng biết rõ tất cả mọi thứ.
30. Ngươi hãy nhớ lại (hỡi Muhammad) khi Thượng Đế của Ngươi thông báo với các Thiên Thần: “TA sẽ đặt (con người) làm đại diện của TA trên trái đất.” Các Thiên Thần nói: “Lẽ nào Ngài lại muốn tạo thêm một tên hủy diệt, gây đổ máu trên trái đất lần nữa trong khi bầy tôi vẫn luôn tụng niệm, tạ ơn và vinh danh Ngài?!” (Allah) phán: “Chắc chắn TA biết rõ những điều mà các ngươi không hề biết.”
31. Rồi Ngài đã dạy cho Adam tên gọi của tất cả mọi thứ, sau đó Ngài trưng bày mọi thứ ra trước mặt các Thiên Thần, phán: “Các ngươi hãy cho TA biết tên của các thứ này xem nếu các ngươi thật sự biết!”
32. (Các Thiên Thần) đồng thưa: “Vinh quang thay Ngài, bầy tôi nào biết ngoài những điều mà Ngài đã dạy cho bầy tôi. Quả thật, chỉ một mình Ngài mới là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.”

33. (Allah) phán bảo (Adam): “Này Adam, Ngươi hãy cho Họ biết tên gọi của chúng.” Rồi khi Adam cho các Thiên Thần biết tên gọi của tất cả mọi thứ, Allah phán (với các Thiên Thần): “Chẳng phải TA đã bảo các ngươi rằng TA biết điều vô hình của các tầng trời và trái đất và TA biết rõ điều các ngươi phôi bày và giấu kín hay sao?!”
34. Ngươi hãy nhớ lại (hỡi Muhammad) khi TA ra lệnh cho các Thiên Thần: “Các ngươi hãy quỳ lạy chào hỏi Adam”, lập tức, tất cả đều quỳ lạy ngoại trừ Iblis, hắn đã cãi lệnh và tự cao tự đại, và hắn đã trở thành một tên vô đức tin.
35. Và TA đã phán bảo (Adam): “Này Adam, Ngươi và vợ của Ngươi hãy sống trong Thiên Đàng và hai Ngươi hãy ăn thỏa thích những gì mình muốn, nhưng hai Ngươi chớ đến gần cây này kéo hai Ngươi trở thành những kẻ làm điều sai quấy.”
36. Tuy nhiên, Shaytan đã làm cho cả hai rời khỏi Thiên Đàng, hắn đã làm cho hai người họ bị trục xuất khỏi nơi đang sinh sống. Và TA đã phán bảo (vợ chồng Adam và Iblis): “Các ngươi hãy xuống trái đất mà sống, các ngươi sẽ là kẻ thù của nhau; và trên trái đất các ngươi sẽ có một cuộc sống tạm đến một thời hạn nhất định.”
37. Nhưng rồi Adam đã hối cải với Thượng Đế bằng lời lẽ học được từ Ngài, và Ngài đã tha thứ tội lỗi cho Y bởi Ngài là Đấng Hằng Chấp Nhận sự sám hối, Đấng Khoan Dung.
38. TA phán: “Tất cả các ngươi (vợ chồng Adam và Iblis) hãy đi xuống khỏi nơi đó (Thiên Đàng). Rồi khi nào có chỉ đạo từ nơi TA đến với các ngươi, ai biết đi theo chỉ đạo của TA thì họ sẽ không lo và sẽ không buồn phiền.”
39. “Còn ai không tin tưởng và bác bỏ các Lời Mặc Khải của TA thì họ sẽ là cư dân của Hỏa Ngục, họ sẽ ở trong đó đời đời.”
40. Hỡi người dân Israel (tức dòng dõi của Nabi Ya'qub), các Ngươi hãy ghi nhớ các ân huệ mà TA đã đặc ân cho các ngươi và các ngươi hãy thực hiện Giao Ước của TA thì TA sẽ thực hiện Giao Ước của các ngươi, và các ngươi hãy chỉ kính sợ một mình TA thôi.

41. Các người hãy tin tưởng vào (Qur'an) mà TA đã mặc khải (cho Muhammad) nhằm khẳng định lại những gì đang ở nơi các người (Kinh Cựu Ước, Kinh Tân Ước), bởi thế các người chớ là những kẻ đầu tiên phủ nhận Nó, chớ lấy các Lời Mặc Khải của TA đem bán với cái giá ít ỏi, và các người hãy chỉ kính sợ một mình TA thôi.
42. Các người chớ pha trộn chân lý với cái nguỵ tạo, chớ cố tình che giấu chân lý trong khi các người biết rõ sự thật.
43. Các người hãy duy trì lễ nguyện Salah, hãy xuất Zakah và hãy cúi mình cùng với những người cúi mình (thờ phượng Allah).
44. Chẳng lẽ các người bảo thiên hạ sống đạo đức nhưng các người lại quên mất chính bản thân các người trong khi các người là những người đọc Kinh Sách ư? Lẽ nào các người không biết suy ngẫm?
45. Các người hãy cầu xin sự phù hộ bằng tấm lòng kiên nhẫn và lễ nguyện Salah. Quả thật lễ nguyện Salah chần hẩn là điều nặng nề và khó khăn nhưng đối với những người thực sự kính sợ (Allah thì nó không khó khăn và nặng nề chút nào).
46. Họ là những người luôn nghĩ rằng họ sẽ phải trở về trình diện Thượng Đế của họ.
47. Hỡi người dân Israel, các người hãy ghi nhớ ân huệ mà TA đã đặc ân cho các người và quả thật TA đã ưu đãi các người hơn thiên hạ.
48. Các người hãy lo sợ cho Ngày mà không ai giúp được ai cả, không có sự can thiệp nào cũng như không có sự bồi thường nào được chấp nhận, và họ sẽ không được giúp đỡ.
49. (Các người hãy nhớ lại) việc TA đã giải cứu các người khỏi đám quân lính của Pha-ra-ông, họ đã đàn áp các người bằng cực hình man rợ, họ đã tàn sát con trai của các người và tha cho con gái của các người. Trong sự việc đó là sự thử thách to lớn từ Thượng Đế của các người dành cho các người.
50. (Các người hãy nhớ lại) khi TA (Allah) chế đôi biển (Hồng Hải) cho các người (lúc Pha-ra-ông đuổi cùng giết tận các người), TA đã cứu các người và nhấn chìm đám quân lính của hắn trước sự chứng kiến của các người.

51. (Các người hãy nhớ lại) lúc TA hẹn gặp Musa (Môi-se) trong bốn mươi đêm, rồi trong thời gian Y đi vắng, các người đã tạo ra tượng con bê để thờ phượng và các người trở thành những kẻ sai quấy.
52. Rồi TA đã xá xóa tội lỗi đó cho các người hi vọng các người biết tri ân.
53. (Các người hãy nhớ lại) khi TA ban cho Musa Kinh Sách (Tawrah - Kinh Cựu Ước) và Tiêu Chuẩn Phân Biệt Phúc Tội mong rằng các người được hướng dẫn đúng đường.
54. (Các người hãy nhớ lại) khi Musa bảo người dân của Y: “Hỡi người dân của Ta! Quả thật các người đã tự bắt công với chính mình qua việc tạo ra tượng con bê, để chuộc tội với Đấng Tạo Hóa của các người thì các người phải tự kết liễu mạng sống của các người, đó là cách tốt nhất để chuộc tội với Đấng đã tạo hóa ra các người, có thể Ngài mới chấp nhận việc sám hối của các người. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Chấp Nhận Sám Hối, Đấng Khoan Dung.”
55. (Các người hãy nhớ lại) việc các người đã nói: “Này Musa, chúng tôi không thể nào tin vào Người cho đến khi chúng tôi tận mắt thấy được Allah xuất hiện.” Thế là tia sét đã trừng phạt các người trong lúc các người chỉ biết trở mặt ra nhìn.
56. Sau đó, TA đã làm các người sống lại sau cái chết của các người, mong rằng các người biết tri ân.
57. Và TA đã dùng mây che mát cho các người, ban xuống cho các người Mann (loại thức uống giống như mật ong) và chim cút, và (TA phán): “Các người hãy ăn thực phẩm tốt lành mà TA đã ban cấp cho các người.” Thật ra họ chẳng hề gây hại được TA mà ngược lại họ đã tự làm hại chính bản thân họ.
58. (Các người hãy nhớ lại) khi TA bảo: “Các người hãy vào thị trấn này (Palestine), các người hãy tự do ăn uống thỏa thích và các người hãy vào công trong sự phủ phục và cầu nguyện (TA): “Xin Ngài tha thứ tội lỗi cho bầy tôi” thì TA sẽ tha thứ tội lỗi cho các người và TA sẽ ban thêm công đức cho những người làm tốt (trong các người).

59. Tuy nhiên, những kẻ làm điều sai quấy đã thay đổi lời nói đó thành lời khác với lời đã bảo ban họ, thế là TA đã giáng tai họa từ trời xuống trừng phạt những kẻ làm điều sai quấy bởi những hành động tội lỗi của họ.
60. (Các người hãy nhớ lại) khi Musa thỉnh cầu được ban nước uống cho người dân của Y, TA bảo: “Người hãy dùng gậy của Người đánh lên tảng đá”, rồi mười hai ngọn nước phun ra từ đó, mỗi bộ lạc (trong mười hai bộ lạc) đều biết được đâu là nguồn nước của mình. (Allah phán:) Các người hãy ăn uống thiên lộc của Allah và chớ dùng tàn phá trái đất.
61. (Các người hãy nhớ lại) việc mình đã đề nghị: “Hỡi Musa, chúng tôi không thể nào chịu nổi khi chỉ phải ăn mãi một loại thức ăn thế này, Người hãy cầu xin Thượng Đế của Người ban cho chúng tôi thực phẩm mọc ra từ đất như rau xanh, dưa leo, tỏi, đậu và hành.” Musa hỏi: “Sao, các người lại muốn lấy cái tốt đổi cái tệ kia chứ? Các người hãy đi đến bất cứ nơi nào (của Ai Cập), các người sẽ có được những thứ mà các người đòi hỏi.” Thế là sự hèn hạ, nghèo khổ đã bám lấy họ và họ phải sống trong cơn giận dữ của Allah. Họ bị như thế là vì họ đã vô đức tin nơi các Lời Mặc Khải của Allah và giết hại các vị Nabi một cách không chính đáng. Đó là bởi vì họ đã trái lệnh và vượt quá giới hạn (của Allah).
62. Quả thật, những người có đức tin (trong cộng đồng Islam) và các cộng đồng người Do Thái, người Thiên Chúa và người Sobi-un (Sabian)⁽³⁾, ai trong số họ đã tin tưởng vào Allah, tin vào Đồi Sau và hành thiện thì họ đã đạt được phần thưởng từ Thượng Đế của mình, họ sẽ không phải lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.

---

(3) Sobi-un là danh từ mà người Ả-rập gọi chung tất cả những ai đã cải đạo sang tôn giáo khác, họ theo một số Thiên Sứ của Allah ở thời trước đây. Cổ học giả Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah nói: “Sobi-un có hai nhóm, một nhóm tin tưởng và thờ phượng Allah duy nhất, họ được nhắc ở câu 62 của chương Al-Baqarah và nhóm còn lại là nhóm đa thần, họ được nhắc ở câu 17 của chương Al-Hajj.”

63. (Các người hãy nhớ lại) khi TA đã nhận giao ước của các người và TA đã nâng ngọn núi lên trên các người mà phán: “Các người hãy nắm chắc những gì TA đã ban cho các người (trong Kinh Tawrah), và các người hãy ghi nhớ mọi điều răn dạy trong đó hi vọng các người sẽ ngoan đạo.”
64. Nhưng rồi các người lại quay mặt làm ngơ, nếu Allah không ưu ái và thương xót các người thì chắc chắn các người đã trở thành những kẻ thất bại mất rồi.
65. Và chắc hẳn các người đã biết rõ về câu chuyện của nhóm người trong các người đã phạm giới luật cấm của ngày thứ bảy, TA đã phán cho họ: “Các người hãy thành loài khỉ đáng khinh!”
66. TA đã lấy sự trừng phạt đó làm bài học cho các thế hệ đang sống trong thời đại của họ và các thế hệ sau họ và làm lời răn dạy cho những người ngoan đạo.
67. (Các người hãy nhớ lại) khi Musa bảo người dân của Y: “Quả thật Allah đã ra lệnh cho các người cắt tiết một con bò cái.” Họ nói: “Có phải Người đùa với chúng tôi chăng?” (Musa) nói: “Ta cầu xin Allah che chở tránh khỏi việc trở thành một kẻ ngu muội (dám đùa cợt với mệnh lệnh của Ngài).”
68. Họ (yêu cầu Musa), nói: “(Nếu đúng như vậy,) Người hãy cầu nguyện Thượng Đế của Người mô tả rõ cho chúng tôi biết con bò cái đó ra sao?” (Musa) bảo: “Ngài phán rằng đó là con bò cái, không quá già cũng không quá non mà là ở giữa hai mức đó. Nào các người hãy mau thực hiện theo điều mà các người đã được lệnh!”
69. Họ (lại yêu cầu Musa), nói: “Vậy Người hãy cầu nguyện Thượng Đế của Người trình bày rõ cho chúng tôi biết nó màu gì?” (Musa) bảo: “Ngài phán rằng đó là con bò cái vàng hung, màu của nó làm cho người nhìn thích thú.”
70. Họ (lại tiếp tục yêu cầu Musa), nói: “Người hãy cầu nguyện Thượng Đế của Người trình bày chi tiết hơn nữa về nó, bởi con bò cái đều giống giống nhau, chúng tôi khó phân biệt, In-Sha-Allah⁽⁴⁾ lần này chúng tôi sẽ được chỉ đúng.”

(4) In-Sha-Allah nghĩa là “Nếu Allah muốn”. Đây là câu nói mà tín đồ Muslim nên nói khi muốn nói hay làm một điều gì đó ở tương lai.

71. (Musa) bảo: “Ngài phán rằng đó là con bò cái chưa từng cày ruộng cũng chưa từng kéo nước tưới rẫy, nó lành lặn (khỏe mạnh và không khiếm khuyết) và nó hoàn toàn vàng hung (không có một đốm trắng nào).” (Đến đây) họ mới nói: “Giờ thì Người mới trình bày rõ sự thật.” Rồi (cuối cùng) họ cũng đã cắt tiết nó sau khi gần như không muốn làm.
72. (Các người hãy nhớ lại hồi dân Israel) khi các người giết một sinh mạng nhưng các người đổ thừa lẫn nhau về (vụ án mạng đó), nhưng rồi Allah cũng đã phơi bày điều bí ẩn mà các người đã cố giấu giếm.
73. TA đã phán: “Các người hãy lấy xương (của con bò đã cắt tiết) đánh vào nó (thi thể của nạn nhân).” Với cách đó, Allah làm cho người chết sống lại (chỉ ra kẻ sát nhân), đồng thời để Ngài trình bày cho các người thấy các phép lạ của Ngài, mong rằng các người biết suy nghĩ.
74. Nhưng rồi sau đó, con tim của các người lại chai cứng tựa như đá hoặc cứng hơn thế. Bởi lẽ có loại đá từ đó phun ra các con sông, có loại đá nứt làm đôi cho nước chảy ra và có loại đá rơi từ trên núi xuống vì khiếp sợ Allah. Và Allah không làm ngơ trước bất cứ hành động nào của các người.
75. Lẽ nào các người (hồi những người có đức tin) vẫn còn hy vọng rằng họ (những người Do Thái) sẽ tin tưởng các người khi một nhóm (tu sĩ) trong số họ quả thật đã nghe rõ lời phán của Allah rồi sau đó bóp méo nó sau khi họ đã hiểu rõ nó trong lúc họ biết (điều họ làm) ư?
76. Mỗi khi họ gặp những người có đức tin, họ bảo: “Chúng tôi đã có đức tin” nhưng khi họ ở riêng với nhau thì lại trách móc nhau: “Tại sao các người lại tuyên bố với họ (những người có đức tin) điều mà Allah đã bảo các người (phải tin vào Muhammad) để họ có bằng chứng thừa các người trước Thượng Đế của các người, sao các người không chịu suy nghĩ?”
77. Lẽ nào họ lại không biết rằng Allah luôn thông tường hết những gì họ đã cố giấu giếm và những gì họ công khai?

78. Trong số họ (những người Do Thái) có những tên mù chữ không biết gì về Kinh Sách ngoại trừ điều mơ mộng viễn vông và những kẻ đó chỉ toàn đoán chừng mà thôi.
79. Bởi thế, thật đáng bị hủy diệt đối với những kẻ đã tự tay mình viết Kinh Sách rồi lại bảo rằng đó là Kinh Sách do Allah ban xuống hầu mang Nó đi bán với cái giá ít ỏi. Họ thật đáng bị hủy diệt bởi những gì họ đã tự tay viết và những gì họ đã tích góp (từ việc làm đó).
80. Họ (những người Do Thái) nói: “Hỏa Ngục không chạm đến chúng tôi được lâu đâu mà chỉ vài ngày ngắn ngủi thôi.” Người (hỡi Muhammad) hãy bảo họ: “Có phải các người đã nhận được lời đảm bảo từ Allah rồi chẳng, nếu đúng như thế thì Allah sẽ không bao giờ bội ước; hay là các người chỉ nói cho Allah điều mà các người không biết?”
81. Không đâu, ai đã tích góp tội lỗi thì sẽ bị tội lỗi đó túm lấy họ, họ sẽ là đám cư dân của Hỏa Ngục và phải ở trong nó mãi mãi.
82. Riêng những ai có đức tin và hành thiện, họ sẽ là cư dân của Thiên Đàng, họ sẽ định cư trong đó mãi mãi.
83. (Các người hãy nhớ lại) khi TA đã nhận giao ước từ người dân Israel các người, (TA phán bảo các người): “Các người không được thờ phượng ai ngoài Allah, các người phải hiếu thảo với cha mẹ, phải cư xử tử tế với bà con họ hàng, với trẻ mồ côi, với những người thiếu thốn, các người phải nói năng nhã nhặn với mọi người, phải duy trì lễ nguyện Salah và phải xuất Zakah.” Nhưng rồi chỉ có một ít trong các người tuân thủ còn đa số các người đều đã ngoảnh mặt quay lưng.”
84. (Các người hãy nhớ lại) khi các người đã giao ước với TA là không giết hại lẫn nhau, không xua đuổi nhau ra khỏi nhà cửa của các người và điều đó được các người đồng thống nhất và xác nhận.
85. Vậy mà các người vẫn giết hại lẫn nhau, cố tình gây tội lỗi và hận thù để có cơ trục xuất người trong các người rồi khỏi nhà cửa của

họ. Và nếu họ lọt vào tay các người như tù binh thì các người đòi họ chuộc mạng trong khi việc trục xuất họ là điều cấm đối với các người. Chẳng lẽ các người chỉ tin một phần của Kinh Sách và phủ nhận phần còn lại ư? Thế thì hình phạt dành cho những ai trong các người dám làm điều đó không gì khác hơn là sự nhục nhã ở đời này; rồi vào Đời Sau, họ phải chuốc lấy cực hình khủng khiếp, và Allah không làm ngơ trước bất cứ điều gì các người làm.

- 86.** Đó là những kẻ đã mua đời này bằng cái giá của Đời Sau. Bởi thế, sự trừng phạt dành cho họ sẽ không được giảm nhẹ và họ cũng sẽ không được ai cứu giúp.
- 87.** Quả thật, TA đã ban cho Musa Kinh Sách và đã cử các vị Thiên Sứ kế nhiệm sau Y. Và TA cũng đã ban cho Ysa (Giê-su) con trai của Maryam (Maria) một loạt phép màu rõ ràng và để Jibril (Gabriel) danh dự làm trợ thủ cho Y. Phải chăng, mỗi khi một Thiên Sứ nào đó đến gặp các người (dân Israel) để thông báo về sắc lệnh của TA, khi các người không thích điều gì đó thì các người trở nên ngạo mạn để rồi một nhóm thì phủ nhận (các Thiên Sứ) còn một nhóm thì giết hại Họ?
- 88.** (Người Do Thái) bảo: “Con tim của chúng tôi đã bị khóa chặt rồi (không tiếp nhận thêm bất cứ điều gì nữa).” Đúng hơn là Allah đã nguyên rửa⁽⁵⁾ họ bởi tội vô đức tin của họ nên họ chỉ tin rất ít.
- 89.** Và khi có một Kinh Sách (Qur'an) được Allah gọi đến cho họ nhằm khẳng định lại những điều ở nơi họ (trong Kinh Tawrah và Injil), và trước đó họ đã luôn mong giành chiến thắng những người vô đức tin (khi có một vị Nabi được gửi đến). Vậy mà khi điều họ thừa nhận đến với họ thì họ lại phủ nhận và bác bỏ. Cho nên Allah nguyên rửa những kẻ vô đức tin.
- 90.** Thật tệ hại thay, chỉ vì lòng ganh tị và đố kỵ mà họ bán rẻ thân mình khi họ phủ nhận những gì được Allah thiên khải; (họ mỉa mai) rằng Allah ban hồng phúc của Ngài xuống cho bất cứ ai

(5) Allah đã trục xuất họ ra khỏi lòng thương xót và khoan dung của Ngài.

Ngài muốn trong số đám bê tội của Ngài (thay vì ban xuống cho Muhammad). Thế nên họ phải chuốc lấy hết con thịnh nộ này đến con thịnh nộ khác (của Allah), và những kẻ vô đức tin sẽ bị trừng phạt một cách nhục nhã.

91. Khi có lời bảo họ (dân Do Thái): “Các người hãy tin vào những gì Allah ban xuống (trong Qur’an)”. Họ nói: “Chúng tôi chỉ tin vào những gì đã thiên khai cho chúng tôi (từ Tawrah) mà thôi.” Và họ bác bỏ hoàn toàn mọi điều được thiên khai sau đó trong khi Qur’an là chân lý xác nhận lại những gì đang trong tay họ. Người (hỡi Muhammad) hãy hỏi họ: “Nếu thật sự các người đã có đức tin thì tại sao trước đây các người lại giết chết những vị Nabi của Allah?”
92. Và quả thật, Musa cũng đã mang đến cho các người nhiều bằng chứng rõ rệt, vậy mà sau đó các người vẫn mù quáng đức tượng con bò để thờ phượng và các người là những kẻ làm điều sai quấy.
93. (Các người hãy nhớ lại) khi TA nhận lấy giao ước của các người và TA đã nâng ngọn núi lên bên trên các người, (TA phán): “Các người hãy nắm thật chặt những điều TA đã mang đến cho các người và hãy nghe theo (những điều mặc khải đó).” Họ đáp: “Chúng tôi đã nghe nhưng không làm theo.” Niềm tin vào con bò (đúc) là thần linh đã thấm sâu vào tim họ. Người hãy bảo họ (hỡi Muhammad): “Thật xấu xa thay cho đức tin (lầm lạc) của các người đã sai khiến các người nếu các người có đức tin (nơi bất cứ sự việc gì).”
94. Người hãy bảo họ (hỡi Muhammad): “Nếu các người (hỡi những người Do Thái) khẳng định cuộc sống Đời Sau là dành riêng cho các người, không dành cho bất cứ ai khác trong nhân loại, vậy thì các người hãy cầu xin được chết ngay đi, nếu các người nói thật?”
95. Nhưng chắc chắn họ sẽ không bao giờ dám cầu xin được chết đâu bởi họ hiểu rõ những gì họ đã làm; và Allah luôn tận tường mọi hành động của những kẻ làm điều sai quấy.
96. Và chắc chắn Người (Muhammad) sẽ thấy họ là những kẻ tham sống (sợ chết) nhất, (họ tham sống) hơn cả những kẻ thờ đa thần,

thậm chí từng người trong bọn họ còn ước muốn được sống đến cả ngàn năm, nhưng cho dù có được sống thọ đến chừng ấy tuổi đi chăng nữa thì vẫn không thoát khỏi được sự trừng phạt (của Allah), bởi Allah luôn thấy rõ mọi điều họ làm.

- 97.** Người (Muhammad) hãy nói với họ: “Ai đã từng là kẻ thù của (đại Thiên Thần) Jibril thì hãy biết rằng Y đã mang Qur'an đặt vào trái tim của Người bằng phép của Allah nhằm xác nhận lại những điều đã được ban xuống trước đó, và Nó (Qur'an) là nguồn chỉ đạo và là tin mừng dành cho những người có đức tin.”
- 98.** Ai từng là kẻ thù của Allah, của các Thiên Thần của Ngài, của các vị Thiên Sứ của Ngài, của (đại Thiên Thần) Jibril và (đại Thiên Thần) Mika-il (Michael) thì (hãy biết rằng) quả thật Allah là kẻ thù của những kẻ vô đức tin.
- 99.** Quả thật, TA (Allah) đã thiên khai cho Người (Muhammad) những lời mặc khải rõ ràng nhưng chỉ những kẻ phản nghịch, bất tuân mới không tin mà thôi.
- 100.** Cứ mỗi lần họ lập giao ước nào đó thì một nhóm trong số họ thường gạt bỏ nó sang một bên. Không, đúng hơn là (bởi vì) đa số bọn họ không có đức tin.
- 101.** Và cứ mỗi khi một vị Thiên Sứ nào đó được Allah cử phái đến với họ để xác nhận lại những điều ở nơi họ thì một nhóm người được ban cho Kinh Sách lại gạt bỏ Kinh Sách của Allah ra sau lưng họ như thể là họ không hề hay biết gì cả.
- 102.** Họ (người Do Thái) đã đi theo những điều mà những tên Shaytan đọc (sai lệch) về quyền lực của Sulayman (Solomon). Và Sulayman đã không vô đức tin mà chính những tên Shaytan mới vô đức tin. Bọn chúng đã dạy loài người Sihir (bùa ngải, ma thuật) và những gì được ban xuống cho hai Thiên Thần Harut và Marut tại Babil (thành phố Babylon của I-rắc). Tuy nhiên, hai Thiên Thần này không hề dạy cho một ai mà không cảnh

báo trước: “Quả thật chúng tôi là một sự thử thách (cám dỗ), cho nên các ngươi chớ vô đức tin.” Mặc dù vậy, loài người vẫn học lấy từ hai Thiên Thần đó các loại (Sihr) dùng để chia rẽ vợ chồng, và họ đã không thể dùng nó hại được bất cứ ai trừ phi Allah cho phép. Và họ học lấy điều gây hại cho bản thân họ chứ nào mang lại lợi ích gì cho họ. Quả thật, họ đã biết rằng ai mua bán (Sihr) sẽ không được hưởng bất cứ điều tốt lành nào ở Đồi Sau. Thật tội tệ thay cho cái mà vì nó họ đã bán rẻ bản thân mình. Ôi giá như họ nhận biết được điều đó!

- 103.** Nếu họ có đức tin và ngoan đạo thì chắc chắn họ sẽ được ban thưởng nhiều điều tốt đẹp hơn ở nơi Allah, giá như họ biết điều đó!
- 104.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi chớ nói (với Thiên Sứ Muhammad) bằng tiếng Raa’ina⁽⁶⁾, đổi lại các ngươi hãy nói (với Y) bằng tiếng Unzhurna, và các ngươi hãy lắng nghe (lời Y dạy). Còn những kẻ vô đức tin (rồi đây) sẽ phải chịu sự trừng phạt đau đớn.
- 105.** Không một người vô đức tin nào thuộc dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) kể cả dân đa thần lại muốn Thượng Đế của các ngươi ban điều tốt xuống cho các ngươi bao giờ (hỡi những người có đức tin). Tuy nhiên, với lòng thương xót của Ngài, Ngài dành đặc ân cho ai Ngài muốn bởi Allah là chủ nhân của thiên ân vĩ đại.

---

(6) Những người Do Thái thường hay dùng những tiếng hay những từ ngữ có âm tiết giống giống nhau để nhạo báng hoặc nguyên rủa Thiên Sứ Muhammad. Đã có nhiều Hadith cho biết rằng những người Do Thái mỗi khi chào Salam đến Thiên Sứ Muhammad, thay vì nói Assalam Alaykum thì họ lại nói Assaam Alaykum, Assalam có nghĩa là bằng an còn Assaam có nghĩa là cái chết, ý họ muốn dùng tiếng Assaam để nguyên rủa Người. Tương tự, khi họ muốn nói với Thiên Sứ Muhammad “hãy lắng nghe chúng tôi”, thay vì họ nói “Raa’ina” thì họ lại nói “ari’na” có nghĩa là ngu ngốc, ý của họ muốn nhạo báng Người. Cho nên, Allah ra lệnh cho những người có đức tin không dùng tiếng “Raa’ina” nữa mà hãy dùng tiếng “Unzhurna” để thay thế khi nói chuyện với Thiên Sứ Muhammad.

- 106.** Bất cứ câu Kinh nào TA (Allah) xóa bỏ hoặc chỉ xóa đi giáo lý (vẫn giữ nguyên câu Kinh) cũng đều được TA mang đến câu Kinh khác tốt hơn hoặc tương đương. Lẽ nào Người không biết Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ ư?
- 107.** Lẽ nào Người không biết vương quyền cai trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về Allah hay sao? Và ngoài Allah, các người sẽ không có bất cứ vị bảo hộ cũng như vị giúp đỡ nào.
- 108.** Hoặc có phải các người (những người có đức tin) muốn đòi hỏi Thiên Sứ của các người giống như Musa đã bị (người dân của mình) đòi hỏi trước đây ư? Người nào mang đức tin để đổi lấy sự vô đức tin thì quả thật y đã lạc khỏi con đường (chính đạo).
- 109.** Rất nhiều dân Kinh Sách chỉ vì lòng ganh tị mà họ muốn kéo các người trở lại tình trạng vô đức tin như trước đây, mặc dù chân lý đã phơi bày rõ ràng trước mặt họ. Nhưng thôi, các người hãy lượng thứ và bỏ qua cho họ đến khi Allah ban hành sắc lệnh của Ngài xuống. Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi việc.
- 110.** Các người hãy duy trì lễ nguyện Salah và xuất Zakah; và bất cứ điều (tốt) nào mà các người đã gọi đi trước cho bản thân các người, các người sẽ tìm thấy chúng (đầy đủ) ở nơi Allah bởi quả thật Allah luôn thấy rõ mọi điều các người làm.
- 111.** Và họ (những người Do Thái và Thiên Chúa) nói: “Không ai được vào Thiên Đàng trừ người Do Thái hoặc Thiên Chúa.” Đó chẳng qua chỉ là mộng tưởng của họ mà thôi. Người hãy bảo họ (hỡi Muhammad): “Vậy các người hãy đưa ra bằng chứng chứng minh lời nói của các người là sự thật đi nào!”
- 112.** Không (như lời họ nói), chỉ có những ai phủ phục Allah và là người làm tốt (trong thờ phượng cũng như trong hành thiện) thì họ mới được phần thưởng từ Thượng Đế của họ và họ sẽ không còn phải lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.
- 113.** Những người Do Thái thì bảo những người Thiên Chúa chẳng có gì (làm cơ sở cho tôn giáo của mình) còn những người Thiên

Chúa thì lại nói những người Do Thái chẳng có gì (làm cơ sở cho tôn giáo của mình) trong khi cả hai nhóm đều đọc cùng một Kinh Sách. Tương tự như vậy, những kẻ không hiểu biết cũng nói ra những lời giống như họ. Nhưng rồi đây vào Đòi Sau, Allah sẽ phân xử giữa họ về những điều họ đã từng tranh cãi với nhau.

- 114.** Thế còn ai sai quấy hơn những kẻ đã ngăn cản thiên hạ tụng niệm Allah trong các Masjid⁽⁷⁾ của Ngài cũng như không ngừng tìm mọi cách đập phá cho bằng được (các Masjid). Những kẻ đó, phải làm cho họ sợ mỗi khi họ muốn vào các Masjid. Họ phải bị hạ nhục ở trần gian này còn ở Đòi Sau họ sẽ phải đối mặt với sự trừng phạt vô cùng khủng khiếp.
- 115.** Hướng đông và hướng tây đều là của Allah, cho nên, dù các người có quay mặt về hướng nào đi chăng nữa thì cũng đều hướng đến Allah cả. Quả thật, Allah là Đấng Bao La, Đấng Hiểu Biết.
- 116.** Họ (những người Do Thái, Thiên Chúa và đa thần) bảo rằng Allah có con trai. Thật trong sạch thay Ngài! Không phải như thế, bởi

(7) Masjid là phiên âm của (مسجد) trong tiếng Ả-rập, theo nghĩa đen của từ có nghĩa là nơi quỳ lạy thờ cúng, số nhiều của tiếng này là (مساجد) - Masa-jid. Trong thuật ngữ Islam, Masjid được dùng để gọi ngôi nhà mà các tín đồ Muslim dâng lễ nguyện Salah tập thể trong đó. Người nói tiếng Việt khi nhắc đến ngôi nhà mà các tín đồ Muslim dâng lễ nguyện Salah tập thể thì họ thường dùng từ “thánh đường” hoặc “nhà thờ” để diễn đạt, có người kỹ hơn một chút thì kết hợp thêm cùng với từ “Hồi giáo” tức “thánh đường Hồi giáo” hoặc “nhà thờ Hồi giáo” để phân biệt với nhà thờ hoặc thánh đường của Thiên Chúa giáo. Xét về mặt ngữ nghĩa thì “nhà thờ” tương đối sát nghĩa hơn “thánh đường”, còn “thánh đường” chưa thực sự chính xác bởi vì “thánh đường” có nghĩa là ngôi nhà của thần thánh trong khi Allah không phải là thần thánh mà là Đấng Tạo Hóa, Đấng Tối Cao, Đấng Đáng Được Thờ Phụng, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật. Tuy nhiên, từ “thánh đường” đã trở nên phổ biến và quen thuộc trong cộng đồng Muslim nói tiếng Việt mỗi khi nhắc đến ngôi nhà mà các tín đồ Muslim dâng lễ nguyện Salah tập thể. Bản dịch Qur’an tiếng Việt này dùng luôn tiếng phiên âm mà không chuyển ngữ với mong muốn tiếng “Masjid” trở thành tiếng đặc trưng của người Muslim nói tiếng Việt khi họ gọi ngôi nhà dâng lễ nguyện Salah tập thể của mình mục đích để khỏi nhầm lẫn với các nơi thờ cúng của người ngoại đạo.

tất cả vạn vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Ngài, tất cả đều phủ phục trước Ngài (với vai trò là những tạo vật của Ngài).

- 117.** Ngài (Allah) đã sáng tạo ra các tầng trời và trái đất, (đối với Ngài) mỗi khi Ngài định điều gì, Ngài chỉ cần phán “Hãy thành”, (ngay lập tức) nó sẽ thành (theo đúng ý của Ngài).
- 118.** Những kẻ thiếu hiểu biết (thuộc những người Do Thái, Thiên Chúa và đa thần) bảo: “Tại sao Allah lại không nói chuyện trực tiếp với chúng tôi hoặc phơi bày cho chúng tôi thấy một dấu hiệu để chứng minh?” Tương tự, những cộng đồng trước họ cũng đã nói giống như lời của họ, đúng là tất cả họ đều có con tim tương đồng nhau. Quả thật, TA đã phơi bày rõ ràng các dấu hiệu cho những người có niềm tin kiên định.
- 119.** Quả thật, TA (Allah) đã cử phái Nguoi (Muhammad) đến để báo tin mừng (về Thiên Đàng) và cảnh báo (về Hỏa Ngục) bằng sự thật, và Nguoi sẽ không bị chất vấn về những người bạn của Hỏa Ngục.
- 120.** Những người Do Thái và những người Thiên Chúa sẽ không bao giờ bằng lòng với Nguoi (Muhammad) ngoại trừ Nguoi chịu theo tôn giáo của họ. Nguoi hãy nói với họ: “Quả thật, sự hướng dẫn của Allah mới là chỉ đạo (đúng đắn)”. Nhưng nếu như Nguoi đi theo họ sau khi Nguoi đã tiếp nhận được kiến thức thì chắc chắn Nguoi sẽ không có ai che chở và giúp đỡ cả.
- 121.** Đối với những ai được ban cho Kinh Sách rồi đọc Nó theo cách mà Nó phải được đọc thì đây là những người thực sự có đức tin nơi (Kinh Sách đó); còn ai phủ nhận Nó thì sẽ là những kẻ thất bại.
- 122.** Hỡi người dân Israel, các ngươi hãy ghi nhớ ân huệ mà TA đã đặc ân cho các ngươi và quả thật TA đã ưu đãi các ngươi hơn thiên hạ.
- 123.** Các ngươi hãy sợ Ngày mà không ai gánh chịu thay cho ai, Ngày mà sự bồi thường không được chấp nhận, sự can thiệp trở nên vô ích và không ai cứu giúp được ai.

- 124.** Nguoi (Muhammad) hãy nhớ lại khi Ibrahim (Abraham) hoàn thành tốt tất cả thử thách mà Thượng Đế của Y đã thử thách. Allah phán: “Rằng TA sẽ cử Nguoi làm một nhà lãnh đạo gương mẫu cho nhân loại.” (Ibrahim) thưa: “Và xin được như thế trong dòng tộc của bề tôi.” (Allah) đáp: “Tuy nhiên, lời hứa của TA không dành cho những kẻ sai quấy.”
- 125.** Nguoi hãy nhớ lại khi TA đã chỉ định Ngôi đền (Ka’bah) linh thiêng làm một nơi an toàn cho thiên hạ tới lui thăm viếng và (TA ra lệnh cho những ai đến viếng): “Các nguoi hãy lấy chỗ đứng của Ibrahim làm chỗ dâng lễ nguyện Salah.” Và TA bắt Ibrahim và Isma’il cam kết giữ Ngôi Đền của TA luôn trong sạch cho những người đến để Tawaf (đi vòng quanh Nó), những người đến để ’Etikaf (chuyên tu trong Nó) và những người đến để lễ nguyện Salah trong Nó.
- 126.** Nguoi hãy nhớ lại khi Ibrahim cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài làm cho thành phố (Makkah) này được an toàn và phồn vinh, xin Ngài ban bố đủ loại trái quả làm nguồn thực phẩm cho cư dân của nó, những ai mà họ đã tin tưởng nơi Allah và Đòi Sau.” (Allah) phán: “Còn ai vô đức tin thì TA sẽ cho y hưởng thụ trong chốc lát rồi TA sẽ tống cổ y đến với cực hình của Hỏa Ngục, một chốn ngu cuối cùng thật tồi tệ.”
- 127.** Nguoi hãy nhớ lại khi Ibrahim và Isma’il đặt nền móng cho Ngôi Đền, cả hai cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài chấp nhận việc làm này của bầy tôi, bởi vì Ngài là Đáng Hềng Nghe, Đáng Hiểu Biết.”
- 128.** “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài khiến hai cha con bầy tôi thành hai người Muslim và cả dòng tộc của bầy tôi thành một cộng đồng Muslim, xin Ngài chỉ dạy cho bầy tôi những nghi thức thờ phượng và xin Ngài lượng thứ cho những lầm lỡ của bầy tôi, quả thật Ngài là Đáng Hềng Chấp Nhận Sám Hối, Đáng Khoan Dung.”

129. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy dựng lên trong con cháu của bầy tôi một Thiên Sứ xuất thân từ chúng để y đọc cho chúng nghe những lời thiên khải của Ngài, để y dạy chúng Kinh Sách và sự khôn ngoan, và để y thanh lọc chúng. Quả thật, Ngài là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.”
130. Chỉ người nào (bắt công với chính bản thân mình) bởi sự ngu muội của y mới chối bỏ tôn giáo của Ibrahim, bởi TA đã chọn Y (làm một vị lãnh đạo gương mẫu) ở đời này và ở Đời Sau chắc chắn Y sẽ thuộc hàng ngũ những người đức hạnh.
131. Người hãy nhớ lại khi Thượng Đế của Y (Ibrahim) bảo Y: “Người hãy thần phục TA” thì Y liền đáp: “Bề tôi xin thần phục Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
132. Ibrahim đã căn dặn các con của Y điều đó, và Ya’qub (Jacob) cũng căn dặn các con của mình như vậy, (Y nói): “Này các con, Allah đã chọn cho các con tôn giáo (Islam), vậy nên, các con hãy đừng chết trừ phi các con là những người Muslim.”
133. Hay các người (hỡi người dân Israel) đã có mặt lúc Ya’qub bảo các con của Y trước lúc lâm chung khi Y hỏi: “Các con sẽ thờ phượng ai sau khi cha ra đi?” (Các con của Y) đồng trả lời: “Chúng con chỉ thờ phượng Thượng Đế của tổ tiên của cha là Ibrahim, Isma’il và Is-haq (Isaac), chúng con chỉ thờ một Thượng Đế duy nhất và chúng con là những tín đồ Muslim.”
134. Đó là cộng đồng đã qua, họ sẽ hưởng thành quả cho những gì họ làm, còn các người sẽ hưởng thành quả tùy theo công lao của các người, cho nên, các người sẽ không bị chất vấn về những gì họ đã làm.
135. Họ (dân Kinh Sách) bảo (tín đồ Muslim): “Nếu muốn được hướng dẫn đúng đường thì các người hãy là người Do Thái hoặc tín đồ Thiên Chúa.” Người hãy bảo họ (hỡi Muhammad): “Không, tôn giáo thuần túy của Ibrahim (mới thực sự được hướng dẫn đúng đường) và Người không phải là kẻ thờ đa thần.”

- 136.** Các ngươi hãy nói với họ (hỡi những người Muslim!): “Chúng tôi tin tưởng vào Allah, tin tưởng vào những gì đã được mặc khải cho chúng tôi, cho Ibrahim, cho Isma’il, cho Is-haq, cho Ya’qub, cho mười hai bộ lạc của Israel; chúng tôi tin vào những gì đã được thiên khải cho Musa, cho Ysa và cho tất cả các vị Nabi được Thượng Đế của Họ cử phái đến, chúng tôi không hề phân biệt bất cứ ai trong số Họ và chúng tôi là những tín đồ Muslim (thần phục Ngài).”
- 137.** Nếu như họ tin như các ngươi đã tin thì quả thật họ đã được hướng dẫn, còn nếu như họ quay lưng thì chính họ là những kẻ khơi nguồn chia rẽ và thù hận. Và một mình Allah đủ giúp Ngươi (Muhammad) đối đầu với họ bởi Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
- 138.** (Đó là) tôn giáo của Allah, (các ngươi hãy bám chặt lấy tôn giáo của Ngài), bởi không có tôn giáo nào vượt trội hơn tôn giáo của Allah cả và (các ngươi hãy nói): “Chúng tôi chỉ thờ phượng riêng Ngài.”
- 139.** Ngươi hãy nói với họ: “Phải chăng các người muốn tranh luận với chúng tôi về Allah trong khi Ngài là Thượng Đế của chúng tôi và cũng là Thượng Đế của các người ư? Chúng tôi lo phần việc của chúng tôi còn các người cứ lo phần việc của các người; và chúng tôi một lòng (thờ phượng Ngài).
- 140.** Hay là các ngươi cho rằng Ibrahim, Isma’il, Is-haq, Ya’qub cũng như mười hai bộ lạc của Israel trước đây đều là Do Thái hoặc là Thiên Chúa hay sao?” Ngươi hãy nói với họ: “Phải chăng các người biết rõ hơn Allah ư?” Thế còn ai tội lỗi hơn kẻ cố tình che giấu sự thật từ nơi Allah (được khẳng định trong Kinh Sách) mà họ đang nắm giữ?! Quả thật, Allah không hề thờ ơ trước bất cứ hành động nào của các ngươi.
- 141.** Đó là cộng đồng đã qua, họ sẽ hưởng thành quả cho những gì họ làm, còn các ngươi sẽ hưởng thành quả tùy theo công lao của các ngươi, cho nên, các ngươi sẽ không bị chất vát về những gì họ đã làm.

- 142.** Những kẻ hiểu biết kém cõi trong thiên hạ (thuộc đám người Do Thái) sẽ nói: “Điều gì khiến họ (người Muslim) phải thay đổi Qiblah⁽⁸⁾ mà họ thường hướng về đó trước đây?” Người hãy nói (hỡi Muhammad): “Hướng đông lẫn hướng tây đều thuộc về Allah, Ngài hướng dẫn ai Ngài muốn đến với con đường ngay thẳng (chính đạo).”
- 143.** Tương tự như thế, TA (Allah) đã thiết lập các người thành một cộng đồng dung hòa để các người làm nhân chứng cho thiên hạ, còn Thiên Sứ (Muhammad) sẽ là nhân chứng cho các người. Quả thật, việc TA thay đổi Qiblah mà các người đã thường quay về đó là chỉ vì TA muốn biết rõ ai là người thật lòng theo Thiên Sứ và ai là kẻ ngoảnh mặt với Y. Mặc dù đó là một thay đổi lớn nhưng đối với những ai được Allah hướng dẫn thì không cảm thấy có gì là quá nặng nề và nghiêm trọng. Chắc chắn Allah sẽ không làm mất đi đức tin (công sức hành đạo) trước đây của các người, bởi Allah là Đấng Thương Xót đối với nhân loại.
- 144.** Quả thật, TA đã thấy Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) thường ngược mặt trên trời (với khao khát đổi Qiblah về ngôi đền Ka’bah). Cho nên, TA cho phép Người chuyển Qiblah về hướng mà Người hài lòng, vì vậy, Người hãy quay mặt mình về hướng Masjid Haram (ở Makkah); và cho dù các người ở bất cứ đâu cũng phải hướng mặt về đó (để dâng lễ Salah). Những ai đã được ban cho Kinh Sách chắc chắn đều biết rõ đó là chân lý từ nơi Thượng Đế của họ và Allah không làm ngơ trước những gì các người làm.

---

(8) Qiblah là hướng mà toàn thể các tín đồ Muslim phải quay mặt về đó khi thực hiện lễ nguyện Salah. Ban đầu, Qiblah của người Muslim là Baitu Al-Maqdis - Jerusalem (Palestine). Người Muslim vẫn quay mặt về Jerusalem trong lễ nguyện Salah, cho đến khi Thiên Sứ của Allah định cư ở Madinah được 16 (hoặc 17) tháng sau khi rời bỏ Makkah thì Allah ra lệnh đổi Qiblah về ngôi đền Ka’bah - Makkah. Kể từ đó ngôi đền Ka’bah trở thành Qiblah của người Muslim cho đến Ngày Tận Thế.

- 145.** Dẫn cho Người có trình bày tất cả bằng chứng cho dân Kinh Sách thấy thì họ cũng không theo hướng Qiblah của Người và Người không theo Qiblah của họ. Cả hai bên, không ai theo Qiblah của ai. Nhưng nếu như Người dám chiều theo sở thích của họ sau khi Người đã tiếp nhận được chân lý thì Người chính là kẻ làm điều sai quấy.
- 146.** Những người mà TA (Allah) ban cho Kinh Sách đều nhận biết Y (Muhammad) giống như họ nhận biết con cái của họ. Tuy nhiên, một thành phần trong số họ cố tình che giấu sự thật trong khi họ biết rõ (điều đó).
- 147.** Chân lý đến từ Thượng Đế của Người nên Người chớ sinh lòng hoài nghi.
- 148.** Mỗi một cộng đồng có một Qiblah riêng để hướng mặt về đó. Nhưng dù sao đi nữa thì các người hãy thi đua nhau mà hành thiện và dẫn cho các người có ở đâu thì Allah cũng triệu tập toàn bộ các người về để trình diện, quả thật Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
- 149.** Cho dù Người (hỡi Thiên Sứ) có đi đâu về đâu thì cũng hãy quay mặt của Người về hướng Masjid Haram (khi hành lễ Salah), bởi quả thật đó là chân lý đến từ Thượng Đế của Người và Allah không làm ngơ trước những gì các người làm.
- 150.** Cho dù Người có đi đâu về đâu thì cũng hãy quay mặt của Người về hướng Masjid Haram, và cho dù các người đang ở bất kỳ nơi đâu cũng phải hướng mặt của các người về hướng đó để thiên hạ không có cơ chống lại các người ngoại trừ đám người lệch lạc. Vì vậy, các người chớ sợ họ mà hãy sợ TA; và để TA hoàn thiện ân huệ của TA cho các người, hi vọng các người được hướng dẫn đúng đường.
- 151.** Tương tự, TA đã gọi đến các người một vị Thiên Sứ xuất thân từ các người, Y đọc cho các người nghe các lời mặc khải của TA,

thanh lọc các người, dạy các người Kinh Sách (Qur'an) và sự khôn ngoan (Sunnah), và dạy các người những điều các người chưa từng biết.

- 152.** Vì vậy, các người hãy nhớ đến TA, TA sẽ nhớ đến các người; các người hãy tri ân TA và chớ là những kẻ phụ ơn.
- 153.** Hỡi những người có đức tin, các người hãy cầu xin sự giúp đỡ (của Allah) bằng lòng kiên nhẫn và lễ nguyện Salah. Quả thật, Allah luôn bên cạnh những người kiên nhẫn.
- 154.** Các người đừng nói với những ai đã hy sinh cho con đường chính nghĩa của Allah rằng họ đã chết bởi địch thực họ vẫn đang còn sống nhưng các người không cảm nhận được mà thôi.
- 155.** TA chắc chắn thử thách các người với nỗi sợ hãi, với con đói khát, với việc mất mát tài sản, với sự nguy hại tính mạng và với việc thiệt hại trái quả (thất bát mùa màng). Tuy nhiên, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy báo tin vui cho những người biết kiên nhẫn.
- 156.** Những ai mà họ khi gặp phải tai ương thì nói: “Quả thật, bầy tôi thuộc về Allah và bầy tôi phải quay về với Ngài!”⁽⁹⁾
- 157.** Đó là những người sẽ được phúc lành và sự thương xót từ Thượng Đế của họ và đó là những người được hướng dẫn đúng đường.
- 158.** Hai ngọn núi Safa và Marwah là một trong các biểu hiệu của Allah. Bởi thế, ai hành hương Hajj hoặc ‘Umrah sẽ không bị bắt tội khi Sa-‘i (đi qua lại) giữa hai ngọn núi đó, còn ai (Sa-‘i) tự nguyện thì quả thật Allah là Đáng Ghi Công, Đáng Hiểu Biết.

(9) Đây là câu nói mà người Muslim nên nói khi gặp phải tai họa hoặc bị mất mát một thứ gì đó. Nó khẳng định đức tin nơi sự sắp đặt và an bài của Allah và thể hiện lòng kiên nhẫn trước những thiệt hại và mất mát. Nếu có thể, người Muslim nên nói câu này bằng nguyên văn lời Qur'an: *إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ* (In naa lil la wa in naa i lay hi ro ji 'un).

- 159.** Quả thật, những ai giấu giếm những bằng chứng và sự hướng dẫn mà TA (Allah) đã thiên khải xuống sau khi TA đã trình bày rõ ràng cho thiên hạ trong Kinh Sách thì những người đó là những kẻ bị Allah và vạn vật nguyên rủa.
- 160.** Ngoại trừ, những ai biết hối cải, phục thiện và công khai sự thật thì đó là những người được TA chấp nhận sự ăn năn sám hối của họ, bởi quả thật TA là Đấng Hằng Chấp Nhận sự sám hối, Đấng Khoan Dung.
- 161.** Quả thật những ai vô đức tin và chết trong lúc họ vẫn vô đức tin như thế thì tất cả họ là những kẻ bị Allah và các vị Thiên Thần cùng toàn bộ loài người nguyên rủa.
- 162.** (Lời nguyên rủa) mãi mãi bao trùm lấy họ, hình phạt dành cho họ không được giảm nhẹ và họ sẽ không được xem xét và buông tha.
- 163.** Thượng Đế của các người vốn chỉ là một Thượng Đế duy nhất, không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Ngài, Ngài là Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung.
- 164.** Quả thật, việc tạo hóa trời đất, việc luân chuyển nối tiếp nhau của ban đêm và ban ngày, việc những chiếc tàu băng qua đại dương chuyên chở nguồn lợi cho con người, việc Allah ban nước mưa từ trên trời xuống làm sống lại những mảnh đất đã chết khô, việc Ngài phân bố đủ loại sinh vật trên trái đất, và việc Ngài chế ngự các luồng gió cùng các đám mây khiến chúng dịch chuyển giữa khoảng rộng của trời đất, (tất cả) là những dấu hiệu (nhận biết Ngài) dành cho đám người biết suy ngẫm.
- 165.** Tuy nhiên, trong nhân loại có những kẻ dựng lên các thần linh để thờ phượng thay vì Allah, họ yêu thương các thần linh đó giống như yêu thương Allah; riêng những người có đức tin thì họ yêu thương Allah mãnh liệt hơn (mọi thứ). Và nếu như những kẻ sai quấy đó tận mắt nhìn thấy hình phạt thì lúc đó họ

mới ngộ ra rằng tất cả quyền lực đều thuộc về Allah và Ngài quả thật rất nghiêm khắc trong sự trừng phạt.

- 166.** Khi nhìn thấy hình phạt, những kẻ được thờ phượng tuyên bố vô can với tất cả những ai đã thờ phượng chúng và mọi quan hệ giữa chúng đều bị cắt đứt hoàn toàn.
- 167.** Những kẻ thờ phượng sẽ nói: “Ôi giá như chúng tôi có cơ hội trở lại trần gian lần nữa thì chúng tôi sẽ tuyên bố vô can với họ giống như họ đã tuyên bố vô can với chúng tôi lúc này.” Như thế đó, Allah cho họ thấy hậu quả của việc làm của họ trước đây toàn là những ân hận và nuối tiếc (trong muôn màng) và họ sẽ không bao giờ thoát khỏi Hỏa Ngục.
- 168.** Hồi loài người, các người hãy ăn những gì được phép và tốt lành trên trái đất, và các người chớ đi theo lối mòn của Shaytan bởi hấn đích thực là kẻ thù công khai của các người.
- 169.** Hấn chuyên xúi giục các người làm điều xấu xa và đòi bại, hấn xúi bẩy các người nói cho Allah về những điều mà các người không biết.
- 170.** (Thế nhưng) khi có lời khuyên bảo họ (những người vô đức tin): “Các người hãy noi theo những điều được Allah mặc khải.” Họ đáp: “Không, chúng tôi chỉ đi theo những gì được tổ tiên chúng tôi truyền lại.” Chẳng lẽ (họ theo) ngay cả khi tổ tiên của họ không hiểu cũng như không được hướng dẫn ư?
- 171.** Hình ảnh những người vô đức tin đó giống như hình ảnh của những con cừu khi (người chăn chúng kêu gọi chúng) thì chúng không nghe được gì ngoài tiếng réo và kêu vang (của y chứ không hiểu y nói gì). Họ điếc, câm và mù nên chẳng hiểu được gì.
- 172.** Hồi những người có đức tin, các người hãy ăn những thực phẩm tốt sạch mà TA đã ban bố cho các người; và các người hãy tri ân Allah nếu các người chỉ thờ phượng riêng Ngài.

173. Quả thật, Ngài (Allah) chỉ cấm các người ăn xác chết, máu (phun ra ngoài cơ thể của con vật), thịt heo và những con vật được nhân danh các thần linh khác ngoài Allah (khi giết). Tuy nhiên, ai rơi vào tình huống bắt buộc dĩ phải ăn (những món cấm đó) ngoài ý muốn và không quá độ thì y không bị bắt tội. Bởi Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung.
174. Quả thật những ai giấu giếm những gì được Allah mặc khải xuống trong Kinh Sách (báo trước về sứ mạng của Muhammad) và đem bán nó với giá còn con là những kẻ chỉ ăn lửa vào bụng của mình; và vào Đờì Sau Allah sẽ không nói chuyện với họ, không thanh lọc (tội lỗi cho) họ và họ sẽ phải chịu hình phạt đau đớn.
175. Đó là những kẻ đã mua lấy sự lầm lạc bằng chỉ đạo, đã mua lấy sự trừng phạt bằng sự tha thứ. Họ đúng thật là can đảm khi dám đương đầu với Hỏa Ngục!
176. (Họ bị như thế là do họ cố tình che giấu) sự thật được Allah thiên khải trong Kinh Sách; và quả thật những ai bất đồng về Kinh Sách chắc chắn là những kẻ lạc lối rất xa.
177. Sự ngoan đạo không phải ở việc các người quay mặt về hướng đông hay hướng tây mà sự ngoan đạo là một người phải có đức tin nơi Allah, nơi cõi Đờì Sau, nơi các vị Thiên Thần, nơi Kinh Sách và nơi các vị Nabi, đồng thời bố thí tài sản mà y yêu thích cho bà con ruột thịt, cho các trẻ mồ côi, cho những người thiếu thốn, cho những người lỡ đường, cho những người ăn xin, chuộc tự do cho nô lệ; chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, xuất Zakah, thực hiện đúng giao ước khi đã giao ước; kiên nhẫn chịu đựng trong khó khăn (đói khổ), trong biến cố (bệnh tật), và lúc chinh chiến với kẻ thù. Đó mới là những người chân thật (trong đức tin) và đó mới là những người ngoan đạo.

- 178.** Hỡi những người có đức tin, Qisas⁽¹⁰⁾ đã được sắc lệnh thành luật cho các người trong vấn đề giết chóc, nó được quy định một mạng đền một mạng: người tự do bằng người tự do; người nô lệ bằng người nô lệ; một người nữ bằng một người nữ. Tuy nhiên, nếu người phạm nhân nào được người anh em của mình (từ bên phía nạn nhân) xá xóa (không đòi Qisas) thì y hãy cư xử sao cho phải lẽ và y hãy bồi thường cho nạn nhân một cách tốt nhất. Đó là sự giảm nhẹ và lòng thương xót từ Thượng Đế của các người. Cho nên sau các qui định được nêu trên, ai vượt quá giới hạn thì sẽ bị trừng phạt đau đớn.
- 179.** Và trong luật Qisas, các người hỡi những người hiểu biết sẽ có (một sự đảm bảo) về cuộc sống, mong rằng các người sống ngay chính và ngoan đạo (qua giáo luật này).
- 180.** Các người được sắc lệnh: khi ai đó trong các người sắp từ trần, nếu y để lại tài sản thì y phải lập di chúc cho cha mẹ và họ hàng thân thuộc một cách hợp lý.⁽¹¹⁾ Đó là bốn phần của những người ngoan đạo.
- 181.** Ai sửa đổi lời di chúc sau khi đã nghe rõ nó thì chỉ những kẻ sửa đổi mới phải chịu tội. Quả thật, Allah là Đáng Hằng Nghe, Đáng Hiểu Biết.
- 182.** Tuy nhiên, ai sợ người để lại di chúc có sự thiên vị hoặc vi phạm điều tội lỗi (trong di chúc) nên đứng ra dàn xếp giữa họ (những người can hệ) cho phải lẽ thì y không bị bắt tội, bởi Allah là Đáng Tha Thứ, Đáng Khoan Dung.

(10) Qisas là luật trả đũa mạng đền mạng hoặc gây tổn thương phải chịu sự đáp trả tương đương.

(11) Câu Kinh này được ban xuống trước các câu Kinh về giáo luật chia tài sản thừa kế. Sau khi các câu Kinh về giáo luật chia tài sản thừa kế được thiên khai thì qui định lập di chúc cho cha mẹ được xóa bỏ chỉ còn lại qui định lập di chúc cho bà con họ hàng không nằm trong nhóm thừa kế.

- 183.** Hồi những người có đức tin, việc nhịn chay đã được sắc lệnh cho các người giống như nó đã được sắc lệnh cho các thế hệ trước các người, mong rằng các người trở thành những người ngoan đạo.
- 184.** (Nhịn chay chỉ bắt buộc trong) một số ngày nhất định. Tuy nhiên, ai trong các người bị bệnh hoặc là khách lữ hành thì y hãy nhịn bù lại vào những ngày khác tương ứng với số ngày đã không nhịn. Và ai có khả năng nhịn chay nhưng không muốn nhịn thì hãy nuôi ăn một người nghèo (thay thế cho một ngày nhịn chay),⁽¹²⁾ còn ai tự nguyện (bố thí) thì đó là điều tốt đẹp cho y. Tuy nhiên, việc các người nhịn chay sẽ tốt hơn cho các người nếu các người biết được (giá trị của việc nhịn chay).
- 185.** Tháng Ramadan là tháng mà Qur'an được ban xuống làm nguồn hướng dẫn cho nhân loại, trình bày rõ ràng về sự hướng dẫn và là tiêu chuẩn phân biệt (phúc và tội, chân lý và ngụy tạo). Vì vậy, ai trong các người chứng kiến tháng này (khi đang ở nhà) thì phải nhịn chay nguyên tháng, còn ai bị bệnh hoặc đi xa nhà thì y hãy nhịn bù lại vào những ngày khác tương ứng với số ngày đã không nhịn. Allah muốn điều dễ dàng cho các người chứ không hề muốn gây khó khăn cho các người; và Ngài muốn các người hoàn thành tốt (việc nhịn chay) trong số ngày được quy định và Ngài muốn các người tán dương sự vĩ đại của Ngài về việc Ngài đã hướng dẫn các người, mong rằng các người biết tri ân.
- 186.** Và khi bày tội của TA hỏi Người (hồi Thiên Sứ) về TA thì Người hãy bảo họ rằng quả thật TA ở rất gần, TA luôn đáp lại lời cầu xin của ai cầu xin TA. Do đó, họ hãy đáp lại (lời gọi của) TA và hãy tin nơi TA, mong rằng họ được hướng dẫn đúng đường.

---

(12) Đây là qui định ban đầu về giáo luật nhịn chay. Trong qui định ban đầu này, ai muốn nhịn thì nhịn còn ai không muốn có thể dùng cách nuôi ăn mỗi ngày một người nghèo cho từng ngày nhịn chay. Sau đó, qui định này bị xóa bỏ và được thay thế bằng qui định mới, đó là tất cả những ai có khả năng đều phải nhịn chay.

- 187.** Các người được phép gần gũi vợ của các người vào ban đêm (của tháng) nhịn chay,⁽¹³⁾ họ là y phục của các người và các người là y phục của họ. Allah đã biết việc các người thường lén lút (gần gũi họ) nên Ngài đoái thương mà lượng thứ cho các người. Giờ đây các người được tự do gần gũi họ và hãy tìm kiếm những gì được Allah an bày cho các người. Các người được tự do ăn uống trong đêm cho đến khi các người phân biệt được sợi chỉ trắng với sợi chỉ đen lúc rạng đông, khi đó các người lại tiếp tục cuộc nhịn chay cho đến đêm. Các người chớ gần gũi vợ của các người trong suốt thời gian các người đang ‘Etikaf (lánh trần tu tịnh) trong các Masjid. Đây là những giới cấm của Allah, các người chớ đến gần. Như thế đó, Allah đã trình bày rõ ràng các lời mặc khải của Ngài cho nhân loại, mong rằng họ biết sợ Ngài.
- 188.** Các người chớ dùng ăn tài sản của nhau một cách bất chính và cũng chớ dùng lấy đó mà kiện tụng ra tòa hầu ăn tài sản của thiên hạ một cách tội lỗi trong khi các người biết rõ (đó là sai trái).
- 189.** Họ hỏi Người (hỡi Thiên Sứ) về các vàng trắng lười liềm. Người hãy bảo họ: “Các vàng trắng lười liềm là những móc thời gian để con người tính toán ngày tháng và việc thi hành Hajj.” Việc ngoan đạo không thể hiện qua hành động đi vào nhà của mình từ nóc nhà (sau khi đã vào tình trạng Ehram),⁽¹⁴⁾ mà sự ngoan đạo được thể hiện ở lòng kính sợ (Allah). Cho nên, các người hãy vào nhà từ các cửa chính và các người hãy kính sợ Allah, mong rằng các người được thành công.

(13) Luật nhịn chay được qui định lúc ban đầu là cấm người đàn ông thức dậy trong đêm Ramadan ăn uống và gần gũi vợ. Sau đó, qui định này bị xóa bỏ bởi câu Kinh này.

(14) Những người Á-rập thời tiền Islam kiêng cử vào nhà từ cửa chính, nhất là trong suốt thời gian thực hiện Hajj. Họ xem việc vào nhà theo cửa chính là hành động không ngoan đạo, họ thường đi vào nhà từ trên nóc. Islam đến xóa bỏ tập tục và quan niệm này.

- 190.** Các người hãy vì chính nghĩa của Allah mà chiến đấu chống lại những kẻ khai chiến với các người nhưng các người chớ dùng quá mức giới hạn (sát hại phụ nữ, người già và trẻ con) bởi Allah không ưa thích những kẻ vượt quá giới hạn.
- 191.** Và các người hãy giết họ (những người vô đức tin) ở bất cứ nơi đâu mà các người bắt được họ và các người hãy trục xuất họ ra khỏi nơi (Makkah) mà họ từng trục xuất các người trước đây. Tuy nhiên, việc quấy nhiễu (lôi kéo một người có đức tin trở lại với sự vô đức tin) còn nghiêm trọng hơn cả việc giết chóc. Các người chớ khai chiến với họ trong Masjid Haram trừ phi họ khai chiến trước tiên, nếu họ khai chiến trước thì các người hãy giết họ. Sự đáp trả đối với những kẻ vô đức tin là như thế.
- 192.** Nhưng nếu họ ngưng chiến thì quả thật Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung.
- 193.** Các người hãy tiếp tục đánh họ cho đến khi nào họ chấm dứt hành động quấy nhiễu (ngăn cản mọi người đến với tôn giáo Islam) và chịu để tôn giáo của Allah được tự do. Nhưng nếu họ chịu ngưng chiến thì không còn mối hận thù nào đối với họ nữa ngoại trừ những kẻ làm điều sai quấy.
- 194.** Tháng cấm kỵ được bù lại bằng tháng cấm kỵ, và những hành động xâm hại vẫn phải thi hành theo luật Qisas. Bởi thế, ai xâm hại các người thì các người hãy đáp trả lại y giống như việc y đã xâm hại các người. Nhưng các người hãy kính sợ Allah, quả thật Ngài luôn ở cùng với những người biết kính sợ Ngài.
- 195.** Các người hãy chi dùng (tài sản của các người) vào con đường chính nghĩa của Allah; các người chớ đẩy bản thân mình đến chỗ tự hủy bằng chính đôi tay của các người; và các người hãy hành thiện bởi quả thật Allah yêu thương những người hành thiện.
- 196.** Và các người hãy hoàn thành Hajj và 'Umrah vì Allah. Trường hợp các người bị cản trở (do bệnh hoặc một điều gì đó không

thể tiếp tục hành hương) thì hãy giết một con vật tế để chịu phạt tùy theo khả năng; các người không được cạo đầu cho đến khi con vật tế đã được mang đến nơi qui định. Ai trong các người bị bệnh hoặc bị nám da đầu (cần phải cạo) thì phải chịu phạt bằng cách nhịn chay (ba ngày) hoặc bố thí (thức ăn cho sáu người nghèo ở khu vực Haram) hoặc giết tế (con cừu chia thịt cho người nghèo ở khu vực Haram). Đối với ai muốn tiếp tục làm ‘Umrah rồi đến Hajj (được gọi là Hajj Tamadtua’ hoặc Hajj Qiran) thì phải giết tế tùy theo khả năng, còn ai không có khả năng giết tế thì phải nhịn chay ba ngày trong thời gian hành hương Hajj và nhịn bảy ngày còn lại sau khi trở về quê nhà, đó là mười ngày trọn vẹn. Giáo luật này chỉ đối với những ai định cư ngoài khu vực của Masjid Haram. Các người hãy hết lòng kính sợ Allah và hãy biết rằng quả thật Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.

- 197.** Việc hành hương Hajj chỉ (được thực hiện) trong những tháng nhất định. Cho nên, ai thực hiện cuộc hành hương Hajj thì chớ dâm dục, chớ làm điều tội lỗi cũng như chớ cãi vã trong suốt thời gian hành hương. Và bất cứ việc tốt đẹp nào mà các người làm, Allah đều biết rõ (Ngài sẽ ghi nhận tất cả). Và các người hãy mang theo lương thực (cho chuyến đi) nhưng lương thực tốt nhất chính là Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah). Bởi thế, các người hãy Taqwa đối với TA hồi những người hiểu biết!
- 198.** Các người không bị bắt tội khi tìm kiếm bổng lộc từ Thượng Đế của các người (qua việc mua bán trao đổi trong thời gian thực hiện Hajj). Rồi khi các người rời khu vực ‘Arafat (để đến khu vực Muzdalifah) thì các người hãy tụng niệm Allah tại Al-Mash’ar Al-Haram, các người hãy tụng niệm Ngài theo đúng cách mà Ngài đã dạy cho các người bởi trước đây các người là những kẻ lầm lạc.
- 199.** Sau đó, các người hãy rời khỏi (Muzdalifah) cùng với những người hành hương, đồng thời hãy cầu xin Allah tha thứ tội lỗi

(cho những điều thiếu sót), quả thật Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung.

- 200.** Khi nào các người hoàn thành các nghi thức hành hương thì các người hãy tụng niệm Allah giống như việc các người thường hay nhắc về cha mẹ (vì hãnh diện) hoặc nhiều hơn nữa. Trong nhân loại, có những người chỉ cầu xin “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin hãy ban cho bầy tôi những điều tốt đẹp của cuộc sống trần gian” nên ở Đồi Sau họ sẽ không có bất cứ điều tốt đẹp nào.
- 201.** Và trong nhân loại, có những người cầu xin “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy ban cho bầy tôi mọi điều tốt đẹp ở trần gian này và mọi điều tốt đẹp ở Đồi Sau; và xin Ngài hãy bảo vệ bầy tôi thoát khỏi hình phạt của Hỏa Ngục”.
- 202.** Đây đích thực là những người sẽ hưởng được phần thưởng từ những điều tốt mà họ đã làm và Allah rất nhanh nhẹn trong phán xét.
- 203.** Các người hãy tụng niệm Allah vào những ngày nhất định,⁽¹⁵⁾ nhưng ai vội vã rời đi sau hai ngày (ngày 11 và 12) thì không có tội và ai ở lại (cho đến ngày 13) thì cũng không có tội (bởi điều này) dành cho người ngoan đạo. Các người hãy kính sợ Allah và các người hãy biết rằng các người phải trở về trình diện Ngài.
- 204.** Trong thiên hạ, có người đã khiến Người trầm trồ trước lời nói của y về cuộc sống trần gian, y còn mang Allah ra làm chứng cho những điều nằm trong trái tim của y trong khi y là kẻ không ngừng tranh luận (hầu phủ nhận sự thật).
- 205.** Và khi y quay đi, y toàn làm chuyện tội lỗi trên trái đất, y phá hoại mùa màng và giết hại vật nuôi. Và Allah không hề ưa thích hành động phá hoại.

---

(15) Đó là ba ngày 11, 12 và 13 của tháng Zdul-Hijjah được gọi là những ngày Tashreeq. Một trong nghi thức của Hajj là ở lại khu vực Mina trong suốt những ngày này.

- 206.** Rồi khi có lời khuyên bảo y “Hãy kính sợ Allah” thì y lại hãnh diện với tội lỗi mà y đã làm, y đáng bị đày vào Ngục Lửa, một chốn cư ngụ thật tồi tệ.
- 207.** Tuy nhiên, trong nhân loại, cũng có người bán thân mình để tìm kiếm sự hài lòng của Allah, và Allah rất mực thương xót đấng bày tội của Ngài.
- 208.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy gia nhập hoàn toàn vào Islam và chớ đừng theo những vết chân của Shaytan, bởi quả thật hắn là kẻ thù công khai của các ngươi.
- 209.** Nếu như các ngươi trượt chân (khỏi chân lý) sau khi các bằng chứng đã đến với các ngươi một cách rõ ràng thì các ngươi hãy biết rằng Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
- 210.** Chẳng lẽ họ (những kẻ lầm lạc) chờ đợi Allah và các vị Thiên Thần cưỡi mây đến gặp riêng họ? (Nếu sự việc đúng như thế) thì vấn đề đã được giải quyết (họ đã bị trừng phạt và vấn đề đã được kết thúc), tuy nhiên, mọi việc đều được mang về trình diện Allah (để Ngài định đoạt).
- 211.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hỏi dân Israel rằng đã bao lần TA (Allah) đã ban cho họ dấu hiệu rõ ràng (để nhận biết về sứ mạng của Thiên Sứ vậy mà họ vẫn ngoan cố bác bỏ sự thật). Đối với ai đáp lại ân huệ của Allah (bằng sự vong ân) sau khi nó đã được trình bày rõ cho y thì quả thật Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
- 212.** Sự lộng lẫy, hào nhoáng của cuộc sống trần tục đã lôi cuốn những kẻ vô đức tin, đâm ra họ chê cười những người có đức tin cũng như những người sợ Đấng bên trên họ vào Ngày Phán Xét. Tuy nhiên, Allah muốn ban phát bổng lộc vô hạn cho ai tùy ý Ngài.
- 213.** Thoạt đầu loài người vốn là một cộng đồng duy nhất (rất ngoan đạo và chỉ theo tôn giáo của ông tổ Adam, rồi họ dần dần bị lệch lạc) nên Allah lần lượt gọi đến họ các vị Nabi với sứ mạng mang tin mừng và cảnh báo. Ngài đã ban cho Họ Kinh Sách làm cơ sở

chân lý để Họ phân xử mọi điều mâu thuẫn trong thiên hạ. Nhưng thật ra họ không mâu thuẫn về Nó (Kinh Sách) ngoại trừ những kẻ được ban cho (Kinh Sách) sau khi họ đã tiếp thu được các bằng chứng rõ rệt bởi lòng đố kỵ giữa họ. Do đó, dưới phép của Allah, Ngài đã phủ hộ những người có đức tin đến với chân lý về những điều mà họ đã bất đồng và mâu thuẫn. Và Allah muốn hướng dẫn ai Ngài muốn đến với con đường ngay chính.

- 214.** Hoặc lẽ nào các người (hỡi những người có đức tin) nghĩ rằng các người sẽ vào Thiên Đàng mà không phải trải qua những thử thách tương tự (những thử thách) mà các thế hệ trước các người đã phải trải qua ư? Họ đã từng trải qua những nghịch cảnh và hoạn nạn và họ đã dao động tinh thần đến nỗi vị Thiên sứ (Muhammad) và những tín đồ cùng với Y đều phải than: “Bao giờ sự cứu giúp của Allah mới đến?” Quả thật sự cứu giúp của Allah rất gần kề!
- 215.** Họ (các bằng hữu của Người) hỏi Người (hỡi Thiên Sứ) cần phải bố thí loại tài sản nào (và cho ai?). Người hãy đáp: “Các người hãy bố thí tài sản tốt sạch (kiếm được bằng con đường Halal và tốt nhất là bố thí) cho cha mẹ, cho người thân, cho trẻ mồ côi, cho người nghèo, và cho người lỡ đường. Và những điều thiện tốt mà các người từng làm thì Allah đều luôn biết rõ (Ngài sẽ ghi nhận ở nơi Ngài không sót bất cứ điều gì).
- 216.** Lệnh chiến đấu đã được ban hành cho các người và đó là điều mà các người ghét. Nhưng biết đâu điều mà các người ghét lại tốt cho các người còn điều mà các người yêu thích lại xấu cho các người; quả thật chỉ Allah mới biết rõ (đâu là tốt và đâu là xấu) còn các người chẳng biết gì.
- 217.** Họ (nhân loại) hỏi Người (hỡi Thiên Sứ) về việc chiến đấu trong tháng cấm kỵ.⁽¹⁶⁾ Người hãy trả lời họ: “Việc chiến đấu

(16) Islam và tôn giáo của ông tổ Ibrahim luôn tôn trọng các tháng cấm kỵ, họ sẽ không gây thù hận hoặc đánh nhau trong các tháng này. Các tháng cấm kỵ gồm tháng Muharram, Rajab, Zdul-Qa'dah và Zdul-Hijjah, (tức tháng giêng, tháng 7, tháng 11 và tháng 12 theo lịch Islam).

trong tháng cấm kỵ là vi phạm nghiêm trọng, nhưng việc ngăn cản con đường chính đạo của Allah, việc phủ nhận Ngài, việc cấm mọi người vào Masjid Haram cũng như việc trục xuất dân cư của (Makkah) ra khỏi (vùng đất của họ) còn nghiêm trọng hơn đối với Allah; và sự quấy nhiễu còn nghiêm trọng hơn cả sự giết chóc. Mặc dù vậy, những người đa thần vẫn không ngừng chiến đấu với các người cho đến khi nào họ kéo các người rời khỏi tôn giáo của các người bằng mọi cách có thể. Ai trong các người bỏ đạo và chết trong tình trạng vô đức tin thì mọi việc hành thiện của y bị xóa sạch ở đời này lẫn Đời Sau, họ sẽ là những người bạn của Hỏa Ngục, và họ sẽ ở trong đó mãi mãi.

- 218.** Những người có đức tin, những người di cư và anh dũng chiến đấu vì chính nghĩa của Allah đích thực là những người đang kỳ vọng nơi lòng thương xót của Allah. Quả thật Allah là Đáng Tha Thứ, Đáng Khoan Dung.
- 219.** Họ (những người bạn đạo của Người) hỏi Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) về rượu và cờ bạc. Người hãy trả lời họ: “Trong hai thứ vừa có tội lớn vừa có lợi ích cho con người nhưng tội của chúng lớn hơn lợi ích mà chúng mang lại.” Và họ hỏi Người “nên bỏ thí loại tài sản nào”. Người hãy trả lời họ: “(Các người hãy bỏ thí) phần tài sản còn lại (sau khi các người đã sử dụng cho nhu cầu cần thiết).”⁽¹⁷⁾ Như thế đó Allah đã trình bày rõ cho các người các lời mặc khải của Ngài mong rằng các người biết suy ngẫm.
- 220.** (Để mang lại lợi ích) ở đời này và ở Đời Sau. Họ hỏi Người về trẻ mồ côi.⁽¹⁸⁾ Người hãy trả lời họ: “Cải thiện (đời sống) cho chúng là điều tốt nhất, nhưng nếu các người hùng hạp (tài sản)

(17) Câu Kinh này xuống trước khi lệnh Zakah được thiên khải, sau đó Allah bắt buộc phải xuất Zakah theo định lượng và từng loại tài sản nhất định.

(18) Theo Islam những đứa trẻ chết cha trước khi trưởng thành được xem là trẻ mồ côi, còn chết mẹ thì không được xem là mồ côi.

với chúng thì chúng vốn là anh em (đồng đạo) với các người, Allah biết rõ ai là kẻ phá hoại và ai là người muốn cải thiện. Nếu muốn, Allah thừa sức gây khó khăn cho các người, bởi Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.

- 221.** Các người (những người có đức tin) chớ đừng kết hôn với những phụ nữ thờ đa thần cho đến khi nào họ đã có đức tin, bởi lẽ một người nữ nô lệ có đức tin tốt hơn một người nữ thờ đa thần ngay cả khi nữ ta có hấp dẫn và lôi cuốn các người đi chẳng nữa. Và các người chớ đừng gả (con gái của các người) cho những người đàn ông thờ đa thần cho đến khi nào họ đã có đức tin, bởi lẽ một người nam nô lệ có đức tin tốt hơn một người nam thờ đa thần ngay cả khi y có hấp dẫn và lôi cuốn các người đi chẳng nữa. Họ (những kẻ thờ đa thần) kêu gọi các người đến với Hỏa Ngục trong khi Allah mời gọi các người đến với Thiên Đàng và sự tha thứ theo phép của Ngài. Allah đã trình bày rõ ràng các lời mặc khải của Ngài cho nhân loại mong rằng họ biết lưu tâm.
- 222.** Họ (các bạn đạo của Người) hỏi Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) về kinh nguyệt của phụ nữ. Người hãy trả lời họ: “Nó gây hại (cho các người khi quan hệ), cho nên các người đừng đến gần vợ của các người trong suốt thời gian kinh nguyệt cho đến khi nào họ đã sạch sẽ trở lại (dứt kinh). Khi nào họ đã (tắm Junub) sạch sẽ thì các người hãy đến với họ như Allah đã cho phép các người. Quả thật, Allah rất yêu thương những người biết ăn năn sám hối và những người giữ mình sạch sẽ.
- 223.** Những người phụ nữ (vợ) của các người là mảnh đất trồng của các người. Cho nên, các người hãy đến với mảnh đất trồng của các người theo cách mà các người thích; và các người hãy (làm thiện tốt) cho bản thân mình. Các người hãy kính sợ Allah và hãy biết rằng các người sẽ phải trở về trình diện Ngài và Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy báo tin vui cho những người có đức tin.

- 224.** Các người chớ đừng lấy Allah ra thề thốt để làm bức màn ngăn cản các người hành thiện, làm điều ngoan đạo và hòa giải giữa mọi người, bởi Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hiểu Biết.
- 225.** Allah không bắt tội việc các người thề thốt như một thói quen trên đầu môi, nhưng Ngài sẽ bắt tội khi các người (thề thốt) có chủ định trong tim của các người và Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Chịu Đựng.
- 226.** Những ai thề thốt không giao hợp với phụ nữ (vợ) của họ nữa thì để cho y bốn tháng suy nghĩ. Nếu như y giao hợp lại (với vợ trong khoảng thời gian đó) thì chắc chắn Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung.
- 227.** Còn nếu họ kiên quyết li dị (vợ) thì chắc chắn Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hiểu Biết.
- 228.** Những người vợ li dị (vì quyền lợi của bản thân) phải kiêng cử trong ba kỳ kinh (ba tháng) và họ không được phép giấu giếm thứ mà Allah đã tạo hóa trong bụng của họ (bào thai) nếu họ có đức tin nơi Allah và Đời Sau. Và chồng của họ được quyền ưu tiên tái hợp với họ nếu cả hai muốn cải thiện cuộc sống (vợ chồng). Phụ nữ được hưởng quyền lợi giống như trách nhiệm (của họ đối với chồng) theo lẽ truyền thống (của từng nơi), tuy nhiên nam giới cao hơn phụ nữ một bậc (về trách nhiệm gánh vác gia đình). Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
- 229.** Việc li dị⁽¹⁹⁾ chỉ được phép hai lần. (Sau mỗi lần li dị), hoặc là người chồng giữ vợ lại một cách tử tế hoặc là trả tự do cho vợ

---

(19) Theo luật Islam, việc li dị được chia thành hai loại, Raj'i và Ba-in. Raj'i là người chồng nói li dị vợ rồi làm lành và trở lại chung sống với vợ. Người chồng được phép tối đa hai lần ở hình thức Raj'i, và khi người chồng tuyên bố li dị lần thứ ba thì anh ta bị cấm trở lại với vợ trừ phi người vợ của anh ta đã kết hôn với người chồng mới (kết hôn thực sự chứ không phải giả dối) rồi người chồng mới lại li dị cô ta sau đó thì anh ta mới được quay lại, và lần li dị thứ ba được gọi là Ba-in.

một cách tốt đẹp. Và các người (hồi những người chồng) không được phép lấy lại bất cứ gì từ tiền cưới đã trao tặng vợ, ngoại trừ trường hợp cả hai sợ bản thân không duy trì được giới luật của Allah⁽²⁰⁾ thì cả hai không mắc tội khi (người vợ) dùng tiền cưới chuộc sự tự do cho bản thân. Đó là những giới luật của Allah, các người chớ dùng vi phạm. Ai vi phạm các giới luật của Allah thì họ chính là những kẻ sai quấy.

- 230.** Nếu (người chồng) li dị vợ (lần thứ ba) thì người vợ không còn là vợ hợp pháp của y nữa cho đến khi cô vợ kết hôn với người chồng khác.⁽²¹⁾ Sau này (người chồng mới) lại li dị cô ta thì cô ta và người chồng cũ không bị tội nếu cả hai muốn quay lại với nhau, nhất là khi cả hai tin rằng sẽ duy trì được giới luật của Allah. Đó là những giới luật của Allah, Ngài trình bày rõ ràng cho những người hiểu biết.
- 231.** Sau khi các người li dị vợ và thời hạn kiêng cử của họ sắp kết thúc, (lúc đó,) hoặc là các người chung sống trở lại tử tế với họ hoặc là các người trả tự do cho họ một cách tốt đẹp; các người chớ dùng cố giữ họ lại với ý định gây khó khăn cho họ, ai làm thế là đã tự bất công với chính bản thân mình và các người chớ dùng lấy các lời mặc khải của Allah ra để bỡn

---

(20) Trường hợp người vợ không chịu nổi tính xấu hay thói bạo hành của người chồng hoặc do ngoại hình xấu xí của người chồng nên người vợ sợ không làm tròn trách nhiệm đối với chồng mà Islam quy định thì người vợ được quyền đề nghị với người có thẩm quyền hủy hôn và đồng ý trả lại tiền cưới mà chồng đã trao tặng trước đây, lúc này người chồng được quyền nhận lại tiền cưới mà không phạm tội.

(21) Sau khi Ba-in tức li dị lần thứ ba, để được trở lại sống chung với chồng cũ thì người vợ phải kết hôn với người đàn ông khác đúng với giáo luật Islam và phải trải qua giao hợp, không được phép kết hôn hình thức để hợp thức hóa việc trở lại với chồng cũ. Sau khi kết thúc hôn nhân với chồng mới do li dị hoặc chồng chết thì cô ta mới được phép kết hôn lại với chồng cũ bằng cuộc hôn lễ Islam.

cột, các người hãy nhớ về ân huệ của Allah đã ban cho các người và những gì được thiên khai trong Kinh Sách (Qur'an) và điều khôn ngoan (Sunnah) mà Ngài dùng khuyên bảo các người. Các người hãy kính sợ Allah và hãy biết rằng Allah luôn biết hết mọi việc.

- 232.** Khi các người li dị vợ (ít hơn ba lần) và thời gian kiêng cử của vợ đã chấm dứt thì các người (người đại diện bên vợ) không được cấm người chồng của họ tái hôn với họ nhất là khi cả hai tự nguyện trở lại chung sống với nhau đang hoang. Đó là lời khuyên dành cho những ai trong các người tin vào Allah và Đời Sau, điều đó tốt lành và trong sạch hơn cho các người bởi Allah luôn biết rõ còn các người thì không biết gì.
- 233.** Những bà mẹ (sau li dị) sẽ cho con bú trong hai năm tròn đối với (người cha nào) muốn cho con bú đủ kỳ hạn. Với khoảng ấy thời gian người cha phải có trách nhiệm cấp dưỡng tiền bạc và quần áo cho người mẹ một cách tử tế phù hợp (với lễ truyền thống). Mỗi linh hồn không bị ép làm điều gì đó quá khả năng, không người mẹ nào bị làm khổ bởi đứa con của mình và cũng không người cha nào bị làm khổ bởi đứa con của y, và người thừa kế cũng phải có trách nhiệm như thế. Trường hợp hai vợ chồng đồng thuận với nhau việc thôi cho con bú trước kỳ hạn hai năm thì cả hai không mắc tội. Nếu các người muốn tìm vú nuôi khác cho con bú sữa thì các người cũng không bị mắc tội một khi các người trả đủ tiền thù lao cho người vú nuôi đó một cách phù hợp. Các người hãy kính sợ Allah và hãy biết rằng Allah thông toàn mọi việc các người làm.
- 234.** Đối với những người chết bỏ lại vợ, bắt buộc các bà vợ phải kiêng cử bốn tháng và mười ngày (vì quyền lợi của bản thân).⁽²²⁾ Sau khi hết thời gian kiêng cử, các người (những người bảo hộ

(22) Trong suốt thời gian kiêng cử, góa phụ không được rời khỏi nhà chồng, không được chung diện và làm đẹp.

các góa phụ đó) không bị mắc tội về các hành động hợp lẽ và phải đạo mà họ làm cho bản thân mình. Quả thật, Allah thông toàn mọi điều các người làm.

- 235.** Các người không mang tội khi nói lời ám chỉ⁽²³⁾ về việc đính hôn với các phụ nữ (đang trong thời gian kiêng cử) hoặc khi các người giấu kín ý định đó trong lòng. Allah biết các người sẽ nghĩ đến họ nhưng các người không được phép âm thầm hứa hẹn với họ ngoại trừ những câu nói thăm dò với lời lẽ lịch thiệp và đúng mực. Các người không được tiến hành hôn ước với họ cho đến khi thời gian kiêng cử của họ hoàn toàn kết thúc. Các người hãy biết rằng Allah luôn hiểu rõ mọi tâm tư trong lòng của các người, cho nên hãy thận trọng đối với Ngài; và các người hãy biết rằng Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Chịu Đựng.
- 236.** Các người không có tội khi li dị vợ trước khi động phòng hoặc chưa định phần tiền cưới bắt buộc cho họ. Tuy nhiên các người phải tặng họ quà cưới thích hợp, người giàu tùy theo phương tiện của người giàu và người nghèo tùy theo phương tiện của người nghèo. Đây là trách nhiệm của những người làm tốt.
- 237.** Và nếu như các người li dị vợ trước khi động phòng và đã định rõ ràng phần tiền cưới thì bắt buộc các người phải trả cho họ một nửa phần tiền cưới đã thống nhất. Trừ phi họ tự nguyện không nhận hoặc người giám hộ rộng lượng khước từ. Tuy nhiên, tâm lòng vị tha gần với lòng kính sợ (Allah) hơn. Các người chớ đừng quên việc (Allah) đã ưu ái người này hơn người kia. Quả thật, Allah luôn thấy rõ mọi hành động của các người.
- 238.** Các người hãy giữ gìn và duy trì các lễ nguyện Salah, nhất là cuộc lễ chính giữa (Salah 'Asr), và các người hãy đứng dâng lễ vì Allah một cách thành tâm cùng với tinh thần đầy sùng kính.

---

(23) Lời ám chỉ chẳng hạn như nói: Khi nào cô mãn hạn kiêng cử thì hãy cho tôi biết, nhưng không được nói thẳng thừng.

- 239.** Một khi các người sợ (bị tấn công hoặc điều tương tự) thì các người hãy hành lễ lúc đi bộ (hành quân) hoặc trên lưng vật cưỡi (phương tiện đi lại). Đến khi các người đã an toàn thì các người hãy tụng niệm Allah giống như cách mà Ngài đã dạy các người lúc các người chưa biết.
- 240.** Đối với những người chết bỏ lại vợ, bắt buộc các người phải để lại di chúc cấp dưỡng (nhà ở và tiền bạc) cho họ một năm và không được đuổi họ ra khỏi nhà. Trường hợp họ tự nguyện rời khỏi nhà (trước thời hạn) thì các người không bị tội về các hành động mà họ làm cho bản thân mình một cách hợp lẽ và phải đạo. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.⁽²⁴⁾
- 241.** Những phụ nữ sau li dị vẫn còn quyền được hưởng cấp dưỡng phù hợp (theo lẽ truyền thống), đây là trách nhiệm của những người ngoan đạo.
- 242.** Như thế đó, Allah đã trình bày rõ ràng cho các người thấy các lời mặc khải của Ngài, mong rằng các người hiểu.
- 243.** Phải chăng Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chưa biết đến việc có hàng ngàn người (dân Israel) đã bỏ nhà cửa ra đi vì sợ chết (bởi dịch bệnh hoặc điều gì đó). Lúc đó, Allah phán bảo họ: Các người hãy chết đi (và họ liền chết hết), sau đó Ngài phục sinh tất cả họ sống trở lại. Quả thật, Allah luôn nhân từ với loài người nhưng đa số nhân loại không biết ơn (Ngài).
- 244.** Các người (hỡi những người có đức tin) hãy chiến đấu cho chính nghĩa của Allah và hãy biết rằng Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
- 245.** Ai cho Allah mượn một món mượn tốt đẹp (bổ thí vì Allah) thì

---

(24) Theo đa số học giả chuyên giảng giải Qur'an cho rằng giáo luật của câu Kinh này đã bị xóa và được thay thế bởi câu 234 của chương Al-Baqarah: {Đối với những người chết bỏ lại vợ, bắt buộc các bà vợ phải kiêng cử trong bốn tháng và mười ngày.}

phần lãi của y sẽ được nhân lên rất nhiều lần. Quả thật, Allah muốn thu hẹp hoặc nói rộng bổng lộc là tùy ý Ngài và rồi các người phải trở về trình diện Ngài.

- 246.** Lẽ nào Người (hỡi Nabi) chưa biết thông tin về nhóm thượng lưu trong đám dân Israel thời sau Musa đã đề xướng với Nabi của họ: Người hãy đề bạc cho chúng tôi một vị vua đi, chúng tôi quyết sẽ sát cánh với vị vua đó chiến đấu cho chính nghĩa của Allah. (Nabi) đáp: Ta e là khi được (Allah) hạ lệnh chiến đấu thì các người lại không tuân theo. Họ nói: Điều gì cấm chúng tôi đi chiến đấu vì chính nghĩa của Allah cơ chứ, trong khi kẻ thù đã trực xuất chúng tôi ra khỏi quê hương của mình và (giam giữ) con cháu của chúng tôi. Vậy mà khi họ được lệnh phải chiến đấu thì hầu hết bọn họ đã ngoảnh mặt làm ngơ ngoại trừ một số ít trong bọn họ. Quả thật, Allah biết rõ về đám người lầm lạc.
- 247.** Và Nabi của họ bảo: Allah đã đề cử Talut lên làm vua của các người. Họ (không phục) bảo: Làm sao Y xứng đáng làm vua của chúng tôi cho được trong khi chúng tôi xứng đáng hơn Y kia mà, và lại Y vốn không có nhiều tài sản. (Nabi) nói: Allah đã lựa chọn Y cho các người và Ngài ban cho Y kiến thức và sức mạnh, Allah muốn ban quyền vua chúa cho ai tùy ý Ngài, bởi Allah là Đấng Bao La, Đấng Hiểu Biết.
- 248.** Và Nabi của họ bảo: Dấu hiệu chứng minh chắc chắn cho vương quyền thuộc về Y là Y sẽ mang đến cho các người xem một cái rương, trong đó mang đến sự bình an và những thứ còn sót lại từ hai dòng dõi của Musa và Harun được các vị Thiên Thần hộ tống mang đến. Chắc chắn điều đó là bằng chứng rõ ràng cho các người nếu các người thật sự là những người có đức tin.
- 249.** Khi Talut xuất binh, Y bảo quân lính: Allah thử thách các người về một con sông, ai uống nước của con sông đó thì y không còn là người của Ta (tức không được xuất binh chiến đấu) còn ai không uống nước của con sông đó hoặc chỉ uống một ngụm

nước bằng tay cho đỡ khát thì y là người của Ta (tức được ra chiến trường). Thế nhưng đa số quân lính uống nước của con sông đó ngoại trừ một số ít. Rồi khi Y cùng đoàn quân có đức tin còn lại qua khỏi con sông thì quân lính nói: Ngày nay làm sao chúng ta đủ lực lượng để chiến đấu với đoàn quân của Jalut (Goliath) đây. Lúc này, những người có đức tin nơi việc họ sẽ trình diện Allah (ở Đời Sau) lên tiếng: Đã có biết bao lần một lực lượng nhỏ bé đã đánh bại một lực lượng hùng mạnh khi đã được Allah phù hộ! Quả thật, Allah luôn sát cánh với những người kiên nhẫn.

- 250.** Khi đối mặt với đoàn quân của Jalut thì họ (quân của Talut) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy gia tăng sự kiên nhẫn trong lòng bầy tôi, xin Ngài hãy giữ vững đôi chân của bầy tôi và xin hãy phù hộ bầy tôi chiến thắng trước đám người vô đức tin.”
- 251.** Cuối cùng đoàn quân có đức tin đã tiêu diệt được kẻ thù dưới sự phù hộ của Allah. Còn Dawood đã giết chết (bạo chúa) Jalut, rồi Y được Allah ban cho vương quyền và sứ mạng Nabi, ngoài ra Ngài còn dạy Y biết bao kiến thức Ngài muốn. Nếu như Allah không dùng người này để ngăn chặn (hành động phá hoại) của người kia thì trái đất sẽ loạn và rối tung, tuy nhiên Allah nhân từ với vũ trụ và vạn vật.
- 252.** Đó là những lời phán của Allah, TA đọc cho Người nghe bằng sự thật (hỡi Thiên Sứ Muhammad) và quả thật Người đích thực là một trong các vị Thiên Sứ (của TA).
- 253.** Đó là những vị Thiên Sứ; TA (Allah) đã ưu đãi một số vị này hơn một số vị kia. Trong số họ, có vị được Allah nói chuyện trực tiếp (như Thiên Sứ Musa), có vị được nâng trội hơn vài cấp bậc (như Thiên Sứ Muhammad), và TA đã ban cho Ysa con trai của Maryam một loạt phép màu rõ ràng và để Al-Ruh Al-

Qudus (Jibril) làm trợ thủ cho Y. Nếu Allah muốn thì các thế hệ sống sau họ (các vị Thiên Sứ và Nabi) đã không giết chóc lẫn nhau sau khi các bằng chứng rõ ràng đã đến với họ, nhưng họ đã tranh cãi và bất đồng, cho nên, trong số họ có người tin và có người phủ nhận. Và nếu Allah muốn thì họ đã không giết chóc lẫn nhau, tuy nhiên, Allah làm những gì Ngài muốn.

- 254.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy chi dùng từ những bông lộc mà TA đã ban cấp cho các ngươi (vào con đường chính nghĩa của Allah) trước khi xảy ra Ngày mà sẽ không có việc mua bán đổi chác, sẽ không có tình bằng hữu (để bao che cho nhau) và cũng sẽ không có sự can thiệp nào (để biện hộ và giúp đỡ). Và những kẻ vô đức tin chính là những kẻ sai quấy.
- 255.** Allah (là Thượng Đế), không có Thượng Đế (đích thực) nào ngoài Ngài, Đấng Hằng Sống, Đấng Bất Diệt, Ngài không ngủ và cũng không buồn ngủ. Tất cả vạn vật trong các tầng trời và tất cả vạn vật trong trái đất đều thuộc về Ngài. Không ai có quyền can thiệp (biện minh, cầu xin ân xá cho ai) trước Ngài trừ phi Ngài cho phép. Ngài biết hết mọi điều xảy ra phía trước họ và đằng sau họ, không một ai đủ năng lực biết được kiến thức của Ngài ngoại trừ điều nào Ngài muốn cho y biết. Kursi⁽²⁵⁾ (Bệ gác chân) của Ngài bao trùm hết cả các tầng trời và trái đất, và việc quản lý trời đất không làm Ngài mệt mỏi bởi Ngài là Đấng Tối Thượng, Vĩ Đại.
- 256.** Không có sự cưỡng bức (đức tin) trong tôn giáo. Quả thật, chân lý, lẽ đúng luôn khác biệt với điều nguy tạo và sai trái. Cho nên, ai phủ nhận Taghut (mọi thứ được thờ phượng ngoài Allah) và có đức tin nơi Allah thì y đã nắm chắc sợi dây cứu rỗi không bao giờ đứt, bởi Allah là Đấng Hằng Nghe, Hằng Biết.

---

(25) Có lời Tafsir rằng Kursi là Ngai vương và Bệ gác chân. Và cũng có lời Tafsir rằng Kursi muốn nói trong câu Kinh này ám chỉ kiến thức của Allah, và đây là sự lựa chọn của học giả Al-Qurtubi.

257. Allah là Đấng Bảo Hộ của những người có đức tin, Ngài đưa họ ra khỏi nơi tăm tối đến với ánh sáng. Riêng những kẻ vô đức tin, đấng bảo hộ của họ là Taghut; chúng đưa họ từ nơi ánh sáng đến chỗ tối tăm. Những kẻ đó sẽ làm bạn với Hỏa Ngục, họ sẽ phải sống trong đó mãi mãi.
258. Người (hồi Thiên Sứ Muhammad) có thấy kẻ đã tranh luận với Ibrahim về Thượng Đế của Y, kẻ mà hắn đã được Allah ban cho vương quyền (vua Nimrud)? Khi Ibrahim nói: “Thượng Đế của tôi là Đấng làm cho sống và làm cho chết.” (Nimrud) bảo: “Ta cũng có thể làm cho sống và làm cho chết.”⁽²⁶⁾ Ibrahim nói: “Quả thật, Allah là Đấng làm cho mặt trời mọc lên ở hướng đông, vậy bệ hạ hãy làm cho nó mọc lên ở hướng tây xem nào.” Thế là kẻ vô đức tin đã boi rổi (vì đuối lý). Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người sai quấy.
259. Hoặc (Người có thấy ai) giống như kẻ (‘Uzair)⁽²⁷⁾ đã đi ngang qua một ngôi làng tan hoang và điêu tàn, y bảo: “Làm thế nào Allah có thể dựng sống lại ngôi làng này sau khi nó đã chết?” Thế là Allah đã làm cho y chết trong thời gian một trăm năm rồi sau đó dựng y sống lại. Ngài hỏi Y: “Người đã ngủ bao lâu rồi?” Y đáp: “Thưa, bề tôi chỉ ngủ một ngày hay một buổi gì đó.” Ngài bảo Y: “Không, người đã ngủ cả một trăm năm rồi đấy. Người hãy nhìn vào thức ăn và thức uống của mình đi, tất cả vẫn còn nguyên vẹn không bị ôi thiu với ngần ấy thời gian. Người hãy nhìn vào con lừa của người (nó đã chết thành đồng xương khô), TA lấy người làm một dấu hiệu lạ cho nhân loại,

(26) Vua Nimrud sau khi khăng định với Thiên Sứ Ibrahim rằng hắn cũng làm cho sống và làm cho chết thì hắn liền ra lệnh quân lính của hắn mang hai tù nhân ra trình diện trước mặt hắn, rồi hắn ra lệnh giết chết một người và tha mạng cho một người còn lại.

(27) Đại đa số học giả chuyên giảng giải Qur’an cho rằng người đàn ông trong câu Kinh này là ‘Uzair, một số học giả thì bảo đó là ông Al-Khudhir và một số khác thì bảo rằng đó là người khác. (trích từ Tafsir Ibnu Al-Kathir).

ngươi hãy nhìn vào những khúc xương xem TA sắp xếp chúng rồi làm cho thịt bao chúng lại như thế nào.” Do đó, sau khi mọi thứ đã được phô bày một cách rõ ràng cho y (Y đã nhận thức được thực tại), y liền thốt lên: “Giờ đây bề tôi đã biết rõ Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.”

- 260.** (Hồi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Ibrahim khẩn cầu (Allah): “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài cho bề tôi thấy cách mà Ngài làm sống lại cái chết!” (Allah) phán bảo (Ibrahim): “Phải chăng Người không tin?” (Ibrahim) thưa: “Bẩm không phải như vậy, bề tôi chỉ muốn củng cố tấm lòng của mình mà thôi.” (Allah) phán bảo (Ibrahim): “Vậy thì Người hãy bắt bốn con chim và băm chúng ra thành từng mảnh rồi trộn lại với nhau, sau đó Người hãy để mỗi phần thịt của chúng trên mỗi ngọn núi. Xong, Người hãy gọi chúng, chúng sẽ (trở lại thành những con chim như ban đầu) bay nhanh đến Người. Và Người hãy biết rằng Allah là Đấng Toàn Năng, Sáng Suốt.”
- 261.** Hình ảnh của những người chi dùng tài sản của họ cho con đường chính nghĩa của Allah giống như hình ảnh của một hạt giống trở ra bảy nhánh bông, mỗi nhánh bông trở ra một trăm hạt. Và Allah sẽ nhân lên thêm nữa cho những ai Ngài muốn bởi vì Allah là Đấng Quảng Đại, Bao La, Hằng Biết hết mọi việc.
- 262.** Những người chi dùng tài sản của họ cho con đường chính nghĩa của Allah rồi không kèm theo bất cứ lời nhắc khéo nào về sự rộng rãi của mình cũng như không làm tổn thương (đến danh dự của người được họ bố thí và trợ giúp) thì họ sẽ có được phần thưởng của họ ở nơi Thượng Đế của họ và họ sẽ không sợ hãi cũng sẽ không buồn phiền, lo âu.
- 263.** Lời nói tử tế và lòng bao dung tốt hơn việc bố thí có kèm theo (lời lẽ hay hành động) làm tổn thương (danh dự của người được bố thí và trợ giúp). Quả thật, Allah là Đấng Giàu Có, Chịu Đựng.

- 264.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi chớ hủy hoại sự bố thí của các ngươi bởi những lời nhắc khéo về tấm lòng của các ngươi hay bởi việc làm tổn thương (danh dự của người được các ngươi bố thí và giúp đỡ). (Nếu các ngươi làm thế thì hình ảnh của các ngươi) giống như kẻ chi dùng tài sản (cho con đường chính nghĩa của Allah) chỉ muốn phô trương trước thiên hạ chứ không hề có đức tin nơi Allah và Đòi Sau. Hình ảnh của kẻ này giống như hình ảnh một tảng đá to bằng phẳng trơn láng có lớp bụi phủ đầy bên trên (y cứ tưởng lớp bụi đó là mảnh đất phì nhiêu, y hồ hởi gieo hạt) nhưng rồi một cơn mưa lớn trút xuống quét sạch (lớp bụi đó đi) bỏ lại tảng đá nằm một mình trơn trượt. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người vô đức tin.
- 265.** Và những người chi dùng tài sản của mình chỉ vì muốn làm hài lòng Allah cũng như chỉ vì họ tin một cách kiên định (nơi lời hứa ban thưởng của Ngài), hình ảnh của họ giống như hình ảnh của một ngôi vườn trên một gò đất màu mỡ, phì nhiêu; khi gặp được mưa lớn, ngôi vườn tăng vụ mùa gấp bội; nhưng nếu như không có cơn mưa lớn nào thì cơn mưa rười cũng đủ làm cho ngôi vườn phát triển tươi tốt. Quả thật, Allah luôn quan sát những gì các ngươi làm.
- 266.** Lẽ nào ai đó trong các ngươi lại khao khát muốn (tình trạng của y giống như một người) rằng y có một ngôi vườn chà là và nho với trái quả xum xuê, bên dưới có những dòng sông chảy, nhưng y đã đến tuổi già và con cái của y thì vẫn còn thơ dại, rồi một cơn gió mang theo cái nóng như lửa bắt chợt ào đến thiêu rụi toàn bộ ngôi vườn?! Allah trình bày cho các ngươi những lời phán của Ngài đúng như thế, mong các ngươi biết suy ngẫm.
- 267.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Allah) từ những bổng lộc tốt lành mà các ngươi kiếm được cũng như từ những bổng lộc mà TA đã xuất ra cho các ngươi từ đất đai. Các ngươi chớ tìm lấy những món vật xấu để chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Allah), những

món vật mà ngay cả bản thân các người cũng không muốn nhận ngoại trừ các người nhắm mắt làm ngơ. Các người hãy biết rằng Allah là Đấng Giàu Có, Đấng Được Ca Tụng.

- 268.** Shaytan làm cho các người lo sợ sự nghèo khó và bảo các người làm điều tội lỗi, ngược lại, Allah hứa tha thứ cho các người và làm cho các người phát đạt với thiên lộc của Ngài. Quả thật, Allah là Đấng Quảng đại, Bao la và Am tường mọi sự việc.
- 269.** (Allah) ban sự khôn ngoan cho ai Ngài muốn, và ai được ban cho sự khôn ngoan thì quả thật y đã được ban cho biết bao điều tốt đẹp; tuy nhiên, không ai hiểu được điều đó ngoại trừ những người có kiến thức và chịu suy ngẫm.
- 270.** Những gì các người đã chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Allah) hoặc những gì các người đã nguyện thực hiện, Allah chắc chắn đều biết rõ. Và những kẻ làm điều sai quấy chắc chắn sẽ không được ai giúp đỡ.
- 271.** Nếu các người công khai những món vật bố thí thì điều đó cũng tốt (bởi vì các người đã công khai điều tốt); nhưng nếu các người giấu kín và âm thầm trao các món vật bố thí đó đến tận tay những người nghèo thì điều đó tốt hơn cho các người, nó sẽ xóa đi khỏi các người những tội lỗi mà các người đã phạm. Và Allah là Đấng Thông Toàn những gì các người làm.
- 272.** (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), việc hướng dẫn họ (đến với chính đạo) không thuộc quyền của Người mà chính Allah mới có quyền hướng dẫn ai Ngài muốn. Và những gì các người chi dùng cho điều thiện tốt thì thật ra đó là những thứ các người chi dùng cho chính bản thân các người; và những gì các người chi dùng là chỉ nhằm làm hài lòng Allah; và những gì các người chi dùng cho điều thiện tốt thì nó sẽ được (Allah) trả lại cho các người và chắc chắn các người sẽ không bị đối xử thiệt thòi bất cứ thứ gì.

273. (Của bố thí là dành) cho những người nghèo, nhất là những người vì con đường chính nghĩa của Allah đã bị hạn chế việc đi lại trên mặt đất (để tìm kiếm thiên lộc của Ngài). Qua tư cách và lòng tự trọng của họ, người không biết cứ tưởng rằng họ giàu có; nhưng Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) có thể nhận biết họ qua những nét biểu hiện đặc biệt trên gương mặt họ; họ không xin xỏ thiên hạ một cách trơ trẽn và thiếu lòng tự trọng. Và bất cứ món tốt nào mà các người chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Allah), Allah chắc chắn biết rõ nó.
274. Những người chi dùng tài sản của họ (cho con đường chính nghĩa của Allah) cả đêm lẫn ngày dù kín đáo hay công khai đều sẽ nhận được phần thưởng của họ nơi Thượng Đế của họ (nếu họ thành tâm vì Ngài), và họ sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.
275. Những người ăn tiền lời cho vay (vào Ngày Sau) sẽ đứng không vững giống như một kẻ bị Shaytan nhập vào người và làm cho điên cuồng. Họ bị như thế là vì họ đã nói: “Kinh doanh mua bán thật ra cũng giống như hình thức cho vay lấy lãi mà thôi”. Tuy nhiên, Allah cho phép kinh doanh mua bán và cấm hình thức cho vay lấy lãi. Do đó, ai đã nhận được lệnh cảnh báo từ Thượng Đế của y và chấm dứt (việc cho vay lấy lãi) thì y được hưởng những gì đã qua (từ việc cho vay lấy lãi trước đó) và vụ việc của y sẽ do Allah quyết định. Ngược lại, người nào ngoan cố tái phạm thì sẽ làm bạn với Hỏa Ngục, họ sẽ sống trong đó mãi mãi.
276. Allah không ban phúc cho hình thức vay lãi nhưng Ngài làm phát đạt các hình thức Sadaqah (bố thí, trợ giúp). Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ vô đức tin và tội lỗi.
277. Quả thật, những người có đức tin và hành thiện, chu đáo duy trì lễ nguyện Salah và xuất Zakah thì họ sẽ nhận được ân phước của họ ở nơi Thượng Đế của họ, họ sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.

- 278.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy sợ Allah mà bỏ đi phần còn lại của tiền lời cho vay, nếu các ngươi thật sự có đức tin nơi Ngài.
- 279.** Nhưng nếu các ngươi không phục tùng theo mệnh lệnh thì xem như các ngươi đã khai chiến với Allah và Thiên Sứ của Ngài. Tuy nhiên, nếu các ngươi biết ăn năn hối cải thì các ngươi được thu hồi tiền vốn của mình, đây là cách các ngươi không gây bất công cho ai và cũng không bị thiệt thòi.
- 280.** (Trường hợp) người thiếu nợ gặp khó khăn không thể hoàn nợ (lúc đến kỳ hạn) thì hãy gia hạn cho y đến lúc y cảm thấy dễ dàng hơn (cho việc trả nợ); tuy nhiên, nếu các ngươi bố thí khoản nợ đó thì điều đó tốt hơn cho các ngươi nếu các ngươi biết.
- 281.** Các ngươi hãy sợ Ngày mà các ngươi được đưa trở về trình diện Allah, lúc đó mỗi linh hồn sẽ được đền bù xứng đáng về mọi điều mà nó đã từng làm (trên thế gian), và chắc chắn không một ai bị đối xử bất công.
- 282.** Hỡi những người có đức tin, khi các ngươi mượn tiền bạc của nhau đến một thời hạn ấn định thì các ngươi hãy viết khoản nợ đó ra (thành một văn bản rõ ràng), các ngươi hãy tìm một người ghi chép viết lại (đầy đủ các điều khoản thỏa thuận) giữa các ngươi với nhau một cách công bằng. Bản thân người ghi chép không được từ chối viết giống như những gì Allah đã dạy y. Cho nên, người ghi chép hãy viết, còn người mắc nợ hãy đọc ra khoản nợ (một cách chính xác), y hãy kính sợ Allah, Thượng Đế của y, và không được bớt đi bất cứ thứ gì từ khoản nợ đó. Nếu người mắc nợ là người khờ khạo hoặc nhỏ tuổi (hay già yếu) hoặc không có khả năng (đọc ra khoản nợ) thì người giám hộ của y sẽ là người đại diện đọc ra khoản nợ theo đúng sự thật và công bằng. Các ngươi hãy tìm hai người đàn ông trong các ngươi đứng ra làm nhân chứng cho giấy nợ đó, nếu không có đủ hai người đàn ông thì các ngươi tìm một người đàn ông và

hai người phụ nữ mà các người hài lòng để họ làm nhân chứng, (mục đích) để người phụ nữ này nhắc người phụ nữ kia (nếu một trong hai có người sai sót hay nhầm lẫn). Những người được mời làm nhân chứng không được từ chối. Các người chớ ái ngại việc phải viết khoản nợ đó ra (thành văn bản) dù nó ít hay nhiều sau khi (đôi bên) đã thống nhất đến kỳ hạn. Đối với Allah (việc viết giấy nợ) là lẽ công bằng và chính xác nhất khi được đưa ra làm chứng và nhằm để ngăn chặn việc tranh chấp sau này. Trừ trường hợp các người trao đổi mua bán tại chỗ (bằng tiền mặt) thì các người không bị tội nếu các người không viết nó ra (thành văn bản) cũng như không gọi người đứng ra làm chứng khi các người thỏa thuận mua bán. Tuy nhiên, các người hãy gọi nhân chứng khi thương lượng mua bán. Các người không được làm hại đến người viết (giấy nợ) cũng như người làm chứng; nếu các người làm thế thì chắc chắn đó là một hành động xấu xa và tội lỗi của các người. Các người hãy kính sợ Allah, Allah dạy các người (những điều tốt đẹp), và Allah luôn biết rõ tất cả mọi sự việc.

- 283.** Trường hợp các người đi xa nhà, không tìm được người viết giùm (giấy nợ) thì chỉ cần thế chấp cho chủ nợ một tín vật. Tuy nhiên, nếu các người có lòng tin lẫn nhau thì người được giao tín vật phải thực hiện (việc giao lại tín vật cho chủ nhân của nó khi được hoàn nợ) và y hãy kính sợ Allah, Thượng Đế của y. Và các người không được che giấu bằng chứng; ai che giấu nó thì quả thật tấm lòng của y mang tội, bởi Allah luôn biết rõ những gì các người làm.
- 284.** Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều là của Allah, dù các người bộc lộ hay giấu kín những điều trong lòng của các người thì Allah vẫn xét xử các người về chúng. Tuy nhiên, Ngài sẽ tha thứ cho ai Ngài muốn và sẽ trừng phạt ai Ngài muốn, bởi Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
- 285.** Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đều tin vào những điều được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y.

Tất cả họ đều có đức tin nơi Allah, nơi các Thiên Thần của Ngài, nơi các Kinh Sách của Ngài, và nơi các vị Thiên Sứ của Ngài. Họ cùng nói câu: “Bây tôi không phân biệt giữa các vị Thiên Sứ của Ngài, bây tôi xin nghe và phục tùng mệnh lệnh. Xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bây tôi hồi Thượng Đế của bây tôi, và bây tôi chắc chắn phải quay trở về trình diện Ngài.”

- 286.** Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó. Mỗi linh hồn sẽ hưởng được thành quả của điều tốt mà mình đã làm và sẽ phải gánh hậu quả về tội lỗi đã phạm. (Người có đức tin cần cầu nguyện Allah): “Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt bây tôi nếu bây tôi quên hay sai sót; lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt bây tôi gánh vác nặng nề giống như Ngài đã đặt gánh nặng lên những người trước bây tôi; lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng bắt bây tôi gánh lấy những gì vượt quá khả năng của bây tôi, xin Ngài hãy lượng thứ cho bây tôi, tha thứ tội lỗi cho bây tôi và thương xót bây tôi, Ngài là Đấng Bảo Hộ của bây tôi, xin Ngài phù hộ bây tôi giành chiến thắng trước những kẻ vô đức tin.”

3 - Ali 'Imran^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. La-m. Mi-m⁽¹⁾.
2. Allah (là Thượng Đế), không có Thượng Đế (dịch thực) nào ngoài Ngài, Đấng Hằng Sống, Đấng Bất Diệt.
3. Ngài đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad) Kinh Sách (Qur'an). (Nó) là chân lý đích thực (không có gì phải hoài nghi) dùng để xác định lại những điều được ban xuống trước (Nó). Và Ngài đã ban xuống Kinh Tawrah (Cựu Ước) và Kinh Injil (Tân Ước).
4. (Kinh Tawrah và Kinh Injil) được ban xuống trước làm nguồn chỉ đạo cho nhân loại và (tiếp sau đó) Ngài ban xuống Furqan⁽²⁾ (Kinh Qur'an). Quả thật, những kẻ đã phủ nhận các lời mặc khải của Allah sẽ phải gánh lấy sự trừng phạt khủng khiếp. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng toàn quyền trừng phạt (không thể kháng cự).
5. Quả thật không có bất cứ thứ gì ở trên trái đất cũng như ở trên trời có thể ẩn khuất khỏi Allah.
6. Ngài là Đấng đã tạo hình hài cho các người trong các dạ con (của các bà mẹ) như thế nào tùy theo ý muốn của Ngài. Không có Thượng Đế (dịch thực) nào khác ngoài Ngài, Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.

(*) Ali 'Imran (Gia Đình 'Imran).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

(2) Furqan có nghĩa là sự phân biệt, Qur'an được gọi là Furqan bởi vì Nó là chuẩn mực để phân biệt giữa cái đúng và cái sai, giữa chân lý và ngụy tạo, và giữa phúc và tội.

7. Ngài là Đấng đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad) Kinh Sách (Qur'an), trong đó, có những câu Muhkam (mang ý cụ thể một cách rõ ràng), chúng là nền tảng của Kinh Sách, còn những câu khác Mushtabihah (mang ý tổng quát cho nhiều vấn đề tương đồng). Cho nên, những kẻ mà trong trái tim của họ có tư tưởng lệch lạc thường đi theo những câu mang ý tổng quát cho nhiều vấn đề tương đồng hầu (khơi dậy làn sóng) chia rẽ (cộng đồng) và suy diễn (chúng) theo ý riêng của mình; và chỉ một mình Allah mới biết rõ ý nghĩa thật sự của chúng. Ngược lại, những người thực sự có kiến thức vững chắc thì bảo: “Chúng tôi hoàn toàn tin tưởng vào nó (Qur'an), toàn bộ (Qur'an) đều đến từ Thượng Đế của chúng tôi.” Quả thật chỉ những người có hiểu biết vững chắc mới nắm được lời nhắc nhở (của Qur'an).
8. (Những người thực sự có kiến thức vững chắc thường cầu nguyện): “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng làm trái tim của bầy tôi lệch lạc sau khi Ngài đã hướng dẫn bầy tôi, xin Ngài hãy ban cho bầy tôi hồng phúc từ nơi Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Ban Phát.”
9. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, chắc chắn Ngài sẽ triệu tập nhân loại vào một Ngày (mà Ngài đã định), điều đó không có gì phải hoài nghi, bởi quả thật, Allah không bao giờ làm trái với điều đã hứa.”
10. Quả thật, con cái và tài sản của những kẻ vô đức tin không giúp ích được gì cho họ trước (sự trừng phạt của) Allah và họ chính là củi đốt của Hỏa Ngục.
11. (Họ) giống như đồng bọn của Pha-ra-ông và những kẻ trước họ. Tất cả đều đã phủ nhận các lời mặc khải của TA nên họ đã bị Allah bắt phạt bởi tội lỗi họ đã gây ra. Quả thật, Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
12. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với những kẻ vô đức tin: “Rồi đây các người sẽ bị đánh bại (bởi những người có đức tin) và các người sẽ được tập trung vào Hỏa Ngục, một nơi ở tội tệ (dành cho các người).”

13. Quả thật, các người đã có bằng chứng (rõ ràng) qua cuộc giao tranh giữa hai đoàn quân (tại Badr)⁽³⁾, một bên là đoàn quân (Muslim) anh dũng chiến đấu vì chính nghĩa của Allah và bên còn lại là đoàn quân vô đức tin. Chúng thấy rõ quân lực của chúng đông hơn (đoàn quân Muslim) gấp bội. Tuy nhiên, Allah muốn phù hộ bất cứ ai (giành chiến thắng) là tùy ý Ngài. Quả thật, trong sự việc (số lượng ít đánh thắng số lượng đông) đó là bài học dành cho những ai biết suy ngẫm.
14. Nhân loại thường bị mê hoặc bởi những thú vui từ phụ nữ, con cái, kho tàng vàng bạc chất đống, giống ngựa tốt, gia súc, và đất đai trồng trọt, mặc dù đó chỉ là sự hưởng thụ (tạm bợ) của đời sống trần tục trong khi ở nơi Allah có một chỗ quay về vô cùng tốt đẹp.
15. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Các người có muốn ta cho các người biết thứ tốt đẹp hơn những thứ đó không? Những người ngoan đạo sẽ được Thượng Đế của họ ban cho các ngôi vườn Thiên Đàng, bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ ở trong đó mãi mãi cùng với những người vợ thanh khiết và họ sẽ có được sự hài lòng của Allah. Quả thật, Allah luôn thấy rõ đám bầy tôi (của Ngài).”
16. (Những người ngoan đạo được ban cho các Ngôi Vườn Thiên Đàng muốn nói đến) là những người thường cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, quả thật bầy tôi đã có đức tin, xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bầy tôi và xin Ngài hãy cứu bầy tôi thoát khỏi sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục.”
17. (Những người ngoan đạo được ban cho các Ngôi Vườn Thiên

---

(3) Badr là tên của một khu vực cách thành phố Madinah khoảng 150 cây số về phía nam. Nơi đây đã diễn ra một cuộc giao chiến lừng danh đầu tiên của Islam mà lịch sử Islam gọi là trận chiến Badr. Trong trận chiến này, đoàn quân Muslim chỉ gồm 313 người còn đoàn quân của những kẻ thờ đa thần Quraish gồm khoảng 1000 người nhưng Allah đã ban sự chiến thắng cho những người Muslim.

Đàng muốn nói đến) là những người biết kiên nhẫn chịu đựng (trước gian nan và tai họa), những người chân thật (trong lời nói và hành động), những người kiên định (trong đức tin), những người chi dùng (tài sản cho con đường chính nghĩa của Allah), và những người thường cầu xin Allah tha thứ vào lúc đêm khuya (một phần ba cuối của đêm).

18. Allah đã chứng nhận không có Thượng Đế (dịch thực) nào khác ngoài Ngài, các Thiên Thần và những người hiểu biết đang duy trì nền công lý cũng chứng nhận (như thế). Quả thật, không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
19. Quả thật, tôn giáo được chấp nhận nơi Allah chỉ có Islam. Những ai được ban cho Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) đã không tranh cãi nhau (về điều này) cho đến khi họ biết rõ sự thật (Islam được mang đến không bởi một người thuộc cộng đồng của họ) thì họ mới đâm ra đổ kỵ và chia rẽ. Và ai vô đức tin nơi các lời mặc khải của Allah thì quả thật Allah mau chóng tính sổ (họ).
20. Nếu như bọn họ tranh cãi với Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad về chân lý mà Người mang đến) thì Người hãy bảo họ: “Ta và những ai theo Ta đã một lòng thần phục (Allah).” Và Người hãy nói với những ai được ban cho Kinh Sách lẫn những kẻ thất học (những kẻ đa thần): “Các người có chịu quy phục Islam không?” Nếu họ quy phục Islam thì họ đã được hướng đến chính đạo, còn nếu họ quay lưng thì Người (Thiên Sứ Muhammad) thật ra chỉ là người truyền đạt bức thông điệp mà thôi. Quả thật, Allah luôn thấy rõ (mọi động thái của) đám bầy tôi (của Ngài).
21. Quả thật, những kẻ vô đức tin nơi các lời mặc khải của Allah và cố tình giết chết các vị Nabi một cách bất chấp thị phi và giết luôn những ai ra lệnh duy trì công lý thì Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy báo cho họ về một sự trừng phạt đau đớn (đang chờ đợi họ).

22. Họ là những kẻ mà mọi việc làm (hành thiện và ngoan đạo) của họ sẽ bị xóa sạch ở trần gian lẫn Đờ Sau và họ sẽ không có bất cứ ai giúp đỡ (thoát khỏi sự trừng phạt).
23. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), lẽ nào Người không nhìn thấy những kẻ đã được ban cho Kinh Sách (trong số người Do Thái), khi họ được kêu gọi trở lại với Kinh Sách của Allah (Kinh Cựu Ước) để phân xử (tranh chấp) giữa họ, (thay vì chấp hành theo) thì một nhóm (học giả, lãnh đạo) trong số họ lại quay lưng ngoảnh đi.
24. Như thế là vì họ nói: “Hỏa Ngục sẽ không bao giờ chạm đến chúng tôi ngoại trừ một số ngày ít ỏi” Những điều mà họ bịa đặt trong tôn giáo của họ đã đánh lừa họ.
25. Thế thì họ sẽ ra sao khi TA (Allah) triệu tập họ vào một Ngày không có gì phải hoài nghi về (sự diễn ra của nó), (lúc đó) mỗi linh hồn sẽ được đáp trả đầy đủ về những điều mà họ đã từng làm (dù tốt hay xấu) và họ sẽ không bị đối xử bất công.
26. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Lạy Allah, Đấng Vua nắm mọi vương quyền! Ngài muốn ban vương quyền cho ai và lấy lại vương quyền từ ai là tùy ý Ngài, Ngài muốn ban vinh dự cho ai và hạ nhục bất cứ ai là tùy ý Ngài. Mọi điều tốt lành đều nằm trong tay Ngài; quả thật, Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.”
27. “Ngài nhập ban đêm vào ban ngày và nhập ban ngày vào ban đêm, Ngài rút cái sống ra từ cái chết và rút cái chết ra từ cái sống. Và Ngài ban phát bổng lộc vô kể cho ai Ngài muốn.”
28. Những người có đức tin không được phép lấy những kẻ vô đức tin làm những người bảo hộ thay vì những người có đức tin. Người nào làm vậy thì Allah hoàn toàn vô can với y ngoại trừ trường hợp các người lo sợ các mối họa từ họ. Allah cảnh báo các người về bản thân Ngài. Quả thật, các người phải trở về trình diện Allah.
29. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Đầu các người có giấu giếm hay tiết lộ bất cứ điều gì trong lòng của các

ngươi thì Allah vẫn luôn biết tường tận bởi Ngài thông toàn hết mọi thứ trong các tầng trời và mọi thứ trong trái đất. Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.”

30. Vào Ngày mà mỗi linh hồn sẽ đối diện với những điều thiện tốt mà y đã làm cũng như những điều tội lỗi mà y đã phạm, (mỗi linh hồn) sẽ ước ao giá như giữa y và (những điều tội lỗi) có một khoảng cách thật xa. Allah đã cảnh báo các ngươi về bản thân Ngài, tuy nhiên Allah luôn nhân từ với đám bầy tôi (của Ngài).
31. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Nếu các người thực sự yêu thương Allah thì các người hãy theo ta rồi Allah sẽ yêu thương các người và tha thứ tội lỗi cho các người. Quả thật, Allah hằng tha thứ, hằng xót thương.”
32. Ngươi hãy nói với họ: “Các ngươi hãy tuân lệnh Allah và Thiên Sứ (Muhammad), nhưng nếu các ngươi ngoan犻 đi thì (các ngươi hãy biết rằng) quả thật Allah không thương yêu đám người vô đức tin.”
33. Quả thật, Allah đã chọn Adam, Nuh, dòng dõi của Ibrahim và dòng dõi của ‘Imran vượt trội hơn thiên hạ (trong thời đại của họ).
34. Họ là con cháu lẫn nhau (cùng chung tôn giáo: chỉ tôn thờ một mình Allah duy nhất). Quả thật, Allah hằng nghe, hằng biết.
35. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Ngươi hãy nhớ lại) khi vợ của ‘Imran cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bẻ tôi, bẻ tôi nguyện dâng hiến đứa con trong bụng của bẻ tôi cho Ngài để nó toàn tâm thờ phượng Ngài, xin Ngài hãy chấp nhận (sự hiến dâng này) từ bẻ tôi, quả thật Ngài là Đáng Hằng Nghe, Hằng Biết”.
36. Sau khi hạ sinh, (vợ của ‘Imran) lại cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bẻ tôi, bẻ tôi đã hạ sinh con gái, chỉ Ngài mới biết rõ về đứa con mà bẻ tôi đã hạ sinh, chắc rằng con trai không giống như con gái (về mặt hành đạo), bẻ tôi đặt tên cho nó là Maryam, bẻ tôi khẩn xin Ngài phù hộ cho nó và con cháu của nó tránh khỏi lũ Shaytan đã bị nguyền rủa.”

37. Thế là Thượng Đế của Nữ (vợ của 'Imran) chấp nhận sự hiến dâng của Nữ một cách tốt lành, Ngài đã phù hộ cho con gái (Maryam) của Nữ trưởng thành tốt đẹp dưới sự bảo hộ của Zakariya. Cứ mỗi lần Zakariya đi vào nội phòng (nơi hành đạo) của Maryam, Y luôn thấy bên cạnh Maryam nhiều thực phẩm (trái mùa). Y hỏi (trong ngạc nhiên): “Này Maryam, con có thức ăn này từ đâu?”. Maryam đáp: “Dạ, nó từ nơi Allah, quả thật, Allah ban phát bổng lộc vô kể cho bất kỳ ai Ngài muốn.”
38. Từ đó (nó thôi thúc) Zakariya cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế bề tôi, xin Ngài hãy rủ lòng thương ban cho bề tôi một hậu duệ tốt đẹp, chắc chắn Ngài nghe thấy rõ lời nguyện cầu.”
39. Thế là các Thiên Thần đã gọi (Zakariya) lúc Y đang đứng cầu nguyện trong phòng tu: “Quả thật, Allah báo cho người một tin vui về (việc Ngài sẽ ban cho người một đứa con trai tên là) Yahya, nhằm xác nhận lại lời phán⁽⁴⁾ từ Allah. (Yahya) sẽ là một lãnh đạo, một người trong sạch và là một vị Nabi đạo hạnh.”
40. (Zakariya) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, làm sao bề tôi có được đứa con trai khi mà bề tôi đã già yếu còn vợ của bề tôi thì lại là một phụ nữ hiếm muộn?” (Allah) phán: “(Sự việc sẽ xảy ra) đúng như thế bởi Allah làm bất cứ điều gì Ngài muốn.”
41. (Zakariya) thỉnh cầu: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài ban cho bề tôi một dấu hiệu nhận biết (vợ bề tôi mang thai)”. (Allah) phán: “Dấu hiệu cho Người là khi Người không thể nói chuyện với mọi người suốt ba ngày liền ngoại trừ việc ra dấu, lúc đó Người hãy tụng niệm Thượng Đế của Người cho thật nhiều và hãy tán dương Ngài sáng chiều.”

(4) “كن” - “Hãy thành!” là lời phán của Allah. Khi Ngài muốn bất cứ điều gì, Ngài chỉ cần nói “كن” thì nó sẽ thành đúng như ý của Ngài.

42. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi các Thiên thần bảo: “Hỡi Maryam! Quả thật, Allah đã chọn người, Ngài tẩy sạch người và chọn người vượt trội hơn thiên hạ.”
43. “Hỡi Maryam! Người hãy hết lòng thờ phượng Thượng Đế của người, người hãy quỳ lạy và cúi mình cùng với những người cúi mình (thần phục Allah).”
44. Đó là những nguồn tin (về Zakariya và Maryam) thuộc thể loại vô hình mà TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Thiên Sứ Muhammad), bởi Người không có mặt lúc họ cùng nhau bắt thăm xem ai trong số họ được quyền ưu tiên bảo hộ Maryam và Người cũng không có mặt lúc họ tranh luận nhau về vấn đề này.
45. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi các Thiên Thần bảo: “Này Maryam! Quả thật, Allah báo cho người tin vui về lời phán từ Ngài (rằng người mang thai đứa con trai), tên của nó là Masih Ysa (Giê-su), con trai của Maryam, nó sẽ được vinh danh ở đời này lẫn Đời Sau và nó sẽ là một trong số những người ở kề cận (Allah).”
46. “Nó sẽ nói chuyện với dân chúng khi vẫn còn nằm nôi và lúc trưởng thành và nó sẽ là một người đạo hạnh”.
47. (Maryam) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Làm sao bề tôi có được một đứa con khi mà chưa từng có một người đàn ông nào chạm đến thân thể của bề tôi?” (Allah) phán: “(Sự việc sẽ xảy ra) đúng như thế bởi Allah làm bất cứ điều gì Ngài muốn. Khi Ngài quyết định một việc gì thì Ngài chỉ cần phán “Hãy thành!”, lập tức nó sẽ thành (đúng theo ý của Ngài).”
48. “(Allah) sẽ dạy cho (Ysa) Kinh Sách, sự khôn ngoan cùng với Tawrah (Kinh Cựu Ước) và Injil (Kinh Tân Ước).”
49. “(Ysa) sẽ được cử làm một vị Thiên Sứ đến với người dân Israel (với bức thông điệp): ‘Quả thật, Ta đến với các người cùng với một dấu hiệu lạ từ Thượng Đế của các người. Ta có thể tạo ra cho

các người một con chim từ đất sét bằng cách hà hơi vào nó để nó trở thành một con chim thật sự theo phép của Allah; ta có thể làm sáng mắt cho người mù bẩm sinh; ta có thể chữa lành cho người bệnh bạch biến; ta có thể làm cho người chết sống lại theo phép của Allah; và ta có thể cho các người biết loại thực phẩm nào các người phải ăn (liền) và loại thực phẩm nào các người dự trữ (lâu dài) trong nhà. Quả thật, trong sự việc đó là một bằng chứng cho các người (về sứ mạng của ta) nếu các người là những người có đức tin'."

50. 'Và Ta (được cử đến) để xác nhận lại những điều (đã được mặc khải) trước Ta trong Kinh Tawrah và để xóa bỏ một số điều cấm mà các người bị cấm trước đây. Ta đến với các người mang theo một bằng chứng từ Thượng Đế của các người, bởi thế, các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.'
51. 'Allah đích thực là Thượng Đế của Ta và cũng là Thượng Đế của các người. Cho nên, các người hãy thờ phượng Ngài, đó là con đường chính đạo.'
52. Khi Ysa nhận thấy sự vô đức tin ở nơi họ thì Y đã lên tiếng hỏi: "Ai sẽ là người phò trợ cho Ta (trong việc kêu gọi) đến với Allah?" Các tông đồ đáp: "Chúng tôi sẽ là những người phò trợ cho (tôn giáo của) Allah, chúng tôi đã có đức tin nơi Allah, và chúng tôi chứng nhận mình là những người Muslim (thần phục Allah)."
53. (Các tông đồ của Ysa cầu nguyện): "Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã có đức tin nơi điều mà Ngài đã mặc khải và bầy tôi nguyện đi theo vị Thiên Sứ (của Ngài). Bởi vậy, xin Ngài hãy ghi tên bầy tôi cùng với những người chứng nhận (của sự thật này)".
54. (Những kẻ vô đức tin) đã mưu toan lập kế hoạch (hãm hại Ysa) và Allah cũng hoạch định mưu kế (của Ngài). Tuy nhiên, Allah là Đấng hoạch định mưu kế siêu việt.
55. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Allah phán: "Hỡi Ysa, nay TA sẽ làm cho Người chết (tạm), rồi mang (cả hồn

lẫn xác) Người lên cùng với TA và TA sẽ tẩy sạch Người khỏi (mọi lời cáo buộc của) những kẻ vô đức tin và TA sẽ phù hộ cho những ai theo Người cao hơn những kẻ vô đức tin cho đến Ngày Phục Sinh. Rồi đây các người được đưa về trình diện TA để TA phân xử mọi điều mà các người tranh chấp lẫn nhau.”

56. “Những ai không có đức tin, TA sẽ trừng phạt họ bằng một sự trừng phạt khủng khiếp ở đời này lẫn Đời Sau và họ sẽ không được ai cứu giúp.”
57. “Riêng những người có đức tin và hành thiện, họ sẽ được trả cho đầy đủ phần công lao của họ. Quả thật, Allah không ưa thích những kẻ làm điều sai quấy.”
58. Đó là những lời mặc khải mà TA (Allah) đọc cho Người nghe (hỡi Thiên Sứ Muhammad) và cũng là sự nhắc nhở khôn ngoan (cho Người và những ai theo Người).
59. Quả thật, việc tạo hóa Ysa đối với Allah cũng giống như (việc Ngài đã tạo ra) Adam. Ngài đã tạo (Adam) từ đất sét rồi phán: “Hãy thành!” thế là (Adam) thành (con người hoàn chỉnh đúng như thế).
60. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), chân lý thực sự đến từ Thượng Đế của Người, cho nên, Người chớ đem lòng hoài nghi.
61. Nếu có ai tranh luận với Người về (việc khải định Ysa là Thượng Đế) sau khi Người đã tiếp thu được kiến thức (đúng thực rằng Ysa chỉ là một bề tôi của Allah) thì Người hãy bảo họ: “Nào, các người hãy đến đây và gọi luôn cả vợ và các con của chúng tôi cũng như cả vợ và các con của các người, rồi mỗi người trong chúng ta thật lòng cầu xin lời nguyện rửa của Allah giáng lên (đầu) những kẻ nói dối.”
62. Đây thực sự là những câu chuyện có thật. Quả thật, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Allah là Đấng Toàn Năng, Sáng Suốt.

63. Cho nên, những ai ngoảnh mặt bỏ đi thì quả thật Allah luôn biết rõ về đám người hủy hoại (trái đất).
64. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), các người hãy đến với một lời phán như nhau giữa chúng tôi và các người rằng chúng ta chỉ thờ phượng một mình Allah, không tổ hợp với Ngài bất cứ ai (vật gì) và không ai trong chúng ta nhận lấy ai khác ngoài Allah làm Thượng Đế.” Nhưng nếu họ ngoảnh mặt bỏ đi thì Người hãy nói với họ: “Vậy thì các người hãy chứng thực rằng chúng tôi là những người Muslim (thần phục Allah).”
65. Hỡi dân Kinh Sách, tại sao các người lại tranh luận về Ibrahim trong khi Kinh Tawrah và Kinh Injil đều được mặc khải xuống sau Y? Chẳng lẽ các người không hiểu ư?
66. Chẳng phải các người thường có thói quen tranh luận về những điều mà các người thực sự có kiến thức nhưng giờ sao lại tranh luận về những điều mà các người không chút hiểu biết nào? Quả thật, Allah là Đấng biết (rõ sự thật) còn các người thì chẳng biết gì.
67. Ibrahim không phải là người Do Thái cũng không phải là người Thiên Chúa mà là một người Muslim thuần túy (tôn thờ một mình Allah). Y thực sự không phải là người thờ đa thần.
68. Trong nhân loại, những người thực sự xứng đáng (cận kề) với Ibrahim nhất là những ai đã noi theo (đường lối của) Y và vị Nabi này (Muhammad) và những người có đức tin. Và Allah là Đấng Bảo Hộ của những người có đức tin.
69. Một nhóm trong số dân Kinh Sách đã mong muốn dẫn dắt các người (những người có đức tin) rơi vào lầm lạc. Tuy nhiên, họ không khiến được ai rơi vào lầm lạc ngoại trừ chính bản thân họ nhưng họ không nhận thấy.
70. Nay hỡi dân Kinh Sách, tại sao các người lại phủ nhận các lời mặc khải của Allah trong khi các người là nhân chứng cho chúng?

71. Nay hỏi dân Kinh Sách, tại sao các ngươi lại lấy điều nguy tạo khoác lên điều chân lý, tại sao các ngươi lại che giấu sự thật trong khi các ngươi biết rõ về nó?
72. Một nhóm dân Kinh Sách bảo nhau: “Các người hãy giả vờ tin nơi những gì đã được thiên khải cho nhóm người có đức tin vào buổi sáng rồi đến chiều các người hãy phủ nhận niềm tin đó, hi vọng họ (những người Muslim) sẽ trở lại (tôn giáo đa thần trước đây).”
73. “Và các người hãy chỉ tin những ai theo tôn giáo của các người.” Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Quả thật, nguồn chỉ đạo đích thực (hướng đến chân lý) là nguồn chỉ đạo của Allah. (Lẽ nào các người e sợ) ai đó được ban cho điều giống như điều đã được ban cho các người hoặc (lẽ nào các người e sợ) họ sẽ tranh luận với các người trước Thượng Đế của các người?” Ngươi hãy nói với họ: “Quả thật, mọi hồng phúc đều nằm trong tay Allah, Ngài muốn ban cho ai tùy ý Ngài. Allah là Đấng bao la, Đấng thông toàn.”
74. Ngài đặc biệt dành hồng ân của Ngài cho người nào Ngài muốn. Quả thật, Allah có hồng ân vĩ đại.
75. Trong số dân Kinh Sách có người khi Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) tin tưởng giao cho họ một đồng (tài sản) thì họ (uy tín) hoàn lại cho Ngươi đầy đủ, tuy nhiên, trong họ cũng có người dù Ngươi chỉ giao cho họ một đồng vàng (duy nhất) thì họ cũng quyết không hoàn lại cho Ngươi trừ phi Ngươi cố đòi cho được. Sở dĩ như thế vì họ cho rằng: “Chúng tôi không phải chịu trách nhiệm cho đám người mù chữ (dân Ả Rập)”. Họ đã nói dối cho Allah trong lúc họ biết rõ sự thật.
76. Không. (Sự thật không như họ nói) mà chỉ có những ai làm tròn giao ước và có lòng ngoan đạo thì quả thật Allah thương yêu những người ngoan đạo.
77. Những kẻ bán giao ước của Allah cũng như lời thề thốt của họ (với Ngài) với giá ít ỏi thì vào Ngày Phán Xét họ sẽ không có được bất

cứ thứ gì, Allah sẽ không nói chuyện với họ, không nhìn đến họ, không thanh lọc tội lỗi cho họ, và họ sẽ bị trừng phạt đau đớn.

78. Quả thật, một nhóm trong bọn họ đã bóp méo Kinh Sách bằng chiếc lưỡi của họ. (Cho nên khi đọc), các người cứ tưởng đó là điều nằm trong Kinh Sách nhưng thực chất nó không thuộc về Kinh Sách. Họ bảo đó là điều từ nơi Allah nhưng thực chất không phải đến từ nơi Allah. Họ nói dối cho Allah trong lúc họ biết rõ (sự thật).
79. Không một người phàm nào được Allah ban cho Kinh Sách, sự khôn ngoan và sứ mạng Nabi lại đi bảo thiên hạ: “Mọi người hãy là bầy tôi của ta thay vì Allah”. Ngược lại, (y phải nói): “Các người hãy là những bề tôi tôn thờ Thượng Đế (Allah) bởi điều các người răn dạy cho (người khác) từ Kinh Sách cũng như những gì các người đã học được.”
80. Y cũng không hề sai bảo các người chọn các Thiên Thần và các vị Nabi làm các thượng đế. Lẽ nào y lại ra lệnh cho các người làm điều vô đức tin sau khi các người đã là tín đồ Muslim (thần phục Allah)?!
81. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Allah lấy giao ước với các vị Nabi rằng: “Cho dù TA có ban cho các người Kinh Sách và sự khôn ngoan ra sao nhưng một khi Thiên Sứ (Muhammad) được cử đến kế nhiệm thì bắt buộc các người phải hết lòng tin tưởng Y và hết lòng phò trợ Y.” (Allah) hỏi họ: “Các người có chấp nhận và đảm bảo với TA về giao ước này không?” Tất cả đều đáp: “Bây tôi xin chấp nhận.” (Allah) phán: “Thế thì các người hãy chứng nhận và TA cũng sẽ chứng nhận cùng các người.”
82. Cho nên, những ai quay mặt ngoảnh đi sau đó thì là những kẻ sai quấy, bất tuân.
83. Lẽ nào họ muốn chọn lấy một tôn giáo khác tôn giáo của Allah trong khi vạn vật trong các tầng trời và trái đất dù muốn hay không cũng đều thần phục Ngài và họ sẽ phải trở về (trình diện) Ngài?!

84. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Chúng tôi đã tin nơi Allah, nơi những gì được thiên khải xuống cho chúng tôi, cho Ibrahim (Abraham), cho Isma’il, cho Is-haq (Isaac), cho Ya’qub (Jacob), và cho những vị Nabi (thuộc con cháu của Ya’qub); chúng tôi tin nơi những gì được thiên khải xuống cho Musa, cho Ysa cũng như toàn bộ các vị Nabi được Thượng Đế phái đến; chúng tôi không phân biệt bất cứ ai trong số họ; và chúng tôi là những tín đồ Muslim (thần phục Allah).”
85. “Ai chọn lấy một tôn giáo nào khác ngoài tôn giáo Islam thì việc làm đó của y sẽ không bao giờ được (Allah) chấp nhận và ở Đời Sau y sẽ là một trong những kẻ thua thiệt.”
86. Làm thế nào mà Allah lại hướng dẫn một nhóm người chối bỏ đức tin sau khi đã tin tưởng, đã xác nhận Thiên Sứ (Muhammad) là sự thật, và mọi bằng chứng rõ ràng đã đến với họ?! Quả thật, Allah không bao giờ hướng dẫn đám người làm điều sai quấy.
87. Những kẻ đó, phần thưởng dành cho chúng là lời nguyện rủa của Allah, các Thiên Thần và toàn nhân loại.
88. Chúng sẽ ở trong (Hỏa Ngục) mãi mãi, chúng không được giảm nhẹ hình phạt và cũng không được ân xá.
89. Trừ những ai biết ăn năn sám hối sau đó và hành thiện thì quả thật, Allah hằng tha thứ, nhân từ.
90. Đối với những ai đã bác bỏ đức tin sau khi đã tin tưởng rồi sự vô đức tin của y ngày càng mãnh liệt hơn (cho đến cuối đời) thì chắc chắn Allah không bao giờ chấp nhận sự ăn năn sám hối của họ (lúc họ hấp hối) và họ chính là đám người lầm lạc.
91. Quả thật, những ai vô đức tin và chết trong tình trạng vô đức tin đó thì dầu ai đó trong số họ có mang cả trái đất đầy vàng đến để chuộc tội thì cũng không được chấp nhận. Họ sẽ phải chịu hình phạt đau đớn và sẽ không được một ai giúp đỡ.
92. Các người (những người có đức tin) sẽ chẳng đạt được sự ngoan đạo cho đến khi các người chi dùm (cho con đường chính nghĩa

của Allah) những gì được các người yêu thích nhất. Và bất cứ điều gì mà các người (chi dùng cho con đường chính nghĩa của Allah) thì Allah đều biết rõ.

93. Tất cả thức ăn đều Halal cho người dân Israel ngoại trừ những gì Israel⁽⁵⁾ tự cấm bản thân Y trước khi Kinh Tawrah được thiên khai xuống. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) bảo họ: “(Nếu không đúng như vậy) thì các người hãy mang Tawrah ra đây và hãy đọc nó lên (để kiểm chứng) nếu các người là những người nói thật.”
94. “Cho nên, ai đặt điều nói dối cho Allah sau đó thì họ chính là đám người làm điều sai quấy.”
95. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Allah đã phán sự thật, thế nên, các người hãy tuân theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim bởi Người không phải là kẻ thờ đa thần.”
96. Quả thật, ngôi đền đầu tiên được xây dựng cho nhân loại (để thờ phượng Allah) là Ngôi Đền tại Bakkah (Makkah) hồng phúc và là sự chỉ đạo cho toàn vũ trụ và vạn vật.
97. Tại đó có những chứng tích rõ ràng như chỗ đứng của Ibrahim, và ai đã vào trong đó là đã được an toàn. Và nhân loại phải đi hành hương đến ngôi đền (Ka'bah) để (thờ phượng) Allah khi có đủ khả năng cho sự việc đó. Còn ai phủ nhận (không tuân theo) thì quả thật, Allah rất giàu có vốn không cần đến vũ trụ và vạn vật.
98. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Hỡi dân Kinh Sách, tại sao các người lại phủ nhận các lời mặc khải của Allah trong khi Allah là nhân chứng cho mọi điều các người làm?”
99. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi dân Kinh Sách, tại sao các người lại ngăn chặn những người có đức tin đi theo con đường của Allah và làm cho nó cong queo trong khi các người là những nhân chứng (cho sự thật trong Kinh Sách của các người) và tất nhiên Allah không hề lơ là trước những gì các người làm.”

---

(5) Israel là tên gọi khác của Nabi Ya'qub - cầu xin bình an cho Người -.

- 100.** Hỏi những người có đức tin, nếu các người tuân theo một nhóm người được ban cho Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), chắc chắn họ sẽ kéo các người trở lại vô đức tin sau khi các người đã tin tưởng.
- 101.** Sao các người lại có thể phủ nhận trong khi các người được đọc cho nghe các lời phán của Allah và Thiên Sứ của Ngài vẫn đang sống cùng các người? Ai bám chặt vào Allah⁽⁶⁾ thì quả thật y đã được hướng dẫn đến con đường ngay thẳng (chính đạo).
- 102.** Hỏi những người có đức tin, các người hãy kính sợ Allah bằng lòng kính sợ thực sự; và các người hãy đừng chết ngoại trừ các người đã là những người Muslim (thần phục Allah).
- 103.** Các người (những người có đức tin) hãy bám chặt lấy sợi dây (tôn giáo Islam) của Allah và chớ đừng chia rẽ. Và các người hãy nhớ lại ân huệ của Allah dành cho các người: lúc các người là kẻ thù của nhau, Ngài đã kết nối trái tim của các người lại, nhờ ân huệ đó của Ngài mà các người trở thành anh em của nhau; và lúc các người ở trên bờ của hố lửa (xung đột và chiến tranh), Ngài đã giải cứu các người thoát khỏi (tình trạng) đó. Như thế đây, Allah trình bày rõ các lời mặc khải của Ngài cho các người mong rằng các người được hướng dẫn.
- 104.** Trong các người, cần phải có một nhóm đứng lên kêu gọi (thiên hạ) đến với điều tốt, bảo ban họ hành thiện và ngăn cản họ làm điều xấu. Những người đó là những người thành công.
- 105.** Các người chớ giống như những kẻ đã chia rẽ và bất đồng nhau (dân Kinh Sách) sau khi các bằng chứng rõ rệt đã đến với họ. Họ chắc chắn sẽ nhận lấy một sự trừng phạt khủng khiếp.
- 106.** Vào Ngày mà có những gương mặt sẽ sáng ngời và rạng rỡ cũng như có những gương mặt sẽ tối sầm và đen sịt. Đối với

---

(6) Bám chặt vào Allah là bám chặt lấy Qur'an và Sunnah của Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -.

những ai có gương mặt tối sẫm và đen sịt thì (có lời bảo họ): “Có phải các ngươi đã vô đức tin sau khi đã tin tưởng?! Thế (thì thật đáng đời cho các ngươi), các ngươi hãy ném lấy sự trừng phạt cho những điều mà các ngươi đã vô đức tin.”

- 107.** Đối với những ai là người có gương mặt sáng ngời và rạng rỡ thì họ sẽ ở trong sự nhân từ của Allah (Thiên Đàng), họ sẽ được ở trong đó mãi mãi.
- 108.** (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), đó là những lời mặc khải của Allah, TA đọc chúng cho Người nghe bằng sự thật. Quả thật, Allah không hề muốn bất cứ ai trong vũ trụ gặp điều bất công.
- 109.** Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều thuộc về Allah; và tất cả mọi sự việc đều sẽ được đưa về trình Allah.
- 110.** Các ngươi (những người Muslim) là một cộng đồng tốt đẹp nhất được dựng lên (để làm tấm gương) cho nhân loại. Các ngươi bảo ban mọi người hành thiện, ngăn cản mọi người làm điều xấu, và các ngươi có đức tin nơi Allah. Nếu dân Kinh Sách cũng có đức tin giống như các ngươi thì điều đó đã tốt cho họ, tuy nhiên, chỉ có số ít trong bọn họ là những người có đức tin còn đa số là những kẻ bất tuân, tội lỗi.
- 111.** (Dân Kinh Sách) không bao giờ có thể làm hại được các ngươi ngoại trừ chút ít phiền hà (từ cái lưỡi của họ, như: nói xấu, xúc phạm, nhạo báng...). Nếu họ đánh các ngươi thì họ cũng sẽ quay lưng bỏ chạy mà thôi, rồi họ sẽ không được ai giúp đỡ cả.
- 112.** Sự hèn hạ bao trùm lấy họ ở bất cứ nơi nào họ có mặt ngoại trừ họ được sự đảm bảo từ Allah hoặc từ nhân loại. Họ phải nhận lấy cơn thịnh nộ của Allah và bị sự đói nghèo đeo bám. Sở dĩ họ bị như thế là vì họ đã phủ nhận các lời mặc khải của Allah và giết hại các vị Nabi một cách vô cơ. Đó là (hậu quả) cho việc bất tuân và vượt mức giới hạn.

- 113.** Tất nhiên, không phải họ đều giống nhau, bởi trong số đám dân Kinh Sách có những người biết tuân thủ đúng (giáo luật của Allah), họ đọc các lời phán của Allah và quỳ lạy (Ngài) đầu đêm.
- 114.** Họ có đức tin nơi Allah và nơi Đời Sau, họ kêu gọi bảo ban mọi người hành thiện và ngăn cản mọi người làm điều xấu, họ thường đua nhau làm điều tốt. Họ là những người đức hạnh.
- 115.** Bất cứ điều tốt nào họ làm (dù nhiều hay ít) sẽ không bao giờ bị vứt bỏ (mà sẽ được đền đáp đầy đủ cho công sức của họ), bởi Allah biết rõ người ngoan đạo.
- 116.** Quả thật, những kẻ vô đức tin, con cái và tài sản của họ sẽ không giúp ích được gì cho họ trước (sự trừng phạt của) Allah. Họ chính là cư dân của Hỏa Ngục, họ sẽ sống trong đó mãi mãi.
- 117.** Hình ảnh chi dùng tài sản của họ trong cuộc sống trần gian này giống như hình ảnh của cơn gió mang theo khí lạnh buốt tàn phá vườn tược của những kẻ đã bất công với chính mình. Quả thật, Allah không hề bất công với họ mà chính họ đã bất công với bản thân mình.
- 118.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi chớ đừng chọn ai khác ngoài các ngươi làm bạn thân tín (bởi) những kẻ đó không bỏ cơ hội chống phá các ngươi. Họ luôn mong các ngươi gặp phải điều bất trắc. Quả thật, sự hiểm độc đã xuất hiện trên cửa miệng của họ, tuy nhiên sự hiểm độc nằm trong lòng họ còn dữ tợn hơn nhiều. TA (Allah) thực sự đã trình bày rõ ràng các lời mặc khải (của TA) cho các ngươi nếu các ngươi có khối óc biết suy ngẫm.
- 119.** Phải chăng, các ngươi (những người có đức tin) lại thương yêu họ trong khi họ chẳng yêu thương gì các ngươi, các ngươi đã tin toàn bộ Kinh Sách (kể cả Kinh Sách của họ nhưng họ nào có tin vào Kinh Sách đã gởi cho Thiên Sứ của các ngươi). Khi họ gặp các ngươi, họ nói “Chúng tôi đã có đức tin” nhưng khi họ ở riêng với nhau thì họ lại bộc lộ nỗi căm hờn các ngươi đến mức cắn các ngón tay. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy

bảo họ: “Các ngươi cứ ôm lấy nỗi căm hờn đó mà chết đi. Quả thật, Allah luôn biết rõ mọi điều giấu kín trong lòng.”

- 120.** Nếu các ngươi gặp được điều tốt lành thì họ bực tức khó chịu trong lòng nhưng nếu các ngươi gặp phải điều xấu thì họ lại vui mừng. Tuy nhiên, nếu các ngươi biết kiên nhẫn và kính sợ (Allah) thì mọi âm mưu và thủ đoạn của họ chẳng hại được các ngươi bất cứ điều gì. Quả thật, Allah bao quát hết những gì họ làm.
- 121.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nhớ lại lúc Ngươi rời gia đình (xuất binh từ Madinah) vào buổi sáng. (Khi đến núi Uhud) Ngươi đã sắp xếp vị trí chiến đấu cho những người có đức tin, tất nhiên (tất cả mọi điều đó) Allah hằng nghe, hằng biết.
- 122.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nhớ lại về việc hai đội quân trong các ngươi (bộ tộc Salamah và bộ tộc Harithah) đã có ý định bỏ ngũ trong khi Allah là Đấng Bảo Hộ cho cả hai đội quân đó. Bởi thế, những người có đức tin hãy phó thác cho Allah.
- 123.** Quả thật, Allah đã ban chiến thắng cho các ngươi tại Badr trong lúc các ngươi chỉ là đội quân nhỏ yếu. Bởi vậy, các ngươi hãy kính sợ Allah, mong rằng các ngươi biết tạ ơn Ngài.
- 124.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nhớ lại khi Ngươi nói với những người có đức tin: “Chẳng lẽ vẫn chưa đủ cho các người hay sao khi Thượng Đế của các người đã cử ba ngàn Thiên Thần xuống hỗ trợ cho các người?!”
- 125.** Đúng vậy, nếu các ngươi kiên nhẫn và kính sợ (Allah) thì cho dù quân địch có bất ngờ tấn công các ngươi, Thượng Đế của các ngươi chắc chắn sẽ tăng cường cho các ngươi năm ngàn Thiên Thần mang dấu hiệu đặc biệt hạ trần.
- 126.** Chẳng qua Allah làm điều đó chỉ để báo tin mừng cho các ngươi và để làm cho các ngươi an lòng mà thôi, chứ mọi sự thắng lợi đều do Allah cả, Ngài là Đấng Quyền Năng, Sáng Suốt.

127. (Với chiến thắng đó) Ngài muốn tiêu diệt một đám người trong những kẻ vô đức tin hoặc muốn hạ nhục họ để họ phải quay về trong sự thất bại thảm hại và nhục nhã.
128. Người (Thiên Sứ Muhammad) không có bất cứ thẩm quyền nào trong vụ việc (của họ), hoặc Ngài sẽ tha thứ cho họ hoặc Ngài sẽ trừng phạt họ bởi vì họ là đám người làm điều sai quấy.
129. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều thuộc về Allah, Ngài tha thứ cho ai Ngài muốn và trừng phạt bất kỳ ai Ngài muốn, bởi Allah hằng tha thứ, khoan dung.
130. Hỡi những người có đức tin, các người chớ dùng ăn tiền cho vay lấy lãi, gấp đôi hay nhiều hơn, các người hãy kính sợ Allah mong rằng các người thành đạt.
131. Các người hãy sợ Hỏa Ngục, nơi được chuẩn bị cho những kẻ vô đức tin.
132. Các người hãy vâng lệnh Allah và Thiên Sứ (Muhammad) mong rằng các người được thương xót.
133. Các người hãy mau mau đến với lòng tha thứ của Thượng Đế của các người và Thiên Đàng, nơi mà khoảng rộng của nó như các tầng trời và trái đất, được chuẩn bị cho những người ngoan đạo.
134. Những người mà họ chỉ dùng (tài sản của mình cho chính nghĩa của Allah) trong lúc giàu có lẫn lúc cơ hàn, họ biết kiềm chế cơn giận và biết lượng thứ cho người khác. Quả thật Allah rất thương yêu những người làm tốt.
135. Những người mà khi họ đã lỡ làm điều tội lỗi hoặc bất công với chính mình thì họ liền nhớ đến Allah và cầu xin Ngài tha thứ cho tội lỗi của họ (bởi vì họ biết) không ai có quyền tha thứ tội lỗi ngoại trừ Allah. Và họ không tái phạm những điều đã làm vì họ biết rõ (đó là sai trái).

136. Những người đó, phần thưởng dành cho họ là sự tha thứ từ Thượng Đế của họ cùng với những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ sống trong đó mãi mãi. Thật phúc thay về phần thưởng dành cho những người làm việc (thiện tốt).
137. Quả thật, trước các người đã có những đường lối (của những kẻ vô đức tin) được thể hiện. Cho nên, các người hãy đi đây đó trên trái đất để xem kết cuộc của những kẻ phủ nhận đức tin (đã bị trừng phạt thích đáng) như thế nào.
138. (Qur'an) này đây là một sự trình bày rõ ràng cho nhân loại, Nó đồng thời là nguồn chỉ đạo và là lời răn dạy dành cho những người ngoan đạo.
139. (Do đó, các người, hỡi những người có đức tin) chớ đừng yếu lòng cũng như chớ đừng buồn rầu bởi các người sẽ giành chiến thắng nếu các người thực sự có đức tin.
140. Nếu các người bị thiệt hại và tổn thất thì quả thật đám người (vô đức tin) cũng bị thiệt hại và tổn thất giống như vậy. Đó là những ngày (được và mất) mà TA (Allah) xoay chuyển giữa nhân loại để Allah biết rõ ai thực sự có đức tin và đón nhận những người tử đạo trong các người. Quả thật, Allah không hề yêu thương những kẻ làm điều sai quấy.
141. Và để Allah tẩy xóa (tội lỗi) cho những người thực sự có đức tin đồng thời tiêu diệt những kẻ vô đức tin.
142. (Hỡi những người có đức tin,) phải chăng các người nghĩ rằng các người sẽ vào Thiên Đàng (mà không phải trải qua cuộc thử thách) để Allah biết rõ ai trong các người là người thực sự đã chiến đấu (cho chính nghĩa của Ngài) và để Ngài biết rõ ai là những người kiên nhẫn chịu đựng ư?!
143. Quả thật, các người đã từng mong muốn được chết (trên chiến trường như một tử đạo cho chính nghĩa của Allah) trước khi các người gặp nó (cái chết). Giờ đây, các người thực sự đã nhìn thấy nó trong lúc các người đang đứng nhìn (trận chiến).

144. Thật ra Muhammad chỉ là một Thiên Sứ giống như bao Thiên Sứ trước Y mà thôi. Lẽ nào khi Y chết hoặc bị giết thì các người lại quay gót bỏ chạy? Người nào quay gót bỏ chạy thì (điều đó) chẳng làm hại được Allah bất cứ điều gì. Quả thật, Allah sẽ ban thưởng cho những người biết tri ân (Ngài).
145. Không một linh hồn nào sẽ chết trừ phi có phép của Allah, nó được ghi sẵn thời hạn một cách nhất định. Người nào ham muốn lợi lộc của trần gian này thì TA (Allah) sẽ ban cho y, và người nào ham muốn lợi lộc ở Đời Sau thì TA sẽ ban cho y. Quả thật, TA sẽ ban thưởng cho những người biết tri ân (TA).
146. Có biết bao vị Nabi cùng nhiều tín đồ ngoan đạo đã chiến đấu anh dũng trên con đường chính nghĩa của Allah, họ không yếu lòng, không nhục chí cũng như không chùn bước khi gặp gian nan. Quả thật Allah yêu thương những người kiên nhẫn chịu đựng.
147. Họ không nói gì khác ngoài những lời: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài xí xóa tội lỗi cho bầy tôi, những sai phạm quá mức của bầy tôi, xin Ngài hãy giữ vững đôi chân của bầy tôi và phù hộ bầy tôi giành chiến thắng trước đám người vô đức tin.”
148. Cho nên, Allah đã ban cho họ phần thưởng ở trần gian (được thắng lợi vẻ vang) và phần thưởng tốt đẹp ở Đời Sau (Thiên Đàng vĩnh cửu). Quả thật, Allah yêu thương những người làm tốt.
149. Hỡi những người có đức tin, nếu các người tuân theo những kẻ vô đức tin, họ sẽ kéo các người lùi lại ở phía sau khiến các người lui về thảm bại.
150. Ngược lại, (nếu các người nghe theo Allah) thì Allah mới là Đấng Bảo Hộ đích thực của các người và Ngài là Đấng Ưu Việt trong việc phù hộ giành chiến thắng.
151. TA (Allah) sẽ gieo nỗi khiếp sợ vào con tim của họ bởi điều mà họ đã Shirk với Allah, điều mà Ngài không cho bất cứ thẩm quyền nào. Và rồi đây chỗ ở của họ chính là Hỏa Ngục, một nơi ở vô cùng tội tệ cho đám người sai trái.

- 152.** Quả thật, Allah đã thực hiện đúng lời hứa (ban chiến thắng) của Ngài cho các người. Tuy nhiên, khi các người gần đánh bại họ (kẻ thù tại Uhud) dưới sự cho phép của Ngài, các người không còn tự chủ dẫn đến tranh cãi và kháng lại mệnh lệnh (của Thiên Sứ) sau khi các người được Ngài phơi bày cho thấy những thứ (chiến lợi phẩm) mà các người ham muốn. Trong các người, có người ham muốn đời sống trần tục này và có người chỉ ham muốn Đời Sau, rồi Ngài đã khiến họ (kẻ thù) đánh úp các người (lúc các người thu gom chiến lợi phẩm) để Ngài thử thách các người. Nhưng rồi Ngài cũng đã tha thứ tội lỗi cho các người (về tội nghịch lại mệnh lệnh của Thiên Sứ). Quả thật, Allah luôn nhân từ và khoan dung đối với những người có đức tin.
- 153.** (Hỡi những người có đức tin, các người hãy nhớ lại ngày ở Uhud) lúc các người chạy lên đồi cao không quan tâm đến ai khác, mặc cho Thiên Sứ cố réo gọi các người (hãy đến bên Ta, hỡi các nô lệ của Allah). Ngài (Allah) đã cho các người nếm lấy đau khổ này đến đau khổ khác để các người không còn buồn bã cho điều đã vụt mất (chiến lợi phẩm) cũng như nạn kiếp mà các người phải trải qua. Quả thật, Allah thông toàn những gì các người làm.
- 154.** Sau lần nạn kiếp đó, Ngài (Allah) gieo vào (tấm lòng) của các người sự bằng an giúp một nhóm người (có đức tin) trong các người vững lòng mà thiếp đi, còn nhóm người còn lại (nhóm giả tạo đức tin) thì cảm giác bất an cho bản thân mình, nó khiến họ suy nghĩ không đúng về Allah như những người thời tiền Islam đã từng nghĩ, họ nói: “Chẳng lẽ chúng tôi không được có bất cứ ý kiến nào trong vụ việc này ư?!” Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Quả thật, vụ việc này đều thuộc về một mình Allah.” Họ (đám người giả tạo đức tin) đã cố giấu kín trong lòng không muốn phơi bày cho Người biết, họ nói: “Giá như chúng tôi được quyền có ý kiến thì chúng tôi đã không phải bị giết chết (oan uổng) tại đây rồi.” Người hãy nói với họ: “Dẫu cho các người có trốn trong nhà của mình thì

những ai là người đã được an bày đổi mặt với cái chết thì cái chết vẫn tìm đến tận giường ngủ của họ”. Allah muốn thử thách tâm lòng của các người và thanh lọc con tim của các người. Quả thật, Allah là Đấng biết rõ mọi thứ được giấu kín trong lòng (của các người).

- 155.** Quả thật, những ai trong các người quay lưng bỏ chạy vào ngày hai đoàn quân (những người có đức tin và những kẻ vô đức tin) giáp mặt nhau (tại Uhud), chẳng qua là do đã bị Shaytan gây nhiễu lòng. Tuy nhiên, họ đã được Allah quăng đại khoan hồng sau đó. Quả thật Allah hằng dung thứ, hằng chịu đựng.
- 156.** Hỡi những người có đức tin, các người chớ dùng cư xử như những kẻ vô đức tin và chớ như những ai đã nói với các anh em đồng đạo của mình khi họ đi xa (tìm kiếm bổng lộc đây đó) trên mặt đất hoặc xuất chinh: “Giá như họ ở lại với chúng mình thì đâu đến nỗi bị chết hoặc bị giết”. Allah đã khiến điều đó (tu tưởng lệch lạc) trở thành điều tiếc nuối khôn nguôi trong lòng của họ. Quả thật, Allah là Đấng ban sự sống và cái chết. Quả thật, Ngài thấy rõ hết mọi việc các người làm.
- 157.** Nếu các người bị giết trên con đường chính nghĩa của Allah hoặc chết đi (do hết tuổi) thì sự tha thứ và lòng thương xót của Allah sẽ tốt hơn những gì họ tích góp.
- 158.** Nếu các người chết đi (do hết tuổi) hoặc bị giết thì các người đều được phục sinh để trình diện Allah.
- 159.** Do đó, với lòng nhân từ của Allah thì Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) nên đối xử hiền hòa với họ. Nếu Người quá khắt khe với họ thì chắc chắn họ sẽ rời bỏ Người. Cho nên, Người hãy khoan hồng đại lượng với họ, hãy cầu xin Allah tha thứ cho họ và hãy bàn bạc tham khảo ý kiến với họ. Và khi Người đã quyết định thì hãy phó thác cho Allah, quả thật Allah luôn thương yêu những người biết phó thác (cho Ngài).

- 160.** Nếu Allah phù hộ các người giành chiến thắng thì chắc chắn không có thế lực nào thắng được các người, còn nếu Allah bỏ mặc các người thì chắc chắn không một ai có thể giúp các người giành lấy chiến thắng. Vì vậy, những người có đức tin hãy phó thác cho Allah.
- 161.** Không một Nabi nào được phép giấu trộm chiến lợi phẩm. Người nào giấu trộm chiến lợi phẩm thì y sẽ mang vật giấu trộm đó ra trình diện Allah vào Ngày Phán Xét. Rồi đây mỗi linh hồn đều được trả lại đầy đủ cho mọi thứ mà y đã tom góp (trước đây) và không ai bị đối xử bất công.
- 162.** Phải chăng người theo đuổi sự hài lòng của Allah lại giống như kẻ trở về trong con thình nộ của Ngài và nơi ở của y sẽ là Ngục Lửa, một nơi ở tồi tệ?!
- 163.** Họ hoàn toàn khác nhau về cấp bậc ở nơi Allah. Quả thật, Allah hằng thấy mọi việc họ làm.
- 164.** Allah quả thật đã ban hồng phúc cho những người có đức tin khi Ngài đã gửi đến với họ một vị Thiên Sứ xuất thân từ họ để đọc cho họ nghe các lời mặc khải của Ngài, để thanh lọc họ, để dạy họ Kinh Sách (Qur'an) và sự khôn ngoan (Sunnah) trong khi trước đây họ hoàn toàn sống trong sự lầm lạc.
- 165.** Lẽ nào sau khi các người (những người có đức tin) bị thảm bại (tại Uhud khiến các người nản lòng) mặc dầu trước đó (tại Badr) các người đã đánh bại (kẻ thù) với sự thiệt hại gấp đôi, các người lại nói: “Tai họa này đến từ đâu?” Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo họ: “Tai họa đó là do chính bản thân các người gây ra (khi các người nghịch lại mệnh lệnh của Thiên Sứ rời khỏi núi Rumah).” Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
- 166.** Những gì đã xảy ra với các người (từ sự thiệt hại và tổn thất nặng nề) vào ngày mà hai đoàn quân chạm trán nhau (tại Uhud) là do sự cho phép của Allah để Ngài biết ai là những người có đức tin (thật sự).

167. Và để Ngài biết ai là những kẻ giả tạo đức tin. Những kẻ mà khi có lời gọi họ “Các người hãy đến đây cùng chiến đấu vì con đường chính nghĩa của Allah hoặc hãy đến đây để phòng thủ.” thì họ bảo “Nếu chúng tôi thật sự biết đánh trận thì chúng tôi chắc chắn đã đi theo mọi người.” (Tình trạng của) họ vào ngày hôm đó gắn với sự vô đức tin hơn là có đức tin, họ chỉ thốt ra từ cửa miệng những điều không có trong lòng, tuy nhiên, Allah luôn biết rõ điều họ cố giấu giếm.
168. Những người mà họ nói với anh em của mình trong lúc họ ngồi ở nhà (không tham chiến): “Giá như họ nghe lời chúng mình thì đâu bị giết”. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với bọn họ: “Vậy thì các người hãy cố mà xua đuổi cái chết khỏi bản thân của các người nếu các người đã nói sự thật.”
169. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chớ đừng nghĩ rằng những người đã bị giết vì con đường chính nghĩa của Allah đã chết. Ngược lại, họ vẫn đang sống ở nơi Thượng Đế của họ và họ được ban bố bổng lộc (thật đầy đủ).
170. Họ thực sự đang vui hưởng hồng phúc mà Allah ban cấp cho họ và họ báo tin mừng cho những ai chưa nhập đoàn với họ ở đằng sau họ rằng (những người hy sinh vì con đường chính nghĩa của Allah) sẽ không phải lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.
171. Họ báo tin mừng về hồng phúc và thiên ân của Allah, và rằng Allah không hề làm mất công lao của những người có đức tin.
172. Những người mà họ đáp lại lời kêu gọi của Allah và Thiên Sứ (Muhammad) sau khi đã bị thương tích (tại Uhud). Và những người làm tốt và biết kính sợ (Allah) trong số họ sẽ được phần thưởng vĩ đại.
173. Những người mà khi thiên hạ nói với họ “Quả thật, những người (ngoại đạo) đang tập hợp tấn công các người, các người hãy nên sợ bọn họ” thì đức tin của họ tăng thêm và họ nói (một cách kiên định): “Một mình Allah đã đủ giúp chúng tôi bởi vì Ngài là Đấng Bảo Hộ Ưu Việt”.

174. Rồi họ đã trở về nhà với hồng phúc và ân huệ của Allah, chẳng hề có một chút rủi ro nào chạm đến họ, và họ thực sự đi theo sự hài lòng của Allah. Quả thật, Allah sở hữu nguồn thiên lộc vĩ đại.
175. Quả thật, đó chẳng qua là mưu kế của bọn Shaytan nhằm hù dọa đồng bọn của hắn mà thôi. Vì vậy, các người chớ đừng sợ chúng mà hãy sợ TA (Allah) nếu các người là những người có đức tin (thật sự).
176. Người (Thiên Sứ Muhammad) đừng để cho bản thân bị buồn rầu trước việc những kẻ nhanh chân lao thân vào sự vô đức tin. Quả thật họ sẽ không bao giờ gây hại được Allah. Allah không muốn cho họ hưởng bất cứ gì ở Đồi Sau và họ phải đối mặt với một sự trừng phạt khủng khiếp.
177. Quả thật, những kẻ đã lấy đức tin để mua sự vô đức tin sẽ chẳng bao giờ gây hại được Allah, (ngược lại) họ sẽ bị trừng phạt đau đớn.
178. Những kẻ vô có đức tin chớ đừng nghĩ rằng việc TA trì hoãn cho họ (sống thọ) là điều tốt dành cho bản thân họ. Chẳng qua TA trì hoãn (việc trừng phạt) là để cho họ gia tăng thêm tội lỗi để rồi đây họ sẽ phải chịu một sự trừng phạt nhục nhã.
179. Allah sẽ không bỏ mặc những người có đức tin các người trong hoàn cảnh mà các người đang hiện sống mà Ngài sẽ tách biệt cái xấu ra khỏi cái tốt. Allah cũng không cho các người biết được điều vô hình, tuy nhiên, Ngài muốn lựa chọn ai trong số các Thiên Sứ của Ngài (tiếp thu một số điều vô hình) là tùy ý Ngài. Cho nên, các người hãy tin nơi Allah và các Thiên Sứ của Ngài. Nếu các người có đức tin và ngoan đạo thì các người được ban thưởng một phần thưởng vĩ đại.
180. Những kẻ keo kiệt chớ đừng nghĩ rằng việc họ ôm trọn hết thiên lộc mà Allah đã ban cho họ (không chịu xuất Zakah) là điều tốt cho họ, ngược lại, đó là điều xấu cho họ. Rồi đây vào

Ngày Phán Xét, những gì mà họ đã keo kiệt giữ lại sẽ được mang ra treo lủng lẳng trên cổ họ. Quả thật, mọi di sản trong các tầng trời và trái đất đều thuộc về một mình Allah. Quả thật, Allah thông toàn mọi điều các ngươi làm.

- 181.** Quả thật, Allah đã nghe được lời lẽ mà những kẻ (Do Thái) đã nói: “Allah nghèo còn chúng tôi giàu.” TA (Allah) sẽ ghi lại điều mà họ đã nói cũng như việc họ giết các vị Nabi một cách vô cớ, và (rồi đây) TA sẽ phán bảo: “Các ngươi hãy ném lấy hình phạt thiêu đốt.”
- 182.** Đây là (hậu quả) cho những gì mà đôi bàn tay của các ngươi đã gửi đi trước và Allah không hề bất công với bất cứ người bè tôi nào (của Ngài).
- 183.** Những kẻ đã nói: “Quả thật, Allah đã giao ước với chúng tôi rằng chúng tôi đừng nên (vội vàng) tin nơi bất cứ vị Thiên Sứ nào trừ phi vị đó mang đến trình trước chúng tôi một vật hiển tế (cho Allah) và được lửa (phóng xuống từ trời) thiêu đốt nó.” Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo họ: “Quả thật, các Thiên Sứ trước Ta đã đến với các người, họ đã mang đến cho các người các bằng chứng rõ rệt và luôn cả điều mà các người đã nói, nếu các người đã nói lời thật lòng thế thì tại sao các người (vẫn cố tình) sát hại họ?!”
- 184.** Nếu như họ (những kẻ vô đức tin) phủ nhận Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) thì quả thật các vị Thiên Sứ trước Ngươi cũng đã bị phủ nhận (giống như vậy) mặc dù họ đã mang đến biết bao bằng chứng rõ rệt cùng với Kinh Zabur và Kinh Sách rõ ràng, minh bạch.
- 185.** Mỗi linh hồn đều phải ném cái chết. Quả thật vào Ngày Phán Xét, các ngươi mới được trao cho đầy đủ phần công lao của mình. Do đó, ai được cứu khỏi Hỏa Ngục và được thu nhận vào Thiên Đàng thì y thực sự đã thành công. Và đời sống trần tục này chỉ là một sự hưởng thụ chóng tàn, đầy dối trá.

- 186.** Tất nhiên các nguoi (những người có đức tin) phải trải qua thử thách về tài sản và thể xác của các nguoi, các nguoi phải nghe rất nhiều lời lẽ xấu xa từ những kẻ được ban cho Kinh Sách thời trước các nguoi và cả những kẻ đa thần. Tuy nhiên, nếu các nguoi biết kiên nhẫn và ngoan đạo thì đó là nguyên tố (thành công) của mọi vấn đề.
- 187.** (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Nguoi hãy nhớ lại) việc TA (Allah) đã lấy giao ước với những người được ban cho Kinh Sách: “Các nguoi phải công bố Kinh Sách cho thiên hạ và tuyệt đối không được giấu giếm (những bằng chứng báo trước về Muhammad) có trong đó”. Tuy nhiên, họ đã ném lời giao ước ra sau lưng và dùng nó mua lấy phần lợi lộc ít ỏi (của trần gian). Thật tội tệ thay cho việc đổi chác của họ.
- 188.** Nguoi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) đừng nghĩ rằng những kẻ hớn hờ vui mừng với điều được ban cho (lúc họ làm tội lỗi) và yêu thích được mọi người ca tụng về những điều mà họ không làm (là điều tốt cho họ). Nguoi cũng chớ đừng tưởng họ sẽ thoát khỏi sự trừng phạt, ngược lại, họ sẽ gặp phải sự trừng phạt đau đớn.
- 189.** Quyền thống trị và chế ngự các tầng trời và trái đất đều thuộc về một mình Allah, và Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
- 190.** Quả thật, việc tạo hóa các tầng trời và trái đất cũng như việc luân chuyển ban đêm và ban ngày là những dấu hiệu dành cho những người hiểu biết.
- 191.** Họ là những người (thường xuyên) tụng niệm Allah lúc đứng, lúc ngồi và ngay cả lúc nằm nghiêng một bên, họ thường suy ngẫm (về quyền năng của Allah) trong việc tạo hóa các tầng trời và trái đất (khiến họ phải thốt lên): “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, Ngài đã không tạo hóa những thứ này một cách vô nghĩa. Quang vinh và trong sạch thay Ngài! Xin Ngài hãy cứu bầy tôi tránh khỏi sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục.”

192. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, người nào đã bị Ngài tống vào Hỏa Ngục thì đó là kẻ đã bị Ngài sỉ nhục. Quả thật, những kẻ làm điều sai trái sẽ không được ai giúp đỡ.”
193. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã nghe được Vị mời gọi kêu gọi đến với đức tin rằng hãy tin nơi Thượng Đế của các người và bầy tôi đã tin tưởng. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho bầy tôi, xin hãy xí xóa mọi việc làm sai trái mà bầy tôi đã phạm, và xin hãy cho bầy tôi được chết cùng với những người đức hạnh.”
194. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài ban cho bầy tôi những thứ mà Ngài đã hứa với bầy tôi qua (lời nói của) các vị Thiên Sứ của Ngài và xin đừng sỉ nhục bầy tôi vào Ngày Phán Xét. Quả thật, Ngài không bao giờ thất hứa.”
195. Thế là họ được Thượng Đế của họ đáp lại lời cầu nguyện đó, (Ngài phán): “TA nhất định không làm mất bất cứ việc hành đạo nào mà các người đã từng làm, (không phân biệt) nam hay nữ, tất cả đều được ban thưởng như nhau. Cho nên, những ai đã di cư hoặc đã bị trục xuất ra khỏi nhà cửa của mình và đã chịu hoạn nạn đau khổ vì chính nghĩa của TA, và họ đã anh dũng chiến đấu và đã hi sinh thì chắc chắn họ sẽ được TA xóa bỏ hết mọi tội lỗi và được thu nhận vào những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, một phần thưởng xứng đáng từ Allah. Quả thật, ở nơi Allah luôn có những phần thưởng tốt nhất.”
196. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chớ đừng bị mắc lừa bởi việc đi lại hí hửng của những kẻ ngoại đạo trên mặt đất.
197. (Đó chỉ là) một sự hưởng thụ tạm bợ và chóng tàn, rồi đây chốn ở của họ sẽ là Hỏa Ngục và đó là một nơi cư ngụ vô cùng tồi tệ.
198. Ngược lại, những ai ngoan đạo với Thượng Đế của họ thì sẽ được ban thưởng những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ ở trong đó mãi mãi, một sự chiêu đãi

đặc biệt từ nơi Allah. Quả thật, những gì ở nơi Allah là tốt nhất cho những người đức hạnh.

- 199.** Trong số những người dân Kinh Sách vẫn có người tin tưởng nơi Allah, tin tưởng vào điều đã mặc khải cho các người (những người có đức tin) và tin vào điều đã được mặc khải cho họ (trước đây), họ đã hạ mình khiêm tốn trước Allah, họ không bán các lời mặc khải của Allah với cái giá ít ỏi (của trần gian). Đó là những người mà phần thưởng của họ ở nơi Thượng Đế của họ. Quả thật Allah rất nhanh chóng trong việc tính sổ (thưởng phạt).
- 200.** Hỡi những người có đức tin, các người hãy thực sự kiên nhẫn, hãy thực sự kiên trì, hãy kiên định vững chắc, và hãy kính sợ Allah, mong rằng các người sẽ thành công.

4 - An-Nisa' (*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hỡi con người, hãy kính sợ Thượng Đế của các ngươi, Đấng đã tạo hóa các ngươi từ một cá thể duy nhất (ông tổ Adam của các ngươi) và từ Y Ngài đã tạo ra người vợ (Hauwa) của Y, rồi từ hai người họ, Ngài đã rải ra khắp nơi (trên trái đất) vô số đàn ông và phụ nữ. Các ngươi hãy kính sợ Allah, Đấng mà với Ngài các ngươi đòi hỏi (quyền và lẽ phải) lẫn nhau⁽¹⁾ và các ngươi (hãy tôn trọng) mối quan hệ thân tộc⁽²⁾, quả thật Allah luôn giám sát (mọi hành vi của) các ngươi.
2. Các ngươi hãy giao lại cho trẻ mồ côi tài sản của chúng (khi chúng đã trưởng thành). Các ngươi chớ đùng (vì tham lam) mà trao vật xấu của các ngươi để đổi lấy vật tốt của chúng. Các ngươi cũng đừng ăn chặn (tài sản của chúng bằng cách) nhập chung tài sản của chúng vào tài sản của các ngươi, quả thật việc làm đó là một đại trọng tội.
3. Nếu các ngươi lo sợ không công bằng với (phụ nữ) mồ côi (khi cưới họ làm vợ)⁽³⁾ thì các ngươi hãy cưới những phụ nữ khác (ngoài họ) mà các ngươi hài lòng; (các ngươi có thể cưới) hai, ba hoặc bốn (vợ). Tuy nhiên, nếu các ngươi lo sợ không thể (đối xử) công bằng (với các bà vợ) thì các ngươi hãy nên cưới một (vợ)

(*) An-Nisa' (Những Người Phụ Nữ).

(1) Ví dụ một người nói với một người: “Thề bởi Allah, tôi không nói dối, tôi muốn anh điều này...”;

(2) Việc đoạn tuyệt quan hệ với bất cứ ai trong dòng tộc bị xem là đại tội trong Islam.

(3) Sợ không trao đủ tiền cưới bắt buộc cho họ hoặc sợ đối xử không công bằng với họ vì cho họ vốn là trẻ mồ côi.;

hoặc (các người có thể ăn nằm) với những phụ nữ dưới tay của các người⁽⁴⁾. Đó là cách tốt nhất để các người tránh gây bất công.

4. Các người phải trao tiền cưới bắt buộc cho phụ nữ (khi kết hôn). Tuy nhiên, nếu họ vui lòng tặng lại các người một phần nào (từ tiền cưới bắt buộc đó) thì các người hãy vui hưởng nó một cách hữu ích.
5. Các người (những người giám hộ) chớ đừng giao cho những người thiếu khôn ngoan⁽⁵⁾ tài sản mà Allah đã cho các người quyền quản lý. Các người hãy dùng tài sản đó cấp dưỡng cho họ, cấp quần áo cho họ và hãy nói năng tử tế với họ.
6. Các người hãy kiểm tra⁽⁶⁾ các trẻ mồ côi khi chúng đã đến tuổi trưởng thành, nếu các người nhận thấy chúng đã khôn ngoan thì các người hãy giao lại tài sản của chúng cho chúng. Các người chớ đừng tiêu xài tài sản của chúng một cách phung phí vì lo sợ chúng lấy lại tài sản sau khi đã trưởng thành. (Người giám hộ) nào đã giàu có (hoặc dư dả) thì chớ tiêu pha nó, còn (người giám hộ) nào nghèo khó thì hãy chi dùng nó một cách vừa phải (không tiêu pha lãng phí). Khi các người giao lại tài sản của chúng cho chúng thì các người hãy tìm những người làm nhân chứng cho cuộc giao trả đó. Quả thật, một mình Allah đã đủ thanh toán và xét xử (mọi việc làm của các người).

---

(4) Theo Islam, được quyền ăn nằm với các nữ tù binh dưới quyền kiểm soát mà không cần phải kết hôn trước và cũng không cần cho họ quyền lợi như các bà vợ. Tuy nhiên, khi họ sinh con thì lập tức họ sẽ trở thành người tự do.

(5) Người thiếu khôn ngoan là tất cả những ai sử dụng tài sản không mang lại lợi ích ở trần gian và cả Đời Sau, chẳng hạn tiêu xài vào những thứ có hại như cờ bạc, rượu chè, ma túy ...

(6) Kiểm tra bằng cách giao cho chúng một phần tài sản của chúng để chúng chi tiêu, nếu nhận thấy chúng chi tiêu đúng mục, có mục đích tốt, chứng tỏ chúng đã trưởng thành và khôn ngoan.

7. Đàn ông được quyền hưởng gia tài của cha mẹ và bà con ruột thịt để lại (sau khi họ qua đời), và phụ nữ cũng được quyền hưởng gia tài của cha mẹ và bà con ruột thịt để lại (sau khi họ qua đời), dù ít hay nhiều⁽⁷⁾. (Đó là) giáo luật bắt buộc (từ Allah).
8. Trong lúc các người phân chia gia tài để lại, nếu có mặt của bà con họ hàng, trẻ mồ côi và người nghèo thì các người hãy chia cho họ một ít (từ gia tài đó) và các người hãy nói năng tử tế với họ.
9. Những người (đứng ra chia gia tài thừa kế) cũng phải nên sợ rằng mai này (mình chết đi) bỏ lại con cái thơ dại (không ai chăm sóc và trông nom). Cho nên, họ hãy kính sợ Allah mà nói điều ngay thẳng và đúng đắn.
10. Những kẻ ăn tài sản của trẻ mồ côi một cách bất công, thật ra là họ đang nuốt lửa vào bụng của mình; rồi đây họ sẽ sớm bị thiêu đốt trong Hỏa Ngục.
11. Allah quy định cho các người về việc con cái của các người (hưởng gia tài thừa kế) như sau: Con trai hưởng gấp đôi phần của con gái. Trường hợp (người chết bỏ lại con cái) đều là gái, nếu từ hai người trở lên thì tất cả cùng hưởng hai phần ba (2/3) gia tài để lại, còn nếu chỉ có một người duy nhất thì sẽ hưởng một nửa gia tài để lại. Nếu (người chết) có con thì cha mẹ, mỗi người hưởng một phần sáu (1/6) tài sản để lại. Nếu (người chết) không có con thì cha mẹ hưởng toàn bộ gia tài để lại, mẹ hưởng một phần ba (1/3), (còn lại là của cha). Trường hợp (người chết) có anh em thì mẹ của y hưởng một phần sáu (1/6)⁽⁸⁾. (Tuy nhiên, việc phân

(7) Sở dĩ Islam quy định rõ ràng giáo luật này là bởi vì trong thời tiền Islam phụ nữ và trẻ em bị tước quyền thừa kế.

(8) Trường hợp này cha thừa kế hết phần còn lại và các anh em không thừa kế bất cứ gì. Sự có mặt của các anh em chỉ làm giảm phần thừa kế của mẹ từ 1/3 xuống 1/6. Nguyên nhân cho điều này là bởi vì người cha phải có trách nhiệm chu cấp và lo tiền cưới sinh cho các con trai, còn mẹ thì không có trách nhiệm này.;

chia này) được thực hiện sau khi đã hoàn tất xong phần di chúc⁽⁹⁾ hoặc nợ. Cha mẹ của các người, con cái của các người, các người không hề biết được ai trong số họ mới thật sự hữu ích cho các người (ở trần gian và Đồi Sau). (Đó là) luật định từ Allah. Quả thật, Allah là Đáng Hằng Biết, Đáng Chí Minh.

12. Các người (những người chồng) hưởng một nửa (1/2) gia tài mà các người vợ để lại nếu họ không có con, nếu họ có con thì các người hưởng một phần tư (1/4) gia tài họ để lại; (tuy nhiên, việc phân chia này) được thực hiện sau khi đã hoàn tất xong phần di chúc hoặc nợ. Các bà vợ hưởng một phần tư (1/4) gia tài mà các người để lại nếu các người không có con, nếu các người có con thì họ hưởng một phần tám (1/8) gia tài mà các người để lại; (tuy nhiên, việc phân chia này) được thực hiện sau khi đã hoàn tất xong phần di chúc hoặc nợ. Trường hợp một người đàn ông hoặc một người phụ nữ qua đời (cả hai đều không có con cái lẫn cha mẹ) mà chỉ có một người anh (em) trai và một người chị (em) gái thì mỗi người hưởng một phần sáu (1/6); nếu số lượng anh chị em nhiều hơn (hai người) thì tất cả cùng hưởng chung một phần ba (1/3)⁽¹⁰⁾, (tuy nhiên, việc phân chia này) được thực hiện sau khi đã hoàn tất xong phần di chúc hoặc nợ, miễn sao không gây thiệt thòi cho những người thừa kế. (Đó là) luật định từ Allah. Quả thật, Allah là Đáng Hằng Biết, Đáng Hằng Chịu Đựng.
13. Đó là giới luật của Allah. Người nào tuân lệnh Allah và Thiên Sứ (Muhammad) của Ngài thì y sẽ được thu nhận vào những Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ ở trong đó mãi mãi, và đó là một thành tựu vĩ đại.

(9) Nếu người chết để lại di chúc, bắt buộc phải hoàn thành những điều trong di chúc (ngoại trừ những điều Haram) trước khi phân chia gia tài cho những người thừa kế. Tuy nhiên, phần trong di chúc không được quá một phần ba (1/3) gia tài để lại, và không được di chúc cho những ai nằm trong các đối tượng thừa kế.

(10) Trường hợp này chia đều như nhau không phân biệt nam và nữ.

14. Ngược lại, kẻ nào nghịch Allah và Thiên Sứ (Muhammad) của Ngài, vi phạm các giới luật của Ngài thì sẽ bị tống vào Hỏa Ngục, y sẽ ở trong đó mãi mãi và sẽ bị trừng phạt một cách nhục nhã.
15. Những ai trong số phụ nữ của các người làm điều ô uế (thông dâm) thì các người hãy đưa ra bốn nhân chứng để buộc tội họ. Nếu (cả bốn nhân chứng) đều đồng xác nhận thì các người hãy giam họ trong nhà cho đến chết⁽¹¹⁾ hoặc Allah sẽ mở cho họ một lối thoát khác.
16. Hai người (đàn ông và đàn bà) trong các người phạm tội thông dâm thì các người hãy phạt họ thật nặng⁽¹²⁾. Tuy nhiên, khi cả hai biết ăn năn hối cải và chịu sửa mình thì các người hãy bỏ mặc họ. Quả thật Allah hằng chấp nhận sự sám hối, Ngài là Đấng Khoan Dung.
17. Thật ra Allah chỉ chấp nhận sự ăn năn hối cải của những ai làm tội lỗi trong lúc không nhận thức rõ vấn đề, còn khi (họ nhận thức được sự sai trái) thì họ liền ăn năn sám hối. Đó là những người sẽ được Allah tha thứ cho họ, bởi Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.
18. Ăn năn hối cải sẽ không được chấp nhận đối với những ai cứ ngoan cố làm điều tội lỗi cho tới khi sắp chết thì mới nói: “Bây giờ bề tôi xin ăn năn sám hối”; và (ăn năn hối cải) cũng không được chấp nhận đối với những người chết trong tình trạng vô đức tin. Đó là những kẻ mà TA đã chuẩn bị một hình phạt đau đớn dành cho họ.
19. Hỡi những người có đức tin, các người không được thừa hưởng

(11) Giáo luật bị xóa và thay thế bởi giáo luật mới, đó là ném đá đến chết.

(12) Giáo luật này cũng đã bị xóa và thay thế bởi giáo luật ném đá.

các phụ nữ một cách cưỡng bức⁽¹³⁾, các người cũng không được giam họ lại hầu để lấy lại phần tiền cưới mà các người đã trao cho họ trừ phi họ công khai làm điều ô uế, còn không thì các người phải đổi xử tử tế với họ. Bởi lẽ nếu các người ghét bỏ họ thì e rằng các người đã ghét bỏ một thứ mà Allah đã ban cho họ bao điều tốt đẹp.

20. Khi các người (những người chồng) muốn li hôn vợ (hiện tại) để cưới người vợ khác và các người đã trao tặng mỗi người vợ một đồng vàng thì các người không được lấy lại bất cứ thứ gì từ tiền cưới đó. Lẽ nào các người muốn lấy lại nó bằng cách vu khống họ hoặc công khai phạm tội ư?
21. Làm sao mà các người có thể lấy lại phần tiền cưới đó trong khi các người đã ăn nằm với họ và họ đã nhận lấy lời giao ước long trọng⁽¹⁴⁾ của các người?!
22. Các người không được kết hôn với những người phụ nữ mà cha của các người đã cưới (trước đây), ngoại trừ sự việc đã xảy ra (trước lệnh cấm này). Quả thật, đó là một con đường ô uế và bẩn thỉu.
23. Các người bị cấm (cưới các phụ nữ sau đây): mẹ; con gái; chị (em) gái; cô; dì; cháu gái - con anh (em) trai hoặc chị (em) gái; mẹ nuôi (đã cho bú vú); chị (em) gái nuôi bú cùng một vú; mẹ vợ; con gái riêng của vợ mà các người đã ăn nằm, dù đang sống cùng nhà với các người (hoặc ở riêng bên ngoài), trường hợp các người chưa ăn nằm với người vợ đó thì các người không có tội (nếu li hôn cô ta

---

(13) Trước đây theo tục lệ tại Yathrib (tức Madinah) mỗi khi người đàn ông chết đi thì vợ của anh ta bị coi là món tài sản từ gia tài để lại của anh ta, cho nên chỉ cần người anh hoặc em trai hoặc cháu trai của anh ta là người trước tiên ném cái áo của mình vào người vợ của anh ta thì xem như y hưởng cô ta mà không cần phải cưới xin gì cả, y toàn quyền quyết định số phận của cô ta và không cho phép người khác cưới cô ta.

(14) Lời giao ước long trọng là chung sống tử tế hoặc li hôn đúng mực và hợp lẽ phải (Trích từ Tafsir At-Tabari).

để cưới con riêng của cô ta); con dâu - vợ của con ruột. (Và các người bị cấm) cưới hai chị em cùng lúc (hoặc hai cô cháu hoặc hai dì cháu ruột), ngoại trừ trường hợp đã lỡ xảy ra trong quá khứ. Quả thật, Allah là Đấng Nhân Từ, Đấng Khoan Dung.

24. Và (cấm các người cưới) các phụ nữ đã có chồng ngoại trừ những nữ tù binh trong tay của các người⁽¹⁵⁾. Đó là lệnh cấm của Allah qui định cho các người. Ngoài những phụ nữ đã liệt kê thì các người được phép cưới bất kỳ phụ nữ nào khác miễn sao các người hài lòng cưới họ bằng tài sản của các người một cách đàng hoàng (hợp thức luật hôn nhân mà Allah qui định) chứ không bằng hình thức ô uế (tình dục ngoài hôn nhân). Một khi các người đã hưởng lạc từ (vợ của các người) thì các người phải trao tặng cho họ phần tiền cưới bắt buộc. Tuy nhiên, các người sẽ không bị tội nếu đôi bên tự nguyện (cho thêm hoặc giảm bớt phần nào) số tiền cưới bắt buộc sau khi đã thống nhất trước đó. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.
25. Ai trong các người (do nghèo) không đủ khả năng cưới các phụ nữ tự do có đức tin thì các người hãy cưới các phụ nữ nô lệ có đức tin nằm trong tay của các người (hoặc trong tay người khác), Allah biết rõ đức tin của các người nhất là khi các người đều là tín đồ (Muslim). Do đó, các người hãy cưới các nữ nô lệ đó dưới sự đồng ý từ chủ nhân của họ và các người hãy trao tặng họ tiền cưới đàng hoàng đúng lễ nghĩa giống như những phụ nữ được cưới hỏi đàng hoàng chứ không như phụ nữ ngoại tình hay tình nhân lén lút. Trường hợp các nữ nô lệ đó làm điều ô nhục sau khi đã kết hôn thì họ chỉ bị trừng phạt bằng một nửa hình phạt của những phụ nữ tự do. (Việc cho phép cưới nữ nô lệ) là giải pháp dành cho những ai trong các người sợ bản thân mình phạm điều tội lỗi (quan hệ tình dục không hợp thức), tuy nhiên, nếu các

(15) Được phép cưới các nữ tù binh bị bắt trong chiến tranh dù cho đã có chồng nhưng phải xác định rõ là họ đã có kinh nguyệt, tránh việc không rõ con của ai sau này.

ngươi biết kiềm chế bản thân mình thì điều đó sẽ tốt hơn cho các ngươi. Quả thật, Allah hằng tha thứ, hằng khoan dung.

26. Allah muốn trình bày rõ ràng cho các ngươi hiểu (các giáo luật của Ngài) và Ngài muốn hướng dẫn các ngươi đến với các chỉ đạo (của các vị Nabi) thời trước các ngươi và Ngài muốn tha thứ cho các ngươi. Quả thật, Allah hằng biết, hằng sáng suốt.
27. Allah thực sự muốn tha thứ cho các ngươi nhưng những kẻ theo đuổi dục vọng thì muốn kéo các ngươi sa ngã quá mức.
28. Allah thực sự muốn giảm nhẹ (tội lỗi) khỏi các ngươi bởi (Ngài biết rõ) con người vốn được tạo ra yếu đuối (dễ sa ngã).
29. Hỡi những người có đức tin, các ngươi chớ dùng ăn tài sản lẫn nhau một cách bất chính trừ phi đó là cuộc mua bán có sự đồng ý giữa đôi bên. Và các ngươi chớ dùng tự giết hại bản thân các ngươi bởi quả thật Allah luôn nhân từ với các ngươi.
30. Người nào làm thế (ăn chặn tài sản của người khác một cách bất chính) do thù hận và bất công thì sẽ sớm bị TA tống cổ vào Ngục Lửa, và điều đó đối với Allah rất dễ dàng.
31. Nếu các ngươi tránh được những đại tội đã nghiêm cấm thì TA sẽ xá xóa cho các ngươi những tội lỗi khác và sẽ thu nhận các ngươi vào một nơi cư ngụ vô cùng vinh dự (Thiên Đàng).
32. Các ngươi chớ dùng thèm khát những thứ mà Allah dùng để ưu đãi người này hơn người kia. Những người đàn ông sẽ hưởng phần mà họ đã tích lũy được và những người phụ nữ cũng sẽ hưởng phần mà họ đã tích lũy được, và các ngươi hãy cầu xin Allah thiên lộc của Ngài, quả thật, Allah hằng biết tất cả mọi thứ.
33. Mỗi người đều được TA quy định cho phần thừa kế mà cha mẹ và họ hàng (chết) để lại; và những ai mà các ngươi đã thề thốt

với nhau thì các người hãy đưa cho họ phần thừa kế⁽¹⁶⁾. Quả thật, Allah chứng giám cho tất cả mọi sự việc.

- 34.** Đàn ông là trụ cột (của gia đình) hơn phụ nữ (một bậc) bởi những gì Allah đã ban cho người này vượt trội hơn người kia (về sức lực) và bởi đàn ông phải chịu trách nhiệm chu cấp (cho gia đình) từ nguồn tài sản của họ. Cho nên, người phụ nữ đức hạnh là người biết vâng lời chồng và trông coi (tài sản của chồng) khi chồng vắng mặt dưới sự phù hộ và giúp đỡ của Allah. Còn các phụ nữ mà các người lo sợ cho sự bưng bình của họ (có thể dẫn đến hành vi sai trái) thì trước hết các người hãy khuyên bảo họ, (nếu họ không thay đổi) thì các người hãy từ chối ăn nằm với họ, còn (nếu như sau đó họ vẫn ngoan cố) các người hãy đánh đòn họ (nhưng không đánh vào vùng mặt hoặc gây thương tích); nhưng nếu họ đã chịu nghe lời các người thì các người chớ gây chuyện với họ. Quả thật, Allah là Đấng Tối Thượng, Đấng Vĩ Đại.
- 35.** Nếu các người (những người thân của hai vợ chồng) lo sợ hai (vợ chồng) chia tay thì các người hãy cử một đại diện của bên chồng và một đại diện của bên vợ đến hòa giải. Nếu cả hai (vợ chồng) thật lòng muốn hòa thuận với nhau thì Allah sẽ phù hộ cho họ hòa thuận với nhau trở lại. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Thông Toàn.
- 36.** Các người hãy thờ phượng Allah và chớ Shirk với Ngài bất cứ thứ gì; các người hãy ăn ở tử tế với cha mẹ, với bà con ruột thịt, với trẻ mồ côi, với người thiếu thốn, với xóm giềng gần xa, với bạn bè, với người lỡ đường và với những nô lệ trong tay các người. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ kiêu căng, tự phụ.
- 37.** Những kẻ keo kiệt và xúi giục thiên hạ keo kiệt (giống như mình)

---

(16) Thời đầu Islam, chỉ cần hai người không quan hệ thân thích thì thốt với nhau rằng cả hai sẽ thừa kế gia tài của nhau sau khi chết được xem có hiệu lực và phải được thực thi, nhưng giáo luật này đã bị xóa sau đó.

và luôn che giấu những thiên lệch được Allah ban cho họ (thì hãy biết rằng) TA đã chuẩn bị cho những kẻ vô đức tin một sự trừng phạt nhục nhã.

38. (Và sự trừng phạt còn dành cho) những ai chi dùng tài sản của mình (cho con đường chính nghĩa của Allah) chỉ muốn phô trương cho thiên hạ thấy chứ không thực sự có đức tin nơi Allah và Đòi Sau. Và người nào chọn lấy Shaytan làm bạn thì (hãy biết rằng) hắn là một người bạn xấu nhất.
39. Họ nào có thiệt thòi gì đâu nếu họ thực sự có đức tin nơi Allah và Đòi Sau cũng như chi dùng những bổng lộc mà Allah đã ban cho họ (vào con đường chính nghĩa của Allah)?! Quả thật, Allah hằng biết về họ.
40. Chắc chắn Allah không hề bất công (cho ai về bất cứ điều gì) dù (điều đó) chỉ nhỏ bằng hạt nguyên tử đi chăng nữa. Nếu có được một điều tốt nào, Ngài sẽ nhân nó lên gấp bội và Ngài sẽ ban thêm một phần thưởng vĩ đại khác.
41. Thế (vào Ngày Tận Thế) sẽ như thế nào khi TA mang ra cho mỗi cộng đồng một nhân chứng và TA mang Người (Thiên Sứ Muhammad) ra làm nhân chứng cho đám người này (những kẻ vô đức tin)?!
42. Vào Ngày (Phán Xét), những kẻ vô đức tin và nghịch lại Thiên Sứ (Muhammad) sẽ ước ao được biến thành (cát bụi) hòa lẫn vào đất; và không một lời nói (cũng như hành vi) nào của họ có thể giấu giếm được Allah.
43. Hỡi những người có đức tin, các người chớ đến gần lễ nguyện Salah trong lúc các người đang say rượu cho đến khi các người biết rõ điều các người nói ra (tỉnh táo trở lại); các người cũng chớ (dâng lễ nguyện Salah và ở trong Masjid) lúc còn trong tình

trạng Junub⁽¹⁷⁾ ngoại trừ việc chỉ đi ngang qua (Masjid mà thôi) cho đến khi các người đã tắm rửa. Trường hợp các người bị bệnh hoặc đang trên đường đi xa hoặc ai đó trong các người từ nhà vệ sinh trở ra hoặc đã ăn nằm với vợ nhưng không tìm thấy nước (để tắm) thì hãy Tayammum⁽¹⁸⁾ trên đất bụi sạch bằng cách lau mặt và hai tay của các người. Quả thật, Allah hằng khoan dung, hằng tha thứ.

44. Lẽ nào Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) không biết về những kẻ được ban cho (một ít) kiến thức về Kinh Sách (người Do Thái) đã (lấy nguồn chỉ đạo) mua sự lầm lạc và muốn lôi kéo các người (những người có đức tin) lệch khỏi con đường (chân lý) ư?!
45. Allah biết rõ kẻ thù của các người hơn cả các người (hỡi những người có đức tin). Chỉ một mình Allah thôi đã đủ sức bảo hộ và chỉ một mình Allah thôi đã đủ sức giúp (các người giành chiến thắng trước kẻ thù).
46. Trong cộng đồng Do Thái, có những người đã cố ý bóp méo lời phán (của Allah) lệch khỏi (ý nghĩa mà Ngài đã mặc khải). Họ nói: “Chúng tôi đã nghe nhưng không tuân theo; hãy nghe nhưng hãy nghe khác đi”; và họ nói: “Raa’ina”⁽¹⁹⁾ với chiếc lưỡi của họ nhằm chế nhạo tôn giáo (Islam). Phải chi họ: “Chúng tôi đã nghe và vâng lệnh” (hoặc phải chi họ nói): “Xin hãy lắng nghe (chúng

---

(17) Junub hoặc Janabah là tình trạng chưa tẩy rửa sau khi đã quan hệ tình dục, xuất tinh và dứt kỳ kinh nguyệt. Người trong tình trạng Junub cần phải tắm theo nghi thức giáo luật thì mới được xem là sạch sẽ trở lại, lúc đó y mới được phép dâng lễ nguyện Salah, đọc Qur’an, vào Masjid, ...

(18) Tayammum là hình thức thay thế cho Wudu’ và tắm Junub trong trường hợp không có nước hoặc không thể dùng nước. Nghi thức Tayammum là dùng hai bàn tay vỗ một lần xuống mặt đất khô và sạch rồi lau toàn bộ gương mặt, sau đó bàn tay trái lau lên mu bàn tay phải và ngược lại.

(19) Ý nghĩa của từ ngữ này đã được giải thích ở phần chú thích của câu 104 chương 2 - Al-Baqarah.

tôi)” thì điều đó tốt hơn cho họ và đúng đắn hơn. Tuy nhiên, bởi sự vô đức tin của họ, Allah đã nguyên rủa⁽²⁰⁾ họ nên họ đã không có đức tin ngoại trừ một số ít.

47. Hồi những kẻ được ban cho Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), các người hãy tin tưởng vào điều mà TA đã mặc khải (cho Thiên Sứ Muhammad) nhằm xác nhận lại những gì đã được mặc khải ở nơi các người (Kinh Cựu Ước và Tân Ước) trước khi TA đổi gương mặt của các người và xoay chúng ra phía sau lưng của các người hoặc TA sẽ nguyên rủa họ giống như TA đã nguyên rủa đám người của ngày thứ bảy. Quả thật, mệnh lệnh của Allah chắc chắn phải được thi hành.
48. Chắc chắn Allah không tha thứ cho kẻ phạm tội Shirk với Ngài nhưng Ngài sẽ tha thứ các tội lỗi khác ngoài tội đó cho bất cứ ai Ngài muốn. Người nào phạm tội Shirk với Allah thì quả thật y đã phạm phải một đại trọng tội.
49. Lẽ nào Người (hồi Thiên Sứ Muhammad) lại không nhìn thấy những kẻ đã tự cho mình trong sạch (khỏi tội lỗi) ư? Không, chỉ Allah mới (có quyền) thanh lọc (tội lỗi) cho ai Ngài muốn (bởi Ngài biết rõ tấm lòng của y) và họ sẽ không bị đối xử bất công một chút nào.
50. Người (hồi Thiên Sứ Muhammad) hãy nhìn xem những kẻ đã nói không về Allah như thế nào! Quả thật, chỉ cần mỗi việc đó thôi đã đủ là một tội công khai rồi.
51. Lẽ nào Người (hồi Thiên Sứ Muhammad) không nhìn thấy những kẻ được ban cho chút ít kiến thức từ Kinh Sách (Do Thái)? Họ đã tin vào các bực tượng và Taghut⁽²¹⁾ và họ bảo những người vô đức tin: “Những người (tin vào các thần linh bực tượng) này còn

(20) Nguyên rủa là trục xuất khỏi lòng thương xót, khoan dung của Allah.

(21) Taghut là những ai ra lệnh mọi người làm khác đi giáo luật của Allah và thờ phượng ngoài Allah.

được hướng dẫn đúng đường hơn cả những người (Muslim) có đức tin.”

52. Đó là những kẻ đã bị Allah nguyên rủa và ai bị Allah nguyên rủa thì sẽ không bao giờ tìm được người giúp đỡ.
53. Lẽ nào họ có được một phần của vương quyền? Nếu thật sự là vậy thì chắc chắn họ sẽ không chia nó cho thiên hạ dù chỉ là một ít.
54. Hoặc lẽ nào họ đem lòng ganh tị với thiên hạ (Thiên Sứ Muhammad và các vị bạn đạo của Y) về ân huệ mà Allah ban cho họ trong khi trước đây TA đã ban cho hậu duệ của Ibrahim Kinh Sách và sự khôn ngoan và TA đã ban cho họ vương quyền vĩ đại?!
55. Tuy nhiên, trong số họ có người đã tin tưởng nơi Y (Thiên Sứ Muhammad) và có người thì quay lưng với Y. Và chắc chắn Hỏa Ngục đủ để trừng phạt (những kẻ vô đức tin).
56. Những kẻ đã phủ nhận những lời mặc khải của TA chắc chắn sẽ sớm bị TA thiêu đốt trong Ngục Lửa (vào Ngày Phán Xét). Cứ mỗi lần lớp da của họ bị thiêu cháy thì TA sẽ thay cho họ một lớp da mới để họ tiếp tục nếm lấy sự trừng phạt. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Chí Minh.
57. Ngược lại, những ai có đức tin và hành thiện, TA sẽ thu nhận họ vào những Ngòi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ sống trong đó mãi mãi. Trong đó, họ sẽ có những người vợ luôn thanh khiết (không kinh nguyệt và mãi trinh tiết). Và TA sẽ cho họ vào ở bên dưới bóng cây mát rượi.
58. Quả thật, Allah đã ra lệnh cho các người phải giao trả đầy đủ tín vật về lại cho chủ, và khi các người phân xử (các vụ việc) giữa thiên hạ thì các người phải phân xử công bằng. Allah thực sự đã rất nhân từ khi Ngài răn dạy các người điều này. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
59. Hỡi những người có đức tin, các người hãy tuân lệnh Allah, hãy vâng lời Thiên Sứ (Muhammad) và cấp lãnh đạo của các người.

Trường hợp các người bất đồng ý kiến nhau về một điều gì đó thì các người hãy đưa điều đó trở về với Allah (Qur'an) và với Thiên Sứ (Muhammad) (tức Sunnah) nếu các người thật sự có đức tin nơi Allah và Ngày Phán Xét Cuối Cùng. Đó là cách giải trình tốt nhất và đúng nhất.

60. Phải chăng Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) không nhìn thấy những kẻ khăng định họ đã có đức tin vào điều đã được mặc khải cho Người và điều đã được mặc khải vào thời trước Người ư? Họ muốn tìm đến Taghut (tà thần) để nhờ nó xét xử cho bọn họ trong khi họ được lệnh phải loại bỏ (tà thần). Và Shaytan luôn muốn dắt họ đi lạc thật xa.
61. Và khi có lời bảo họ: “Các người hãy đến với điều mà Allah đã mặc khải và các người hãy đến với Thiên Sứ (Muhammad để Người phân xử cho các người)”, Người sẽ thấy những tên giả tạo đức tin sẽ quay lưng tránh xa Người.
62. Là như thế nào (những kẻ giả tạo đức tin) khi gặp phải hậu quả do những gì mà đôi tay của họ đã làm rồi lại đến gặp Người (Thiên Sứ Muhammad) thề thốt nhân danh Allah nói: “Chắc chắn chúng tôi chỉ muốn điều lành và hòa thuận mà thôi.”?!
63. Đó là những kẻ mà Allah biết rõ điều (xấu) trong thâm tâm họ. Thế nên, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy tránh xa họ, hãy cảnh báo họ và hãy nói với họ bằng lời lẽ sâu sắc và thấm thía vào bản thân họ.
64. TA đã không gọi bất cứ vị Thiên Sứ nào đến (cho thiên hạ) ngoài mục đích để được phục tùng và vâng lời dưới sự ưng thuận của Allah. Tuy nhiên, nếu họ bất công với bản thân mình (bởi hành động tội lỗi) rồi họ tìm đến Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) nhờ Người cầu xin Allah tha thứ và Thiên Sứ (Muhammad) cầu xin tha thứ cho họ thì họ sẽ thấy Allah hằng tha thứ, hằng khoan dung.

65. TA xin thề với Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad), họ sẽ không có đức tin thực sự cho đến khi nào họ tự đến yêu cầu Ngươi phân xử việc tranh chấp giữa họ rồi không cảm thấy trong lòng uất ức về quyết định của Ngươi và họ hoàn toàn chịu qui phục.
66. Nếu TA ra lệnh cho họ: “Các ngươi hãy tự kết liễu hoặc hãy rời khỏi nhà cửa của các ngươi ra đi (chinh chiến)” thì họ không chịu thi hành ngoại trừ một số ít trong bọn họ; và giá như họ chịu thi hành theo lệnh phán thì điều đó đã tốt cho họ và giúp họ được kiên định hơn.
67. Và lúc đó chắc chắn TA đã ban cho họ một phần thưởng vĩ đại từ nơi TA.
68. Và TA cũng đã hướng dẫn họ đi đúng con đường chính đạo.
69. Ai tuân lệnh Allah và Thiên Sứ (Muhammad) thì họ là những người sẽ được ở cùng với những người đã được Allah ban cho ân huệ thuộc hàng ngũ các vị Nabi, các vị Siddiq (chính trực), những người Shahid⁽²²⁾ và những người ngoan đạo. Thật tốt đẹp thay cho sự đồng hành với những người đó!
70. Đó là thiên ân của Allah và chỉ cần Allah là đã đủ am tường (tất cả mọi việc).
71. Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy luôn đề cao cảnh giác (trước kẻ thù của các ngươi), các ngươi hãy xông ra trận từng nhóm hoặc toàn quân.
72. Quả thật, trong các ngươi, có kẻ (giả tạo đức tin) đã chậm trễ ở phía sau (khi xuất chinh). Cho nên, nếu như các ngươi gặp phải tai họa (bại trận) thì hãy bảo: “Allah thực sự đã ban phúc cho tôi khi tôi đã không hiện diện cùng với họ.”

---

(22) Shahid là những người đã anh dũng hy sinh trên con đường chiến đấu vì chính nghĩa của Allah.

73. Ngược lại, khi các người được Allah ban cho ân huệ (chiến thắng và giành được chiến lợi phẩm) thì chắc chắn hẳn (tò thái độ tiếc nuối) như thể giữa các người và hẳn chẳng có tình cảm kết giao nào cả, nói: “Ồi giá như tôi đã xuất binh cùng họ thì giờ đây tôi đã được thắng lợi vinh quang rồi.”
74. Thế nên, những ai dùng cuộc sống trần gian này để mua lấy cuộc sống Đời Sau hãy anh dũng chiến đấu vì con đường chính nghĩa của Allah. Người nào anh dũng chiến đấu vì con đường chính nghĩa của Allah, dù bị giết hay giành chiến thắng, TA đều sẽ ban cho y phần thưởng vĩ đại.
75. Điều gì đã cảm cản các người (những người có đức tin) không đi chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah để giải phóng cho những người đàn ông, những người phụ nữ và đám trẻ thơ đang cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin hãy giải cứu bầy tôi thoát khỏi thị trấn (Makkah) này bởi cư dân của nó là kẻ áp bức và bất công, xin Ngài hãy chỉ định ai đó đứng ra làm người bảo hộ và giúp đỡ bầy tôi.”
76. Những người có đức tin thì chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah còn những kẻ vô đức tin thì chiến đấu cho con đường của tà thần. Do đó, các người (những người có đức tin) hãy chiến đấu chống lại bè lũ của Shaytan bởi quả thật, mưu kế của Shaytan rất kém cỏi.
77. Phải chăng Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) không nhìn thấy những người khi có lời bảo: “Các người hãy ngưng chiến, hãy chu đáo thiết lập lễ nguyện Salah và hãy xuất Zakah”.⁽²³⁾ Nhưng rồi sau đó, khi có lệnh bắt buộc họ phải chiến đấu thì một thành phần trong số họ sợ thiên hạ giống như sợ Allah, thậm chí còn

(23) Mệnh lệnh này được ban xuống khi một số Sahabah của Thiên Sứ Muhammad ﷺ đã yêu cầu đứng lên chiến đấu nhưng không được chấp nhận bởi lúc đó Islam chưa đủ mạnh. Mãi đến khi Thiên Sứ dời cư đến Madinah thì lệnh chiến đấu mới được ban hành vì lực lượng Islam lúc bấy giờ đã vững chắc và hùng mạnh.

sợ hơn. họ than: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, tại sao Ngài lại ban lệnh chiến đấu ngay lúc này vậy, phải chi Ngài trì hoãn cho bầy tôi thêm một thời gian nữa (để bầy tôi được hưởng thụ cuộc sống).” Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Vật chất của cuộc sống trần gian này chỉ là ít ỏi trong khi cõi Đời Sau tốt đẹp hơn dành cho người ngoan đạo; và các người sẽ không bị đối xử bất công một chút nào.”

- 78.** Dẫn cho các người có ở đâu thì cái chết cũng sẽ tóm bắt các người (khi tuổi thọ đã hết), cho dù các người có ẩn náu trong thành lũy kiên cố thế nào đi nữa. Nếu họ gặp được điều tốt lành thì họ nói: “Điều (tốt) này đến từ Allah” và nếu họ gặp phải điều xấu thì họ nói: “Điều (xấu) này đến từ người (Muhammad)”. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Cả hai điều (tốt và xấu) đều đến từ Allah”. Tuy nhiên, đám người này hầu như không hiểu bất cứ lời nói nào.
- 79.** (Này hỡi con người), điều tốt nào gặp được là từ nơi Allah, còn điều xấu nào người gặp phải là do bản thân người gây nên. Và TA đã gửi Người (Muhammad) đến với nhân loại làm một vị Thiên Sứ (truyền tải bức Thông điệp của TA). Và chỉ cần một mình Allah đã đủ làm chứng (cho điều đó).
- 80.** Ai vâng lời Thiên Sứ (Muhammad) là tuân lệnh Allah. Ai quay lưng (bất tuân Người - Muhammad) thì (Người hãy biết rằng) TA không gửi Người đến để canh chừng họ.
- 81.** (Những kẻ giả tạo đức tin) nói: “Chúng tôi tuân lệnh” nhưng khi họ rời khỏi Người thì một thành phần trong bọn họ âm thầm bàn tính trong đêm làm điều khác với điều mà họ đã nói. Allah sẽ ghi chép hết mọi điều mà họ đã mưu tính trong đêm. Cho nên, Người hãy lánh xa bọn họ và hãy phó thác cho Allah, quả thật, một mình Allah đã đủ làm một Đấng Phó Thác (cho Người).
- 82.** Tại sao họ không chịu nghiên ngẫm về Qur’an? Nếu như Nó đến từ một ai khác ngoài Allah thì chắc chắn họ đã tìm thấy trong đó rất nhiều điều mâu thuẫn, đối lập nhau.

- 83.** (Những kẻ giả tạo đức tin) khi thấy tin tức liên quan đến vấn đề trị an hoặc một điều gì đó lo sợ thì bọn họ liền phổ biến nó ra ngoài. Nếu bọn họ chịu đệ trình điều đó lên Thiên Sứ và lên cấp lãnh đạo thì những người có khả năng đã có thể nghiên cứu, phân tích và biết được nó đến từ đâu rồi! Quả thật, nếu như không nhờ hồng phúc và sự nhân từ của Allah dành cho các người thì toàn bộ các người đã đi theo Shaytan ngoài trừ một số ít.
- 84.** Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah. Ngài không bắt buộc ai ngoài Người và Người hãy động viên tinh thần của những người có đức tin. Có thể Allah sẽ ngăn chặn sức mạnh của những kẻ vô đức tin, bởi Allah hùng mạnh trên tất cả về sức lực và sự trừng phạt.
- 85.** Ai tận lực can thiệp mang lại điều tốt cho người khác thì y sẽ được ân phước cho việc đó còn ai tận lực can thiệp mang lại điều xấu cho người khác thì y phải gánh vác phần tội lỗi về việc đó. Quả thật, Allah giám sát tất cả mọi sự việc.
- 86.** Khi các người được chào hỏi lịch thiệp thì các người hãy đáp lại bằng lời chào tốt hơn hoặc bằng lời chào tương tự⁽²⁴⁾. Quả thật, Allah là Đấng thanh toán hết tất cả mọi thứ.
- 87.** Allah là Đấng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Ngài sẽ triệu tập toàn bộ các người (loài người) vào Ngày Phán Xét, Ngày mà không có gì phải hoài nghi. Còn ai thật hơn Allah trong lời nói?!
- 88.** Làm sao các người (những người có đức tin) chỉ vì đám người giả tạo đức tin mà tách thành hai nhóm (đối lập) trong khi Allah

(24) Khi được chào (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) - (Assalamu 'alaikum) thì phải đáp lại giống như vậy nói (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ) - (Wa 'alaikum Salam) hoặc đáp lại với câu dài hơn bằng cách thêm (وَرَحْمَةُ اللَّهِ) - (Wa rahmatullah) hoặc thêm nữa (وَبَرَكَاتُهُ) - (Wa barakatuh). Lời đáp lại ít nhất là phải bằng câu chào nhưng khuyến khích đáp lại dài hơn. Câu đáp lại tốt nhất là nói toàn bộ câu (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).

đã lật đổ điều (xấu) mà họ đã làm? Lẽ nào các người muốn hướng dẫn kẻ đã bị Allah làm cho lầm lạc? Quả thật, ai đã bị Allah làm cho lầm lạc thì sẽ không tìm được con đường (chân lý) cho mình.

- 89.** Bọn họ (những người giả tạo đức tin) đã ao ước giá như các người cũng vô đức tin giống như bọn họ để đôi bên tương đồng nhau. Do đó, các người chớ đừng kết thân với họ cho đến khi họ di cư vì con đường chính nghĩa của Allah. Còn nếu bọn họ quay mặt bỏ đi thì các người hãy tóm bắt và xử tử họ ở bất cứ đâu các người bắt gặp được họ, và các người cũng chớ đừng chọn lấy họ làm bạn hoặc làm người hỗ trợ.
- 90.** Ngoại trừ những ai đã kịp hội nhập vào nhóm người mà giữa các người và họ có hiệp ước (ngừng chiến) hoặc những ai chủ động tìm đến các người với tấm lòng (không muốn) chiến đấu với các người hoặc chiến đấu với nhóm (đa thần) của họ nữa. Và nếu muốn, Allah đã để họ khống chế các người, là họ đã giết các người. Tuy nhiên, nếu họ tự động lui quân, không đánh các người nữa và đề nghị hòa bình với các người thì Allah không cho các người lý do nào chiến đấu với họ.
- 91.** Một nhóm (giả tạo đức tin) khác (thể hiện đức tin trước các người vì) muốn được yên ổn với các người và với đám dân của họ (những kẻ đa thần Quraish), các người sẽ thấy khi họ quay trở lại với đám người đa thần thì họ hào hứng và thích thú. Do đó, nếu như bọn họ không rút lui, không đề nghị hòa bình với các người và không ngừng chiến đấu với các người thì các người hãy bắt và giết họ ở bất cứ đâu các người tìm thấy họ. Đối với đám người đó, Allah cho các người quyền (trừng phạt họ).
- 92.** Người có đức tin không được giết người có đức tin khác trừ phi chỉ vì vô ý. Ai vô ý giết chết một người có đức tin thì (sẽ chuộc tội bằng cách) phóng thích một nô lệ có đức tin và bồi thường cho gia đình nạn nhân, trừ phi họ từ chối nhận tiền bồi thường (vì lòng nhân đạo). Trường hợp người chết là người có đức tin thuộc

phe kẻ thù của các người thì (chuộc tội bằng cách) phóng thích một nô lệ có đức tin là đủ. Trường hợp nạn nhân là người thuộc phe mà giữa các người và họ có hiệp ước (hòa bình) thì phải bồi thường cho gia đình nạn nhân đồng thời phải phóng thích một nô lệ có đức tin. Đối với phạm nhân nào không có khả năng (bồi thường hoặc phóng thích nô lệ có đức tin) thì y phải nhịn chay hai tháng liên tiếp để sám hối tạ tội với Allah. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.

93. Người nào cố tình giết một người có đức tin thì hình phạt dành cho y là Hỏa Ngục, y sẽ mãi mãi ở trong đó, Allah sẽ giận dữ với y, Ngài sẽ nguyên rủa y và chuẩn bị cho y một sự trừng phạt khủng khiếp.
94. Hồi những người có đức tin, khi các người xuất binh chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah thì các người hãy xác định rõ đối phương trước khi tấn công (xem có phải là người Muslim hay không), và các người chớ đừng đáp lại lời chào Salam của ai đó nói: “Người đầu phải là người có đức tin” với ý định ham muốn lợi lộc của cuộc sống trần gian trong khi ở nơi Allah có vô số chiến lợi phẩm (tốt đẹp). Trước đây, các người cũng lâm vào cảnh giống như thế, rồi các người được Allah ban cho ân huệ (thành người Muslim), cho nên các người hãy xác định rõ ràng (trước khi tấn công). Quả thật, Allah thông toàn mọi hành động của các người.
95. Trong số những người có đức tin, ngoài những người có lý do không tham chiến (các phế binh, người bệnh tật, già yếu) thì không hề ngang bằng nhau giữa những người ngồi lại ở nhà (không tham chiến) và những người đi chinh chiến cho con đường chính nghĩa của Allah bằng tài sản và sinh mạng của họ. Allah sẽ nâng cấp bậc cho những người đi chinh chiến bằng tài sản và sinh mạng của họ hơn những người ngồi lại ở nhà. Cả hai nhóm đều được hứa hẹn điều tốt đẹp. Tuy nhiên, nhóm người đi chinh chiến được Allah ưu đãi hơn nhóm người ở lại nhà bởi phần thưởng vĩ đại.

96. Các cấp bậc cao cùng với sự tha thứ và lòng nhân từ đều từ nơi Ngài. Quả thật, Allah hằng tha thứ, hằng khoan dung.
97. Quả thật, những ai bị các Thiên Thần rút hồn trong lúc họ làm điều bất công với chính mình (không chịu di cư), (các Thiên Thần) sẽ bảo họ: “Các ngươi đã sống như thế nào?” Họ đáp: “Chúng tôi luôn bị áp bức trên vùng đất này.” (Các Thiên Thần) bảo: “Phải chăng đất đai của Allah không rộng đủ để cho các ngươi di cư (lánh nạn) sao?!” Những người như thế, chỗ ở của họ sẽ là Hỏa Ngục, một nơi đến cuối cùng thật tồi tệ.
98. Ngoại trừ những người yếu đuối và cô thế trong số những người đàn ông, phụ nữ và trẻ con, họ không có phương tiện (để di cư) cũng như không được ai dẫn đường.
99. Những người đó mới là những người may ra được Allah tha thứ cho họ bởi Allah hằng lượng thứ, khoan dung.
100. Người nào di cư vì con đường chính nghĩa của Allah chắc chắn sẽ tìm thấy trên trái đất có nhiều chỗ lánh nạn, bao la. Người nào rời bỏ nhà cửa của mình để di cư đến với Allah và Thiên Sứ của Ngài rồi chết (trên đường) thì phần thưởng của y chắc chắn ở nơi Allah. Quả thật, Allah hằng lượng thứ, khoan dung.
101. Khi các ngươi đi xa trên trái đất, các ngươi sẽ không bị tội cho việc các ngươi rút ngắn lễ nguyện Salah (từ bốn Rak'ah thành hai Rak'ah) vì sợ bị những kẻ vô đức tin có thể tấn công. Những kẻ vô đức tin thực sự là kẻ thù công khai của các ngươi.
102. Khi Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) ở cùng với họ (trên sa trường) thì Ngươi hãy làm Imam dẫn lễ nguyện Salah cho họ. Ngươi hãy để một nhóm trong số họ dâng lễ nguyện Salah cùng Ngươi và mang theo vũ khí bên mình. Khi các ngươi quỳ lạy (xong Rak'ah thứ nhất) thì họ sẽ lùi về phía sau để nhóm còn lại vẫn chưa hành lễ bước đến dâng lễ cùng Ngươi (ở Rak'ah thứ hai) và họ cần đề phòng và cũng mang theo vũ khí bên mình. Những kẻ vô đức tin vẫn luôn chờ đợi giây phút lơ là của các

ngươi về vũ khí và hành trang hầu thừa cơ hội đánh úp các ngươi một trận. Các ngươi không có tội nếu các ngươi đặt vũ khí xuống vì gặp khó khăn do trời đổ mưa hoặc do đau bệnh nhưng các ngươi phải luôn đề cao cảnh giác. Chắc chắn, Allah đã chuẩn bị sẵn cho đám người vô đức tin một sự trừng phạt nhục nhã.

- 103.** Khi các ngươi đã hoàn thành xong lễ nguyện Salah thì các ngươi hãy tụng niệm, tán dương Allah (như được truyền dạy theo Sunnah) trong mọi lúc dù đang đứng, đang ngồi hoặc đang nằm nghiêng một bên. Sau khi các ngươi được bình an (không còn sợ hãi nữa) thì các ngươi hãy thiết lập lễ nguyện Salah (cho thật chu đáo). Quả thật, lễ nguyện Salah đã được ban hành cho những người có đức tin vào giờ giấc ấn định.
- 104.** Các ngươi chớ dùng chậm trễ trong việc đuổi bắt địch. Nếu các ngươi đau đớn (bởi thương vong) thì bọn họ cũng bị đau đớn (bởi thương vong) tương tự như các ngươi, có điều các ngươi có niềm hy vọng nơi Allah còn bọn họ chẳng có niềm hy vọng nào. Và Allah là Đáng Hằng Biết, Đáng Sáng Suốt.
- 105.** TA thực sự đã ban xuống cho Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) Thiên Kinh (Qur'an) bằng sự thật để Ngươi dùng Nó phân xử thiên hạ đúng theo điều Allah muốn; và Ngươi chớ dùng a tòng với đám người gian dối, phản bội.
- 106.** Ngươi hãy cầu xin Allah tha thứ, quả thật Allah hằng tha thứ, hằng khoan dung.
- 107.** Ngươi chớ dùng bênh vực cho những ai gian dối phản bội bản thân, quả thật Allah không yêu thương kẻ gian dối tội lỗi.
- 108.** (Những kẻ gian dối, phản bội) tìm cách trốn thiên hạ nhưng họ không trốn được Allah, bởi Ngài luôn ở cùng (giám sát) họ khi họ âm thầm bàn bạc trong đêm điều không được Ngài hải lòng. Quả thật, Allah là Đáng thấu mọi hành vi của bọn họ.
- 109.** Những người này, các ngươi có thể bênh vực cho họ trong cuộc sống trần gian này nhưng ai sẽ đứng ra bênh vực cho họ trước Allah vào Ngày Phán Xét và ai sẽ đứng ra bảo lãnh cho họ?

- 110.** Người nào làm điều xấu hoặc bất công với chính mình (bởi điều tội lỗi), sau đó (ăn năn) cầu xin Allah tha thứ thì y sẽ tìm thấy Allah hằng tha thứ, hằng khoan dung.
- 111.** Ai làm điều tội lỗi thì thật ra y chỉ tự hại bản thân mình. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.
- 112.** Người nào phạm điều sai trái hoặc tội lỗi rồi đổ tội cho người khác thì quả thật y đã mang tội vu khống và tội công khai.
- 113.** Nếu không nhờ phúc và lòng thương xót của Allah dành cho Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) thì chắc chắn một nhóm của họ đã đẩy Người vào lầm lạc. Họ đã không làm cho ai lầm lạc ngoại trừ bản thân họ, họ đã không gây hại được Người bất cứ điều gì. Allah đã ban cho Người Thiên Kinh (Qur'an) và sự khôn ngoan (Sunnah) và Ngài đã dạy cho Người những điều Người chưa từng biết trước đây. Quả thật, ân huệ mà Allah đã ban cho Người thật vĩ đại biết bao.
- 114.** Hầu hết các cuộc mật đàm của họ chẳng có gì tốt đẹp cả ngoại trừ ai đó bảo ban việc bổ thí, hành thiện hoặc hòa giải mọi người. Ai làm những điều này với mong muốn làm hài lòng Allah thì họ sẽ sớm được TA ban cho một phần thưởng thật to lớn.
- 115.** Người nào gây khó khăn, chống đối Thiên Sứ (của Allah) sau khi nguồn chỉ đạo và hướng dẫn đã được trình bày rõ cho y và y vẫn ngoan cố đi theo con đường khác với con đường của những người có đức tin, TA (Allah) sẽ bỏ mặc y đi theo cái mà y đã quay đi và TA sẽ nướng y trong Hỏa Ngục, một nơi đến cuối cùng thật tồi tệ.
- 116.** Chắc chắn Allah không tha thứ cho kẻ phạm tội Shirk với Ngài, tuy nhiên, Ngài sẵn sàng tha thứ các tội lỗi khác cho bất cứ ai Ngài muốn. Người nào phạm tội Shirk với Allah thì quả thật y đã lầm lạc rất xa.
- 117.** (Những người đa thần Makkah) chỉ cầu nguyện những nữ thần

bục tượng thay vì Ngài (Allah) và họ chỉ cầu nguyện Shaytan phản nghịch.

- 118.** Allah đã nguyên rửa hấn (Shaytan). Và hấn đã nói: “Bề tôi quyết sẽ bắt đi trong đám bầy tôi của Ngài một phần bắt buộc.”⁽²⁵⁾
- 119.** “Và bề tôi quyết sẽ dắt họ đi lạc (khỏi chính đạo), bề tôi quyết cám dỗ họ theo đuổi những ham muốn sai trái, bề tôi quyết xúi giục họ khiến họ cắt lỗ tai của gia súc (để cấm họ thú Allah cho phép) và bề tôi quyết sai khiến họ thay đổi hình dạng mà Allah đã tạo”. Người nào nhận lấy Shaytan làm kẻ bảo hộ thay vì Allah thì chắc chắn y đã hoàn toàn thất bại một cách rõ ràng.
- 120.** (Shaytan) hứa hẹn với họ và cám dỗ họ ham muốn những điều sai trái, tuy nhiên, Shaytan chỉ hứa hẹn với họ điều gian dối mà thôi.
- 121.** Đám người đó (những ai theo Shaytan), chỗ ở của họ sẽ là Hỏa Ngục và họ sẽ không tìm thấy con đường để thoát thân.
- 122.** Riêng những ai có đức tin và hành thiện, TA (Allah) sẽ thu nhận họ vào những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ sống mãi mãi trong đó. Lời hứa của Allah là sự thật. Vậy còn có ai nói thật hơn Allah nữa chăng?!
- 123.** (Lời hứa của Allah được thể hiện) không phải theo ước muốn của các người (những người có đức tin) và cũng không phải theo ước muốn của dân Kinh Sách. Người nào làm điều xấu sẽ phải lãnh đủ hậu quả cho việc làm xấu đó, và ngoài Allah y sẽ không tìm thấy vị bảo hộ và giúp đỡ nào cả.
- 124.** Người nào hành thiện, dù nam hay nữ, đồng thời là người có đức tin thì sẽ được vào Thiên Đàng, họ sẽ không bị đối xử bất công một tí nào.
- 125.** Ai tốt hơn người đã dâng trọn (cả thể xác lẫn tâm hồn của mình)

---

(25) Muqatil bin Hayyan nói: “Một phần bắt buộc có nghĩa là trong 1000 người thì 999 người bị dắt đi vào Hỏa Ngục và chỉ 1 người được vào Thiên Đàng”.

cho Allah đồng thời là một người đức hạnh và luôn đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim?! Quả thật, Allah đã chọn Ibrahim làm vị Khalil⁽²⁶⁾ (của Ngài).

- 126.** Mọi vật trong các tầng trời và mọi vật trong trái đất đều thuộc về một mình Allah và Allah là Đấng thấu suốt toàn bộ mọi vật.
- 127.** Họ hỏi Người (Thiên Sứ Muhammad) về (vấn đề của) phụ nữ. Người hãy nói: “Allah đã quy định rõ cho các người về họ qua lời xướng đọc trong Thiên Kinh (Qur'an) về các phụ nữ (xuất thân là) trẻ mồ côi mà các người đã không trao đủ cho họ (quyền lợi) đã được quy định cho họ (như tiền cưới và quyền thừa kế); và (vì lòng tham chiếm đoạt tài sản của họ khiến) các người muốn cưới họ. Đối với những đứa trẻ yếu thế, các người phải đứng ra bênh vực những đứa trẻ mồ côi vì lẽ công bằng. Và mọi điều tốt mà các người đã làm, quả thật Allah đều biết rõ tận tường.”
- 128.** Trường hợp người phụ nữ sợ người chồng đối xử tệ bạc hoặc bỏ rơi thì hai bên không có tội nếu chịu hòa giải với nhau⁽²⁷⁾ và việc hòa giải luôn là điều tốt. Quả thật, lòng tham và ích kỷ đã tồn tại trong bản thân của mỗi người. Tuy nhiên, nếu các người làm tốt và ngoan đạo thì quả thật Allah thông toàn tất cả những gì các người làm.
- 129.** Các người (những người chồng) sẽ chẳng thể nào công bằng (tuyệt đối trong việc đối xử) với các người vợ (của các người) cho dù các người có cố gắng ra sao. Tuy nhiên, các người cũng

---

(26) Khalil là người được Allah yêu thương nhất trong các vị Thiên Sứ và các vị Nabi. Trong số các vị Thiên Sứ, các vị Nabi của Allah, chỉ có hai vị được Allah chọn làm Khalil của Ngài, đó là Nabi Ibrahim và Thiên Sứ Muhammad.

(27) Hòa giải bằng cách chẳng hạn như người vợ đồng ý bỏ đi một số quyền lợi của mình giống như giảm tiền trợ cấp, giảm việc ăn ngủ cùng (khi là một trong nhiều vợ của người chồng), ... Mặc dù có sự thiệt thòi nhưng như thế vẫn tốt hơn việc phải li hôn, con cái phải thiếu thốn tình thương của cha mẹ.

chớ đừng nghiêng hẳn về người (vợ) này và bỏ mặc người (vợ) kia như là một án phạt tù treo⁽²⁸⁾. Do đó, nếu (vợ chồng) các người biết cải thiện và biết kính sợ (Allah) thì chắc chắn Allah hằng tha thứ, khoan dung.

- 130.** Còn nếu hai vợ chồng (nhất định) phải li hôn thì Allah sẽ ban cho đôi bên được giàu có với thiên lộc của Ngài, bởi Allah bao la, sáng suốt.
- 131.** Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều thuộc về một mình Allah. Quả thật, TA (Allah) đã truyền lệnh đến những ai được ban cho Kinh Sách trước các người và luôn cả các người (hồi tín đồ Muslim) rằng các người hãy kính sợ Allah. Nếu như các người vô đức tin thì vạn vật trong các tầng trời cũng như mọi vật trong trái đất vẫn thuộc về một mình Allah. Quả thật, Allah là Đấng Giàu Có, Đáng đáng được ca tụng.
- 132.** Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều thuộc về một mình Allah. Và một mình Allah đã đủ chi phối và quản lý tất cả.
- 133.** Nếu muốn, Ngài thừa sức tiêu diệt toàn bộ các người, hồi con người, rồi mang đến một loại tạo vật khác (chỉ biết làm Ngài hài lòng). Quả thật, Allah thừa khả năng làm điều đó.
- 134.** Người nào mong muốn phần thưởng của đời sống trần gian thì (hãy biết rằng) ở nơi Allah có phần thưởng của đời sống trần gian và cả Đời Sau. Quả thật, Allah hằng nghe, hằng thấy.
- 135.** Hồi những người có đức tin, các người hãy hiên ngang đứng lên bênh vực công lý như là những nhân chứng của Allah, cho dù điều đó có thể chống lại bản thân các người hoặc chống lại cha mẹ và bà con ruột thịt của các người. Dù (ai đó) giàu hay

(28) Người chồng không ly dị nhưng bỏ rơi hoàn toàn, làm cho người vợ đó có chồng cũng như không, người vợ đó giống như bị giam lỏng như một án tù treo vậy.

nghèo thì (các người cũng đừng quan tâm) bởi Allah quan tâm đến hai người đó nhiều hơn các người.⁽²⁹⁾ Cho nên, các người chớ đừng chiều theo dục vọng của các người để rồi các người rời xa công lý. Nếu các người làm trái hoặc ngoảnh mặt với (sự thật) thì (các người hãy biết rằng) quả thật Allah thông toàn mọi điều các người làm.

- 136.** Hỡi những người có đức tin, các người hãy tin nơi Allah, nơi Thiên Sứ của Ngài, nơi Kinh Sách (Qur'an) mà Ngài đã ban xuống cho Thiên Sứ của Ngài cũng như các Kinh Sách mà Ngài đã ban xuống trước đây. Người nào phủ nhận Allah, các Thiên Thần của Ngài, các Kinh Sách của Ngài, các Thiên Sứ của Ngài và Ngày Phán Xét Cuối Cùng thì quả thật y đã lầm lạc quá xa.
- 137.** Quả thật, những ai đã có đức tin rồi phủ nhận đức tin sau đó lại có đức tin rồi phủ nhận đức tin lần nữa và sự vô đức tin càng tăng cường hơn thì chắc chắn Allah sẽ không tha thứ cho họ và sẽ không hướng dẫn họ đến con đường (chân lý).
- 138.** Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy báo tin cho những kẻ giả tạo đức tin rằng bọn họ sẽ bị trừng phạt đau đớn.
- 139.** Những ai nhận lấy những kẻ vô đức tin làm người bảo hộ thay vì những người có đức tin, lẽ nào họ muốn tìm quyền vinh ở nơi bọn người đó chăng? Quả thật, mọi quyền lực và vinh quang (thật sự) đều chỉ thuộc về một mình Allah.
- 140.** Quả thật, Ngài đã ban lệnh cho các người trong Thiên Kinh (Qur'an) rằng khi các người nghe thấy các lời mặc khải của

---

(29) Chớ vì ai đó giàu có mà không dám nói lên sự thật cũng như không dám bênh vực cho điều chân lý; hoặc chớ vì thương cảm cho ai đó nghèo hèn mà không đành lòng thực thi theo lẽ công bằng. Người cầm cân công lý không được quan tâm đến tình trạng giàu nghèo của một ai đó trong việc phân xử và thi hành công lý. Kẻ giàu người nghèo đều được Allah quan tâm và Ngài biết rõ điều gì cải thiện cho họ.

Allah bị phủ nhận hoặc bị chế giễu thì các người chó đờng tiếp tục ngồi cùng với bọn họ nữa cho tới khi bọn họ chuyển sang đề tài khác, còn không thì chắc chắn các người cũng giống như bọn họ. Allah chắc chắn sẽ triệu tập toàn bộ những kẻ giả tạo đức tin và những kẻ vô đức tin vào trong Hỏa Ngục.

- 141.** Những ai đứng ngoài quan sát các người, khi các người được Allah ban cho sự thắng lợi thì bọn họ (liền đến để được chia phần) bảo: “Chẳng phải bọn tôi là người cùng phe với các vị hay sao?” Và khi những người vô đức tin chiếm phần thắng thì bọn họ cũng lại đến (với những kẻ vô đức tin đó), bảo: “Không phải bọn tôi đã giúp đỡ các người và ngăn cản các người khỏi tay của những người có đức tin đó sao?” Rồi đây vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng, Allah sẽ phân xử giữa các người (những người có đức tin và những kẻ giả tạo đức tin), và tất nhiên Allah không bao giờ mở đường cho những kẻ vô đức tin thắng được những người có đức tin.
- 142.** Quả thật, những kẻ giả tạo đức tin tìm cách lừa dối Allah nhưng chính Ngài đã đánh lừa họ. Và mỗi khi họ đứng dậy hành lễ Salah thì họ chỉ đứng dậy một cách lười biếng, họ chỉ muốn phô trương cho mọi người nhìn thấy, và họ rất ít khi nhớ đến Allah.
- 143.** Họ luôn ở trong tâm thái lưỡng lự và do dự, không biết đi theo bên này hay theo bên nọ. Người nào mà Allah đã làm cho y lầm lạc thì Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ không bao giờ tìm được cho y một con đường (đúng đắn).
- 144.** Hỡi những người có đức tin, các người chó đờng nhận lấy những kẻ vô đức tin làm người bảo hộ thay vì những người có đức tin, chẳng lẽ các người muốn Allah lấy đó làm cơ sở để trừng phạt các người hay sao?!
- 145.** Chắc chắn, những kẻ giả tạo đức tin sẽ bị đày xuống tận đáy của Ngục Lửa và Người sẽ không bao giờ tìm được cho họ một vị cứu tinh nào.

146. Ngoại trừ những ai biết ăn năn sám hối và sửa mình rồi bám chặt vào Allah, một lòng dâng trọn tôn giáo của họ cho Allah thì họ sẽ ở cùng với những người có đức tin; và Allah sẽ sớm ban cho những người có đức tin phần thưởng vĩ đại.
147. Allah không trừng phạt các người khi các người biết ơn và có đức tin (nơi Ngài), bởi Allah là Đấng Tri Ân, Đấng Hằng Biết.
148. Allah không yêu thích việc la lối giữa công chúng với những lời xấu xa ngoại trừ ai đó bị đối xử bất công (thì được phép giải trình để lấy lại công bằng). Quả thật, Allah hằng nghe, hằng biết.
149. Nếu các người công khai hoặc giấu giếm việc làm tốt hoặc lượng thứ cho ai làm xấu với mình thì quả thật Allah là Đấng hằng lượng thứ, Đấng toàn năng.
150. Quả thật, những kẻ vô đức tin nơi Allah và các Thiên Sứ của Ngài đồng thời muốn chia rẽ giữa Allah và các Thiên Sứ của Ngài; họ nói: “Chúng tôi chỉ có đức tin nơi một số Thiên Sứ và phủ nhận một số khác.” Họ muốn đi giữa con đường đó.
151. Họ đích thực là những kẻ vô đức tin. TA đã chuẩn bị sẵn cho những kẻ vô đức tin một sự trừng phạt nhục nhã.
152. Ngược lại, những ai có đức tin nơi Allah và các Thiên Sứ của Ngài, không phân biệt bất cứ ai trong số các vị Thiên Sứ đó của Ngài thì họ là những người sớm được TA ban cho phần thưởng. Quả thật, Allah hằng tha thứ, hằng khoan dung.
153. Người dân Kinh Sách (Do Thái) yêu cầu Người (Thiên Sứ Muhammad) mang xuống cho họ một quyển Kinh từ trên trời. (Điều này không lạ gì với bản tính của bọn họ) bởi trước đây, bọn họ đã từng yêu cầu Musa điều to tát hơn thế, bọn họ bảo: “Người hãy cho chúng tôi được nhìn thấy Allah”, thế là cả bọn họ bị đánh bởi lưỡi tầm sét do tội đại nghịch của họ. Sau đó bọn họ còn đúc ra một con bê để thờ sau khi đã chứng kiến biết bao

bằng chứng rõ rệt. Tuy nhiên, TA (Allah) vẫn lượng thứ cho bọn họ và TA đã ban cho Musa một quyền hạn rõ rệt.

- 154.** Và TA đã nâng ngọn núi At-Tur lên trên đầu bọn họ (để họ hoảng sợ mà hoàn thành) giao ước của họ; TA ra lệnh bọn họ hãy bước vào cửa (của Masjid Al-Aqsa) mà cúi đầu (nhưng họ lại quay lưng đi vào) và TA đã ra lệnh cho họ không được vi phạm lệnh cấm của ngày thứ bảy và TA đã lấy lời giao ước trịnh trọng của bọn họ.
- 155.** (TA đã nguyên rủa họ) bởi vì họ đã phản lại giao ước, phủ nhận các dấu hiệu của Allah, giết các vị Nabi một cách vô cớ và nói: “Con tim của chúng tôi đã được bao kín lại rồi”. Không, chính Allah đã đóng lên con tim của họ sự vô đức tin nên họ không có đức tin ngoại trừ một số ít.
- 156.** Và (TA đã nguyên rủa họ) vì sự vô đức tin của họ cũng như vì câu nói vu khống nặng nề của họ về Maryam.
- 157.** Và (TA đã nguyên rủa họ) vì lời nói của họ rằng chúng tôi đích thực đã giết chết Masih Ysa (Giê-su) con trai của Maryam, Thiên Sứ của Allah. Tuy nhiên, họ thực sự đã không giết được Y và cũng không hề đóng đinh được Y lên cây thập tự mà đó chỉ là một sự tương tự dành cho họ mà thôi. Những người tranh cãi nhau về sự việc đó đều không thoát được nỗi hoài nghi, họ đã không hề biết rõ về sự việc đó mà chỉ là sự phỏng đoán mà thôi. Họ chắc chắn đã không giết được Ysa.
- 158.** Đúng vậy, (họ đã không giết được Ysa) bởi Allah đã đưa Y lên nơi Ngài. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
- 159.** Tuy nhiên, không một người dân Kinh Sách nào trước khi chết lại không tin (rằng Ysa sẽ giáng trần trở lại). Và vào Ngày Phục Sinh, (Ysa) sẽ là nhân chứng cho (mọi việc làm của) họ.
- 160.** Do hành vi sai trái bất công của người Do Thái và việc họ nhiều lần ngăn chặn con đường của Allah, TA đã cấm họ những thực phẩm tốt sạch mà họ đã được phép dùng (trước đó).

- 161.** Và (do tội) họ đã cho vay lấy lãi trong khi nó đã bị cấm và do việc họ ăn chặn tài sản bất chính của thiên hạ. TA đã chuẩn bị sẵn cho những kẻ vô đức tin trong bọn họ sự trừng phạt đau đớn.
- 162.** Riêng những người thông thạo kiến thức trong số (những người Do Thái) và những người có đức tin đã (hết lòng) tin tưởng vào những điều được ban xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) cũng như những điều được ban xuống trước Người, họ thiết lập lễ nguyện Salah, thực thi bổn phận Zakah, có đức tin nơi Allah và cõi Đời Sau, thì sẽ sớm được TA ban cho phần thưởng vĩ đại.
- 163.** TA thực sự đã mặc khải cho Người (Thiên Sứ Muhammad) giống như việc TA đã mặc khải cho Nuh và các vị Nabi sau Y; và TA đã mặc khải cho Ibrahim, Isma'il, Is-haq (Isaac), Ya'qub (Jacob), và các bộ lạc (của Israel); và TA đã mặc khải cho Ysa, Ayyub (Job), Yunus, Harun (Aaron) và Sulayman (Solomon), và TA cũng đã ban cho Dawood (David) Kinh Zabur (Thánh Thi).
- 164.** Có một số Thiên Sứ, trước đây TA đã kể cho Người (Thiên Sứ Muhammad) nghe về Họ nhưng có một số Thiên Sứ TA đã không kể cho Người nghe về Họ. Và Allah đã nói chuyện trực tiếp với Musa.
- 165.** Các vị Thiên Sứ vừa là những người báo tin mừng (cho người có đức tin) vừa là những người cảnh báo (đến những kẻ vô đức tin) để nhân loại không còn có lý do khiêu nại trước Allah sau khi các vị Thiên Sứ được phái đến (gặp họ). Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
- 166.** (Những người Do Thái đã phủ nhận Người - Thiên Sứ Muhammad) nhưng một mình Allah đã đủ làm chứng cho những điều mà Ngài đã ban xuống cho Người. Ngài đã ban Nó (Qur'an) xuống (cho Người) bằng kiến thức của Ngài, và các vị Thiên Thần (của Ngài) làm chứng (cho điều đó). Quả thật, một mình Allah thôi đã đủ làm chứng (cho điều đó).

- 167.** Chắc chắn những kẻ vô đức tin và ngăn chặn con đường chính nghĩa của Allah đã lầm lạc quá xa.
- 168.** Chắc chắn những kẻ vô đức tin và làm điều sai quấy chẳng bao giờ được Allah tha thứ và cũng không được Ngài hướng dẫn đến với bất cứ con đường (đúng đắn) nào.
- 169.** (Họ sẽ không được hướng dẫn đến bất cứ con đường nào) ngoài con đường dẫn họ đến Hỏa Ngục, nơi mà họ sẽ mãi mãi ở trong đó. Quả thật, sự việc đó thật dễ dàng đối với Allah.
- 170.** Hồi nhân loại, chắc chắn Thiên Sứ (Muhammad) đã đến với các người mang theo Chân Lý từ Thượng Đế của các người. Bởi thế, các người hãy tin nơi Y, điều đó tốt cho các người, còn nếu các người phủ nhận Y thì quả thật vụn vặt trong các tầng trời và trái đất đều thuộc về Allah. Và Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.
- 171.** Hồi dân Kinh Sách (Thiên Chúa), các người chớ đừng thái quá trong tôn giáo của mình, chớ đừng nói về Allah ngoại trừ đúng theo chân lý. Quả thật, Masih Ysa con trai của Maryam chỉ là một Sứ Giả của Allah và (Ngài tạo ra Y từ) một lời phán được thổi vào Maryam và linh hồn từ Ngài. Cho nên các người hãy tin vào Allah, tin vào các Thiên Sứ của Ngài và chớ đừng nói chúa ba ngôi, các người hãy dừng lại ngay, điều đó tốt cho các người. Quả thật, Allah là Đấng duy nhất, Ngài Siêu Việt vượt bên trên việc Ngài có một đứa con, vụn vặt trong các tầng trời và vụn vặt trong trái đất đều thuộc về Ngài. Quả thật, một mình Allah thôi đã đủ điều hành và chi phối mọi thứ.
- 172.** Masih (Ysa) chẳng có gì phải e ngại khi là một người bề tôi của Allah, và các vị Thiên thần cận kề (Ngài) cũng vậy. Người nào xem thường việc thờ phượng Ngài và tỏ thái độ ngạo mạn thì Ngài sẽ triệu tập họ toàn bộ trình diện trước Ngài.

- 173.** Đối với những ai có đức tin và hành thiện thì Ngài (Allah) sẽ ban cho họ đầy đủ phần công đức của họ và Ngài sẽ ban thêm cho họ phần thiên lộc của Ngài. Ngược lại, đối với những ai xem thường và tỏ ra ngạo mạn thì Ngài sẽ trừng phạt họ bằng hình phạt đau đớn, và họ sẽ không tìm được ai ngoài Allah làm người bảo hộ và giúp đỡ.
- 174.** Hồi nhân loại, quả thật đã có một bằng chứng xác thực từ Thượng Đế của các người đến với các người; và TA đã ban xuống cho các người một nguồn ánh sáng rõ rệt (Qur'an).
- 175.** Cho nên, đối với những ai có đức tin nơi Allah và bám chặt vào (Qur'an) thì Ngài sẽ thu nhận họ vào lòng thương xót và thiên lộc của Ngài (Thiên Đàng) và Ngài sẽ hướng dẫn họ đến với Ngài trên con đường ngay chính.
- 176.** Họ hỏi Người (Thiên Sứ Muhammad) về quyền thừa kế của người không cha mẹ và con cái. Người hãy nói: “Allah quy định cho các người như sau: Trường hợp người chết không có con cái (để thừa kế) mà chỉ có mỗi chị (em) gái ruột (hoặc chị em cùng cha) thì người này được hưởng một nửa (1/2) tài sản của y để lại. Và (anh em trai) được thừa kế tài sản của (chị em gái) chết đi nhưng không có con. Trường hợp người chết có hai chị (em) gái thì hai người này cùng hưởng hai phần ba (2/3) số tài sản mà y để lại. Trường hợp người chết có nhiều anh chị em gồm cả nam và nữ thì chia theo quy tắc nam thừa kế gấp đôi nữ.” Allah đã giảng giải rõ ràng cho các người như thế để các người không bị sai lạc (khi chia tài sản). Quả thật, Allah là Đấng hằng biết mọi thứ.

5 - Al-Ma-idah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy thực hiện đúng các giao ước. Các ngươi được phép ăn (thịt) các loại gia súc ngoại trừ những loại nào đã công bố cấm các ngươi; và các ngươi không được phép ăn thịt các thú săn trong lúc các ngươi đang trong tình trạng hãm mình (làm Hajj hoặc ‘Umrah). Quả thật, Allah quy định bất cứ điều gì Ngài muốn.
2. Hỡi những người có đức tin, các ngươi chớ phạm những biểu hiệu của Allah⁽¹⁾, chớ phạm các tháng cấm kỵ⁽²⁾, chớ phạm đến các con vật tế cũng như những con vật đeo vòng cổ (làm dấu chúng là những con vật tế) và chớ (vi phạm sự an toàn) đến những người hướng đến Ngôi Nhà Al-Haram (Ngôi Đền Ka’bah) để tìm kiếm hồng phúc và sự hài lòng của Thượng Đế của họ. Rồi khi nào các ngươi hoàn thành xong việc hành hương thì các ngươi được tự do săn bắt. Các ngươi chớ dùng vì việc bị nhóm người nào đó ngăn cản các ngươi đến Masjid Al-Haram khiến các ngươi có hành động phạm giới. Các ngươi hãy giúp nhau làm điều đạo đức và Taqwa (ngay chính, sợ Allah) và chớ tiếp tay nhau làm điều tội lỗi và gây hận thù. Các ngươi hãy kính sợ Allah, quả thật Allah thực sự nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
3. Các ngươi bị cấm ăn động vật chết, máu (tiết), thịt heo, những con vật cúng tế (cho ai khác) ngoài Allah (hoặc không nhân danh

(*) (Bàn Thức Ăn).

(1) Là những điều cấm đối với những người hành hương Hajj và ‘Umrah như mặc đồ may sẵn, xúc dầu thơm...

(2) Các tháng cấm kỵ gồm bốn tháng là Zdul Qa’dah, Zdul Hijjah, Muharram và Rajab (tháng 11, tháng 12, tháng giêng và tháng 7 của Islam).

Allah lúc cắt tiết), những con vật bị giết bằng cách làm cho chết ngạt, những con vật bị giết bằng cách đánh đập, những con vật bị giết bằng cách thả rơi từ trên cao xuống, những con vật bị giết bằng cách cho chúng húc nhau, những con vật bị thú dữ ăn thịt trừ phi các người kịp thời cắt tiết chúng (lúc chúng vẫn chưa chết); các người bị cấm ăn thịt những con vật được giết cúng tế trên đá (cho các thần linh ngoài Allah) và các người bị cấm chia phần bằng hình thức xin xăm. Quả thật, tất cả những thứ (bị cấm) đó đều bản thủ, ô uế. Ngày nay, những kẻ vô đức tin đã mất hết hy vọng (trong việc phá hoại) tôn giáo của các người, cho nên, các người chớ đừng sợ bọn họ mà hãy sợ TA. Ngày nay, TA đã hoàn chỉnh tôn giáo cho các người, TA đã hoàn tất ân huệ của TA cho các người, và TA đã hài lòng chọn Islam làm tôn giáo cho các người. Tuy nhiên, người nào do quá đói (phải ăn những thứ cấm kia để sinh tồn) chứ không có khuynh hướng phạm tội thì quả thật Allah là Đấng Hằng Lượng Thứ, Hằng Khoan Dung.

4. Họ (Các vị Sahabah⁽³⁾) hỏi Người (hỡi Thiên Sứ) thực phẩm nào họ được phép dùng, Người hãy bảo họ: “Các người được phép dùng những loại thực phẩm tốt sạch. Những thú săn mà các người đã huấn luyện chúng đúng theo những gì Allah đã dạy các người, các người hãy ăn thịt những con vật mà chúng bắt được cho các người, tuy nhiên, các người hãy nhân danh Allah khi thả chúng.⁽⁴⁾” Các người hãy kính sợ Allah, bởi quả thật, Allah rất nhanh chóng trong việc thanh toán (phán xét và thưởng phạt).

(3) Sahabah là những ai dù nam hay nữ, già hay trẻ đã gặp được Thiên Sứ một lần, tin tưởng vào Người và chết là người Muslim. Có thể tạm dịch là bạn đạo của Thiên Sứ.

(4) Tất cả động vật có nanh và móng vuốt như chim ưng, đại bàng, chó, sói, linh cẩu, beo... đều được phép huấn luyện thành thú săn. Một con thú được sử dụng đi săn là con thú có thể nghe theo mệnh lệnh người chủ, nghĩa là khi người chủ ra lệnh bảo nó đi thì nó đi và khi gọi nó về thì nó sẽ trở về. Và khi thả thú săn đi săn, chỉ cần đọc “Bismillah” thì được phép ăn thịt con vật mà nó săn được (miễn sao con vật săn được thuộc những loại được phép ăn thịt); nếu con vật còn sống thì cắt tiết nó và nhân danh Allah, còn nếu con vật đã chết thì không cần cắt tiết.

5. Ngày nay, các người được phép ăn các thực phẩm tốt sạch. Và thức ăn của dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa)⁽⁵⁾ Halal (được phép ăn) cho các người và thức ăn của các người Halal cho họ. (Các người được phép cưới) những phụ nữ đoan chính (tự do) trong số những phụ nữ có đức tin và những phụ nữ đoan chính thuộc dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) thời trước các người với điều kiện các người phải trao tặng tiền cưới dàng hoàng cho họ vì họ là vợ của các người chứ không phải món đồ tình dục hay người tình lén lút. Người nào phủ nhận đức tin thì quả thật mọi việc làm (thiện tốt) của y bị xóa sạch và ở Đồi Sau y sẽ là một kẻ thất bại.
6. Hỡi những người có đức tin, khi các người muốn dâng lễ nguyện Salah thì các người (phải làm Wudu' bằng cách) rửa mặt của các người, hai tay của các người đến khỏi cùi chỏ, các người hãy (dùng hai bàn tay thấm nước) vuốt đầu của các người, (sau đó) các người rửa hai bàn chân của các người đến mắt cá. Trường hợp các người trong tình trạng Junub⁽⁶⁾ thì các người phải rửa toàn thân (tắm). Trường hợp các người bị bệnh hoặc đang trên đường đi xa hoặc sau khi đại tiểu tiện hoặc sau khi chung đụng (ăn nằm) với vợ nhưng không tìm thấy nước (để tẩy rửa) thì các người hãy Tayammum⁽⁷⁾ trên đất sạch, các người hãy lau mặt và hai tay của các người. Allah không hề muốn gây khó khăn cho các người mà Ngài chỉ muốn tẩy sạch các người, Ngài chỉ muốn hoàn tất ân huệ của Ngài cho các người, mong rằng các người biết tri ân.

(5) Bao gồm cả động vật mà họ cất tiết.

(6) Junub hoặc Janabah là tình trạng chưa tẩy rửa sau khi đã quan hệ tình dục, xuất tinh hoặc dứt kỳ kinh nguyệt.

(7) Tayammum là hình thức thay cho Wudu' và tắm bắt buộc trong trường hợp không có nước, hiếm nước hoặc không thể sử dụng nước. Cách thức Tayammum theo đúng sự hướng dẫn của Thiên Sứ Muhammad: Vỗ hai bàn tay xuống đất khô, sạch một lần rồi lau mặt, sau đó bàn tay trái lau lên mu bàn tay phải và ngược lại.

7. Các người hãy nhớ ân huệ của Allah đã ban cho các người và (các người hãy nhớ) giao ước mà các người đã cam kết với Ngài khi các người nói “chúng tôi xin nghe và tuân lệnh”. Các người hãy kính sợ Allah, quả thật Allah hằng biết mọi điều trong lòng (của các người).
8. Hỡi những người có đức tin, các người hãy là những người đứng lên làm những nhân chứng cho Allah một cách công bằng. Các người chớ dửng dề cho lòng hận thù đối với một đám người nào đó khiến các người hành động bất công, các người hãy công bằng vô tư, điều đó gần với sự ngoan đạo nhất. Các người hãy kính sợ Allah, quả thật, Allah là Đấng Thông Toàn mọi việc các người làm.
9. Allah đã hứa với những người có đức tin và hành thiện rằng họ sẽ được tha thứ và được ban thưởng phần thưởng vĩ đại (Thiên Đàng).
10. Và những kẻ vô đức tin và phủ nhận các lời mặc khải của TA thì sẽ là những người bạn của Hỏa Ngục.
11. Hỡi những người có đức tin, các người hãy nhớ lại ân huệ của Allah đã ban cho các người khi có một đám người muốn ra tay hãm hại các người, Ngài đã ngăn họ khỏi các người. Do đó, các người hãy kính sợ Allah; và những người có đức tin hãy nên phó thác cho Allah.
12. Quả thật, Allah đã nhận lấy giao ước của dân Israel và dựng lên trong số họ mười hai vị lãnh đạo. Allah phán bảo họ: “TA chắc chắn sẽ ở cùng với các người nếu các người duy trì lễ nguyện Salah, đóng Zakah, tin nơi các Thiên Sứ của TA, phò trợ Họ và cho Allah mượn⁽⁸⁾ một cái mượn tốt thì TA sẽ bỏ xóa tội lỗi cho các người và thu nhận các người vào những Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy. Nhưng ai trong các người vô đức tin sau đó thì quả thật y đã lạc khỏi con đường (ngay chính của Islam).

(8) Ngụ ý chi dùng tài sản, của cải cho con đường chính nghĩa của Allah.

13. Bởi vì họ đã phá vỡ giao ước nên TA đã nguyên rửa họ và TA đã làm cho con tim của họ trở nên chai cứng. Họ bóp méo các lời (của Allah trong Kinh Sách bằng lời lẽ của riêng họ) và họ đã quên mất một phần mà họ được nhắc nhở trong đó. Và Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ vẫn thấy sự gian dối của họ ngoại trừ một số ít. Nhưng thôi, Người hãy bỏ qua và đừng tính toán với họ; quả thật, Allah yêu thương những người làm điều tốt.
14. Trong số những ai đã nói chúng tôi là những tín đồ Thiên Chúa, TA (Allah) đã nhận giao ước của họ, nhưng họ đã quên mất một phần mà họ được nhắc nhở trong đó. Thế là TA đã gây ra giữa họ sự hận thù và oán ghét lẫn nhau cho đến Ngày Tận Thế. Và Allah sẽ cho họ biết những gì mà họ đã từng làm.
15. Hỡi người dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa), quả thật Thiên Sứ (Muhammad) của TA đã đến gặp các người trình bày rõ ràng cho các người nhiều điều mà các người đã che giấu trong Kinh Sách (được ban xuống cho các người) và lờ đi nhiều điều. Quả thật đã đến với các người nguồn ánh sáng và Kinh Sách minh bạch (Qur'an) từ nơi Allah.
16. Với (Qur'an), Allah hướng dẫn những ai đi theo sự hài lòng của Ngài đến với những con đường bình an (thoát khỏi sự trừng phạt) và đưa họ ra khỏi nơi tăm tối đến với ánh sáng theo sự ưng thuận của Ngài; và Ngài hướng dẫn họ đến con đường ngay chính.
17. Quả thật, những ai nói “Allah chính là Masih (Giê-su) con trai của Maryam (Maria)” là những kẻ vô đức tin. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Vậy thì ai có quyền ngăn Allah khi Ngài muốn tiêu diệt Masih con trai của Maryam và mẹ của Y cùng toàn thể loài người trên trái đất?!” Quả thật, Allah nắm quyền thống trị các tầng trời và trái đất và vạn vật giữa chúng, Ngài tạo ra bất cứ thứ gì Ngài muốn, và Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.
18. Người Do Thái cũng như tín đồ Thiên Chúa đều bảo: “Chúng tôi là những đứa con của Allah và là những người được Ngài thương

yêu.” Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Nếu đúng như vậy, sao các người lại bị Ngài trừng phạt bởi tội lỗi của các người kia chứ?! Không, các người cũng chỉ là những con người phạm tục mà Ngài đã tạo ra mà thôi. Ngài muốn tha thứ cho ai là tùy ý Ngài và muốn trừng phạt ai cũng tùy ý Ngài. Bởi Allah nắm quyền thống trị các tầng trời và trái đất và vạn vật giữa chúng; mọi vật đều phải quay về (trình diện) Ngài.”

- 19.** Hỡi dân Kinh Sách, quả thật Thiên Sứ (Muhammad) của TA đã đến gặp các người trình bày rõ cho các người về việc (ngừng gửi) các Sứ Giả trong một khoảng thời gian, kéo các người nói: “Chẳng có một (vị Sứ Giả) nào đến báo tin mừng cũng như cảnh báo chúng tôi cả!” Do đó, (Thiên Sứ Muhammad), một vị vừa báo tin mừng đồng thời vừa cảnh báo đã đến gặp các người. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.
- 20.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhớ lại khi Musa (Mô-i-sê) nói với dân của mình: “Này hỡi dân ta, các người hãy nhớ về ân huệ mà Allah đã ban cho các người khi Ngài đã lựa chọn trong các người làm những vị Nabi, Ngài đã làm cho các người trở thành vua chúa⁽⁹⁾ và Ngài đã ban cho các người những thứ⁽¹⁰⁾ mà Ngài đã không ban cho bất kỳ ai trong thiên hạ (trong thời của các người).”
- 21.** “Này hỡi dân ta, các người hãy đi vào vùng đất linh thiêng (Jerusalem) đã được Ngài an bày cho các người (giành chiến thắng) và các người chớ đùng quay lưng trở lui kéo các người trở thành đám người thua thiệt (ở trần gian và cả Đời Sau).”
- 22.** (Người dân của Musa) đáp: “Hỡi Musa, quả thật trong (Jerusalem)

(9) Theo quan niệm của dân Israel, khi một người đàn ông có vợ, người hầu và nhà ở riêng thì được coi là vua chúa. (Theo Tafsir Ibnu Al-Kathir).

(10) Allah đã ban cho dân Israel thức ăn sẵn từ trên trời xuống như mật ong, chim cút, được mây che mát bất cứ đâu họ ở. Đây là những thứ mà họ được Allah ưu đãi hơn các dân tộc khác trong thời đại của họ. (Theo Tafsir Ibnu Al-Kathir).

đó có một đám dân có sức mạnh phi thường⁽¹¹⁾. Chúng tôi sẽ không bao giờ vào đó cho tới khi nào họ rời đi. Nếu họ rời khỏi nơi đó thì chúng tôi mới đi vào.”

- 23.** Hai người đàn ông⁽¹²⁾ trong số những người biết kính sợ Allah, (cả hai) được Allah ban cho ân huệ, nói: “Các người cứ việc tiến vào cổng (chính), các người chỉ cần tiến vào được bên trong thì các người chắc chắn sẽ giành chiến thắng, các người hãy phó thác cho Allah nếu các người là những người có đức tin.”
- 24.** (Người dân của Musa) nói: “Này Musa, quả thật chúng tôi sẽ không bao giờ đi vào khi mà họ (đám người phi thường) vẫn còn ở trong đó. Thế nên, ngươi và Thượng Đế của ngươi hãy đi (vào trong đó) mà chiến đấu còn chúng tôi sẽ ngồi (đợi) ở đây.”
- 25.** (Musa) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, quả thật bề tôi (không quản lý được ai) ngoài bản thân bề tôi và người anh em (Harun) của bề tôi. Xin Ngài hãy tách bầy tôi ra khỏi đám người bất tuân kia!”
- 26.** Allah phán (với Musa): “Vậy thì nơi đó (vùng đất linh thiêng Jerusalem) là vùng đất cấm đối với họ trong suốt thời gian bốn mươi năm, họ phải sống lang thang khắp nơi trên trái đất. Cho nên, Ngươi (Musa) chớ đừng thương tiếc cho đám người dấy loạn đó.”
- 27.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy đọc cho họ (dân Do Thái) nghe thông

---

(11) Khi Musa được lệnh đi vào Jerusalem thì Người cùng dân Israel đến Jericho (một thị trấn nằm gần sông Jordan ở bờ tây thuộc các vùng lãnh thổ Palestine). Tại đây, Musa ra lệnh cho mười hai thủ lĩnh của mười hai bộ lạc Israel lên vào trong thị trấn xem tình hình trước. Sau khi vào trong thị trấn, cả nhóm bị đám người khổng lồ, có sức mạnh phi thường bắt bỏ vào trong tay áo cùng với số trái cây mà họ đang hái ở vườn. Họ bị dẫn đi trình diện nhà vua của đám người phi thường đó, nhà vua bảo: “Các ngươi hãy trở về nói lại với lãnh đạo của các ngươi những gì các ngươi đã nhìn thấy ở đây.” (Theo Tafsir Ibnu Al-Kathir).

(12) Hai người đàn ông được đề cập là Yusha' bin Nun và Kalab bin Yufana. Sau khi Musa qua đời thì Yusha' bin Nun được Allah chọn làm Nabi.

tin thật về hai đứa con trai của Adam⁽¹³⁾, khi cả hai cùng hiến dâng lễ vật (lên Allah) thì chỉ một người trong hai người họ được chấp nhận còn người kia thì không. (Thế là Qabil tức giận nói với Habil): “Tao phải giết mày.” (Habil) đáp: “Quả thật, Allah chỉ chấp nhận từ những người ngoan đạo mà thôi.”

28. “Dù anh có ra tay giết chết tôi thì tôi cũng sẽ không ra tay giết trả lại anh bởi vì tôi thực sự sợ Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
29. “Hơn nữa, tôi muốn anh gánh tội (giết) tôi và cả tội (nghịch lại Allah) của anh (trước đó) để anh sẽ làm bạn với Hỏa Ngục, và đó là hậu quả dành cho đám người sai quấy bất công.”
30. Bản ngã (hướng về điều xấu trong con người của Qabil) không

---

(13) Nabi Adam và Hauwa' là hai con người đầu tiên sống trên trái đất, cho nên mỗi lần bà Hauwa mang thai thì Allah đều cho bà mang song thai một trai và một gái. Nabi Adam thường gả chéo đứa con trai của cặp song sinh này với đứa con gái của cặp song sinh kia và ngược lại. Qabil và Habil đều có một đứa em gái song sinh với mình, Qabil lớn hơn Habil và đứa em gái song sinh với Qabil có nhan sắc hơn đứa em gái song sinh với Habil. Habil muốn cưới người chị song sinh với Qabil nhưng Qabil không đồng ý. Nabi Adam cũng ra lệnh bảo Habil lấy người chị song sinh với Qabil và Qabil thì lấy người em gái song sinh với Habil nhưng Qabil quyết không đồng ý. Vậy là Nabi bảo hai đứa con dâng lễ vật cho Allah, lễ vật của ai được Allah chấp nhận thì người đó được quyền cưới người mình muốn. Habil là người chăn nuôi nên đã chọn con cừu đẹp nhất, mập nhất để làm lễ vật. Qabil là người trồng trọt, với bản tính cao ngạo và không chân thành, nên đã chọn đại một nhánh cây lương thực kém nhất làm lễ vật. Cuối cùng Allah cho lửa từ trời phóng xuống đốt lấy con cừu của Habil (đó là cách Allah chấp nhận lễ vật dâng lên Ngài trong thời đó) và bỏ lại nhánh lương thực của Qabil. Thế là Qabil tức giận đòi giết Habil để được quyền cưới em gái song sinh của mình. Con cừu của Habil được nuôi ở Thiên Đàng, sau này là con vật được ban xuống làm vật tế thể mạng cho Nabi Isma'il. (Theo Tafsir Ibnu Al-Kathir).

ngừng xúi giục y nên y đã giết⁽¹⁴⁾ đứa em của mình, thế là y đã trở thành một kẻ thua thiệt.

31. (Sau khi giết chết Habil, Qabil không biết phải xử trí thế nào). Rồi Allah gửi đến một con quạ⁽¹⁵⁾ bới đất để cho y thấy cách chôn đi cái xác người em của y. (Nhìn thấy cảnh con quạ bới đất, Qabil) nói: “Minh thật khốn nạn, lẽ nào mình còn không bằng cả con quạ kia đến nỗi không biết cách chôn xác em của mình?!” Thế là y trở nên hối hận.
32. Vì lẽ đó, TA (Allah) đã qui định cho con cháu Israel rằng ai giết chết một sinh mạng không phải để đền mạng (theo luật Qisas) hoặc không phải là kẻ phá hoại trái đất thì giống như y đã giết toàn bộ nhân loại; và ai cứu một mạng người thì giống như y đã cứu toàn bộ nhân loại. Quả thật, các Thiên Sứ của TA đã mang đến cho họ những bằng chứng rõ rệt nhưng rồi sau đó đa số họ vẫn là những kẻ phá hoại trên trái đất.
33. Quả thật, hình phạt thích đáng dành cho những kẻ gây chiến với Allah và Thiên Sứ của Ngài cũng như nỗ lực phá hoại trên trái đất chỉ có việc: hoặc giết hoặc đóng đinh trên thập tự giá hoặc chặt tay này chân kia hoặc trục xuất ra khỏi lãnh thổ. Đó là một sự trừng phạt nhục nhã cho họ ở trần gian, còn ở Đời Sau họ sẽ phải chịu một sự trừng phạt khủng khiếp (hơn).
34. Ngoại trừ kẻ nào biết ăn năn sám hối trước khi các người chinh phục được họ. Các người hãy biết rằng quả thật Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Khoan Dung.

---

(14) Mặc dù Qabil có ý định giết Habil nhưng hoàn toàn không biết như thế nào là giết. Lúc đó, Iblis xuất hiện lấy một con vật, đặt đầu của nó lên đá và cầm cục đá đập lên đầu con vật cho đến chết. Thế là Qabil hiểu được giết Habil như thế nào. Trích từ Tafsir Ibnu Al-Kathir.

(15) Giữa lúc Qabil không biết xử trí cái xác ra sao thì thấy hai con quạ giao chiến nhau và một trong hai con đã chết. Con quạ còn lại đã bới đất lên, tha cái xác của con quạ đã chết bỏ vào chỗ được bới và lấp đất lại. (Theo Tafsir Ibnu Al-Kathir).

35. Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy kính sợ Allah, các ngươi hãy tìm phương tiện đến gần Ngài (qua việc làm đúng theo điều Ngài bảo và tránh xa điều Ngài cấm) và các ngươi hãy chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Ngài, mong rằng các ngươi thành công.
36. Những kẻ vô đức tin, cho dù họ có sở hữu mọi thứ trong trái đất và có thêm những gì giống như thể để chuộc tội hầu thoát khỏi sự trừng phạt của Ngày Phán Xét Cuối Cùng thì chắc chắn cũng sẽ không được chấp nhận, chắc chắn họ sẽ phải bị trừng phạt đau đớn.
37. Họ muốn thoát khỏi Hỏa Ngục nhưng họ sẽ không thoát được khỏi nơi đó, họ sẽ bị trừng phạt đời đời kiếp kiếp.
38. Đối với người trộm cắp, nam cũng như nữ (khi đã đủ bằng chứng kết tội cũng như các tình tiết không thể không thi hành bản án) thì các ngươi hãy chặt bàn tay (phải) của họ, một sự trừng phạt về tội mà họ đã phạm, một hình thức răn đe từ Allah (dành cho hành động trộm cắp). Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Anh Minh.
39. Tuy nhiên, ai ăn năn sám hối sau hành động sai trái của mình và chịu sửa đổi thì chắc chắn Allah sẽ chấp nhận sự sám hối của y, quả thật Allah hằng tha thứ, hằng khoan dung.
40. Phải chăng Người (Thiên Sứ) không biết Allah nắm quyền thống trị các tầng trời và trái đất, Ngài muốn trừng phạt ai tùy ý Ngài và tha thứ cho ai cũng tùy ý Ngài?! Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
41. Hỡi Thiên Sứ (Muhammad), Người chớ đừng buồn rầu cho những ai đua nhau chạy đến với sự vô đức tin trong số những kẻ chỉ nói trên đầu môi 'chúng tôi đã có đức tin' còn trái tim thì không hề có đức tin. Và (Người cũng đừng buồn rầu cho) đám người Do Thái, những người mà họ chỉ biết nghe theo lời giả dối của đám người khác, không chịu đến gặp Người, cố ý bóp méo lời lẽ trong (Tawrah được mặc khải cho họ), họ nói: "Nếu

(Muhammad) mang đến cho các người những gì phù hợp với ý thích của các người thì các người hãy nhận lấy còn những gì khác thì hãy coi chừng.”⁽¹⁶⁾ Ai mà Allah muốn cho y lầm lạc thì Người (Thiên Sứ) sẽ không bao giờ có thể giúp được gì cho y. Đám người đó đã không được Allah tẩy sạch tâm lòng của họ, họ sẽ bị hạ nhục ở trần gian này còn ở Đời Sau họ sẽ phải chịu một sự trừng phạt khủng khiếp.

42. Họ thường nghe điều giả dối và thường ăn những thứ cấm (như đồng tiền cho vay, đồng tiền gian lận, hối lộ, ...). Nếu như họ đến gặp Người (Thiên Sứ) yêu cầu Người phân xử các vụ việc giữa họ) thì hoặc Người phân xử cho họ hoặc Người từ chối (tùy ý Người). Nếu Người từ chối phân xử cho họ thì điều đó chẳng gây hại gì cho Người còn nếu Người phân xử cho họ thì Người hãy phân xử một cách vô tư và công bằng, quả thật Allah yêu thương những người công minh chính trực.
43. Sao họ yêu cầu Người phân xử (các vụ việc giữa họ) trong khi ở nơi họ đã có Kinh Tawrah chứa đựng giáo luật của Allah để rồi sau đó họ lại quay lưng?! Thực chất họ không phải là những người có đức tin.
44. Quả thật, TA đã ban xuống Kinh Tawrah (cho Musa – Môi-sê), trong đó có nguồn chỉ đạo và ánh sáng (cho dân Israel). Các vị

---

(16) Nguyên nhân câu Kinh này được mặc khải là rằng có một đôi nam nữ Do Thái làm điều Zina, họ xúi nhau đến gặp Thiên Sứ Muhammad để Người phân xử. Thiên Sứ hỏi họ: “Các người không thấy trong Tawrah có lệnh ném đá hay sao?” Họ đáp: “Chỉ thấy lệnh công khai tội lỗi của họ và đánh roi mà thôi.” Lúc đó ông Abdullah bin Salam (một người Do Thái đã cải đạo) lên tiếng: “Các người nói dối, trong đó thực sự có lệnh bêu ném đá.” Thế là buộc họ phải mang Kinh Tawrah đến để đối chứng. Khi đọc Kinh Tawrah thì kẻ đó lại cố tình lấy tay che một câu Kinh, rồi y chỉ đọc câu Kinh ở trên và câu Kinh ở dưới. Ông Abdullah bin Salam bảo: “Này, người hãy lấy tay ra.” Tên đó lấy tay ra thì quả thật câu Kinh đó phán về lệnh ném đá. Lúc này họ mới nói: “Muhammad đã nói thật, trong Tawrah có câu Kinh ném đá.” Thế là Thiên Sứ ra lệnh ném đá đôi nam nữ kia. (Theo Tafsir Ibnu Kathir.)

Nabi phục tùng mệnh lệnh (của Allah), những người Do Thái, những tu sĩ, những người ngoan đạo mẫu mực đã dùng Nó (Tawrah) để phân xử cho những ai là người Do Thái vì họ được ủy thác việc bảo quản Kinh Sách của Allah cũng như được ủy thác làm những nhân chứng cho Nó. Thế nên, các ngươi (những người Do Thái) chớ dùng sợ hãi trước thiên hạ mà hãy kính sợ TA và chớ dùng bán những lời mặc khải của TA với cái giá ít ỏi. Những ai không phân xử theo những gì được Allah ban xuống thì họ là những kẻ vô đức tin.

45. Và TA đã quy định cho (người Do Thái) trong (Tawrah): “Mạng phải đền mạng, mắt phải đền mắt, mũi phải đền mũi, tai phải đền tai, răng phải đền răng và các thương tích phải đền bằng các thương tích theo luật Qisas”. Tuy nhiên, người nào vì tích công đức mà lượng thứ thì đó là cách xóa tội cho chính y, và người nào không phân xử theo những gì mà Allah ban xuống thì những người đó là những kẻ sai quấy.
46. Rồi TA đã cử phái Ysa con trai của Mar-yam nổi gót (các vị Nabi trước) xác nhận lại Kinh Tawrah đã mặc khải trước đó. TA đã ban xuống cho Y Kinh Injil (Tân Ước), trong đó chứa đựng nguồn chỉ đạo và ánh sáng, một sự chứng nhận cho những điều đã được mặc khải trong Kinh Tawrah trước. Và (Kinh Injil) là nguồn chỉ đạo đồng thời cũng là lời cảnh tỉnh cho những người ngoan đạo.
47. Cho nên, người dân của Kinh Injil (tức Thiên Chúa) hãy phân xử theo những gì được Allah đã ban xuống trong đó. Người nào không phân xử theo những điều được Allah đã ban xuống thì họ là những kẻ dấy loạn bất tuân.
48. TA (Allah) đã ban xuống cho Ngươi (Thiên Sứ) Kinh (Qur'an) bằng sự thật. Nó chứng thực lại mọi điều có trong Kinh Sách trước đây cũng như bảo tồn (nội dung) trong các Kinh Sách đó. Do đó, Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy phân xử (các vụ việc) giữa họ

theo những điều mà Allah đã ban xuống, Người chớ chạy theo lòng ham muốn của họ rồi ruồng bỏ chân lý đã đến với Người. TA đã qui định cho mỗi (cộng đồng) trong các người một hệ thống luật pháp và một lễ lề riêng biệt. Nếu muốn, Ngài đã làm cho các người thành một cộng đồng duy nhất, nhưng (Ngài đã không làm thế) bởi vì Ngài muốn thử thách các người qua những điều đã ban xuống cho các người. Do đó, các người hãy đua nhau làm điều thiện tốt, (bởi lẽ rồi đây) tất cả các người sẽ phải trở về trình diện Allah, rồi Ngài sẽ cho các người biết rõ về những điều mà các người từng bắt đồng nhau.

49. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy phân xử mọi người theo những điều mà Allah đã ban xuống và chớ dừng đi theo ý muốn của họ, Người hãy coi chừng kéo bị họ làm cho Người nghịch lại với một phần những điều mà Allah đã ban xuống cho Người. Nếu như họ ngoảnh mặt thì Người hãy biết rằng quả thật Allah chỉ muốn trừng phạt họ về một số tội lỗi của họ. Quả thật đa số nhân loại là những kẻ bất tuân.
50. Lễ nào họ mong muốn được phân xử theo luật lệ của thời kỳ đen tối (thời tiền Islam)?! Và ai tốt hơn Allah về việc qui định giới luật dành cho đám người có đức tin kiên định?!
51. Hỡi những người có đức tin, các người chớ dùng lấy những người Do Thái và Thiên Chúa làm đồng minh. Họ là đồng minh của nhau. Ai trong các người lấy họ làm đồng minh thì y thuộc phe của họ. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người làm điều sai quấy.
52. Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ nhìn thấy những kẻ mà trong con tim của họ mang chứng bệnh (giả tạo đức tin) thường tới lui giữa họ (Do Thái và Thiên Chúa), nói: “Chúng tôi sợ chúng tôi sẽ gặp phải điều không tốt lành (nếu những người Muslim sẽ giành chiến thắng và toàn quyền kiểm soát).” Bởi thế, nếu Allah ban cho (Thiên Sứ và những người có đức tin) giành thắng lợi hoặc

một quyết định (tốt đẹp) nào đó từ nơi Ngài thì họ (đám người giả tạo đức tin) sẽ đâm ra tiếc nuối về những điều mà họ đã ẩn giấu trong lòng của họ.

53. Những người có đức tin nói: “Chẳng phải đám người (giả tạo đức tin) này đã thề rất mạnh mẽ với Allah rằng họ luôn sát cánh với các người (những người có đức tin) hay sao?! Việc hành đạo của bọn họ đã trở nên vô nghĩa thế là họ trở thành đám người thất bại.
54. Hỡi những người có đức tin, ai trong các người rời bỏ tôn giáo của mình thì Allah sẽ mang đến một nhóm người khác (thay thế các người), Ngài sẽ yêu thương họ và họ cũng sẽ yêu thương Ngài; họ nhân từ đối với những người có đức tin nhưng lại rất cứng rắn đối với những kẻ vô đức tin; họ anh dũng chiến đấu vì chính nghĩa của Allah và không sợ sự trách cứ của kẻ chỉ trích. Đây là hồng phúc của Allah, Ngài ban cho ai Ngài muốn, và Allah là Đấng Rộng Rãi Bao La, hằng biết (tất cả mọi sự việc).
55. Quả thật, đồng minh thật sự của các người chỉ có Allah, Thiên Sứ (Muhammad) của Ngài và những người có đức tin, những người mà họ chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, xuất Zakah và cúi mình (thần phục Ngài).
56. Ai nhận Allah, Thiên Sứ của Ngài và những người có đức tin làm đồng minh thì quả thật phe của Allah chắc chắn sẽ giành chiến thắng.
57. Hỡi những người có đức tin, các người chớ nhận lấy những kẻ mang tôn giáo của các người ra nhạo báng và giễu cợt từ những người được ban cho Kinh Sách thời trước các người (Do Thái và Thiên Chúa) và những người vô đức tin làm đồng minh. Các người hãy kính sợ Allah nếu các người thực sự là những người có đức tin.
58. Khi các người cất lời (Azan) gọi nhau đến lễ nguyện Salah thì bọn họ lấy điều đó ra nhạo báng và giễu cợt. Đó là bởi vì bọn họ là một đám người không hiểu gì cả.

59. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Hỡi người dân Kinh Sách, lẽ nào các người quấy rối chúng tôi chỉ vì chúng tôi đã tin nơi Allah, nơi những điều được ban xuống cho chúng tôi cũng như những điều đã được ban xuống trước đây. Quả thật, đa số các người là những kẻ quấy rối, bất tuân.”
60. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Các người (dân Kinh Sách) có muốn Ta báo cho các người biết một thứ còn tệ hại hơn điều đó và đáng bị trừng phạt ở nơi Allah? Đó là những kẻ mà Allah đã nguyên rửa, đã phẫn nộ, những kẻ mà Ngài biến một số tên trong bọn họ thành khi, heo và những kẻ mà Ngài đã khiến họ thờ phượng Taghut (tà thần). Họ là những kẻ sẽ có được một nơi cư ngụ tồi tệ nhất (ở cõi Đồi Sau) là một đám người lạc xa con đường (chân lý).”
61. Khi họ (những kẻ giả tạo đức tin trong đám người Do Thái) đến gặp các người (những người có đức tin), họ nói: “Chúng tôi đã có đức tin”. Quả thật, họ đã vào (Islam) bằng sự vô đức tin và quả thật họ cũng đã trở ra giống như thế. Tất nhiên, Allah biết rõ những gì họ che giấu.
62. Và Người (hỡi Thiên Sứ) thấy đa số bọn họ hăng say lao vào tội lỗi, hăng say gieo rắc hận thù và hăng say ăn đồ cấm. Thật tồi tệ và xấu xa cho những gì họ đã làm.
63. Tại sao những người thông tỏ giáo luật và các tu sĩ (Do Thái) lại không ngăn cản lời nói tội lỗi của họ cũng như việc họ ăn những thứ cấm?! Thật tồi tệ và xấu xa cho những gì họ đã làm.
64. Người Do Thái nói: “Tay của Allah đã bị xiềng xích.” Tay của bọn họ mới bị xiềng xích và bọn họ bị nguyên rửa bởi điều (phạm thượng) đã nói ra. Không (giống như những gì bọn họ nói), đôi tay của Ngài đều mở rộng, Ngài muốn ban phát (thiên lộc của Ngài) như thế nào tùy ý. Và chắc chắn bọn họ sẽ càng thái quá

và vô đức tin hơn nữa bởi những gì mà Thượng Đế của Người đã ban xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ). TA gieo thêm vào lòng họ sự thù hận và ganh ghét cho đến Ngày Tận Thế. Cứ mỗi lần bọn họ châm ngòi cho ngọn lửa chiến tranh thì Allah dập tắt nó. Họ nỗ lực phá hoại trên trái đất; và Allah không yêu thương những kẻ phá hoại.

- 65.** Giả như người dân Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) có đức tin (nơi những điều mà Muhammad mang đến) và kính sợ (Allah) thì chắc chắn TA đã xóa tội cho họ và (vào Ngày Sau) TA sẽ thu nhận họ vào những Ngòi Vườn Thiên Đàng vĩnh cửu.
- 66.** Giả như họ thực thi và chấp hành theo Tawrah và Injil cũng như những gì mà Thượng Đế của họ đã ban xuống cho họ (trong Qur'an) thì chắc chắn họ đã hưởng (vô số) thiên lộc từ bên trên họ cũng như từ dưới chân của họ. Trong số họ, có một số ít đi theo chân lý còn đa số toàn làm điều thối tha (tội lỗi).
- 67.** Hỡi Thiên Sứ (Muhammad), Người hãy truyền đạt toàn bộ thông điệp mà Thượng Đế của Người đã ban xuống cho Người. Nếu như Người không làm vậy thì quả thật Người đã không truyền đạt thông điệp của Ngài. Allah sẽ bảo vệ Người khỏi (sự hãm hại của) thiên hạ. Quả thật, Allah không bao giờ hướng dẫn đám người vô đức tin.
- 68.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi dân Kinh Sách, các người không có bất cứ cơ sở nào (cho tôn giáo của mình) cho đến khi các người tuân thủ theo Tawrah và Injil và những điều được ban xuống cho các người từ Thượng Đế của các người (Qur'an). Chắc chắn bọn họ (dân Kinh Sách) sẽ càng thái quá và vô đức tin hơn nữa qua những gì mà Thượng Đế của Người đã ban xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ), cho nên Người chớ thương tiếc cho đám người vô đức tin.

69. Quả thật, những người có đức tin và các cộng đồng người Do Thái, người Sabi-un⁽¹⁷⁾ (Sabian) và người Thiên Chúa, ai trong số họ có đức tin nơi Allah, nơi cõi Đồi Sau và hành thiện thì họ sẽ không phải lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.
70. Quả thật, TA đã nhận lấy giao ước trịnh trọng của dân Israel và TA đã cử phái các vị Thiên Sứ đến với họ. Tuy nhiên, cứ mỗi lần vị Thiên Sứ (của TA) đến gặp họ với những điều không phù hợp với ý muốn của họ thì họ phủ nhận một số (các vị Thiên Sứ) và giết chết một số khác.
71. Họ cứ tưởng (việc hủy bỏ giao ước) không gây hại đến (họ), họ giả mù giả điếc (trước điều chân lý) rồi Allah đã tha thứ cho họ, nhưng sau đó đa số họ lại tiếp tục giả mù giả điếc. Và tất nhiên Allah thấy rõ mọi hành vi của họ.
72. Quả thật, những ai đã nói “Allah chính là Masih con trai của Maryam” là những kẻ vô đức tin. (Bởi lẽ) Masih đã nói: “Hỡi dân Israel, các người hãy tôn thờ Allah, Thượng Đế của Ta và của các người. Ai tổ hợp thần linh cùng với Allah thì Ngài cấm kẻ đó vào Thiên Đàng và nơi ở của y sẽ là Hỏa Ngục, và đám người sai quấy sẽ không được ai giúp đỡ.”
73. Quả thật, những ai đã nói “Allah là ngôi thứ ba trong thuyết Ba Ngôi⁽¹⁸⁾” là những kẻ vô đức tin, (bởi lẽ) chỉ có một Thượng Đế duy nhất (là Allah). Nếu như bọn họ không chấm dứt ngay những lời nói (phạm thượng) đó thì chắc chắn những kẻ vô đức tin trong bọn họ sẽ phải bị một sự trừng phạt đau đớn.

(17) Sobi-un là danh từ mà người Ả-rập gọi chung cho tất cả những ai đã cải đạo sang tôn giáo khác, họ theo một số Thiên Sứ của Allah ở thời trước đây. Sheikh Islam Ibnu Taimiyah nói: “Sobi-un có hai nhóm, một nhóm có đức tin và thờ phượng Allah duy nhất, họ được nhắc ở câu 62 của chương Al-Baqarah và nhóm còn lại là nhóm đa thần, họ được nhắc ở câu 17 của chương Al-Hajj.”

(18) Thuyết Ba Ngôi gồm Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Linh (Chúa Thánh Thần).

74. Sao bọn họ không chịu (thu lại lời nói) mà ăn năn sám hối với Ngài và cầu xin Ngài tha thứ trong khi Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Khoan Dung?
75. Masih con trai của Maryam không là gì ngoài thân phận Thiên Sứ như bao vị Thiên Sứ trước Y và mẹ của Y cũng chỉ là một phụ nữ có niềm tin kiên định (vào Allah), cả hai đều ăn thức ăn (như bao người phàm khác). Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhìn xem TA trình bày cho bọn họ các lời mặc khải (của TA) như thế nào, rồi Người hãy nhìn xem bọn họ tránh xa (chân lý) ra sao?!
76. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Lẽ nào các người lại tôn thờ ngoài Allah những thứ không thể hãm hại hoặc giúp đỡ được các người trong khi Allah là Đấng Hằng Nghe, Hằng Biết?!”
77. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Hỡi dân Kinh Sách (Thiên Chúa), các người chớ dùng thái quá trong tôn giáo của mình một cách không đúng sự thật. Các người chớ đi theo dục vọng của đám người lầm lạc trước đây (Do Thái), họ đã làm cho nhiều người lầm lạc và họ đã lệch xa khỏi con đường (chân lý).”
78. Đám người vô đức tin của dân Israel đã bị nguyên rủa trên chiếc lưới của Dawood và Ysa con trai Maryam. Sở dĩ bọn họ bị như thế là vì họ đã bất tuân và vượt quá giới hạn.
79. Bọn họ đã không ngăn cản nhau làm điều sai trái mà bọn họ đã từng làm. Thật xấu xa thay cho những gì bọn họ đã làm.
80. Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ thấy rằng sẽ có rất nhiều người trong bọn họ (Do Thái) cấu kết với những người vô đức tin (nhằm hãm hại tín đồ Muslim), thật xấu xa thay cho hành vi mà họ đã gợi đi trước cho bản thân mình, đó là bọn họ đã bị Allah phẫn nộ và bọn họ sẽ phải bị trừng phạt mãi mãi.
81. Và nếu như bọn họ (Do Thái) có đức tin nơi Allah, nơi Nabi (Muhammad) và những gì được ban xuống cho Y thì bọn họ đã không nhận những người vô đức tin làm đồng minh. Tuy nhiên, đa số bọn họ là những kẻ bất tuân, dấy loạn.

- 82.** Chắc chắn Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ thấy kẻ thù thâm độc nhất đối với những người có đức tin chính là người Do Thái và những kẻ thờ đa thần. Và chắc chắn Người sẽ thấy người có tình cảm gần gũi với người có đức tin nhất chính là những ai đã nói: “Chúng tôi là Thiên Chúa”. Đó là bởi vì trong họ có những học giả và các bậc tu hành không tự cao tự đại.
- 83.** (Những người này - chẳng hạn như vua Al-Najashi (Negus) và quần thần của ông), khi họ nghe những điều được ban xuống cho Thiên Sứ (Muhammad), Người (hỡi Thiên Sứ) thấy đôi mắt của họ rơi lệ khi nhận ra được chân lý, họ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã tin tưởng, xin Ngài hãy ghi bầy tôi cùng với những người chứng nhận (sự thật), (đó là Muhammad và các tín đồ của Người).”
- 84.** “Làm sao bầy tôi lại không có đức tin nơi Allah trong khi chân lý đã thật sự đến với bầy tôi (thông qua Thiên Sứ Muhammad), bầy tôi tham được Thượng Đế của mình thu nhận vào cùng với nhóm người đức hạnh (nơi Thiên Đàng).”
- 85.** Bởi những điều họ cầu nguyện, Allah đã ban thưởng cho họ những Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sống muôn đời trong đó. Đây là phần thưởng dành cho người làm tốt.
- 86.** Riêng những kẻ vô đức tin và phủ nhận các lời mặc khải của TA, họ sẽ làm bạn với Hỏa Ngục.
- 87.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi chớ đừng tự ý cấm những thứ tốt lành mà Allah đã cho phép các ngươi. Tuy nhiên, các ngươi chớ vượt quá giới hạn, quả thật, Allah không yêu thương những kẻ vượt quá giới hạn.
- 88.** Các ngươi hãy ăn những thực phẩm Halal tốt sạch mà Allah đã ban cấp cho các ngươi và các ngươi hãy kính sợ Allah, Đấng mà các ngươi thật sự có đức tin.
- 89.** Allah không bắt tội các ngươi về những lời thề thốt do quen

miệng mà Ngài chỉ bắt tội các người về những lời thề thực sự có chủ ý. Tuy nhiên, để chuộc tội cho lời thề đã phạm⁽¹⁹⁾ thì phải nuôi ăn mười người nghèo theo mức lượng trung bình mà các người dùng để nuôi gia đình hoặc cấp quần áo cho họ hoặc trả tự do cho một người nô lệ (có đức tin). Đối với người nào không có khả năng thì phải nhịn chay ba ngày liên tục. Đó là cách chuộc tội cho điều đã phạm trong lời thề, và các người hãy giữ lời thề của mình. Allah trình bày rõ ràng các lời mặc khải của Ngài cho các người như thế, mong rằng các người biết tạ ơn (Ngài).

90. Hỡi những người có đức tin! Quả thật (uống) rượu, cờ bạc, thờ cúng trên bàn thờ đá và xin xăm là những thứ ô uế thuộc hành vi của Shaytan. Bởi thế, các người hãy tránh xa chúng mong rằng các người thành đạt.
91. Quả thật, Shaytan chỉ muốn gieo lòng hận thù và hiềm khích giữa các người qua (việc uống) rượu và cờ bạc. Thật ra (Shaytan) chỉ muốn cản trở các người tưởng nhớ Allah và muốn các người (sao lãng) lễ nguyện Salah mà thôi. Vậy các người không chịu ngưng ư?!
92. Các người hãy tuân lệnh Allah, vâng lời Thiên Sứ (Muhammad) và các người hãy coi chừng (chớ kháng lại lệnh của Y). Nếu như các người quay lưng với Y thì các người hãy biết rằng quả thật Thiên Sứ của TA chỉ có nhiệm vụ truyền đạt rõ ràng mà thôi.
93. Những người có đức tin và hành thiện sẽ không bị bắt tội về những gì (Haram) mà họ đã ăn (uống) trong quá khứ (chẳng hạn như uống rượu trước khi có lệnh cấm) nếu (hiện tại) họ giữ mình (không phạm điều Haram), có đức tin và hành thiện; sau đó, họ giữ mình hơn, có đức tin nhiều hơn, rồi họ giữ mình hơn nữa và

---

(19) Thề không làm một điều gì đó nhưng lại làm hoặc thề làm một điều gì đó nhưng lại không làm. Đó là phạm tội trong lời thề.

làm tốt. Quả thật, Allah thương yêu những người làm tốt⁽²⁰⁾.

- 94.** Hồi những người có đức tin, Allah chắc chắn thử thách các người qua con thú săn trong tầm tay và mũi giáo của các người (khi các người đang trong thời gian hành hương Hajj hoặc ‘Umrah), mục đích để Allah biết rõ ai là người sợ Ngài một cách vô hình. Do đó, người nào vi phạm sau đó thì y sẽ phải chịu sự trừng phạt đau đớn.
- 95.** Hồi những người có đức tin, các người chớ đừng giết thú săn khi các người đang trong thời gian hãm mình (của nghi thức Hajj hoặc ‘Umrah). Ai trong các người cố tình giết thú săn (khi đang trong tình trạng hãm mình như thế) thì hình phạt dành cho y là y phải đền một con gia súc tương đương với con thú săn mà y đã giết dưới giám sát của hai người đàn ông công bằng trong các người, (con vật phải) được dắt đến Ka’bah để giết (và chia thịt cho cư dân nghèo ở đó), hoặc y phải chuộc tội bằng cách nuôi ăn⁽²¹⁾ những người nghèo hoặc bằng cách nhịn chay tương đương với việc nuôi ăn đó, mục đích để cho y ném hậu quả của hành vi (giết thú săn) của y. Allah sẽ lượng thứ cho việc đã qua nhưng ai tái phạm thì Allah sẽ trừng phạt y. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng toàn quyền trừng phạt (không quyền lực nào có thể kháng cự).
- 96.** Các người được phép săn bắt (động vật) trên biển và được phép dùng thức ăn của nó (xác chết trên biển) làm thực phẩm cho các người và cho khách bộ hành của sa mạc. Tuy nhiên, các người

(20) Những người làm tốt là những người ngoan đạo đạt đến cảnh giới Ehsan. Và Ehsan được Thiên Sứ của Allah định nghĩa rằng đó là một người thờ phượng Allah như thể y đang nhìn thấy Ngài trước mặt nhưng nếu như y không thể nhìn thấy Ngài thì y biết rằng Ngài đang nhìn thấy y.

(21) Nuôi ăn người nghèo được thực hiện theo cách sau: Định giá tiền cho con thú săn bị giết rồi lấy giá tiền chia 1,2 kg (gạo), kết quả có được là số phần phải cho người nghèo. Nếu không có khả năng nuôi ăn người nghèo thì phải nhịn chay, số ngày nhịn chay tương ứng với số phần nuôi ăn, bao nhiêu phần là bấy nhiêu ngày nhịn chay.

không được phép săn bắt động vật trên cạn lúc các người đang trong (thời gian) hãm mình (của nghi thức Hajj hoặc 'Umrah). Các người hãy kính sợ Allah, Đáng mà các người sẽ được triệu tập (trình diện Ngài vào Ngày Phán Xét).

97. Allah đã qui định Ka'bah, Ngôi đền thiêng liêng, làm một nơi để nhân loại đến hành đạo (như Salah, hành hương Hajj và 'Umrah); (Ngài quy định) những tháng cấm (giết chóc)⁽²²⁾, (qui định) vật giết tế và việc đeo vòng cổ (lên con vật được chọn giết tế). (Ngài qui định) như thế là để các người biết rằng Allah hằng biết rõ mọi thứ trong trời đất; quả thật Allah là Đáng hằng biết mọi thứ.
98. (Hỡi nhân loại), các người hãy biết rằng Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt (những kẻ bất tuân Ngài), và (các người cũng hãy biết rằng) Allah hằng tha thứ, khoan dung (đối với những ai quay về sám hối với Ngài).
99. Thiên Sứ (của Allah) chỉ có nhiệm vụ truyền đạt (thông điệp của Ngài chứ không có quyền năng hướng dẫn một ai). Và Allah là Đáng biết rõ những gì các người phơi bày và những gì các người che giấu.
100. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Cái xấu và cái tốt không hề ngang bằng nhau mặc dù sự phong phú của cái xấu có thể gây ấn tượng với các người (bởi lẽ số nhiều không phải là bằng chứng khẳng định giá trị của một sự việc). Cho nên, các người hãy kính sợ Allah, hỡi những người thông hiểu, mong rằng các người thắng lợi và thành công.
101. Hỡi những người có đức tin, các người chớ đừng hỏi về những điều mà nếu chúng được chỉ ra cho các người sẽ làm các người khốn đốn. Nhưng nếu các người hỏi về chúng trong lúc Kinh Qur'an được ban xuống thì chúng sẽ được trình bày rõ cho các người. (Tuy nhiên) Allah đã cho qua những điều đó (khi Ngài im lặng, không đề cập chúng trong Qur'an của Ngài). Quả thật, Allah hằng tha thứ, hằng chịu đựng.

(22) Các tháng cấm đó bao gồm: Zdul-Qa'dah, Zdul-Hijjah, Muharram, Rajab.

- 102.** Thật ra, trước các người đã có một đám người cũng đã hỏi về những điều đó, rồi sau đó họ đã trở thành những kẻ vô đức tin bởi chúng.
- 103.** Allah không hề quy định về Bahirah, Sa-ibah, Wasilah hay Ham gì cả⁽²³⁾ mà chính những kẻ vô đức tin đã bịa đặt điều giả dối cho Allah. Quả thật, đa số bọn họ chẳng hiểu gì.
- 104.** (Những kẻ đặt điều giả dối cho Allah này), khi có lời bảo “Các người hãy đến với điều mà Allah đã ban xuống (Qur’an) và đến với Thiên Sứ (Sunnah) thì họ nói: “Những gì chúng tôi thấy tổ tiên chúng tôi làm đã quá đủ cho chúng tôi.” Lẽ nào (họ đi theo tổ tiên của họ) ngay cả khi tổ tiên của họ không biết gì cũng như không được hướng dẫn ư?!
- 105.** Hỡi những người có đức tin, các người phải chịu trách nhiệm cho bản thân các người. Những kẻ lầm lạc sẽ không gây hại được các người khi các người đi đúng con đường chân lý. Rồi đây, tất cả các người sẽ phải trở về trình diện Allah, Ngài sẽ cho các người biết tất cả những gì các người đã từng làm (trên thế gian).
- 106.** Hỡi những người có đức tin, khi ai đó trong các người lập di chúc trước lúc lâm chung (thì các người) hãy để hai người đàn ông công bằng (chính trực và trung thực) trong các người đứng ra làm chứng cho các người hoặc để hai người khác ngoài các người (không phải Muslim) làm chứng cho các người trong trường hợp các người đang trên đường đi xa và cái chết bất ngờ

---

(23) Người đa thần trước đây đã tự đặt ra những điều mê tín: Bahirah là con lạc đà cái, sữa của nó chỉ dành dâng cúng các thần linh bực tượng, không ai được phép vắt sữa của nó, hoặc là con lạc đà cái có tai bị chẻ làm đôi. Sa-ibah là con lạc đà cái được thả tự do, nó là con vật dành cúng cho thần linh, nó không được dùng để chuyên chở. Wasilah là con lạc đà cái dùng để cúng các thần linh, không được dùng để chuyên chở vì nó đều để con cái trong hai lứa đầu. Ham là con lạc đà đực được dùng để phối giống, sau khi nó giao phối đến đủ số lần giao phối theo qui định thì nó được thả tự do, không được dùng chuyên chở, nó là vật cúng các thần linh. (Xem Tafsir Ibnu Jibril và Ibnu Al-Kathir).

đến với các người. Nếu các người nghi ngờ (về sự trung thực của) hai nhân chứng thì sau lễ nguyện Salah, các người hãy bắt hai người họ thề với Allah: “Chúng tôi không bán sự làm chứng với bất cứ giá trị nào ngay cả đối với bà con thân thuộc, và chúng tôi sẽ không giấu giếm bằng chứng của Allah (vì nếu chúng tôi làm thế thì) chắc chắn chúng tôi là những kẻ tội lỗi.”

- 107.** Nếu phát hiện cả hai (nhân chứng) là kẻ tội lỗi (khai man, phạm lời thề hoặc lừa gạt) thì hãy để hai người khác (thuộc thân nhân người chết) đứng ra thế chỗ cho hai nhân chứng đã phạm tội, và yêu cầu họ thề với Allah: “Sự làm chứng của chúng tôi trung thực hơn sự làm chứng của hai người trước và chúng tôi không vi phạm. (Nếu chúng tôi vi phạm) thì chúng tôi sẽ là những kẻ làm điều sai quấy.”
- 108.** (Việc yêu cầu hai nhân chứng thề sau lễ nguyện Salah) là cách phù hợp nhất để có được một sự làm chứng đúng thật hoặc vì sợ lời thề bị (người thừa kế) bác bỏ sau khi họ đã thề. Các người hãy kính sợ Allah và hãy nghe (lệnh của Ngài). Quả thật, Allah không bao giờ hướng dẫn đám người bất tuân.
- 109.** (Hỡi nhân loại, các người hãy nhớ đến) Ngày mà Allah sẽ tập kết toàn bộ các vị Thiên Sứ (của Ngài) rồi hỏi Họ: “Các cộng đồng của Các Người đã đáp lại (sứ mạng của) Các Người những gì?” Họ đáp: “Quả thật, bây tôi không biết gì bởi lẽ chỉ có Ngài mới là Đấng biết rõ mọi điều vô hình.”
- 110.** (Người - hỡi Thiên Sứ hãy nhớ lại) khi Allah phán: “Hỡi Ysa con trai của Maryam, Người hãy nhớ lại hồng ân mà TA đã ban cho Người (khi TA tạo ra Người từ người mẹ mà không cần đến người cha), và cho mẹ của Người (khi TA chọn Nữ làm người phụ nữ tốt nhất trong thời đại của Nữ); (Người hãy nhớ lại hồng ân mà TA đã ban cho Người) khi TA đã cho Jibril đến phò trợ Người, cho Người nói chuyện được với thiên hạ lúc Người vẫn còn nằm nôi và lúc Người đã trưởng thành; (Người hãy nhớ lại hồng ân mà TA đã ban cho Người) khi TA đã dạy Người chữ viết, lễ khôn ngoan, Kinh Tawrah và Kinh Injil; (Người hãy nhớ lại hồng ân mà TA đã ban

cho Người) khi Người có thể tạo ra một con chim thật từ con chim đất sét được nắn hình bằng cách hà hơi vào nó dưới sự chấp thuận của TA, Người có thể chữa khỏi bệnh mù bẩm sinh và bệnh bạch biến dưới phép của TA; (Người hãy nhớ lại hồng ân mà TA đã ban cho Người) khi Người có thể cứu người chết sống lại dưới phép của TA; và (Người hãy nhớ lại hồng ân mà TA đã ban cho Người) khi TA đã bảo vệ Người thoát khỏi sự hãm hại của dân Israel lúc Người mang đến cho họ những bằng chứng rõ rệt nhưng những kẻ vô đức tin trong số họ bảo: “Đây rõ ràng chỉ trò ma thuật!”.

- 111.** (Người - hồi Thiên Sứ hãy nhớ lại) khi TA (Allah) mặc khải cho các tông đồ (của Ysa) phán bảo: “Các người hãy có đức tin nơi TA và nơi vị Thiên Sứ của TA. Họ nói: “Bây tôi đã có đức tin và xin Ngài hãy chứng giám rằng bây tôi là những tín đồ Muslim.”
- 112.** (Người - hồi Thiên Sứ hãy nhớ lại) khi các tông đồ (của Ysa) nói: “Hồi Ysa con trai của Maryam, Thượng Đế của Người có thể ban xuống cho chúng tôi một bàn thức ăn từ trên trời không?! (Ysa) bảo: “Các người hãy kính sợ Allah (mà bỏ đi yêu cầu quá đáng đó) nếu các người là những người có đức tin.”
- 113.** (Các tông đồ) nói (với Ysa): “Chúng tôi muốn ăn từ chiếc bàn đầy thức ăn đó để con tim của chúng tôi vững tin hơn (về quyền năng của Allah) cũng như để biết rõ Người đã nói thật với chúng tôi; và chúng tôi sẽ là những nhân chứng cho chiếc bàn ăn đó.”
- 114.** Ysa con trai của Maryam khẩn cầu: “Lạy Allah, Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài hãy ban xuống cho bây tôi một chiếc bàn đầy thức ăn từ trên trời để làm một bàn tiệc mừng vui cho bây tôi như là một phép màu của Ngài cho bây tôi từ người đầu tiên cho đến người cuối cùng, xin Ngài hãy ban bổng lộc cho bây tôi bởi Ngài là Đấng Ban bổng lộc tốt nhất.”
- 115.** Allah phán: “TA sẽ ban nó (bàn thức ăn) xuống cho các người. Tuy nhiên, nếu ai trong các người vô đức tin sau đó thì chắc chắn TA sẽ trừng phạt kẻ đó bằng một sự trừng phạt mà TA chưa từng trừng phạt ai trên đời này.”

- 116.** (Người - hỏi Thiên Sứ hãy nhớ lại) khi Allah phán bảo: “Hỡi Ysa con trai của Mar-yam, phải chăng nhà Người đã bảo thiên hạ ‘các người hãy tôn vinh Ta và mẹ của Ta như hai thượng đế thay vì Allah’ đúng không? (Ysa) thưa: “Thật vinh quang và tối cao thay Ngài, làm sao bề tôi dám nói ra điều mà bề tôi không có thẩm quyền. Nếu như bề tôi thực sự đã nói như thế thì chắc chắn Ngài đã biết bởi vì Ngài biết rõ những gì trong bản thân bề tôi còn bề tôi thì không biết những điều trong bản thân Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng thông toàn mọi điều vô hình.”
- 117.** “Bề tôi chỉ nói với họ những gì Ngài đã ra lệnh cho bề tôi, (đó là): ‘Các người hãy thờ phượng Allah, Thượng Đế của Ta và Thượng Đế của các người.’ Bề tôi là nhân chứng cho họ trong suốt thời gian bề tôi còn sống bên họ, nhưng sau khi Ngài đưa bề tôi lên cùng với Ngài thì Ngài là Đấng Giám Sát họ và Ngài làm chứng cho tất cả mọi việc.”
- 118.** “Nếu Ngài trừng phạt họ thì bởi vì họ vốn dĩ là đám bầy tôi của Ngài nhưng nếu Ngài lượng thứ cho họ thì bởi vì Ngài là Đấng Toàn Năng, Sáng Suốt.”
- 119.** (Allah) phán (với Ysa): “Đây là ngày mà những người trung thực sẽ được hưởng lợi từ sự trung thực của họ. Họ sẽ có được những Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có dòng sông chảy, họ sẽ sống trong đó đời đời, Allah sẽ hài lòng về họ và họ cũng sẽ hài lòng về Ngài. Đó là sự thành tựu vĩ đại.”
- 120.** Quyền thống trị và chế ngự các tầng trời và trái đất và vạn vật trong trời đất đều thuộc về một mình Allah. Và Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.

6 - Al-An'am^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alhamdulillah, Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất và làm ra bóng tối (ban đêm) và ánh sáng (ban ngày). Tuy nhiên, những kẻ vô đức tin cứ ngang nhiên dựng lên các đối tác ngang vai cùng với Thượng Đế của họ.
2. (Hỡi nhân loại!) Ngài là Đấng đã tạo hóa (Adam, cha của) các người từ đất sét, rồi Ngài ấn định thời hạn (cho mỗi người các người trên trần gian), và Ngài ấn định một thời hạn khác nữa (cho các người nơi cõi mộ), điều đó thuộc về riêng Ngài (không ai biết rõ thời hạn của nó ngoại trừ một mình Ngài). Tuy nhiên, các người vẫn hoài nghi (về Sự Phục Sinh).
3. Ngài chính là Allah (Đấng đáng được thờ phượng) trong các tầng trời và trái đất, Ngài biết điều thầm kín và điều công khai của các người, và Ngài biết rõ mọi điều các người làm.
4. (Những kẻ thờ đa thần), bất cứ dấu hiệu nào trong các dấu hiệu của Thượng Đế đến với họ thì họ đều quay mặt ngoảnh đi.
5. Quả thật, họ đã phủ nhận Chân Lý khi Nó đến với họ. Rồi đây họ sẽ biết rõ (chân tướng) về điều mà họ đã chế giễu.
6. Lẽ nào họ không thấy TA (Allah) đã hủy diệt biết bao thế hệ trước họ? TA (đã hủy diệt trước họ rất nhiều cộng đồng) mà TA đã cho định cư (vững chắc) trên trái đất, (sự vững chắc) mà TA không cho các người định cư (giống như thế). TA đã gửi từ trên trời xuống dòng nước (mưa rào) trừng phạt họ, TA đã tạo ra những dòng sông chảy (mạnh) bên dưới họ, TA đã hủy diệt họ toàn bộ vì tội lỗi của họ và TA đã tạo ra sau họ các thế hệ khác.

(*) Al-An'am (Những Con Súc Vật).

7. Dẫu TA có ban xuống cho Người (Thiên Sứ) một Kinh Sách bằng văn bản trên các trang viết mà họ có thể sờ nó bằng tay thì chắc chắn những kẻ vô đức tin vẫn sẽ nói: “Đây rõ ràng chỉ là một trò ma thuật.”
8. (Những kẻ vô đức tin này) nói: “Sao không phái một Thiên Thần xuống cùng với Y (Muhammad)?!” Nhưng nếu như TA (Allah) phái xuống một Thiên Thần (theo đúng yêu cầu của họ) thì vấn đề đã được giải quyết xong, (họ đã bị hủy diệt ngay khi không có đức tin) chứ làm gì có chuyện trì hoãn dành cho họ.
9. Và nếu TA có gửi xuống một Thiên Thần (làm Sứ Giả) thì TA vẫn sẽ phải làm cho y (xuất hiện như) một người đàn ông (phàm tục, bởi lẽ họ không thể gặp trực diện nguyên hình của Thiên Thần). Và (lúc đó) họ cũng sẽ hoài nghi giống như họ thường hoài nghi.
10. Quả thật, các Sứ Giả trước Người (hỡi Thiên Sứ) đã từng bị giễu cợt và nhạo báng nhưng (sự trừng phạt) sẽ vây hãm những kẻ chế giễu bởi những điều mà họ đã thường bôn cợt và trêu đùa.
11. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ vô đức tin thường nhạo báng): “Các người hãy đi chu du khắp trái đất rồi nhìn xem những kẻ phủ nhận đó đã có kết cuộc như thế nào?!”
12. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hỏi họ: “Vạn vật trong các tầng trời và trái đất nằm dưới quyền thống trị của ai?” Người hãy nói: “(Tất cả nằm dưới quyền thống trị) của Allah” Ngài đã qui định cho chính Ngài lòng nhân từ. Rồi đây vào Ngày Phán Xét, TA chắc chắn sẽ triệu tập tất cả các người lại, điều đó không có gì phải hoài nghi. Và những người gây thiệt cho bản thân (vào Ngày đó) không hề có đức tin.
13. Mọi vật ẩn mình vào ban đêm và ban ngày đều nằm dưới quyền chi phối của riêng Ngài và Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
14. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ đa thần): “Lẽ nào Ta lại chọn lấy ai khác ngoài Allah làm đấng bảo hộ trong khi

Ngài là Đấng đã tạo hóa trời đất, là Đấng nuôi dưỡng (vạn vật) chứ không phải là vật được nuôi dưỡng?!" Người hãy bảo: "Quả thật, Ta được lệnh phải là người đầu tiên thân phục (Allah) và không được trở thành kẻ đa thần."

15. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: "Quả thật, Ta rất sợ hình phạt của Ngày Vĩ Đại nếu Ta nghịch lại Thượng Đế của Ta."
16. Ai được (Allah) cứu khỏi nó (hình phạt) vào Ngày hôm đó thì quả thật y đã được Ngài thương xót, và đó là một thành tựu vẻ vang.
17. Nếu Allah giáng tai họa lên người (hỡi con người) thì chẳng ai có thể giúp người thoát khỏi tai họa đó ngoại trừ một mình Ngài còn nếu Ngài ban cho Người điều tốt lành thì Ngài vốn dĩ là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.
18. Ngài là Đấng Thống Trị bên trên đám bầy tôi của Ngài và Ngài là Đấng Sáng Suốt, Đấng Thông Toàn.
19. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần phủ nhận Người): "Sự chứng nhận nào là lớn nhất (cho sự thật về sứ mạng của Ta)?!" Người hãy nói: "Allah là Đấng chứng giám giữa Ta và các người. Ngài đã mặc khải cho Ta Kinh Qur'an này để Ta cảnh báo các người và những ai mà Nó tiếp xúc (trong loài người và loài Jinn). Lẽ nào các người chứng nhận bên cạnh Allah có các thần linh khác nữa ư?!" Người hãy nói: "Còn Ta không chứng nhận điều đó." Người hãy nói: "Quả thật, chỉ có Ngài (Allah) là Thượng Đế duy nhất và Ta vô can với những gì các người tổ hợp cùng với Ngài."
20. Những ai mà TA đã ban cho Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) biết rõ về Y (Muhammad) giống như họ biết rõ ràng về con cái của họ. (Đó là) những người gây thiệt cho bản thân (vì đã đưa bản thân vào Hỏa Ngục), và họ không hề có đức tin.
21. Còn ai sai quấy hơn kẻ đã đặt điều giả dối cho Allah hoặc còn ai sai quấy hơn kẻ đã phủ nhận các lời mặc khải của Ngài?! Chắc chắn những kẻ sai quấy không bao giờ thành đạt.

22. Vào Ngày (Phán Xét), TA sẽ triệu tập họ toàn bộ, rồi TA sẽ hỏi những kẻ đa thần: “Đâu rồi những thần linh mà các ngươi đã từng khẳng định (rằng chúng là các đối tác ngang vai cùng với Allah)?!”
23. Rồi họ không còn lời nào để chạy tội ngoại trừ phải nói: “Xin thề với Allah, Thượng Đế của bầy tôi, trước đây bầy tôi không phải là những người đa thần.”
24. Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy nhìn xem bọn họ đã đối trá với chính họ như thế nào?! Và những gì mà họ bịa đặt đã bỏ mặc họ.
25. (Những người đa thần), trong số họ có người đã (già vờ) tìm đến lắng nghe Ngươi (xướng đọc Qur'an) nhưng TA đã bọc kín con tim của họ lại khiến họ không hiểu được Nó và (TA làm cho) tai của họ (như thể) có một vật cản trong đó (khiến họ khó nghe được điều lợi). Và cho dù họ có tận mắt nhìn thấy tất cả các dấu hiệu thì họ cũng không có đức tin, (sự vô đức tin của họ) đến mức khi họ đến gặp Ngươi thì họ sẽ tranh luận với Ngươi, và những kẻ vô đức tin nói: “Đây chỉ là những câu chuyện cổ tích của người xưa.”
26. Họ lánh xa Y (Thiên Sứ) và ngăn cản (người khác tin) vào Y, và họ không thể hủy hoại được ai ngoại trừ chính bản thân họ, tuy nhiên họ không nhận thấy điều đó.
27. Nếu như Ngươi (Thiên Sứ) thấy được cảnh lúc họ (những người vô đức tin) bị bắt đứng trên lửa (của Hỏa Ngục), (Ngươi sẽ thấy) họ than: “Ước gì chúng mình được trở lại (cuộc sống trần gian), chúng mình sẽ không phủ nhận các lời mặc khải của Thượng Đế của chúng mình và chúng mình sẽ là những người có đức tin.”
28. Không đâu, (họ sẽ không có đức tin như lời đã nói), những gì mà họ giấu giếm trước đây sẽ lộ ra. Cho dù họ được cho trở lại (cuộc sống trần gian) thì họ sẽ vẫn tái phạm những điều cấm bởi quả thật họ là những kẻ gian dối.

29. (Những kẻ thờ đa thần này) nói: “Thật ra, chẳng có cuộc sống nào ngoài cuộc sống của chúng ta trên trần gian này, chúng ta sẽ không được phục sinh trở lại (cho việc phán xét và thưởng phạt).”
30. Nếu như Ngươi (Thiên Sứ) thấy cảnh (những người vô đức tin) bị bắt đứng trình diện trước Thượng Đế của họ (thì Ngươi sẽ thấy tình trạng tội tệ của họ) khi (Allah) bảo họ: “Lẽ nào điều này (sự Phục Sinh) không phải là sự thật?” Họ đáp: “Thưa Thượng Đế của bầy tôi, nó là sự thật.” (Allah) phán: “Vậy thì các ngươi hãy ném lấy hình phạt bởi những gì mà các ngươi đã từng phủ nhận.”
31. Những kẻ phủ nhận việc gặp Allah chắc chắn sẽ thua thiệt. Mãi đến khi Giờ Tận Thế bất ngờ xảy đến với họ thì họ mới nói: “Thật khổ thân cho chúng ta về điều mà chúng ta đã thường làm ngơ!” Họ phải mang trên lưng tội lỗi của mình. Thật tội tệ cho tội lỗi mà họ phải gánh lấy!
32. Cuộc sống trần gian này chỉ là trò vui chơi và thú tiêu khiển (ngăn ngừa cho những ai không muốn làm hài lòng Allah), và cõi Đời Sau thực sự tốt đẹp (trường tồn) cho những người ngoan đạo (luôn cố gắng làm Allah hài lòng). Lẽ nào các ngươi không hiểu (hỡi những kẻ đa thần)?!
33. TA thực sự biết rõ những gì họ nói làm Ngươi (Thiên Sứ) buồn rầu. Quả thật họ không phủ nhận Ngươi, tuy nhiên, những kẻ sai quấy thường chống đối các Lời Mặc Khải của Allah.
34. Quả thật, các vị Thiên Sứ trước Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) cũng đã bị phủ nhận nhưng Họ đã kiên nhẫn chịu đựng trước sự phủ nhận và gây hại (của những kẻ phủ nhận chống đối) cho đến khi TA (Allah) mang đến cho Họ sự chiến thắng. Quả thật, lời (hứa ban cho sự chiến thắng) của Allah không hề thay đổi. Ngươi đích thực đã nhận được các nguồn tin của các vị Thiên Sứ (trước Ngươi).
35. Nếu sự quay lưng của (những kẻ đa thần) là điều trở ngại lớn cho Ngươi (hỡi Thiên Sứ) thì với khả năng của Ngươi, hãy đào một

đường hầm dưới đất hoặc hãy bắt một cái thang lên trời để mang đến cho họ một dấu hiệu (để thuyết phục họ). Quả thật, nếu Allah muốn thì chắc chắn Ngài đã tập hợp toàn bộ họ đi trên chính đạo. Cho nên, Người chớ là kẻ ngu muội.⁽¹⁾

- 36.** Quả thật chỉ những ai nghe (và hiểu được lời nói) mới đáp lại (lời kêu gọi của Người – hồi Thiên Sứ), còn (những kẻ vô đức tin là) những kẻ đã chết (bởi trái tim của họ đã chết), rồi đây (vào Ngày Phán Xét) Allah sẽ phục sinh họ và họ sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.
- 37.** (Những kẻ đa thần) nói: “Sao Y (Muhammad) không được ban cho một phép lạ từ Thượng Đế của mình (để làm minh chứng cho sứ mạng của Y cơ chứ?) Người (Thiên Sứ) hãy nói: “Chắc chắn Allah thừa khả năng ban xuống một phép lạ (theo ý muốn của họ) nhưng đa số bọn họ lại không biết (Allah chỉ ban phép lạ xuống theo mục đích Ngài muốn chứ không theo ý của họ).

- (1) Thiên Sứ thấy rằng mặc dù đã dành một thời gian dài để khuyên nhủ người dân của mình nhưng họ hầu như không đáp lại lời kêu gọi của Người. Kết quả là đôi khi Người mong muốn sự xuất hiện một dấu hiệu lạ nào đó từ nơi Thượng Đế sẽ làm suy yếu sự ngoan cố của người dân và khiến họ chấp nhận sự hướng dẫn của Người. Câu Kinh này thể hiện phản ứng của Thượng Đế đối với mong muốn của Thiên Sứ. Người được bảo đừng nôn nóng. Người phải kiên trì phần đầu và tiếp tục làm tròn sứ mạng phù hợp với chỉ thị của Allah. Allah thừa khả năng ban xuống những dấu hiệu lạ và thừa khả năng hướng dẫn toàn bộ đến chính đạo nhưng Ngài đã không coi đó là phương pháp thích hợp để hoàn thành cuộc cách mạng trí tuệ và đạo đức cần thiết hoặc cho sự phát triển của một nền văn minh lành mạnh. Nếu Thiên Sứ không thể kiên nhẫn chịu đựng thái độ bướng bỉnh và sự quay lưng của người dân của Người, và nếu Người nghĩ cần phải làm cho họ chứng kiến một dấu hiệu lạ hữu hình của Thượng Đế, thì Người hãy tập trung tất cả sức mạnh và cố gắng để đào một cái hầm dưới đất hoặc bắt một cái thang lên trời và mang đến một phép lạ đủ mạnh để thay đổi đức tin của những kẻ vô đức tin. Tuy nhiên, Thiên Sứ được cho biết rằng về vấn đề này, Người không nên mong đợi Thượng Đế thực hiện ước muốn của mình, vì những điều như vậy không có chỗ trong kế hoạch của Ngài. Cho nên, Thiên Sứ chớ đâm ra thoái chí và mất kiên nhẫn giống như một kẻ ngu muội.

38. Bất cứ loài động vật nào sống trên trái đất và (bất cứ) loài chim nào bay bằng đôi cánh của chúng cũng đều (sống thành) những cộng đồng giống như các người (hỡi con người). TA đã không bỏ sót bất cứ điều gì trong quyển Kinh (Mẹ - Lawhu Al-Mahfuzh). Rồi đây, tất cả đều được triệu tập trình diện Thượng Đế của họ (để Ngài xét xử và thưởng phạt).
39. Những ai phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA, (hình ảnh của họ giống như) kẻ vừa điếc vừa câm mắc kẹt trong bóng tối. Allah muốn đẩy ai vào lầm lạc là tùy ý Ngài và Ngài muốn hướng dẫn ai đến con đường ngay chính cũng tùy ý Ngài.
40. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần này): “Nếu các người nói thật (rằng các thần linh của các người có thể mang lại điều lợi và đẩy lùi điều dữ) thì các người hãy cho ta biết nếu hình phạt của Allah tùm lầy các người hoặc Giờ Tận Thế (bất ngờ) xảy đến, có phải các người sẽ cầu xin ai khác ngoài Allah chứ?!”
41. “Không đâu, (vào lúc nguy cấp đó) chắc chắn các người chỉ cầu xin mỗi mình (Allah) mà thôi. Nếu Ngài muốn, Ngài sẽ lấy khỏi các người (những tai họa) mà các người cầu xin Ngài và các người sẽ quên bằng (các thần linh) mà các người tổ hợp (cùng với Allah).”
42. Quả thật TA đã gọi đến các thế hệ trước Người (hỡi Thiên Sứ) các vị Sứ Giả (nhưng tất cả đã bị người dân phủ nhận) thế là TA đã trừng phạt họ bằng sự đói khổ và bệnh tật mong họ biết hạ mình (thần phục TA).
43. Đáng lẽ ra họ phải biết hạ mình (thần phục TA) khi tai họa của TA giáng xuống họ, tuy nhiên, con tim của họ đã chai sạn và Shaytan đã trang hoàng những điều (tội lỗi) họ làm trở nên đẹp đẽ đối với họ.
44. Cho nên, khi họ quên bằng những điều họ được nhắc nhở thì TA mở toang cho họ các cánh cửa (phồn vinh) về mọi thứ (trong cuộc sống trần tục của họ) mãi đến khi họ chỉ biết vui và tự hào

- về những gì mà họ được ban cho thì lúc đó TA bắt ngờ trừng phạt họ khiến họ trở nên tuyệt vọng.
45. Thế là (tất cả) đám người có hành vi sai trái đều đã bị tiêu diệt hoàn toàn. Alhamdulillah, Thượng Đế của toàn vũ trụ và vạn vật.
46. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ đa thần): “Các người hãy cho ta biết nếu Allah lấy đi thánh giá và thị giác của các người đồng thời đóng dấu lên con tim của các người (để các người không thể nhận thức được gì nữa) thì thần linh nào ngoài Allah có thể phục hồi những thứ đó cho các người?” Người (hỡi Thiên Sứ) hãy xem TA đã trình bày rõ ràng các lời mặc khải (của TA) như thế nào, vậy mà họ vẫn ngoảnh mặt quay đi!
47. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ đa thần): “Các người hãy cho ta biết nếu hình phạt của Allah đến với các người một cách bất ngờ hoặc một cách công khai (thì liệu các người có thoát được không)? Chắc chắn những kẻ làm điều sai quấy đều sẽ bị tiêu diệt toàn bộ.”
48. TA (Allah) đã không cử phái các vị Thiên Sứ đến ngoại trừ vì mục đích báo tin mừng (về Thiên Đàng cho những người có đức tin) và cảnh báo (về Hỏa Ngục cho những kẻ vô đức tin). Do đó, ai có đức tin và cải thiện bản thân thì họ sẽ không phải lo sợ cũng sẽ không phải buồn phiền.
49. Những ai phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA thì sự trừng phạt sẽ chạm đến họ bởi những điều mà họ đã bất tuân và dấy loạn.
50. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Ta không hề nói với các người rằng Ta nắm giữ các kho tàng của Allah, Ta không hề nói với các người rằng Ta biết điều vô hình, và Ta cũng không hề nói với các người rằng Ta chính là Thiên Thần, (mà Ta chỉ nói với các người rằng) Ta chỉ làm theo điều được mặc khải cho Ta mà thôi.” Người hãy nói (với họ): “Lẽ nào người mù và người sáng mắt lại ngang bằng nhau ư? Lẽ nào các người không suy ngẫm?!”

51. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy lấy (Qur'an) cảnh báo những ai biết sợ việc họ sẽ bị triệu tập trình diện Thượng Đế của họ, (và rằng) chắc chắn họ sẽ không được ai ngoài Ngài bảo hộ và can thiệp, mong rằng họ biết kính sợ (Allah).
52. Người (hỡi Thiên Sứ) chớ dùng xua đuổi những người (nghèo khổ) cầu nguyện Thượng Đế của họ vào sáng tối bằng chân tâm (muốn Ngài hải lòng). (Bởi lẽ) Người không gánh tội thay cho họ về bất cứ điều gì (họ phạm) và họ cũng không gánh tội thay cho Người về bất cứ điều gì (Người phạm). Cho nên, việc Người xua đuổi họ sẽ khiến Người trở thành kẻ sai quấy bất công.
53. Như thế đó, TA đã dùng những người này thử thách những người kia để (những kẻ vô đức tin giàu có) nói (về những người nghèo có đức tin): “Lẽ nào những kẻ (nghèo khổ) này được Allah đặc ân hơn chúng ta sao?” Chẳng phải Allah mới là Đáng biết rõ ai là người tri ân (Ngài) hay sao?!
54. Khi những người có đức tin nơi những Lời Mặc Khải của TA đến gặp Người (hỡi Thiên Sứ) thì Người hãy nói với họ: “Chào bằng an đến các người, Thượng Đế của các người đã qui định cho bản thân Ngài lòng nhân từ: rằng ai trong các người lỡ làm điều tội lỗi vì thiếu hiểu biết rồi sau đó ăn năn hối cải và sửa mình thì quả thật Ngài là Đáng Hằng Tha Thứ, Đáng Khoan Dung.”
55. TA trình bày rõ các Lời Mặc Khải (của TA) như thế đó và để con đường của những kẻ tội lỗi trở nên rõ ràng.
56. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Ta bị cấm thờ phượng những thứ mà các người cầu nguyện ngoài Allah.” Người hãy nói: “Ta không làm theo ham muốn của các người. (Nếu Ta làm theo ham muốn của các người) thì chắc chắn Ta đã làm lạc và lúc đó Ta sẽ không còn được hướng dẫn nữa.”
57. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những người đa thần): “Ta quả thật đang ở trên bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của Ta

còn các người thì đã phủ nhận nó. Cái (hình phạt) mà các người hỏi thúc không nằm ở nơi Ta, mọi quyết định đều chỉ thuộc về một mình Allah, Ngài nói sự thật (và phán quyết trên sự thật) và Ngài là Đáng phân biệt (giữa điều chân lý và ngụy tạo) tốt nhất."

- 58.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với họ): “Nếu cái (hình phạt) mà các người hỏi thúc nằm ở nơi Ta thì vấn đề giữa Ta và các người chắc chắn đã được giải quyết. Quả thật, Allah biết rõ (khi nào trừng phạt và khi nào tạm tha cho) những kẻ làm điều sai quấy.”
- 59.** Mọi chìa khóa (kho tàng) của cõi vô hình đều nằm ở nơi (Allah), không ai biết rõ chúng ngoại trừ một mình Ngài. Ngài biết rõ mọi vật trên đất liền cũng như trong biển cả, không một chiếc lá nào rơi rụng cũng như không một hạt nào trong bóng tối của lòng đất mà Ngài không biết, cái xanh tươi hay sự khô héo, tất cả đều được ghi sẵn trong một quyển sổ định mệnh (Lawhu Al-Mahfuzh) rõ ràng.
- 60.** Ngài là Đáng rút hồn các người vào ban đêm (lúc ngủ) và Ngài biết rõ từng hành vi của các người vào ban ngày. Rồi vào ban ngày, Ngài trả hồn lại cho các người (lúc thức dậy) để các người tiếp tục sống đến hết tuổi thọ đã định. Sau đó, các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài, rồi Ngài sẽ cho các người biết những gì mà các người đã làm.
- 61.** Ngài là Đáng Thống Trị bên trên đám bầy tôi của Ngài và Ngài gọi đến các người (hỡi nhân loại) các vị Thiên Thần ghi chép (mọi hành vi của các người) cho đến khi ai đó trong các người đối diện với cái chết (lúc y hết tuổi thọ) thì các Thiên Thần của TA sẽ bắt hồn y và Họ không bao giờ lơ là (trong nhiệm vụ).
- 62.** Sau đó, (tất cả linh hồn) đều được đưa trở về trình diện Allah, Đáng Chủ Nhân đích thực của họ. Quả thật, mọi phán quyết đều thuộc về một mình Ngài và Ngài rất nhanh chóng trong việc xét xử và thưởng phạt.

63. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Ai sẽ giải cứu các người (được bình an) khỏi các bóng tối của đất liền và biển cả khi các người hạ mình âm thầm thành khẩn khẩn vái: nếu Ngài cứu bầy tôi khỏi nạn kiếp này thì chắc chắn bầy tôi sẽ là những người biết ơn?”
64. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Allah giải cứu các người (bình an) khỏi nạn kiếp đó và tất cả mọi tai họa khác nhưng rồi sau đó các người vẫn Shirk (tổ hợp các thần linh) với Ngài.”
65. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “(Allah) thừa khả năng gửi hình phạt đến các người từ bên trên các người hoặc từ dưới chân các người hoặc làm cho các người xung đột bè phái và để các người ném mùi của sự sát phạt lẫn nhau.” Người nhìn xem, TA đã giảng giải các lời mặc khải của TA bằng nhiều cách với hy vọng họ hiểu được (thông điệp).
66. Nhưng người dân của Người (hỡi Thiên Sứ) đã phủ nhận nó trong khi nó là sự thật. Người hãy nói: “Ta không được cử đến để trông chừng các người (mà Ta chỉ là người cảnh báo các người về sự trừng phạt khủng khiếp mà thôi).”
67. Tất cả mọi nguồn tin (cảnh báo) đều đã được ấn định thời khắc và các người sẽ sớm biết thôi.
68. Khi Người (hỡi Thiên Sứ) thấy những kẻ (vô đức tin) nhạo báng các Lời Mặc Khải của TA thì Người hãy tránh xa họ cho đến khi nào họ chuyển sang chủ đề khác. Còn nếu Người bị Shaytan làm cho quên mà ngồi cùng với họ thì sau khi nhớ lại, Người chớ dừng tiếp tục ngồi cùng với đám người sai quấy đó nữa.
69. Những người ngoan đạo không hề có bất cứ trách nhiệm nào cho hành động và việc làm của họ, tuy nhiên, (những người ngoan đạo) hãy nhắc nhở họ mong rằng họ sẽ ngoan đạo (kính sợ Allah.)
70. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy mặc kệ những kẻ đã mang tôn giáo của họ ra làm trò đùa và thú tiêu khiển và bị mê hoặc bởi cuộc

sống (hào nhoáng) của trần gian. Người hãy nhắc nhở họ bằng Qur'an vì bản thân họ có thể bị hủy hoại bởi những tội lỗi họ đã làm, (và họ cần biết rằng) sẽ không có ai ngoài Allah đứng ra bảo hộ cũng như can thiệp cho họ. Cho dù họ có dâng mọi thứ tương đương với (tội đã phạm) để xin được chuộc tội thì cũng sẽ không được chấp nhận. Họ là những kẻ sẽ phải bị hủy hoại bởi những tội lỗi đã làm. (Rồi đây), họ sẽ được cho uống một loại nước sôi cực nóng cùng với hình phạt đau đớn bởi vì họ đã vô đức tin.

71. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Lẽ nào chúng tôi lại cầu xin ngoài Allah những thứ hoàn toàn không mang lợi cũng chẳng gây hại cho chúng tôi để rồi chúng tôi bị đẩy trở về với (sự vô đức tin) sau khi Allah đã hướng dẫn chúng tôi ư? (Lẽ nào chúng tôi lại) giống như một kẻ bị các Shaytan cám dỗ dẫn đi lang thang trên trái đất trong lúc những người bạn của y cố réo gọi y đến với sự chỉ đạo: Anh hãy đến đây với chúng tôi (nhưng y cứ ngoảnh đi)?” Người hãy nói: “Thật ra sự hướng dẫn của Allah mới thực sự là nguồn chỉ đạo đúng đắn và chúng tôi được lệnh phải thần phục Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
72. “(Và chúng tôi được lệnh): Các người hãy thiết lập lễ nguyện Salah và kính sợ Ngài bởi Ngài là Đấng mà các người phải trở về (trình diện vào Ngày Phán Xét.)”
73. Ngài là Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất vì chân lý. Vào Ngày mà Ngài phán (khi muốn điều gì đó) “Hãy thành” thì nó lập tức sẽ thành, (đó là Ngày Tận Thế, Allah phán bảo các người hãy đứng dậy thì tất cả nhân loại đều đứng dậy). Lời phán của Ngài là sự thật. Ngài nắm toàn quyền trong Ngày mà tiếng còi được thổi lên. Ngài biết điều vô hình và hữu hình và Ngài là Đấng Chí Minh, Đấng Thông Toàn.
74. (Người - hỡi Thiên Sứ - hãy nhớ lại) khi Ibrahim thưa với cha của Y - Azar, nói: “Sao cha lại nhận các bực tượng làm thần linh? Quả thật, con thấy cha và người dân của cha rõ ràng đang trong sự lầm lạc.”

75. Tương tự (như việc cho Ibrahim thấy sự lầm lạc của cha Y và người dân), TA cho Ibrahim thấy thêm việc chi phối các tầng trời và trái đất (để Y nhận thức được quyền năng vô biên của Allah) và để cho Y trở thành một người có đức tin kiên định.
76. Khi đêm xuống, (Ibrahim) thấy một vì sao, Y bảo: “Đây là Thượng Đế của Ta.” Nhưng khi vì sao lặn khuất, Y bảo: “Ta không thích những thứ lặn khuất.”
77. Khi thấy mặt trăng mọc lên, (Ibrahim) bảo: “Đây là Thượng Đế của Ta.” Nhưng khi mặt trăng lặn khuất, Y bảo: “Nếu Thượng Đế của Ta không hướng dẫn Ta thì Ta chắc chắn đã trở thành kẻ lầm lạc.”
78. Khi thấy mặt trời mọc lên, (Ibrahim) bảo: “Đây mới thật là Thượng Đế của Ta, vị này lớn nhất.” Nhưng khi mặt trời lặn khuất, Y nói: “Này hỡi người dân, Ta hoàn toàn vô can với mọi thứ mà các người tổ hợp (với Allah).”
79. “Ta toàn tâm hướng mặt mình về Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất và Ta không là kẻ thờ đa thần.”
80. Người dân của Y tranh cãi với Y. Y bảo: “Lẽ nào các người tranh cãi với Ta về Allah trong khi Ngài đã hướng dẫn Ta? Ta không sợ những thứ mà các người tổ hợp với Ngài (bởi lẽ chắc chắn chúng sẽ không thể hại được Ta) ngoại trừ điều nào mà Thượng Đế của Ta đã muốn. Kiến thức của Thượng Đế Ta bao trùm tất cả mọi thứ. Lẽ nào các người vẫn chưa giác ngộ ư?!”
81. “Tại sao Ta lại phải sợ những thứ mà các người tổ hợp (với Allah) trong khi các người không sợ việc các người đã tổ hợp với Allah những thứ mà Ngài đã không cho các người bất cứ thẩm quyền nào? Cho nên, trong hai nhóm, nhóm nào xứng đáng được an toàn (khỏi sự trừng phạt của Allah) nếu các người (thật sự) biết rõ?”
82. Những người có đức tin và không làm bần (đức tin thuần túy của mình) bởi điều sai trái (Shirk) thì họ là những người được bình an và được hướng dẫn đúng đường.

- 83.** (Cho nên, trong hai nhóm, nhóm nào xứng đáng được an toàn (khỏi sự trừng phạt của Allah) nếu các người (thật sự) biết rõ?) Đó là lập luận mà TA đã ban cho Ibrahim để Y đối đáp với người dân của Y. TA muốn nâng cấp bậc cho ai là tùy ý TA. Quả thật, Thượng Đế của Người (Thiên Sứ) là Đấng Sáng Suốt, Đấng Hằng Biết.
- 84.** TA đã ban cho (Ibrahim) (đứa con trai) Is-haq (Isaac) và (đứa cháu nội) Ya'qub (Jacob). Cả hai đều được TA hướng dẫn (đến với chính đạo). Trước đây, Nuh (Nô-ê) cũng đã được TA hướng dẫn, và cả trong dòng dõi của Y như Dawood (David), Sulayman (Solomon), Ayyub (Job), Yusuf (Joseph), Musa, Harun (Aaron); TA ban thưởng cho những người làm tốt như thế.
- 85.** (TA đã hướng dẫn) Zakariya (Zacharias), Yahya, Ysa, Ilyas (Elias), tất cả đều là những người đức hạnh.
- 86.** (TA đã hướng dẫn) Isma'il, Al-Yasa' (Elisha), Yunus, Lut, tất cả đều được TA ban phúc hơn thiên hạ.
- 87.** Và trong số cha mẹ, con cái và anh em của họ cũng được TA phù hộ và hướng dẫn theo Chính Đạo.
- 88.** Đó là chỉ đạo của Allah, Ngài đã dùng nó để hướng dẫn ai Ngài muốn trong số bầy tôi của Ngài. Nhưng nếu họ Shirk thì mọi việc làm (ngoan đạo và hành thiện) của họ trở nên hoài công vô ích.
- 89.** Đó là những (vị Sứ Giả và Nabi) đã được TA ban cho Kinh Sách, sự thông thái và sứ mạng tiên tri. Cho nên, nếu như đám dân này (của Người – hồi Thiên Sứ) phủ nhận (cả ba điều này) thì chắc chắn TA sẽ ban các điều này cho một đám người khác (những người Muhajir và dân Ansar và những ai đi theo họ đến ngày Tận Thế), họ sẽ không phủ nhận.
- 90.** Đó là những người đã được Allah ban cho sự chỉ đạo, cho nên, các người hãy noi theo sự chỉ đạo của họ. Người (hồi Thiên Sứ) hãy nói: “Ta không hề yêu cầu các người trả tiền thù lao cho Ta

về (Qur'an). Quả thật, Nó là Thông Điệp Nhắc Nhở dành cho thiên hạ (loài người và loài Jinn).”

91. (Những kẻ đa thần) đã đánh giá Allah không đúng về Ngài khi bọn họ bảo: “Allah đã không ban xuống bất cứ gì cho người phạm cả.” Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hỏi họ: “Vậy ai đã ban xuống Kinh (Tawrah), Kinh Sách mà Musa đã mang đến như một nguồn ánh sáng và sự chỉ đạo cho nhân loại? (Tuy nhiên), các người (những người Do Thái) chỉ phơi bày ra một số (điều phù hợp với ý muốn của các người) trên các miếng da thuộc và giấu đi nhiều điều (nghịch lại với dự vọng của các người). Các người đã được dạy cho những điều mà cả các người và cha mẹ của các người đã không từng biết.” Người hãy nói: “Allah (đã ban xuống).” Rồi Người hãy mặc kệ bọn họ vui đùa trong sự lầm lạc đó.
92. Kinh (Qur'an) này, TA đã ban Nó xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ) như là một hồng phúc, Nó xác nhận lại những điều (đã ban xuống) trước Nó, và để cho Người dùng cảnh báo (người dân) của thành phố mẹ (Makkah) và những ai xung quanh đó. Những ai có đức tin nơi Đời Sau sẽ có đức tin nơi Nó và họ luôn chu đáo giữ gìn lễ nguyện Salah của họ.
93. Còn ai sai trái hơn kẻ đã đặt điều dối trá cho Allah hoặc kẻ đã nói “Tôi đã nhận được sự mặc khải” nhưng thực chất y chẳng được mặc khải bất cứ điều gì! Và (còn ai sai quấy hơn) kẻ đã nói: “Ta sẽ ban xuống điều giống như điều Allah đã ban xuống”! Và phải chi Người (hỡi Thiên Sứ) có thể nhìn thấy cảnh tượng của những kẻ làm điều sai quấy giãy giụa đau đớn vào lúc sắp chết khi các Thiên Thần đưa tay rút hồn của họ, bảo: “Hãy ra khỏi thể xác của các người, ngày hôm nay các người phải chịu sự trừng phạt nhục nhã bởi những điều mà các người đã nói không đúng về Allah cũng như bởi việc các người ngạo mạn trước các lời mặc khải của Ngài.”
94. Quả thật, các người phải một mình trở về trình diện TA giống như TA đã tạo hóa các người lần đầu. Các người phải bỏ lại sau lưng mọi

thứ mà TA đã ban cấp cho các người (trên trần gian), và TA không thấy bên cạnh các người những kẻ can thiệp nào mà các người đã từng khẳng định rằng chúng là đối tác (của Allah). Quả thật, mối quan hệ giữa các người bị cắt đứt hoàn toàn và (những thần linh) mà các người đã từng khẳng định sẽ bỏ các người mất dạng.

- 95.** Quả thật, Allah là Đấng đã chế hạt giống và hạt chà là (để chúng nảy mầm). Ngài rút cái sống ra từ cái chết và rút cái chết ra từ cái sống. Đó là Allah (Thượng Đế của các người). Thế các người ngoảnh đi đâu (hỡi những kẻ đa thần)?
- 96.** Ngài chế (ánh sáng) của bình minh (từ bóng tối của ban đêm), Ngài tạo ra ban đêm để nghỉ ngơi, mặt trời và mặt trăng bơi theo quỹ đạo riêng (của chúng). Đó là sự sắp đặt và an bày của Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri.
- 97.** Ngài là Đấng đã tạo ra cho các người các vì sao, dựa vào chúng các người có thể xác định được phương hướng trong các bóng tối của đất liền và biển cả. Quả thật, TA đã giải thích các dấu hiệu (của TA) cho đám người hiểu biết.
- 98.** Ngài là Đấng đã tạo hóa các người từ một cơ thể duy nhất (Adam). (Ngài đã tạo cho các người) một chỗ định cư (trong tử cung của người mẹ) và một nơi lưu trữ (xương sống của người cha). Quả thật, TA đã giải thích các dấu hiệu (của TA) cho đám người thông hiểu.
- 99.** Ngài là Đấng đã ban nước (mưa) từ trên trời xuống. (Với nước mưa đó), TA (Allah) cho mọc ra đủ loại cây cối và thảo mộc; cho mọc ra những cộng xanh trở hạt kết chòeng lên nhau (như bông lúa); (cho mọc ra cây chà là), từ thân và nhánh của nó trở ra trái từng chùm cao thấp; và cho mọc ra những vườn nho, vườn ô liu, vườn lựu, (ô liu và lựu tuy lá) giống nhau nhưng (trái) lại khác nhau. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhìn ngắm trái quả của chúng lúc mới trở và lúc chín mộng, quả thật trong sự việc đó là các dấu hiệu dành cho đám người có đức tin.

- 100.** Tuy nhiên, (những kẻ đa thần) đã tôn loài Jinn làm các thần linh cùng với Allah trong khi Ngài tạo ra chúng. Họ đã gán cho Ngài những đứa con trai và những đứa con gái một cách không hiểu biết. Vinh quang thay Ngài, Ngài tối cao vượt xa những gì họ đã gán cho Ngài.
- 101.** Ngài đã tạo các tầng trời và trái đất. Làm sao Ngài có thể có con trong khi Ngài không có bạn đời, và (làm sao lại qui cho Ngài có con) trong khi Ngài là Đấng đã tạo ra tất cả vạn vật và Ngài là Đấng Hằng Biết mọi thứ.
- 102.** Đó là Allah, Thượng Đế của các người (hồi nhân loại). Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Ngài là Đấng tạo hóa tất cả vạn vật nên các người hãy thờ phượng riêng Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng bảo hộ và trông coi tất cả mọi thứ.
- 103.** Không một ánh nhìn nào bắt kịp được Ngài trong lúc Ngài bắt kịp mọi ánh nhìn, bởi Ngài là Đấng Tinh Tế, Đấng Thông Toàn.
- 104.** (Hồi nhân loại,) quả thật, các bằng chứng từ nơi Thượng Đế của các người đã đến với các người. Do đó, người nào nhìn thấy được thì tốt cho bản thân y còn người nào mù lòa (không nhìn thấy) thì bất lợi cho y; và Ta (Muhammad) không phải là người giám hộ và trông coi các người.
- 105.** Như thế đó, TA giải thích rõ ràng các Lời Mặc Khải (của TA) để (những kẻ đa thần khỏi) nói rằng Người (Thiên Sứ) đã học (được điều đó từ dân Kinh Sách) và để TA làm sáng tỏ vấn đề cho đám người hiểu biết.
- 106.** Người (hồi Thiên Sứ) hãy đi theo những gì được mặc khải cho Người từ Thượng Đế của Người, Đấng mà không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, và Người hãy tránh xa những kẻ đa thần.
- 107.** Nếu Allah muốn, không ai trong số họ phạm phải Shirk; và TA đã không phải Người (Thiên Sứ) đến để giám hộ và trông

chừng họ. Quả thật, Người không phải là người trông chừng (các hành động và việc làm) của họ.

- 108.** Các người (những người có đức tin) chớ đừng xúc phạm (thần linh) mà họ cầu nguyện ngoài Allah, bởi lẽ (như thế) thì họ (có cơ) xúc phạm Allah một cách thiếu hiểu biết. Như thế đó, mỗi cộng đồng, TA tô điểm cho hành vi của họ (để họ tưởng đó là tốt), rồi sau đó họ sẽ trở về trình diện Thượng Đế của họ, và Ngài sẽ cho họ biết những gì họ đã từng làm.
- 109.** (Những kẻ đa thần) đã thề thốt bằng sự thề thốt trịnh trọng rằng nếu như (Muhammad) mang một dấu hiệu lạ đến cho họ thì chắc chắn họ sẽ có đức tin. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Quả thật, các dấu hiệu lạ đều ở nơi Allah.” (Hỡi những người có đức tin), các người có biết không ngay cả khi các dấu hiệu lạ xuất hiện, họ cũng sẽ không có đức tin.
- 110.** TA lật trở con tim và cái nhìn của họ (lệch khỏi chân lý) giống như việc họ đã không tin (nơi Qur'an) lần đầu; và TA bỏ mặc họ lang thang trong sự thái quá của họ.
- 111.** Dẫn TA có phái các vị Thiên Thần xuống gặp họ, cho người chết nói chuyện được với họ và tập trung tất cả mọi thứ (mà họ yêu cầu) trước mặt họ thì họ vẫn sẽ không tin tưởng trừ phi Allah muốn (hướng dẫn họ), bởi đa số bọn họ là những kẻ ngu muội.
- 112.** Như thế đó, TA (Allah) đã tạo cho mỗi vị Nabi một kẻ thù Shaytan từ loài người và loài Jinn. Bọn chúng truyền cảm hứng cho nhau bằng những lời lẽ hoa mỹ hầu lừa gạt (thiên hạ). Nhưng nếu như Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) muốn (khác đi) thì bọn chúng không thể làm được điều đó. Vì vậy, Người cứ mặc kệ bọn chúng với những điều mà chúng bịa đặt.
- 113.** Cứ để (lời lẽ hoa mỹ đó) mê hoặc trái tim của những kẻ vô đức tin nơi Đồi Sau, cứ để họ hả hê với nó và cứ để họ tha hồ tích lũy những điều (tội lỗi) mà họ ham muốn kiếm chác.

- 114.** (Hỡi Thiên Sứ, Ngươi hãy nói với những kẻ đa thần:) “Lẽ nào Ta lại phải tìm một giáo luật nào đó ngoài (giáo luật của) Allah để phân xử (giữa Ta và các ngươi) trong lúc Ngài là Đấng đã ban xuống cho các ngươi Kinh Sách (Qur'an) chứa đựng những lời giải thích cặn kẽ?” Những kẻ đã được TA ban cho Kinh Sách (Do Thái và Thiên Chúa) đều biết rõ rằng Nó (Qur'an) đích thực là (Kinh Sách) được ban xuống từ Thượng Đế của Ngươi, vì vậy, Ngươi chớ đừng là kẻ hoài nghi (về điều mà TA đã mặc khải cho Ngươi).
- 115.** Lời phán của Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) đã hoàn tất trọn vẹn về chân lý và công lý. Không ai có thể thay đổi lời nói của Ngài. Và Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
- 116.** Nếu Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hòa theo số đông người trên trái đất thì chắc chắn bọn họ sẽ đưa Ngươi lệch khỏi con đường (ngay chính) của Allah, bởi lẽ họ chỉ làm theo sự phỏng đoán và họ chỉ đoán chừng mà thôi.
- 117.** Quả thật, Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) biết rõ ai là kẻ lạc khỏi con đường của Ngài và Ngài biết rõ ai là người được hướng dẫn đúng đường.
- 118.** Bởi thế, các ngươi (hỡi nhân loại) hãy ăn thịt (những con vật) được nhân danh Allah (lúc cắt tiết) nếu như các ngươi thực sự có đức tin nơi các Lời Mặc Khải (của Ngài).
- 119.** Sao các ngươi (hỡi những người có đức tin) không ăn thịt (những con vật) được nhân danh Allah (lúc cắt tiết)? Quả thật, Ngài đã trình bày cụ thể cho các ngươi những thực phẩm mà Ngài đã cấm các ngươi dùng ngoại trừ vì nhu cầu sống còn. Quả thật, có rất nhiều người dẫn (người khác) đi lạc do dục vọng của họ chứ không do kiến thức hiểu biết. Quả thật, Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) luôn biết rõ những kẻ vượt quá giới hạn.
- 120.** Các ngươi (hỡi nhân loại) cứ tha hồ làm điều tội lỗi một cách công khai hay kín đáo. (Rồi đây), chắc chắn những kẻ làm điều tội lỗi sẽ được đáp trả xứng đáng cho những tội lỗi mà họ đã phạm.

- 121.** Các người (hỡi những người Muslim) chớ ăn thịt (những con vật) không được nhân danh Allah (lúc cắt tiết), bởi đó là (hành động) bất tuân. Quả thật, những tên Shaytan thường truyền cảm hứng cho các đồng minh của chúng để tranh luận với các người. Nếu các người nghe theo chúng thì chắc chắn các người sẽ trở thành những kẻ đa thần.
- 122.** Lẽ nào một người đã chết (do chưa được hướng dẫn về tâm linh) rồi được TA cứu sống lại và ban cho ánh sáng nhờ đó y có thể bước đi thanh thản giữa thiên hạ lại ngang bằng với một kẻ mắc kẹt trong bóng tối không thể nào thoát ra được?! Như thế đó, những việc làm tội lỗi của những kẻ vô đức tin luôn thu hút họ.
- 123.** Cũng như thế, TA (Allah) đã đặt trong mỗi thị trấn những tên tội phạm lớn nhất của nó để chúng hoạch định âm mưu trong đó. Tuy nhiên, chúng chỉ mưu hại chính bản thân chúng trong lúc chúng không nhận thấy (điều đó).
- 124.** Cứ mỗi khi có một dấu hiệu nào đó được mang đến trình bày cho chúng thì chúng nói: “Bọn ta không bao giờ tin cho đến khi nào bọn ta được ban cho giống như các vị Thiên Sứ của Allah.” Allah biết rõ nhất đâu là nơi phù hợp để Ngài đặt Bức Thông Điệp của Ngài. (Rồi đây) những kẻ tội lỗi sẽ bị hạ nhục ở nơi Allah và sẽ phải chịu sự trừng phạt khắc nghiệt bởi những gì mà họ đã âm mưu.
- 125.** Do đó, người nào mà Allah muốn hướng dẫn y thì Ngài sẽ mở lòng ngực của y để y tiếp nhận Islam còn người nào mà Ngài muốn làm cho y lầm lạc thì Ngài sẽ làm cho lòng ngực của y trở nên chặt cứng và khó khăn như thể y đang đi lên trời. Allah đặt sự ô uế lên những kẻ vô đức tin như thế đây.
- 126.** Đây là con đường thẳng tắp (chính đạo) của Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ). Quả thật, TA đã giải trình rõ ràng các Lời Mặc Khải (của TA) cho đám người biết lưu tâm.
- 127.** Họ sẽ có được ngôi nhà bằng an (Thiên Đàng) nơi Thượng Đế

của họ. Ngài là Đấng Bảo Hộ của họ do những điều (tốt đẹp) mà họ đã làm (trên thế gian).

- 128.** (Hỡi Thiên Sứ, Ngươi hãy nghĩ đến) Ngày (mà Allah) triệu tập tất cả (hai loài: con người và Jinn) và phán: “Hỡi loài Jinn, quả thật các ngươi đã dẫn nhiều (linh hồn) trong loài người (đi lạc).” Những tên đầu sỏ trong loài người nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, tất cả bầy tôi đã tận hưởng lẫn nhau⁽²⁾ nhưng rồi bầy tôi đã mãn kỳ hạn mà Ngài đã ấn định cho bầy tôi.” (Allah) phán: “Vây thì Ngục Lửa là nơi cư ngụ muôn đời cho tất cả các ngươi trừ phi Allah muốn khác hơn.” Quả thật, Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) là Đấng Chí Minh, Đấng Hằng Biết.
- 129.** Như thế đó, TA khiến những kẻ làm điều sai quấy kết thân với nhau bởi những điều (tội lỗi) mà chúng đã làm.
- 130.** Hỡi loài Jinn và loài người, lẽ nào đã không có các vị Thiên Sứ xuất thân từ trong các ngươi đến xướng đọc cho các ngươi nghe các Lời Mặc Khải của TA và cảnh báo các ngươi về sự trình diện của Ngày (Phán Xử) hôm nay? Họ nói: “Bầy tôi xin làm chứng cho bản thân mình (rằng đích thực có các vị Thiên Sứ đã đến).” Tuy nhiên, đời sống trần gian đã đánh lừa chúng (nên giờ đây) chúng tự xác nhận chính chúng từng là những kẻ vô đức tin.
- 131.** (Việc gọi Thiên Sứ đến) như thế là để Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) không tiêu diệt các thị trấn một cách bất công trong lúc cư dân của chúng không biết gì.
- 132.** Tất cả sẽ (chịu sự trừng phạt) với các mức độ tương ứng theo (tội lỗi) mà họ đã làm. Và Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) không phải không biết những điều họ làm.
- 133.** Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) là Đấng Giàu Có về lòng nhân từ. Nếu muốn, Ngài sẽ tiêu diệt các ngươi (những kẻ

(2) Loài người thờ phượng Jinn, đổi lại, loài người được thỏa mãn mọi ham muốn, dục vọng của bản thân dưới sự giúp đỡ của Jinn.

ngịch lại Ngài) và sẽ mang đến một thế hệ khác sau các người giống như việc Ngài đã tạo ra các người từ một đám dân khác.

- 134.** (Hỡi những kẻ vô đức tin,) những điều mà các người được hứa (từ sự phục sinh, sự phán xét và sự thưởng phạt) chắc chắn sẽ xảy ra, và các người chắc chắn sẽ không bao giờ trốn thoát.
- 135.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi dân Ta, các người cứ ở trên tình trạng (vô đức tin và lầm lạc) của các người còn Ta sẽ vẫn làm (theo sứ mạng của mình). Rồi đây các người sẽ biết ai sẽ có được kết quả tốt đẹp (ở Đồi Sau). Quả thật, những kẻ làm điều sai quấy sẽ không bao giờ thành đạt.”
- 136.** (Những kẻ đa thần) đã tự bịa ra việc phải cúng tế cho Allah một phần nông sản và thú nuôi mà (Allah) đã tạo ra cho chúng, chúng nói theo ý của chúng: “Đây là của Allah còn đây là của những thần linh của chúng tôi.” Những gì dành cho các thần linh của chúng là để khỏi đến được với Allah (qua việc chia cho người nghèo, người khó khăn), còn phần của Allah thì sẽ đến được với các thần linh của chúng. Thật xấu xa và tội lỗi cho cách mà chúng đã hành xử.
- 137.** Tương tự, những thần linh (Shaytan) đã làm nhiều kẻ đa thần thích thú trong việc sát hại con cái của chúng mục đích là để đẩy chúng đến sự hủy diệt và làm xáo trộn tôn giáo của chúng. Tuy nhiên, nếu Allah muốn khác đi thì chúng đã không làm điều đó. Nhưng thôi, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy cứ mặc chúng với điều mà chúng bịa đặt.
- 138.** (Những kẻ đa thần) nói theo ý của chúng: “Đây là thú nuôi và nông sản bị cấm sử dụng ngoại trừ những ai mà bọn ta cho phép. Còn đây là những thú vật⁽³⁾ bị cấm dùng để chuyên chở, và đây là thú nuôi không được nhân danh Allah lúc cắt tiết.”

(3) Những kẻ đa thần trước đây đã tự quy định về thú nuôi, như Bahirah, Sa-ibah, Wasilah và Ham. (Xem lại chương 5 - Al-Ma-idah, câu 103).

- (Đó toàn là) sự bịa đặt cho (Allah). Rồi đây, Ngài sẽ đáp trả lại chúng (sự trừng phạt xứng đáng) bởi những gì chúng đã bịa đặt.
- 139.** Chúng bảo: “Những gì trong bụng của những con thú nuôi này (nếu sinh ra còn sống) là dành riêng cho nam giới chúng ta và là điều cấm đối với các bà vợ của chúng ta, còn nếu sinh ra đã chết thì tất cả cùng hưởng chung.” Rồi đây, (Allah) sẽ đáp trả chúng (sự trừng phạt xứng đáng) cho sự bịa đặt của chúng. Quả thật, Allah là Đấng Anh Minh, Đấng Toàn Tri.
- 140.** Những ai đã giết con cái của mình trong sự dai dột và điên rồ cũng như tự cấm mình dùng những thứ mà Allah đã ban cấp cho họ - một sự bịa đặt cho Allah - đích thực là những kẻ thua thiệt. Họ thực sự đã đi lạc đường và không được hướng dẫn.
- 141.** Ngài (Allah) là Đấng đã tạo ra các loại vườn tược, có vườn là những loại cây thân leo trên giàn và có vườn là những loại cây không cần giàn; (Ngài là Đấng đã tạo ra) cây chà là, các loại cây trồng cho trái quả khác nhau; (Ngài là Đấng đã tạo ra) cây ô liu, cây lựu (có lá) giống nhau nhưng trái lại khác nhau. Các người (hỡi con người) hãy ăn trái quả của chúng khi đã chín và các người hãy xuất phần thuế (Zakah) vào ngày các người thu hoạch; và các người chớ phung phí bởi quả thật (Allah) không yêu thương những kẻ phung phí.
- 142.** Và trong các loại thú nuôi, có loại dùng để chuyên chở và có loại dùng để ăn thịt. Các người (hỡi con người) hãy ăn những thứ mà Allah đã ban cấp cho các người nhưng chớ đi theo bước chân của Shaytan, bởi quả thật (Shaytan) chính là kẻ thù công khai của các người.
- 143.** (Allah đã tạo ra cho các người) tám loại thú nuôi gồm đực cái, cừu hai con đực cái và dê hai con đực cái. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hỏi (những kẻ đa thần): “(Allah) cấm ăn hai con đực hay hai con cái hoặc Ngài cấm luôn cả (con đực và cái) nằm trong bụng hai con cái? Các người hãy nói cho Ta biết bằng kiến thức đúng thật nếu các người là người chân thật.”

- 144.** Và lạc đà hai con đực cái và bò hai con đực cái. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hỏi (những kẻ đa thần): “(Allah) cấm ăn hai con đực hay hai con cái hoặc Ngài cấm luôn cả (con đực và cái) nằm trong bụng hai con cái? Hoặc lẽ nào chính các người là những kẻ tận mắt chứng kiến Allah ban hành lệnh cấm này sao? Vậy còn ai sai quấy hơn kẻ đã đặt điều dối trá rồi gán cho Allah hầu kéo thiên hạ đi lạc một cách thiếu hiểu biết. Chắc chắn Allah không bao giờ hướng dẫn đám người sai quấy.
- 145.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Ta không thấy trong những điều được mặc khải cho Ta có khoản nào cấm (tín đồ Muslim) ăn ngoại trừ động vật chết; hoặc máu tuôn ra (khỏi cơ thể con vật); hoặc thịt heo (lợn) vì nó là loài vật ô uế, không sạch; hoặc những con vật được dâng cúng (các thần linh) ngoài Allah.” Tuy nhiên, ai rơi vào tình huống bất đắc dĩ phải ăn (những món cấm đó) ngoài ý muốn và không quá độ thì quả thật, Thượng Đế của Người hằng tha thứ, hằng khoan dung.
- 146.** Đối với những người Do Thái, TA đã cấm ăn tất cả động vật có móng (liền nhau như lạc đà, đà điểu) và TA cấm họ dùng mỡ bò, mỡ cừu và dê ngoại trừ mỡ dính ở lưng hoặc ở ruột hoặc mỡ dính ở xương. Đó là hình phạt TA dành cho họ bởi hành vi sai trái mà họ đã làm. Quả thật, TA luôn nói sự thật.
- 147.** Nếu như họ phủ nhận Người (hỡi Thiên Sứ) thì Người hãy nói: “Thượng Đế của các người có lòng thương xót bao la. Tuy nhiên, đám người tội lỗi sẽ không thể tránh khỏi sự trừng phạt của Ngài.”
- 148.** Những kẻ thờ đa thần sẽ nói: “Nếu như Allah muốn thì bọn ta và cả tổ tiên của bọn ta chắc chắn đã không thể tổ hợp với Ngài. Quả thật Ngài đã không cấm bọn ta bất cứ điều gì.” Tương tự, những kẻ thờ trước họ cũng đã phủ nhận (chân lý) cho đến khi bọn họ ném lấy sự trừng phạt của TA. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với những kẻ thờ đa thần này: “Các người có cơ sở nào

(cho điều các người đã nói) hay không, (nếu có) thì các người hãy mang nó đến trình bày cho Ta xem! Thật ra các người chỉ làm theo sự phỏng đoán và tưởng tượng, thật ra các người chỉ là những kẻ khéo bịa chuyện mà thôi.”

- 149.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Chỉ một mình Allah mới có bằng chứng chắc chắn, nếu Ngài thực sự muốn thì chắc chắn Ngài đã hướng dẫn toàn bộ các người.”
- 150.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Nào, các người hãy đưa ra các nhân chứng của các người về việc Allah đã cấm điều này.” Nếu họ chứng nhận thì Người chớ đừng chứng nhận cùng với họ, Người chớ đừng hòa theo sở thích của những kẻ đã phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA cũng như chớ hòa theo những kẻ vô đức tin nơi Đời Sau bởi họ đã tôn thờ cùng với Thượng Đế của họ (các thần linh khác).
- 151.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với thiên hạ): “(Này hỡi mọi người) hãy cùng đến đây, Ta sẽ đọc cho các người những điều mà Thượng Đế của các người đã cấm các người, đó là: các người không được tổ hợp với Ngài bất cứ thứ gì; các người hãy hiểu thảo với cha mẹ; các người không được giết con cái của các người vì sợ cái nghèo bởi TA (Allah) mới là Đấng Cung Dưỡng cho các người và bọn chúng; các người không được đến gần những hành vi ô uế (tình dục ngoài hôn nhân) dù công khai hay kín đáo; các người không được giết một sinh mạng mà Allah đã qui định bất khả xâm phạm trừ phi vì lý do chính đáng.⁽⁴⁾ Đó là những điều cấm mà Ngài đã sắc lệnh cho các người mong rằng các người hiểu (mà tuân thủ chấp hành).”
- 152.** “Các người không được đến gần tài sản của trẻ mồ côi trừ phi các người muốn cải thiện đời sống cho chúng đến khi chúng lớn khôn (tự quản lý được tài sản riêng); các người hãy đong, đo và

(4) Lý do chính đáng: áp dụng luật tử hình đối với kẻ sát nhân, kẻ phạm tội Zina sau hôn nhân, và kẻ phản đạo cũng như những kẻ phạm tội nghiêm trọng khác.

cân cho đúng; TA không bắt bất cứ linh hồn nào làm quá khả năng của nó; khi các người nói thì các người hãy nói lời lẽ công bằng cho dù (lời lẽ công bằng đó có nghịch lại) với bà con ruột thịt (của các người); các người hãy thực hiện cho đúng giao ước của Allah. Đó là những điều lệnh mà Ngài đã ban hành cho các người mong rằng các người ghi nhớ (mà tuân thủ chấp hành).”

- 153.** (Các người hãy biết) rằng đây là con đường ngay chính của TA, vì vậy, các người hãy đi theo nó và chớ đi theo những con đường khác để rồi các người đi lạc xa khỏi con đường của Ngài. Đó là những điều mà Ngài đã khuyên bảo các người mong rằng các người biết ngoan đạo (với Ngài).
- 154.** Rồi TA đã ban cho Musa Kinh Sách (Tawrah), hoàn thành (ân huệ của TA) cho người đã làm điều tốt và (Kinh Sách đó là) một sự giảng giải chi tiết về tất cả mọi thứ, và (trong đó) còn có sự chỉ đạo và lòng thương xót (của TA), mong rằng họ có đức tin nơi cuộc gặp gỡ với Thượng Đế của họ.
- 155.** Và Kinh (Qur'an) này đây, TA ban Nó xuống (và Nó là) một hồng phúc (vĩ đại). Bởi thế, các người hãy theo Nó và các người hãy kính sợ (TA) mong rằng các người được thương xót.
- 156.** (Việc TA ban Kinh Qur'an xuống là) để cho các người (hỏi những kẻ đa thần Ả-rập) không nói: “Quả thật Kinh Sách (Tawrah và Injil) chỉ được ban xuống cho hai nhóm người (Do thái và Thiên Chúa) trước chúng tôi, còn chúng tôi đối với việc học hỏi Kinh Sách của họ thì không biết gì (bởi nó được ban xuống không bằng tiếng nói của chúng tôi).”
- 157.** Hoặc để các người không nói: “Nếu như chúng tôi cũng được ban cho Kinh Sách (giống như những người Do Thái và Thiên Chúa), chắc chắn chúng tôi đã được hướng dẫn hơn họ.” Cho nên, (giờ đây) một bằng chứng, một nguồn chỉ đạo và một hồng phúc từ Thượng Đế của các người quả thật đã đến với các người. Vì vậy, còn ai sai trái hơn kẻ đã phủ nhận và quay

lưng với các Lời Mặc Khải của Allah? TA (Allah) sẽ trừng phạt những kẻ quay lưng với các Lời Mặc Khải của TA với hình phạt tồi tệ nhất vì tội chúng đã quay lưng.

- 158.** Lẽ nào họ đang chờ đợi các Thiên Thần (đảm nhận việc rút hồn) đến gặp họ? Hay lẽ nào họ muốn đích thân Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) đến gặp riêng họ? Hay lẽ nào họ muốn xuất hiện một vài dấu hiệu từ Thượng Đế của Người? (Hãy biết rằng) vào Ngày mà một vài dấu hiệu của Thượng Đế của Người xuất hiện (để báo trước cho Giờ Tận Thế), đức tin của một người (vào thời điểm đó) sẽ không giúp ích được gì cho linh hồn đã không có đức tin trước đó hoặc đã không tích lũy điều tốt nào trong đức tin của mình. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ thờ đa thần phủ nhận Giờ Tận Thế): “Các người hãy chờ đợi, quả thật Ta cũng đang chờ đợi (giống các người).”
- 159.** Quả thật, những kẻ đã phân chia tôn giáo và thành lập giáo phái riêng (như những người Do Thái và Thiên Chúa) thì Người (hỡi Thiên Sứ) hoàn toàn vô can với mọi hành động (lầm lạc) của họ. Vấn đề của họ chỉ liên quan đến Allah, rồi Ngài sẽ cho họ biết về mọi thứ mà họ đã từng làm.
- 160.** Ai mang việc tốt lành đến (trình diện Allah vào Ngày Phán Xét) thì y sẽ được nhân lên mười phần phước (cho việc tốt đó), còn ai mang việc xấu đến (trình diện Ngài) thì y chỉ bị trừng phạt tương ứng với điều xấu mà y đã làm; và họ sẽ không bị đối xử bất công.
- 161.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Quả thật, Ta được Thượng Đế của Ta hướng dẫn đến với con đường ngay chính, một tôn giáo đúng đắn, tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim; và (Ibrahim) không phải là kẻ thờ đa thần.”
- 162.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, lẽ nguyện Salah của Ta, việc giết tế của Ta, cuộc sống và cái chết của Ta đều dành trọn cho một mình Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”

- 163.** “(Allah) không có đối tác ngang vai. Đó là điều mà Ta được lệnh và Ta là một tín đồ Muslim đầu tiên.”
- 164.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Lẽ nào Ta phải đi tìm một thượng đế nào khác ngoài Allah trong lúc Ngài đích thực là Thượng Đế của vạn vật? Tất cả mỗi linh hồn chỉ phải chịu trách nhiệm cho việc mình đã làm, không ai phải gánh tội cho ai. Rồi đây các ngươi sẽ phải trở về trình diện Thượng Đế của các ngươi để Ngài cho các ngươi biết về những gì mà các ngươi đã từng tranh cãi.”
- 165.** Và (Allah) là Đấng đã để các ngươi thành những đại diện (của Ngài) trên trái đất. Ngài đã nâng nhóm người này vượt trội hơn nhóm người kia mục đích để thử thách các ngươi bằng những thứ mà Ngài đã ban cho các ngươi. Quả thật, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) rất nhanh trong việc trừng phạt nhưng quả thật Ngài cũng là Đấng hăng lượng thứ, đầy lòng nhân từ.

7 - Al-'Araf ^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. Lam. Mim. Sad⁽¹⁾.
2. Kinh (Qur'an) đã được ban xuống cho Ngươi (hỡi Thiên Sứ). Vì vậy, chớ đừng để lồng ngực của Ngươi có sự khó khăn (hay sự hoài nghi) về Nó. (Nó được ban xuống cho Ngươi) là để Ngươi cảnh báo (nhân loại) và nhắc nhở những người có đức tin.
3. Các ngươi (hỡi con người) hãy đi theo những điều đã được ban xuống cho các ngươi từ Thượng Đế của các ngươi và các ngươi chớ đừng đi theo những kẻ bảo hộ ngoài (Allah). (Các ngươi được khuyên bảo như thế) nhưng tiếc thay các ngươi chẳng mấy lưu tâm.
4. Đã không biết bao thị trấn bị TA hủy diệt (do tội lỗi của dân chúng). Sự trừng phạt của TA đã đến với họ một cách bất ngờ vào ban đêm hoặc ban ngày lúc họ đang nghỉ trưa.
5. Cho nên, khi hình phạt của TA đến với họ thì họ chỉ biết nói: “Quả thật, bầy tôi là những kẻ làm điều sai quấy.”
6. Rồi đây (vào Ngày Phán Xét) TA chắc chắn sẽ tra hỏi những ai tiếp nhận được Thông Điệp và TA chắc chắn cũng sẽ tra hỏi các Thiên Sứ.
7. TA chắc chắn sẽ kể lại cho họ nghe mọi thứ mà họ đã từng làm (trên thế gian) bằng sự hiểu biết (của TA) bởi TA không hề vắng mặt (bất cứ lúc nào).
8. Việc cân đo (các việc làm tốt xấu) của Ngày hôm đó là sự thật. Vì vậy,

(*) Al-'Araf (Các Gò Cao).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

- ai mà (các việc làm thiện tốt của y) có trọng lượng nặng hơn (trọng lượng các việc làm xấu của y) thì họ sẽ là những người chiến thắng.
9. Còn ai mà (các việc làm thiện tốt của y) có trọng lượng nhẹ hơn (trọng lượng các việc làm xấu của y) thì họ sẽ là những kẻ thiệt thân do đã chối bỏ các Lời Mặc Khải của TA.
  10. Quả thật, TA (Allah) đã định cư các người (loài người) trên trái đất và đã tạo cho các người biết bao phương tiện để sinh sống. Tuy nhiên, các người rất ít tri ân (TA)!
  11. Quả thật, TA (Allah) đã tạo hóa các người (hỡi loài người) rồi ban cho các người hình thể. TA đã ra lệnh cho các Thiên Thần quỳ lạy chào Adam (tổ tiên của các người). Tất cả (các Thiên Thần) đều quỳ lạy ngoại trừ Iblis, hắn không chịu quỳ lạy.
  12. (Allah) phán bảo (Iblis): “Điều gì đã cản nhà ngươi không chịu quỳ lạy khi TA ban lệnh cho ngươi (hỡi Iblis)?” Hắn nói: “Vì bề tôi tốt hơn Y (Adam), Ngài tạo bề tôi từ lửa và Ngài tạo Y từ đất sét.”
  13. (Allah) phán: “Nhà ngươi hãy xuống khỏi đó (Thiên Đàng), nhà ngươi không được ngạo mạn trong đó. Nhà ngươi hãy đi ra, nhà ngươi quả là một tên đáng khinh.”
  14. (Iblis) khẩn cầu: “Xin Ngài hãy tạm tha cho bề tôi được sống cho đến Ngày Phục Sinh.”
  15. (Allah) phán: “Được, nhà ngươi sẽ được tạm tha (cho đến ngày tiếng còi đầu tiên được cất lên).”
  16. (Iblis) nói: “Vi Ngài xua đuổi bề tôi, bề tôi quyết sẽ lôi kéo chúng (con cháu của Adam) lệch khỏi con đường ngay chính của Ngài.”
  17. “Bề tôi quyết sẽ tấn công chúng từ phía đằng trước, đằng sau, bên phải và bên trái, rồi Ngài sẽ thấy đa số bọn chúng là những kẻ không biết ơn (Ngài).”
  18. (Allah) phán: “Nhà ngươi hãy cút ra khỏi đó (Thiên Đàng), thứ đáng khinh và đáng tống cổ đi nơi khác. Ai trong bọn họ đi theo nhà ngươi thì tất cả sẽ bị TA nhét đầy vào Hỏa Ngục.”

19. (Allah) phán: “Này Adam, Ngươi và vợ của Ngươi hãy sống trong Thiên Đàng, hai Ngươi hãy ăn thỏa thích những gì mình muốn, nhưng hai Ngươi chớ dừng đến gần cây này kéo hai Ngươi trở thành những kẻ làm điều sai quấy.”
20. Tuy nhiên, Shaytan (Iblis) đã thì thầm xúi giục hai người hầu làm cho hai người họ lộ ra phần đáng xấu hổ của mình, hấn nói: “Sở dĩ Thượng Đế cấm hai người đến gần cái ‘Cây’ này là vì không muốn hai người trở thành Thiên Thần hoặc trở thành người sống bất tử ấy thôi!”
21. Hấn đã thề thốt với hai người họ, bảo: “Thật ra ta chỉ là một người cố vấn thật lòng cho hai người thôi.”
22. Thế là hấn đã dụ dỗ được hai người họ thông qua sự lường gạt và lừa dối. Ngay sau khi hai người họ ném (trái của) ‘Cây cấm’ đó thì phần xấu hổ của cả hai liền lộ ra, hai người phải lượm lá cây trong Thiên Đàng che kín thân thể của mình lại. (Lúc đó), Thượng Đế gọi hai người họ, phán: “Chẳng phải TA đã cấm hai người đến gần cái Cây đó và bảo hai người rằng Shaytan là kẻ thù công khai của hai người đó sao?!”
23. Cả hai đồng thưa: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, quả thật bầy tôi đã bất công với chính bản thân mình, nếu Ngài không tha thứ và đoái thương bầy tôi thì chắc chắn bầy tôi sẽ trở thành những kẻ thua thiệt.”
24. (Allah) phán: “Cả ba nhà người (Adam, Hauwa và Iblis) hãy (rời khỏi Thiên Đàng) đi xuống (trái đất), các người sẽ là kẻ thù của nhau. Trên trái đất, các người sẽ có một nơi cư ngụ và phương tiện sinh sống cho đến thời hạn ấn định.”
25. (Allah) phán: “Các người sẽ sống trên trái đất và chết ở đó và cũng từ đó các người sẽ được phục sinh trở lại.”
26. Hỡi con cháu của Adam (loài người), quả thật, TA đã ban xuống cho các người y phục để các người che đậy phần xấu hổ của

mình và để các người làm đẹp; tuy nhiên, y phục tốt nhất là lòng Taqwa⁽²⁾. Đây là một trong các dấu hiệu của Allah, mong rằng họ biết lưu tâm.

27. Hỡi con cháu Adam (loài người), các người chớ để Shaytan lừa gạt các người giống như hấn đã từng (lường gạt và) trục xuất cha mẹ của các người ra khỏi Thiên Đàng. Hấn đã lột y phục của hai người họ để cả hai lộ ra phần xấu hổ của cơ thể. Quả thật, hấn và bộ lạc của hấn nhìn thấy các người trong khi các người không nhìn thấy chúng. Quả thật, TA đã để những tên Shaytan làm những vị bảo hộ cho những kẻ vô đức tin.
28. Mỗi lần (những kẻ đa thần) làm điều ô uế (như thờ bực tượng, đi vòng quanh ngôi đền Ka'bah với thân thể trần truồng, ...), chúng bảo: “Chúng tôi đã thấy ông bà của mình làm như thế, và Allah đã ra lệnh cho chúng tôi làm như vậy.” Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Quả thật, Allah không hề bảo làm điều ô uế. Lẽ nào các người cáo buộc cho Allah những điều mà các người không biết?!”
29. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Thượng Đế của Ta chỉ sai bảo toàn điều công lý; (Ngài bảo) các người phải hướng mặt (về Allah) trong mỗi nơi thờ phượng; (Ngài bảo) các người hãy chân thành cầu nguyện Ngài. (Rồi đây các người sẽ được phục sinh để trở về với Ngài) giống như việc Ngài đã khởi tạo các người lúc ban đầu.”
30. (Allah đã làm cho nhân loại thành hai nhóm:) một nhóm được Ngài hướng dẫn đúng đường và một nhóm bị lầm lạc. (Nhóm lầm lạc là) bởi vì họ đã chọn lấy Shaytan làm những kẻ bảo hộ thay vì Allah và họ tưởng rằng mình đã được hướng dẫn đúng đường.
31. Hỡi con cháu của Adam (loài người), các người hãy mặc y phục chỉnh tề khi đến Masjid và các người hãy ăn, uống thỏa thích nhưng không được phung phí, bởi lẽ Allah không yêu thương những kẻ phung phí.

---

(2) Sự ngay chính, ngoan đạo và kính sợ Allah.

32. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ đa thần): “Ai đã cấm những thứ làm đẹp cũng như các loại (thực phẩm tốt sạch mà Allah đã tạo ra cho đám bê tôi của Ngài?” Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Tất cả những thứ đó là dành cho những người có đức tin ở cuộc sống trần tục này và dành riêng cho họ ở Đời Sau.” Như thế đó, TA (Allah) đã giải thích rõ các Lời Mặc Khải của TA cho nhóm người hiểu biết.
33. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, Thượng Đế của Ta chỉ cấm những điều ô uế dù công khai hay kín đáo; chỉ cấm điều tội lỗi và áp bức (người khác) một cách bất công; Ngài chỉ cấm việc tổ hợp (các thần linh) cùng với Allah trong thờ phượng, điều mà Ngài không ban xuống (cho ai) bất cứ thẩm quyền nào; và Ngài chỉ cấm các người nói về Allah khi các người không biết gì (về Ngài).”
34. Mỗi cộng đồng đều có một thời hạn nhất định. Cho nên, khi thời hạn ấn định đã đến, họ sẽ không thể trì hoãn thêm bất cứ giờ (khắc) nào cũng như không thể ra đi sớm hơn.
35. Hỡi con cháu Adam, khi các Sứ Giả xuất thân từ các người đến gặp các người thuật lại các Lời Mặc Khải của TA cho các người nghe, người nào ngoan đạo và cải thiện bản thân thì họ sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.
36. Ngược lại, những ai phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA và ngoan mạn xem thường chúng thì sẽ là những người bạn của Hỏa Ngục, họ sẽ ở trong đó muôn đời.
37. Bởi thế, còn ai sai quấy hơn kẻ cáo buộc điều dối trá cho Allah hoặc phủ nhận các Lời Mặc Khải của Ngài. Những kẻ đó chỉ hưởng được phần (lộc) đã an bài cho họ trong quyển Kinh Mạ (Lawhu Al-Mahfuzh) cho tới khi các Sứ Giả (Thiên Thần) của TA đến rút hồn họ. (Lúc đó, các Thiên Thần sẽ hỏi họ), nói: “Đâu rồi những thần linh mà các người đã cầu nguyện ngoài Allah?” Họ đáp “Chúng đã bỏ chúng tôi đi mất” và họ tự xác nhận mình chính là những kẻ vô đức tin.

38. (Các Thiên Thần) bảo: “Các người (hỡi những kẻ đa thần) hãy đi vào Hỏa Ngục cùng với các cộng đồng loài Jinn và loài người thuộc các thế hệ trước các người.” Cứ mỗi lần một cộng đồng mới đi vào thì nó liền nguyên rửa cộng đồng đã vào trước đó. Đến khi tất cả cùng gặp mặt nhau trong Hỏa Ngục thì nhóm vào sau (thuộc tầng lớp đi theo) lên tiếng đổ tội cho nhóm vào trước (thuộc tầng lớp lãnh đạo), nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, chính đám người này đã lôi kéo làm bầy tôi đi lạc, khẩn xin Ngài trừng phạt họ gấp đôi trong Hỏa Ngục.” (Allah) phán: “Tất cả đều bị trừng phạt gấp đôi như nhau nhưng các người không biết đó thôi.”
39. Nhóm vào trước lên tiếng đáp lại nhóm vào sau: “Thật ra các người cũng đâu có gì tốt hơn bọn ta đây, thôi các người hãy nếm lấy sự trừng phạt bởi những gì các người đã tích lũy.”
40. Quả thật, những kẻ phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA (Allah) và ngạo mạn với chúng, sẽ không có công trời nào được mở ra cho họ, và họ sẽ không vào được Thiên Đàng trừ phi con lạc đà chui qua được cái lỗ của chiếc kim may. TA trừng phạt những kẻ tội lỗi đúng như thế đó.
41. Họ sẽ có những chiếc giường lửa cùng với những tấm phủ bằng lửa bên trên. TA trừng phạt đám người sai quấy đúng như thế đó.
42. Riêng những người có đức tin và hành thiện – TA (Allah) không bắt linh hồn gánh vác quá khả năng của nó –, họ sẽ là những người bạn của Thiên Đàng, họ sẽ ở trong đó mãi mãi.
43. TA sẽ xóa khỏi lòng của họ sự ghen tỵ và thù hận, sẽ có những con sông chảy bên dưới họ, và họ sẽ nói: “Alhamdulillah, Đấng đã hướng dẫn bầy tôi đến với (hồng phúc) này, nếu không nhờ Allah hướng dẫn thì bầy tôi đã không được hướng dẫn đúng đường. Các vị Thiên Sứ của Thượng Đế của bầy tôi quả thật đã mang đến điều chân lý.” Rồi họ được hô gọi, bảo: “Đó là Thiên Đàng, các người sẽ được thừa hưởng Nó bởi những điều (tốt đẹp) mà các người đã làm.

44. Cư dân Thiên Đàng gọi cư dân Hỏa Ngục, hỏi: “Chúng tôi thực sự đã thấy những gì mà Thượng Đế của chúng tôi đã hứa với chúng tôi (trước đây), nó đã xảy ra thật, vậy các người đã thấy những gì mà Thượng Đế của các người đã hứa với các người (trước đây) không, nó đã xảy ra thật không?” Họ đáp: “Đúng là sự thật.” Thế rồi vị (Thiên Thần) hô gọi lớn tiếng hô vang giữa họ: “Allah nguyện rửa những kẻ làm điều sai quấy.”
45. Những ai mà họ ngăn cản con đường chính đạo của Allah cũng như mong muốn làm nó trở nên cong queo và không có đức tin ở nơi Đồi Sau.
46. Giữa họ (cư dân Thiên Đàng và cư dân Hỏa Ngục) là một vách ngăn cách (được gọi là các gò cao). Trên các gò cao (này), có những người⁽³⁾ biết rõ từng người của họ (cư dân Thiên Đàng và cư dân Hỏa Ngục) qua các dấu vết (trên gương mặt) của họ. (Những người trên các gò cao này) gọi những người bạn của Thiên Đàng, chúc: “Mong bằng an cho quý vị.” (Những người trên các gò cao) vẫn chưa được vào trong đó (Thiên Đàng) nhưng họ thèm khát được vào.
47. Khi họ (những người trên các gò cao) nhìn về phía những người bạn của Hỏa Ngục thì họ liền cầu khẩn: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng nhập bầy tôi cùng với đám người làm điều sai quấy đó.”
48. Những người của các gò cao gọi những người (của Hỏa Ngục) mà họ nhận biết được qua nét đặc trưng (trên gương mặt) của họ: “Những gì mà các người tom góp (từ tài sản, quyền lực, con cái) cũng như những gì mà các người từng tự hào và kiêu ngạo về chúng có giúp ích được gì cho các người không?!”

---

(3) Những người trên các gò cao là những người mà các việc làm thiện tốt và ngoan đạo của họ ngang bằng với các việc làm tội lỗi của họ. Hoặc Allah sẽ trừng phạt họ trong Hỏa Ngục bởi tội lỗi của họ hoặc Ngài sẽ cho họ vào Thiên Đàng bởi lòng thương xót và nhân từ của Ngài.

49. (Allah phán với những kẻ vô đức tin:) “Có phải các ngươi đã thề thốt rằng những người (có đức tin này) sẽ không được lòng khoan dung của Allah?” (Allah phán bảo những người có đức tin:) “Các ngươi hãy bước vào Thiên Đàng, các ngươi sẽ không còn lo sợ và cũng sẽ không buồn phiền.”
50. Những người bạn của Hỏa Ngục réo gọi những người bạn của Thiên Đàng, van xin: “Xin quý vị hãy rót xuống cho chúng tôi một ít nước hoặc bất cứ món lộc nào mà Allah đã ban cấp cho quý vị.” (Những người bạn của Thiên Đàng) đáp: “Quả thật, Allah đã cấm hai thứ đó đối với những kẻ vô đức tin.”
51. Những người đã lấy tôn giáo của mình làm phương tiện để giải trí, mua vui và bị đời sống trần tục này đánh lừa thì ngày hôm nay, TA quên lãng họ giống như họ đã từng quên lãng ngày trình diện này của họ và vì họ đã chối bỏ các Lời Mặc Khải của TA.
52. Quả thật, TA đã mang đến cho họ quyển Kinh (Qur'an), TA đã giải thích Nó rõ ràng bằng kiến thức (của TA), (và Nó là) nguồn chỉ đạo và là hồng phúc dành cho đám người có đức tin.
53. Lẽ nào (những kẻ vô đức tin) lại chờ đợi biến cố xảy ra như (Qur'an) đã cảnh báo? Vào Ngày mà biến cố xảy ra như đã cảnh báo, những kẻ đã phớt lờ nó trước đây sẽ nói: “Quả thật, các Thiên Sứ của Thượng Đế của chúng tôi đã mang đến sự thật, vậy chúng tôi có được người biện hộ nào đứng ra biện hộ cho chúng tôi không hoặc có thể nào chúng tôi được trả về (cuộc sống trần gian) để chúng tôi có cơ hội làm khác với việc mà chúng tôi đã từng làm.” Quả thật, họ đã làm thiệt thân của chính mình và những thứ mà họ đã bịa đặt gian dối đã bỏ mặc họ đi mất dạng.
54. Quả thật, Thượng Đế của các ngươi (loài người) chính là Allah, Ngài đã tạo các tầng trời và trái đất trong sáu ngày, rồi Ngài an vị trên Ngai Vương (của Ngài). Ngài luân chuyển ngày đêm một cách nhanh chóng; mặt trời, mặt trăng và các tinh tú đều vận hành theo mệnh lệnh của Ngài. Việc tạo hóa và quyền chi phối là

của riêng một mình Ngài. Thật phúc thay Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.

55. Các người (hỡi những người có đức tin) hãy cầu nguyện Thượng Đế của các người trong sự khiêm nhường và riêng tư (âm thầm, kín đáo). Quả thật, Ngài không yêu thương những kẻ vượt quá giới hạn.
56. Các người chớ đừng hủy hoại trái đất sau khi nó đã được cải thiện. Các người hãy cầu nguyện Ngài bằng nỗi sợ hãi và niềm hy vọng. Quả thật, lòng thương xót của Allah luôn gần kề với những người làm tốt.
57. Ngài là Đấng gọi các luồng gió báo trước tin mừng về lòng khoan dung của Ngài. Đến khi nào các đám mây nặng trĩch (do chứa nước) tập trung lại, TA chuyển chúng đến mảnh đất chết khô, TA ban mưa xuống làm mọc ra đủ loại trái quả (hoa màu). Tương tự, TA sẽ làm người chết sống lại như thế, mong rằng các người lưu tâm.
58. Mảnh đất tốt sẽ mọc ra cây cối (dồi dào và tươi tốt) dưới sự cho phép của Allah, còn mảnh đất xấu chỉ mọc ra cây cối thưa thớt và khẳng khiu. Như thế đó, TA giải thích rõ ràng các Lời Mặc Khải (của TA) cho nhóm người biết tri ân.
59. Quả thật, TA (Allah) đã cử phái Nuh (Nô-ê) đến với người dân của Y. Y đã bảo (dân của mình): “Này hỡi dân ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Ta thực sự lo sợ giùm cho các người về sự trừng phạt vào một ngày vĩ đại!”
60. Những tên lãnh đạo và cầm quyền trong đám dân của (Nuh) bảo Y: “Bọn ta thấy người mới thực sự là kẻ làm lạc.”
61. (Nuh) đáp: “Hỡi người dân của Ta, Ta không phải là kẻ làm lạc. Ta đích thực chính là Thiên Sứ do Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật cử phái đến.”
62. “Ta truyền đạt lại cho các người các thông điệp của Thượng Đế Ta. Ta là người đến khuyên răn các người, bởi lẽ Ta biết từ nơi Allah những điều mà các người không biết.”

63. “Phải chăng các người ngạc nhiên về việc lời nhắc nhở của Thượng Đế của các người do một người xuất thân từ các người mang đến hầu để các người ngoan đạo và được thương xót ư?!”
64. Người dân (của Nuh) đã phủ nhận Y nên TA đã cứu Y và những ai theo Y trên con tàu. TA đã nhấn chìm những kẻ phủ nhận các dấu hiệu của TA, quả thật họ là đám người mù quáng.
65. Về người dân ‘Ad, (TA đã cử) Hud, người anh em của họ đến với họ. (Hud) nói: “Này hỡi dân ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Lẽ nào các người không kính sợ Ngài?”
66. Những tên lãnh đạo và cầm quyền trong đám dân của (Hud) bảo Y: “Bọn ta thấy ngươi là kẻ điên rồ. Bọn ta nghĩ ngươi là một tên nói dối.”
67. (Hud) đáp: “Hỡi người dân của Ta, Ta không phải là kẻ điên rồ. Ta đích thực là Sứ Giả do Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật cử phái đến.”
68. “Ta truyền đạt lại cho các người các thông điệp của Thượng Đế Ta. Ta là người khuyên răn chân thành cho các người.”
69. “Phải chăng các người ngạc nhiên về việc lời nhắc nhở của Thượng Đế của các người do một người xuất thân từ các người mang đến cảnh báo các người ư? Các người hãy nhớ lại khi Ngài làm cho các người kế vị sau người dân của Nuh và ban thêm cho các người (ân huệ) qua việc tạo cho các người có dáng vóc to lớn và vạm vỡ. Các người hãy nhớ đến hồng phúc mà Allah đã ban cho các người hi vọng các người là những người thành đạt.”
70. (Người dân của Hud) nói: “(Này Hud), ngươi đến là để bảo bọn ta chỉ tôn thờ một mình Allah duy nhất và từ bỏ hết các thần linh mà tổ tiên bọn ta đã tôn thờ trước đây đúng không? Vậy thì ngươi hãy mang đến điều (hình phạt) mà ngươi đã cảnh báo bọn ta xem nào, nếu như ngươi là kẻ nói thật.”

71. (Hud) nói: “Chắc chắn sự trừng phạt và cơn thịnh nộ của Thượng Đế của các người sẽ giáng xuống các người. Lẽ nào các người lại tranh luận với Ta về những cái tên (thần linh) do chính các người và tổ tiên của các người bịa ra chứ Allah không hề ban cho bất cứ thẩm quyền nào? Vậy thì các người hãy chờ xem, Ta cũng sẽ chờ xem cùng với các người.”
72. Thế rồi TA đã cứu vớt (Hud) cùng với những ai đi theo Y bằng lòng thương xót nơi TA và TA đã loại bỏ toàn bộ những kẻ đã phủ nhận các dấu hiệu của TA vì chúng đã không có đức tin.
73. Về người dân Thamud, (TA đã cử) Saleh, người anh em của họ đến với họ. (Saleh) nói: “Hỡi dân ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Quả thật, một bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của các người đã đến với các người. Đây là con lạc đà cái của Allah, một dấu hiệu dành cho các người. Cho nên, các người hãy để nó được tự do ăn trên đất của Allah và chớ đừng đụng chạm đến nó bằng bất cứ điều xấu nào kéo các người bị trừng phạt đau đớn.”
74. “Các người hãy nhớ lại khi Ngài làm cho các người kế vị sau người dân của ‘Ad và ban cho các người cuộc sống (hưởng thụ) trên trái đất khi các người đào đất làm lâu đài và đục núi làm nhà. Các người hãy nhớ về các hồng ân của Allah và chớ đừng tàn phá trên trái đất.”
75. Những tên lãnh đạo và cầm quyền đầy kiêu ngạo trong đám dân của (Saleh) nói với những người yếu thế có đức tin: “Các người có biết chắc Saleh là Sứ Giả được Thượng Đế của Y gửi đến không?” (Những người yếu thế) đáp: “Chúng tôi tin vào điều mà Người mang đến.”
76. Những tên kiêu ngạo kia bảo: “Bọn ta phủ nhận điều mà các người đã tin.”
77. Vì vậy, họ đã sát hại con lạc đà cái bắt chấp lệnh cấm của Thượng Đế của họ và (thách thức) bảo: “Này Saleh, ngươi hãy

mang đến (hình phạt) mà người đã dọa bọn ta xem nào nếu người thực sự là Sứ Giả.”

78. Thế là một trận động đất dữ dội đã bắt phạt họ vào buổi sáng khiến họ trở thành những cái xác trong chính ngôi nhà của họ.
79. Rôi (Saleh) rời bỏ họ, nói: “Này người dân của Ta, quả thật, Ta đã truyền đạt cho các người bức thông điệp của Thượng Đế của Ta và Ta cũng đã khuyên bảo các người, nhưng các người vẫn không ưa thích lời khuyên bảo bao giờ.”
80. Và Lut, khi Y bảo người dân của mình: “Phải chăng các người làm điều đồi bại mà chưa từng ai trên đời này đã làm trước đây?”
81. “Các người tìm đến đàn ông để giải tỏa nhục dục thay vì với phụ nữ. Không, các người thực sự là một đám người vượt quá giới hạn.”
82. Câu trả lời của đám dân của (Lut) không gì khác ngoài lời: “Mọi người hãy trục xuất chúng (Lut và những người có đức tin) ra khỏi thị trấn của các người, bởi chúng là những người muốn giữ mình trong sạch!”
83. Bởi thế, TA đã giải cứu (Lut) và gia đình của Y ngoại trừ vợ của Y. Ấ nằm trong đám người bị tiêu diệt kia.
84. TA đã trừng phạt họ bằng một trận mưa kinh hoàng. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhìn xem hậu quả của đám người tội lỗi đã xảy ra thế nào?
85. Về người dân Madyan (Madian), (TA đã cử) Shu'aib, người anh em của họ đến với họ. (Shu'aib) nói: “Hỡi người dân của Ta, các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi, các người không hề có thần linh nào khác ngoài Ngài. Quả thật, một bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của các người đã đến với các người. Cho nên, các người hãy đong đo cho đúng, cân cho đủ, các người chớ dùng gian lận thiên hạ bất cứ điều gì, và chớ dùng tàn phá trái đất (bằng tội lỗi) sau khi nó đã được lập trật tự. Điều đó tốt nhất cho các người nếu các người là những người có đức tin.”

86. “Các người chớ dùng ngôi trên tất cả các nẻo đường mà hăm dọa (giết chóc) và ngăn chặn con đường chính nghĩa của Allah đối với ai đã tin tưởng, và tìm cách bẻ cong con đường đó (của Ngài). Các người hãy nhớ lại khi trước đây các người (với số lượng) ít ỏi rồi được Ngài gia tăng số lượng thêm đông, các người hãy nhìn xem những kẻ tàn phá đã có kết cuộc như thế nào?”
87. “Nếu như một nhóm trong các người đã tin tưởng vào điều mà Ta mang đến và nhóm còn lại không tin tưởng thì các người (những người vô đức tin) hãy kiên nhẫn cho đến khi Allah phân xử giữa chúng ta, bởi lẽ Ngài là vị Thẩm Phán Ưu Việt.”
88. Những tên lãnh đạo kiêu căng trong đám dân của Y nói: “Này Shu'aib, chắc chắn bọn ta sẽ đuổi Người và những kẻ có đức tin cùng với Người ra khỏi thị trấn của bọn ta hoặc các người phải trở lại tín ngưỡng của bọn ta.” (Shu'aib) đáp: “Ngay cả khi chúng tôi không thích ư?”
89. “Chắc chắn chúng tôi (sẽ là những kẻ) đã đặt điều nói dối cho Allah nếu chúng tôi trở lại tín ngưỡng của các người sau khi Allah đã cứu chúng tôi khỏi nó. Chúng tôi không trở lại với nó trừ phi Allah – Thượng Đế của chúng tôi muốn (khác đi). Thượng Đế của chúng tôi có kiến thức bao trùm tất cả mọi thứ, chúng tôi nguyện phò thác cho Ngài. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy phân xử giữa bầy tôi và đám dân của bầy tôi bằng công lý, bởi Ngài là Đấng phân xử ưu việt nhất.”
90. Những tên lãnh đạo vô đức tin trong đám dân của Y nói: “Nếu như các người đi theo Shu'aib thì chắc chắn các người sẽ thất bại.”
91. Thế là một trận động đất kinh hoàng đã bắt lấy chúng khiến chúng trở thành những cái xác trong chính ngôi nhà của chúng.
92. Những kẻ đã phủ nhận Shu'aib giống như họ đã chưa từng sống nơi đó bao giờ; những kẻ đã phủ nhận Shu'aib là những kẻ đã thất bại.

93. Vậy là (Shu'aib) rời bỏ họ ra đi, nói: “Này người dân của Ta! Quả thật, Ta đã truyền đạt cho các người thông điệp của Thượng Đế của Ta và Ta cũng đã khuyên bảo các người. Làm sao Ta có thể đau buồn cho đám người vô đức tin!”
94. Không một thị trấn nào (phủ nhận) vị Nabi được TA cử phái đến với họ mà TA lại không bắt dân cư của nó ném trái đầu khỏ và bệnh tật, mong là (qua sự việc đó) họ biết hạ mình (thần phục TA).
95. Rồi TA đã thay điều xấu thành điều tốt đẹp cho đến khi họ được hưng thịnh thì lại nói: “Trước đây tổ tiên của chúng tôi cũng đã từng trải qua gian khổ và sung sướng thế này.” Thế là TA bất ngờ bắt phạt họ trong lúc họ không hay biết.
96. Nếu như cư dân của các thị trấn có đức tin và kính sợ (TA) thì chắc chắn TA đã mở ra cho họ các phúc lành từ trời đất. Tuy nhiên, họ đã phủ nhận đức tin nên TA đã bắt phạt họ về những gì mà họ đã làm.
97. Phải chăng cư dân của các thị trấn cảm thấy an toàn khi sự trừng phạt của TA (bất ngờ) chụp bắt họ vào ban đêm lúc họ đang say giấc?!
98. Phải chăng họ cảm thấy an toàn khi sự trừng phạt của TA (bất ngờ) tóm bắt họ lúc mặt trời lên cao khi họ đang vui chơi?!
99. Phải chăng họ cảm thấy an toàn trước kế hoạch (trừng phạt bí mật) của Allah?! Không ai cảm thấy an toàn trước kế hoạch của Allah ngoại trừ đám người thua thiệt.
100. Lẽ nào không là bài học cho những kẻ thừa kế trái đất sau khi cư dân (của các thị trấn trước đây đã bị tiêu diệt)? Nếu muốn, TA có thể tiêu diệt chúng bởi tội lỗi của chúng, TA có thể niêm kín con tim của chúng để chúng không nghe được (chân lý).
101. Đó là những thị trấn (của Nuh, Hud, Saleh, Lut, Shu'aib) mà TA đã kể cho Người (hỡi Thiên Sứ) về thông tin của họ. Quả thật, các Sứ Giả xuất thân từ họ đã đến gặp họ với bằng chứng rõ ràng nhưng họ đã không có đức tin nơi những điều mà họ đã

phù nhận trước đó. Như thế đó, Allah đã niêm kín con tim của đám người vô đức tin.

- 102.** TA không thấy đa số bọn họ giữ đúng giao ước mà TA chỉ thấy đa số bọn họ là những kẻ dấy loạn, bất tuân.
- 103.** Rồi sau bọn họ, TA đã phái Musa mang những phép lạ của TA đến gặp Pha-ra-ông và quần thần của hắn nhưng chúng đã phủ nhận các phép lạ đó. Thế nên, Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy xem hậu quả của những kẻ đại nghịch đã xảy ra thế nào!
- 104.** Musa nói: “Hỡi Pha-ra-ông, quả thật Ta chính là Sứ Giả của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
- 105.** “Ta chỉ được phép nói sự thật về Allah. Quả thật, Ta mang đến cho quý ngài bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của quý ngài, vì vậy, hãy cho người dân Israel đi theo Ta.”
- 106.** (Pha-ra-ông) bảo: “Nếu Ngươi mang đến một dấu hiệu lạ thì Ngươi hãy trưng bày nó ra xem nếu Ngươi nói thật!”
- 107.** Thế là (Musa) ném chiếc gậy của Y xuống, nó lập tức biến thành một con rắn thực sự.
- 108.** Và khi Y rút bàn tay của Y ra (sau khi áp nó bên sườn trong chiếc áo), nó trở nên trắng sáng trước mặt những người chứng kiến.
- 109.** Các quần thần của Pha-ra-ông lên tiếng bảo: “Rõ ràng tên này là một phù thủy tài giỏi.”
- 110.** “Hắn muốn đuổi quý ngài ra khỏi lãnh thổ của quý ngài.” (Pha-ra-ông bảo: “Vậy các khanh có ý xử trí hắn ra sao?”
- 111.** (Các quần thần của Pha-ra-ông) thưa: “Hãy tạm tha cho hắn và người anh em của hắn, hãy cho người cáo thị tập hợp các pháp sư trong các thành phố lại.”
- 112.** “Tất cả những nhà phù thủy tài giỏi sẽ đến trình diện bệ hạ.”
- 113.** (Thế là) các phù thủy đến trình diện Pha-ra-ông, tâu: “Nếu chúng thần thắng thì chúng thần có được ban thưởng không?”

114. (Pha-ra-ông) bảo: “Chắc chắn có, nhất định lúc đó các ngươi sẽ trở thành các cận thần của ta.”
115. Các nhà phù thủy nói: “Này Musa! Ngươi ném (bửu bối của Ngươi) xuống trước hay bọn ta sẽ là những người ném xuống trước”.
116. (Musa) bảo: “Các người hãy ném xuống trước!” Thế là những tên phù thủy ném bửu bối của mình xuống. (Với trò ảo thuật), họ đã làm hoa mắt và gây ra nỗi sợ hãi cho mọi người. Họ thực sự đã mang đến một trò ảo thuật vĩ đại.
117. Rồi TA đã mặc khải cho Musa: “Hãy ném cây gậy của Ngươi xuống!” (Musa ném cây gậy của Y xuống), ngay lập tức, nó nuốt chửng toàn bộ những gì mà (các nhà phù thủy) đang làm giả.
118. Sự thật đã được thiết lập, mọi thứ mà họ đã làm giả trở nên vô hiệu.
119. Vậy là chúng (Pha-ra-ông và quân thần của hắn) đã thua cuộc và bị xem thường.
120. Các nhà phù thủy đã quỳ xuống phủ phục (khi chứng kiến sự thật).
121. Họ nói: “Chúng tôi đã có đức tin nơi Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
122. “Thượng Đế của Musa và Harun.”
123. Pha-ra-ông (tức giận) quát: “Các ngươi dám có đức tin nơi hắn (Musa) trước khi ta cho phép các ngươi ư? Rõ ràng đây là âm mưu mà các ngươi đã thông đồng với nhau trong thành phố hầu trục xuất cư dân của nó đi nơi khác. Các ngươi sẽ sớm biết (hậu quả việc làm này của các ngươi).”
124. “Ta chắc chắn sẽ chặt tay này và chân kia của các ngươi, rồi ta chắc chắn sẽ đóng đinh toàn bộ các ngươi trên thập tự giá.”
125. (Các nhà phù thủy) trả lời (Pha-ra-ông): “Dù gì chúng tôi cũng sẽ trở về trình diện Thượng Đế của chúng tôi, (cho nên, chúng tôi không quan tâm việc ngài sẽ làm gì chúng tôi).”

126. “Ngài không oán giận chúng tôi ngoại trừ vì chúng tôi đã có đức tin nơi các dấu hiệu của Thượng Đế chúng tôi khi chúng đến với chúng tôi. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài xối lên bầy tôi sự kiên nhẫn và xin hãy để bầy tôi chết như những tín đồ Muslim.”
127. Đám quần thần của Pha-ra-ông lên tiếng nói: “Lẽ nào bệ hạ để mặc Musa và đám dân của Y tự do làm loạn trong xứ và ruộng bỏ bệ hạ cũng như thần linh của bệ hạ?” (Pha-ra-ông) nói: “Ta sẽ giết con trai của chúng và tha mạng cho phụ nữ của chúng (để làm nô lệ cho ta), chắc chắn ta đây luôn có quyền lực bên trên bọn chúng.”
128. Musa nói với người dân của mình: “Mọi người hãy cầu cứu Allah và hãy kiên nhẫn. Quả thật, trái đất này là của Allah, Ngài muốn ban quyền thừa kế cho ai trong đám bầy tôi của Ngài là tùy ý Ngài; và kết cuộc (tốt đẹp) sẽ thuộc về những người ngoan đạo (sợ Allah).”
129. (Người dân thưa với Musa) nói: “Chúng tôi bị đàn áp trước và sau khi Người đến.” (Musa) nói: “Có lẽ, Thượng Đế của các người sẽ tiêu diệt kẻ thù của các người và cho các người nổi nghiệp họ trên vùng đất này, và Ngài muốn xem các người sẽ hành động như thế nào (tri ân hay vong ơn Ngài).”
130. Quả thật, TA đã trừng phạt đám thuộc hạ của Pha-ra-ông bằng những năm hạn hán và mất mùa, mong là qua đó họ biết lưu tâm (mà tỉnh ngộ).
131. (Đám thuộc hạ của Pha-ra-ông), khi gặp được điều tốt lành, chúng bảo: “Đây là phần mà chúng tôi đáng có”, còn khi gặp phải điều xấu, chúng lại đổ lỗi cho Musa và những ai theo Y đã mang đến điều xui xẻo. Quả thật, những điều xui xẻo mà chúng gặp phải đều do Allah an bài nhưng đa số bọn chúng không biết.
132. (Đám quần thần của Pha-ra-ông) nói với (Musa): “Cho dù người có mang đến bất cứ phép lạ nào để làm mê hoặc bọn ta thì bọn ta cũng không có đức tin nơi Người.”

- 133.** Vì vậy, TA (Allah) đã gọi xuống bọn chúng lũ lụt, châu chấu, chấy (rận), cóc và máu (trùng phạt bọn chúng). (Tất cả đều là) các dấu hiệu rõ ràng, từng nạn kiếp tiếp nối nhau (xảy đến với chúng), tuy nhiên, chúng vẫn kiêu căng, ngạo mạn và chúng là đám người tội lỗi.
- 134.** Cứ mỗi khi đối diện với hình phạt thì chúng (liền hạ mình nài nỉ Musa) nói: “Này Musa, người hãy khẩn cầu Thượng Đế của người cho bọn ta qua những gì mà Ngài đã hứa với người. Nếu người giải được kiếp nạn này cho bọn ta, chắc chắn bọn ta sẽ có đức tin nơi người và chắc chắn bọn ta sẽ để cho dân Israel ra đi theo người.”
- 135.** Nhưng sau khi TA (Allah) gỡ bỏ hình phạt khỏi chúng đến một thời hạn khác thì ngay lập tức chúng lật lọng (lời đã hứa).
- 136.** Do đó, TA đã trừng phạt một số bọn chúng bằng cách nhấn chìm chúng trong biển (hồng hải) bởi chúng đã phủ nhận các dấu hiệu của TA và chúng là đám người thờ ơ (với chân lý).
- 137.** Rồi TA cho đám người yếu thế thừa kế vùng đất (Sham) nơi mà từ đông sang tây đều được TA ban phúc. Lời tốt đẹp mà Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) đã hứa với dân Israel do bởi họ đã kiên nhẫn chịu đựng đã được hoàn thành. Và TA đã phá tan bao công trình mà Pha-ra-ông và đám thuộc hạ của hắn đã xây cất và gầy dựng.
- 138.** TA đã cho dân Israel bình an băng qua biển (hồng hải). Sau đó, họ đi ngang qua một đám người đang thờ phượng các bực tượng (thần linh), họ bảo: “Này Musa, xin Người hãy tạo cho chúng tôi một thần linh (để chúng tôi có thần linh) giống như họ.” (Musa) đáp: “Các người thật đúng là đám người ngu muội!”
- 139.** Quả thật, (những kẻ thờ phượng các bực tượng) này sẽ bị hủy diệt về điều chúng đang làm, và mọi việc làm của chúng là thứ vô giá trị.

- 140.** (Musa) nói với (người dân Israel): “Lẽ nào Ta lại chọn cho các ngươi một thần linh khác ngoài Allah trong khi Ngài đã ban hồng phúc cho các ngươi hơn thiên hạ?!”
- 141.** (Các ngươi hãy nhớ lại) việc TA đã giải cứu các ngươi khỏi đám quân lính của Pha-ra-ông, họ đã đàn áp các ngươi bằng cực hình man rợ, họ đã tàn sát con trai của các ngươi và tha cho con gái của các ngươi. Trong sự việc đó là sự thử thách to lớn từ Thượng Đế của các ngươi dành cho các ngươi.
- 142.** TA (Allah) đã hẹn gặp Musa trong ba mươi đêm (tại núi Sinai) và TA đã gia hạn thêm mười đêm. Vì vậy, thời hạn (cho cuộc gặp gỡ) của Thượng Đế của Y được hoàn thành trong bốn mươi đêm. (Trước khi đi) Musa đã căn dặn Harun, người anh (em) của mình: “Hãy thay ta quản lý người dân của ta, hãy chấn chỉnh và cải thiện họ và chớ đừng đi theo những kẻ thối nát.”
- 143.** Khi Musa đến điểm hẹn gặp TA và Thượng Đế của Y tiếp chuyện với Y. (Musa) đã khẩn cầu: “Lạy Thượng Đế của bệ tôi, xin Ngài cho bệ tôi được nhìn thấy Ngài.” (Allah) phán: “Ngươi không thể nào nhìn thấy được TA. Tuy nhiên, Ngươi hãy nhìn vào ngọn núi kia, nếu như nó vẫn còn nguyên vẹn tại vị trí của nó thì lúc đó Ngươi sẽ nhìn thấy được TA.” Nhưng khi Thượng Đế của Y hiện ra, ngọn núi liền vỡ tan (do ánh sáng của Ngài) còn Musa thì té xuống bất tỉnh. Sau khi tỉnh lại, (Musa) liền nói: “Quang Vinh và Tồi Cao thay Ngài, bệ tôi xin sám hối với Ngài và bệ tôi là người đầu tiên có đức tin (nơi Ngài).”
- 144.** (Allah) phán: “Này Musa, quả thật, TA đã chọn Ngươi (và ban hồng phúc cho Ngươi) hơn ai khác trong nhân loại qua Bức Thông Điệp và Lời Phán của TA. Cho nên, Ngươi hãy nhận lấy điều mà TA đã ban cho Ngươi và Ngươi hãy là người biết tri ân.”
- 145.** TA đã ghi cho (Musa) trên những tấm (gỗ, đá) những lời răn và chi tiết về mọi thứ. (TA phán bảo Musa): “Ngươi hãy nhận lấy (những lời răn này) bằng tất cả sức mạnh của Ngươi, và Ngươi hãy ra lệnh

cho người dân của Người tận dụng những lời răn tốt nhất, (rồi) TA sẽ cho Người thấy ngôi nhà của những kẻ bất tuân.”

- 146.** TA sẽ khiến cho những kẻ kiêu căng, ngạo mạn bất chấp lẽ phải trên trái đất quay lưng với các dấu hiệu của TA. Nếu chúng nhìn thấy bất kỳ dấu hiệu nào, chúng cũng không có đức tin; nếu chúng nhìn thấy con đường chân lý, chúng sẽ không lấy đó làm con đường (đúng dẫn để đi); nhưng nếu chúng nhìn thấy con đường lệch lạc, chúng sẽ lấy đó làm con đường (như một lối đi tốt đẹp). Sở dĩ như thế là bởi vì chúng đã phủ nhận các dấu hiệu của TA và đã thường thờ ơ và tỏ ra lơ là.
- 147.** Những kẻ đã phủ nhận các dấu hiệu của TA cũng như cuộc gặp gỡ (TA) ở Đồi Sau thì mọi việc làm (tốt đẹp) của chúng đều không có giá trị. Chắc chắn chúng sẽ được đền đáp đúng với những gì chúng đã làm!
- 148.** Và người dân của Musa, sau khi Y (rời đi trình diện Allah), đã làm ra từ đồ trang sức của họ một con bê có thân hình (rỗng bên trong) phát ra được âm thanh (như tiếng rống của bò). Lẽ nào họ không nhận thức được (con bê đó) không thể nói chuyện với họ và cũng không thể hướng dẫn họ đến con đường (chính đạo)?! Họ đã lấy (con bê đó làm thần linh của họ) và thế là họ đã trở thành những kẻ làm điều sai quấy.
- 149.** Khi họ hối hận về việc đã làm và thấy rằng mình đã đi lạc, họ nói: “Nếu như Thượng Đế của bầy tôi không thương xót bầy tôi và tha thứ cho bầy tôi thì chắc chắn bầy tôi sẽ nằm trong số những kẻ thua thiệt.”
- 150.** Khi Musa trở về với người dân của mình, tức giận và đau buồn, nói: “Thật tội tệ cho việc các người đã nghịch lại Ta sau khi Ta rời đi khỏi các người, sao các người lại nôn nóng về mệnh lệnh của Thượng Đế của các người chứ?” Rồi (Musa) ném các tấm (ghi các lời răn) xuống và nắm lấy đầu của người anh (em) của Y kéo lại gần mình. (Harun) nói: “Này con trai của mẹ ta, người

dân quả thật đã đàn áp ta và suýt giết ta, cho nên, chớ đừng trách phạt ta làm kẻ thù vui mừng và chớ đừng liệt ta vào đám người sai trái kia.”

- 151.** (Musa) cầu nguyện (Allah): “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài hãy tha thứ cho bề tôi và người anh (em) của bề tôi, xin Ngài hãy thương xót bầy tôi bởi Ngài là Đấng có lòng thương xót nhất.”
- 152.** Những kẻ đã lấy con bê (làm thần linh) chắc chắn sẽ phải gánh chịu cơn thịnh nộ của Thượng Đế của chúng và chắc chắn sẽ bị hạ nhục trong cuộc sống trần gian này. TA trừng phạt những kẻ bịa đặt điều gian dối đúng như thế.
- 153.** Riêng những ai đã làm điều tội lỗi rồi quay đầu sám hối sau đó và có đức tin (thì họ sẽ thấy) Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
- 154.** Rồi khi cơn giận đã nguôi ngoai, Musa nhật lại các tấm (ghi các lời răn), và trong các tấm (ghi các lời răn) đó có sự hướng dẫn và hồng phúc cho những người kính sợ Thượng Đế của họ.
- 155.** Musa đã lựa chọn bảy mươi người trong số người dân của Y đưa chúng đến chỗ hẹn của TA.⁽⁴⁾ Rồi khi trận động đất bắt phạt chúng. (Musa) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, nếu muốn Ngài có thể đã tiêu diệt họ và cả bề tôi trước khi đến đây. Lẽ nào Ngài lại tiêu diệt bầy tôi bởi hành động của những kẻ ngu ngốc trong bầy tôi? Chẳng qua đó chỉ là sự thử thách mà Ngài đã dùng nó để làm lạc đường kẻ nào Ngài muốn và hướng dẫn ai đi đúng đường Ngài muốn. Ngài là Đấng Bảo Hộ của

(4) Khi đến chỗ hẹn, họ đòi được tận mắt nhìn thấy Allah, họ nói với Musa: “Này Musa, chúng tôi không thể nào tin vào Người cho đến khi chúng tôi tận mắt thấy được Allah xuất hiện.” Vậy là Allah cho trận động đất bắt lấy họ. (Xem câu 55 chương 2 - Al-Baqarah)

bây tôi, xin Ngài hãy tha thứ cho bây tôi và thương xót bây tôi, bởi Ngài là Đấng Tha Thứ tốt nhất!”

- 156.** “Xin Ngài an bài cho bây tôi những điều tốt đẹp ở trần gian và ở Đời Sau, quả thật bây tôi nguyện quay về sám hối với Ngài.” (Allah) phán: “Hình phạt của TA, (TA dùng nó) để trừng trị kẻ nào TA muốn, tuy nhiên, lòng thương xót của TA bao trùm tất cả mọi thứ. Vì vậy, TA sẽ an bài những điều tốt đẹp cho những người ngoan đạo và xuất Zakah và những người có đức tin nơi các Lời Mặc Khải của TA.”
- 157.** Những người mà họ đi theo vị Sứ Giả (Muhammad), vị Nabi mù chữ, vị mà họ tìm thấy Y được nhắc đến trong Tawrah (Cựu Ước) và Injil (Tân Ước) của họ. Y ra lệnh cho họ làm điều thiện và ngăn cấm họ làm điều xấu, Y cho phép họ dùng những thứ tốt lành và cấm họ dùng những thứ ô uế, Y trút bỏ gánh nặng và xiềng xích đang đè nặng lên họ. Vì vậy, những ai có đức tin nơi Y, ủng hộ Y, giúp đỡ Y và đi theo Ánh Sáng đã được ban xuống cho Y là những người thành công.
- 158.** (Hỡi Thiên Sứ!) Ngươi hãy nói: “Hỡi nhân loại! Ta đích thực là Sứ Giả của Allah được cử phái đến cho tất cả các ngươi. Ngài là Đấng thống trị các tầng trời và trái đất, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đấng làm cho sống và làm cho chết. Vì vậy, các ngươi (hỡi nhân loại) hãy có đức tin nơi Allah và nơi Sứ Giả của Ngài, một vị Nabi mù chữ có đức tin nơi Ngài và nơi các lời Mặc Khải của Ngài. Các ngươi hãy đi theo Y để may ra các ngươi được hướng dẫn (đúng đường).”
- 159.** Trong đám dân của Musa (Israel) có một cộng đồng hướng dẫn đúng sự thật và phân xét công bằng dựa trên sự thật.
- 160.** TA đã chia (dân Israel) thành mười hai bộ lạc. TA đã mặc khải cho Musa khi Y cầu xin ban nước cho người dân của mình bằng lời phán: “Ngươi hãy đánh cây gậy của mình lên tảng đá!” (Sau khi Musa đánh gậy lên tảng đá), nó liền phun ra mười hai

ngọn suối, mỗi bộ lạc đều biết nguồn nước uống của mình. TA đã dùng mây che mát cho họ và ban xuống cho họ Mann (loại thức uống giống như mật ong) và chim cút (với lời phán): “Các người hãy ăn thực phẩm tốt lành mà TA đã ban cấp cho các người!” (Nhưng họ không biết hài lòng và tri ân), và họ không gây thiệt hại cho TA (về điều đó) mà ngược lại họ chỉ gây thiệt hại cho chính bản thân mình.

- 161.** (Hỡi Thiên Sứ, Người hãy nhớ lại khi Allah phán bảo dân Israel): “Các người hãy vào thị trấn (Jerusalem) này, các người hãy tự do ăn (thực phẩm) bất cứ nơi nào của thị trấn tùy thích và các người hãy cầu nguyện (TA): ‘Xin Ngài tha thứ tội lỗi cho bầy tôi’ và các người hãy vào công trong sự phủ phục, TA sẽ tha thứ tội lỗi cho các người, và TA sẽ ban thêm (phần thưởng) cho những người làm tốt.”
- 162.** Tuy nhiên, những kẻ làm điều sai quấy đã thay đổi lời phán đã được truyền cho họ, vì vậy, TA đã giáng tai họa từ trời xuống trừng phạt chúng bởi những điều sai quấy mà chúng đã làm.
- 163.** (Người - hỡi Thiên Sứ) hãy hỏi (dân Do Thái) về một thị trấn nằm ven biển đã vi phạm (giới cấm) của ngày thứ bảy - khi cá của họ đến với họ một cách công khai vào ngày thứ bảy của họ, còn vào ngày ngoài ngày thứ bảy thì chúng không đến với họ. Như thế đó, TA (Allah) đã thử thách họ bởi những điều mà họ đã bất tuân và dấy loạn.⁽⁵⁾
- 164.** (Người - hỡi Thiên Sứ hãy nhớ lại khi một nhóm trong số họ khuyên can nhóm người vi phạm giới cấm vào ngày thứ bảy)

---

(5) Do một nhóm những người Do Thái đã bất tuân Allah nên Ngài đã trừng phạt họ bằng cách Ngài cho đàn cá từ biển kéo nhau lội vào bờ chỉ vào ngày thứ bảy còn những ngày khác thì không có con cá nào và Ngài cấm họ săn bắt cá vào ngày thứ bảy. Tuy nhiên, chúng nào tật náy, với bản chất gian xảo, họ không bắt cá vào ngày thứ bảy mà vào ngày hôm đó, họ đào ao và giăng lưới giữ đàn cá lại để qua ngày chủ nhật hôm sau họ mới bắt. Thế là Allah đã biến họ thành loài khi.

thì một nhóm (khác) trong số họ nói: “Tại sao các người lại đi khuyên can một đám người mà Allah muốn hủy diệt hoặc muốn trừng phạt họ bằng hình phạt khủng khiếp?” (Nhóm người đó) bảo: “Chúng tôi muốn có lý do trước Thượng Đế của các người (rằng chúng tôi đã hết trách nhiệm) và hy vọng họ biết kính sợ (Allah)!”

- 165.** Do đó, khi họ (đám người vi phạm giới cấm của ngày thứ bảy) quên đi mọi lời nhắc nhở, TA cứu vớt những người ngăn cản (người khác) làm điều sai trái và bắt phạt những kẻ làm điều sai quấy bằng hình phạt khủng khiếp bởi những gì mà họ đã bắt tuân.
- 166.** Cho nên, khi bọn họ công khai làm điều cấm thì TA phán bảo họ: “Đám người các người hãy biến thành loài khỉ hèn hạ!”
- 167.** (Người - hồi Thiên Sứ hãy nhớ lại) khi Thượng Đế của Người tuyên bố rằng Ngài chắc chắn sẽ phục sinh bọn họ vào Ngày Tận Thế, kẻ tội lỗi trong số họ sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc. Quả thật, Thượng Đế của Người rất nhanh chóng trong việc trừng phạt, song Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung.
- 168.** TA đã chia cắt họ (Do Thái) thành các cộng đồng sống rải rác trên trái đất. Trong số họ, có những người lương thiện và cũng có những kẻ không như thế. TA đã thử thách họ cả điều tốt lẫn điều xấu hi vọng họ biết quay về (với chân lý).
- 169.** Rồi sau họ, có một thế hệ thừa hưởng Kinh Sách (Tawrah). Tuy nhiên, thế hệ này nhận lấy món lợi (của trần gian cho việc bóp méo Kinh Sách) và chúng bảo: “Rồi chúng ta sẽ được tha thứ thôi.” (Cứ như thế), nếu có món lợi tương tự đến với chúng (một lần nữa) thì chúng cũng sẽ liền nhận nó (giống như thế). Lẽ nào giao ước trong Kinh Sách không ràng buộc họ rằng họ chỉ được phép nói sự thật về Allah và lẽ nào

họ đã không đọc những điều răn trong đó?! Quả thật, ngôi nhà ở cõi Đời Sau tốt đẹp hơn cho những người ngoan đạo, lẽ nào các ngươi không hiểu được (điều đó)?!

- 170.** Những ai nắm chặt Kinh Sách (Tawrah) và thiết lập lễ nguyện Salah (một cách chu đáo) thì chắc chắn TA (Allah) không làm mất phần thưởng của những người ngoan đạo.
- 171.** Và (Ngươi - hồi Thiên Sứ, hãy nhớ lại) khi TA nhắc ngọn núi lên bên trên (dân Israel) tựa như nó là tán che (trên đầu của họ) và họ tưởng nó sẽ rơi xuống đè họ. (TA) phán bảo: “Các ngươi hãy nắm chặt những gì TA đã ban cho các ngươi và các ngươi hãy ghi nhớ các điều răn dạy trong đó, mong rằng các ngươi sẽ ngoan đạo.”
- 172.** (Ngươi - Thiên Sứ Muhammad – hãy nhớ lại) khi Thượng Đế của Ngươi bắt con cháu của Adam, hậu duệ của họ được tạo ra từ các xương sống của họ, xác nhận đối với chính bản thân họ (trước câu hỏi): “Có phải TA là Thượng Đế của các ngươi?” Họ đáp: “Bẩm, đúng vậy (Ngài chính là Thượng Đế của bầy tôi). Bầy tôi xin xác nhận.” (Việc TA hỏi các ngươi như thế là bởi vì e rằng) vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng, các ngươi sẽ nói: “Bầy tôi thực sự đã không biết điều này.”
- 173.** Hoặc các ngươi sẽ nói: “Quả thật chỉ tại trước đó cha mẹ của bầy tôi thờ phượng nhiều thần linh còn bầy tôi chỉ là hậu duệ đi theo sau họ mà thôi. Lẽ nào Ngài sẽ hủy diệt bầy tôi bởi những điều do những kẻ nguỵ tạo đã làm?!”
- 174.** TA (Allah) đã trình bày rõ các Lời Mặc Khải như thế đó, mong rằng chúng sẽ quay về (với chính đạo).
- 175.** Ngươi (hồi Thiên Sứ) hãy xướng đọc cho họ nghe chuyện về

một người đàn ông⁽⁶⁾ mà TA đã ban cho y (kiến thức về) một vài Dấu Hiệu của TA nhưng y đã gạt bỏ chúng nên Shaytan đã bám theo y, thế là y trở thành kẻ lầm lạc.

- 176.** Nếu TA muốn, TA có thể nâng y lên (với kiến thức về các Dấu Hiệu của TA mà TA đã ban cho y). Tuy nhiên, y cứ muốn bầu víu mãi (cuộc sống trên) trái đất và theo đuổi dục vọng của bản thân. Hình ảnh của y giống như hình ảnh của con chó: dù Người đánh đuổi nó hoặc không đánh đuổi nó thì nó vẫn cứ lè lưỡi ra. Đó là hình ảnh thí dụ về đám người phủ nhận các dấu hiệu của TA. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy kể lại những câu chuyện đó mong rằng họ sẽ suy ngẫm (về bản thân của họ).
- 177.** Thật tội tệ cho hình ảnh của đám người đã phủ nhận các dấu hiệu của TA và chính họ đã làm hại bản thân mình.
- 178.** Ai đã được Allah hướng dẫn sẽ đi đúng đường (đến chân lý) còn ai đã bị Ngài làm cho lầm lạc thì đó là những kẻ thất bại.
- 179.** Quả thật, TA (Allah) đã tạo cho Hỏa Ngục đa số loài Jinn và con người. Họ có trái tim nhưng không hiểu, họ có đôi mắt nhưng không nhìn thấy, họ có đôi tai nhưng không nghe được. Họ giống như loài súc vật, thậm chí còn tệ hơn nữa là đấng khác. Họ là những kẻ thờ ơ và vô tâm (với Đờri Sau).

---

(6) Người đàn ông được đề cập đến thuộc dân Israel có tên gọi là Bal-'am bin Ba-'ura. Trong số kiến thức về các Dấu Hiệu của Allah mà Ngài đã ban cho ông ta có kiến thức về các đại danh của Ngài. Người đàn ông này đã biết được một đại danh đặc biệt của Allah. Khi ông ta cầu xin Allah bằng đại danh đó của Ngài, bất cứ điều gì ông ta cầu xin đều được Ngài chấp nhận và đáp lại. Tuy nhiên, vì quá tham vật chất thế gian nên ông ta đã trở thành một kẻ lầm lạc. Có lời nói rằng: Người đàn ông tên Bal' am bin Ba'ura này thuộc dân Israel vào thời của Nabi Musa. Allah đã ban cho ông ta kiến thức về các Dấu Hiệu của Ngài. Nabi Musa phái ông ta đi kêu gọi một vị vua của Madyan. Vị vua này đã trọng đãi ông ta và ban cho ông ta nhiều đặc ân khiến ông ta quên mất sứ mạng và trở thành một kẻ lầm lạc.

- 180.** Allah có các tên gọi tốt đẹp nhất, bởi thế, các ngươi hãy cầu nguyện Ngài với những tên gọi đó. Các ngươi hãy mặc kệ những kẻ bóp méo các tên gọi của Ngài, rồi đây chúng sẽ nhận lấy hậu quả cho những điều chúng làm.
- 181.** Trong số những người TA đã tạo, có một nhóm người hướng dẫn (người khác) bằng chân lý và dựa vào đó mà đối xử công bằng (với mọi người).
- 182.** Những kẻ phủ nhận các dấu hiệu của TA, TA sẽ cuốn chúng vào con đường hủy diệt nhưng chúng lại không biết.
- 183.** TA tạm tha cho chúng, quả thật kế hoạch của TA rất chắc chắn.
- 184.** Lẽ nào chúng vẫn không chịu suy ngẫm?! Người bạn của chúng (Muhammad) không phải là một gã điên mà đích thực là một vị cảnh báo công khai.
- 185.** Lẽ nào chúng không quan sát thấy sự thống trị trời đất và mọi thứ mà Allah đã tạo ra? Có thể tuổi thọ của họ đã sắp kết thúc. Thế còn lời nói nào ngoài (Qur'an) mà họ sẽ tin đây!
- 186.** Ai mà Allah làm cho làm lạc sẽ không được ai hướng dẫn và Ngài sẽ bỏ mặc họ chơ vơ, vất vưởng trong sự thái quá của họ.
- 187.** (Những kẻ phủ nhận Đòi Sau) hỏi Ngươi (hỡi Thiên Sứ) về Ngày Tận Thế bao giờ xảy đến. Ngươi hãy nói: “Chỉ Thượng Đế của Ta mới biết rõ, không ai có thể tiết lộ thời khắc đó ngoại trừ một mình Ngài.” (Thời khắc đó) sẽ rất nặng nề đối với (vạn vật) trong các tầng trời và trái đất. Nó sẽ đến với các ngươi một cách bất ngờ. Chúng hỏi Ngươi như thể Ngươi rất đỗi quen thuộc với thời khắc đó lắm vậy. Ngươi hãy nói với chúng: “Chỉ Thượng Đế của Ta mới biết rõ, tuy nhiên, đa số nhân loại lại không biết (điều đó).”
- 188.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Ta không có quyền năng chi phối điều lợi hoặc điều hại cho bản thân mình ngoại trừ những gì Allah muốn. Nếu Ta thực sự biết điều vô hình thì Ta đã thu

gom cho bản thân mình nhiều điều tốt đẹp và đã không có bất kỳ điều xấu nào chạm đến Ta. Quả thật, Ta chỉ là một người cảnh báo (về Hỏa Ngục) và một người báo tin mừng (về Thiên Đàng) cho những người có đức tin.”

- 189.** “Ngài là Đấng đã tạo ra các người (hỡi nhân loại) từ một cá thể duy nhất (Adam), rồi từ (xương sườn của) Y Ngài tạo ra cho Y người vợ (Hauwa) để Y sống yên bình cùng với vợ của mình. Thế là (theo quy luật) khi người chồng ôm phủ lấy người vợ của mình thì người vợ mang thai, nhưng (trong thời gian đầu người vợ chưa cảm nhận được vì) cái thai còn nhẹ). Đến khi cái thai trở nên nặng nề thì cả hai vợ chồng (thường) cầu nguyện Allah, Thượng Đế của hai người: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, nếu Ngài ban cho bầy tôi một đứa con tốt lành (về mọi mặt) thì bầy tôi chắc chắn vô cùng biết ơn (Ngài).”
- 190.** Tuy nhiên, khi Ngài ban cho hai vợ chồng họ đứa con tốt lành (như họ cầu mong) thì họ lại dựng lên những thần linh ngang vai với Ngài⁽⁷⁾ về đứa con mà Ngài đã ban cho vợ chồng họ. Nhưng Allah luôn Tối Thượng vượt bên trên mọi thứ mà họ qui cho Ngài.
- 191.** Lẽ nào chúng (những kẻ tổ hợp thần linh cùng với Allah) tổ hợp cùng với Ngài những thứ không tạo ra được bất cứ vật gì trong khi những thứ đó lại là những tạo vật được (Allah) tạo ra?!
- 192.** (Những thứ mà chúng tổ hợp cùng với Allah) không thể giúp đỡ chúng cũng không thể tự giúp mình.

---

(7) Có Hadith ghi lại rằng, trong những đợt con trai đầu, Adam đặt tên là ‘Abidullah và ‘Abdullah (nghĩa là nô lệ của Allah) nhưng tất cả đều chết yểu, thừa cơ hội nên Iblis đến xúi vợ chồng Adam và Hauwa, bảo: “Nếu hai người đặt tên con trai mình bằng tên khác với cái tên đã từng đặt trước đây thì nó sẽ sống khỏe.” Thế là khi có con trai, Adam đã đặt tên là ‘Abdul Harith (nô lệ của Harith) và đứa con đó lại sống khỏe mạnh. (Trích từ Tafsir At-Tabari). Tuy nhiên, có nhiều Tafsir rằng, sự tổ hợp mà Allah muốn nói đến trong câu Kinh là ám chỉ một số cộng đồng loài người chứ không phải Adam và Hauwa.

- 193.** Nếu các người (những kẻ thờ phượng các thần linh ngoài Allah) có gọi chúng đến với nguồn chỉ đạo thì chúng cũng không theo các người, dù các người có gọi chúng hay các người im lặng thì cũng bằng thừa mà thôi.
- 194.** Thật ra những thứ mà các người cầu nguyện ngoài Allah cũng chỉ là những bề tôi (của Allah) giống như các người mà thôi. Do đó, các người cứ hãy cầu nguyện đến chúng xem chúng có đáp lại lời nguyện cầu của các người không nếu các người nói thật!
- 195.** Lễ nào (những thứ được thờ phượng ngoài Allah) có chân biết đi, có tay biết cầm nắm, có mắt nhìn thấy, hoặc có tai có thể nghe được? Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các người cứ hãy cầu nguyện những thứ mà các người đã tổ hợp (cùng với Allah), rồi các người hãy cùng nhau lên kế hoạch hãm hại Ta xem nào, đừng để Ta có thời gian nghĩ ngợi gì cả!”
- 196.** “Quả thật, Đấng Bảo Hộ của Ta chính là Allah, Đấng đã ban xuống Kinh (Qur'an cho Ta) và Ngài bảo hộ những người đức hạnh và lương thiện.”
- 197.** “Còn những thứ mà các người cầu nguyện ngoài Ngài không có khả năng giúp đỡ các người và cũng không thể tự giúp bản thân chúng.”
- 198.** Dẫu các người (hỡi những kẻ thờ cúng bực tượng) có kêu gọi chúng (các thần linh của các người) đến với nguồn chỉ đạo thì chúng cũng không nghe. Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ thấy (các thần linh của những kẻ đa thần đó) hướng mắt về Người nhưng thật ra chúng không nhìn thấy gì cả.
- 199.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy lượng thứ, hãy bảo ban điều đúng và hãy tránh xa những kẻ ngu dốt.
- 200.** Nếu như có sự quấy nhiễu từ Shaytan (vào tâm trí Người) thì Người hãy cầu xin Allah phù hộ che chở, quả thật, Ngài là Đấng Hằng Nghe, Hằng Biết.

- 201.** Quả thật, những người ngoan đạo (sợ Allah) khi có nhóm Shaytan nào đó đến quấy nhiễu, họ liền nhớ (đến Allah) thì họ sẽ thấy (ánh sáng chỉ đạo trở lại).
- 202.** Những anh em của (Shaytan) không ngừng tìm cách lôi kéo họ đi lạc, và chúng sẽ không bỏ ngang (ý đồ đó).
- 203.** Khi Người (hỡi Thiên Sứ) không mang đến cho họ (những kẻ đa thần) một dấu hiệu lạ thì họ bảo: “Sao người không tự bịa ra một dấu hiệu lạ nào đó đi?!” Người hãy nói: “Quả thật, Ta chỉ làm theo điều đã được Thượng Đế của Ta mặc khải cho Ta. Đây (Qur'an) là bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của các người. Nó là nguồn chỉ đạo và là hồng ân cho đám người có đức tin.”
- 204.** Khi Qur'an được xướng đọc, các người hãy lắng nghe và hãy giữ yên lặng, mong rằng các người được (Allah) thương xót.
- 205.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhớ đến Thượng Đế của Người trong lòng bằng sự hạ mình (và bằng lời tụng niệm) nhỏ khẽ, không to tiếng, vào sáng chiều, và Người chớ đùng như những kẻ lơ là, thờ ơ (không nhớ tới Allah)!
- 206.** Quả thật (các Thiên Thần) ở nơi Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) không hề tự cao tự đại trước việc thờ phượng Ngài; Họ luôn tán dương và quỳ lạy Ngài.

8 - Al-Anfal^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Họ (các vị Sahabah) hỏi Người (hỡi Thiên Sứ) về chiến lợi phẩm. Người hãy bảo họ: “Chiến lợi phẩm thuộc về Allah và Thiên Sứ (của Ngài). Vì vậy, các người (những người có đức tin) hãy kính sợ Allah và hãy cư xử hài hòa giữa các người; và các người hãy tuân lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài nếu các người thực sự là những người có đức tin.”
2. Quả thật, những người có đức tin là những người mà khi nghe nhắc đến Allah thì con tim của họ sợ hãi, còn khi nghe xướng đọc các Lời Mặc Khải của Ngài thì họ tăng thêm đức tin và họ hoàn toàn phó thác cho Thượng Đế của họ.
3. (Những người có đức tin) là những người chu đáo duy trì lễ nguyện Salah và chi dùng bổng lộc mà TA ban cấp (cho con đường chính nghĩa của TA).
4. Những người đó mới là những người có đức tin đích thực. (Rồi đây) họ sẽ có được những cấp bậc vinh dự ở nơi Thượng Đế của họ, cùng với sự tha thứ và bổng lộc dồi dào (từ nơi Ngài).
5. Tương tự (như mệnh lệnh chia chiến lợi phẩm), việc Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) đã ra lệnh cho Người rời khỏi nhà (đi chinh chiến với kẻ thù) là điều đúng đắn. Tuy nhiên, có một nhóm tín đồ có đức tin lại ghét (việc cùng Người đi chinh chiến).
6. Họ tranh luận với Người về sự đúng đắn (của việc đi chinh chiến) sau khi nó đã được trình bày rõ ràng (cho họ). (Họ lo sợ) như thể họ đang bị dẫn đến cái chết và họ đang nhìn thấy (cảnh chết trước mặt họ).

(*) Al-Anfal (Chiến Lợi Phẩm).

7. (Các người - những người có đức tin hãy nhớ lại) việc Allah đã hứa với các người (về sự thắng lợi) cho dù các người đối đầu với đoàn nào trong hai đoàn (của địch). (Tuy nhiên), trong thâm tâm, các người mong được chạm trán với (đoàn thương buôn) không trang bị vũ khí (vì các người lo lắng cho kết cuộc xấu) còn Allah thì lại muốn khẳng định sự thật bằng Lời Phán của Ngài đồng thời Ngài muốn chặt đứt gốc rễ của những kẻ vô đức tin.
8. Mục đích để Ngài chứng minh (với các người) rằng chân lý vẫn là chân lý và sự ngụy tạo vẫn là sự ngụy tạo, dẫu cho những kẻ tội lỗi căm ghét (điều đó).
9. (Các người - những người có đức tin, hãy nhớ lại lúc ở Badr) khi các người cầu xin Thượng Đế của các người (cứu giúp). Ngài đã đáp lại lời cầu nguyện của các người (với lời phán): “Chắc chắn TA sẽ trợ giúp các người với một ngàn Thiên Thần xếp thành hàng (phía sau các người).”
10. Quả thật, Allah làm điều đó chẳng qua chỉ để (tinh thần của) các người phấn khởi và làm cho các người an lòng, chứ mọi sự thắng lợi đều do Allah cả, Ngài là Đấng Quyền Năng, Đấng Sáng Suốt.
11. (Các người - những người có đức tin, hãy nhớ lại lúc ở Badr) khi Ngài (Allah) làm cho các người ngủ thiếp đi một giấc để trấn an (nỗi sợ hãi của các người) và Ngài cho mưa từ trời xuống để thanh lọc các người, để tẩy sạch vết bẩn của Shaytan, để củng cố tâm lòng của các người thêm kiên cường và để giữ vững bàn chân của các người.
12. (Người - hồi Thiên Sứ, hãy nhớ lại) khi Thượng Đế của Người đã mặc khải cho các Thiên Thần: “Quả thật, TA luôn bên cạnh các người, vì vậy, các người hãy làm vững lòng những người có đức tin. TA sẽ gieo nỗi sợ hãi vào lòng của những kẻ vô đức tin. Do đó, các người hãy đánh vào cổ và hãy đánh từng ngón tay của chúng.”
13. Sở dĩ chúng bị hậu quả như thế là do chúng đã chống đối Allah và Thiên Sứ của Ngài. Và kẻ nào dám chống đối Allah và Thiên

Sứ của Ngài (thì hãy biết rằng) quả thật Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng trị.

14. Đó là (hình phạt) dành cho các người (hỡi những kẻ chống đối Allah và Thiên Sứ của Ngài). Bởi thế, các người hãy nếm lấy nó và (các người hãy nên biết) rằng những kẻ vô đức tin chắc chắn sẽ phải bị trừng phạt nơi Hỏa Ngục (vào Đồi Sau).
15. Hỡi những người có đức tin, khi các người chạm trán với kẻ thù nơi sa trường thì các người chớ quay lưng bỏ chạy.
16. Ai quay lưng bỏ chạy vào ngày (chạm trán) đó, trừ phi chỉ để dụ địch vào bẫy hoặc chỉ để rút lui về nhập với đoàn quân của mình, bằng không, chắc chắn y sẽ phải hứng chịu cơn thịnh nộ của Allah và nơi ở của y chắc chắn sẽ là Hỏa Ngục, một nơi ở vô cùng tồi tệ.
17. (Thật ra) các người (hỡi những người có đức tin) không giết chúng (những kẻ đa thần tại Badr) mà chính Allah đã giết chúng, và không phải Người (hỡi Thiên Sứ) đã ném khi Người ném (một nắm đất tại Badr) mà chính Allah đã ném (làm cho họ mờ mắt). (Việc Ngài để các người với số lượng quân binh ít chạm trán với địch có số lượng quân binh nhiều và hùng mạnh hơn) là để Ngài thử thách những người có đức tin bằng một sự thử thách tốt đẹp từ nơi Ngài. Quả thật, Allah hằng nghe, hằng biết.
18. (Sự thắng lợi) đó của các người là do Allah đã làm suy giảm kế hoạch của những kẻ vô đức tin.
19. Nếu các người (những kẻ đa thần) yêu cầu sự phân định rạch ròi thì nó đã xảy ra với các người (tại Badr). Tuy nhiên, nếu các người dừng lại thì sẽ tốt hơn cho các người, còn nếu các người tái diễn (việc tấn công) thì TA (Allah) cũng sẽ tái diễn (việc phù hộ họ chiến thắng và các người vẫn tiếp tục thất bại) và lực lượng của các người không giúp ích được gì cho các người dẫu các người có đông bao nhiêu đi chăng nữa, bởi quả thật Allah luôn sát cánh với những người có đức tin.

20. Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy tuân lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài, các ngươi chớ dùng quay lưng với Y trong khi các ngươi vẫn đang nghe (các câu Kinh Qur'an được đọc cho các ngươi).
21. Các ngươi chớ dùng hành xử như những kẻ chỉ biết nói: "Chúng tôi đã nghe" nhưng thật ra họ không nghe.
22. Quả thật, loài vật xấu xa nhất đối với Allah là kẻ điếc, cảm không hiểu gì.
23. Nếu Allah biết ở họ thực sự có điều tốt thì chắc chắn Ngài đã cho họ nghe (nhưng họ chẳng có điều tốt đẹp nào nên) cho dù Ngài có cho họ nghe (chân lý) thì họ vẫn ngoan đĩ.
24. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi hãy đáp lại lời mời gọi của Allah và Thiên Sứ (của Ngài) khi Y mời gọi các ngươi đến với điều giúp các ngươi sống (tốt lành). Các ngươi hãy biết rằng Allah can thiệp giữa một người và trái tim của y và rồi đây các ngươi sẽ phải quay về trình diện Ngài.
25. Các ngươi (hỡi những người có đức tin) hãy coi chừng tai họa (của Allah giáng xuống) bởi lẽ không chỉ riêng những kẻ tội lỗi trong các ngươi sẽ phải hứng chịu (mà ngay cả các ngươi cũng phải vạ lây). Các ngươi hãy biết rằng Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
26. (Hỡi những người có đức tin), các ngươi hãy nhớ lại lúc các ngươi còn ở vùng đất (Makkah) chỉ là một nhóm thiểu số yếu thế luôn lo sợ bị vây bắt thủ tiêu. Thế rồi (Allah) đã ban cho các ngươi một nơi lánh nạn, tăng cường sức mạnh cho các ngươi qua sự trợ giúp của Ngài và ban cho các ngươi bổng lộc tốt sạch, mong rằng các ngươi biết tạ ơn (Ngài).
27. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi đừng lừa dối Allah và Sứ Giả (Muhammad), và các ngươi chớ gian lận những tín vật được ủy thác cho các ngươi trong lúc các ngươi biết rõ (đó là lừa dối và bất tín).

28. Các ngươi hãy biết rằng tài sản và con cái của các ngươi thật ra chỉ là một sự thử thách, nhưng ở nơi Allah chắc chắn sẽ có một phần thưởng vĩ đại.
29. Hỡi những người có đức tin, nếu các ngươi sợ Allah, Ngài sẽ phú cho các ngươi tiêu chuẩn phân biệt (lễ phải) đồng thời sẽ xóa tội lỗi của các ngươi và tha thứ cho các ngươi. Quả thật, Allah có vô vàn thiên ân vĩ đại.
30. (Ngươi - hỡi Thiên Sứ Muhammad, hãy nhớ lại) khi những kẻ vô đức tin mưu định giam cầm Ngươi hoặc sát hại Ngươi hoặc trục xuất Ngươi ra khỏi xứ. Chúng hoạch định mưu kế và Allah cũng hoạch định (mưu kế của Ngài), tuy nhiên, Allah là Đấng hoạch định ưu việt.
31. (Những kẻ đa thần), khi các Lời Mặc khải của TA được xướng đọc cho chúng thì chúng bảo: “Thật ra chúng tôi đã từng nghe (những điều này). Nếu chúng tôi muốn, chúng tôi có thể sáng tác những lời tương tự. Đây chẳng qua chỉ là những câu chuyện cổ tích thời xưa.”
32. (Ngươi - hỡi Thiên Sứ Muhammad, hãy nhớ lại) khi chúng (những kẻ đa thần) cầu nguyện (mang tính thách thức): “Lạy Allah, nếu như điều (mà Muhammad mang đến) là sự thật thì xin Ngài hãy cho trận mưa đá từ trên trời trút xuống đè chúng tôi hoặc xin Ngài hãy mang đến cho chúng tôi một hình phạt đau đớn!”
33. (Quả thật), Allah không trừng phạt (cộng đồng của Ngươi) khi Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) vẫn đang sống giữa bọn họ, và Allah cũng không trừng phạt họ khi họ vẫn còn cầu xin (TA) tha thứ.
34. Sao Allah không trừng phạt chúng (những kẻ đa thần) khi mà chúng ngăn cản (thiên hạ) vào Masjid Haram (Makkah). Chúng đâu phải là những người bảo quản Nó. Quả thật, chỉ những người ngoan đạo (sợ Allah) mới là những người bảo quản Nó. Tuy nhiên, đa số bọn chúng không biết (điều đó).

35. Lễ nguyện Salah của chúng (những kẻ đa thần) tại Ngòi Đền (Ka'bah) không gì hơn ngoài việc huýt sáo và vỗ tay. Vì vậy, các người hãy ném lấy hình phạt bởi những gì các người đã phủ nhận.
36. Quả thật, những kẻ vô đức tin thường chi dùng tài sản của chúng vào việc ngăn chặn con đường chính đạo của Allah. Vì vậy, chúng sẽ tiếp tục chi dùng tài sản của chúng (vào việc đó), rồi đây chúng sẽ phải hối tiếc và cuối cùng chúng sẽ thất bại. Quả thật, những kẻ vô đức tin sẽ bị đẩy vào Hỏa Ngục (ở Đồi Sau).
37. Mục đích để Allah tách biệt (những kẻ vô đức tin) bản thủ ra khỏi (những người có đức tin) tốt lành và để Ngài nhập chung tất cả những kẻ bản thủ lại thành một đồng chất chồng lên nhau trong Hỏa Ngục. Chúng là những kẻ thất bại và thua thiệt.
38. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo những kẻ vô đức tin nếu chúng biết dừng lại (việc ngăn chặn Islam và có đức tin nơi Allah) thì tội lỗi của chúng trong quá khứ sẽ được tha thứ, còn nếu chúng tiếp tục ngoan cố thì quả thật tiền lệ của các dân tộc [nổi loạn] trước đây (sẽ là sự cảnh báo dành cho chúng).”
39. Các người (những người có đức tin) hãy tiếp tục đánh chúng cho đến khi nào chúng chấm dứt hành động quấy nhiễu (ngăn cản mọi người đến với tôn giáo Islam) và cho đến khi tôn giáo hoàn toàn thuộc về (một mình) Allah. Nhưng nếu chúng chịu dừng lại thì chắc chắn Allah hằng thấy rõ mọi hành động của chúng.
40. Còn nếu chúng từ chối thì các người hãy biết rằng Allah chính là Đấng Bảo Hộ của các người. Đấng Bảo Hộ ưu việt, Đấng Trợ Giúp ưu việt.
41. Các người (những người có đức tin) hãy biết rằng bất cứ thứ gì (từ chiến lợi phẩm) mà các người thu được trên chiến trường thì (các người phải chia thành 5 phần, trong đó bốn phần là của những người tham chiến), một phần năm còn lại là của Allah,

của Thiên Sứ (Muhammad), của dòng họ (của Thiên Sứ)⁽¹⁾, của trẻ mồ côi, của người nghèo và người lỡ đường, nếu các người có đức tin nơi Allah và nơi những gì TA đã mặc khải cho người bề tôi (Muhammad) của TA vào ngày phân biệt (giữa chính và tà), ngày mà hai phe (những người Muslim và những kẻ đa thần Quraish) gặp nhau (tại Badr). Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.

42. Các người (những người có đức tin) hãy nhớ lại lúc các người ở phía bên này gần (thung lũng Badr) và họ (những kẻ đa thần Quraish) ở phía bên kia cách xa (thung lũng) hơn, còn đoàn khách thương thì ở vị trí thấp hơn các người (đang di chuyển về hướng biển đỏ). Nếu như các người đã hẹn giao chiến (với chúng từ trước) thì chắc chắn các người đã gặp phải sự thất bại. Tuy nhiên, (cuộc giao chiến đã diễn ra) là bởi vì Allah muốn hoàn thành một vấn đề đã được định sẵn, (đó là) để ai tới số chết thì phải chết theo bằng chứng rõ ràng và ai vẫn còn sống thì sẽ sống theo bằng chứng rõ ràng. Quả thật, Allah hằng nghe, hằng biết.
43. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), Người hãy nhớ lại việc Allah đã cho Người nằm mơ thấy số lượng của quân địch chỉ là số ít. Nếu Ngài cho Người thấy chúng là một lực lượng đông đảo thì chắc chắn các người đã yếu lòng và lo sợ, chắc chắn các người đã tranh cãi nhau về việc (có nên giao chiến với quân địch hay không). Tuy nhiên, Allah đã phù hộ cho các người được bình an. Quả thật, Ngài biết rõ những điều nằm trong lòng (của mọi người).
44. Các người (những người có đức tin) hãy nhớ lại khi (Allah) đã làm cho các người thấy (quân địch) chỉ gồm một lực lượng ít ỏi trong mắt của các người (để các người can đảm giao chiến với chúng), đồng thời Ngài làm cho (chúng thấy) các người chỉ là một lực lượng rất ít trong mắt của chúng (khiến chúng khinh thường

---

(1) Dòng họ của Thiên Sứ là những người thuộc con cháu của ông cố Hashim và ông nội Al-Muttalib của Người.

và chủ quan), mục đích để Allah hoàn thành sự việc đã được định sẵn. Quả thật, mọi sự việc đều được đưa về trình Allah.

45. Hồi những người có đức tin, khi các người chạm trán với một toán nào đó (của địch) thì các người hãy đứng vững (không bỏ chạy) và hãy tụng niệm Allah thật nhiều, mong rằng các người thành công.
46. Các người hãy tuân lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài; các người đừng bắt đồng và tranh cãi nhau kéo các người mất đi sức mạnh và trở nên hèn yếu. Các người hãy kiên nhẫn, bởi quả thật Allah ở cùng với những người kiên nhẫn.
47. Các người đừng giống như những kẻ (đa thần) rời xứ sở (Makkah) của chúng với dáng điệu ngạo mạn và thái độ xúc xược, muốn phô trương uy thế và sức mạnh cho thiên hạ thấy và muốn ngăn cản (thiên hạ) khỏi con đường của Allah. Tuy nhiên, Allah bao quát tất cả những gì chúng làm.
48. Các người (những người có đức tin) hãy nhớ lại việc Shaytan đã làm cho việc làm của (những kẻ đa thần) trở nên đẹp đẽ đối với chúng và hấn nói với chúng: “Ngày hôm nay, không ai trong thiên hạ có thể thắng được các người và ta sẽ luôn bên cạnh các người.” Thế nhưng, khi hai phe (Muslim và những kẻ đa thần) chạm trán nhau thì hấn lại quay lưng bỏ chạy và nói với (những kẻ đa thần): “Thật ra ta đây không dính líu gì với các người, ta thực sự thấy thú mà các người không nhìn thấy, ta thực sự sợ Allah, bởi Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.”
49. Các người (những người có đức tin) hãy nhớ lại khi những kẻ giả tạo đức tin và những kẻ mà trong con tim của chúng mang chứng bệnh (hoài nghi) nói: “Đám người (Muslim) này, tôn giáo của họ đã lừa họ (rằng họ sẽ thắng kẻ thù trong khi họ với lực lượng ít ỏi còn kẻ thù thì đông và mạnh)”. Tuy nhiên, người nào phó thác cho Allah thì (sẽ thấy) Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.

50. Giá như Ngươi (hỡi Thiên Sứ) thấy được cảnh tượng khi các Thiên Thần bắt hồn những kẻ vô đức tin bằng cách đánh vào mặt và lưng của chúng; và (các Thiên Thần bảo chúng): “Các ngươi hãy ném lấy hình phạt của Lửa thiêu đốt!”
51. Đây là (hậu quả) cho những gì mà đôi bàn tay của các ngươi đã gửi đi trước và Allah không hề bắt công với bất cứ người bè tôi nào (của Ngài).
52. (Cung cách của chúng) giống như cung cách của Pha-ra-ông và những kẻ trước chúng. Tất cả đều đã phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA nên Allah đã bắt phạt chúng bởi tội lỗi của chúng. Thật vậy, Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
53. Đây là (hậu quả), bởi Allah không thay đổi hồng ân mà Ngài đã ban cho đám người nào đó cho đến khi họ tự thay đổi bản thân mình (từ tình trạng có đức tin và biết ơn trở thành sự vô đức tin và vong ơn). Thật vậy, Allah hằng nghe, hằng biết.
54. (Cung cách của chúng) giống như cung cách của Pha-ra-ông và những kẻ trước chúng. Tất cả đều đã phủ nhận các Lời Mặc Khải của Thượng Đế của chúng nên TA đã tiêu diệt chúng bởi tội lỗi của chúng. TA đã nhấn chìm thuộc hạ của Pha-ra-ông bởi vì tất cả bọn chúng đều là những kẻ sai quấy.
55. Đối với Allah, loài vật xấu nhất là những kẻ vô ơn, không có đức tin.
56. (Chúng là) những kẻ mà Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) đã giao ước với chúng nhưng rồi chúng lại đơn phương phá vỡ giao ước hết lần này đến lần khác và chúng không sợ (Allah).
57. Nếu như Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) gặp chúng trong trận chiến thì các ngươi hãy đánh bại chúng để làm bài học cảnh cáo cho những ai sau chúng, mong là chúng biết ghi nhớ.
58. Còn nếu như Ngươi lo sợ đám người nào đó bội ước trước thì Ngươi hãy ném (giao ước của chúng) lại cho chúng bởi lẽ Allah thực sự không yêu thương những kẻ bội ước.

59. Những kẻ vô đức tin đừng tưởng sẽ thoát được sự trừng phạt của Allah, chắc chắn bọn chúng không bao giờ ngăn cản được (hình phạt của) Ngài.
60. Các người (những người có đức tin) hãy chuẩn bị chống lại chúng bằng bất cứ thứ gì có thể, từ sức mạnh và các con chiến mã, để cho kẻ thù của Allah và kẻ thù của các người cũng như những kẻ khác ngoài chúng mà các người không biết nhưng Allah thì biết rõ về chúng kinh hồn khiếp vía. Và bất cứ thứ gì các người đã chi dùng cho con đường chính nghĩa của Allah đều sẽ được Ngài bù đắp lại cho các người, và tất nhiên các người sẽ không bị đối xử bất công.
61. Nhưng nếu kẻ thù muốn nghị hòa với các người thì Người (Hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nghị hòa với chúng; và các người hãy phó thác cho Allah, quả thật, Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
62. Nếu như chúng muốn (lợi dụng sự nghị hòa) để lừa Người (Thiên Sứ Muhammad) thì quả thật một mình Allah đã đủ giúp Người. Ngài là Đấng sẽ hỗ trợ cho Người với sự giúp đỡ của Ngài và với những người có đức tin.
63. Ngài đã liên kết con tim của (những người có đức tin) lại với nhau. Cho dù Người (Thiên Sứ Muhammad) có chi dùng hết mọi thứ trên trái đất thì cũng không thể liên kết được trái tim của họ. Chính Allah đã liên kết và mang họ lại với nhau. Thật vậy, Ngài là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
64. Hỡi Nabi (Muhammad), một mình Allah đã đủ giúp cho Người và cho những người có đức tin theo Người.
65. Hỡi Nabi (Muhammad), Người hãy động viên những người có đức tin đi chinh chiến. Nếu trong các người có hai mươi người kiên định (trong chiến đấu) thì chắc chắn sẽ đánh bại hai trăm người và nếu trong các người có một trăm người (kiên định trong

chiến đấu) thì chắc chắn sẽ đánh bại một ngàn người vô đức tin bởi chúng là đám người không hiểu.

- 66.** Giờ đây, Allah đã giảm (khó khăn) cho các người bởi Ngài biết trong các người có sự yếu ớt. Vì vậy, nếu trong các người có một trăm người kiên định (trong chiến đấu) thì chắc chắn sẽ đánh bại hai trăm người, và nếu trong các người có một ngàn người (kiên định trong chiến đấu) thì chắc chắn sẽ đánh bại hai ngàn người dưới sự cho phép của Allah. Quả thật, Allah luôn ở cùng những người kiên định.
- 67.** Là một vị Nabi, Y không nên giữ lại các tù binh (trong chiến tranh) mà (hãy giết hết bọn chúng) không chừa tên nào sống trên trái đất.⁽²⁾ Các người muốn vật chất của trần gian còn Allah muốn (cuộc sống) Đời Sau. Quả thật Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.

---

(2) Mệnh lệnh trong câu Kinh này đã bị xóa và được thế bằng mệnh lệnh trong câu 4 của chương 47 - Muhammad: “Vì vậy, khi các người (hỡi những người có đức tin) giáp mặt với những kẻ vô đức tin (trong trận chiến) thì các người hãy đánh vào cổ của chúng cho đến khi các người thắng được chúng, rồi các người hãy trởi chặt chúng lại; sau đó, hoặc các người trả tự do hoặc các người bắt chúng chuộc mạng cho đến khi cuộc chiến chấm dứt. Đó (là lệnh của Allah). Và nếu muốn, Allah có thể đích thân trừng phạt chúng, tuy nhiên, Ngài muốn dùng người này để thử thách người kia. Và những ai bị giết vì con đường của Allah thì Ngài sẽ không bao giờ làm mất công lao của họ.” Thật ra, nguyên nhân câu Kinh 67 trên được mặc khải xuống là: Sau khi những người có đức tin đã giành chiến thắng những kẻ thờ đa thần Quraish trong trận Badr. Những người có đức tin đã bắt được 70 người từ phe địch làm tù binh. Thiên Sứ của Allah đã tham khảo ý kiến các vị Sahabah về việc xử trí những tù binh này như thế nào. Ông Abu Bakr thì cho rằng nên lấy tiền chuộc và thả họ. Ông Umar thì bảo rằng nên chém đầu họ tất cả để gieo nỗi sợ hãi cho kẻ thù như một sự cảnh cáo. Và cuối cùng Thiên Sứ đã lấy ý kiến của ông Abu Bakr và đã xử trí các tù binh theo ý kiến này. Thế là Allah đã mặc khải xuống câu Kinh 67 trên để khẳng định quan điểm của ông 'Umar là đúng và hợp lý trong thời điểm đó; bởi lẽ trong trận chiến Badr lực lượng của Islam vẫn còn ít, nếu xử trí các tù binh bằng cách nhận tiền chuộc và thả họ thì sẽ là bất lợi cho Islam.

68. Nếu như Allah đã không an bài trước trong quyền Kinh nơi Ngài thì chắc chắn các người sẽ gặp phải sự trừng phạt khủng khiếp cho việc các người đã nhận lấy (tiền chuộc mạng và thả các tù binh).
69. Tuy nhiên, (sự việc đã xong), giờ các người hãy thụ hưởng những gì hợp pháp, tốt sạch mà các người đã thu được từ chiến lợi phẩm. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
70. Hỡi Nabi (Muhammad), Người hãy nói với những tù binh đang trong tay của các người: “Nếu như Allah thấy được điều tốt trong con tim của các người thì Ngài sẽ ban cho các người những thứ tốt đẹp hơn những gì các người đã bị tịch thu và sẽ tha thứ cho các người. Thật vậy, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.”
71. Còn nếu như (những kẻ thờ đa thần ở Makkah) có ý lừa Người (Thiên Sứ Muhammad) thì (Người hãy biết rằng) quả thật trước đây chúng cũng đã từng lừa Allah như thế. Vì vậy, Ngài đã giúp các người đánh bại chúng. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Sáng Suốt.
72. Quả thật, những người có đức tin và (vì đức tin của mình) đã di cư ⁽³⁾ và đã chiến đấu bằng tài sản và tính mạng của mình cho con đường chính nghĩa của Allah, cũng như những người đã cho họ chỗ tị nạn và giúp đỡ họ. Những người đó là đồng minh bảo vệ lẫn nhau. Còn những người có đức tin nhưng không di cư thì các người (những người có đức tin) không có bất cứ trách nhiệm nào trong việc bảo vệ họ cho đến khi họ di cư cùng các người. Trường hợp họ yêu cầu các người trợ giúp họ về mặt tôn giáo (vì kẻ thù đàn áp họ) thì các người hãy giúp đỡ họ, ngoại trừ giữa các người và kẻ thù của họ có giao ước (thì các người không

---

(3) Di cư trong Islam còn gọi là Hijrah có nghĩa là dời cư từ vùng đất những người vô đức tin đến với vùng đất Islam. Cuộc Hijrah chỉ bắt buộc khi những người Muslim gặp sự khó khăn trong việc sinh hoạt thờ phượng Allah cũng như bị áp bức từ phía những người ngoại đạo.

được vi phạm giao ước). Quả thật, Allah nhìn thấy hết những gì của các người làm.

73. Những kẻ vô đức tin là đồng minh của nhau. Nếu các người (những người có đức tin) không thực hiện (việc bảo vệ lẫn nhau) thì e rằng sự áp bức và bất công sẽ đầy rẫy khắp nơi trên trái đất và sự thối nát sẽ to lớn.
74. Những người có đức tin và (vì đức tin của mình) đã di cư và đã chiến đấu bằng tài sản và tính mạng của mình cho con đường chính nghĩa của Allah, cũng như những người đã cho họ chỗ tị nạn và giúp đỡ họ. Những người đó là những người có đức tin thực sự, họ sẽ được sự tha thứ và bổng lộc dồi dào (ở nơi Thiên Đàng).
75. Những người có đức tin sau đó và đã di cư và đã chiến đấu cùng các người (những người có đức tin) thì họ là những người cùng phe với các người. Và trong Kinh Sách của Allah, bà con ruột thịt xứng đáng hưởng tài sản thừa kế của nhau hơn (những người là anh em trong đạo). Quả thật, Allah hằng biết tất cả mọi thứ.

9 - At-Tawbah^(*)

1. (Hỡi những người có đức tin, đây là một tuyên bố về) sự chấm dứt (hiệp ước) từ Allah và Thiên Sứ của Ngài đến những kẻ đa thần mà các ngươi đã ký kết.
2. Vì vậy, trong thời hạn bốn tháng⁽¹⁾, các ngươi (những người đa thần) được tự do đi lại trong xứ và các ngươi phải biết là các ngươi không thể thoát khỏi (sự trừng phạt của) Allah và chắc chắn Allah sẽ hạ nhục những kẻ vô đức tin.
3. Và (đó là) một thông báo từ Allah và Thiên Sứ của Ngài đến mọi người vào ngày Đại Lễ hành hương Hajj rằng Allah và Thiên Sứ của Ngài chấm dứt (hiệp ước) với những người đa thần. Vì vậy, nếu các ngươi (những người đa thần) biết hối cải thì điều đó tốt cho các ngươi, còn nếu các ngươi quay lưng bỏ đi thì các ngươi hãy biết rằng các ngươi không thể thoát khỏi (sự trừng phạt của) Allah. Và Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy báo tin cho những người vô đức tin về sự trừng phạt đau đớn (đang chờ họ phía trước).
4. Ngoại trừ những người đa thần nào mà các ngươi đã ký kết hiệp ước với họ, rồi sau đó họ không vi phạm (hiệp ước) bất cứ điều gì đối với các ngươi và họ cũng không tiếp tay bất cứ ai chống lại các ngươi thì các ngươi hãy tuân thủ hiệp ước với họ cho đến khi kết thúc thời hạn của họ. Quả thật, Allah yêu thương những người ngoan đạo.

(*) At-Tawbah (Sự Sám Hối).

- (1) Bốn tháng kể từ tháng Shawwal, Zdul-Qa'dah, Zdul-Hijjah và Muharram. Có lời nói rằng bốn tháng là tính từ ngày mùng 9 hoặc 10 tháng Zdul-Hijjah (12), tháng Muharram (1), tháng Safar (2), tháng Rabi'a Al-Awwal (3) và mười ngày đầu của tháng Rabi'a Al-Akhir (4).

5. Rồi khi các tháng cấm (giết chóc) đã hết, các người hãy giết những kẻ thù đa thần ở bất cứ đâu các người tìm thấy chúng, hãy túm bắt chúng, vây hãm và mai phục chúng và hãy đánh chúng. Tuy nhiên, nếu như chúng biết ăn năn, dâng lễ nguyện Salah và xuất Zakah thì các người hãy thôi việc đánh giết chúng. Quả thật, Allah là Đáng Tha Thứ, Đáng Nhân Từ.
6. Nếu có người đa thần nào đến xin Người (hỡi Thiên Sứ) chỗ tị nạn thì Người hãy che chở y để y có thể nghe lời phán của Allah, sau đó đưa y đến nơi an toàn. Đó là bởi vì họ là những người không hiểu biết gì.
7. Làm sao những người đa thần (xứng đáng) có được hiệp ước ở nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài, ngoại trừ những ai mà các người (những người có đức tin) đã thỏa hiệp với họ tại (Hudaibiyah) gần Masjid Haram. Vì vậy, khi họ vẫn ngay thẳng với các người thì các người hãy ngay thẳng lại với họ. Thật vậy, Allah yêu thương những người ngoan đạo.
8. Làm sao (có thể có một hiệp ước) khi mà, nếu chúng giành được quyền thống trị đối với các người thì chúng sẽ chẳng thèm coi trọng các người về mối quan hệ họ hàng hay hiệp ước được ký kết? Chúng chỉ làm hài lòng các người bằng miệng mồm của chúng còn lòng dạ của chúng thì không hề. Thật vậy, đa số bọn chúng là những kẻ đầy loạn, bất tuân.
9. Chúng đã bán các Lời Mặc Khải của Allah với cái giá ít ỏi hòng ngăn chặn con đường của Ngài. Thật xấu xa cho những gì chúng đã làm.
10. Chúng chẳng hề coi trọng mối quan hệ họ hàng cũng như hiệp ước được ký kết với người có đức tin. Chúng là những kẻ vi phạm những ràng buộc (của hiệp ước).
11. Tuy nhiên, nếu chúng ăn năn hối cải, dâng lễ nguyện Salah và xuất Zakah thì chúng vẫn là anh em của các người trong tôn giáo.

Và TA (Allah) đã giảng giải các Lời Mặc Khải (của TA) cho đám người hiểu biết.

12. Nếu chúng phá vỡ lời thề sau hiệp ước của chúng và phỉ báng tôn giáo của các người (hồi những người có đức tin) thì các người hãy đánh những tên đầu đảng vô đức tin. Thật vậy, chẳng có lời thề nào (thiêng liêng) đối với chúng cả, (chỉ có chinh chiến với chúng) thì chúng mới có thể dừng lại (hành động quấy nhiễu của chúng).
13. Lẽ nào các người không muốn đánh đám người đã phá vỡ lời thề của chúng, quyết trục xuất Thiên Sứ (của Allah) và khởi sự tấn công các người trước? Phải chăng các người sợ bọn chúng? (Các người hãy biết rằng) Allah mới đáng để cho các người sợ nếu các người thực sự là những người có đức tin.
14. Các người hãy đánh chúng! Allah sẽ trừng phạt chúng bằng chính bàn tay của các người. Ngài sẽ hạ nhục chúng và phù hộ cho các người chiến thắng chúng; và Ngài sẽ chữa lành tâm lòng của những người có đức tin.
15. Ngài sẽ loại bỏ con giận dữ khỏi trái tim của (những người có đức tin). Allah quay lại tha thứ cho ai là tùy ý Ngài. Quả thật, Allah biết và khôn ngoan.
16. Hoặc phải chăng các người (những người có đức tin) tưởng rằng các người được yên thân trong khi (Allah chưa thử thách các người) để biết ai trong các người là những người thực sự hết lòng chiến đấu (cho con đường chính nghĩa của Allah) và không nhận bất cứ ai ngoài Allah cũng như Thiên Sứ của Ngài và những người có đức tin làm người thân tín? Quả thật, Allah thông toàn những gì các người làm.
17. Những người đa thần không có tư cách làm việc bảo quản các Masjid của Allah (khi mà) chúng đã xác nhận chúng là những kẻ vô đức tin (nơi Ngài). Chúng là những kẻ mà việc làm (thiện tốt) của chúng đã trở nên vô giá trị (nơi Allah) và chúng sẽ phải ở đời đời trong Hỏa Ngục.

18. Quả thật, chỉ những người có đức tin nơi Allah và nơi Đờri Sau, thiết lập lễ nguyện Salah, xuất Zakah và chỉ sợ một mình Allah mới là những người có tư cách làm công việc bảo quản các Masjid của Allah. Họ là những người được hướng dẫn.
19. Có phải các người (những người đa thần) cho rằng việc phục vụ nước uống cho người hành hương Hajj và việc quản lý Masjid Haram (Makkah) ngang bằng với những ai có đức tin nơi Allah và nơi Ngày Sau đồng thời chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah ư? Đối với Allah, họ không hề ngang bằng nhau. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người sai quấy.
20. Những người có đức tin, di cư và chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah bằng tài sản và sinh mạng của họ sẽ có cấp bậc vĩ đại ở nơi Allah. Họ thực sự là những người thành đạt.
21. Thượng Đế của họ báo tin mừng cho họ về lòng thương xót và sự hài lòng từ nơi Ngài cùng với những Ngõi Vườn Thiên Đàng. Trong đó, họ sẽ có được niềm hạnh phúc vĩnh cửu.
22. Họ sẽ sống trong đó mãi mãi. Quả thật, ở nơi Allah có phần thưởng vô cùng vĩ đại.
23. Hỡi những người có đức tin, các người đừng lấy cha ông và anh em của các người làm đồng minh của các người nếu họ thích sự vô đức tin (nơi Allah) hơn có đức tin (nơi Ngài). Người nào trong các người lấy họ làm đồng minh thì là những kẻ sai quấy.
24. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những người có đức tin): “Nếu cha mẹ, con cái, anh em, vợ chồng và người thân của các người, cũng như tài sản mà các người đã tom góp được và cả việc buôn bán kinh doanh mà các người sợ phải thất bại và những ngôi nhà mà các người hài lòng, là những thứ yêu quý đối với các người hơn cả việc (tuân lệnh và vâng phục) Allah và Thiên Sứ của Ngài, hơn cả việc chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Ngài thì các người hãy đợi cho tới khi Allah ban hành

mệnh lệnh của Ngài xuống. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người bất tuân.”

25. Quả thật, TA (Allah) đã giúp các người giành thắng lợi từ rất nhiều trận chiến, (trong đó có trận Hunain). Và vào ngày (chạm trán với địch tại) Hunain, các người đã tự mãn về lực lượng đông mạnh của mình nhưng (sự đông mạnh đó) không giúp ích được gì cho các người. (Lúc đó), đất đai tuy rộng lớn nhưng đã trở nên chật hẹp đối với các người, rồi các người buộc phải tháo lui.
26. Nhưng rồi Allah đã ban xuống từ nơi Ngài sự trầm tĩnh cho Thiên Sứ của Ngài và những người có đức tin, và Ngài cũng đã gửi xuống một đoàn Thiên Binh mà các người không nhìn thấy (để chi viện cho các người); Ngài đã trừng phạt những kẻ vô đức tin. Đây là phần thưởng của những kẻ vô đức tin.
27. Rồi sau đó, Allah quay lại chấp nhận sự sám hối đối với ai Ngài muốn, bởi lẽ, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
28. Hỡi những người có đức tin, quả thật những kẻ thờ đa thần là ô uế (bởi sự vô đức tin, lối sống ngu muội và bất công). Vì vậy, chúng không được phép đến gần Masjid Haram kể từ năm sau. Nếu các người sợ nghèo đói thì Allah sẽ ban sự giàu có cho các người từ nguồn thiên lộc nơi Ngài, nếu Ngài muốn. Quả thật, Allah hằng biết và sáng suốt.
29. Các người hãy đánh những kẻ vô đức tin nơi Allah và Đời Sau, cũng như những kẻ không coi là điều cấm đối với những gì mà Allah và Thiên Sứ của Ngài đã cấm đoán và không theo tôn giáo chân lý (Islam) thuộc những người được ban cho Kinh sách (Do Thái và Thiên Chúa) cho đến khi chúng qui thuận và chịu trả Jizyah⁽²⁾.

(2) Một loại thuế thân đánh trên các công dân không phải Muslim sống dưới chính quyền Islam.

- 30.** Người Do Thái thì nói ‘Uzair (Ezra) là con trai của Allah, còn Thiên Chúa thì bảo Masih (Ysa tức Giê-su) là con trai của Allah. Đó chỉ là lời từ miệng của họ. Họ bắt chước câu nói của những người vô đức tin trước họ. Allah sẽ hủy diệt bọn họ. Làm sao mà họ lầm lạc đến vậy?
- 31.** Họ đã đưa các học giả và các tu sĩ của họ và cả Masih (Ysa) con trai của Maryam lên làm thượng đế thay vì Allah trong khi họ đều được lệnh chỉ thờ phượng một Thượng Đế (Allah) duy nhất. Quả thật không có Thượng Đế đích thực nào ngoài (Allah). Thật vậy, (Allah) trong sạch và tối cao vượt bên trên những gì mà họ đã tổ hợp với Ngài.
- 32.** Họ muốn dập tắt Ánh Sáng của Allah bằng miệng mồm của họ nhưng Allah không cho phép (điều đó), ngược lại, Ngài sẽ luôn hoàn thiện Ánh Sáng của Ngài mặc cho những kẻ vô đức tin căm ghét.
- 33.** Ngài là Đấng đã phái Thiên Sứ (Muhammad) của Ngài mang nguồn chỉ đạo và tôn giáo chân lý (Islam) đến để thể hiện nó trên tất cả tôn giáo mặc cho những kẻ đa thần căm ghét (điều đó).
- 34.** Hỡi những người có đức tin, quả thật nhiều học giả (Do Thái) và tu sĩ (Thiên Chúa) ăn tài sản của thiên hạ một cách bất chính và ngăn chặn con đường chính nghĩa của Allah. Những kẻ dự trữ vàng và bạc, không chịu chi dùng cho con đường chính nghĩa của Allah thì hãy báo với họ về một sự trừng phạt đau đớn.
- 35.** Vào Ngày (Phán Xét, vàng bạc mà họ dự trữ) sẽ được nung đỏ trong lửa Hỏa Ngục và mang đến đóng vào trán, hông và lưng của họ, (và họ được bảo): “Đây chính là những thứ mà các ngươi đã dự trữ cho bản thân, vì vậy, các ngươi hãy ném lấy thứ mà các ngươi đã dự trữ.”
- 36.** Quả thật, số tháng (trong một năm) mà Allah đã qui định trong Quyển Sổ Mẹ (Lawhul Mahfuzh) nơi Ngài kể từ ngày khởi tạo

các tầng trời và trái đất là mười hai tháng, trong đó có bốn tháng cấm kỵ. Đây là một tôn giáo đúng đắn, vì vậy các người chó bắt công đối với bản thân mình (bằng những hành động vi phạm các điều cấm) trong những tháng cấm kỵ này. (Ngoài những tháng cấm đó), các người hãy đánh toàn bộ những kẻ đa thần giống như chúng đánh toàn bộ các người. Các người hãy biết rằng Allah luôn ở cùng những người ngoan đạo.

- 37.** Quả thật, việc dời tháng cấm kỵ (từ tháng này đến tháng kia) chỉ làm tăng thêm sự vô đức tin, theo đó những kẻ vô đức tin càng thêm lảm lạp. Có năm, chúng cho phép dời tháng cấm kỵ và có năm chúng cấm dời mục đích để bù cho đủ số tháng mà Allah đã cấm. Bằng cách này, chúng cho phép làm những điều Allah đã cấm. Việc làm điên rồ của chúng đã làm chúng thích thú và hài lòng. Quả thật, Allah không hướng dẫn những kẻ vô đức tin.
- 38.** Hỡi những người có đức tin, tại sao khi được bảo ra đi chinh chiến cho con đường chính nghĩa của Allah thì các người lại ngồi lì dưới đất như thế? Lẽ nào các người đã hài lòng với đời sống trần tục này hơn Đời Sau? (Các người hãy biết rằng) vật chất của trần gian này so với Đời Sau chỉ là ít ỏi.
- 39.** Trừ phi các người ra đi chinh chiến, bằng không, (Allah) sẽ trừng trị các người với sự trừng phạt đau đớn và Ngài sẽ cho một nhóm người khác thay thế các người và các người sẽ không thể gây hại được Ngài bất cứ điều gì. Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
- 40.** Nếu các người không giúp (Thiên Sứ Muhammad khi Y kêu gọi các người ra đi chinh chiến cùng Y, điều đó cũng chẳng sao cả). Bởi quả thật, Allah đã giúp Y khi những kẻ vô đức tin (Quraish) quyết đuổi Y ra khỏi (Makkah). Y là người thứ hai trong số hai người (trốn) trong hang núi. Y nói với người bạn đồng hành của mình (Abu Bakr): “Anh đừng lo sợ, quả thật Allah đang ở cùng với chúng ta.” Allah đã ban xuống sự trầm tĩnh cho Y và trợ

giúp Y với một đoàn Thiên Binh mà các người không nhìn thấy. Allah đã hạ thấp lời nói của những kẻ vô đức tin xuống bên dưới và đưa lời phán của Ngài lên cao. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.

41. Các người (hỡi những người có đức tin) hãy ra đi chinh chiến dù thuận lợi hay khó khăn. Các người hãy chiến đấu bằng tài sản và sinh mạng của các người cho con đường chính nghĩa của Allah, điều đó tốt cho các người, nếu các người đã hiểu được (giá trị của nó).
42. Nếu (những kẻ giả tạo đức tin) thấy có một mối lợi gần kề trước mắt và một chuyến đi dễ dàng thì chúng đã theo Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad), nhưng quảng đường viễn chinh (đến Tabuk) quá xa (và chông gai) đối với chúng. Chúng sẽ thề thốt nhân danh Allah, nói: “Nếu chúng tôi có khả năng chắc chắn chúng tôi đã ra đi chinh chiến cùng các người”. Chúng đã hủy hoại linh hồn của chúng (bằng sự thề thốt đó của chúng) bởi Allah biết rõ chúng là những kẻ nói dối.
43. Allah đã tha thứ cho Người (Thiên Sứ Muhammad). (Nhưng) tại sao Người lại cho phép chúng (ở lại nhà)? (Người không nên làm thế) cho đến khi sự việc hiện rõ cho Người thấy ai là những người trung thực và ai là những kẻ nói dối.
44. Những người (thực sự) có đức tin nơi Allah và Đời Sau sẽ không xin phép Người (Thiên Sứ Muhammad) được miễn tham gia chinh chiến bằng tài sản và sinh mạng của họ. Thật vậy, Allah biết rõ những người ngoan đạo.
45. Quả thật, chỉ những kẻ không có đức tin nơi Allah và Đời Sau mới đến xin phép Người được miễn tham chiến, bởi vì trái tim của chúng vẫn luôn hoài nghi nên chúng cứ do dự, băn khoăn suy tính.
46. Nếu chúng thực sự có ý định ra đi chinh chiến thì chắc chắn chúng đã chuẩn bị tốt (cho cuộc viễn chinh). Tuy nhiên, vì Allah

không thích chúng ra đi chinh chiến (cùng Ngươi – Thiên Sứ Muhammad) nên Ngài đã giữ chúng lại và chúng được bảo: “Các người hãy ở lại cùng những người ở lại.”

47. Dẫn cho chúng có ra đi chinh chiến cùng với các người (những người có đức tin) thì chúng cũng chẳng giúp thêm được gì cho các người ngoại trừ sự gây rối và tìm cách làm loạn hàng ngũ của các người; và trong các người có người sẽ lắng nghe (lời xúi bẩy của) chúng. Quả thật, Allah biết rõ về những kẻ làm điều sai quấy.
48. Thật vậy, trước đó chúng đã mong muốn gây rối và muốn đảo lộn các công việc của Ngươi (Thiên Sứ Muhammad), cho tới khi sự thật đã đến cũng như mệnh lệnh của Allah đã được thể hiện thì chúng càng tức tối.
49. Trong số chúng có kẻ nói (với Ngươi – Thiên Sứ Muhammad): “Xin cho tôi được miễn tham chiến, vì tôi sợ phải bị thử thách (bởi sắc đẹp của phụ nữ La Mã).” Chẳng phải bọn chúng đã rơi vào vòng thử thách đó sao?! Quả thật, Hỏa Ngục chắc chắn sẽ vây hãm những kẻ vô đức tin.
50. Nếu Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) gặp điều tốt thì chúng buồn rầu, còn nếu Ngươi gặp điều xấu thì chúng nói: “Thật ra, chúng tôi đã xử trí vấn đề của chúng tôi từ trước (nên không gặp phải điều xấu nào)”, rồi chúng quay đi trong niềm vui sướng.
51. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với chúng): “Chẳng có điều gì gây hại được bọn ta ngoài những gì Allah đã an bài cho bọn ta, Ngài là Đấng Bảo Hộ của bọn ta. Vì vậy, những người có đức tin hãy phó thác cho Allah.”
52. Ngươi hãy nói (với chúng): “Có phải các người đang mong chờ một trong hai điều tốt nhất (chiến thắng hoặc hi sinh trên sa trường) xảy đến với bọn ta? Còn bọn ta thì đang mong chờ Allah giáng xuống các người sự trừng phạt từ nơi Ngài hoặc (sự trừng

phạt) dưới tay của bọn ta. Vì vậy, các người hãy mong chờ và bọn ta cũng mong chờ cùng với các người.”

53. Người hãy nói (với chúng): “Các người cứ chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Allah), dù là tự nguyện hay gượng ép, nó cũng không được chấp nhận, bởi vì các người là đám người dấy loạn, bất tuân.”
54. Nguyên nhân mà việc chi dùng tài sản của chúng không được chấp nhận là vì chúng đã vô đức tin nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài, vì chúng đến với lễ nguyện Salah chỉ bằng sự lừa dối và chúng chi dùng (tài sản của chúng cho con đường chính nghĩa của Allah) chỉ là miễn cưỡng.
55. Vì vậy, đừng để cho tài sản và con cái của chúng làm Người trầm trở (hỡi Thiên Sứ Muhammad). Thật ra, Allah chỉ muốn dùng những thứ đó để trừng phạt chúng trong đời sống trần tục này và để cho linh hồn của chúng ra đi (lúc chết) trong tình trạng là những kẻ vô đức tin.
56. Chúng thề thốt nhân danh Allah rằng chúng thuộc phe của các người (những người có đức tin) nhưng chúng không thuộc phe của các người, mà chúng là một đám người nhát gan.
57. Nếu chúng tìm được một nơi ẩn náu hoặc những hang động hoặc bất kỳ nơi nào có thể vào (trú ẩn) thì chúng đã quay đi chạy thật nhanh đến đó.
58. Trong bọn chúng có kẻ đã chỉ trích Người (Thiên Sứ Muhammad) về việc phân chia của bố thí. Nếu chúng được chia phần (như mong muốn) thì chúng hài lòng còn nếu chúng không được chia phần (như mong muốn) thì chúng tức giận.
59. Phải chi chúng biết hài lòng với những gì mà Allah và Thiên Sứ của Ngài đã chia phần cho chúng và nói: “Allah đã đủ cho chúng ta, rồi đây Allah sẽ ban thêm cho chúng ta thiên lộc nơi Ngài và Thiên Sứ của Ngài (cũng vậy, Người sẽ chia cho chúng ta những

thiên lộc mà Allah ban cho Người). Quả thật, chúng ta đặt niềm hy vọng nơi Allah.” (Nếu chúng làm thế là đã tốt cho chúng).

60. Quả thật, của bố thí (Zakah) chỉ dành cho người nghèo, người thiếu thốn, người thu gom và quản lý, người có trái tim thiện cảm (với Islam), nô lệ (bao gồm tù binh), người mắc nợ, dành phục vụ cho con đường chính nghĩa của Allah, và cho người lỡ đường. Một nghĩa vụ bắt buộc (được áp đặt) từ nơi Allah. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Sáng Suốt.
61. Trong bọn chúng (những kẻ giả tạo đức tin) có kẻ đã xúc phạm Nabi (Muhammad). Chúng nói rằng Y là kẻ chỉ biết nghe theo chứ không phân biệt đúng sai. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với chúng): “(Vị Thiên Sứ của Allah) chỉ nghe những điều tốt cho các người, Y tin nơi Allah và tin (những gì mà) những người có đức tin đã cho Y biết; và Y là một hồng phúc dành cho những ai có đức tin. Còn những kẻ nào xúc phạm Thiên Sứ của Allah chắc chắn sẽ bị trừng phạt đau đớn.”
62. (Hỡi những người có đức tin), chúng thề nhân danh Allah với các người để làm hài lòng các người trong khi (đáng lẽ ra) chúng phải làm hài lòng Allah và Thiên Sứ của Ngài nếu chúng đúng thật là những người có đức tin.
63. Phải chăng chúng không biết rằng kẻ nào đối đầu với Allah và Thiên Sứ của Ngài thì kẻ đó sẽ bị trừng phạt trong Hỏa Ngục và sẽ ở trong đó mãi mãi? Đó là sự nhục nhã vô cùng to lớn.
64. Những tên giả tạo đức tin đang e ngại về việc có một chương Kinh Qur’an được mặc khải xuống vạch trần những gì đang giấu kín trong trái tim của chúng. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với chúng): “Các người cứ tiếp tục nhạo báng đi, rồi đây Allah sẽ phơi bày mọi thứ mà các người từng lo lắng.”
65. Nếu như Người (Thiên Sứ Muhammad) hỏi bọn chúng (sao lại phủ báng tôn giáo) thì bọn chúng chắc chắn sẽ đáp: “Thật

ra chúng tôi chỉ trò chuyện cho vui thôi.” Người hãy nói (với chúng): “Các người lại dám chế giễu Allah, các Lời Mặc Khải của Ngài và Thiên Sứ của Ngài ư?”

- 66.** Các người (những kẻ giả tạo đức tin) chớ đừng cố biện minh. Quả thật, các người đã vô đức tin sau khi đã tin tưởng. Nếu TA (Allah) lượng thứ bỏ qua cho một nhóm trong các người thì TA cũng sẽ trừng phạt một nhóm khác, bởi chúng là những kẻ xấu xa tội lỗi.”
- 67.** Những kẻ giả tạo đức tin, nam cũng như nữ, đều giống nhau. Chúng kêu nhau làm điều sai và cấm cản nhau làm điều đúng, chúng giữ chặt (tài sản) trong tay (không muốn chi dùng cho con đường chính nghĩa của Allah). Chúng đã quên Allah, vì vậy, Ngài đã quên chúng. Thật vậy, những kẻ giả tạo đức tin là những kẻ dấy loạn, bất tuân.
- 68.** Allah đã hứa với những kẻ giả tạo đức tin cả nam lẫn nữ cũng như những kẻ vô đức tin Lửa của Hỏa Ngục, chúng sẽ mãi mãi sống trong đó. (Hỏa Ngục) đã đủ cho chúng. Allah nguyện rửa chúng và chúng sẽ phải chịu sự trừng phạt vĩnh viễn.
- 69.** (Hỡi những người giả tạo đức tin,) các người giống những kẻ trước các người. Chúng hơn các người về sức mạnh, tài sản và đông con, chúng đã hưởng thụ những thứ được ghi cho chúng. Vì vậy, các người cứ hưởng thụ những thứ được ghi cho các người giống như những kẻ trước các người, và các người cứ tiếp tục nhạo báng giống như những kẻ trước các người đã nhạo báng. Đó là những kẻ mà việc làm (thiện tốt) của chúng không có kết quả gì ở trần gian cũng như ở Đồi Sau và chúng thực sự là những kẻ thất bại.
- 70.** Lẽ nào chúng chưa nghe về câu chuyện của những kẻ trước chúng ư? Đám dân của Nuh (Nô-ê), đám dân ‘Ad, đám dân Thamud, đám dân của Ibrahim, đám dân ở Madyan và các thị trấn bị lật ngược (đám dân của Lut), các Sứ Giả (của Allah) đã được cử

phải đến gặp chúng với những bằng chứng rõ ràng (nhưng chúng đều phủ nhận Họ). Vì vậy, không phải Allah bắt công với chúng mà chính chúng đã bắt công với bản thân mình.

71. Những người có đức tin nam và nữ là đồng minh của nhau. Họ kêu gọi nhau làm điều đúng và ngăn cản nhau làm sai, họ thiết lập lễ nguyện Salah, xuất Zakah và tuân lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài. Họ là những người sẽ được Allah thương xót. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
72. Allah đã hứa với những người có đức tin nam và nữ những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, nơi họ sẽ sống vĩnh viễn, họ sẽ ở trong những ngôi nhà đẹp (đầy tiện nghi) bên trong các khu vườn vĩnh cửu; và họ sẽ được sự hài lòng của Allah, (một phần thưởng) lớn nhất. Đó là sự thành công vĩ đại.
73. Hỡi Nabi (Muhammad), Người hãy chiến đấu chống lại những kẻ vô đức tin và những kẻ giả tạo đức tin, Người hãy cứng rắn và quyết liệt với chúng. (Rời đây, chắc chắn) nơi ở của chúng sẽ là Hỏa Ngục, một đích đến thật tồi tệ.
74. (Những kẻ giả tạo đức tin) thề với Allah rằng chúng đã không nói (bất cứ điều gì chống lại Thiên Sứ của Allah) trong khi chúng thực sự đã nói lời lẽ vô đức tin và chúng thực sự đã vô đức tin sau khi (chúng giả vờ) gia nhập Islam. Chúng có ý định (muru hại Thiên Sứ của Allah) nhưng không thành. (Chẳng lẽ) chúng căm thù chỉ vì Allah và Thiên Sứ của Ngài làm cho chúng giàu có hơn từ thiên lộc của Ngài (chăng?). Nếu chúng quay đầu sám hối thì tốt cho chúng, còn nếu chúng quay lưng bỏ đi thì Allah sẽ trừng phạt chúng bằng sự trừng phạt đau đớn trên đời này và cả Đời Sau và trên trái đất này sẽ không có ai cứu giúp được chúng.
75. Trong bọn chúng có kẻ đã giao ước với Allah: “Nếu Ngài ban cho bầy tôi thiên lộc thì chắc chắn bầy tôi sẽ chi dùng nó (cho con đường chính nghĩa của Allah) và chắc chắn bầy tôi sẽ là những người đức hạnh.”

76. Vậy mà khi Ngài ban cho chúng thiên lộc của Ngài thì chúng lại keo kiệt, chúng quay lưng và lật lọng (như chưa hề giao ước).
77. Bởi sự giả tạo trong lòng chúng, bởi chúng đã bội ước với Allah và bởi những điều chúng đã thường dối gạt Ngài nên Ngài đã trừng phạt chúng cho đến Ngày chúng sẽ gặp lại Ngài.
78. Lẽ nào chúng không biết rằng Allah biết rõ bí mật và những cuộc trò chuyện riêng tư của chúng? Lẽ nào chúng không biết rằng Allah biết rõ mọi điều vô hình?
79. Những kẻ gièm pha các tín đồ rộng rãi và mạnh tay (đóng góp tài sản) cho việc từ thiện, (chê cười) những ai đóng góp tùy khả năng của họ bằng những lời chế giễu thì Allah chế giễu chúng lại và (rồi đây) chúng sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn.
80. Dù Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) có cầu xin (Allah) tha thứ cho chúng hoặc không cầu xin, (hoặc) thậm chí Người có cầu xin cho chúng đến bảy mươi lần thì Allah cũng không tha thứ cho chúng. Đó là bởi vì chúng đã vô đức tin nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người dấy loạn, bất tuân.
81. Những kẻ ở lại nhà vui mừng cho việc chúng không ra đi tham chiến cùng với Thiên Sứ của Allah (trong trận Tabuk). Chúng ghét việc đóng góp tiền của và công sức của chúng cho cuộc chiến đấu vì chính nghĩa của Allah. Chúng nói (với đồng bọn của chúng): “Các người đừng ra đi dưới cái nóng thế này!” Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Lửa của Hỏa Ngục còn nóng dữ dội hơn, nếu chúng thực sự biết!”
82. Vì vậy, hãy để chúng cười chút ít (trong cuộc sống tạm bợ này) bởi vì (rồi đây) chúng sẽ phải khóc rất nhiều (ở Đời Sau), một sự bù đắp (thích đáng) cho những gì chúng đã tích lũy.
83. Nếu Allah cho Người (Thiên Sứ Muhammad) trở về gặp lại một nhóm trong bọn chúng, chúng sẽ xin Người cho chúng ra đi

chinh chiến cùng với Người, Người hãy nói (với chúng): “Kể từ nay các người sẽ không bao giờ được phép chinh chiến cùng Ta nữa và cũng không bao giờ được cùng Ta đánh kẻ thù, bởi lẽ ngay từ đầu các người đã hài lòng với việc ngồi ở nhà. Vì vậy, các người cứ hãy tiếp tục ngồi ở nhà cùng với những kẻ ở lại.”

- 84.** Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) không được dâng lễ nguyện Salah cho bất cứ ai chết đi trong bọn chúng và Người không được đứng bên mộ của y. Quả thật, chúng đã vô đức tin nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài, và chúng đã chết trong tình trạng bất tuân.
- 85.** Và Người đừng để cho tài sản và con cái của chúng làm Người trầm trở (hỡi Thiên Sứ Muhammad). Thật ra, Allah chỉ muốn dùng những thứ đó để trừng phạt chúng trong đời sống trần tục này và để cho linh hồn của chúng ra đi (lúc chết) trong tình trạng là những kẻ vô đức tin.
- 86.** Khi có một chương Kinh nào đó được mặc khải xuống (truyền lệnh) rằng hãy có đức tin nơi Allah và hãy chiến đấu cùng với Thiên Sứ của Ngài thì những kẻ giàu có trong bọn chúng lại đến xin phép Người (được miễn tham chiến), chúng nói: “Xin Người hãy để chúng tôi được phép ở lại cùng với những người ở lại.”
- 87.** Chúng hài lòng với việc chúng được ở lại cùng với những người ở lại nhà. Trái tim của chúng đã bị đóng dấu niêm phong nên chúng không nhận thức được (điều gì là tốt cho chúng).
- 88.** Ngược lại, Thiên Sứ (Muhammad) và những người có đức tin đã cùng Y chiến đấu bằng tài sản và sinh mạng của mình là những người sẽ hưởng được những điều tốt đẹp, và họ là những người thành công.
- 89.** Allah đã chuẩn bị sẵn cho họ những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy. Họ sẽ sống muôn đời trong đó. Đây là một thắng lợi vĩ đại.
- 90.** Trong số những người Ả-rập du mục, có người đến xin phép (Thiên Sứ Muhammad) cho họ được miễn tham chiến nhưng có

một số đã nói dối Allah và Thiên Sứ của Ngài để được ở lại nhà. Rồi đây những kẻ vô đức tin trong số họ sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn.

91. Những người yếu đuối, những người bệnh tật và những người không có gì để đóng góp cho cuộc chiến, họ không có tội (khi họ ở lại nhà) miễn sao họ thật lòng với Allah và Thiên Sứ của Ngài. Bởi lẽ không có lý do gì để trách tội những người làm tốt cả. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
92. Và cũng không mang tội đối với những ai đến gặp Người (Thiên Sứ Muhammad) để xin Người phương tiện di chuyển và Người đã bảo họ “Ta không có gì để làm phương tiện chuyên chở các người cả!”, và họ quay về buồn bã trong nước mắt vì không có gì để đóng góp cho trận chiến.
93. Quả thật, chỉ những người giàu (có khả năng và phương tiện cho cuộc viễn chinh) nhưng lại đến gặp Người (Thiên Sứ Muhammad) xin được miễn tham chiến mới là những kẻ đáng trách tội. Chúng hài lòng với việc chúng được ở lại cùng với những người ở lại nhà. Allah đã đóng dấu niêm phong trái tim của chúng nên chúng không biết được (điều gì là tốt cho chúng).
94. (Những kẻ giả tạo đức tin) sẽ đến cáo lỗi với các người (hồi những người Muslim) khi các người trở về gặp lại chúng (từ chiến địa). Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với chúng): “Các người chớ dùng biện minh, chúng tôi sẽ không bao giờ tin các người, Allah đã cho chúng tôi biết về sự thật của các người. Và Allah và Thiên Sứ của Ngài sẽ quan sát những việc làm của các người. Sau đó, các người được đưa trở lại trình diện Đấng biết mọi điều vô hình và hữu hình, Ngài sẽ cho các người biết rõ về những gì mà các người đã từng làm.”
95. (Những kẻ giả tạo đức tin) sẽ thề với Allah trước các người (những người có đức tin) khi các người trở về gặp lại chúng để các người khỏi khiển trách chúng. Vì vậy, các người hãy để

chúng yên, chúng thực sự là những kẻ bản thủ, rồi đây nơi ở của chúng sẽ là Hỏa Ngục, một sự đền đáp thích đáng cho những gì mà chúng đã kiếm được.

96. Chúng thề (như thề) với các người là để làm hài lòng các người thôi. Dù các người có hài lòng với chúng nhưng chắc chắn Allah không hài lòng với đám người bất tuân, dấy loạn.
97. Dân Ả-rập du mục là những kẻ vô đức tin và giả tạo hơn (bất cứ ai khác), họ hầu như không biết gì đến giới luật mà Allah đã truyền xuống cho Sứ Giả của Ngài. Quả thật, Allah là Đáng Hăng Biết, Đáng Chí Minh.
98. Trong số những người Ả-rập du mục, có những kẻ coi việc chi dùng tài sản (cho con đường chính nghĩa của Allah) là một thứ tiền phạt và chúng luôn mong chờ các người (những người có đức tin) gặp phải điều bất hạnh, nhưng chính chúng sẽ gặp phải điều bất hạnh đó. Quả thật, Allah là Đáng Hăng Nghe, Đáng Hăng Biết.
99. Tuy nhiên, trong đám dân Ả-rập du mục, cũng có những người có đức tin nơi Allah, nơi Đòi Sau và coi việc chi dùng tài sản (cho con đường chính nghĩa của Allah) là phương tiện để đến gần Allah và để có được lời cầu xin phúc lành của Thiên Sứ (Muhammad). Không nghi ngờ gì nữa, đó là một phương tiện đến gần (Allah) dành cho họ! Allah sẽ thu nhận họ vào lòng thương xót của Ngài, quả thật, Allah là Đáng Tha Thứ, Đáng Nhân Từ.
100. Những người tiên phong (trong đức tin) thuộc Muhajirin (những người di cư từ Makkah đến Madinah tị nạn) và Ansar (dân Madinah) và những ai theo đường lối tốt đẹp của họ, Allah hài lòng với họ và họ hài lòng với Ngài. Ngài đã chuẩn bị cho họ những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có những dòng sông chảy, nơi họ sẽ sống mãi mãi. Đó là một thắng lợi vĩ đại.

- 101.** Trong những người Ả-rập du mục sống xung quanh các người cũng như một số dân bản địa Madinah là những kẻ giả tạo đức tin. Chúng đã quen với thói giả tạo, Người (Thiên Sứ Muhammad) không biết chúng (nhưng) TA biết chúng. TA sẽ trừng phạt chúng hai lần (một lần ở trần gian và một lần nơi cõi mộ), sau đó, chúng sẽ được đưa trở lại về chịu sự trừng phạt khủng khiếp (ở Đờì Sau).
- 102.** Một số khác (trong Madinah) đã thừa nhận tội lỗi của họ, họ đã trợn những việc làm tốt cùng với hành động xấu khác và họ hy vọng Allah sẽ tha thứ cho họ. Thật vậy, Allah là Đáng Tha Thứ, Đáng Nhân Từ.
- 103.** Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy lấy tài sản mà họ Sadaqah để tẩy sạch và thanh lọc họ. Người hãy cầu nguyện phúc lành cho họ, quả thật lời cầu nguyện phúc lành của Người là một sự bằng an cho họ. Quả thật, Allah là Đáng Hằng Nghe, Đáng Hằng Biết.
- 104.** Lẽ nào (những người không tham chiến) không biết rằng Allah sẽ chấp nhận sự sám hối (thật lòng) của đám bầy tôi của Ngài và chấp nhận các việc làm Sadaqah (vì Ngài) và rằng Allah là Đáng Hằng Chấp Nhận sự sám hối, Đáng Nhân Từ ư?
- 105.** Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với (những người không tham chiến): “Các người hãy làm (việc thiện), vì Allah sẽ nhìn thấy việc làm của các người, Thiên Sứ của ngài và những người có đức tin (cũng sẽ nhìn thấy). Rồi đây, các người sẽ được đưa trở về với Đáng biết điều vô hình và hữu hình, Ngài sẽ cho các người biết về những gì các người đã làm.”
- 106.** Còn những người không tham chiến khác (mặc dù không có lý do chính đáng) đang chờ đợi⁽³⁾ phán quyết của Allah, hoặc là

---

(3) Đó là ba người đàn ông gồm Ka'ab bin Malik, Murarah bin Al-Rabi'a và Hilaal bin Umaiyyah. Cả ba đã không tham chiến trận Tabuk nhưng không có lý do ngăn cản họ tham chiến. Tuy nhiên, họ là những người trung thực trong lời nói và hành động của mình.

Ngài sẽ trừng phạt họ hoặc là Ngài chấp nhận sự sám hối của họ, bởi lẽ, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.

- 107.** Những kẻ (giả tạo đức tin) đã xây dựng Masjid với ý đồ gây tổn hại (những người Muslim), thể hiện sự bất tuân và gây chia rẽ giữa những người có đức tin và để làm nơi đóng quân cho những ai đã từng gây chiến với Allah và Thiên Sứ của Ngài trước đây. Và chúng thề, tuyên bố: “Chúng tôi chỉ có ý định làm điều tốt mà thôi”. Nhưng Allah xác nhận rằng chúng đích thực là những kẻ nói dối.
- 108.** Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chớ đứng (lẽ nguyện Salah) trong đó. Quả thật, Masjid (Quba’) được xây dựng dựa trên nền tảng kính sợ (Allah) ngay từ ngày đầu tiên xứng đáng hơn để Người đứng (lẽ nguyện Salah) trong đó. Bên trong (Masjid này), có những người đàn ông yêu thích thanh tẩy bản thân, và Allah yêu thương những người thanh tẩy (bản thân khỏi những thứ dơ bẩn và tội lỗi).
- 109.** Một người đặt nền tảng tòa nhà của mình trên lòng kính sợ Allah và sự hài lòng của Ngài tốt hơn hay kẻ đặt nền tảng tòa nhà của mình trên một bờ rạn nứt chỉ chờ sụp xuống lửa của Hỏa Ngục? Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người làm điều sai quấy.
- 110.** Ngôi Masjid mà (những kẻ giả tạo đức tin) đã xây dựng sẽ không ngừng trở thành (nguyên nhân) gây ra sự hoài nghi trong lòng của chúng cho đến khi trái tim của chúng ngừng đập. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.
- 111.** Thật vậy, Allah đã mua từ những người có đức tin mạng sống và tài sản của họ (để đổi lấy) việc họ sẽ có được Thiên Đàng (của Ngài). Họ chiến đấu vì con đường chính nghĩa của Allah, họ giết và bị giết. (Đó là) một lời hứa thực sự (ràng buộc) đối với Ngài trong Tawrah (Kinh Cựu Ước), trong Injil (Kinh Tân Ước) và cả trong Qur’an. Và ai là người trung thực với giao

ước của mình hơn Allah? Vì vậy, các ngươi hãy vui mừng về cuộc giao dịch mà các ngươi đã ký kết với Ngài, và đó là một thành tựu vĩ đại.

- 112.** (Những người đạt được thành tựu vĩ đại đó là) những người ăn năn sám hối (với Allah), những người thờ phượng (Ngài), những người ca ngợi tán dương (Ngài), những người nhịn chay, những người cúi mình và quỳ lạy (trong Salah), những người bảo ban làm điều tốt và ngăn cản làm điều sai trái, và những người tuân theo các giới hạn của Allah. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy báo tin mừng cho những người có đức tin.
- 113.** Nabi và những người có đức tin không được cầu xin (Allah) tha thứ cho những kẻ đa thần ngay cả khi chúng là họ hàng sau khi đã rõ rằng chúng là bạn đồng hành của Hỏa Ngục.
- 114.** Thật ra việc cầu xin tha thứ của Ibrahim cho cha của Y trước kia chẳng qua chỉ vì lời hứa mà Y đã hứa với cha mình. Nhưng khi (Ibrahim) đã rõ rằng cha của mình là kẻ thù của Allah, Y đã tách mình ra khỏi ông ta. Thật vậy, Ibrahim là người năng cầu nguyện (Allah) và có lòng kiên nhẫn chịu đựng.
- 115.** Allah không để một dân tộc nào đi lạc sau khi Ngài đã hướng dẫn họ (đến với chân lý) cho đến khi Ngài trình bày rõ cho họ biết những gì họ nên tránh. Quả thật, Allah biết tất cả mọi thứ.
- 116.** Quả thật, quyền thống trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về một mình Allah, Ngài làm cho sống và làm cho chết. Và các ngươi không có bất kỳ vị bảo hộ hay vị cứu tinh nào ngoài Allah.
- 117.** Thật vậy, Allah đã tha thứ cho Nabi (Muhammad), Muhajirin (những người đến Madinah tị nạn) và Ansar (những người bản địa Madinah). Họ là những người đã theo Nabi trong thời khắc khó khăn sau khi trái tim của một nhóm trong số họ gần như nghiêng về (sự hoài nghi) nhưng rồi Allah cũng đã tha thứ cho họ, bởi vì Ngài nhân từ và thương xót họ.

- 118.** (Cuối cùng, Allah cũng đã tha thứ) cho ba người (Ka'ab, Murarah và Hilal) đã không tham chiến (trận Tabuk, nhưng đã rất hối hận về lỗi lầm của họ). (Họ đã cảm thấy nặng lòng) đến mức trái đất tuy rộng bao la nhưng lại chật hẹp đối với linh hồn của họ và họ nhận thấy không còn chỗ nào để chạy trốn khỏi Allah trừ phi phải chạy đến tạ tội với Ngài. Rồi Ngài đã mở cho họ cơ hội sám hối để họ có dịp ăn năn. Thật vậy, Allah là Đấng Hằng Chấp Nhận sự sám hối, Đấng Nhân Từ.
- 119.** Hỡi những người có đức tin, hãy kính sợ Allah và hãy ở cùng với những người chân thật.
- 120.** Người dân Madinah và những người Ả Rập du mục sống lân cận không được ở lại, bỏ mặc Thiên Sứ của Allah (ra đi chinh chiến một mình) và cũng không được quý mạng sống của mình hơn mạng sống của Y. Bởi lẽ, mọi khó khăn như đói khát, gian khổ mà họ gặp phải vì con đường chính nghĩa của Allah cũng như mỗi vùng đất mà họ bước qua làm cho những kẻ vô đức tin phẫn nộ và căm thù và việc họ giành được thắng lợi từ kẻ thù, đều được ghi nhận cho họ như một hành động ngoan đạo và thiện tốt. Thật vậy, Allah không làm mất phần thưởng của những người làm điều tốt.
- 121.** Bất kỳ một khoản chi tiêu nào, dù nhỏ hay lớn, mà họ chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Allah), hoặc bất kỳ một thung lũng nào mà họ đi qua thì đều được ghi nhận để Allah ban thưởng cho họ tốt hơn điều mà họ đã từng làm.
- 122.** Không bắt buộc những người có đức tin phải ra đi chinh chiến cùng một lúc. Nếu mỗi nhóm cử một thành phần đại diện (ở lại) tiếp thu và học hỏi kiến thức tôn giáo và cảnh báo người dân của mình khi họ trở về, mong rằng mọi người nhận thức được những điều nên tránh.
- 123.** Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy chiến đấu với những kẻ vô đức tin đang sinh sống ở gần với các ngươi, mục đích để chúng

thấy được sự cứng rắn và sức mạnh của các người (mà không có hành động xấu gây nhiễu loạn đến các người). Các người hãy biết rằng Allah luôn ở cùng với những người ngoan đạo.

124. Bất cứ khi nào có một chương Kinh được ban xuống (cho Thiên Sứ Muhammad) thì (trong số những kẻ giả tạo đức tin) có những người nói: “Ai trong quý vị gia tăng thêm đức tin bởi những lời này?” Tuy nhiên, đối với những người có đức tin, điều đó đã làm cho họ gia tăng thêm đức tin và họ rất đổi vui mừng.
125. Nhưng đối với những kẻ mang trong lòng chứng bệnh (giả tạo đức tin) thì điều đó chỉ làm chúng thêm xấu xa (ngoài) sự xấu xa của chúng, và chúng sẽ chết trong tình trạng vô đức tin.
126. Phải chăng chúng không thấy rằng chúng đã gặp họa mỗi năm đến một hoặc hai lần ư? Nhưng rồi chúng không ăn năn cũng không nhớ.
127. Bất cứ khi nào một chương Kinh được ban xuống thì chúng nhìn nhau, (nói): “Có ai nhìn thấy các người không?” và sau đó chúng quay đi. Allah đã gạt bỏ trái tim của chúng (khỏi chân lý) bởi vì chúng là đám người không hiểu.
128. Quả thật, đã có một Thiên Sứ xuất thân từ trong các người đến gặp các người. Y đau buồn cho những gì các người đã chịu đựng và Y đã quan tâm lo lắng cho các người. Y đại lượng và nhân từ đối với những người có đức tin.
129. Nếu như chúng ngoan đi thì Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Allah đã đủ đối với Ta, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Ta phó thác cho Ngài. Quả thật, Ngài là Chủ Nhân của chiếc ghế vương vĩ đại.”

10 - Yunus^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. Lam. Ra⁽¹⁾. Đây là những câu của Kinh Sách chí minh (Qur'an).
2. Có phải con người lấy làm ngạc nhiên khi TA (Allah) đã mặc khải (Kinh Sách) xuống cho một người đàn ông (xuất thân) từ họ để cảnh báo nhân loại (về hình phạt của Allah) và báo tin mừng cho những người có đức tin rằng họ sẽ được (phần thưởng tốt đẹp) ở nơi Thượng Đế của họ về những gì mà họ gửi đi trước. (Tuy nhiên), những kẻ vô đức tin lại nói: “Rõ ràng đây là một tên phù thủy.”
3. Thật vậy, Thượng Đế của các ngươi (hỡi những kẻ ngạc nhiên) là Allah, Đấng đã tạo ra các tầng trời và trái đất trong sáu ngày, rồi Ngài ngự trị trên ngai vương. Ngài điều hành và sắp xếp mọi công việc. Không có bất cứ ai can thiệp (cho ai) ngoại trừ có sự cho phép của Ngài. Đó là Allah, Thượng Đế của các ngươi, vì vậy các ngươi hãy tôn thờ Ngài, lẽ nào các ngươi không lưu tâm?!
4. Rồi tất cả các ngươi phải trở về trình diện Ngài, lời hứa của Allah là sự thật. Thật vậy, Ngài đã bắt đầu (quá trình) tạo hóa rồi Ngài sẽ lập lại nó để Ngài có thể ban thưởng cho những ai đã tin tưởng và hành thiện theo lẽ công bằng. Riêng đối với những kẻ vô đức tin, chúng sẽ được chiêu đãi bằng một loại nước sôi và một hình phạt đau đớn cho những điều mà chúng đã từng phủ nhận.
5. Ngài là Đấng đã tạo ra mặt trời chiếu sáng (chói lọi) và mặt trăng mang ánh sáng (dịu mát) và Ngài sắp đặt cho nó xuất hiện tại các vị trí khác nhau để các ngươi nhận biết được số lượng năm tháng

(*) Yunus (Nabi Yunus).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

- và tính toán (thời gian). Allah đã tạo ra điều này vì chân lý. Ngài giải thích rõ các dấu hiệu (của Ngài) cho nhóm người hiểu biết.
6. Quả thật, trong sự luân phiên của đêm và ngày, và trong những gì mà Allah đã tạo ra trong các tầng trời và trái đất đều là những dấu hiệu (chứng minh quyền năng của Allah) dành cho những người ngoan đạo (ngay chính, sợ Allah).
  7. Những kẻ không mong đợi cuộc gặp gỡ với TA (- Allah, ở Đồi Sau) và hài lòng với cuộc sống thế giới này và cảm thấy an nhiên ở đó cũng như những kẻ thờ ơ với các lời phán của TA.
  8. Chúng là những kẻ mà chỗ ở sẽ là Hỏa Ngục do hậu quả của những điều mà chúng đã tích lũy.
  9. Thật vậy, những người có đức tin và hành thiện, Thượng Đế của họ sẽ hướng dẫn họ (đến với sự hài lòng của Ngài) bằng đức tin của họ, (và Ngài sẽ thu nhận họ vào) các Ngõ Vườn Thiên Đàng hạnh phúc), bên dưới có những dòng sông chảy.
  10. Lời cầu nguyện của họ trong Thiên Đàng (sẽ là) “Lạy Allah, Ngài là Đấng Vinh Quang và Tối Cao!” và lời chào của họ với nhau (sẽ là) “Salam” - (Chào an lành!) và lời cầu nguyện cuối cùng của họ (sẽ là) “Alhamdulillah-hi Rabbil-a-lami-n” - (Ca ngợi, tán dương và tạ ơn Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.)
  11. Nếu như Allah vội vàng đáp lại điều xấu mà con người (yêu cầu) giống như việc con người muốn Ngài đáp lại điều tốt (khi họ cầu xin Ngài) thì chắc chắn tuổi thọ của họ đã phải kết thúc. Tuy nhiên, TA bỏ mặc những kẻ không mong đợi cuộc gặp gỡ với TA sống lang thang một cách mù quáng.
  12. Con người khi gặp hoạn nạn, y van vái cầu khẩn TA cứu giúp (trong mọi tư thế) nằm, ngồi hoặc đứng. Nhưng khi TA giúp y thoát khỏi cơn nguy nạn, y (làm ngo) bước đi như thể y chưa bao giờ từng cầu khẩn TA cứu giúp y thoát nạn. Như thế đó, những gì mà những kẻ tội lỗi đã làm lại tỏ ra đẹp mắt đối với chúng.

13. TA đã tiêu diệt những thế hệ trước các ngươi (hỡi những kẻ đa thần) khi mà chúng làm điều sai quấy. Các Sứ Giả của chúng đã đến với chúng với những bằng chứng rõ ràng nhưng chúng không tin. TA đáp trả những kẻ tội lỗi đúng như thế.
14. Sau đó, TA đã để các ngươi (loài người) thành những người kế thừa trái đất này sau chúng để quan sát các ngươi hành động thế nào (nếu các ngươi làm tốt sẽ được tốt còn nếu các ngươi làm điều xấu sẽ bị điều xấu).
15. Khi các Lời Mặc Khải của TA được xướng đọc rõ ràng cho họ nghe, những kẻ không mong đợi cuộc gặp gỡ với TA nói: “Ngươi (hỡi Muhammad) hãy mang đến cho bọn ta một quyển Qur’an khác quyển này hoặc hãy thay đổi nó đi!”. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Ta không thể thay đổi Nó theo ý mình. Ta chỉ làm theo những gì đã được mặc khải cho Ta. Nếu Ta nghịch lại Thượng Đế của Ta, Ta thực sự sợ hình phạt của Ngày Khủng Khiếp.”
16. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Nếu Allah muốn, Ta đã không đọc Nó (Qur’an) cho các ngươi nghe và Ngài cũng không cho các ngươi biết về Nó. Rõ ràng Ta đã sống một quãng đời với các ngươi trước khi Nó được ban xuống, sao các ngươi lại không hiểu?!”
17. Vì vậy, ai sai quấy hơn kẻ bịa ra một lời nói dối về Allah hoặc phủ nhận các dấu hiệu của Ngài?! Chắc chắn, những kẻ tội lỗi sẽ không thành công.
18. (Những kẻ đa thần) tôn thờ ngoài Allah những thứ không gây hại cho họ cũng không mang lợi cho họ và họ nói: “Đây là những vị đại diện can thiệp cho chúng tôi trước Allah”. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Có phải các người muốn cho Allah biết điều mà (các người tưởng rằng) Ngài không biết chuyện gì xảy ra trong các tầng trời và trái đất?” Allah Vinh Quang và Tối Cao vượt bên trên mọi thứ mà chúng tổ hợp (với Ngài).

19. Thật ra, trước đây loài người vốn là một cộng đồng duy nhất (chỉ thờ phượng một mình Allah), nhưng rồi họ chia rẽ. Nếu không phải vì lời phán trước đây của Thượng Đế Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) thì mọi tranh chấp của họ đã được giải quyết xong.
20. (Những kẻ đa thần) nói: “Tại sao Thượng Đế của Y (Muhammad) không ban xuống cho Y một dấu hiệu lạ nào đó (chứng minh sứ mạng của Y là thật.” Ngươi hãy nói: “Quả thật, những điều vô hình đều thuộc về kiến thức của Allah, vì vậy, các người hãy chờ đợi, quả thật Ta cũng chờ đợi cùng các người.”
21. Khi mà TA (Allah) cho con người nếm trải hồng phúc (của TA) sau cơn nguy nạn, ngay lập tức họ âm mưu chống lại các Lời Mặc Khải của TA. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Allah nhanh hơn trong chiến lược.” Quả thật, các Sứ Giả của TA (các Thiên Thần ghi chép) luôn ghi chép hết mọi thứ mà các người âm mưu.”
22. (Allah), chính Ngài là Đấng làm cho các người có thể đi lại trên đất liền và ngoài biển cả và khi các người ở trên tàu. Con tàu đưa họ vượt trùng dương với làn gió nhẹ, họ vui mừng với chuyến đi. Bỗng một cơn cuồng phong nổi lên, những làn sóng (khổng lồ) từ khắp nơi ập đến, họ nghĩ mình sẽ bị chết chìm trong trận giông tố này, họ liền chân thành khẩn vái Allah: “Nếu Ngài cứu bầy tôi khỏi đại nạn này, chắc chắn bầy tôi sẽ là những người biết ơn Ngài.”
23. Nhưng sau khi Ngài cứu họ (khỏi cơn nguy nạn) thì họ lại gieo rắc tội lỗi trên trái đất bất chấp công lý. Hỡi nhân loại, thật ra tội lỗi đó chỉ hại bản thân các người thôi, (đó chỉ là) sự hưởng thụ tạm bợ của đời sống thế tục, rồi đây các người sẽ trở về trình diện TA. Lúc đó, TA sẽ cho các người biết về mọi thứ mà các người đã từng làm.
24. Quả thật, hình ảnh đời sống trần tục này chỉ giống như một cơn mưa mà TA ban từ trời xuống làm cây cối trên đất hấp thụ, (cho ra) đủ loại cây trái hoa màu cung cấp lương thực cho con người và gia súc, cho đến khi mảnh đất được trang điểm và đẹp đẽ

khiến các chủ nhân của nó nghĩ rằng mình có khả năng thu hoạch tốt vụ mùa thì mệnh lệnh (hủy hoại mùa màng) của TA được ban xuống đêm ngày. TA đã làm cho mùa gặt như thể nó chưa phát triển ngày hôm qua. Như thế đó, TA đã giải thích chi tiết các dấu hiệu cho nhóm người biết suy ngẫm.

25. Allah mời gọi (con người) đến với Ngôi Nhà Bằng An (Thiên Đàng) và hướng dẫn bất cứ ai Ngài muốn đến với con đường ngay chính (đó là tôn giáo Islam).
26. Những người làm tốt sẽ có được phần thưởng tốt và hơn thế nữa. Không có bóng tối nào bao phủ khuôn mặt của họ, cũng không có sự si nhục. Họ là những người bạn của Thiên Đàng, họ sẽ sống trong đó mãi mãi.
27. Những kẻ làm điều xấu sẽ nhận lại điều xấu tương ứng với nó và sự si nhục sẽ bao trùm chúng. Chúng sẽ không có một ai bảo vệ trước Allah. Gương mặt của chúng như thể bị bao phủ bởi bóng tối của màn đêm – thật đen tối. Chúng là những người bạn của Hỏa Ngục, chúng sẽ sống trong đó mãi mãi.
28. Vào Ngày mà TA sẽ triệu tập tất cả (loài người), rồi TA phán với những kẻ đa thần: “Các người và thần linh mà các người tổ hợp hãy ở yên vị trí của mình.” Sau đó, TA sẽ tách chúng ra và các thần linh của chúng sẽ nói: “Các người không từng thờ phượng bọn ta.”
29. “Allah đã đủ làm nhân chứng cho bọn ta và các người, và bọn ta đã không biết gì về sự thờ phượng của các người.”
30. (Vào Ngày vĩ đại đó), mọi linh hồn sẽ chứng kiến hậu quả của những điều mà nó đã từng làm và (những kẻ đa thần) sẽ được đưa về với Allah, Đấng Bảo Hộ đích thực của chúng. Và những gì mà chúng đã bịa đặt trước đây sẽ bỏ chúng đi mất.
31. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy hỏi (những kẻ đa thần phủ nhận Allah): “Ai ban lộc cho các người từ trời đất? Ai chi phối thánh giác và thị giác của các người? Ai đưa cái sống ra từ cái

- chết và đưa cái chết ra từ cái sống? Và ai điều hành, sắp xếp mọi hoạt động (của vũ trụ)?” Chúng sẽ nói: “Allah”. Vì vậy, Người hãy nói với chúng: “Vậy tại sao các người không sợ (Ngài)?”
32. Đây là Allah, Thượng Đế đích thực của các người. Thế nên bất cứ điều gì ngoài chân lý đều lầm lạc, vậy các người lạc hướng đi đâu?
  33. Lời nói của Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) về những kẻ bất tuân, đầy loạn đung như thế, rằng chúng sẽ không có đức tin.
  34. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các thần linh mà các người thờ phượng ngoài Allah có khả năng khởi tạo (vũ trụ) và tái tạo nó không?” Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Allah khởi tạo (vũ trụ) và tái tạo nó trở lại.” Vậy sao các người vẫn còn xa lánh (chân lý)?”
  35. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hỏi chúng: “Có thần linh nào của các người hướng dẫn đến chân lý không?” Người hãy nói: “Allah hướng dẫn đến chân lý.” Vậy Đấng hướng dẫn đến chân lý đáng được tuân theo hơn hay một kẻ không thể hướng dẫn trừ phi được hướng dẫn? Các người cư xử và đánh giá sao thế?
  36. Và hầu hết (những kẻ đa thần) chỉ đi theo giả định. Thật vậy, giả định không thay thế được gì cho sự thật. Quả thật, Allah biết rõ những điều chúng làm.
  37. Qur'an này không thể nào do ai khác ngoài Allah làm ra. Nó xác nhận lại những gì trước Nó và giải thích chi tiết về Kinh Thánh trước đây (như Tawrah, Injil, Zabur...), không có gì phải hoài nghi rằng Nó đến từ Đấng Chúa Tể của vũ trụ và vạn vật.
  38. Hoặc có phải (những kẻ đa thần) bảo Y (Muhammad) đã bịa đặt ra (Qur'an)? Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Vậy các người hãy mang đến một chương Kinh giống như thế và hãy gọi bất cứ ai ngoài Allah đến giúp đỡ, nếu các người nói thật!”
  39. Đúng hơn, chúng đã phủ nhận những gì mà chúng không thể bao hàm với sự hiểu biết của chúng và chúng chưa đạt được lời giải

thích của nó. Tương tự như thế, những kẻ trước chúng cũng đã phủ nhận. Cho nên, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy xem kết cuộc của những kẻ làm điều sai quấy đã diễn ra thế nào!

40. Trong số (những kẻ đa thần) có người đã tin tưởng vào (Qur'an) và có người không tin tưởng vào Nó. Tuy nhiên, Thượng Đế của Người (Muhammad) biết rõ những kẻ dấy loạn bất tuân.
41. Nếu như chúng phủ nhận Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) thì Người hãy nói: “Ta chịu trách nhiệm cho hành động của Ta và các ngươi chịu trách nhiệm cho hành động của các ngươi, các ngươi không liên can đến việc làm của Ta và Ta không liên can đến việc làm của các ngươi.”
42. Trong số (những kẻ đa thần) có người đến (giả vờ) nghe Người (Thiên Sứ) xướng đọc (Qur'an). (Nhưng Người – hỡi Thiên Sứ Muhammad, hãy biết rằng) làm sao Người có thể làm cho người điếc nghe được cũng như làm sao Người có thể hướng dẫn (đám người) khi chúng không hiểu gì?
43. Trong số (những kẻ đa thần) có người hướng mắt nhìn Người (Thiên Sứ Muhammad). Nhưng làm sao Người có thể hướng dẫn được người mù khi họ không nhìn thấy?
44. Thật vậy, Allah đã không bắt công với con người về bất cứ điều gì, nhưng chính con người lại bắt công với bản thân mình.
45. Vào Ngày mà (Allah) sẽ tập hợp (nhân loại), họ (cảm giác) như thể họ chỉ ở lại (thế gian) một giờ trong ngày. Và họ sẽ nhận biết nhau. Quả thật, những kẻ phủ nhận cuộc gặp gỡ với Allah sẽ thất bại và họ là những kẻ đã không được hướng dẫn.
46. Cho dù TA cho Người (Thiên Sứ Muhammad) thấy một vài (hình phạt) mà TA đã hứa với chúng hay TA làm cho Người chết đi thì đấng nào chúng cũng phải trở về trình diện TA. Rồi đây Allah sẽ là nhân chứng cho những gì chúng đã từng làm.

47. Mỗi cộng đồng (dân tộc, quốc gia) đều có một Sứ Giả (được Allah phái đến). Vì vậy, khi sứ giả của họ đến, mọi việc tranh chấp giữa họ sẽ được giải quyết một cách công bằng và họ sẽ không bị đối xử bất công.
48. (Những kẻ vô đức tin) nói: “Bao giờ lời hứa (về sự trừng phạt) này sẽ xảy ra nếu các người nói thật?”
49. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Ta không có quyền năng quyết định điều hại hay điều lợi cho bản thân ngoại trừ điều nào Allah muốn. Mỗi cộng đồng đều có một thời hạn nhất định, một khi thời hạn của họ đến thì họ sẽ không thể nán lại hay đi sớm hơn một thời khắc nào.”
50. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với chúng: “Các người hãy nghĩ xem, nếu (Allah) ban hình phạt xuống các người vào ban đêm hoặc ban ngày thì hình phạt nào sẽ là cái mà những tên tội lỗi thúc giục nó mau đến?!”
51. “Phải chăng sau khi hình phạt thật sự giáng xuống thì các người mới tin hay sao? Lẽ nào bây giờ các người mới tin trong khi trước đây các người đã mong nó mau đến?”
52. Sau đó, có lời phán bảo với những tên làm điều sai quấy: “Các người hãy ném lấy sự trừng phạt muôn đời. Các người được đền bù bởi những gì các người đã kiếm được.”
53. (Những kẻ đa thần) hỏi Người (Thiên Sứ Muhammad): “Có phải (hình phạt mà Người cảnh báo) là sự thật không?” Người hãy đáp: “Xin thề với Thượng Đế của Ta, chắc chắn đó là sự thật và các người sẽ không thoát.”
54. Nếu mỗi linh hồn làm điều sai quấy có tất cả mọi thứ trên trái đất thì chắc chắn nó sẽ dùng để chuộc tội; và (những kẻ làm điều sai quấy) sẽ hối hận khi nhìn thấy hình phạt. (Tuy nhiên), chúng sẽ được (Allah) phân xử bằng công lý và chúng sẽ không bị đối xử bất công.

55. Lẽ nào mọi thứ trong các tầng trời và trái đất không thuộc về một mình Allah?! Lẽ nào lời hứa của Allah không phải là sự thật?! Tuy nhiên, hầu hết (những kẻ vô đức tin) không biết mà thôi.
56. Ngài làm cho sống và làm cho chết và các người sẽ được đưa về trình diện Ngài trở lại (để Ngài xét xử và thưởng phạt).
57. Hỡi con người! Thật vậy, lời răn (Qur'an) từ Thượng Đế đã đến với các người. Nó là một phương thức chữa tâm bệnh của các người, là một nguồn chỉ đạo và là lòng thương xót dành cho những người có đức tin.
58. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với nhân loại): “Với hồng phúc của Allah và lòng thương xót của Ngài, các người hãy vui hưởng.” Điều đó tốt hơn những gì mà họ đã tích lũy và tom góp được.
59. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), Người hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các người có xem lại việc các người tự ý cấm và cho phép dùng các bông lộc mà Allah đã ban xuống cho các người không?” Người hãy nói với chúng: “Phải chăng Allah đã cho phép các người (quyền hạn đó) hay các người chỉ bịa đặt rồi nói không cho Allah?”
60. Những kẻ bịa đặt lời nói không cho Allah có suy nghĩ gì về số phận của mình vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng? Quả thật, Allah có đầy đủ hồng phúc dành cho loài người nhưng hầu hết họ không biết ơn.
61. Không một hành động nào của Người (Thiên Sứ Muhammad), không một đoạn Qur'an nào Người xướng đọc và không một hành động nào các người (những người có đức tin) làm mà lại không nằm dưới sự chứng kiến của TA (Allah). Không gì có thể nằm ngoài tầm kiểm soát của Thượng Đế của Người, dù một vật có sức nặng bằng trọng lượng hạt nguyên tử nằm dưới đất hay trong bầu trời hoặc thậm chí nhỏ hơn hay lớn hơn thế thì cũng đều được ghi chép rõ ràng trong Quyển Kinh (Lư Trữ - Quyển Kinh Mẹ).
62. (Không có gì phải hoài nghi rằng) những vị Wali của Allah sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.

63. (Họ là) những người có đức tin và kính sợ Allah.
64. Họ sẽ được báo cho tin mừng ngay trong cuộc sống trần gian này và cả Đời Sau. Lời phán của Allah sẽ không bao giờ thay đổi. Đó là một thành tựu vĩ đại.
65. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người chớ để cho lời nói của (những kẻ xúc phạm tôn giáo) làm Người buồn rầu. Quả thật, danh dự và quyền lực hoàn toàn thuộc về một mình Allah. Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Toàn Tri.
66. (Không có gì phải hoài nghi rằng) bất cứ ai trên các tầng trời và bất cứ ai trên trái đất đều là (tạo vật) của Allah. Những kẻ cầu khẩn các thần linh khác ngoài Allah thực sự không đi theo các đối tác của Ngài (bởi vì Ngài không hề có bất cứ đối tác nào cả). Chúng chỉ đi theo sự phỏng đoán và giả định, chúng chỉ giới đặt điều dối gian.
67. (Allah) là Đấng đã tạo ra ban đêm cho (con người) nghỉ ngơi và ban ngày để họ quan sát (được mọi vật)? Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu cho đám người biết lắng nghe.
68. (Một nhóm những kẻ đa thần) nói: “Allah có con trai”. Thật trong sạch và tối cao thay Ngài, Ngài là Đấng Miễn Cần. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trong trái đất đều thuộc về một mình Ngài. Các người (những kẻ đa thần) chẳng có bằng chứng nào cho điều đã nói. Lẽ nào các người nói ra những điều mà các người không biết?!
69. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Những ai đặt điều gian dối cho Allah sẽ không thành công.”
70. (Những hưởng thụ mà chúng có được trên cuộc sống này chỉ) là một sự hưởng thụ (tạm bợ ngắn ngủi) của cuộc sống thế tục. Rồi đây, chúng sẽ phải trở về trình diện TA, rồi TA sẽ cho chúng ném trái hình phạt nghiêm khắc về những gì mà chúng đã từng phủ nhận.

71. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy kể cho (những kẻ đa thần) nghe về thông tin của Nuh, khi Y bảo người dân của mình: “Hỡi dân của Ta! Nếu địa vị của Ta cũng như sự nhắc nhở của Ta về các dấu hiệu của Allah trở thành gánh nặng cho các người thì Ta xin phó thác cho Allah. Vậy các người hãy quyết theo kế hoạch của các người, các người hãy kêu gọi các thần linh của các người đến hỗ trợ công việc của các người, rồi các người chớ để cho kế hoạch của các người có điều gì sơ suất, sau đó hãy (dùng nó) xử trí Ta và chớ cho Ta thời gian nghỉ ngơi.”
72. “Nhưng nếu các người quay lưng lại (với lời khuyên của Ta) thì (các người hãy biết rằng) Ta đã không đòi các người thù lao. Quả thật, phần thưởng của Ta là ở nơi Allah và Ta được lệnh phải là một người Muslim (thần phục Ngài).”
73. Tuy nhiên, (người dân của Nuh) đã chối bỏ (Nuh). Vì vậy, TA đã giải cứu Y và cả những người (tin tưởng) cùng Y trên con tàu và TA đã để tất cả họ trở thành những người thừa kế. TA đã nhấn chìm những kẻ đã phủ nhận các dấu hiệu của TA. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nhìn xem hậu quả ra sao đối với những kẻ đã được cảnh báo.
74. Rồi sau (Nuh), TA đã gọi rất nhiều Sứ Giả đến với người dân của Họ. (Các vị Sứ Giả này) đến với người dân của mình với những bằng chứng rõ ràng, nhưng họ đã không tin vào điều mà họ đã phủ nhận trước đó. Vì vậy, TA niêm kín con tim của những kẻ vượt quá giới hạn.
75. Tiếp theo sau họ, TA đã cử phái Musa và Harun đến gặp Pha-ra-ông và các quần thần của hắn cùng với các dấu hiệu của TA nhưng bọn chúng cư xử kiêu ngạo và chúng là đám người tội lỗi.
76. Khi cả hai mang chân lý từ nơi TA đến gặp bọn chúng thì bọn chúng bảo: “Thật ra, đây rõ ràng là trò ma thuật.”
77. Musa nói: “Các người nói về sự thật như thế khi nó đến với các người ư? Lẽ nào đây lại là trò ma thuật? Quả thật, những tên dùng trò ma thuật không thể nào thành công!”

78. (Đám thuộc hạ của Pha-ra-ông) nói (với Musa): “Có phải người mang điều này đến để lôi kéo bạn ta rời bỏ những gì mà bạn ta thấy được ở tổ tiên của bạn ta (đã làm trước đây) để rồi hai người có thể hùng bá trong lãnh thổ này? Không, bạn ta sẽ không tin hai người.”
79. Pha-ra-ông nói (với đám thuộc hạ): “Các người hãy triệu tập cho ta tất cả các vị pháp sư uyên bác.”
80. Vì vậy, khi các pháp sư đến, Musa nói với họ: “Các vị cứ ném xuống bất cứ thứ gì các vị muốn ném.”
81. Khi họ đã ném, Musa nói: “Những gì các vị mang đến chỉ là trò ma thuật. Chắc chắn Allah sẽ phá tan nó, bởi quả thật Ngài không để cho hành động của đám người dấy loạn bất tuân được thành công.”
82. Allah thiết lập chân lý bằng các lời phán của Ngài cho dù những kẻ tội phạm không thích (điều đó).
83. Nhưng không ai tin Musa, ngoại trừ (một số) con cháu thuộc người dân của Y, vì sợ Pha-ra-ông và đám thuộc hạ của hắn bắt bớ. Quả thật, Pha-ra-ông đã kiêu ngạo trong lãnh thổ (Ai Cập) và hắn quả thật là một kẻ tàn bạo ác bá.
84. Musa nói: “Hỡi dân của Ta, nếu các người thật sự tin tưởng nơi Allah thì hãy phó thác cho Ngài nếu các người là tín đồ Muslim (thần phục Ngài).”
85. Vậy là, người dân nói: “Bây tôi nguyện phó thác cho Allah. Lạy Thượng Đế của bây tôi, xin Ngài đừng biến bây tôi thành một phương tiện thử thách cho những kẻ tàn bạo ác bá.”
86. “Với lòng thương xót của Ngài, xin Ngài giải cứu bây tôi khỏi đám người vô đức tin.”
87. TA đã mặc khải cho Musa và người anh (em) của Y: “Hai người hãy để người dân của mình định cư ở Ai Cập trong những ngôi nhà, hãy dựng những ngôi nhà của các người hướng về Qiblah

- (Đền Aqsa ở Palestine), rồi hãy dâng lễ nguyện Salah trong đó và hãy báo tin mừng cho những người có đức tin.
- 88.** Musa cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, Ngài đã ban cho Pha-ra-ông và các tên đầu sỏ của hắn sự huy hoàng và phú quý trong cuộc sống trần tục này. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, nhờ đó mà chúng đã dắt thiên hạ lạc khỏi con đường của Ngài. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài phá hủy tài sản của họ và niêm kín con tim của họ để họ không tin tưởng cho đến khi họ đối diện với hình phạt đau đớn.”
- 89.** (Allah) phán: “Lời cầu xin của hai anh em ngươi được TA chấp nhận. Vì vậy, hai ngươi hãy đi thẳng (trên chân lý) và chớ đừng chạy theo con đường của những kẻ không biết.”
- 90.** TA đã đưa dân Israel băng qua biển (Hồng Hải), Pha-ra-ông và quân lính của hắn truy đuổi họ với lòng đầy căm phẫn và hận thù. Rồi đến khi (Pha-ra-ông) bị nhấn chìm dưới biển thì hắn mới nói: “Bề tôi đã tin rằng quả thật không có Thượng Đế nào ngoài Đấng mà dân Israel đã tin, và bề tôi xin là một người Muslim (thần phục Ngài).”
- 91.** (Allah phán: “Bây giờ (nhà ngươi mới tin ư?) Chẳng phải trước đó ngươi vẫn còn đay nghiến và là một kẻ đầy loạn kia mà?”
- 92.** Vì vậy, ngày nay TA (Allah) giữ thân xác của ngươi (Pha-ra-ông) lại để làm một dấu hiệu cho những ai sống sau ngươi. Tuy nhiên, hầu hết nhân loại đối với các dấu hiệu của TA vẫn lơ là và không chú ý đến.
- 93.** Quả thật, TA đã định cư dân Israel tại một nơi tốt lành (của vùng đất Sham hồng phúc) và ban phát cho họ bổng lộc tốt sạch. Họ đã không bắt đồng nhau mãi đến khi nguồn kiến thức (Qur'an) đến với họ (xác nhận lại sứ mạng của Muhammad đã được nhắc đến trong Tawrah). Rồi đây, vào Ngày Phán Xét, Thượng Đế của Ngươi (Muhammad) sẽ phân xử giữa họ về những điều mà họ đã từng tranh chấp và bất đồng.
- 94.** Cho nên, nếu như Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hoài nghi về những gì mà TA đã mặc khải cho Ngươi thì Ngươi hãy hỏi những

- ai đọc Kinh Sách thời trước Người (như người Do Thái và Thiên Chúa). Quả thật, đó là chân lý từ Thượng Đế của Người được mang đến cho Người. Vì vậy, Người chớ là kẻ sinh lòng hoài nghi.
- 95.** Người chớ đừng trở thành kẻ phủ nhận các dấu hiệu của Allah để rồi Người trở thành một trong số những kẻ thất bại và thua thiệt.
- 96.** Thật vậy, những ai mà Lời của Thượng Đế Người (đã phán rằng chúng là những kẻ vô đức tin) thì chắc chắn sẽ không bao giờ có đức tin.
- 97.** Và cho dù mọi dấu hiệu được trưng bày cho chúng (thì chúng vẫn không tin) cho đến khi chúng nhìn thấy hình phạt đau đớn.
- 98.** (Trước đây) chưa từng có thị trấn nào đã có đức tin mà đức tin của nó giúp ích được dân chúng (sau khi lệnh trừng phạt đã được tuyên bố) ngoại trừ đám dân của Yunus. Khi họ đã có đức tin, TA đã giải thoát họ khỏi hình phạt nhục nhã trong cuộc sống trần gian này và cho họ tiếp tục sống hưởng lạc đến một thời hạn ấn định.
- 99.** (Và thực sự) nếu như Thượng Đế của Người (Muhammad) muốn, chắc chắn tất cả loài người trên trái đất này đều có đức tin. Lẽ nào Người muốn ép buộc nhân loại trở thành những người có đức tin ư?!
- 100.** Không một linh hồn nào có đức tin nếu như không có phép của Allah và Ngài sẽ làm ô uế những ai không chịu dùng não bộ của mình để hiểu (chân lý).
- 101.** Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các người hãy quan sát những gì trong trời đất!” Quả thật, đối với đám người vô đức tin thì cho dù có xuất hiện thêm các dấu hiệu lạ hoặc sự cảnh báo cũng vô ích đối với chúng.
- 102.** Phải chăng chúng chờ đợi (sự trừng phạt đã xảy ra) trong những ngày của những người đã đi trước chúng? Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với chúng): “Vậy các người hãy cứ chờ đợi, quả thật Ta cũng sẽ chờ đợi cùng các người.”
- 103.** Sau khi (hình phạt giáng xuống), TA đã giải cứu các Sứ Giả của TA cùng với những người đã tin tưởng. Đó là trách nhiệm của TA trong việc giải cứu những người có đức tin.

- 104.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Hỡi nhân loại, nếu các ngươi hoài nghi về tôn giáo của Ta, Ta không thờ phượng các thần linh mà các ngươi thờ phượng ngoài Allah. Ta chỉ thờ phượng một mình Allah, Đáng làm cho các ngươi chết, và Ta được lệnh phải trở thành một người có đức tin.”
- 105.** Và Ngươi hãy hướng mặt mình về tôn giáo thuần túy (chân lý) và chớ đừng bao giờ trở thành một trong những kẻ đa thần.
- 106.** Ngươi chớ đừng cầu nguyện ngoài Allah những thứ không mang lợi cũng chẳng gây hại được Ngươi. Nếu như Ngươi làm vậy, Ngươi thực sự là một trong những kẻ làm điều sai quấy.
- 107.** Nếu Allah muốn điều hại chạm đến Ngươi thì chẳng có ai có khả năng loại bỏ nó khỏi Ngươi ngoại trừ Ngài, còn nếu Ngài muốn điều tốt lành cho Ngươi thì cũng chẳng có ai ngăn cản được thiên lộc đó (của Ngài). Ngài ban nó cho bất cứ ai Ngài muốn trong đám bê tôi của Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
- 108.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Hỡi loài người, quả thật, chân lý đã đến với các ngươi từ Thượng Đế của các ngươi. Vì vậy, ai được hướng dẫn thì thật ra y đã được hướng dẫn cho linh hồn mình, còn ai lạc lối thì việc lạc đó chỉ bất lợi cho linh hồn của y. Và Ta không phải là người phải chịu trách nhiệm cho các ngươi.”
- 109.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy làm theo những gì đã được mặc khải cho Ngươi và Ngươi hãy kiên nhẫn chịu đựng cho đến khi Allah (thiết lập) cuộc phán xét. Quả thật, Ngài là Đấng Phân Xử ưu việt nhất.

11 - Hud^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. Lam. Ra⁽¹⁾. (Đây là) một Kinh Sách chứa đựng những câu mang ý tổng quát rồi sau đó được trình bày chi tiết bởi Đấng Sáng Suốt, Đấng Thông Toàn.
2. (Thông qua một Sứ Giả - Muhammad, nói): “Các ngươi (hồi loài người) không được thờ phượng (bất cứ thứ gì khác) ngoài Allah. Quả thật, Ta là một vị cảnh báo và mang tin mừng được cử phái đến với các ngươi.”
3. “Các ngươi hãy cầu xin Thượng Đế của các ngươi tha thứ tội lỗi cho các ngươi, các ngươi hãy quay về sám hối với Ngài, Ngài sẽ ban cho các ngươi hưởng thụ cuộc sống tốt lành cho đến một thời hạn ấn định và Ngài sẽ ban thưởng xứng đáng cho từng người (dựa theo việc tốt của y). Nhưng nếu các ngươi quay bỏ đi, Ta thực sự lo sợ cho các ngươi về hình phạt vào Ngày Vĩ Đại.”
4. “Các ngươi phải trở về trình diện Allah và Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.”
5. (Những kẻ giả tạo đức tin) cố khép lòng mình hầu lẫn trốn khỏi Ngài (nhưng chúng hãy biết rằng) ngay cả khi chúng phủ áo che thân mình thì Allah vẫn biết những gì chúng che giấu và những gì chúng công khai phơi bày. Thật vậy, Ngài biết hết mọi điều thầm kín trong lòng (chúng).
6. Không một sinh vật nào trên trái đất mà Allah không cung cấp bổng lộc cho nó. Ngài biết rõ nơi chúng cư ngụ và nơi chúng sẽ

(*) Hud (Nabi Hud).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

chết. Tất cả đều được ghi chép rõ ràng trong Quyển Kinh (Mẹ - Lawhu Al-Mahfuzh).

7. Chính Ngài là Đấng đã tạo ra trời đất trong sáu ngày và Ngài Vương của Ngài ở bên trên mặt nước để Ngài thử thách các người (loài người) xem ai trong các người tốt nhất trong việc làm của mình. Nếu Người (Thiên Sứ Muhammad) nói rằng các người sẽ được dựng sống lại sau khi chết (để chịu trách nhiệm cho mọi hành động đã làm) thì những kẻ vô đức tin chắc chắn sẽ nói: “(Qur’an) này rõ ràng chỉ là trò ma thuật.”
8. Nếu TA (Allah) trì hoãn việc trừng phạt chúng đến một thời hạn qui định thì chắc chắn chúng sẽ lên tiếng (giễu cợt): “Điều gì đã cản nó xảy ra lúc này chứ?” Không nghi ngờ gì nữa, vào Ngày mà sự trừng phạt đến với chúng, chúng sẽ không bao giờ thoát được, chúng sẽ bị bao vây bởi những gì mà chúng đã từng chế nhạo.
9. Và nếu như TA có cho con người nếm trải lòng thương xót từ TA và sau đó TA tức nó khỏi y, chắc chắn y sẽ tuyệt vọng và vô ơn.
10. Nhưng nếu TA cho (con người) nếm trải phú quý sau tai họa (nghèo khó, bệnh tật) thì chắc chắn y sẽ nói: “Những điều xấu đã đi mất” rồi chắc chắn y sẽ vui mừng một cách tự đắc.
11. Ngoại trừ những ai biết kiên nhẫn và hành thiện thì đó là những người có được sự tha thứ và phần thưởng vĩ đại.
12. Có lẽ Người (Thiên Sứ Muhammad) bỏ qua một vài điều đã được mặc khải cho Người và lòng Người cảm thấy căng thẳng bởi sự việc đó, vì chúng nói: “Sao không có một kho báu hay một Thiên Thần nào được gửi xuống cùng với Y (Muhammad).” (Vì vậy, Người – Muhammad, chớ bỏ qua những điều đã được mặc khải cho Người, bởi lẽ) thật ra Người chỉ là một người cảnh báo, (một người truyền đạt thông điệp) mà thôi, còn Allah mới chính là Đấng sắp đặt và quyết định mọi thứ.
13. Hay chúng nói: “Y đã bịa ra Nó (Qur’an).” Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “VẬY các người hãy mang đến

mười chương Kinh giống như Nó đã được bịa ra xem nào và các người hãy kêu gọi bất cứ ai ngoài Allah đến hỗ trợ các người, nếu các người nói thật!”

14. Cho nên, nếu như chúng không thực hiện được yêu cầu của các người (những người có đức tin) đưa ra thì các người hãy biết rằng thực ra Nó (Qur'an) được mặc khải bằng kiến thức của Allah và rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Vậy sao các người không là những người Muslim (thần phục Ngài)?!
15. Ai ham muốn đời sống trần tục này cũng như sự hào nhoáng của nó, TA sẽ ban cho họ đầy đủ phần công lao của họ trong đó, và họ sẽ không bị cắt giảm bất cứ điều gì ở nơi đó.
16. Đó là những kẻ sẽ không có gì ở Đời Sau ngoại trừ Hỏa Ngục, và những gì chúng đã làm nơi (trần gian) đều sẽ tiêu tan và những việc thiện tốt mà chúng đã từng làm đều sẽ không có giá trị.
17. Lẽ nào (Thiên Sứ Muhammad) là một người (đứng) trên bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của mình và có một nhân chứng (Jibril) từ Ngài xướng đọc Nó (Qur'an) cho Y cũng như trước đó đã có (một sự xác nhận từ) Kinh Sách của Musa (Tawrah) – một nguồn hướng dẫn, một hồng phúc, (lại ngang bằng) với kẻ thuộc các giáo phái vô đức tin, kẻ mà Hỏa Ngục là điểm hẹn của hần?! Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chớ hoài nghi về (Qur'an), bởi lẽ Nó là sự thật từ Thượng Đế của Người, nhưng đa số nhân loại không có đức tin.
18. Còn ai sai quấy hơn kẻ bịa ra lời nói dối cho Allah. Đó là những kẻ sẽ bị bắt trình diện trước Thượng Đế của chúng và các nhân chứng sẽ nói: “Đây là những kẻ đã nói dối cho Thượng Đế của chúng.” Không nghi ngờ gì nữa rằng Allah nguyên rửa những kẻ làm điều sai quấy.
19. (Đó là) những kẻ ngăn cản (mọi người) khỏi con đường của Allah và tìm cách làm cho nó cong queo và phủ nhận Đời Sau.
20. Những kẻ đó không thể chạy trốn (khỏi hình phạt của Allah) trên trái đất này và ngoài Allah chúng chẳng có vị bảo hộ nào và

hình phạt sẽ tăng lên gấp bội dành cho chúng. Quả thật, chúng đã không thể nghe và thấy được (chân lý).

21. Chúng là những kẻ đã làm thua thiệt bản thân mình và những điều chúng bịa đặt đã bỏ chúng đi mất dạng.
22. Chắc chắn ở Đồi Sau chúng sẽ là những kẻ thua cuộc.
23. Quả thật, những người có đức tin, hành thiện, và hạ mình khiêm tốn trước Thượng Đế của họ sẽ là những người bạn của Thiên Đàng, họ sẽ sống trong đó mãi mãi.
24. Hình ảnh của hai nhóm người (có đức tin và vô đức tin) giống như hình ảnh của một kẻ vừa mù vừa điếc và một người nhìn thấy và nghe được, hai người này có ngang bằng nhau không? Vậy các ngươi không lấy đó làm bài học để ghi nhớ ư?
25. Quả thật, TA (Allah) đã cử phái Nuh (Nô-ê) đến với người dân của mình, Y nói: “Ta đích thực là một người cảnh báo được phái đến cho các ngươi!”
26. “Các ngươi không được thờ phượng ai khác ngoài Allah. Quả thật, Ta lo sợ cho các ngươi về sự trừng phạt vào một Ngày đau đớn.”
27. Tuy nhiên, những tên lãnh đạo vô đức tin trong đám dân của (Nuh) nói (với Y): “Bọn ta thấy ngươi cũng chỉ là một người phạm giống như bọn ta và bọn ta thấy những kẻ đi theo ngươi chỉ toàn là những tên thấp hèn và ngu dốt trong bọn ta. Và bọn ta thấy các ngươi chẳng có bất kỳ công đức nào trội hơn bọn ta cả. Đúng hơn, bọn ta cho rằng các ngươi là những kẻ nói dối.”
28. (Nuh) nói: “Này hỡi người dân của Ta, các ngươi có xem xét: nếu Ta có bằng chứng rõ ràng từ nơi Thượng Đế của Ta và Ngài ban cho Ta lòng thương xót nơi Ngài (khi chọn Ta làm Sứ Giả) nhưng các ngươi lại không nhận thấy (hồng phúc đó), thì lẽ nào Ta lại ép buộc các ngươi chấp nhận nó trong khi các ngươi không thích điều đó?”
29. “Này hỡi người dân của Ta! Ta không đòi các ngươi tiền bạc (cho việc kêu gọi này), bởi lẽ phần thưởng của Ta là do Allah

ban cấp, và Ta không có quyền xua đuổi những người có đức tin (nghèo khổ). Quả thật, họ sẽ trở về trình diện Thượng Đế của họ. Tuy nhiên, Ta thấy rằng các ngươi mới là đám người ngu muội.”

30. “Này hỡi người dân của Ta! Ai sẽ bảo vệ Ta khỏi (sự trừng phạt của) Allah nếu Ta xua đuổi họ, lẽ nào các ngươi không lưu ý đến điều đó ư?”
31. “Ta không nói với các ngươi rằng Ta có các kho tàng của Allah hay biết về điều vô hình, Ta không nói rằng Ta là một Thiên thần, và Ta cũng không nói với những người (nghèo) mà cặp mắt của các ngươi khinh khi rằng họ sẽ không bao giờ được Allah ban cho điều tốt đẹp, bởi lẽ Allah biết rõ nhất về những gì bên trong bản thân họ. (Nếu Ta nói như thế) thì quả thật Ta chính là kẻ làm điều sai quấy.”
32. (Người dân của Nuh) nói: “Này Nuh, Ngươi đã tranh luận với bọn ta quá nhiều. Vậy, Ngươi hãy mang đến những gì mà Ngươi đe dọa bọn ta xem nào, nếu Ngươi là người nói thật!”
33. (Nuh) nói với chúng: “Quả thật, chỉ có Allah mới có thể mang (sự trừng phạt) đến nếu Ngài muốn, và (lúc đó, chắc chắn) các ngươi sẽ không thoát được.”
34. “Nếu như Allah muốn làm cho các ngươi lầm lạc thì lời khuyên của Ta sẽ không mang lại lợi ích gì cho các ngươi, mặc dù Ta thực sự muốn khuyên các ngươi điều tốt đẹp. Quả thật, Ngài là Thượng Đế của các ngươi và rồi các ngươi sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.”
35. Hay chúng nói: “(Nuh) đã bịa ra (tôn giáo) rồi cho rằng là của Allah.” Ngươi (hỡi Nuh) hãy nói với chúng: “Nếu Ta bịa ra thì một mình Ta chịu tội nhưng Ta không dính líu với tội lỗi mà các ngươi phạm.”
36. Rồi (Allah) đã mặc khải đến Nuh: “Sẽ không còn ai trong đám dân của Ngươi có đức tin ngoại trừ những người đã có đức tin (trước đó). Vì vậy, Ngươi đừng buồn về những gì chúng làm.”

37. “Ngươi hãy đóng một con tàu dưới sự quan sát của TA và hãy tuân theo lời mặc khải của TA. Ngươi chớ cầu xin gì thêm cho những kẻ làm điều sai quấy, chắc chắn bọn chúng sẽ bị nhấn chìm.”
38. Vậy là (Nuh) đóng tàu (theo lệnh truyền của Allah). Mỗi khi những tên lãnh đạo trong đám dân của Y đi ngang qua, chúng đều buông lời chế nhạo Y. Nuh nói với chúng: “Các ngươi chế nhạo Ta, rồi đây Ta sẽ chế nhạo lại các ngươi giống như những gì các ngươi chế nhạo Ta.”
39. “Rồi đây, các ngươi sẽ biết ai sẽ phải nhận một sự trừng phạt nhục nhã (trên cõi trần) và ai sẽ phải chịu một hình phạt lâu dài (ở Đời Sau).”
40. Mãi đến khi lệnh của TA được ban hành với dấu hiệu nước sẽ phun lên từ lò lửa. TA bảo (Nuh): “Ngươi hãy mang lên tàu tất cả mỗi loài vật một cặp (đực và cái) và gia đình Ngươi cùng những người có đức tin, trừ những kẻ mà lời hứa trừng phạt đã định cho chúng.” Tuy nhiên, số lượng những người có đức tin cùng với Y thật quá ít.”
41. (Nuh) bảo (những người có đức tin và gia đình của Y): “Mọi người hãy nhân danh Allah mà lên tàu mặc kệ nó đậu hay trôi, quả thật, Thượng Đế của Ta là Đáng Tha Thứ, Đáng Nhân Từ.”
42. Con tàu đưa họ trôi đi giữa những con sóng to như những quả núi. Nhìn thấy con trai đứng ở đằng xa, Nuh hô gọi: “Này con trai của Ta, con hãy mau lên tàu cùng bọn ta. Con đừng ở cùng với những kẻ vô đức tin.”
43. (Đứa con trai của Nuh) đáp: “Con sẽ leo lên đỉnh núi, nó sẽ giúp con tránh được dòng nước (của trận lụt này).” (Nuh) nói: “Ngày hôm nay sẽ không một thứ gì có thể bảo vệ con khỏi sắc lệnh của Allah trừ những ai mà Ngài thương xót.” (Bỗng lúc ấy), những con sóng ập đến chia cắt hai cha con và đứa con trai (của Nuh) nằm trong số những kẻ bị nhấn chìm (trong dòng nước).
44. (Sau khi tất cả mọi thứ bị nhấn chìm, Allah) phán: “Hỡi đất, hãy nuốt nước của ngươi lại. Hỡi bầu trời, hãy ngưng mưa của ngươi

lại.” Vậy là nước rút xuống và sự việc đã xong. Con tàu (của Nuh) đậu trên núi Al-Judi. Và có lời báo: “Thật đáng đời cho những kẻ làm điều sai trái!”

45. Nuh cầu xin Thượng Đế của Y: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, quả thật, con trai của bề tôi thuộc về gia đình của bề tôi. Lời của Ngài là sự thật và Ngài là Đấng Thẩm Phán Công Bằng nhất.”
46. (Allah) phán: “Này Nuh, nó thực sự không thuộc gia đình của Ngươi. Quả thật việc làm của nó không tốt. Vì vậy, Ngươi đừng cầu xin TA về những điều Ngươi không biết, TA khuyên Ngươi (nên dừng lại việc cầu xin) kéo Ngươi trở thành một trong những kẻ ngu muội.”
47. (Nuh) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, bề tôi xin Ngài che chở bề tôi tránh khỏi việc đời hỏi Ngài về những điều bề tôi không biết. Nếu Ngài không tha thứ và thương xót bề tôi thì chắc chắn bề tôi sẽ nằm trong số những kẻ thua thiệt.”
48. (Allah) phán: “Hỡi Nuh, Ngươi hãy xuống tàu bằng sự bình an và phúc lành từ nơi TA. TA ban bằng an và phúc lành cho Ngươi và cho những cộng đồng từ thế hệ con cháu của những ai cùng Ngươi. Riêng những cộng đồng (vô đức tin), TA sẽ cho chúng chìm trong lạc thú (của trần gian) rồi chúng sẽ bị trừng phạt đau đớn (ở Đời Sau).”
49. (Câu chuyện về Nuh) là một nguồn tin vô hình mà TA đã mặc khải cho Ngươi (Thiên Sứ Muhammad). Ngươi và người dân của mình chưa từng biết về câu chuyện này trước đây. Vì vậy, Ngươi hãy kiên nhẫn, quả thật kết cục tốt đẹp chỉ dành cho những người ngoan đạo, sợ Allah.
50. Người dân ‘Ad, (TA đã cử) Hud, người anh em của chúng đến với chúng. (Hud) nói: “Hỡi người dân của Ta! Các ngươi hãy thờ phượng một mình Allah, các ngươi không hề có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài. Các ngươi chỉ là những kẻ bịa ra (các thần linh theo dục vọng và sự tưởng tượng của các ngươi).”

51. “Hỡi người dân của Ta! Ta không đòi hỏi các ngươi thù lao cho việc kêu gọi này, bởi lẽ phần thưởng của Ta là ở nơi Đấng đã tạo ra Ta. Lẽ nào các ngươi không hiểu?!”
52. “Hỡi người dân của Ta! Các ngươi hãy cầu xin Thượng Đế của các ngươi tha thứ và các ngươi hãy ăn năn sám hối với Ngài, Ngài sẽ ban nước mưa từ trời xuống cho các ngươi, Ngài sẽ gia tăng sức mạnh hiện có của các ngươi. Và các ngươi chớ đừng quay đi thành những tên tội lỗi.”
53. (Người dân của Hud) nói với Y: “Này Hud, ngươi đã không mang đến cho bọn ta bằng chứng nào (thuyết phục cả) và bọn ta không vì lời nói của ngươi mà từ bỏ các thần linh của bọn ta, và bọn ta không tin ngươi.”
54. “Bọn ta chỉ nói với ngươi rằng có thể một số thần linh của bọn ta sẽ mang đến điều xấu cho ngươi”. (Hud) nói với chúng: “Vậy thì Ta xin Allah làm chứng và các ngươi cũng hãy làm chứng rằng Ta không can hệ với những gì các ngươi thờ phượng.”
55. “Ngoài Ngài. Các ngươi hãy cùng nhau lên kế hoạch hãm hại ta và đừng để cho Ta yên thân.”
56. “Quả thật, Ta xin phó thác cho Allah, Thượng Đế của Ta và Thượng Đế của các ngươi. (Các ngươi hãy biết rằng) không một sinh vật nào (sống trên trái đất này) mà Ngài không nắm quyền quản lý chúng. Quả thật, Thượng Đế của Ta ở trên con đường ngay chính (chân lý).”
57. “Nếu các ngươi quay đi thì quả thật Ta cũng đã truyền đạt những gì mà Ta được phái mang đến cho các ngươi. Thượng Đế của Ta sẽ mang đến một nhóm người khác thay thế các ngươi, các ngươi sẽ không gây hại cho Ngài bất cứ điều gì. Quả thật, Thượng Đế của Ta là Đấng giám sát tất cả mọi thứ.”
58. Khi lệnh (trừng phạt) của TA đến, TA đã giải cứu Hud và những ai đã tin tưởng cùng Y bởi lòng thương xót nơi TA, và TA đã giải cứu họ thoát khỏi sự trừng phạt kinh hoàng.

59. Đó là đám dân ‘Ad. Chúng đã chống lại các dấu hiệu của Thượng Đế của chúng, nghịch lại các Sứ Giả của Ngài, và tuân theo lệnh của từng tên xấu xược ương ngạnh.
60. Sự nguyện rửa đeo bám chúng suốt đời sống thế tục và cả Đời Sau. (Đó là kết quả cho việc) người dân ‘Ad đã phủ nhận Thượng Đế của chúng. (Đó là kết quả cho việc) dân tộc ‘Ad, đám dân của Hud bị tổng khứ đi xa (khỏi lòng thương xót của Allah).
61. Người dân Thamud, (TA đã cử) Saleh, người anh em của chúng đến với chúng. (Saleh) nói: “Hỡi người dân của ta, các ngươi hãy thờ phượng một mình Allah, các ngươi không hề có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài. Ngài đã tạo các ngươi từ đất và Ngài cho các ngươi quản lý nó. Vì vậy, các ngươi hãy cầu xin Ngài tha thứ và hãy quay về sám hối với Ngài. Quả thật, Thượng Đế của Ta rất gần, Ngài luôn đáp lại lời cầu xin (của những ai cầu xin Ngài).”
62. (Người dân của Saleh) nói: “Này Saleh, trước đây ngươi là người được kỳ vọng nhất trong bọn ta, lẽ nào ngươi lại cấm bọn ta tôn thờ những thần linh mà ông cha của bọn ta đã tôn thờ? Quả thật, bọn ta cảm thấy hoài nghi về điều mà ngươi đang kêu gọi bọn ta đến với nó.”
63. (Saleh) nói với chúng: “Hỡi người dân của Ta! Các ngươi có xem xét: nếu Ta có bằng chứng rõ ràng từ nơi Thượng Đế của Ta và Ngài ban cho Ta lòng thương xót nơi Ngài (khi chọn Ta làm Sứ Giả) thì ai sẽ giúp Ta thoát khỏi (sự trừng phạt của) Allah nếu Ta bất tuân Ngài. Vì vậy, các ngươi chỉ làm cho Ta thêm thua thiệt.”
64. “Hỡi người dân của Ta, đây là con lạc đà của Allah, một dấu hiệu dành cho các ngươi. Vì vậy, các ngươi hãy để mặc nó tự do ăn uống trên đất của Allah, các ngươi chớ đừng chạm đến nó bất cứ điều hại nào, nếu không các ngươi sẽ phải chịu một sự trừng phạt gần kề.”
65. Nhưng chúng đã giết nó. (Saleh) nói với chúng: “Các ngươi hãy tận hưởng (cuộc sống) trong nhà mình ba ngày, (rồi sự trừng phạt của Allah sẽ đến với các ngươi). Đó là lời hứa (chắc chắn), không giả dối.”

66. Vì vậy, khi lệnh (trừng phạt) của TA đến, TA đã giải cứu Saleh và những ai đã tin tưởng cùng Y bởi lòng thương xót nơi TA, và TA đã giải thoát họ khỏi sự nhục nhã của ngày hôm đó. Thật vậy, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là Đấng Toàn Lực, Đấng Quyền Năng.
67. Một tiếng thét đã hủy diệt những kẻ làm điều sai quấy, sáng ra chúng (là những xác chết) nằm sấp trong những ngôi nhà của mình.
68. Như thể chúng chưa bao giờ được thịnh vượng ở đó. (Đó là kết quả cho việc) người dân Thamud đã phủ nhận Thượng Đế của chúng. (Đó là kết quả cho việc) đám dân Thamud bị tống khứ đi xa (khỏi lòng thương xót của Allah).
69. Quả thật, các Sứ Giả (Thiên Thần) của TA đã đến gặp Ibrahim báo tin mừng (về đứa con trai - Is-haaq). (Các Sứ Giả) nói: “Salam - chào bằng an”. (Ibrahim) đáp lại: “Salam”. (Sau khi chào Salam, Ibrahim) liền mang ra một con bê nướng (tiếp đãi họ).
70. Nhưng khi thấy họ không đưa tay chạm đến thức ăn, (Ibrahim) nghi ngờ về họ và cảm thấy sợ hãi. (Thấy vậy, các Thiên Thần) nói: “Người đừng sợ, thực ra, chúng tôi được phái đến với đám dân của Lut.”
71. Vợ của Y (Sarah) đang đứng, nữ mỉm cười. Sau đó, TA báo cho nữ biết tin mừng về đứa con trai Is-haaq và sau Is-haaq là Ya'qub.
72. (Nghe các Thiên Thần báo tin mừng, nữ Sarah) nói: “Khốn cho tôi! Làm sao tôi có thể sinh con trong khi tôi là một bà già còn chồng tôi là một ông lão kia chứ? Đây thực sự là một điều hết sức kỳ lạ.”
73. (Các Thiên Thần) nói: “Lẽ nào người cảm thấy kỳ lạ về lệnh của Allah? Cầu mong lòng thương xót và hồng phúc của Ngài cho các người hỡi người nhà (của Ibrahim). Quả thật, Ngài là Đấng Đáng Ca tụng, Đáng Chí Tôn.”
74. Sau khi trong lòng hết sợ và nhận được tin mừng, Ibrahim quay sang tranh luận với (các Sứ Giả) của TA về đám dân của Lut.

75. Quả thật, Ibrahim là người chịu đựng, năng cầu nguyện và sám hối (với Allah).
76. (Các Thiên Thần nói với Ibrahim): “Này Ibrahim, Ngươi hãy từ bỏ việc này - (việc cầu xin cho đám dân của Lut), bởi lệnh (trừng phạt) của Thượng Đế của Ngươi đã được ban hành, chúng chắc chắn sẽ phải chịu sự trừng phạt, không thể nào tránh khỏi.”
77. Khi các Sứ Giả (Thiên Thần) của TA đến gặp Lut, Y đau buồn cho người dân của mình và cảm thấy bất lực (trong việc cứu giúp họ tránh khỏi sự trừng phạt), Y nói: “Hôm nay sẽ là một ngày kinh hoàng.”
78. Người dân của (Lut) vội kéo đến gặp Y bởi vì trước đó chúng thường quen làm điều xấu (khi thấy khách lạ). (Lut) nói với chúng: “Hỡi người dân của Ta, đây là những đứa con gái của Ta, chúng trong sạch hơn cho các ngươi. Các ngươi hãy kính sợ Allah và đừng làm điều ô uế đối với khách của Ta. Lẽ nào trong các ngươi không có một người đàn ông nào biết lẽ phải?”
79. (Đám dân của Lut) nói: “Quả thật, ngươi đã biết rõ rằng bọn ta không cần những đứa con gái của Ngươi và Ngươi cũng biết quá rõ bọn ta muốn gì.”
80. (Lut) nói: “Giá như Ta có đủ sức mạnh để trừng trị các ngươi hoặc Ta sẽ nhờ đến một thế lực khác để trợ giúp.”
81. (Các Thiên Thần) nói (với Lut): “Này Lut, thật ra chúng tôi là những Sứ Giả của Thượng Đế của Ngươi, chúng sẽ không bao giờ hại được Ngươi. Vì vậy, Ngươi và gia đình hãy rời đi trong đêm và đừng để bất cứ ai trong các ngươi ngoảnh nhìn lại, ngoại trừ vợ của Ngươi, ả ta sẽ bị trừng phạt giống như chúng. Quả thật, giờ hẹn của chúng là buổi sáng, chẳng phải buổi sáng là rất gần đó sao?”
82. Vì vậy, khi lệnh (trừng phạt) của TA được ban hành, TA đã lật ngược (thị trấn của chúng) và TA trút xuống trận mưa đá cứng như đất sét nung, lớp này chồng lên lớp kia.
83. (Mỗi viên đá) được Thượng Đế của Ngươi đánh dấu. Và sự trừng phạt không hề xa xôi đối với những kẻ làm điều sai quấy.

84. Người dân Madyan, (TA đã cử) Shu'aib, người anh em của chúng đến với chúng. (Shu'aib) nói: “Hỡi người dân của ta, các ngươi hãy thờ phượng một mình Allah, các ngươi không hề có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài. Các ngươi đừng đong đo và cân thiếu. Quả thật, Ta thấy các ngươi đang thịnh vượng nhưng Ta thực sự lo sợ cho các ngươi về sự trừng phạt của Ngày bao trùm tất cả.”
85. “Hỡi người dân của Ta! Các ngươi hãy đong đo và cân cho đủ và chớ gian lận để chiếm đoạt của người và đừng phá hại trái đất.”
86. “Thứ còn lại ở nơi Allah tốt hơn cho các ngươi, nếu các ngươi là những người có đức tin. Và Ta không phải là người bảo vệ cho các ngươi.”
87. (Người dân của Shu'aib) nói: “Này Shu'aib, lẽ nào lẽ nguyện Salah của ngươi đã chỉ thị ngươi buộc bọn ta phải bỏ những thần linh mà ông cha của bọn ta đã thờ phượng hoặc buộc bọn ta không được tự do chi tiêu tài sản của bọn ta thế nào tùy ý? Quả thật (trước kia) ngươi thực sự là một kẻ chịu đựng, có tư duy đúng đắn?!”
88. (Shu'aib) nói: “Hỡi người dân của Ta! Các ngươi có xem xét: nếu Ta có bằng chứng rõ ràng từ nơi Thượng Đế của Ta và Ngài ban cho Ta bổng lộc tốt đẹp từ nơi Ngài. Ta không muốn làm khác với các ngươi cũng như không muốn cấm cản các ngươi bất cứ gì, Ta chỉ muốn cải thiện các ngươi hết sức có thể. Và sự thành công của Ta đều là nhờ Allah, Ta phó thác cho Ngài và quay về sám hối với Ngài.”
89. “Hỡi người dân của Ta! Các ngươi đừng để việc các ngươi bất hòa với Ta khiến các ngươi phải chịu sự trừng phạt giống như những gì xảy ra với người dân của Nuh hoặc người dân của Hud hoặc người dân của Saleh, và người dân của Lut không cách xa các ngươi bao lâu.”
90. “Các ngươi hãy cầu xin Thượng Đế của các ngươi tha thứ cho các ngươi và hãy quay về sám hối với Ngài. Thật vậy, Thượng Đế của Ta là Đáng Nhân Từ, Đáng Trần Đầy Yêu Thương (đối với những ai quay về với Ngài).”

91. (Người dân của Shu'aib) nói: “Này Shu'aib, bọn ta không hiểu nhiều những gì ngươi nói, và thực tế bọn ta thấy ngươi là kẻ yếu hèn trong bọn ta, nếu không vì nể trọng dòng họ của ngươi thì bọn ta đã ném đá giết ngươi, bởi lẽ ngươi đối với bọn ta chẳng có một sự tôn trọng nào cả.”
92. (Shu'aib) nói: “Hỡi người dân của Ta! Lẽ nào dòng họ của Ta đối với các ngươi lại được tôn trọng hơn cả Allah nữa ư? Lẽ nào các ngươi đặt Ngài sau lưng các ngươi (trong sự lơ là) như thế ư? Quả thật, Thượng Đế của Ta là Đấng bao quát hết những gì các ngươi làm.”
93. “Hỡi người dân của Ta! Các ngươi hãy cứ làm công việc của các ngươi, còn Ta sẽ làm công việc của Ta. Rồi đây các ngươi sẽ biết ai sẽ bị sự trừng phạt hạ nhục y và ai sẽ là kẻ nói dối. Các ngươi hãy chờ xem, Ta cũng chờ xem (kết quả) cùng với các ngươi.”
94. Khi lệnh (trừng phạt) của TA được ban hành, TA giải cứu Shu'aib và những người có đức tin theo Y bằng lòng thương xót từ nơi TA. Một tiếng sét đã hủy diệt những kẻ làm điều sai quấy, sáng ra chúng (là những xác chết) nằm sấp trong những ngôi nhà của mình.
95. Như thế chúng chưa bao giờ được thịnh vượng ở đó. Há chẳng phải người dân Madyan đáng bị tống khứ đi xa (khỏi lòng thương xót của Allah) giống như người dân Thamud đã bị tống khứ đi xa (khỏi lòng thương xót của Ngài)?
96. Quả thật, TA đã phái Musa mang các phép lạ của TA cùng với một thẩm quyền rõ ràng.
97. Đến gặp Pha-ra-ông và quần thần của hắn, nhưng chúng nghe theo lệnh của Pha-ra-ông. Và lệnh Pha-ra-ông không đúng với chân lý.
98. Trong Ngày Phán Xét, (Pha-ra-ông) sẽ dẫn đầu đám dân của hắn vào Hỏa Ngục. Thật là một nơi tồi tệ mà chúng dắt nhau đi vào.
99. Sự nguyện rửa đeo bám chúng suốt cuộc đời này và cả Đời Sau. Thật xấu xa cho món quà chúng được ban tặng.
100. Đó là thông tin về các thị trấn mà TA (Allah) kể cho Ngươi nghe (hỡi Thiên Sứ Muhammad), trong đó có một số (thị

trần) vẫn còn lưu lại chứng tích và một số khác thì không còn dấu vết.

101. TA đã không bắt công với chúng mà chính chúng đã bắt công với bản thân mình. Các thần linh mà chúng cầu nguyện ngoài Allah không giúp ích được gì cho chúng khi lệnh (trừng phạt) của Thượng Đế Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) được ban hành, ngược lại, (các thần linh đó) chỉ mang lại cho chúng sự hủy hoại.
102. Như thế đó, Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) đã trừng phạt các thị trần khi chúng làm điều sai quấy. Quả thật sự trừng phạt của Ngài rất đau đớn và khủng khiếp.
103. Quả thật, trong sự việc đó là dấu hiệu (cảnh báo) cho những ai sợ hãi về sự trừng phạt ở Đời Sau. Đó là ngày mà tất cả nhân loại sẽ được triệu tập, và đó là ngày mà tất cả sẽ được chứng kiến (sự thật).
104. TA không trì hoãn ngày đó ngoại trừ một thời hạn đã định.
105. Vào Ngày đó, không một linh hồn nào được phép nói ngoại trừ có sự cho phép của Ngài. Và trong số họ, có người bất hạnh và có người hạnh phúc.
106. Đối với những kẻ bất hạnh, chúng sẽ ở trong Ngục Lửa mà thờ dài, gào thét.
107. Chúng sẽ ở trong đó lâu bằng thời gian mà trời đất hãy còn tồn tại ngoại trừ Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) muốn khác đi. Quả thật, Thượng Đế của Ngươi làm bất cứ điều gì Ngài muốn.
108. Còn đối với những người hạnh phúc, họ sẽ ở trong Thiên Đàng, họ sẽ ở trong đó lâu bằng thời gian mà trời đất hãy còn tồn tại ngoại trừ Thượng Đế của Ngươi muốn khác đi, một sự ban thưởng không giới hạn.
109. Vì vậy, Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) đừng hoài nghi về những gì mà những kẻ (đạ thần) này đang thờ phượng (là sự

lầm lạc). Chúng chỉ thờ phượng giống như ông cha của chúng đã thờ phượng trước đây. Chắc chắn TA sẽ trả lại đầy đủ cho chúng, không thiếu sót một điều gì.

- 110.** Quả thật, TA đã ban cho Musa Kinh Sách, nhưng đã có những tranh cãi và bất đồng trong đó. Nếu không vì một lời phán của Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) đã được tuyên bố từ trước thì sự việc tranh cãi và bất đồng giữa chúng đã được giải quyết. Thật vậy, những kẻ vô đức tin vẫn cứ hoài nghi về (Qur'an).
- 111.** Và chắc chắn mỗi (người có đức tin và kẻ vô đức tin), Thượng Đế của Người sẽ đền bù đầy đủ cho họ dựa theo các việc làm của họ. Quả thật, Ngài thông toàn những gì họ làm.
- 112.** Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy đi đúng hướng như Người đã được lệnh. Người và những ai quay đầu sám hối cùng Người chớ dừng vì phạm giới luật. Quả thật, Ngài (Allah) luôn thấy rõ những gì các người làm.
- 113.** Các người (tín đồ Muslim) chớ dừng nghiêng về phía những kẻ làm điều sai quấy, kẻ Lừa (của Hỏa Ngục) sẽ chạm các người, và ngoài Allah các người sẽ không có bất kỳ người bảo hộ nào và các người sẽ không được ai cứu giúp.
- 114.** Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy duy trì các lễ nguyện Salah ở hai đầu của ban ngày và ở một số giờ của ban đêm. Thật vậy, những việc làm thiện tốt giúp loại bỏ những điều xấu. Đó là lời nhắc nhở dành cho những người biết lưu tâm.
- 115.** Người hãy kiên nhẫn, bởi thực sự Allah không để mất phần thưởng của những người làm tốt.
- 116.** Giả như các thế hệ trước các người có được những người khôn ngoan biết ngăn chặn điều thối nát xảy ra trên trái đất. Tuy nhiên, ít thay số người như thế đã được TA giải cứu khỏi (sự trừng phạt giáng lên) cộng đồng của họ. Ngược lại, những kẻ làm điều sai quấy vẫn chạy theo lạc thú (trong cuộc sống thế tục) để rồi chúng trở thành những tên tội đồ.

117. Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) không tiêu diệt các thị trấn một cách bất công khi mà cư dân của chúng vẫn là những người tốt.
118. Nếu Thượng Đế của Người muốn, chắc chắn Ngài đã làm cho nhân loại thành một cộng đồng duy nhất (nhưng Ngài đã không muốn thế). Vì vậy, nhân loại vẫn không ngừng bất đồng lẫn nhau.
119. Ngoại trừ những ai mà Thượng Đế của Người thương xót, và vì thế mà Ngài đã tạo ra họ. Và lời phán của Thượng Đế của Người đã được tuyên bố: “TA chắc chắn sẽ nhét đầy Hỏa Ngục với loài Jinn và loài người.”
120. Tất cả thông tin về các vị Sứ Giả mà TA đã kể cho Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là nhằm làm con tim của Người thêm vững chắc. Chắc chắn, chân lý và lời nhắc đã đến được với Người qua các câu chuyện này và là lời cảnh báo dành cho những người có đức tin.
121. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với những kẻ vô đức tin: “Các ngươi hãy cứ làm công việc của các ngươi, còn Ta cứ làm công việc của Ta.”
122. “Các ngươi hãy đợi xem (kết quả), bọn ta cũng đợi xem (kết quả cùng các ngươi).”
123. (Mọi điều) vô hình trong các tầng trời và trái đất đều thuộc về một mình Allah. Mọi thứ đều được đưa trở về trình diện Ngài. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy thờ phượng một mình Ngài và hãy phó thác cho Ngài. Quả thật, Thượng Đế của Người không làm ngơ về những gì các ngươi làm.

12 - Yusuf^(*)

Nhân danh Allah, Đáng Độ Lượng, Đáng Khoan Dung

1. Alif. Lam. Ra⁽¹⁾. Đây là những câu của một Kinh Sách rõ ràng (không có sự mơ hồ, khó hiểu).
2. Quả thật, TA (Allah) đã ban Nó xuống dưới dạng Qur'an (một bài đọc) bằng tiếng Ả-rập mà các người có thể hiểu.
3. (Này Thiên Sứ Muhammad), qua những điều TA mặc khải cho Người trong Qur'an này, TA kể cho Người nghe một câu chuyện hay nhất mà Người chưa từng biết đến trước đây.
4. (Câu chuyện bắt đầu) khi Yusuf (còn là một đứa trẻ) nói với Cha của mình (Ya'qub): “Thưa Cha, quả thật con đã thấy (trong giấc mơ) mười một ngôi sao cùng với mặt trời và cả mặt trăng nữa, con thấy chúng quỳ lạy con.”
5. (Ya'qub) bảo (Yusuf, con trai nhỏ của mình): “Này con trai, con đừng kể lại điều con đã thấy trong giấc mơ cho các anh của con. (Cha sợ do lòng ganh tị), các anh của con có thể lên kế hoạch làm những điều không tốt đối với con, bởi quả thật Shaytan là kẻ thù công khai của con người.”
6. “(Việc con nhìn thấy những gì trong giấc mơ) như thế, có nghĩa là Thượng Đế của con đã lựa chọn con. Rồi đây Ngài sẽ dạy con cách giải mã giấc mơ và Ngài sẽ hoàn thiện ân huệ của Ngài cho con và cho dòng dõi của Ya'qub giống như Ngài đã hoàn thiện ân huệ của Ngài cho các tổ phụ của con trước đây, Ibrahim và Is-haaq. Thật vậy, Thượng Đế của con là Đáng Hiểu Biết, Đáng Thông Thái.”
7. Quả thật, trong câu chuyện của Yusuf và các anh của Y là những bài học cho những ai hỏi tìm (chân lý).

(*) Yusuf (Nabi Yusuf).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

8. Khi (các anh cùng cha khác mẹ của Yusuf) nói (với nhau): “Yusuf và đứa em của nó được cha yêu thương nhiều hơn anh em bọn mình mặc dù anh em bọn mình đông và mạnh hơn, rõ ràng cha của chúng ta đã sai lầm.”
9. (Một người trong bọn chúng nói): “Hãy giết chết Yusuf hoặc hãy đem nó đi bỏ ở một nơi khác, (có như vậy) các người mới giành được sự yêu thương trọn vẹn của cha, (có như vậy) sau này các người mới hy vọng trở thành những người tốt (trong mắt cha).”
10. Một người khác trong bọn chúng nói: “Đừng giết Yusuf. Nếu các người thực sự muốn loại trừ nó thì hãy đem nó đi bỏ xuống đáy giếng; một số đoàn khách thương sẽ nhặt nó (và mang nó đi nơi khác).”
11. (Nhất trí đem Yusuf đi bỏ, chúng đến gặp Ya'qub) nói: “Thưa Cha của chúng con, sao cha lại không tin tưởng mà giao Yusuf cho chúng con (trông chừng), quả thật chúng con luôn mong điều (tốt đẹp) cho nó kia mà.”
12. “Ngày mai, cha hãy yên tâm để em nó ra ngoài chơi cùng chúng con, chắc chắn chúng con sẽ trông chừng và bảo vệ em thật tốt.”
13. (Ya'qub) nói: “Thật vậy, cha cảm thấy buồn khi các con đưa em đi chơi xa (vì cha không thể chịu được khi rời xa nó); hơn nữa, cha sợ rằng sói sẽ ăn thịt nó khi các con lơ là do (mải mê vui chơi).”
14. Chúng đáp: “Nếu sói ăn thịt em trong khi chúng con đông và mạnh thế này thì chúng con quả là một đám người thất bại.”
15. Vậy là chúng đã đưa (Yusuf) ra đi, chúng đồng lòng bỏ Y xuống đáy giếng. TA đã mặc khải cho (Yusuf): “(Sau này, vào một ngày nào đó) Người chắc chắn sẽ cho chúng biết về việc làm này của chúng và chúng sẽ không nhận ra (Người).”
16. Rồi vào đầu hôm, chúng đến gặp cha của chúng, khóc lóc.
17. Chúng nói: “Thưa Cha của chúng con, chúng con đã cùng nhau chạy đua và bỏ lại Yusuf ở chỗ đồ đạc của chúng con, thế là một con sói đã ăn thịt nó. Có lẽ cha không tin chúng con mặc dù chúng con nói thật.”

18. Rồi chúng mang ra chiếc áo của (Yusuf) được bôi máu giả (cho Ya'qub xem). (Ya'qub) nói: “Không, chính các ngươi đã ngụy tạo và bày trò. Vì vậy sự kiên nhẫn là cách tốt nhất, và Allah là Đấng mà Ta cầu xin sự trợ giúp về điều mà các ngươi mô tả.”
19. Rồi có một đoàn khách thương đến (dùng chân gài cái giếng). Họ cử một người đi lấy nước cho họ. Người đó thả cái gàu xuống giếng, (khi kéo chiếc gàu lên), y hô to: “Tin tốt! (Kéo được) một cậu bé đây này!” Rồi họ đã giấu Yusuf (như một món hàng). Và Allah biết hết những gì họ làm.
20. (Sau đó, đoàn khách thương) đã bán (Yusuf) với vài đồng bạc lẻ bởi vì đối với họ (Yusuf) chẳng có giá trị gì cả.
21. Một người Ai Cập đã mua Yusuf, y nói với vợ của mình: “Nàng hãy chăm sóc tốt đứa trẻ này, có thể nó sẽ có lợi cho chúng ta hoặc chúng ta sẽ nhận nó làm con trai.” Như thế đó, TA đã định cư Yusuf ở một vùng đất (xa lạ) để TA dạy Y cách giải mã giấc mơ. Quả thật, Allah là Đấng toàn quyền định đoạt công việc của Ngài, nhưng hầu hết nhân loại không biết.
22. Và khi Yusuf trưởng thành, TA đã ban cho Y sự khôn ngoan và nguồn kiến thức. Đó là cách mà TA đãi ngộ những người làm tốt.
23. Người phụ nữ mà (Yusuf) đang tá túc trong nhà của ả đã tìm cách quyến rũ Y. ả đã đóng chặt các cửa phòng và mời gọi (Yusuf): “Nào, hãy đến đây cùng ta!” (Yusuf) nói: “Tôi cầu xin Allah che chở (tránh khỏi điều tội lỗi). Quả thật, ông chủ của tôi đã cư xử rất tử tế với tôi và quả thật kẻ làm điều sai quấy sẽ không thành công.
24. Quả thật, (người phụ nữ đó) thực sự ham muốn (thân xác của) Y và Y cũng gần động lòng với nữ ta nếu như Y không nhìn thấy bằng chứng của Thượng Đế của Y. Bằng cách đó, TA đã cứu Y thoát khỏi hành động sai trái và vô luân. Thật vậy, Y là một trong đám bày tôi chính trực của TA.
25. Cả hai cùng chạy ra cửa (Yusuf thì muốn thoát thân, còn người phụ nữ kia thì muốn ngăn Y lại). Nữ ta đã kéo rách áo của (Yusuf) từ sau lưng. Cả hai cùng giáp mặt người chồng của nữ ta tại cửa,

(lúc đó) nữ ta liền nói: “Đâu là hình phạt dành cho kẻ có ý định xấu với vợ của chàng? Hoặc là hấn phải vào tù hoặc là hấn phải chịu sự trừng phạt đau đớn!”

26. (Yusuf) nói: “Chính bà đã quyến rũ tôi.” Và một nhân chứng⁽²⁾ thuộc người nhà của nữ ta đã làm chứng, nói: “Nếu áo của (Yusuf) bị rách từ phía trước thì bà ấy là người nói thật và Y là kẻ nói dối.”
27. “Còn nếu áo của Y bị rách từ phía sau thì bà ấy là kẻ nói dối và Y là người nói thật.”
28. Vì vậy, khi người chồng nhìn thấy áo của Yusuf bị rách phía sau lưng thì y nói: “Rõ ràng đây là trò của các nàng. Quả thật, trò của các nàng thật nghiêm trọng.”
29. “Này Yusuf, hãy bỏ qua chuyện này. Còn nàng hãy cầu xin tha thứ cho tội lỗi của mình, bởi quả thật nàng chính là người đã sai.”
30. Các phụ nữ trong thành phố nói: “Vợ của một vị quan lớn lại đi quyến rũ chàng thanh niên trẻ của mình, chắc có lẽ nó đã làm cho bà ấy mê đắm bằng tình yêu! Quả thật, chúng ta thấy bà ta là một kẻ lầm lạc rõ ràng.”
31. Vì vậy, khi nghe những lời đàm tiếu của họ, nữ ta đã cho mời họ đến và chuẩn bị cho họ một bữa tiệc và đưa cho mỗi người một con dao. Sau đó, nữ ta bảo (Yusuf): “Hãy đi ra trình diện các quý bà.” Khi họ nhìn thấy (Yusuf), họ sững sờ (trước diện mạo tuấn tú của Y) và đã cắt tay của mình (mà không hay biết do mãi mê nhìn ngắm Y), và họ nói: “Allah hoàn hảo! Đây không phải là người phạm mà là một Thiên Thần quý phái.”
32. (Lúc bấy giờ) nữ ta lên tiếng: “Đây là người mà quý bà đã chỉ trích tôi (rằng tôi đã quyến rũ cậu ta”. Quả thật, tôi đã tìm cách quyến rũ cậu ta nhưng cậu ta đã quyết từ chối. Nếu cậu ta không làm theo những gì tôi ra lệnh cho cậu ta thì cậu ta chắc chắn sẽ bị bỏ tù và sẽ là kẻ bị hạ nhục.”

---

(2) Có lời Tafsir rằng nhân chứng đó chính là một đứa trẻ còn nằm nôi, Allah đã cho đứa bé đó nói chuyện. Và đó là phép màu của Ngài.

33. (Yusuf) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, chốn lao tù đối với bề tôi còn yêu thích hơn điều mà họ mời gọi bề tôi đến với nó. Nếu Ngài không giải cứu bề tôi khỏi âm mưu của những người phụ nữ kia, bề tôi có thể sẽ động lòng với họ và (lúc đó) bề tôi sẽ trở thành một kẻ ngu muội.”
34. Vì vậy, Thượng Đế của Y đã đáp lại (lời cầu khẩn của) Y. Ngài đã giải thoát Y khỏi âm mưu của các nữ kia. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
35. Rồi khi họ đã thấy các bằng chứng chứng minh (Yusuf) vô tội (nhưng họ cho rằng tốt hơn là) nên bỏ tù Y trong một thời gian.
36. Và có hai thanh niên cùng vào tù với (Yusuf). Một trong hai nói: “Quả thật, tôi thấy trong giấc mơ của mình rằng tôi đang ép rượu.” và người còn lại nói: “Còn tôi thấy trong giấc mơ của mình rằng tôi đội bánh mì trên đầu và con chim đang mổ ăn nó.” (Cả hai nói:) “Xin anh hãy giải mã giấc mơ đó cho chúng tôi, chúng tôi thực sự thấy anh là người tốt.”
37. (Yusuf) nói: “Trước khi thức ăn được mang đến cho hai người, tôi sẽ cho hai người biết ý nghĩa của hai giấc mơ đó. (Sở dĩ, tôi biết cách giải mã giấc mơ không phải là do tôi sử dụng bùa thuật) mà là do Thượng Đế của tôi đã dạy, và do tôi đã từ bỏ tín ngưỡng của cộng đồng không có đức tin nơi Allah và nơi Đòi Sau.”
38. “Tôi đã theo tín ngưỡng của ông cha của tôi: Ibrahim, Is-haaq và Ya’qub. Tất cả chúng tôi không tổ hợp với Allah bất cứ thứ gì. Đây là hồng phúc mà Allah đã ban cho chúng tôi và toàn nhân loại nhưng hầu hết nhân loại không biết ơn (Ngài).”
39. “Này hai người bạn tù của tôi, nhiều Thượng Đế khác nhau tốt hơn hay chỉ một mình Allah, Đấng Duy Nhất, Đấng Thống Trị tốt hơn?”
40. “Những thứ mà các anh đang thờ phượng chỉ là những tên gọi do chính các anh và ông cha của các anh đã đặt cho chúng, chứ Allah đã không ban xuống bất kỳ thẩm quyền nào cho chúng cả. Mọi xét xử và định đoạt đều thuộc về một mình Allah. Ngài đã ra lệnh cho các anh chỉ thờ phượng duy nhất một mình Ngài. Đó là tôn giáo chính trực nhưng hầu hết nhân loại không biết.”

41. “Này hai người bạn tù của tôi, một trong hai anh sẽ trở thành người hầu rót rượu cho chủ của mình và người còn lại sẽ bị đóng đinh trên thập tự giá và bị chim mổ trên đầu. Vấn đề mà hai anh muốn biết đã được định đoạt như vậy.”
42. (Yusuf) nói với người mà Y nghĩ anh ta sẽ được sống trong hai người bạn tù: “Anh hãy nhắc đến tôi trước chủ nhân của anh.” Tuy nhiên, Shaytan đã khiến cho người bạn tù đó quên mất việc nhắc (đến Yusuf) trước chủ nhân của mình. Vì vậy, Yusuf phải ở lại trong tù thêm vài năm.
43. Và (sau đó) nhà vua (của Ai Cập) nói (với quần thần của mình): “Quả thật, (trong giấc mơ) trăm thấy bảy con bò béo tròn bị bảy con bò gầy nhom ăn thịt, (và trăm thấy) bảy bông lúa xanh tươi và bảy bông lúa khô héo. Này các khanh, hãy cho trăm biết ý nghĩa về những điều mà trăm thấy trong giấc mơ, nếu như các khanh là những người biết giải mã giấc mơ.”
44. Họ nói: “(Đó chỉ là) một sự hỗn độn của những giấc mơ (không đúng sự thật) và chúng thần không biết giải mã (cho những giấc mơ hỗn độn như vậy).”
45. Một trong hai người bạn tù đã thoát được (án tù) sự nhớ đến (Yusuf) sau một thời gian dài quên lãng, y tâu (với nhà vua): “Thần sẽ cho bệ hạ biết ý nghĩa của giấc mơ, xin bệ hạ cho phép thần đi gặp (Yusuf).”
46. (Đến gặp Yusuf, y nói): “Hỡi người bạn chân thật, mong anh hãy giải thích cho tôi biết về (ý nghĩa của giấc mơ): bảy con bò béo tròn bị bảy con bò gầy nhom ăn thịt và bảy bông lúa xanh tươi cùng với bảy bông lúa khô héo. Có lẽ sau khi tôi trở về (kể lại) cho mọi người nghe, họ sẽ biết đến anh.”
47. (Yusuf) nói: “Các người hãy trồng liên tiếp trong bảy năm. Những gì thu hoạch được, các người hãy để nguyên nhánh bông mà dự trữ, chỉ trừ một ít để ăn.”
48. “Sau đó, sẽ xảy ra bảy năm (hạn hán) liên tục, các người hãy ăn những gì mà các người đã dự trữ trước đây, ngoại trừ một ít các người sẽ phải cất giữ cẩn thận (để gieo trồng vào thời gian sau đó).”

49. “Rồi sau đó, sẽ là một năm dân chúng được mưa và trong năm đó mọi người sẽ ép được nước trái cây (ô liu và nho).”
50. Nhà vua nói: “Các thần hãy đưa người giải mã giấc mơ đến gặp trẫm.” Nhưng khi sứ giả đến, Yusuf nói: “Anh hãy về tâu lại với chủ nhân của anh, hỏi ngài ấy về việc các quý bà đã cắt tay họ (thì sẽ xử trí) thế nào? Quả thật, Thượng Đế của ta biết rõ âm mưu của các quý bà đó.”
51. Nhà vua phán: “Sự tình như thế nào về việc các quý bà đã tìm cách quyến rũ Yusuf?” Họ nói: “Allah là Đấng Hoàn Hảo! Chúng thần không hề biết bất cứ điều xấu nào về (Yusuf) cả. (Lúc này) vợ của vị đại quan thú tội, nói: “Giờ đây sự thật đã rõ ràng, chính thần là người đã tìm cách quyến rũ (Yusuf), còn (Yusuf) vốn dĩ là một người ngay thẳng và trung thực.”
52. “Đó là vì thần muốn để cho phu quân của thần biết rằng thần không phản bội ông ấy khi ông ấy vắng mặt. Tuy nhiên, Allah không hướng dẫn kế hoạch của những kẻ phản bội.”
53. “Thần không cho mình vô tội. Quả thật, dục vọng (của con người) thôi thúc điều xấu ngoại trừ ai đó được Thượng Đế thương xót. Quả thật, Thượng Đế là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.”
54. Nhà vua hạ lệnh cho các quan thần: “Các khanh hãy dẫn Yusuf đến gặp trẫm. Trẫm sẽ để Y làm việc riêng cho trẫm.” Sau khi nói chuyện với Yusuf, (nhà vua thấy được sự hiểu biết và trí tuệ của Y), nhà vua nói với Y: “Quả thật, từ ngày hôm nay, ngươi là người có địa vị cao và được tín nhiệm ở nơi ta.”
55. (Yusuf) nói: “Xin bệ hạ để hạ thần phụ trách cai quản kho lương thực của đất nước (Ai Cập), chắc chắn, thần sẽ là một người bảo quản hiểu biết (đáng tin).”
56. Bằng cách này, TA (Allah) đã định cư Yusuf ở vùng đất đó (Ai Cập) để Y sống ở bất cứ nơi nào Y muốn. TA ban lòng thương xót của TA cho bất cứ ai TA muốn, và chắc chắn TA sẽ không để mất phần thưởng của những người làm tốt.
57. Và phần thưởng ở Đời Sau chắc chắn sẽ tốt hơn cho những người có đức tin và ngoan đạo.

58. Các anh (cùng cha khác mẹ) của Yusuf đến (Ai Cập để tìm kiếm lương thực). Khi họ vào trình diện, Yusuf đã nhận ra họ nhưng họ không nhận ra Yusuf.
59. Sau khi đã chuẩn bị xong phần lương thực cho họ, Yusuf nói (với họ): “Các người hãy dắt đưa em trai đang ở với cha của các người đến gặp ta. Các người không thấy rằng ta là người toàn quyền đong đo lương thực và là người hiểu khách sao?!”
60. “Nếu các người không đưa nó đến gặp ta thì các người sẽ không nhận được bất kỳ lượng thóc nào từ ta và cũng sẽ không được đến gần ta.”
61. (Các anh của Yusuf) nói: “Chúng tôi sẽ cố gắng khuyên cha của nó (không giữ nó lại) và chúng tôi thực sự sẽ làm (điều đó).”
62. (Yusuf) nói với những người hầu của mình: “Các người hãy bỏ hàng hóa (mà họ đã trao đổi) vào túi yên của họ. Có lẽ họ sẽ nhận ra nó (được trả lại cho họ) khi họ trở về với gia đình, hy vọng họ sẽ quay lại.”
63. Sau khi trở về, (các anh của Yusuf) nói với cha của mình: “Thưa cha của chúng con, họ không cần thóc cho chúng con (trừ phi chúng con đưa em của chúng con theo cùng). Vì vậy, xin cha hãy để em đi cùng chúng con, có như vậy, chúng con mới nhận số thóc theo qui định. Chúng con chắc chắn sẽ bảo vệ em cẩn thận.”
64. (Ya’qub) nói: “Chẳng lẽ ta lại tin các con giống như ta đã từng tin các con về đưa em (Yusuf) của các con trước đây ư?! (Ta sẽ không giao em cho các con lần nữa) bởi chỉ có Allah mới là Đấng Bảo Vệ tốt nhất và Ngài là Đấng Nhân Từ nhất.”
65. Và khi họ mở hành lý ra thì thấy hàng hóa (đổi thóc) của họ được trả lại cho họ. Họ nói với cha của mình: “Cha ơi, chúng ta còn mong gì nữa? (Cha hãy nhìn xem), ngay cả hàng hóa (đổi thóc) của chúng con cũng đã được trả lại cho chúng con. (Vì vậy), chúng con cần đi ngay bây giờ để mang thóc về cho gia đình. Chúng con sẽ bảo vệ em cẩn thận và chúng con sẽ dẫn thêm một con lạc đà khác nữa để việc vận chuyển thóc được dễ dàng.”

66. (Ya'qub) nói: “Ta sẽ không để em đi cùng các con cho đến khi nào các con cho ta một lời thề long trọng nhân danh Allah rằng các con sẽ đưa em trở về bình an, trừ (trường hợp) các con bị bao vây (trước những gì mà Allah đã an bài).” Rồi sau khi chúng đã thề, (Ya'qub) nói: “Allah chứng giám những gì chúng ta đã nói.”
67. (Ya'qub) căn dặn: “Này các con, các con đừng vào thành chung một cổng mà hãy vào thành từ nhiều cổng khác nhau. Cha không thể giúp gì được cho các con chống lại (lệnh) của Allah (khi Ngài đã an bài cho các con). Quả thật, quyền định đoạt thuộc về một mình Allah. Cha xin phó thác cho Ngài. Và những ai phó thác cho Ngài hãy phó thác cho Ngài!”
68. Rồi họ vào thành đúng theo những gì cha của họ đã căn dặn, và lời dặn dò đó đã không giúp gì được cho họ trước (sự an bài của) Allah. Thật ra, (lời căn dặn) chỉ thể hiện một sự bất an trong lòng của Ya'qub mà Y muốn loại bỏ. Ya'qub thực sự là người có kiến thức về những gì TA (Allah) đã dạy Y, nhưng hầu hết nhân loại không biết.
69. Khi họ vào trình diện, Yusuf tiếp riêng đưa em ruột của mình, nói: “Quả thật, Ta chính là anh ruột của em. Vì vậy, em chớ đừng buồn về những gì mà (các anh của chúng ta) đã làm trước đây.”
70. Sau khi đã chuẩn bị đủ lượng thóc (như đã hứa) cho họ, (Yusuf) bỏ dụng cụ lường thóc (bằng vàng) vào túi hành lý của đưa em ruột, rồi cho một người hô hoán: “Hỡi đoàn lũ khách, các người thực sự là những tên trộm.”
71. (Các anh của Yusuf) quay lại, hỏi: “Quý ngài đã mất gì?”
72. (Những người hô hoán) nói: “Chúng tôi mất một cái lường thóc của nhà vua.” (Và người đứng đầu của họ nói thêm): “Ai mang nó trả lại thì sẽ được thưởng số thóc bằng sức chở của một con lạc đà, ta đảm bảo điều đó.”
73. (Các anh của Yusuf) nói: “Thề bởi Allah, quả thật, các ngài đều biết rằng chúng tôi không đến để hành động đồi bại ở vùng đất này, và chúng tôi không phải là những kẻ trộm.”

74. (Những người hô hoán) nói: “Vây hình phạt sẽ là gì nếu các người là những kẻ nói dối?”
75. (Các anh của Yusuf) nói: “Hình phạt dành cho kẻ mà (vật bị mất trộm) được tìm thấy trong hành lý của y là bỏ tù y. Đó là hình phạt mà chúng tôi dùng để trừng phạt đối với những kẻ làm điều sai trái.”
76. Vây là (Yusuf) bắt đầu lục xét túi của họ trước khi lục xét chiếc túi của đứa em ruột. Rồi Y lấy nó (cái lềung thóc) ra từ chiếc túi của đứa em. TA đã lập kế hoạch cho Yusuf (để Y giữ lại đứa em) đúng như thế, bởi vì Y không thể giữ lại nó theo luật của nhà vua (Ai Cập: hình phạt cho tội trộm cắp là bị đánh và phạt tiền) ngoại trừ Allah muốn khác đi. TA muốn nâng cao địa vị cho ai là tùy ý TA, và (TA là) Đấng Hiểu Biết vượt bên trên tất cả những ai được ban cho kiến thức.
77. (Các anh của Yusuf) nói: “Nếu nó trộm thì (chẳng có gì phải ngạc nhiên), bởi vì quả thật anh của nó trước đây cũng đã trộm (như vậy).” Yusuf giữ nguyên phản ứng của mình và không tiết lộ sự thật cho họ, Y chỉ nói với chính mình: “Các người còn xấu xa hơn thế, và Allah biết rõ nhất (sự thật) về những điều mà các người cáo buộc.”
78. (Các anh của Yusuf) nói: “Bẩm đại quan, thú thật nó còn có người cha già (đang mong ngóng). Vì vậy, xin đại quan hãy bắt giữ một người trong chúng tôi thay thế nó. Quả thật, chúng tôi thấy đại quan là một người đức hạnh, tốt bụng.”
79. (Yusuf) nói: “Cầu xin Allah che chở khỏi (việc bắt oan người). Chúng tôi chỉ bắt giữ người mà chúng tôi tìm thấy đồ của chúng tôi ở nơi y, nếu không chúng tôi thực sự là những kẻ làm điều sai quấy.”
80. Sau khi hết hi vọng với (Yusuf), họ đến một góc và bàn riêng với nhau. Người anh cả nói: “Chắc các em vẫn còn nhớ cha của các em đã nhận lấy lời thề của các em trước Allah (rằng phải đưa em trở về bình an), và hơn nữa trước đây các em đã không làm tròn trách nhiệm với Yusuf? Vì vậy, anh sẽ không rời khỏi vùng đất (Ai Cập) này cho đến khi cha cho phép anh về hoặc Allah sẽ

phân xử chuyện này giúp anh (có thể mang nó về), bởi Ngài là Đấng phân xử ưu việt.”

81. “Các em hãy trở về gặp cha và nói: “Thưa cha của chúng con, con trai của cha thực sự đã phạm tội trộm cắp (và đã bị bắt giữ lại). Chúng con không khẳng định như thế cho đến khi chúng con đã biết rõ (việc nó bị bắt quả tang) và chúng con không có khả năng giám sát những điều vô hình.”
82. “(Để xác minh sự thật), cha có thể hỏi người dân nơi chúng con đã tá túc, cha cũng có thể hỏi đoàn lũ hành cùng trở về với chúng con. Chúng con hoàn toàn trung thực.”
83. (Ya’qub) nói: “Không đúng như vậy, linh hồn của các người đã bày chuyện cho các người. Giờ ta chỉ còn biết kiên nhẫn và chịu đựng, mong Allah sẽ mang tất cả chúng nó về cho ta, bởi Ngài là Đấng Hiểu Biết, Đấng Sáng Suốt.”
84. Rồi (Ya’qub) quay lưng về phía họ và nói: “Thật tội cho Yusuf!” Đôi mắt của Y đã biến thành màu trắng đục (do đã khóc quá nhiều) vì đau buồn, và Y đã cố kìm nén nỗi đau.
85. (Các con) khuyên (Ya’qub): “Xin thề với Allah, việc cha đau buồn vì nhớ nhung Yusuf thế này sẽ khiến cha ngã bệnh hoặc sẽ chết sớm.”
86. (Ya’qub) nói: “Cha chỉ than thở về nỗi u sầu và buồn phiền của mình với Allah, và cha biết được ở nơi Allah những điều mà các con không biết.”
87. “Này các con của cha, hãy đi dò la tin tức của Yusuf và em trai của nó. Các con chớ đừng tuyệt vọng về lòng nhân từ của Allah, bởi lẽ, không ai tuyệt vọng về lòng nhân từ của Allah ngoại trừ đám người vô đức tin.”
88. Khi (các anh của Yusuf) đi vào trình diện Y, họ nói: “Bẩm đại quan, gia đình của chúng tôi gặp phải khó khăn và thiếu thốn, chúng tôi chỉ mang theo một ít hàng hóa không mấy giá trị, mong được đại quan đong thóc cho và xin hãy bố thí thêm cho chúng tôi. Quả thật, Allah luôn ban thưởng cho người hành thiện.”

89. (Yusuf) nói: “Các người còn nhớ mình đã từng làm gì với Yusuf và người em của nó trong lúc các người nông nổi không?”
90. (Tất cả ngạc nhiên) hỏi: “Lẽ nào đại quan đây chính là Yusuf?” (Yusuf) đáp: “Đúng, em đây là Yusuf và đây (Binyamin) em của em. Quả thật, Allah đã đối xử rất tốt với chúng em, bởi lẽ, đối với ai có lòng kính sợ và kiên nhẫn thì chắc chắn Allah không bao giờ làm mất công đức của những người làm tốt.”
91. (Các anh của Yusuf) nói: “Xin thề với Allah, chắc chắn em đã được Allah đối đãi tốt hơn các anh, quả thật, trước đây các anh là những người sai trái.”
92. (Yusuf) nói: “Hôm nay, chẳng còn gì để trách móc các anh nữa, Allah sẽ tha thứ tội lỗi cho các anh, bởi Ngài là Đấng Khoan Dung nhất.”
93. “Các anh hãy lấy chiếc áo này của em mang về ném vào mặt của cha, rồi mắt của cha sẽ nhìn thấy trở lại. Sau đó, các anh hãy đưa hết gia đình của các anh đến đây với em.”
94. Khi đoàn lữ hành vừa rời (Ai Cập) thì (Ya’qub) cha của họ liền bảo: “Cha thực sự đã ngửi thấy mùi hương của Yusuf. Các con đừng bảo cha lừa dối.”
95. (Các con) nói với (Ya’qub): “Xin thề với Allah, chắc chắn cha vẫn bị chuyện trước đây ám ảnh.”
96. Khi mà người báo tin mừng đến rồi ném chiếc áo của (Yusuf) vào mặt của (Ya’qub), cặp mắt của Y liền nhìn thấy trở lại. (Lúc đó, Ya’qub) liền nói (với các con của mình): “Chẳng phải cha đã nói với các con rằng cha thực sự biết ở nơi Allah những gì các con không biết đó sao?”
97. (Các con của Ya’qub) nói: “Thưa Cha của chúng con, xin cha hãy cầu xin (Allah) tha thứ tội lỗi cho chúng con. Quả thật, chúng con là những kẻ sai trái.”
98. (Ya’qub) nói: “Cha sẽ cầu xin Thượng Đế của cha tha thứ cho các con, bởi quả thật, Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.”

99. (Sau đó, Ya'qub và cả gia đình đến Ai Cập với Yusuf). Khi họ vào trình diện Yusuf, Y liền ôm chầm lấy cha mẹ của mình và nói với (các anh và gia đình của họ): “Hãy vào Ai Cập bình an, Insha Allah (nếu Allah muốn).”
100. Rồi (Yusuf) mời cha mẹ lên ngôi trên vương vị của mình và tất cả đồng quy xuống trước Y. (Yusuf) nói: “Thưa cha của con. Đây chính là ý nghĩa của giấc mộng mà con đã nhìn thấy trước đây, Thượng Đế của con đã biến nó thành hiện thực. Ngài đã đối xử tốt với con khi đưa con ra khỏi tù giam cũng như đưa cha và cả gia đình từ vùng quê (Palestine) đến (Ai Cập này) đoàn tụ với con, sau khi chúng con đã bị Shaytan gây ra (sự hận thù) giữa con và các anh. Quả thật, Thượng Đế của con rất tinh tế với mọi điều Ngài muốn, quả thật Ngài là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.”
101. “Lạy Thượng Đế của bề tôi, quả thật, Ngài đã ban cho bề tôi vương quyền và đã dạy cho bề tôi cách giải mộng. Lạy Đấng đã tạo ra các tầng trời và trái đất, Đấng Bảo Hộ cho bề tôi ở trần gian này và cả ở Đồi Sau, xin Ngài ban cho bề tôi được chết là một người Muslim và xin Ngài thu nhận bề tôi vào cùng với nhóm người đức hạnh của Ngài.”
102. Đó (câu chuyện về Yusuf) là nguồn tin vô hình mà TA đã mặc khải cho Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad). Người không có mặt lúc họ (các anh của Yusuf) tập trung lại bàn bạc kế hoạch (hãm hại Yusuf).
103. Đa số nhân loại sẽ không có đức tin cho dù Người đã cố gắng (tìm cách cho họ tin tưởng).
104. Người không đòi hỏi họ tiền thù lao (cho việc truyền đạt Qur'an). Và (Qur'an) chỉ là lời nhắc nhở cho toàn nhân loại.
105. (Quả thật), có biết bao dấu hiệu trong các tầng trời và trái đất mà họ lướt qua trong khi họ quay đi.
106. Đa số họ đã không có đức tin nơi Allah mà chỉ toàn là những kẻ đa thần.
107. Lẽ nào họ lại cảm thấy an tâm khi hình phạt của Allah bao trùm

lấy họ (ở cuộc sống trần gian này) hoặc giờ khắc tận thế bất ngờ xảy đến trong lúc họ hoàn toàn không hay biết?

- 108.** Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Đây là đường lối mà ta mời gọi mọi người đến với Allah dựa trên kiến thức rõ ràng và cũng là đường lối của những ai noi theo ta. Vinh quang và tối cao thay Allah, ta không phải là kẻ đa thần.”
- 109.** Tất cả Thiên Sứ mà TA (Allah) đã cử phái trước Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) cũng đều là những người đàn ông (phàm tục giống như Người) được TA mặc khải cho họ, họ cũng xuất thân từ dân chúng của các thị trấn. Sao (những kẻ phủ nhận sứ mạng của Người) không chịu đi khắp nơi trên trái đất để xem những kẻ trước chúng đã phải chịu hậu quả thế nào? (Quả thật,) cuộc sống ở Đời Sau tốt đẹp hơn cho những ai có lòng kính sợ, lẽ nào các người vẫn không hiểu ư?!
- 110.** (Lời cảnh báo trừng phạt của các Sứ Giả dành cho những kẻ chống đối đã được Allah tạm hoãn) đến nỗi các Sứ Giả cũng bị rơi vào tuyệt vọng, còn những kẻ chống đối luôn tưởng rằng các Sứ Giả chỉ nói dối, thì lúc đó sự giúp đỡ của TA đã đến với Họ. TA đã giải cứu (các Sứ Giả và) những ai TA muốn và (không thể lực nào) cản ngăn được lệnh trừng phạt của TA đối với đám người tội lỗi.
- 111.** Quả thật, trong các câu chuyện của (Yusuf và các Sứ Giả khác) là những bài học cho những người thông hiểu. (Qur'an) không phải là lời bịa đặt mà là một sự xác nhận lại những điều đã xảy ra trước Nó và là một sự trình bày chi tiết (về các giới luật và giáo điều), là một chỉ đạo và hồng ân cho những người có đức tin.

13 - Ar-Ra'd^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. Lam. Mim. Ra⁽¹⁾. Đó là những câu Kinh của Kinh Sách (Qur'an). Và những gì đã được ban xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad) từ Thượng Đế của Người là chân lý nhưng hầu hết nhân loại lại không tin.
2. Allah là Đấng đã dựng lên các tầng trời không cần trụ chống mà các người (có thể) nhìn thấy. Sau đó, Ngài đưa chính mình lên ngôi an vị trên chiếc Ngai Vương. Ngài chế ngự mặt trời và mặt trăng, mỗi cái chạy (theo quỹ đạo riêng của nó) trong thời hạn được qui định cho chúng. Ngài điều hành mọi hoạt động của vạn vật (trên trời và dưới đất). Ngài trình bày chi tiết các dấu hiệu mong rằng các người có niềm tin tuyệt đối về cuộc gặp gỡ với Thượng Đế của các người (ở Đồi Sau).
3. Và Ngài là Đấng đã trải rộng mặt đất và đặt lên nó những quả núi vững chắc và sông ngòi; và từ mỗi loại trái quả Ngài tạo ra từng cặp, đực và cái; và chính Ngài là Đấng lấy ban đêm bao phủ ban ngày. Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu dành cho nhóm người biết suy ngẫm.
4. Trên trái đất có những vùng đất nối liền nhau. Trên đó, có những vườn nho, những cánh đồng, và có cây chà là: một số mọc thành cụm từ một gốc, một số mọc đơn lẻ. Chúng được tưới từ cùng một loại nước, nhưng TA làm cho một số loại trái quả này vượt trội hơn một số loại trái quả khác về hương vị và chất lượng. Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu dành cho nhóm người thông hiểu.

(*) Ar-Ra'd (Sấm Sét).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

5. (Này Muhammad!) Nếu Người ngạc nhiên (về điều gì đó) thì lời của (những kẻ phủ nhận sự Phục Sinh) đáng để Người ngạc nhiên hơn khi chúng nói: “Lẽ nào khi bọn ta đã biến thành cát bụi, bọn ta sẽ được dựng sống trở lại trong một sự tạo hóa mới?” Đó là những kẻ đã phủ nhận Thượng Đế của chúng. Chúng sẽ bị gông cùm trên cổ. Chúng là những kẻ đồng hành của Hòa Ngục, chúng sẽ ở trong đó mãi mãi.
6. Chúng nôn nóng hỏi thúc Người mang tai hoạ đến với chúng trước khi (bọn chúng tận hưởng hết) điều tốt (mà Allah đã an bài cho chúng), mặc dù những kẻ theo đường lối tương tự trước chúng đã gặp phải những hình phạt (từ Allah). Quả thật, Thượng Đế của Người hằng tha thứ cho con người bất chấp hành động sai trái của họ, tuy nhiên, Thượng Đế của Người rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
7. Những người vô đức tin nói: “Tại sao Y (Muhammad) không có được một phép lạ nào từ Thượng Đế của Y cơ chứ?” Quả thật, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chỉ là một người cảnh báo; và mỗi một cộng đồng (dân tộc) đều có một người hướng dẫn.
8. Allah biết rõ về bào thai mà mỗi cá thể cái (từ con người và động vật) đang mang và biết rõ tình trạng thiếu và dư (ngày tháng của các bào thai) trong các dạ con, bởi lẽ tất cả mọi thứ ở nơi Ngài đều được định lượng.
9. (Ngài là) Đáng biết điều không thể nhìn thấy và những điều có thể nhìn thấy. Ngài là Đấng Vĩ Đại, Đấng Tối Cao.
10. Dù ai đó trong các người nói khê hoặc lớn tiếng, dù ẩn mình trong bóng đêm hay vênh váo đứng giữa ban ngày, tất cả (đối với Allah) đều như nhau.
11. Bởi vì phía trước và phía sau y đều có một đội ngũ (Thiên Thần) nối tiếp nhau canh chừng y theo sắc lệnh của Allah. Quả thật, Allah sẽ không thay đổi tình trạng của một nhóm người cho tới

khi chính họ thay đổi những gì trong bản thân họ. Và một khi Allah muốn nhóm người nào đó bị tai họa thì chắc chắn không cách nào đẩy lùi nó, và ngoài Ngài chắc chắn sẽ không có người bảo hộ nào có thể che chở được họ.

12. Ngài là Đấng trưng bày cho các người (hỡi con người) nhìn thấy tia chớp khiến các người vừa sợ hãi và vừa hi vọng và Ngài đã tạo ra những đám mây nặng trĩu (chứa nước mưa).
13. Sấm sét tôn cao (Allah) với lời ca ngợi Ngài (theo cách riêng của nó) và các Thiên Thần tôn cao Ngài bằng nỗi sợ đối với Ngài. Và Ngài dùng sấm sét đánh những kẻ nào Ngài muốn; và chúng không ngừng tranh luận về Allah. Quả thật, Ngài rất mạnh bạo trong kế hoạch (trừng phạt những kẻ chống đối).
14. Sự cầu nguyện chỉ xứng đáng thuộc về một mình (Allah) bởi (các thần linh bực tượng) mà (những kẻ đa thần) cầu nguyện ngoài Ngài đều không đáp lại chúng bất cứ thứ gì. (Hình ảnh cầu xin, khẩn vái đó) chẳng khác nào hình ảnh của một người (đang khát) đưa hai bàn tay ra hứng nước đưa vào miệng nhưng nước không thể đến miệng của y được. Thật vậy, sự cầu nguyện của những kẻ vô đức tin chỉ đưa họ lún sâu vào lầm lạc.
15. Bất cứ ai trong các tầng trời và trái đất đều phủ phục quỳ lạy Allah, dù muốn hay không, ngay cả bóng của họ (cũng làm như vậy đối với Ngài) sáng chiều.
16. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với (những kẻ đa thần): “Ai là Chủ Nhân của các tầng trời và trái đất?” Người hãy nói: “(Đó là) Allah”. Người hãy nói với chúng: “Thế tại sao các người lại chọn lấy những thần linh khác ngoài Ngài làm đấng bảo hộ cho các người trong khi chúng không có khả năng tự định đoạt điều lợi cũng như điều hại cho bản thân chúng?” Người hãy nói với chúng: “Phải chăng người mù và người sáng mắt lại ngang bằng nhau ư? Hoặc phải chăng ánh sáng và bóng tối lại ngang bằng nhau ư? Hay là các người tự bịa ra các thần linh rồi

tôn lên ngang bằng với Allah với niềm tin rằng (các thần linh đó) cũng có khả năng tạo ra (những thứ) giống tạo vật của Ngài ư?” Vì vậy, việc tạo hóa đối với (những kẻ đa thần) đều giống nhau. Người hãy nói với chúng: “Chính Allah mới là Đấng Tạo Hóa ra mọi thứ, Ngài là Đấng Duy Nhất, Đấng Chí Tôn.”

17. Ngài ban mưa từ trên trời xuống, các thung lũng dồn nước tạo thành dòng chảy theo định lượng của chúng, dòng chảy mang theo những bọt nước trên bề mặt. Và từ những khoáng chất được nấu trong lò lửa để thu lấy kim loại làm đồ trang sức hay làm các vật dụng thì cũng có một lớp bọt tương tự. Đó là hình ảnh mà Allah đưa ra làm thí dụ cho điều chân lý và sự nguy tạo. Đối với bọt nước thì nó sẽ tan biến (vì không tồn tại bền lâu) còn đối với những gì hữu ích cho nhân loại thì sẽ còn bền vững trên mặt đất. Tương tự như thế, Allah thường đưa ra những hình ảnh thí dụ (cho nhân loại hiểu về chân lý và sự nguy tạo).
18. Những người đáp lại (lời mời gọi của) Thượng Đế của họ sẽ được (phần thưởng) tốt đẹp (Thiên Đàng). Ngược lại, những người không đáp lại (lời mời gọi của) Thượng Đế của họ, cho dù họ có tất cả mọi thứ (tài sản) trên trái đất và (những tài sản khác) giống như vậy để chuộc bản thân (khỏi sự trừng phạt thì cũng vô ích). Họ chắc chắn sẽ nhận lấy một sự phán quyết thật xấu và chỗ ở của họ sẽ là Hỏa Ngục, một chốn ở vô cùng tồi tệ.
19. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Lẽ nào một người biết những gì được ban xuống cho Người là chân lý (rời y tin và đi theo) lại giống như một kẻ mù (không nhìn thấy được chân lý)? Quả thật, chỉ những người hiểu biết mới nhận thức và tiếp thu được (điều đó).
20. Những người thực hiện đúng giao ước với Allah và không phá vỡ giao ước (của Ngài);
21. Những người hàn gắn (quan hệ thân tộc), điều mà Allah đã ra lệnh, họ sợ Thượng Đế của họ và sợ một sự phán quyết xấu (về việc làm của họ);

22. Và những người kiên nhẫn chịu đựng vì sắc diện của Thượng Đế họ, họ chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, chi dùng từ nguồn bổng lộc mà TA (Allah) ban cấp (cho con đường chính nghĩa của TA) một cách thâm kín và công khai, họ dùng điều thiện để bôi xóa điều xấu. (Những người vừa được mô tả), họ là những người sẽ có được kết cục tốt đẹp đáng ca ngợi (ở Đời Sau).
23. Những Ngôi Vườn Vĩnh Cửu (nơi Thiên Đàng), họ sẽ đi vào đó cùng với những người ngoan đạo trong số cha mẹ, vợ chồng và con cháu của họ. Và các Thiên Thần đi vào chúc mừng họ từ mỗi cánh cổng.
24. “Sự bằng an và phúc lành dành cho quý vị bởi những gì mà quý vị đã kiên nhẫn chịu đựng (trên thế gian). Thật là một kết cục tốt đẹp và hồng phúc!”
25. Ngược lại, những kẻ phá vỡ giao ước của Allah sau khi đã nhận lấy giao ước của Ngài, những kẻ cắt đứt (quan hệ dòng tộc) - điều mà Allah đã ra lệnh phải hàn gắn, và những kẻ làm điều thối tha trên trái đất. Chúng là những kẻ sẽ bị sự nguyên rủa (của Allah) và sẽ nhận một kết cục vô cùng tồi tệ.
26. Allah nói rộng bổng lộc cho ai Ngài muốn và thu hẹp bổng lộc đối với ai là tùy ý Ngài. (Những kẻ vô đức tin), chúng vui với cuộc sống trần gian trong khi cuộc sống trần gian này so với cuộc sống Đời Sau chỉ là một sự hưởng thụ (ngắn ngủi, chóng tàn).
27. Những kẻ vô đức tin nói: “Tại sao không có một dấu lạ nào từ Thượng Đế của Y được ban xuống cho Y kia chứ?” Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Quả thật, Allah muốn làm cho ai lầm lạc là tùy ý Ngài nhưng Ngài sẽ hướng dẫn người nào biết ăn năn sám hối với Ngài.”
28. (Đó là) những người có đức tin và con tim của họ tìm thấy sự an bình trong sự tụng niệm (tưởng nhớ) Allah. Quả thật, với sự tụng niệm (tưởng nhớ) Allah, các con tim sẽ tìm thấy sự an bình và thanh thản!

29. Những người có đức tin và hành thiện sẽ được hạnh phúc và một kết cục viên mãn.
30. Tương tự như việc TA (Allah) đã cử phái các Sứ Giả đến với các cộng đồng của họ trước đây, TA cử Nguoi (Thiên Sứ Muhammad) đến với cộng đồng của Nguoi để Nguoi xướng đọc cho chúng nghe những gì TA đã mặc khải cho Nguoi; tuy nhiên, chúng đã vô đức tin nơi Đấng Ar-Rahman (Đấng Độ Lượng). Nguoi hãy nói với chúng: “Ngài là Thượng Đế của Ta, Đấng không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Ta phó thác cho Ngài và Ta quay về sám hối với Ngài.”
31. Cho dù Qur'an này có thể dời được núi, hoặc có thể làm vỡ trái đất thành từng mảnh nhỏ, hoặc có thể làm cho người chết nói chuyện được (thì những kẻ vô đức tin vẫn bác bỏ sự thật). (Thật ra để hiển thị những dấu lạ như vậy không khó chút nào) bởi tất cả mọi việc đều thuộc về một mình Allah. Phải chăng những ai có đức tin vẫn không nhận thức được rằng, nếu Allah muốn thì Ngài đã hướng dẫn toàn thể loài người (theo đúng chính đạo mà không cần phải ban xuống bất cứ phép lạ nào)? Và tai họa tiếp tục giáng xuống những kẻ không tin vì những hành vi sai trái của chúng, hoặc tai họa sẽ đến những địa điểm gần nơi ở của chúng. Điều này sẽ tiếp tục cho đến khi lời hứa (trừng phạt) của Allah được thể hiện. Chắc chắn, Allah không thất hứa trong Lời Hứa của Ngài.
32. Quả thật, các Sứ Giả trước Nguoi (Thiên Sứ Muhammad) cũng đã từng bị chế nhạo nhưng TA tạm tha cho những kẻ vô đức tin đó, rồi cuối cùng TA đã bắt phạt chúng. Vì vậy, (Nguoi hãy nhìn xem) sự trừng phạt của TA khủng khiếp thế nào!
33. Vậy Đấng (cung dưỡng cho vạn vật và) giám sát từng linh hồn về những gì nó làm (lại không đáng được thờ phượng hơn những thần linh bực tượng) ư? Tuy nhiên, (những kẻ vô đức tin) đã dựng lên những đối tác ngang vai với Allah. Nguoi (Thiên Sứ

Muhammad) hãy nói với chúng: “Các người hãy kể ra xem tên các thần linh mà các người dựng lên cùng với Allah! Hay có phải các người muốn cho Ngài biết về điều gì đó mà Ngài không biết trên trái đất này? Hoặc phải chăng các người chỉ tùy tiện thốt ra những lời sáo rỗng?” Không, kế hoạch của những kẻ vô đức tin có vẻ đã thu hút chúng và chúng đã bị ngăn cản đến với con đường (chính đạo). Quả thật, ai mà Allah làm cho trệch hướng thì chắc chắn sẽ không có người hướng dẫn.

34. Chúng sẽ bị trừng phạt ở cuộc sống trần gian này (và cả ở Đời Sau), nhưng sự trừng phạt ở Đời Sau còn khủng khiếp hơn. Và chúng sẽ không được ai cứu giúp.
35. Hình ảnh Thiên Đàng mà những người ngoan đạo được hứa là (những Ngõ Vườn) bên dưới có các dòng sông chảy, (trong đó), trái quả không dứt mùa và bóng râm vĩnh cửu. Đó là kết cục của những người ngoan đạo; còn kết cục của những kẻ vô đức tin chính là Hỏa Ngục.
36. Những người (có đức tin trong số những người) mà TA (Allah) đã ban cho họ Kinh Sách (Tawrah và Injil) vui mừng về những điều đã được ban xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad), nhưng trong số các phe (đổi lập) có những kẻ phủ nhận một phần của Nó. Vì vậy, Người hãy nói: “Quả thật, ta chỉ được lệnh thờ phượng một mình Allah, không tổ hợp với Ngài (bất cứ điều gì), với Ngài ta cầu nguyện, và với Ngài ta trở về trình diện.”
37. Tương tự (như việc TA đã ban xuống cho các Sứ Giả trước Người các Kinh Sách bằng tiếng nói của họ), TA ban (Qur'an) xuống cho Người như một bộ luật bằng tiếng Ả-rập. Nếu Người thực sự làm theo mong muốn của chúng (dân Kinh Sách) sau khi Người đã tiếp thu được kiến thức thì sẽ không ai là đồng minh ủng hộ Người chống lại Allah và cũng sẽ không ai có sức mạnh bảo vệ Người (khỏi sự trừng phạt của Ngài).
38. Quả thật, TA đã cử phái các Sứ Giả đến trước Người và TA ban cho họ vợ con. Và không một Sứ Giả nào có quyền năng mang

đến một phép lạ ngoại trừ có sự cho phép của Allah. Mỗi thời đại đều có một Kinh Sách (được mặc khải riêng).

39. Allah xóa bỏ hoặc giữ lại bất cứ điều gì Ngài muốn, và ở nơi Ngài có Quyền Kinh Mẹ, (đó là Al-Lawhu Al-Mahfuzh).
40. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Cho dù TA cho Người thấy một phần (hình phạt) mà TA đã hứa trừng phạt chúng hoặc làm cho Người chết (trước khi điều đó xảy ra) thì thật ra Người cũng chỉ là một người truyền đạt (Thông Điệp) còn việc thanh toán bọn chúng là nhiệm vụ của TA.
41. Lẽ nào chúng (những kẻ vô đức tin) không thấy rằng việc TA đến đất đai của chúng rồi thu hẹp các biên giới của nó ở mọi phía (qua việc cho người Muslim chinh phục và lan rộng Islam)? Quả thật, Allah là Đấng định đoạt, và không ai có quyền đảo ngược sự định đoạt của Ngài, và Ngài rất nhanh chóng trong việc thanh toán.
42. Quả thật, trước chúng cũng có những kẻ đã hoạch định mưu đồ (để hãm hại các vị Sứ Giả được cử đến) nhưng mọi kế hoạch đều do Allah (an bài và định đoạt), Ngài biết rõ những gì mỗi linh hồn đã làm. Rồi đây, những kẻ vô đức tin sẽ biết kết cục của ai là tốt.
43. Những kẻ vô đức tin nói: “Người (Muhammad) không phải là (Sứ Giả) được (Allah) cử đến.” Người hãy nói với chúng: “Một mình Allah đã đủ làm nhân chứng giữa ta và các người; và những ai có kiến thức về Kinh Sách cũng vậy.”

14 - Ibrahim^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. Lam. Ra⁽¹⁾. (Đây là) Kinh Sách mà TA (Allah) đã ban xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad) để Người có thể đưa nhân loại từ chốn tăm tối ra ánh sáng bằng sự cho phép của Thượng Đế của họ, hầu đi đến con đường của Đấng Toàn Năng, Đấng Đáng Ca Tụng.
2. Allah là Đấng mà vạn vật trong các tầng trời cũng như vạn vật trong trái đất đều thuộc về một mình Ngài. Và thật khôn khổ cho những kẻ vô đức tin vì sẽ bị trừng phạt bằng một sự trừng phạt khủng khiếp!
3. (Chúng là) những kẻ yêu cuộc sống trần tục hơn cuộc sống ở Đời Sau và ngăn (thiên hạ) đến với con đường của Allah cũng như không ngừng tìm cách làm cong nó. Đó là những kẻ đi lạc rất xa.
4. Không một Sứ Giả nào đã được TA cử phái đến mà lại không nói bằng ngôn ngữ của người dân mình, mục đích để Y trình bày rõ ràng (Thông Điệp) cho họ. (Và sau khi Thông Điệp được trình bày), Allah làm trạch hướng đối với bất cứ ai Ngài muốn và hướng dẫn bất kỳ ai là tùy ý Ngài, bởi vì Ngài là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
5. Quả thật, TA đã phái Musa (Môi-sê) đến mang theo các phép lạ của TA (để chứng minh sứ mạng của Y) với lệnh phán: “Người hãy đưa người dân của Người từ nơi tối tăm đến với ánh sáng, và Người hãy nhắc nhở họ về những ngày (mà họ đã được hưởng thụ ân huệ) của Allah.” Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu dành cho tất cả những ai biết kiên nhẫn, biết tri ân.

(*) Ibrahim (Nabi Ibrahim).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

6. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy nhớ khi Musa nói với người dân của mình: “Các ngươi hãy nhớ lại ân huệ của Allah đối với các ngươi khi Ngài đã giải thoát các ngươi khỏi (sự tàn ác) của Pha-ra-ông: chúng hành hạ các ngươi bằng những hình phạt man rợ, chúng tàn sát toàn bộ các con trai của các ngươi và chừa lại mạng sống cho phụ nữ của các ngươi (để làm nô lệ cho hắn). Và trong sự việc đó là một cuộc thử thách lớn lao từ Thượng Đế của các ngươi.”
7. (Musa nói với người dân của mình): “Các ngươi hãy nhớ khi Thượng Đế của các ngươi đã tuyên bố: Nếu các ngươi biết ơn, TA chắc chắn sẽ ban thêm cho các ngươi; nhưng nếu các ngươi vô ơn (đối với các ân huệ của TA) thì quả thật, sự trừng phạt của TA rất khủng khiếp.”
8. Và Musa nói: “Nếu các ngươi và tất cả loài người trên trái đất vô ơn thì (các ngươi hãy biết rằng) Allah là Đáng Miễn Cần, Đáng Đáng Ca tụng.”
9. (Hỡi những kẻ vô đức tin!) Lẽ nào các ngươi chưa nghe thông tin về các thế hệ trước các ngươi? Đám dân của Nuh, đám dân ‘Ad (của Hud), đám dân Thamud (của Saleh) và những ai sau chúng? Allah biết rõ về chúng hơn ai hết. Khi các Sứ Giả của chúng đến gặp chúng cùng với các bằng chứng rõ ràng thì chúng lại đưa tay lên miệng, nói: “Quả thật, bọn ta không tin vào điều mà các ngươi được cử phái đến, và bọn ta thực sự hoài nghi về điều mà các ngươi kêu gọi bọn ta đến với nó.”
10. Các Sứ Giả của chúng nói với chúng: “Lẽ nào các người lại hoài nghi về Allah, Đáng đã sáng tạo ra các tầng trời và trái đất? Ngài kêu gọi các người (tin nơi Ngài) để Ngài tha thứ tội lỗi cho các người và để các người tiếp tục sống hết tuổi thọ đã được ấn định.” Chúng đáp: “Các ngươi thật ra cũng chỉ là con người phạm tục như bọn ta. Các ngươi muốn ngăn cản bọn ta thờ phượng những thần linh mà ông bà cha mẹ của bọn ta đã thờ phượng ư? Vậy thì các ngươi hãy cho bọn ta xem một thẩm quyền rõ ràng (để khẳng định sứ mạng của các ngươi là thật đi nào).”
11. Các Sứ Giả của chúng nói với chúng: “Đúng vậy, chúng tôi vốn cũng chỉ là những người phạm như các người, tuy nhiên, Allah

muốn ban ân huệ cho người nào trong đám bầy tôi của Ngài là tùy ý Ngài. Và chúng tôi không thể mang đến cho các người bất cứ thẩm quyền nào trừ khi Allah cho phép, và những người có đức tin hãy phó thác cho Allah.”

12. (Các Sứ Giả nói tiếp:): “Làm sao chúng tôi lại không phó thác cho Allah trong khi Ngài đã hướng dẫn các con đường (tốt đẹp và đúng đắn) cho chúng tôi. Chắc chắn chúng tôi sẽ kiên nhẫn chịu đựng trước bất kỳ tác hại nào mà các người gây ra cho chúng tôi. Và hãy phó cho Allah hồi những người muốn phó thác!”
13. Những kẻ vô đức tin nói với các Sứ Giả của chúng: “Bọn ta chắc chắn sẽ đuổi các ngươi ra khỏi xứ của bọn ta, hoặc các ngươi phải trở lại với tín ngưỡng của bọn ta.” Vì vậy, Thượng Đế của chúng mạc khải (cho các Sứ Giả của Ngài) thông báo đến chúng (lời phán của Ngài): “TA chắc chắn sẽ hủy diệt những kẻ làm điều sai quấy.”
14. (Và sau khi bọn chúng đã bị tiêu diệt), chắc chắn TA sẽ định cư các ngươi (các Sứ Giả và những ai theo họ) sống trên vùng đất đó. Đó là (phần thưởng) dành cho những người sợ uy danh và thể lực của TA cũng như lời cảnh báo (của TA).
15. (Các Sứ Giả) cầu xin (Thượng Đế của họ) phù hộ họ giành chiến thắng trước kẻ thù và tất cả những kẻ xúc phạm, kiêu ngạo (không tin vào Allah – Đấng Duy Nhất) đều rơi vào thảm bại.
16. (Vào Ngày Sau) trước mặt (mỗi tên xúc phạm và kiêu ngạo đó) là Hỏa Ngục và sẽ được cho uống loại nước mù tanh hôi (chảy ra từ vết thương của cư dân nơi đó).
17. Y sẽ uống từng ngụm một nhưng rất khó nuốt. Cái chết sẽ đến với y từ khắp mọi nơi nhưng y sẽ không chết và phía trước y vẫn còn một sự trừng phạt khắc nghiệt đang chờ.
18. Hình ảnh của những kẻ vô đức tin nơi Thượng Đế của chúng (vào Ngày Sau), việc làm thiện tốt của chúng giống như đồng tro bị gió thổi mạnh vào một ngày giông tố. Chúng sẽ không tìm

thấy phần thưởng cho những việc làm thiện tốt của chúng. Đó là một sự lạc lối quá xa.

19. Người (Thiên Sứ Muhammad) không thấy rằng Allah đã tạo ra các tầng trời và trái đất mang một giá trị và ý nghĩa đích thực sao? Nếu muốn, Ngài có thể bỏ các người (loài người) và tạo ra một tạo vật mới (thay thế toàn bộ các người).
20. Và điều đó đối với Allah chẳng có gì khó khăn cả.
21. Và tất cả sẽ cùng nhau đi ra (khỏi mộ) trình diện trước Allah (để Ngài phán xét). Những kẻ yếu thế sẽ nói với những tên cao ngạo: “Quả thật, chúng tôi đã đi theo các người, vậy các người có thể giúp chúng tôi tránh được sự trừng phạt của Allah không?” Những tên cao ngạo đáp: “Nếu Allah đã hướng dẫn bọn ta (đến với sự cứu rỗi) thì chắc chắn bọn ta cũng đã hướng dẫn các người (như thế). Bây giờ tất cả chúng ta đều giống nhau, cho dù chúng ta có khóc lóc kêu than hay nhẫn nại chịu đựng thì chúng ta vẫn không có lối thoát.”
22. Sau khi cuộc xét xử kết thúc, (dân Thiên Đàng và dân Hoả Ngục được vào đúng nơi của mình), Shaytan (Iblis) sẽ nói: “Quả thật, Allah đã giữ đúng lời hứa với các người, và ta cũng đã hứa với các người nhưng tất cả đều là sự lừa dối. Thật ra, ta chẳng có quyền lực gì đối với các người ngoại trừ việc ta có thể mời gọi các người và các người đã đáp lại sự mời gọi của ta. Vì vậy, các người đừng trách ta mà hãy tự trách chính mình. Ta không thể giúp được các người và các người cũng không thể giúp được ta. Ta phủ nhận tất cả mọi thứ mà các người đã gán cho ta là đối tác (của Allah) trước đây. Quả thật, những kẻ làm điều sai quấy sẽ phải chịu sự trừng phạt đau đớn.”
23. Những người có đức tin và hành thiện sẽ được vào Thiên Đàng, bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ sống trong đó mãi mãi theo sự cho phép của Thượng Đế của họ; lời chào của họ ở nơi đó sẽ là Salam (chào bình an).

24. Người (Thiên sứ Muhammad) không thấy Allah đã đưa ra hình ảnh thí dụ về lời nói tốt lành (Tawhid) sao? Nó giống như một loại cây tốt, rễ của nó cố định vững chắc và cành của nó vươn lên trời.
25. Nó luôn kết trái trong mọi mùa theo phép của Thượng Đế của nó. Allah đưa ra các hình ảnh thí dụ cho nhân loại, mong rằng họ lưu tâm.
26. Còn hình ảnh thí dụ về lời nói xấu (Shirk) giống như một loại cây xấu, bị bật gốc khỏi mặt đất, không có bất kỳ sự ổn định nào.
27. Allah giữ vững lời nói của những người có đức tin trên cõi đời này và ở Đời Sau. Và Allah bỏ mặc những kẻ làm điều sai quấy đi lạc. Và Allah làm bất cứ điều gì Ngài muốn.
28. Người (Thiên Sứ Muhammad) không thấy những kẻ đã đánh đổi ân huệ của Allah bằng sự vô ơn với Ngài và đẩy cộng đồng của mình rơi vào sự diệt vong sao?
29. (Sự diệt vong đó chính là) Hoả Ngục, nơi mà chúng sẽ bị thiêu đốt, và (đó là) một chốn định cư tồi tệ và khốn khổ.
30. (Sở dĩ chúng bị thiêu đốt trong Hoả Ngục) là do chúng đã dựng lên những thần linh ngang vai với Allah hầu lôi kéo thiên hạ đi lạc khỏi con đường của Ngài. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), Người hãy nói với chúng: “Các người hãy cứ tận hưởng (một thời gian), vì rồi đây điểm đến cuối cùng của các người sẽ là Hỏa Ngục.”
31. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo đảm bày tỏ đức tin của TA rằng họ hãy dâng lễ nguyện Salah và chi dùng bổng lộc mà TA đã ban cấp cho họ (cho con đường chính nghĩa của TA) một cách thầm kín và công khai trước khi đến Ngày sẽ không còn việc mua bán trao đổi cũng như bất kỳ tình bạn nào.
32. Allah là Đấng đã tạo ra trời đất và cho mưa từ trên trời xuống làm mọc ra cây trái để cung cấp nguồn bổng lộc cho các người. Chính Ngài là Đấng đã chế ngự cho các người những con tàu có thể chạy trên biển cả theo mệnh lệnh của Ngài; và cũng chính

Ngài đã chế ngự cho các người những dòng sông (để các người sử dụng).

33. Và chính Ngài đã chế ngự cho các người mặt trời, mặt trăng khi cả hai di chuyển theo quỹ đạo nhất định (của chúng) và chính Ngài đã chế ngự cho các người ban đêm và ban ngày (để các người nghỉ ngơi và tìm kế sinh nhai).
34. Chính Ngài đã ban cho các người tất cả mọi thứ mà các người đã đòi hỏi và cầu xin Ngài. (Quả thật), nếu các người đếm những ân huệ của Allah thì chắc chắn các người không thể nào đếm hết được. Thật vậy, con người (nói chung) thường bất công và vô ơn nhất.
35. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy nhớ khi Ibrahim cầu xin (Allah sau khi Y để vợ là Hajar và con trai là Isma'il ở lại Makkah), nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài làm cho vùng đất này thành chốn an bình và xin Ngài bảo vệ bầy tôi cùng con cháu của bầy tôi tránh xa việc thờ phượng bực tượng.”
36. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, quả thật các thần linh bực tượng đã làm lầm lạc rất nhiều người. Vì vậy, ai tuân theo bầy tôi thì y là tín đồ của bầy tôi, còn ai nghịch lại bầy tôi thì quả thật Ngài là Đáng Tha Thứ, Đáng Nhân Từ.”
37. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã để một số con cháu của bầy tôi định cư trong một thung lũng hoang vu gần Ngòi Nhà Thiêng Liêng của Ngài (Ka'bah). Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài phù hộ chúng thành những người luôn duy trì lễ nguyện Salah; xin Ngài hướng trái tim của một số nhân loại hướng đến chúng, xin Ngài ban bố bổng lộc cho chúng từ hoa quả, cây trái, để chúng có thể biết ơn (Ngài).”
38. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, Ngài thực sự biết những gì bầy tôi giấu giếm và những gì bầy tôi phơi bày. Quả thật, không một thứ gì có thể che giấu được Ngài dù ở dưới đất hay ở trên trời.”

39. “Alhamdulillah, Đấng đã ban cho bề tôi trong tuổi già hai đứa con trai, Isma’il và Is-haq. Quả thật, Thượng Đế của bề tôi là Đấng Hằng Nghe lời cầu nguyện (của đám bề tôi của Ngài).”
40. “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài phù hộ bề tôi duy trì lễ nguyện Salah và cả con cháu của bề tôi. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài chấp nhận lời cầu nguyện này.”
41. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài tha thứ tội lỗi cho bề tôi, cho cha mẹ của bề tôi và cho những người có đức tin vào Ngày Phán Xét được thiết lập.”
42. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người đừng bao giờ nghĩ rằng Allah không để ý đến những việc làm xấu xa của những kẻ sai trái. Thật ra, Ngài chỉ tạm tha cho chúng đến Ngày mà những con mắt sẽ mở to nhìn (trong nỗi sợ hãi và kinh hoàng).
43. (Sau khi nhân loại trở dậy từ mộ), họ kinh hãi chạy nhanh về phía trước (theo tiếng gọi), đầu ngẩng cao, không chớp mắt, và trái tim của họ thì trống rỗng.
44. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy cảnh báo nhân loại về Ngày mà sự trừng phạt sẽ đến với họ. Lúc đó, những kẻ làm điều sai quấy sẽ khẩn cầu: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài trì hoãn cho bầy tôi thêm một thời gian ngắn nữa, chắc chắn bầy tôi sẽ đáp lại lời kêu gọi của Ngài và đi theo các vị Sứ Giả (của Ngài).” (Allah phán): “Chẳng phải các người đã từng thề thốt khẳng định rằng các người sẽ không suy tàn (chết) đó sao?”
45. “Các người đã dừng chân tại các ngôi nhà của những kẻ thời trước, những kẻ đã bất công với chính bản thân chúng (như dân ‘Ad, dân Thamud...). Các người đã thấy rõ cách TA đã trừng trị chúng, và thậm chí TA đã giải thích cho các người tất cả điều này bằng cách đưa ra các hình ảnh thí dụ.”
46. (Tại nơi dừng chân tội lỗi đó) chúng đã bàn bạc kế hoạch (để loại trừ Thiên Sứ Muhammad và Islam), và kế hoạch đó của chúng

đã bị Allah thu tóm, mặc dù kế hoạch đó của chúng dữ dội làm chấn động cả núi non.

47. Vì vậy, Người (Thiên Sứ Muhammad) đừng bao giờ nghĩ rằng Allah sẽ thất hứa với các Sứ Giả của Ngài. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng toàn quyền trừng phạt (không thể kháng cự).
48. (Người hãy cảnh báo chúng về) Ngày mà trái đất sẽ được thay thế bằng một trái đất khác và các tầng trời cũng vậy, và (tất cả nhân loại) đều được triệu tập đứng trình diện trước Allah, Đấng Duy Nhất, Đấng Thống Trị (không thể cưỡng lại).
49. Vào Ngày hôm đó, Người sẽ thấy những kẻ tội lỗi bị trói (tay chân) bằng xích (đính vào cổ).
50. Quần áo của chúng sẽ là dầu hắc và gương mặt của chúng sẽ bị bao phủ bởi Lửa.
51. (Tất cả những gì xảy ra trong Ngày Hôm đó là) để Allah thưởng phạt cho mỗi linh hồn về những gì nó kiếm được (trên thế gian). Quả thật, Allah rất nhanh chóng trong việc thanh toán.
52. (Kinh Qur'an) này là một thông điệp dành cho loài người, qua đó họ được cảnh báo (về sự trừng phạt khủng khiếp cho việc trái lệnh Allah), và qua đó họ có thể biết rằng Ngài là một Thượng Đế duy nhất và để những người hiểu biết có thể lưu tâm chú ý.

15 - Al-Hijr^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. Lam. Ra⁽¹⁾. Đây là những câu của Kinh Sách, và một Qur'an rõ ràng.
2. Có lẽ (chẳng bao lâu nữa sẽ đến lúc) những kẻ vô đức tin ước ao phải chi chúng là những tín đồ Muslim.
3. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), Ngươi hãy để chúng ăn uống và tận hưởng, hãy để hy vọng hão huyền làm cho chúng vui sướng, vì rồi đây chúng sẽ biết.
4. TA (Allah) đã không tiêu diệt bất kỳ thị trấn nào ngoại trừ điều đó đã được ấn định từ trước.
5. Không một cộng đồng nào ra đi trước kỳ hạn của nó và (cũng không một cộng đồng nào) có thể trì hoãn thêm.
6. (Những kẻ vô đức tin tại Makkah) nói với (Sứ Giả Muhammad): “Này kẻ tự xưng mình nhận được Thông Điệp, ngươi thực sự là một tên điên.”
7. “Tại sao ngươi không mang các Thiên Thần đến gặp bọn ta nếu ngươi là một người nói thật?”
8. TA (Allah) chỉ phái các Thiên Thần xuống vì một lý do chính đáng, và (một khi họ đã xuống) thì (những kẻ vô đức tin) sẽ không được tạm tha (mà sự trừng phạt sẽ được thi hành lập tức).
9. Thật vậy, chính TA đã ban Thông Điệp Nhắc Nhớ (Qur'an) xuống và chính TA sẽ bảo quản Nó.

(*) Al-Hijr (Vùng Núi Hijr).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

10. Quả thật, trước Người (Muhammad), TA cũng đã phái các Sứ Giả đến giữa các giáo phái của các cộng đồng thời xưa.
11. Và không một Sứ Giả nào đến mà lại không bị họ nhạo báng và giễu cợt.
12. Cũng như thế, TA đã gieo nó vào tâm lòng của những kẻ tội lỗi.
13. Chúng không tin Nó (Qur'an), và tiền lệ của những cộng đồng xưa đã trôi qua.
14. Cho dù TA có mở riêng một cửa trời dành cho chúng tự do lên xuống,
15. Thì chúng vẫn nói: “Chắc chắn mắt của chúng ta chỉ bị lóa. Không, chúng ta đã bị trúng bùa.”
16. Quả thật, TA (Allah) đã đặt trong bầu trời các chòm sao và đã làm đẹp nó cho những người quan sát, ngắm nhìn.
17. Và TA bảo vệ nó khỏi (sự xâm nhập lén lút của) từng tên Shaytan bị trục xuất (khỏi lòng thương xót của TA).
18. Ngoại trừ tên (Shaytan) nào lên nghe trộm thì sẽ bị truy đuổi bởi một chùm lửa đỏ rực.
19. Và trái đất, TA đã trải rộng nó (như một tấm thảm) và đã đặt lên nó những ngọn núi vững chắc, và TA cho mọc lên trên nó đủ loại cây cối một cách cân bằng theo định lượng.
20. Trên trái đất, TA đã tạo ra những phương tiện sống cho các người (loài người) và cho cả những ai (sinh vật) mà các người không có trách nhiệm nuôi dưỡng.
21. Bất kỳ thứ gì, kho tài nguyên của nó cũng đều nằm ở nơi TA, nhưng TA chỉ ban nó xuống theo một định lượng rõ ràng.
22. Chính TA đã gọi đi những luồng gió gieo tinh, ban mưa từ trên trời xuống cho các người để các người sử dụng mặc dù các người không phải là chủ nhân giữ kho chứa của nó.

23. Quả thật, TA là Đấng làm cho sống và làm cho chết, và chính TA là Đấng thừa kế duy nhất của tất cả.
24. Và chắc chắn TA luôn biết rõ ai là người đã qua đời và ai là người còn sống trong các người.
25. Thật vậy, Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad), Ngài sẽ triệu tập họ lại (để phán xét và thưởng phạt). Quả thật, Ngài là Đấng Chí Minh, Đấng Hiểu Biết.
26. Quả thật, TA đã tạo ra con người (Adam) từ đất sét thuộc một loại bùn đen đã biến đổi.
27. Và Jann (tổ tiên loài Jinn), TA đã tạo ra Y trước (Adam) từ ngọn lửa rực cháy.
28. Hãy nhớ lại (hỡi Thiên Sứ Muhammad) khi Thượng Đế của Người tuyên bố với các Thiên Thần: “TA sẽ tạo ra một con người (Adam) từ đất sét thuộc một loại bùn đen đã biến đổi.
29. “Khi TA hoàn thành việc tạo hình cho Y và thổi linh hồn của TA vào Y thì các người hãy cúi xuống quỳ lạy (chào) Y.”
30. Vì vậy, tất cả các Thiên Thần đều đã cúi xuống quỳ lạy.
31. Ngoại trừ Iblis, hắn đã từ chối tham gia cùng với những Thiên Thần quỳ lạy.
32. (Allah) hỏi: “Này Iblis, sao người lại không tham gia cùng với những Thiên Thần quỳ lạy?”
33. (Iblis) đáp: “Bề tôi sẽ không quỳ lạy trước một con người mà Ngài đã tạo ra từ đất sét thuộc một loại bùn đen đã biến đổi.”
34. (Allah) phán: “Vậy thì người hãy đi ra khỏi đó (Thiên Đàng), người là một kẻ bị trục xuất.”
35. “Và người sẽ bị nguyên rủa cho đến Ngày Thường Phạt.”
36. (Iblis) khẩn cầu: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài tạm tha cho bề tôi cho đến Ngày mà (loài người) được phục sinh.”

37. (Allah) phán: “Vây, ngươi được tạm tha,”
38. “Cho đến Ngày của Thời Khắc (Tận Thế) được ấn định.”
39. (Iblis) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, vì Ngài đã đặt bề tôi vào lỗi lầm, bề tôi quyết sẽ làm cho (sự bất tuân) trở nên hấp dẫn đối với chúng (loài người) trên trái đất, bề tôi quyết sẽ đánh lừa tất cả bọn chúng rơi vào lầm lạc.”
40. “Ngoại trừ những bề tôi nào của Ngài có tấm lòng chân tâm (thờ phượng Ngài) trong bọn chúng.”
41. (Allah) phán: “Đây là con đường (Islam) thẳng tắp dẫn đến nơi TA.”
42. “Đối với những bề tôi chân chính của Ta, ngươi sẽ không thể sử dụng quyền lực nào, quyền lực của ngươi sẽ chỉ có hiệu lực với những kẻ lầm lạc, muốn theo các ngươi.”
43. “Và Hỏa Ngục, chắc chắn là điểm hẹn cho toàn thể bọn chúng (hội ngộ cùng ngươi).”
44. “Nó có bảy cổng, đi vào mỗi cổng sẽ là một nhóm (tội phạm) nhất định trong bọn chúng.”
45. “Quả thật, những người ngoan đạo sẽ ở giữa những khu vườn và suối nước (nơi Thiên Đàng).”
46. (Họ được nghênh đón với lời): "Hãy vào (Thiên Đàng) một cách bình yên và an toàn!"
47. “TA sẽ tẩy sạch bộ ngực của họ khỏi tất cả các dấu vết của sự oán hận và thù hằn, và họ sẽ ngồi trên những chiếc ghế dài đối mặt nhau như anh em.”
48. “(Trong Thiên Đàng), họ sẽ không phải đối mặt với bất cứ sự mệt mỏi nào và cũng không bao giờ bị đuổi ra (khỏi đó).”
49. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy thông báo cho các bề tôi của TA biết rằng TA thực sự là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.

50. Nhưng sự trừng phạt của TA lại rất đau đớn.
51. Và Người hãy nói cho họ biết về (câu chuyện của) những vị khách (Thiên Thần) của Ibrahim.
52. Khi họ vào gặp Y, họ chào Salam. Y nói: “Quả thật, việc các vị (xuất hiện đường đột) làm chúng tôi có cảm giác lo sợ.”
53. Họ nói: “Người đừng sợ, vì chúng tôi đến để báo tin mừng cho người về một đứa con trai đầy sự hiểu biết.”
54. (Ibrahim) nói (trong ngạc nhiên): “Các vị báo tin mừng cho tôi trong lúc tôi đã già thế này ư? Vậy thì (tôi thắc mắc) các vị báo tin mừng đó cho tôi theo phương diện nào?”
55. (Các vị khách) nói: “Chúng tôi báo tin mừng cho người là sự thật, vì vậy, người chớ dùng là kẻ tuyệt vọng.”
56. (Ibrahim) nói: “Chỉ những kẻ lầm lạc mới tuyệt vọng nơi lòng nhân từ của Thượng Đế của mình.”
57. (Ibrahim) hỏi: “Vậy công việc của các vị (ở đây) là gì, hỡi các Sứ Giả (của Allah)?”
58. Họ nói: “Chúng tôi được phái đến (để trừng phạt) đám người tội lỗi (dân của Lut).”
59. “Trừ người nhà của Lut, chúng tôi phải giải cứu họ tất cả.”
60. “Ngoại trừ vợ của Y, (Allah ra lệnh rằng): “TA đã định đoạt cho nữ ta ở lại cùng đám người bị trừng phạt.”
61. Và khi các Sứ Giả đến gia đình Lut.
62. (Lut) bảo: “Quả thật, các vị là những vị khách lạ mặt.”
63. (Các Sứ Giả) đáp: “Không, chúng tôi đến với người mang theo điều (trừng phạt) mà (đám dân của người) đã hoài nghi.”
64. “Và chúng tôi đến gặp người là sự thật và chúng tôi rất trung thực (với điều đã thông báo).”
65. “Vì vậy, người hãy đưa người nhà rời khỏi đây trong đêm khuya.

Người hãy đi đằng sau họ và không để bất cứ ai trong các người ngoài đầu lại nhìn phía sau, các người cứ hãy tiếp tục đi đến nơi mà các người được chỉ định.”

66. TA (Allah) đã truyền (sắc lệnh) cho Y (Lut) về vấn đề đó: rằng những (tội nhân) đó sẽ bị loại bỏ vào sáng sớm.
67. Và người dân thành phố (Sodom) đến gặp (Lut) vui mừng.
68. Lut nói với chúng: “Quả thật, đây là những vị khách của Ta, vì vậy, các người đừng làm cho ta xấu hổ.”
69. “Các người hãy kính sợ Allah và chớ đừng làm nhục ta.”
70. (Đám dân của Lut) nói: “Chẳng phải bọn ta đã cấm Người tiếp đón người lạ đó sao?”
71. (Lut) nói: “Đây là những đứa con gái của ta, (hãy kết hôn với chúng) nếu các người muốn hành động (để giải toả sinh lý).”
72. (Allah phán:) Thề bởi sinh mạng của Người (hỡi Lut) rằng bọn chúng đang lang thang một cách mù quáng trong cơn say.
73. Vì vậy, một tiếng thét đã tóm bắt chúng lúc mặt trời mọc.
74. Rồi TA đã lật ngược thành phố của chúng và đổ lên chúng một trận mưa đá cứng như đất sét nung.
75. Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu dành cho những người biết suy ngẫm.
76. Thật vậy, (các thành phố bị lật ngược) vẫn hãy còn nằm trên những con đường qua lại (giữa Makkah và Syria).
77. Quả thật, trong sự việc đó là dấu hiệu dành cho những người có đức tin.

78. Quả thật, đám dân của Aykah⁽²⁾ cũng là những kẻ làm điều sai quấy.
79. Vì vậy, TA đã trừng phạt chúng. Và thực sự cả hai thị trấn đó vẫn còn (để lại dấu tích) trên một con đường thông thoáng.
80. Quả thật, đám dân của thành phố đá⁽³⁾ đã phủ nhận các vị Sứ Giả (được gửi đến với họ).
81. TA đã gửi đến chúng các dấu hiệu của TA nhưng chúng ngoảnh mặt quay đi.
82. Chúng đã đục núi làm nhà ở và luôn cảm thấy an toàn (trong các ngôi nhà của chúng).
83. Nhưng một tiếng sét dữ dội đã tủa bắt chúng vào lúc sáng sớm.
84. Và những gì mà chúng tích lũy được không thể giúp ích được gì cho chúng.
85. TA đã tạo ra trời đất và vạn vật là vì chân lý. Chắc chắn Giờ Khắc Tận Thế sẽ đến, vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nhân từ bỏ qua cho chúng (bắt chấp những hành vi sai trái của chúng).
86. Quả thật, Thượng Đế của Người là Đấng Tạo Hoá, Đấng Toàn Tri.
87. TA thực sự đã ban cho Người bảy câu Kinh lập đi lập lại (chương Al-Fatihah) và Qur'an vĩ đại.
88. Người chớ dùng mở rộng tầm mắt của Người về phía những thứ mà TA đã để cho một số (hạng người) vô đức tin tận hưởng (tạm thời trên cõi trần này), Người cũng chớ dùng buồn phiền về việc

---

(1) Aykah là khu rừng nhiệt đới mà người dân của Nabi Shu'aib tôn thành nơi thiêng liêng để thờ phượng. Ngày nay, nó thuộc phía tây bắc giáp tỉnh Tabuk của Ả-rập Xê-út.

(2) Một thành phố của người dân Thamud thuộc cộng đồng Nabi Saleh. Thành phố này được gọi là thành phố đá hoặc đồng bằng đá do những ngôi nhà trong thành phố đều được đục từ núi. Ngày nay, nó là địa phận của lãnh thổ của Jordan.

chúng (không có đức tin), ngược lại, Người hãy hướng sự quan tâm của Người đến những người có đức tin.

89. Người hãy nói với chúng: “Thật ra, Ta chỉ là một người cảnh báo rõ ràng (về sự trừng phạt).”
90. Giống như việc TA đã từng cảnh báo với những kẻ đã chia rẽ tôn giáo của chúng.
91. Đó là những kẻ đã phân chia Qur'an thành nhiều phần (chúng nói: đây là ma thuật, hoặc bói toán hoặc thơ ca).
92. Thề bởi Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad), chắc chắn TA sẽ thẩm tra tất cả bọn chúng.
93. Về mọi hành động (tội lỗi) mà chúng đã làm (ở trần gian).
94. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy công bố những gì Người đã được truyền và hãy quay lưng với những kẻ đa thần.
95. TA chắc chắn thừa sức giúp Người đối phó với những kẻ nhạo báng.
96. Những kẻ mà chúng đã dựng lên cùng Allah một thần linh khác (để tôn thờ), rồi đây chúng sẽ biết.
97. TA thực sự biết rõ lòng của Người buồn phiền bởi những gì chúng nói.
98. Tuy nhiên, Người hãy tán dương Thượng Đế của Người và hãy là một người phủ phục (Allah trong lễ nguyện Salah).
99. Và Người hãy thờ phượng Thượng Đế của Người cho tới khi sự kiên định (cái chết) đến với Người.

16 - An-Nahl^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Lệnh (trừng phạt) của Allah đang đến gần, vì vậy, các người (những người vô đức tin) chớ dùng nóng vội hối thúc. Vinh Quang thay Allah, Ngài Tối Cao vượt bên trên mọi thứ mà chúng qui cho Ngài.
2. Ngài phái các Thiên Thần xuống, theo mệnh lệnh của Ngài, truyền đạt Lời Mặc Khải đến cho người nào Ngài muốn trong số bầy tôi của Ngài (và nói với họ): “Các người (hỡi các Sứ Giả) hãy cảnh báo (loài người) rằng không có Thượng Đế đích thực nào ngoài TA, vì vậy hãy kính sợ riêng TA”.
3. Ngài đã tạo ra trời đất vì chân lý. Ngài Tối Cao vượt bên trên những gì họ tổ hợp (với Ngài).
4. Ngài đã tạo ra con người từ một giọt tinh dịch, nhưng rồi y lại trở thành một kẻ công khai chống đối (Ngài).
5. Và gia súc, chính Ngài đã tạo ra chúng. Chúng là nguồn cung cấp quần áo, thực phẩm và nhiều nguồn lợi khác cho các người.
6. Và các người tìm thấy vẻ đẹp ở nơi chúng khi các người lừa chúng về chuồng vào buổi chiều tối và khi các người lừa chúng ra đồng vào buổi sớm mai.
7. Chúng còn giúp các người vận chuyển đồ nặng đến vùng đất (xa xôi) mà các người không thể đến được ngoại trừ phải trải qua nhiều khó khăn, vất vả của bản thân. Thật vậy, Thượng Đế của các người đã thương xót và nhân từ (đối với các người) rất nhiều.
8. Ngựa, la và lừa, (Ngài đã tạo ra chúng cho các người) để các người cưỡi và trang trí; và (quả thật) Ngài tạo ra nhiều thứ (cho các người) mà các người thậm chí không biết.

(*) An-Nahl (Con Ong).

9. Trách nhiệm của Allah là chỉ (cho các người) con đường chính đạo, nhưng vẫn tồn tại những con đường chệch hướng. Và (đĩ nhiên), nếu muốn, Ngài có thể hướng dẫn tất cả các người.
10. Chính Ngài là Đấng đã ban nước mưa từ trên trời xuống để các người uống, tưới tiêu cây trồng và chăn nuôi gia súc.
11. Cũng nguồn nước mưa đó, Ngài làm mọc ra các loại cây trồng, ô liu, chà là, nho và tất cả loại trái cây. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu dành cho nhóm người biết suy ngẫm.
12. Chính Ngài đã chế ngự cho các người ban đêm, ban ngày, mặt trời, mặt trăng; và các vì sao phải tuân theo mệnh lệnh của Ngài. Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu dành cho nhóm người thông hiểu.
13. Và những thứ mang các sắc thái khác nhau mà Ngài đã tạo ra trên trái đất cho các người cũng là những dấu hiệu cho những người biết lưu tâm.
14. Ngài là Đấng đã chế ngự biển cả cho các người (khai thác) thịt tươi sống để ăn và khai thác đồ trang sức để đeo, mặc. Và người (hời con người) thấy những con tàu cày xới (những con sóng vượt trùng dương), qua đó, các người có thể tìm kiếm thiên lộc của Ngài, và qua đó, các người có thể tạ ơn (Ngài).
15. Chính Ngài đã đặt những ngọn núi vững chắc trên trái đất để nó không rung chuyển với các người, và chính Ngài đã tạo ra những con sông và những con đường để các người có thể tìm thấy đường đi của mình.
16. Và (Ngài đã đặt) những cột mốc (trên trái đất làm dấu dẫn đường con người); và với các vì sao (trên bầu trời) họ cũng có thể tìm thấy con đường của họ.
17. Vậy, Đấng tạo ra có giống với kẻ không tạo ra không? Lẽ nào các người (hời con người) vẫn không chịu tình ngộ?

18. Nếu các người đếm ân huệ của Allah, chắc chắn các người sẽ không đếm hết được. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
19. Allah biết rõ những gì các người che giấu và những gì các người tiết lộ.
20. Những (thần linh) mà (những kẻ đa thần) cầu nguyện ngoài Allah không tạo ra bất kỳ thứ gì, ngược lại, chính chúng là những vật được tạo ra.
21. (Trên thực tế, các thần linh đó là những vật giống) cái xác chết không có sự sống, và chúng thậm chí không biết bao giờ chúng sẽ được cho sống lại.
22. Thượng Đế của các người (hỡi loài người) là một Đấng duy nhất. Tuy nhiên, trái tim của những kẻ không tin vào Đời Sau đang ngập tràn trong việc khước từ Lẽ thật, và chúng là những kẻ kiêu ngạo.
23. Chẳng có gì phải hoài nghi rằng Allah biết rõ những gì chúng che giấu và những gì chúng tiết lộ. Thật vậy, Allah không yêu thương những kẻ kiêu ngạo.
24. Khi chúng được hỏi: “Thượng Đế của các người đã mặc khải điều gì?” Chúng đáp: “Chỉ là những câu chuyện về thời xa xưa!”
25. Để chúng gánh trọn tội lỗi của chúng vào Ngày Phán Xét và gánh luôn cả tội lỗi của những kẻ chúng đã dắt đi lạc mà không hay biết. Thật tội tệ cho điều mà chúng phải gánh chịu?!
26. Quả thật, những kẻ trước chúng đã âm mưu theo cách tương tự, nhưng Allah đã nhỏ toàn bộ cấu trúc âm mưu của chúng khỏi nền móng của nó để mái nhà rơi vào chúng, và rồi sự trừng phạt (của Allah) bất ngờ xảy đến với chúng từ nơi chúng không nhận ra.
27. Rồi vào Ngày Phán Xét, (Allah) sẽ hạ nhục chúng, phán: “Đâu là ‘những đối tác’ của TA mà các người đã thường tranh chấp với (các bề tôi có đức tin của TA)?” Những người được ban cho kiến

thức sẽ nói: “Chắc chắn ngày nay sự sĩ nhục và khốn khổ sẽ dành cho những kẻ vô đức tin!”

28. Những kẻ mà các Thiên Thần rút hồn chúng trong lúc chúng đang làm điều sai trái. Lúc đó, chúng mới chịu phục, nói: “Chúng tôi không làm bất kỳ điều xấu nào.” (Các Thiên Thần trả lời chúng: “Không. Quả thật, Allah biết rõ những gì các ngươi từng làm.”)
29. “Vi vậy, các ngươi hãy vào các cổng Hỏa Ngục để sống muôn đời trong đó. Thật tội tệ cho một nơi ở của những kẻ tự cao, kiêu ngạo!”
30. Và khi có lời hỏi những người ngoan đạo: “Thượng Đế của các ngươi đã mặc khải điều gì?” Họ đáp: “Điều tốt.” Những người làm điều tốt trong cuộc sống trần gian này sẽ được điều tốt và Đời Sau, chỗ ở của họ sẽ tốt hơn. Và thật phúc lành cho ngôi nhà của những người ngoan đạo!
31. Đó là những Ngôi Vườn Thiên Đàng vĩnh cửu mà họ sẽ vào, bên dưới có các dòng sông chảy. Trong đó, họ sẽ có bất cứ thứ gì họ ước muốn. Allah ban thưởng cho những người ngoan đạo đúng như thế.
32. Những người mà các Thiên Thần rút hồn họ lúc họ đang trong tình trạng trong sạch, (các Thiên Thần) sẽ nói với họ: “Chào bình an đến quý vị, quý vị hãy vào Thiên Đàng bởi những gì quý vị đã từng làm (ở trần gian).”
33. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Có phải (những kẻ đa thần) đang chờ đợi các Thiên Thần xuất hiện trước mặt chúng hoặc (chúng đang chờ đợi) lệnh (trừng phạt) của Thượng Đế của Ngươi đến? Những kẻ trước chúng đã hành động với sự ngoan cố tương tự. Và Allah không làm hại chúng mà chính chúng đã tự hại bản thân mình.
34. Vì vậy, chúng phải chịu hậu quả cho việc xấu mà chúng đã làm và những điều mà chúng nhạo báng sẽ trở lại bao vây chúng.

35. Những kẻ tổ hợp thần linh (cùng với Allah) nói: “Nếu như Allah muốn, chúng tôi và cả tổ phụ của chúng tôi đã không thờ phượng ngoài Ngài bất cứ thứ gì, và chúng tôi đã không cấm bất cứ điều gì nếu không có lệnh của Ngài.” Những kẻ trước chúng đã hành động với sự ngoan cố tương tự. Tuy nhiên, các Sứ Giả (của Allah) chỉ có nhiệm vụ truyền đạt (Thông Điệp của Ngài) một cách rõ ràng mà thôi.
36. Quả thật, TA (Allah) đã gửi đến mỗi cộng đồng một vị Sứ Giả (để nói với họ): “Các ngươi hãy thờ phượng một mình Allah và tránh xa tà thần.” Tuy nhiên, trong số họ có người được Allah hướng dẫn và có người không tránh khỏi sự lầm lạc. Vì vậy, các ngươi hãy đi chu du khắp trái đất để quan sát hậu quả của những kẻ phủ nhận (đã bị trừng phạt) như thế nào!
37. (Hỡi Muhammad), cho dù Ngươi có cố chỉ cho chúng con đường đúng đắn đến đâu, Allah cũng không hướng dẫn những kẻ mà Ngài để cho chúng đi lạc đường; và chắc chắn chúng sẽ không có ai giúp đỡ.
38. (Những người phủ nhận sự Phục Sinh) đã thề với Allah bằng lời thề long trọng rằng Allah sẽ không phục sinh một ai đã chết. Không, lời hứa của Allah là sự thật, nhưng hầu hết nhân loại không biết điều đó.
39. (Allah sẽ phục sinh loài người từ cõi chết) để Ngài chứng minh cho họ thấy thực tế về những điều mà họ đã từng tranh cãi, và để những kẻ vô đức tin có thể biết rằng chúng chính là những kẻ nói dối.
40. (Các ngươi hãy biết rằng) quả thật, khi muốn điều gì đó xảy ra, TA chỉ cần phán với lời: “Hãy thành!” thì nó sẽ thành đúng như vậy.
41. Đối với những người đã vì Allah rời bỏ nhà cửa (của mình) sau khi chịu đựng sự đàn áp, TA (Allah) chắc chắn sẽ cấp cho họ một nơi ở tốt trên thế gian này; và chắc chắn phần thưởng ở Đồi Sau sẽ còn lớn hơn, giá mà họ có thể biết điều đó.

42. (Họ) là những người đã kiên nhẫn chịu đựng và phó thác cho Thượng Đế của họ.
43. (Này hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Các Sứ Giả mà TA đã cử phái trước Người đều là những người đàn ông (phàm tục) được TA mặc khải. Vì vậy, các người hãy hỏi những người hiểu biết nếu các người không biết.
44. (Các Sứ Giả mà TA cử phái trước Người) đều mang đến các bằng chứng rõ ràng cùng với các Kinh Sách (minh bạch). Và TA cũng đã ban cho Người Lời Nhắc Nhở (Qur'an) để Người trình bày cho nhân loại biết những gì đã được ban xuống cho họ và mong rằng họ có thể suy ngẫm (mà tự phản ánh).
45. Phải chăng những kẻ đã mưu đồ (ngăn cản con đường của Allah) lại cảm thấy yên tâm rằng Allah sẽ không làm cho đất nuốt chúng hoặc hình phạt sẽ không xảy đến với chúng trong lúc chúng không hay biết ư?
46. Hoặc (chẳng lẽ chúng yên tâm) rằng Ngài sẽ không đột ngột bắt phạt chúng khi chúng đang đi đi lại lại và chúng hoàn toàn bất lực?
47. Hoặc (chẳng lẽ chúng yên tâm) rằng Ngài sẽ không bắt phạt chúng dần dần trong nỗi sợ? Tuy nhiên, Thượng Đế của các người là Đáng Thương Xót, Đáng Nhân Từ.
48. Lẽ nào (những kẻ vô đức tin) không quan sát những gì Allah đã tạo ra? Bóng của chúng đổ sang phải và sang trái, chúng phủ phục hoàn toàn phục tùng Allah.
49. Mọi sinh vật trong các tầng trời và trái đất và cả các Thiên Thần đều phủ phục Allah và tất cả đều không kiêu ngạo.
50. họ kính sợ Thượng Đế của họ ở trên họ, và họ luôn làm theo những gì mà họ được truyền lệnh.
51. Allah phán bảo (với toàn bộ đám bè tôi của Ngài): “Các người đừng nhận lấy hai thần linh để thờ phượng, bởi quả thật chỉ có một Thượng Đế duy nhất. Vì vậy, các người hãy chỉ sợ riêng TA.”

52. Vạn vật trong trời đất đều thuộc về Ngài và việc thờ phượng Ngài là điều bắt buộc. Lẽ nào các ngươi lại sợ ai khác ngoài Allah?
53. Mọi ân huệ mà các ngươi (hỡi con người) có được đều do Allah ban cho. Rồi khi nghịch cảnh chạm đến các ngươi, các ngươi khóc than cầu cứu với Ngài.
54. Sau đó, khi Ngài loại bỏ nghịch cảnh khỏi các ngươi, ngay lập tức một thành phần trong các ngươi lại dựng lên những thần linh khác cùng với Thượng Đế.
55. (Chúng làm như thế) là để phủ nhận mọi ân huệ mà TA đã ban cho chúng. Vì vậy, các ngươi hãy tận hưởng một lúc, rồi đây các ngươi sẽ biết.
56. Chúng trích một phần từ nguồn bổng lộc mà TA đã ban cho chúng để dành riêng cho những kẻ (thần linh bực tượng) mà chúng không biết. Thề với Allah, rồi đây các ngươi chắc chắn sẽ bị tra hỏi về những gì các ngươi đã bịa ra.
57. Chúng gán (các Thiên Thần) là những đứa con gái của Allah - thật trong sạch và tối cao thay Ngài - còn chúng thì gán cho bản thân chúng những gì chúng thực sự mong muốn.
58. Khi ai đó trong số chúng nhận được tin báo (sự ra đời của) một đứa con gái thì gương mặt của y trở nên tối sầm và y cố nén đau buồn.
59. Y tránh mặt giấu mình với mọi người vì tin xấu vừa nhận được, y đắn đo không biết nên giữ đứa bé lại một cách nhục nhã hay nên chôn sống nó xuống đất? Thật xấu xa cho những điều mà chúng qui định!
60. Những kẻ không tin vào Đòi Sau xứng đáng bị coi là thuộc tính xấu xa trong khi Allah là thuộc tính cao nhất. Ngài là Đấng quyền năng nhất, Đấng thông thái nhất.
61. Nếu Allah muốn bắt phạt loài người về hành động sai trái của họ, chắc chắn Ngài sẽ không chừa bất kỳ sinh vật nào còn sống (trên trái đất). Nhưng Ngài lại tạm hoãn cho họ sống đến một thời hạn đã ấn định; và khi thời hạn ấn định của họ đã đến, họ không có

quyền trì hoãn thêm một giây phút nào và cũng sẽ không thể gấp rút nó sớm hơn.

62. Chúng (những kẻ đa thần) gán cho Allah điều mà chính chúng không thích, và lưỡi của chúng khẳng định lời nói dối rằng chúng sẽ có được điều tốt nhất (đang chờ đợi chúng). Không gì phải hoài nghi rằng Hỏa Ngục sẽ là chốn ngụ dành cho chúng và chắc chắn chúng sẽ bị bỏ quên (trong đó).
63. Thề bởi Allah, quả thật, TA đã gửi các Sứ Giả đến các cộng đồng thời trước Người (Thiên Sứ Muhammad). Nhưng Shaytan đã làm cho những việc làm của chúng trở nên hấp dẫn đối với chúng. (Vì vậy, chúng không để ý đến lời kêu gọi của các Sứ Giả), và ngày nay Shaytan là đồng minh của chúng và chúng sẽ phải chịu một hình phạt đau đớn.
64. TA đã ban Kinh Sách (Qur'an) xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad) để Người có thể giải thích cho chúng sự thật liên quan đến những gì chúng đang tranh chấp và rằng (Qur'an) có thể dùng như một sự hướng dẫn và lòng thương xót dành cho những ai tin vào nó.
65. Allah đã ban nước mưa từ trên trời xuống làm sống lại đất đai đã chết khô. Quả thật, trong sự việc đó là các dấu hiệu dành cho đám người biết lắng nghe.
66. Chắc chắn có một bài học dành cho các người ở nơi gia súc: TA ban nguồn thức uống cho các người từ trong bụng của chúng, nằm giữa phân và máu, một nguồn sữa tươi tinh khiết, tạo cảm giác ngon miệng cho người uống.
67. Và (một bài học) từ trái của cây chà là và nho, các người tạo ra chất say và nguồn thực phẩm bổ dưỡng. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu dành cho nhóm người thông hiểu.
68. Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) đã mặc khải cho loài ong mật: “Người hãy xây tổ trên núi, trên cây và trên những vật mà (con người) dựng lên thành giàn.”

69. “Sau đó, người hãy ăn từ mọi loại trái quả và tiếp tục di chuyển trên các con đường của Thượng Đế của người mà người đã thành thực.” Từ trong bụng của (ong mật) có một thứ đồ uống mang nhiều màu sắc, trong đó có sự chữa lành bệnh cho loài người. Quả thật, trong sự việc đó là dấu hiệu cho một đám người biết suy ngẫm.
70. (Hỡi con người!) Chính Allah đã tạo ra các người và sau đó Ngài khiến các người chết. Trong các người, có người được cho sống đến tuổi già đến mức lúc lú lẫn không còn biết gì sau khi đã biết rất nhiều. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Toàn Năng.
71. Allah đã ưu đãi người này vượt trội hơn người kia trong các người về bổng lộc. Nhưng những kẻ được ưu ái hơn về bổng lộc không chịu chia sẻ bổng lộc của mình với những nô lệ dưới quyền vì sợ rằng họ trở thành những người chia sẻ bình đẳng với mình trong phương diện đó? Có phải chúng đang phủ nhận ân huệ của Allah?!
72. Chính Allah đã tạo ra cho các người những người bạn đời từ đồng loại của các người; và từ những người bạn đời của các người, Ngài đã tạo ra cho các người con cái và cháu chắt; và Ngài ban cho các người nguồn thực phẩm tốt sạch. Lý nào họ lại tin tưởng vào những thứ nguy tạo và phủ nhận ân huệ của Allah?!
73. (Những kẻ thờ đa thần) tôn thờ ngoài Allah những thứ (thần linh) không có quyền hành ban bố bất cứ thứ gì từ các tầng trời và trái đất; và (thực tế) chúng không thể.
74. Vì vậy, các người (hỡi con người) chớ đừng đưa ra hình ảnh so sánh với Allah, bởi quả thật, Allah biết còn các người thì không biết.
75. Allah đưa ra một ví dụ về hai người: một người là nô lệ thuộc sở hữu của người khác và không có quyền đối với bất cứ điều gì; và một người được TA ban phát cho bổng lộc tốt, y tự do chi

dùng (cho con đường chính nghĩa của TA) một cách thầm kín và công khai. Vậy hai người này có ngang bằng nhau không? Alhamdulillah! Tuy nhiên, đa số (nhân loại) lại không biết.

- 76.** Allah đưa ra một hình ảnh thí dụ khác về hai người: một người bị câm và không có khả năng trên bất cứ điều gì; y là gánh nặng cho chủ của mình, bất cứ nơi nào chủ của y chỉ đạo y, y không mang lại bất kỳ điều tốt nào. Liệu một người như vậy có thể ngang hàng với một người thực thi công lý và đi theo con đường đúng đắn không?
- 77.** Allah có đầy đủ kiến thức về sự thật ngoài tầm nhận thức của trời đất. Và Giờ Tận Thế sẽ diễn ra nhanh như một cái nháy mắt hoặc nhanh hơn thế. Quả thật, Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
- 78.** Chính Allah đã mang các nguoi (hỡi con người) ra khỏi bụng mẹ của các nguoi trong tình trạng không biết một điều gì. Rồi sau đó, Ngài ban cho các nguoi thính giác, thị giác và trái tim suy nghĩ, mong rằng các nguoi có thể biết tạ ơn.
- 79.** Lẽ nào (Những kẻ đa thần) không nhìn thấy những con chim đang bay lượn trong bầu trời? Không một thế lực nào (đủ khả năng) giữ cho chúng (không bị rơi xuống) ngoại trừ Allah! Quả thật, trong sự việc đó là các dấu hiệu dành cho đám người có đức tin.
- 80.** Chính Allah đã ban cho các nguoi những ngôi nhà để các nguoi nghỉ ngơi và Ngài đã ban sự nghỉ ngơi cho các nguoi trong những chiếc lều được làm từ da của gia súc mà các nguoi dễ dàng mang theo trong ngày di chuyển và trong ngày dừng chân. Từ lông, tóc của chúng, Ngài đã ban cho các nguoi đồ đạc và vật dụng trong một thời gian.
- 81.** Chính Allah đã ban bóng mát cho các nguoi từ một số thứ mà Ngài đã tạo ra (như cây cối); Ngài đã tạo cho các nguoi từ những quả núi những cái hang (để làm nơi trú ẩn); Ngài đã ban cho các nguoi những bộ quần áo bảo vệ khỏi nắng nóng cũng như những

chiếc áo giáp bảo vệ các người trong trận chiến. Như thế đó, Ngài hoàn thành ân huệ của Ngài cho các người, mong các người có thể phục tùng Ngài.

82. Nếu chúng quay đi thì thật ra nhiệm vụ của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chỉ là truyền đạt (thông điệp) rõ ràng.
83. (Những kẻ đa thần) nhận ra các ân huệ của Allah nhưng từ chối thừa nhận chúng, và hầu hết chúng là những kẻ vô ơn.
84. Vào Ngày Phục Sinh, mỗi cộng đồng đều được TA đưa ra một nhân chứng. Lúc đó, những kẻ vô đức tin không được phép (biện minh) cũng như không được cáo lỗi sửa mình.
85. Khi những kẻ làm điều sai quấy nhìn thấy hình phạt, nó sẽ không được giảm nhẹ cho họ và họ cũng không được tạm nghỉ xả hơi.
86. Khi những kẻ đa thần nhìn thấy các thần linh nguy tạo mà chúng đã dựng lên thành đối tác (ngang hàng với Allah), chúng nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, đây là những thần linh mà bầy tôi đã cầu nguyện ngoài Ngài trước đây.” (Các thần linh nguy tạo đó) phản bác lại chúng, nói: “Các người là những tên nói dối.”
87. Vào Ngày hôm đó, (những kẻ đa thần) sẽ qui phục trước Allah và mọi thứ (thần linh) mà chúng bịa ra sẽ biến mất.
88. Đối với những kẻ không tin và ngăn cản (người khác) khỏi con đường của Allah, TA sẽ thêm sự trừng phạt chồng lên sự trừng phạt bởi những điều thối nát mà chúng đã làm.
89. Vào Ngày Phục Sinh, mỗi cộng đồng đều được TA đưa ra một nhân chứng chống lại họ; và TA đưa Người (Thiên Sứ Muhammad) ra làm nhân chứng cho toàn bộ nhân chứng này. TA đã ban xuống cho Người Kinh (Qur'an) như một lời giải thích rõ ràng cho tất cả mọi điều, như là một sự hướng dẫn, sự thương xót, và là nguồn báo tin vui cho những người Muslim (thần phục Allah).
90. Quả thật, Allah ra lệnh phải công bằng, phải sống tốt đẹp và phải giúp đỡ họ hàng thân tộc, và Ngài nghiêm cấm tất cả những hành

vi vô luân, sai trái và áp bức. Ngài răn dạy các người mong rằng các người có thể lưu tâm.

91. (Hỡi những người có đức tin!) Các người hãy thực hiện giao ước với Allah khi các người đã cam kết với Ngài, các người chớ đừng vi phạm lời thề của các người sau khi các người đã trịnh trọng (nhân danh Allah). Quả thật, Allah biết mọi việc các người làm.
92. Các người chớ đừng giống như hình ảnh người phụ nữ tháo tung cuộn chỉ sau khi đã cố gắng se chặt. Các người dùng lời thề như một công cụ lừa dối lẫn nhau để một người có thể có lợi thế hơn người kia. Thật ra Allah chỉ thử thách các người thông qua điều đó. Rồi đây vào Ngày Phán Xét, Ngài sẽ trình bày rõ cho các người biết về mọi điều các người từng tranh cãi nhau.
93. Nếu muốn, chắc chắn Allah có thể làm cho các người thành một cộng đồng duy nhất. Tuy nhiên, Ngài làm cho ai đi lạc là tùy ý Ngài và Ngài hướng dẫn ai cũng là tùy ý Ngài. Và chắc chắn tất cả các người sẽ bị tra hỏi về những gì các người đã làm.
94. Các người đừng biến những lời thề của các người thành một phương tiện để lừa dối nhau. Nếu không, chân của các người có thể trượt sau khi nó đã vững vàng, và các người sẽ phải nếm trải hậu quả xấu (trên cõi trần này) vì cản trở mọi người đi theo con đường của Allah, và (ở Đời Sau) các người sẽ phải chịu một sự trừng phạt khủng khiếp.
95. Các người đừng bán Giao Ước của Allah với một cái giá ít ỏi. Quả thật, những gì ở nơi Allah là tốt nhất cho các người, giá như các người có thể biết.
96. Những gì ở nơi các người đều sẽ tiêu tan nhưng những gì ở nơi Allah đều sẽ còn mãi. Và TA (Allah) chắc chắn sẽ trao cho những người hết lòng kiên nhẫn một phần thưởng tốt hơn những gì họ đã từng làm.
97. Bất cứ ai hành thiện, dù nam hay nữ, trong lúc y là một người có đức tin, TA chắc chắn sẽ ban cho y một cuộc sống tốt đẹp; và TA

chắc chắn sẽ ban cho (những người như thế) một phần thưởng tốt hơn những gì họ đã từng làm.

98. Vì vậy, bất cứ khi nào Người (Thiên Sứ Muhammad) xướng đọc Qur'an thì Người hãy cầu xin Allah che chở khỏi Shaytan, kẻ bị trục xuất (khỏi lòng thương xót của Ngài).
99. Thật vậy, (Shaytan) không có quyền hạn nào đối với những người đã tin tưởng và phó thác cho Thượng Đế của họ.
100. Quả thật, (Shaytan) chỉ có quyền lực đối với những ai coi hấn như một đảng bảo hộ và những ai dựng các đối tác (cùng với Allah).
101. Khi TA thay thế một câu Kinh (trong Qur'an) bằng một câu Kinh khác - và Allah biết rõ nhất về những gì Ngài ban xuống - chúng nói: "Thật ra, Người (Muhammad) chỉ là một tên đặt điều nói dối." Nhưng không, thực tế là hầu hết bọn chúng không biết.
102. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: "Kinh (Qur'an) được Ruh (Đại Thiên Thần Jibril) mang xuống từ Thượng Đế của Y bằng Chân Lý để củng cố (tấm lòng của) những người đã tin tưởng, và nó như là một nguồn hướng dẫn và là một nguồn báo tin vui cho những người Muslim (thần phục Allah)."
103. Quả thật, TA biết rằng họ nói (về Người – hồi Thiên Sứ Muhammad): "Thật ra, một người phạm đã dạy Y (Qur'an)" mặc dù rằng người mà chúng ác ý ám chỉ là tiếng nước ngoài trong khi (Qur'an) này lại bằng ngôn ngữ Ả-rập rõ ràng trong sáng.
104. Những kẻ đã không tin tưởng vào những Lời Mặc Khải của Allah, chắc chắn Allah sẽ không hướng dẫn chúng (đi đúng chính đạo) và chúng sẽ phải đối mặt với một sự trừng phạt đau đớn.
105. (Không phải Muhammad bịa ra lời nói dối), mà thật ra những kẻ không tin vào các Lời Phán của Allah mới là những kẻ bịa ra lời nói dối. Chúng mới thực sự là những kẻ gian dối.

- 106.** Bất cứ ai không tin vào Allah sau khi đã tin tưởng do bị cưỡng ép nhưng trong tâm y vẫn hãy còn đức tin vững chắc (thì y vẫn là một người có đức tin). Tuy nhiên, những ai mà lòng ngực của họ sẵn sàng chấp nhận sự vô đức tin thì sẽ phải gánh chịu cơn thịnh nộ của Allah và sẽ phải đối mặt với một sự trừng phạt khủng khiếp.
- 107.** Đó là bởi vì chúng yêu thích cuộc sống trần gian này hơn (cuộc sống) Đời Sau, và Allah không hướng dẫn nhóm người vô đức tin.
- 108.** Đó là những kẻ mà Allah đã niêm kín con tim, thính giác và thị giác của chúng (khiến chúng không thể nhận thức, nghe và nhìn thấy chân lý) và đó là những kẻ thờ ơ.
- 109.** Không hoài nghi gì nữa rằng chắc chắn chúng sẽ là những kẻ thua cuộc ở Đời Sau.
- 110.** Và chắc chắn Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ là Đấng Tha Thứ và Nhân Từ Nhất đối với những người rời bỏ nhà cửa sau khi họ bị đàn áp nhưng rồi sau đó họ đã đấu tranh anh dũng và kiên nhẫn chịu đựng (mọi thử thách).
- 111.** Trong Ngày (Phán Xét cuối cùng), tất cả mỗi linh hồn chỉ tự biện hộ cho chính mình và tất cả mỗi linh hồn đều được trao trả đầy đủ mọi thứ đã từng làm và họ không bị đối xử bất công.
- 112.** Allah đưa ra một hình ảnh ví dụ về (người dân) một thị trấn an ninh, bình yên, và được ban cho nguồn bổng lộc dồi dào từ khắp mọi nơi. Nhưng sau đó người dân trong thị trấn đã phủ nhận ân huệ của Allah, vì vậy Allah khiến họ đói và sợ hãi vì những hành động xấu xa của họ.
- 113.** Quả thật, đã có một Sứ Giả đến với họ, Y xuất thân từ trong số họ. Nhưng họ từ chối Y và cho rằng Y là kẻ nói dối. Vì vậy, sự trừng phạt đã tóm bắt họ trong lúc họ làm điều sai trái.
- 114.** Do đó, các người (hỡi những người có đức tin) hãy ăn những thực phẩm Halal tốt sạch và hãy biết ơn về ân huệ của Allah nếu như các người thực sự chỉ thờ phượng riêng Ngài.

- 115.** Quả thật, Ngài chỉ cấm các người ăn động vật chết, máu (tiết), thịt heo và những con vật cúng tế (cho ai khác) ngoài Allah. Tuy nhiên, người nào do quá đói (phải ăn những thứ cấm kia để sinh tồn) chứ không có khuynh hướng phạm tội thì quả thật Allah là Đấng Hằng Lượng Thứ, Đấng Hằng Khoan Dung.
- 116.** Các người đừng nói sai sự thật bằng cách để cho lưỡi của các người tuyên bố: “Điều này được phép và điều kia không được phép” như một sự bịa đặt những lời nói dối rồi đổ thừa cho Allah. Quả thật, những kẻ bịa đặt lời nói dối rồi đổ thừa cho Allah sẽ không thành công.
- 117.** (Đó chỉ là) một sự tận hưởng ít ỏi và rồi đây (vào Đời Sau) chúng sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn.
- 118.** Và TA đã cấm người Do Thái những điều mà TA đã kể cho Người nghe trước đây (hỡi Thiên Sứ Muhammad). Và TA không bắt công với chúng mà chính chúng tự bắt công với bản thân mình.
- 119.** Nhưng đối với những ai vì thiếu hiểu biết mà làm điều sai trái và sau đó biết ăn năn sửa chữa bản thân thì quả thật Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) sau lần sai phạm đó hằng tha thứ, hằng khoan dung.
- 120.** Thật vậy, Ibrahim là một tấm gương mẫu mực về (đạo đức) và tín ngưỡng thuần túy trong việc thờ phượng Allah, và Y không phải là kẻ thờ đa thần.
- 121.** Y luôn biết ơn ân huệ của (Allah), Ngài đã chọn Y và hướng dẫn Y đến với con đường ngay chính (Islam).
- 122.** Và TA đã ban cho Y điều tốt đẹp ở trần gian và ở Đời Sau Y sẽ ở trong số những người đức hạnh.
- 123.** Sau đó, TA đã mặc khải cho Người (Thiên Sứ Muhammad): “Hãy đi theo tín ngưỡng thuần túy của Ibrahim bởi Y không phải là một kẻ thờ đa thần.”

- 124.** Quả thật, ngày Sa-bat (ngày thứ bảy) chỉ được qui định cho những kẻ đã tranh cãi về nó. Và quả thật, vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng, Thượng Đế của Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) sẽ phân xử giữa chúng về những gì chúng đã tranh chấp.
- 125.** (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Ngươi hãy mời gọi đến với con đường Thượng Đế của Ngươi bằng sự khôn ngoan, và lời khuyên tốt đẹp; và Ngươi hãy tranh luận với họ theo cách tốt nhất có thể. Quả thật, Thượng Đế của Ngươi biết rõ nhất ai là kẻ lệch xa khỏi con đường của Ngài và Ngài biết rõ nhất ai là người được hướng dẫn (đúng đường).
- 126.** (Hỡi những người có đức tin!) Nếu các ngươi trả đũa (kẻ thù của các ngươi) thì hãy trả đũa tương đương với những gì mà các ngươi đã bị hại. Tuy nhiên, nếu các ngươi nhẫn nhịn (bỏ qua mặc dù có khả năng đáp trả) thì đó là điều tốt nhất cho những người kiên nhẫn.
- 127.** Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy kiên nhẫn chịu đựng bởi sự nhẫn nhịn của Ngươi vốn dĩ là vì Allah. Và Ngươi chớ buồn rầu cho chúng và cũng chớ đau khổ về những gì chúng âm mưu.
- 128.** Quả thật, Allah luôn bên cạnh những người kính sợ Ngài và những người làm tốt.

17 - Al-Isra'^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Quang vinh và trong sạch thay Đấng đã đưa Người Bè Tôi của Ngài (Thiên Sứ Muhammad) du hành trong đêm từ Masjid Al-Haram (tại Makkah) đến Masjid Al-Aqsa (tại Jerusalem), một vùng đất mà TA (Allah) đã ban phúc, mục đích để TA phô bày cho Y thấy những Dấu Hiệu của TA. Quả thật Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
2. TA đã ban cho Musa (Môi-sê) Kinh Sách (Tawrah) và dùng Nó làm nguồn chỉ đạo cho người dân Israel (với mệnh lệnh): “Các ngươi không được nhận ai (vật gì) ngoài TA làm Đấng Bảo Hộ.”
3. (Các ngươi) là đám hậu duệ được TA (Allah) cứu vớt cùng với Nuh (trên chiếc thuyền trong trận đại hồng thủy). Quả thật, Y (Nuh) là một người bè tôi biết ơn.
4. TA đã sắc lệnh cho người dân Israel trong Kinh Sách rằng các ngươi sẽ hai lần làm tội ác trên trái đất và các ngươi sẽ trở nên cao ngạo và hồng hách.
5. Khi lời hứa đầu tiên trong hai lời hứa đó đến, TA (Allah) sẽ gọi một đám bè tôi của TA có sức mạnh hùng hậu đến tàn phá nhà cửa của các ngươi. Và lời hứa (của TA) chắc chắn phải được thể hiện.
6. Sau đó, TA ban cho các ngươi (hỡi dân Israel) nhiều tài sản và đồng con cái trở lại (sau khi các ngươi biết ăn năn hối cải) và TA nhân số lượng các ngươi đông đúc hơn (kẻ thù).
7. Nếu các ngươi (dân Israel) làm điều tốt thì thật ra chỉ tốt cho bản thân các ngươi, còn nếu các ngươi làm điều xấu thì các ngươi phải gặp

(*) Al-Isra' (Đi Trong Đêm).

điều xấu trở lại. Rồi khi lời hứa lần sau đến, (TA dựng lên một đám bê tôi khác) làm xấu mặt các người và họ đi vào Masjid (Al-Aqsa) giống như lần đầu tiên họ đi vào và họ tàn phá hầu như toàn bộ.

8. Mong rằng Thượng Đế của các người (dân Israel) đỏi hoài đến các người (khi các người biết ăn năn và sám hối). Còn nếu các người (ngoan cố) tái phạm (lần ba hoặc hơn nữa) thì TA (Allah) sẽ vẫn tiếp tục (trừng phạt các người) và TA đã chuẩn bị sẵn Ngục Lửa để nhốt những kẻ vô đức tin.
9. Qur'an này đích thực hướng dẫn (nhân loại) đến với điều chân chính nhất đồng thời báo tin mừng cho những người có đức tin và hành thiện rằng họ sẽ được phần thưởng vô cùng to lớn (nơi Allah).
10. Riêng những ai không có đức tin nơi Đồi Sau, TA đã chuẩn bị sẵn cho họ một hình phạt đau đớn.
11. Con người thường vội vã cầu xin điều xấu (cho bản thân, tài sản hoặc cho con cái của mình) giống như y vội vã cầu xin điều tốt vậy; con người vốn thật hấp tấp và nóng vội.
12. TA (Allah) tạo ban đêm và ban ngày thành hai dấu hiệu (chứng minh quyền năng của TA như kéo dài ban ngày và thu ngắn ban đêm và ngược lại...), rồi TA xóa đi (ánh sáng) của dấu hiệu ban đêm (để các người - con người - ngủ nghỉ) và TA làm cho dấu hiệu ban ngày sáng tỏ để các người tìm kiếm thiên lộc của Thượng Đế của các người và để các người nhận biết năm tháng, tính toán mùa vụ; và tất cả mọi thứ đều được TA phân giải chi tiết.
13. Tất cả mỗi người đều bị TA cột quyền sở (ghi chép việc làm thiện ác vào cổ của y) và vào Đồi Sau quyền sở đó được mở sẵn (đặt trước mặt y).
14. (Có lệnh bảo): “Người hãy tự đọc quyền sở của người đi! Ngày hôm nay, chính người tự thanh toán bản thân mình.”
15. Ai đi theo chỉ đạo thì việc theo đó có lợi cho bản thân y; còn ai lầm lạc thì y chỉ làm hại bản thân mình mà thôi. Không ai gánh

chịu tội lỗi của người khác. Và TA không bao giờ trừng phạt (một ai) cho đến khi TA đã cử phái (đến với họ) một vị Thiên Sứ (cảnh báo trước).

16. Trước khi TA (Allah) muốn tiêu diệt một thị trấn nào đó thì TA ra lệnh cho thị dân nào của nó sống sung túc (hãy thần phục TA và sống lương thiện), tuy nhiên, họ ngoan cố làm điều thối nát (cho đến khi số lượng người a tòng với tội lỗi nhiều hơn người ngoan đạo) thì lúc đó họ xứng đáng bị trừng phạt, và lúc đó TA mới tiêu diệt họ toàn bộ.
17. Đã biết bao thế hệ sau Nuh (Noah) bị TA tiêu diệt (chẳng hạn như 'Ad, Thamud,...) và Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) đủ biết, đủ thấy tội lỗi của đám bè tôi của Ngài.
18. Ai muốn đời sống chớp nhoáng (của thế giới trần tục này) thì TA sẽ sớm ban cho đối với người nào TA muốn, nhưng rồi đây (ở Đời Sau) TA sẽ quẳng y vào Ngục Lửa, Nó sẽ nướng y một cách nhục nhã đáng khinh.
19. Còn ai muốn Đời Sau, cố gắng hành đạo và hết lòng tin tưởng thì công sức cũng như những nỗ lực của họ sẽ được đền đáp xứng đáng.
20. Cả hai, nhóm này cũng như nhóm kia đều được Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) ban bố cho (thiên lộc của Ngài) và sự ban bố của Thượng Đế của Người không giới hạn (với bất cứ ai dù là ngoan đạo hay hư đốn).
21. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nhìn xem việc TA đã ưu đãi người này hơn người kia (về bổng lộc và địa vị) như thế nào, tuy nhiên, ở Đời Sau thì cấp bậc đó còn cao hơn và được ưu đãi lớn hơn.
22. Người (hỡi người bè tôi) chớ dựng lên cùng với Allah một thần linh nào khác, kéo người sẽ phải ngồi (trong Hỏa Ngục) một cách hèn hạ đáng khinh.
23. Và Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) sắc lệnh cho các người phải thờ phượng duy nhất một mình Ngài và phải đối

xử tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người họ hoặc cả hai sống chung với các người đến tuổi già thì các người chớ buông tiếng ‘uf’ (âm thanh biểu hiện sự bất kính) với hai người họ, và chớ xua đuổi hai người họ, mà các người phải ăn nói với hai người họ bằng lời lẽ đầy tôn kính.

24. Các người hãy đối xử khiêm nhường bằng lòng nhân từ đối với họ, và các người hãy cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài rủ lòng thương xót cha mẹ của bề tôi giống như hai người họ đã thương yêu, nuôi nấng và chăm sóc bề tôi lúc hãy còn bé.”
25. Thượng Đế của các người (hỡi con người) luôn hiểu thấu đáo mọi tâm tư nằm sâu trong lòng các người. Nếu các người là những người đạo hạnh thì quả thật Ngài sẵn sàng tha thứ cho những ai biết quay về sám hối.
26. Người (hỡi người có đức tin) hãy trao tặng phần quà (xứng đáng) cho họ hàng ruột thịt, cho người thiếu thốn khó khăn và cho khách lỡ đường nhưng chớ dùng hoang phí.
27. Quả thật, những kẻ hoang phí là anh em của Shaytan và Shaytan đối với Thượng Đế của hần luôn là kẻ vong ơn.
28. Còn (khi họ đến xin Người hỡi Thiên Sứ Muhammad) nhưng Người không (có gì) cho họ vì cũng đang hi vọng vào lòng thương xót (sự ban bố bổng lộc) từ Thượng Đế của Người thì người hãy nói với họ bằng lời lẽ nhẹ nhàng và tử tế.
29. Người chớ siết chặt bàn tay của mình vào cổ (như một kẻ keo kiệt) và cũng chớ dùng vung thẳng tay (một cách hoang phí) để rồi người bị chê bai và trở nên bần cùng.
30. Quả thật, Thượng Đế của Người muốn nói rộng hay thu hẹp bổng lộc cho ai tùy ý Ngài, bởi Ngài luôn thông toàn về đám bày tôi của Ngài.
31. Các người chớ dùng giết con cái của mình vì sợ nghèo khổ (ở tương lai), (bởi) chính TA (Allah) mới là Đấng ban phát bổng lộc cho chúng và cho cả các người. Quả thật, việc giết chúng là một đại trọng tội.

32. Các người chớ đến gần Zina (tình dục ngoài hôn nhân), bởi quả thật đó là hành vi ô uế và là một con đường xấu xa.
33. Các người không được giết hại bất cứ một sinh mạng nào mà Allah đã cấm ngoại trừ với lý do chính đáng (theo giáo luật). Đối với người bị giết oan thì người thân của y được TA ban cho thẩm quyền (đòi lại công bằng: yêu cầu đền mạng hoặc tha mạng và nhận bồi thường hoặc không nhận bồi thường theo giáo luật), nhưng chớ vượt quá mức giới hạn trong việc giết chóc (như phanh thây chẳng hạn) bởi y sẽ được (luật pháp Islam) giúp đỡ.
34. Các người chớ đến gần tài sản của trẻ mồ côi⁽¹⁾ ngoại trừ vì mục đích tốt đẹp cho đến khi chúng trưởng thành. Các người hãy thực hiện đúng theo giao ước (với Allah hoặc với con người), quả thật cuộc giao ước sẽ bị tra hỏi.
35. Các người hãy đong cho đủ và cân cho đúng. Điều đó tốt đẹp (cho các người ở đời này) và tốt đẹp cả Đời Sau.
36. Và người (hỡi con người) chớ đừng làm chứng cho điều gì đó mà người không biết rõ về nó, bởi lẽ tất cả (mọi giác quan từ) cái nghe, cái nhìn và cả con tim đều phải chịu trách nhiệm cho sự làm chứng đó.
37. Và người cũng chớ bước đi với dáng điệu ngạo mạn trên mặt đất, bởi chắc chắn các người chẳng thể chèo đò được trái đất và cũng chẳng thể đứng cao bằng núi được.
38. Đối với Thượng Đế của người (hỡi con người), tất cả những điều đó đều xấu và đáng ghét.
39. (Với những gì TA đã trình bày cho người - hỡi con người), đó là sự khôn ngoan mà TA đã thiên khải cho người, cho nên người chớ dựng lên một thần linh nào đó cùng với Allah kéo người bị ném vào Ngục Lửa, bị sỉ nhục và bị bỏ xó.

(1) Theo giáo luật Islam trẻ mồ côi là trẻ chết cha khi chưa trưởng thành.

40. Lẽ nào Thượng Đế của các ngươi (hỡi người đa thần) đã đặc ân cho các ngươi với những đứa con trai còn Ngài thì chọn lấy các vị Thiên Thần làm những đứa con gái của Ngài hay sao? Các ngươi quả thật đã thốt ra lời lẽ xúc phạm vô cùng nghiêm trọng.
41. Quả thật TA (Allah) đã giảng giải rõ ràng trong Qur'an này để họ lưu tâm, tuy nhiên, nó chẳng thêm thắt gì cho họ ngoại trừ sự xa lánh (chân lý).
42. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo (người đa thần): “Nếu thực sự có các thần linh khác cùng với Ngài (Allah) giống như các ngươi tuyên bố thì chắc chắn các thần linh đó đã tìm đường đến trình diện Đấng Chủ Nhân của chiếc ngai vương.”
43. Vinh quang và trong sạch thay Ngài, Ngài tối cao và vĩ đại vượt xa những điều họ nói.
44. Bảy tầng trời và trái đất cùng tất cả vạn vật giữa trời đất đều tán dương Ngài (Allah), không một vật thể nào lại không tán dương, ca ngợi Ngài, chỉ có điều các ngươi không hiểu được lời tán dương của chúng mà thôi. Quả thật, Ngài hằng chịu đựng, hằng tha thứ.
45. Khi Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) xướng đọc Qur'an, TA (Allah) đặt một bức màn vô hình ngăn cách giữa Ngươi và những kẻ vô đức tin nơi Đồi Sau.
46. TA trùm kín con tim của họ khiến họ không hiểu được nó (Qur'an) và TA làm cho đôi tai của họ bị điếc (không nghe được lời hữu ích), nên khi Ngươi nhắc về Thượng Đế của Ngươi duy nhất trong Qur'an (mà không nhắc đến những thần linh khác của họ) thì họ liền quay lưng bỏ đi.
47. TA biết rõ việc họ (những tên lãnh đạo của những người đa thần) tập trung lắng nghe nó (Qur'an), họ không nghe để hiểu (chân lý mà là để tìm sơ hở) nhất là lúc họ họp kín với nhau, khi mà những kẻ sai quấy tuyên bố: “Các ngươi (hỡi mọi người) chỉ đang đi theo một kẻ đã bị bùa ếm.”

48. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy xem cách họ ví Ngươi, (đó là lý do khiến) họ lầm lạc không thể tìm được lối (đến với chân lý).
49. Và họ bảo: “Lẽ nào sau khi chúng tôi trở thành những khúc xương và mảnh vụn thì chúng tôi sẽ lại được phục sinh thành một tạo hóa mới ư?!”
50. Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Đầu cho các người có trở thành đá hay sắt”
51. “Hoặc trở thành bất cứ vật thể nào mà trong lòng của các ngươi cho là lớn nhất (thì chắc chắn cũng sẽ được dựng cho sống lại.” Rồi họ sẽ lại bảo: “Ai sẽ làm chúng tôi sống lại?” Ngươi hãy bảo họ: “Chính Đấng đã tạo hóa các người ban đầu (từ cái không là gì sẽ làm các người sống lại.” Rồi họ sẽ lắc đầu (tỏ vẻ ngao ngán) với Ngươi và hỏi: “Vậy khi nào điều đó xảy ra?” Ngươi hãy bảo họ: “Ta e rằng điều đó rất gần kề.”
52. “(Đó là) Ngày mà Ngài gọi các người (từ cõi mộ) rồi các người sẽ liền (đứng dậy) đáp lại lời gọi bằng lời tạ ơn Ngài và (khi ấy) các người cứ tưởng chừng mình sống (ở trần gian) chỉ trong chốc lát.”
53. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo đám bầy tôi của TA chỉ nói điều tốt đẹp kẻo Shaytan thừa cơ hội (nhảy vào) chia rẽ bọn họ, bởi quả thật Shaytan vốn là kẻ thù công khai của loài người.
54. Thượng Đế của các ngươi (hỡi con người) biết rõ về (mọi hành động của) các ngươi, nếu muốn Ngài sẽ nhân từ với các ngươi và nếu muốn Ngài sẽ trừng phạt các ngươi; và TA (Allah) không gọi Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) đến với họ với vai trò là người bảo hộ.
55. Thượng Đế của Ngươi biết rõ những ai ở trong các tầng trời và trái đất. Quả thật, TA (Allah) đã ru ái một số vị Nabi này hơn một số vị khác và TA đã ban cho Dawood Kinh Zabur (Sách Thánh Thi).
56. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo (những kẻ thờ đa thần): “Các người hãy cầu nguyện những gì mà các người đã

khẳng định chúng là thần linh ngoài Allah, rồi các người sẽ thấy chúng không có khả năng giải nạn cho các người và cũng không thể chuyển nạn kiếp cho người khác được”.

57. Những thần linh mà họ khẩn vái cũng tìm mọi cách (thi đua) xem ai trong số họ được gần Ngài hơn, họ cũng hy vọng nơi lòng thương xót của Ngài đồng thời cũng sợ sự trừng phạt của Ngài. Quả thật, hình phạt của Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là thứ đáng phải khiếp sợ.
58. Không một ngôi làng (hay thị trấn) nào mà sẽ không bị TA (Allah) tiêu diệt hoặc trừng phạt bằng một cực hình đau đớn trước Ngày Tận Thế. (Bởi) đó là điều (đã được ghi) trong Quyển Sổ Mẹ (Al-Lawhu Al-Mahfuzh).
59. Nguyên nhân khiến TA (Allah) không gọi những dấu hiệu lạ xuống (theo yêu cầu của những kẻ đa thần) là bởi vì các thể hệ trước đây đã phủ nhận chúng, (điển hình) như TA đã gọi xuống cho đám dân Thamud con lạc đà làm minh chứng nhưng họ lại sát hại nó. Và TA gọi các dấu hiệu lạ xuống chỉ nhằm mục đích răn đe.
60. (Người, hỡi Thiên Sứ Muhammad, hãy nhớ lại) việc TA đã nói với Người rằng Thượng Đế của Người đã thấu tóm toàn bộ nhân loại (trong tay Ngài), việc TA đã cho Người nhìn thấy những điều xảy ra (trong đêm Isra' và Me'raj) cũng như việc nhắc đến loại cây đáng nguyên rủa trong Qur'an (Zaqqum), (tất cả) đều chỉ nhằm mục đích thử thách nhân loại (xem ai tin và ai không tin). TA muốn làm cho họ sợ, tuy nhiên, nó không thêm thất được gì cho họ ngoại trừ sự ngông cuồng quá mức.
61. (Người hãy nhớ lại) khi TA phán bảo các Thiên Thần hãy cúi đầu quỳ lạy (chào) Adam thì tất cả đều cúi đầu quỳ lạy ngoại trừ Iblis, hắn bảo: “Chẳng lẽ bề tôi phải quỳ lạy một kẻ chỉ được Ngài tạo ra từ đất sét ư?”
62. (Iblis đòi Allah): “Ngài thấy sao? Kẻ mà Ngài ban cho vinh dự hơn bề tôi này đây, nếu Ngài gia hạn cho bề tôi sống đến Ngày

Phục Sinh, chắc chắn bề tôi sẽ cảm dỗ con cháu của Y làm lạc ngoại trừ một số ít.”

63. (Allah) phán: “Người hãy cút đi, ai theo người trong số họ, chắc chắn phần thưởng dành (chung) cho các người chính là Ngục Lửa, một phần thưởng xứng đáng.”
64. “Người cứ tận hết sức của người lôi kéo (bất cứ) ai trong số họ (con người) bằng âm thanh (quyến rũ) của người, người có thể dùng luôn cả kỵ binh và bộ binh của người, người có thể chia sẻ cùng họ về tiền bạc, con cái (xúi giục họ tiêu tiền vào điều tội lỗi, xúi giục họ làm Zina) và người hãy hứa hẹn với họ.” Tuy nhiên, Shaytan chỉ hứa hão với họ mà thôi.
65. “Chắc chắn với đám bầy tôi (ngoan đạo) của TA thì người (Iblis) không có thẩm quyền (dụ dỗ) được họ và chỉ cần Thượng Đế của người đủ làm Đấng Bảo Hộ cho họ.”
66. Thượng Đế của các người (con người) là Đấng đã chế ngự cho các người tàu thuyền lênh đênh trên biển để các người tìm kiếm bổng lộc của Ngài, quả thật Ngài đối với các người rất nhân từ.
67. Khi các người gặp điều dữ trên biển (như mưa to gió lớn) thì các thần linh mà các người thường cầu xin khẩn vái chúng lại không thấy tâm tích, chỉ có mỗi mình Ngài (Allah) (với các người). Nhưng rồi sau khi Ngài cứu các người (bình an) trở về đất liền thì các người lại ngoảnh mặt quay lưng (với Ngài). Con người quả thật thường vong ân.
68. Lẽ nào sau khi lên bờ, các người tưởng mình sẽ an toàn khỏi việc Ngài làm cho (đất) sụp xuống (nuốt chửng các người) hoặc khỏi việc Ngài gọi xuống trận mưa đá trừng phạt các người rồi các người không tìm được ai giúp đỡ?
69. Hay các người tưởng mình sẽ an toàn khỏi việc Ngài đẩy các người trở lại (biển khơi) lần nữa rồi Ngài gọi con giông tố đến nhấn chìm các người bởi sự vong ơn của các người; rồi các người không tìm thấy ai chống trả được TA?

70. Quả thật, TA đã ưu đãi cho con cháu của Adam (khi TA ra lệnh bảo các Thiên Thần quỳ lạy chào ông tổ Adam của họ) và TA đã chuyên chở họ trên đất liền (bằng động vật cũng như các phương tiện khác) và trên biển khơi (bằng tàu bè), TA đã cấp cho họ biết bao bổng lộc tốt đẹp, và TA đã làm cho họ vượt trội hơn nhiều tạo vật khác mà TA đã tạo.
71. Vào một Ngày (Ngày Tận Thế) TA (Allah) sẽ gọi từng nhóm một cùng với lãnh đạo của họ (ra trình diện), thế nên những ai được trao cho quyển sổ (ghi chép tội phước) của mình bằng tay phải thì họ sẽ (mừng rỡ) đọc quyển sổ của mình và họ không bị đối xử bất công.
72. Ai là kẻ mù lòa ở đời này (không chấp nhận chân lý) thì sẽ mù lòa ở Đời Sau và là kẻ lầm lạc nhất.
73. Họ (người đa thần) gần như kéo được Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) rời xa điều mà TA (Allah) đã mặc khải cho Ngươi và xúi giục Ngươi bịa ra một điều khác chống lại TA. Và nếu được như thế thì chắc chắn họ sẽ nhận Ngươi làm một người thân tín.
74. Và nếu TA không giữ vững đức tin của Ngươi (thêm kiên định) thì suýt nữa Ngươi đã xiêu lòng nghe theo họ.
75. (Nếu Ngươi nghe theo họ) thì chắc chắn TA đã cho Ngươi ném gấp đôi hình phạt ở đời này và gấp đôi hình phạt của Đời Sau, rồi Ngươi không thể tìm ra ai đó giúp đỡ Ngươi chống lại TA được.
76. Họ (Quraish) đã tìm đủ mọi cách để trục xuất Ngươi khỏi vùng đất đó (Makkah) (nhưng mọi kế hoạch của họ đều bất thành), và nếu (họ thành công trong việc trục xuất Ngươi) thì họ cũng chỉ được ở lại đó sau khi (Ngươi rời đi) một thời gian ngắn ngủi mà thôi.
77. (Đó là) đường lối⁽²⁾ (mà TA) đã quy định cho các vị Thiên Sứ trong sổ các vị Thiên Sứ của TA được TA cử phái đến trước

---

(2) Đường lối muốn nói trong câu Kinh là một định luật không đổi của Allah rằng bất cứ nhóm người nào dám trục xuất vị Thiên Sứ hoặc vị Nabi nào được Ngài cử phái đến với họ thì sẽ bị tiêu diệt sau khi vị Thiên Sứ hoặc vị Nabi đó bị đuổi đi.

Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) và Ngươi sẽ không tìm thấy sự thay đổi trong đường lối của TA.

- 78.** Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy chu đáo dâng lễ nguyện Salah lúc mặt trời nghiêng bóng cho đến đêm tối⁽³⁾ và Ngươi hãy đọc Qur'an lúc hùng đông⁽⁴⁾ bởi quả thật, việc đọc Qur'an lúc hùng đông được (hai nhóm Thiên Thần ban đêm và ban ngày) chứng giám.
- 79.** Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy thức một phần trong đêm để Tahajjud⁽⁵⁾, một việc làm thêm dành cho Ngươi⁽⁶⁾, mong rằng Ngươi sẽ được Thượng Đế của Ngươi nâng Ngươi lên một vị trí vinh dự đáng ca ngợi.
- 80.** Ngươi hãy cầu xin: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài đưa bề tôi vào (Madinah) bằng lối vào chân chính, xin Ngài đưa bề tôi ra khỏi (Makkah) bằng lối ra chân chính và xin Ngài ban cho bề tôi sức mạnh giúp bề tôi chiến thắng được (kẻ thù).
- 81.** Ngươi hãy nói (với người đa thần): “Chân lý đã đến thì điều ngụy tạo phải tan biến. Quả thật, mọi điều ngụy tạo đều tiêu tan (vì không đứng vững trước chân lý).

(3) Đó là thời gian cho các lễ nguyện Salah: Zuhr, 'Asr, Maghrib và 'Isha'.

(4) Việc đọc Qur'an lúc hùng đông ám chỉ lễ nguyện Salah Fajr.

(5) Đa số học giả nói rằng Tahajjud là lễ nguyện Salah Sunnah trong đêm từ sau lễ nguyện Salah 'Isha' trở đi cho đến Azdaan Fajr. Một số học giả cho rằng Tahajjud là lễ nguyện Salah Sunnah sau khi ngũ thức dậy trong đêm. Tuy nhiên, tất cả đều đồng thuận rằng lễ nguyện Salah Sunnah càng khuya càng tốt, đặc biệt là vào một phần ba cuối của đêm.

(6) Có hai luồng quan điểm: một luồng quan điểm giảng giải rằng lễ nguyện Salah trong đêm là Wajib (bắt buộc) dành riêng cho mỗi mình Thiên Sứ Muhammad; còn luồng quan điểm thứ hai thì nói rằng lễ nguyện Salah trong đêm là Sunnah (khuyến khích) dành riêng cho Thiên Sứ Muhammad bởi vì Người đã được tha thứ tất cả tội lỗi trước đây cũng như sau này, riêng đối với các tín đồ của Người thì các lễ nguyện Salah Sunnah sẽ bôi xóa các tội lỗi của họ.

- 82.** TA (Allah) ban xuống trong Qur'an phương thuốc chữa lành (bệnh tật) và hồng phúc cho những người có đức tin, tuy nhiên, nó không thêm thắt được gì cho những kẻ sai quấy ngoại trừ sự thua thiệt.
- 83.** Con người khi được TA (Allah) ban cho ân huệ thì quay lưng và rời xa (TA) còn khi gặp điều xấu thì oán than, tuyệt vọng (nơi lòng thương xót của TA).
- 84.** Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Mỗi người hành động theo tín ngưỡng và đường lối của riêng mình, và Thượng Đế của các người mới biết rõ ai được hướng dẫn đúng đường.”
- 85.** (Dân Kinh Sách) hỏi Người về linh hồn, Người hãy trả lời họ: “Linh hồn thuộc về kiến thức Thượng Đế của Ta, còn kiến thức mà các người được ban cho chỉ là ít ỏi”.
- 86.** Nếu muốn, TA (Allah) lấy đi hết những gì đã thiên khải cho Người (Thiên Sứ Muhammad), rồi Người sẽ không tìm được một vị bảo hộ nào giúp Người ngăn cản TA (về điều này).
- 87.** Nhưng vì lòng thương xót của Thượng Đế Người (nên Ngài đã không lấy nó đi), quả thật hồng phúc mà Ngài đã ban cho Người vô cùng to lớn.
- 88.** Người hãy nói với họ: “Dẫu cho loài người lẫn loài Jinn (ma quỷ) có hợp sức với nhau để sáng tác ra một kinh sách giống như kinh Qur'an này đây thì chắc chắn họ cũng không thể mang đến một quyển giống như nó ngay cả họ có nỗ lực và cố gắng đến mấy đi chăng nữa.”
- 89.** Quả thật, TA (Allah) đã trình bày cho nhân loại trong Qur'an này đủ các hình ảnh thí dụ, tuy nhiên, đa số nhân loại phủ nhận và vô đức tin.
- 90.** (Những kẻ đa thần) nói (với Thiên Sứ Muhammad): “Bọn ta sẽ không bao giờ tin Người trừ phi Người làm nguồn nước phụt lên từ đất (Makkah này) cho bọn ta.”

91. “Hoặc Người tạo cho riêng Người một ngôi vườn chà là và một ngôi vườn nho rồi giữa chúng Người làm ra những dòng sông chảy tràn đầy nước.”
92. “Hoặc Người làm bầu trời trút hình phạt xuống (hành hạ bọn ta) giống như Người luôn khẳng định hoặc Người hãy gọi Allah và cả Thiên Thần xuất hiện (cho bọn ta tận mắt nhìn thấy).”
93. “Hoặc Người sở hữu một ngôi nhà bằng vàng hoặc Người thăng thiên lên trời và tất nhiên bọn ta không bao giờ tin vào việc thăng thiên đó của Người cho đến khi Người mang xuống cho bọn ta một Kinh Sách mà bọn ta có thể đọc được.” Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy đáp lại họ: “Quang vinh và trong sạch thay Thượng Đế của Ta, chẳng phải Ta vốn cũng chỉ là một người phạm được cử làm Thiên Sứ (của Allah) đó sao?!”
94. Chẳng có điều gì ngăn cản loài người tin tưởng khi sự Chỉ Đạo đến với họ ngoài việc họ thắc mắc: “Lẽ nào Allah lại phái một người phạm làm Sứ Giả (của Ngài) ư?!”
95. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy đáp (lại) họ: “Nếu như trên mặt đất có các vị Thiên Thần ung dung đi lại thì chắc chắn TA (Allah) đã phái một Thiên Thần từ trên trời xuống làm Sứ Giả rồi.”
96. Người hãy bảo họ: “Một mình Allah đã đủ làm nhân chứng giữa Ta và các người, quả thật Ngài am tường và thông toàn hết (mọi tình trạng) của đám bầy tôi của Ngài.”
97. (Cho nên) ai được Allah phù hộ (hướng đến chân lý) thì xem như y đã được hướng dẫn, còn ai bị bỏ mặc cho lầm lạc thì Người (Thiên Sứ) sẽ không thấy bất cứ ai có thể hướng dẫn họ (đến với chân lý) ngoài Ngài. Rồi vào Ngày Phán Xét. TA (Allah) sẽ phục sinh họ trở lại với gương mặt mù, câm và điếc, chỗ ngụ của họ sẽ là Hỏa Ngục. Mỗi lần ngọn lửa giảm xuống thì TA sẽ tăng nó lên để trừng phạt họ.
98. Đó là sự trừng phạt dành cho họ bởi họ đã phủ nhận các dấu hiệu của TA (Allah) và bảo: “Lẽ nào sau khi bọn ta trở thành xương khô và đã rã mục thì bọn ta lại được cho sống trở lại lần nữa ư?!”

99. Lẽ nào họ (những kẻ phủ nhận việc phục sinh) không thấy rằng Allah là Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất thừa khả năng tạo hóa (con người lần nữa) giống như họ (lúc ban đầu) hay sao? Ngài đã ấn định tuổi thọ cho họ, điều mà không có gì phải ngờ vực, tuy nhiên, những kẻ làm điều sai quấy chỉ ngoan cố phủ nhận nó mà thôi.
100. Người (Thiên Sứ) hãy bảo họ: “Nếu các người nắm giữ các kho bồng lộc của Thượng Đế của Ta thì chắc chắn các người sẽ giữ hết cho riêng mình (không bao giờ ban phát ra) do sợ (nghèo khổ) bởi lẽ con người vốn keo kiệt.”
101. Quả thật, TA (Allah) đã ban cho Musa (Mô-i-sê) chín phép lạ rõ rệt⁽⁷⁾. Người (Thiên Sứ) hãy hỏi người dân Israel xem (có phải) khi Y (Musa) mang (các phép lạ đó) đến trình họ thì Pha-ra-ông đã bảo Y: “Này Musa, quả thật ta đoán Người chính là tên phù thủy”.
102. (Musa) đã nói với (Pha-ra-ông): “Chắc chắn ngài biết rõ không ai có đủ khả năng ban những thứ này xuống hiện rõ trước mắt (như thế này) ngoại trừ Thượng Đế của các tầng trời và trái đất và quả thật, tôi nghĩ rằng ngài, hỡi Pha-ra-ông, sắp bị tiêu diệt.”
103. Thế là hấn (Pha-ra-ông) muốn loại trừ họ (Musa và dân Israel) ra khỏi vùng đất (Ai Cập), (nhưng hấn chưa kịp) thì TA đã nhấn chìm hấn cùng tất cả quân lính của hấn.
104. Và TA (Allah) đã phán bảo với dân Israel sau (khi tiêu diệt) hấn: “Các người hãy định cư tại vùng đất (Sham)⁽⁸⁾ cho đến khi lời hứa sau cùng xảy đến, TA sẽ tập trung các người lại, trộn lẫn với nhau.”

(7) Cây gậy, bàn tay, hạn hán, mất mùa, lũ lụt, nạn cào cào, nạn chảy rận, nạn éch nhái và máu.

(8) Vùng đất Sham ngày nay được chia thành 4 quốc gia, gồm: Palestine, Syria, Jordan và Li Băng.

- 105.** Chỉ vì chân lý mà TA đã thiên khải Nó (Qur'an) xuống (cho Thiên Sứ Muhammad) và cũng vì chân lý mà Nó được bảo vệ (không bị mai một, chỉnh sửa), và TA (Allah) chỉ cử Người đến làm người mang tin mừng và cảnh báo mà thôi.
- 106.** Và TA đã chia Nó (Qur'an) ra từng phần để Người (Thiên Sứ) có thể đọc cho nhân loại nghe theo từng giai đoạn (của sự kiện xảy ra) và TA đã lần lượt thiên khải Nó xuống từng ít một (trong suốt 23 năm).
- 107.** Người (Thiên Sứ) hãy bảo họ: “Dù cho các người có tin hay không tin nơi Nó (Qur'an) thì quả thật đối với người được ban cho kiến thức (qua việc học được Kinh Sách) trước Nó chắc chắn sẽ cúi đầu quỳ lạy mỗi khi Nó được xướng đọc cho họ nghe.
- 108.** Họ sẽ nói: “Trong sạch và vinh quang thay Thượng Đế của bầy tôi, quả thật lời hứa của Thượng Đế của bầy tôi đã hoàn tất.”
- 109.** Họ sẽ úp mặt quỳ lạy trong tiếng khóc và nó làm cho họ tăng thêm lòng thành kính.
- 110.** Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo họ: “Dẫu cho các người có cầu xin Allah hay cầu xin Đấng Độ Lượng thì tất cả đều là các tên tốt đẹp của Ngài.” Và Người chớ đừng quá to tiếng trong lễ nguyện Salah cũng như đừng quá khể mà Người hãy ở giữa hai mức độ đó.
- 111.** Và Người hãy nói: “Alhamdulillah, Đấng đã không nhận bất cứ ai làm con trai (của Ngài) cũng như không có đối tác chia sẻ trong vương quyền; Ngài không yếu đuối để cần đến vị bảo hộ. Hãy tán dương sự vĩ đại của Ngài.”

18 - Al-Kahf^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alhamdulillah, Đấng đã ban xuống Kinh Sách cho người bè tôi của Ngài và không làm cho Nó quanh co.
2. (Một quyển Kinh) ngay thẳng, rõ ràng, dùng để cảnh báo về sự trừng phạt nghiêm khắc và để báo tin mừng đến những người có đức tin, những người làm việc thiện tốt rằng họ sẽ được ban cho phần thưởng tốt đẹp (Thiên Đàng).
3. Họ sẽ ở trong đó mãi mãi.
4. Và để cảnh báo những kẻ đã nói Allah có một đứa con trai.
5. Họ và cha mẹ của họ không hề có một chút kiến thức nào về điều đó cả. Thật nghiêm trọng thay cho lời nói từ cửa miệng của họ. Họ thực sự chỉ nói điều giả dối.
6. Có lẽ Người (Muhammad) khổ tâm, đau buồn khiến bản thân chết dần chết mòn trên lối mòn của họ nếu họ không có đức tin vào Lời Nói này (Qur'an).
7. Quả thật, TA (Allah) đã tạo ra những gì trên trái đất là để tô điểm, trang hoàng mục đích thử thách họ xem ai trong số họ là người làm tốt nhất.
8. Và (rời đây) TA chắc chắn sẽ làm cho nó thành đồi trọc, chẳng còn gì.
9. Hoặc có phải Người (Muhammad) đã nghĩ rằng những người bạn của hang núi và bia ký là một trong các dấu hiệu lạ của TA?!
10. (Người hãy nhớ lại) khi nhóm thanh niên ẩn nấu trong hang núi, họ cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài hãy

(*) Al-Kahf (Cái Hang).

thương xót bầy tôi và xin Ngài hãy sắp xếp vụ việc của bầy tôi theo hướng tốt đẹp.”

11. Thế là TA (Allah) đã bịt tai họ lại trong hang núi nhiều năm dài (để họ không nghe thấy gì và ngủ say).
12. Sau đó, TA đánh thức họ dậy để xem ai trong hai nhóm của họ tính toán chính xác nhất về thời gian mà họ đã ở lại (trong hang núi).
13. TA kể cho Người (Muhammad) nghe thông tin của họ bằng sự thật. Quả thật, họ là một nhóm thanh niên có đức tin nơi Thượng Đế của họ và TA đã ban thêm cho họ sự hướng dẫn.
14. Và TA đã giữ vững trái tim của họ (trong đức tin) khi họ đứng cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, Thượng Đế của các tầng trời và trái đất, bầy tôi sẽ không bao giờ khấn vái cầu xin bất cứ thần linh nào khác ngoài Ngài. (Nếu như bầy tôi làm như thế) thì quả thật bầy tôi đã quá sai quấy.”
15. “Đám dân của bầy tôi, những người này, đã tôn thờ những thần linh khác ngoài Ngài nhưng họ không có bằng chứng rõ ràng nào (cho việc làm đó của họ). Bởi vậy còn ai sai quấy hơn những kẻ đã bịa đặt điều dối trá cho Allah?!”
16. (Nhóm thanh niên bảo nhau): “Và khi các anh rời bỏ họ và những thần linh mà họ thờ phượng ngoài Allah thì các anh hãy chạy đến hang núi mà ẩn náu rồi Thượng Đế của các anh sẽ thương xót các anh và sắp xếp vụ việc của các anh theo hướng dễ dàng và tốt đẹp.”
17. Và Người (Muhammad) thấy mặt trời khi nó mọc thì nó mọc lệch về phía bên phải cái hang của họ rồi khi nó lặn thì nó đi ngang qua họ về phía bên trái trong lúc họ nằm ngủ tại khoảng trống giữa hang. Đó là một trong những dấu lạ của Allah. Người nào được Allah hướng dẫn thì y sẽ tìm thấy nguồn chỉ đạo còn người nào bị Ngài làm cho lầm lạc thì sẽ không bao giờ tìm thấy vị bảo hộ hướng dẫn đúng đường.
18. (Khi nhìn thấy họ) Người cứ ngỡ họ đang thức nhưng kỳ thật họ đang ngủ. Và TA lật trở họ sang bên phải rồi sang bên trái, và con

chó của họ thì (vẫn trong tư thế) duỗi hai chân trước ra trên bậc thềm (của cái hang như đang canh gác). Nếu Người nhìn thấy cảnh tượng đó của họ thì chắc chắn Người sẽ tháo chạy và sẽ rất kinh hãi trước hình ảnh của họ.

19. Và tương tự như thế, TA đã đánh thức họ dậy để họ hỏi nhau. Một người trong bọn họ nói: “Các anh đã ngủ được bao lâu rồi?” Họ bảo: “Có lẽ chúng ta đã ngủ được một ngày hay một buổi gì đó.” Rồi họ lại nói: “Thượng Đế của các anh biết rõ hơn hết rằng các anh đã ngủ được bao lâu; thôi, các anh hãy cử một người cầm sổ tiền này của các anh xuống phố tìm mua thức ăn mang về cho các anh và anh ta hãy nhớ chú ý cẩn thận chớ để ai đó phát giác.”
20. “Quả thật, nếu họ phát hiện ra các anh, họ sẽ ném đá giết các anh, hoặc sẽ bắt các anh trở lại với tín ngưỡng của họ và nếu như thế thì các anh sẽ không bao giờ thành đạt.”
21. Và như thế (với cách đó) TA đã cho lộ tung tích của họ (nhóm thanh niên trong hang núi) để họ (thiên hạ) biết rằng lời hứa của Allah là sự thật và rằng giờ Tận Thế (cũng là sự thật) không có gì phải ngờ vực. (Người hãy nhớ lại) lúc họ (người dân trong thành phố) tranh cãi nhau về vụ việc của họ (nhóm thanh niên trong hang núi). Một số bảo: “Các người hãy xây lên chỗ của họ một tượng đài, Thượng Đế của họ biết rõ về họ.” Những người chiếm ưu thế trong cuộc tranh cãi nói: “Chúng ta chắc chắn sẽ xây một Masjid bên trên chỗ của họ.”
22. (Một số người) sẽ nói: “(Nhóm thanh niên trong hang núi) gồm ba người, con chó của họ nữa là bốn.” Một số khác sẽ nói: “Họ gồm năm người, con chó của họ nữa là sáu.” Toàn là lời nói vô căn cứ! Và một số khác thì bảo: “Họ gồm bảy người, con chó của họ nữa là tám.” Người (Muhammad) hãy nói: “Thượng Đế của ta biết rõ nhất về số lượng của họ, chỉ ít người biết về họ. Do đó, chớ tranh cãi về họ trừ phi thực sự biết rõ sự việc và cũng chớ hỏi một ai về chuyện của họ.”
23. Và Người (Muhammad) chớ nói về bất cứ điều gì: “Quả thật tôi sẽ làm điều đó vào ngày mai.”

24. Trừ phi (Người kèm theo lời): “Insha-Allah – Nếu Allah muốn”. Và Người hãy tụng niệm Thượng Đế của Người lúc Người đã quên và Người hãy nói: “Có thể Thượng Đế của Ta sẽ hướng dẫn Ta đến gần với chân lý hơn điều này.”
25. Và họ (nhóm thanh niên ẩn náu trong hang núi) đã lưu lại trong cái hang của họ ba trăm lẻ chín năm.
26. Người (Muhammad) hãy nói: “Allah biết rõ nhất họ đã lưu lại bao lâu (trong cái hang đó), những điều vô hình của các tầng trời và trái đất đều nằm trong sự hiểu biết của Ngài, Ngài nhìn thấy và nghe tất cả. Họ không có Đấng Bảo Hộ nào khác ngoài Ngài và không có ai (vật gì) chia sẻ với Ngài trong luật lệ của Ngài.
27. Người (Muhammad) hãy xướng đọc những gì được mặc khải cho Người từ Kinh Sách nơi Thượng Đế của Người. Không ai có thể thay đổi các lời phán của Ngài và Người sẽ không bao giờ tìm thấy được chỗ nương tựa nào khác ngoài Ngài.
28. Người (Muhammad) hãy kiên nhẫn cùng với những người thường cầu nguyện Thượng Đế của họ sáng chiều với mong muốn làm đẹp lòng Ngài. Người chớ đừng không ngó ngang gì tới họ chỉ vì thèm muốn vẻ hào nhoáng của cuộc sống trần tục, và Người cũng chớ đừng nghe theo kẻ mà TA (Allah) đã đóng chặt trái tim của y khỏi sự tưởng nhớ đến TA và chỉ biết chạy theo dục vọng của bản thân và hành động của y thường quá mức giới hạn.
29. Người (Muhammad) hãy nói: “Chân lý thực sự đến từ nơi Thượng Đế của các người. Bởi thế, ai muốn tin thì hãy tin còn ai muốn vô đức tin thì cứ phủ nhận.” Quả thật, TA (Allah) đã chuẩn bị cho những kẻ làm điều sai quấy Ngục Lửa có rào bao quanh nhốt họ lại. Nếu họ van xin (nước để làm dịu đi một chút cơn nóng) thì họ sẽ được ban cho một loại nước giống như dầu sôi, nó (sẽ được đổ lên người họ) lột hết da mặt của họ. Ôi, loại nước uống thật khủng khiếp và nơi trú ngụ thật tồi tệ!

30. Riêng những người có đức tin và hành thiện, chắc chắn TA (Allah) sẽ không làm mất đi công lao của những ai làm tốt.
31. Những người đó sẽ được ban cho các Ngôi Vườn Thiên Đàng vĩnh cửu, bên dưới có các dòng sông chảy, trong đó họ sẽ được cho đeo các vòng vàng và sẽ được cho mặc y phục màu xanh lục từ gấm lụa được thêu trổ tuyệt đẹp, trong đó họ sẽ được ngồi tựa mình trên những chiếc tràng kỷ. Ôi, một phần thưởng thật đầy ân huệ và một nơi trú ngụ vô cùng tốt đẹp!
32. Và Người (Muhammad) hãy đưa ra cho họ một hình ảnh thí dụ về hai người đàn ông. Một trong hai được TA ban cho hai ngôi vườn nho, cả hai ngôi vườn được TA bao quanh bằng các cây chà là và chính giữa hai ngôi vườn được TA đặt cho một miếng rẫy.
33. Cả hai ngôi vườn đều xum xuê trĩu quả, không có bất cứ một trái lép nào; và TA đã cho phún ra một dòng sông chính giữa hai ngôi vườn đó.
34. Y (chủ của hai ngôi vườn) được mùa trái quả. Y tranh luận với người bạn của mình trong lúc trò chuyện, nói (một cách đầy kiêu ngạo): “Tôi nhiều hơn anh về tài sản và mạnh hơn anh vì được đông con cái.”
35. Y vào ngôi vườn của mình và tự làm bản thân mình sai quấy khi nói: “Tôi nghĩ rằng ngôi vườn này sẽ không thể nào tiêu tan được.”
36. “Và tôi cũng nghĩ rằng giờ tận thế sẽ không xảy đến. Và nếu tôi thực sự được đưa trở về với Thượng Đế của mình thì chắc chắn tôi cũng sẽ tìm được điều tốt đẹp hơn ngôi vườn này.”
37. Người bạn của y tranh luận với y, nói: “Phải chăng anh đã không có đức tin nơi Đấng đã tạo hóa ra anh từ đất bụi rồi từ tinh dịch rồi sau đó Ngài đã làm cho anh thành một người đàn ông hoàn chỉnh?!”
38. “Riêng đối với tôi thì Ngài là Allah, là Thượng Đế của tôi, tôi sẽ không Shirk (gán ghép đối tác) với Thượng Đế của tôi bất kỳ ai.”

39. “Phải chi khi bước vào ngôi vườn của mình, anh nói: ‘Masha-Allah! – Đây là những gì Allah muốn! Không có sức mạnh nào ngoài Allah (thì có lẽ sẽ tốt cho anh). Nếu anh thấy tôi ít hơn anh về tài sản và con cái,’”
40. “Thì biết đâu (sau này) Thượng Đế của tôi sẽ ban cho tôi thứ tốt đẹp hơn ngôi vườn của anh; biết đâu Ngài sẽ gửi từ trên trời xuống những lưỡi tầm sét tàn phá ngôi vườn của anh, biến nó thành mảnh đất trơ trụi,”
41. “Hoặc nguồn nước của ngôi vườn sẽ cạn mất khiến anh không thể nào tìm được nguồn nước trở lại.”
42. Thế rồi mùa màng trái quả của y bị tàn phá toàn bộ, lúc đó, y xoa hai lòng bàn tay (tỏ vẻ tiếc nuối và xót) cho những gì đã chi tiêu vào ngôi vườn (từ công sức và tiền bạc); và (trước cảnh) toàn bộ những giàn nho ngã rạp nằm ngổn ngang, y (hối hận) nói: “Ôi, phải chi mình đã không Shirk với Thượng Đế của mình!”
43. Và ngoài Allah, y không có một phái đảng nào giúp đỡ y và y cũng không tự cứu lấy được mình.
44. Ở kia (Ngày Phán Xét Cuối Cùng), quyền bảo hộ chỉ thuộc về một mình Allah, Đấng Chân Lý. Ngài là Đấng ban thưởng tốt nhất và cũng là Đấng ban cho kết quả cuối cùng tốt nhất.
45. Và Người (Muhammad) hãy đưa ra hình ảnh thí dụ về đời sống trần tục rằng nó giống như nước mưa mà TA (Allah) đã ban từ trên trời xuống làm cho cây cối, thảo mộc trên mặt đất mọc lên tươi tốt nhưng rồi sau đó nó dần dần trở thành những cọng rạ khô héo để những cơn gió thổi chúng bay đi khắp nơi. Và Allah là Đấng Định Đoạt tất cả mọi thứ.
46. Của cải và con cái là những thứ trang hoàng của đời sống trần tục này (rồi sẽ sớm mất đi) và chỉ những việc làm ngoan đạo và thiện tốt mới còn mãi, chỉ có những việc làm ngoan đạo và thiện tốt mới được hưởng phần thưởng tốt đẹp nhất ở nơi Allah và mới là niềm hy vọng tốt đẹp nhất.

47. Vào Ngày mà TA sẽ di chuyển các quả núi đi mất dạng và Ngươi (Muhammad) sẽ thấy mặt đất trông trải bằng phẳng, và TA sẽ triệu tập họ lại và không bỏ sót bất kỳ một ai.
48. Họ sẽ được dẫn ra đứng thành hàng trình diện trước Thượng Đế của Ngươi. TA (Allah) chắc chắn sẽ mang các ngươi đến giống như TA đã tạo hóa các ngươi lần đầu. Tuy nhiên, các ngươi đã cho rằng TA không bao giờ thực hiện được lời hứa này với các ngươi.
49. Và quyển sổ (ghi chép các việc làm) sẽ được mang ra đặt trước mặt. Rồi Ngươi (Muhammad) sẽ thấy những kẻ tội lỗi hoảng sợ về những điều được ghi trong đó. Và họ sẽ than: “Ôi, thật khổ thân! Quyển sổ gì như thế này! Sao nó ghi không sót một điều gì dù nhỏ hay lớn vậy.” Và họ sẽ nhìn thấy trước mặt họ tất cả những điều mà mình đã làm. Và Thượng Đế của Ngươi sẽ không đối xử bất công đối với một ai.
50. Và khi TA phán với các Thiên Thần: “Các ngươi hãy cúi đầu quỳ lạy Adam” thì tất cả đều cúi xuống quỳ lạy ngoại trừ Iblis thuộc loài Jinn. Nó đã nghịch lại mệnh lệnh Thượng Đế của nó. Vậy phải chăng các ngươi chấp nhận nó và con cháu của nó làm kẻ bảo hộ của các ngươi thay vì TA trong lúc chúng là kẻ thù của các ngươi ư?! Thật xấu xa và tệ hại thay cho việc đổi chác của những kẻ làm điều sai quấy!
51. TA đã không bắt chúng (Jinn) chứng kiến việc tạo hóa các tầng trời và trái đất và cũng không bắt chúng chứng kiến ngay cả việc tạo hóa ra bản thân chúng; và TA đã không lấy những kẻ dẫn thiên hạ đi lạc lối làm người ủng hộ.
52. Vào Ngày mà Ngài sẽ bảo (những kẻ thờ các thần linh ngoài Allah): “Các ngươi hãy gọi các thần linh mà các ngươi đã khẳng định chúng là những vị đối tác của TA đến!” Họ đã gọi chúng nhưng chúng không trả lời. Thế là TA đặt bức màn phân cách giữa họ.

53. Những kẻ tội lỗi nhìn thấy Hỏa Ngục thì họ biết chắc rằng mình sẽ phải sa vào đó và sẽ không thể nào tìm thấy một lối thoát để trốn khỏi nơi đó.
54. Quả thật TA (Allah) đã trình bày cho nhân loại trong Qur'an này đủ các hình ảnh thí dụ, tuy nhiên, con người thường hay tranh cãi về rất nhiều vấn đề.
55. Chẳng có gì ngăn cản (đa số) nhân loại tin tưởng và cầu xin Thượng Đế của họ tha thứ ngoại trừ (họ mong đợi một trong hai điều), hoặc là đường lối của những người đi trước (từ các hình phạt mà họ đã hứng chịu) sẽ xảy đến hoặc là sự trừng phạt giáng xuống trực diện họ.
56. Và TA (Allah) chỉ gửi các vị Sứ Giả đến để báo tin mừng và cảnh cáo (nhân loại) mà thôi. Tuy nhiên, những kẻ vô đức tin thường dùng sự nguy tạo đầy sai quấy làm luận cứ để tranh cãi hầu đánh đổ Chân Lý. Họ đã lấy các lời mặc khải của TA cũng như những gì được cảnh cáo làm trò bốn cọt, trêu đùa.
57. Còn ai sai quấy hơn kẻ khi được nhắc cho các lời phán từ Thượng Đế của y thì y quay mặt lánh xa và quên mất những gì mà bàn tay của y đã gửi đi trước (từ tội lỗi của y)! Quả thật, TA (Allah) đã phủ kín trái tim của họ để họ không thể hiểu và tiếp thu Nó (Qur'an) và TA đã làm cho tai của họ trở nên điếc (không nghe thấy gì), cho nên nếu Người (Muhammad) có kêu gọi họ đến với Chỉ Đạo thì họ cũng sẽ không bao giờ được hướng dẫn.
58. Và Thượng Đế của Người (Muhammad) là Đấng Tha Thứ tràn đầy lòng thương xót. Nếu Ngài bắt tội họ với những gì mà họ đã phạm thì chắc chắn Ngài sẽ nhanh chóng giáng hình phạt xuống họ. Nhưng vì lời hứa (trừng phạt) dành cho họ (đã được ấn định ở Đồi Sau), lúc đó chắc chắn họ sẽ không bao giờ tìm thấy nơi nào để thoát nạn.
59. Các thị trấn đó (dân 'Ad, Thamud,...), TA đã hủy diệt họ khi họ làm điều sai quấy và TA đã ấn định giờ hẹn cho việc hủy diệt họ.

60. Và (hãy nhớ lại) khi Musa nói với cậu bé (học trò cùng đồng hành) của Y: “Ta vẫn phải tiếp tục cuộc hành trình cho đến khi tới được nơi tiếp giáp của hai vùng biển bằng không chẳng biết đến bao giờ Ta mới tới đó được”.
61. Nhưng khi hai thầy trò đến được nơi tiếp giáp của hai vùng biển thì cả hai đã quên mất con cá của họ, nó đã nhảy xuống biển lội đi mất như đi trong đường hầm.
62. Cho nên, khi hai thầy trò họ đi quá nơi hẹn, (Musa) bảo cậu học trò: “Con hãy dọn bữa trưa của chúng ta ra đi, quả thật chúng ta đã thắm mệt bởi một chuyến đi dài!”
63. (Cậu học trò) nói: “Thưa thầy, thầy có nhớ lúc chúng ta đến được mũi đá không, con đã quên mất chuyện con cá, Shaytan đã làm con quên nói với thầy về chuyện con cá, con cá đã tìm cách nhảy xuống biển một cách thật kỳ diệu”.
64. (Musa) bảo: “Đây chính là địa điểm mà chúng ta cần tìm”. Vậy là hai thầy trò lần theo lối cũ mà quay trở lại nơi hẹn.
65. Họ đã gặp được một người bè tôi (Al-Khudhir) của TA, người mà TA đã ban cho Y hồng ân và đã dạy Y kiến thức từ nơi TA.
66. Musa nói với Y (Al-Khudhir): “Tôi có thể theo Ông để Ông dạy Tôi điều đúng đắn mà Ông đã được (Allah) chỉ dạy hay không?”
67. (Al-Khudhir) nói: “Chắc chắn Người sẽ không bao giờ có thể kiên nhẫn được cùng với Ta đâu.”
68. “Làm sao Người có thể kiên nhẫn trên điều mà Người không có kiến thức về nó (điều ẩn bên trong sự việc) được chứ?!”
69. (Musa) nói: “Insha-Allah, Ông sẽ thấy Tôi kiên nhẫn và Tôi sẽ không cãi lại Ông bất cứ việc gì.”
70. (Al-Khudhir) bảo: “Thôi được, nếu Người đi theo Ta thì người chớ hỏi Ta về bất cứ điều gì cho tới khi Ta tự nói ra điều đó cho Người biết.”

71. Thế là hai người họ ra đi cho đến khi cả hai lên một con thuyền thì (Al-Khudhir) đột nhiên đục cái lỗ làm thủng nó. (Musa) liền nói: “Sao Ông lại đục thủng con thuyền nhân chim mọi người trên nó chứ? Quả thật, Ông đã làm một việc quá ư là sai trái.”
72. (Al-Khudhir) nói: “Chẳng phải Ta đã bảo rằng Ngươi không bao giờ có thể kiên nhẫn được cùng với Ta sao?”
73. (Musa) nói: “Xin Ông chớ bắt tội vì điều tôi đã lỡ trót quên và xin Ông chớ đừng nghiêm khắc cho việc (học hỏi) của Tôi.”
74. Rồi hai người họ lại tiếp tục lên đường, cho đến khi cả hai gặp được một cậu bé thì (Al-Khudhir) đã giết chết cậu bé đó. (Musa) nói: “Sao Ông lại giết một mạng người vô tội như vậy chứ? Quả thật Ông đã làm một điều quá ư là tội lỗi.”
75. (Al-Khudhir) nói: “Chẳng phải Ta đã bảo rằng Ngươi không bao giờ có thể kiên nhẫn được cùng với Ta sao?”
76. (Musa) nói: “Sau lần này, nếu Tôi còn thắc mắc bất cứ điều gì thì Ông hãy không cho tôi đi cùng Ông nữa, bởi lúc đó Ông chắc chắn có đủ lý do để không chấp nhận (lời khẩn xin) của Tôi.”
77. Vậy là hai người họ lại tiếp tục đi, mãi cho tới khi đến được một thị trấn, hai người hỏi xin thức ăn của thị dân nơi đó nhưng họ đã từ chối tiếp đãi hai người. Rồi hai người họ thấy trong thị trấn có một bức tường sắp ngã, (Al-Khudhair) đã liền dựng nó đứng thẳng trở lại. (Musa) lên tiếng: “Nếu muốn, Ông có thể đòi thị dân trả công về việc này mà!”
78. (Al-Khudhir) nói: “Đây là lúc Ta và Ngươi phải chia tay. Bây giờ Ta trình bày cho Ngươi biết ý nghĩa về những điều mà Ngươi đã không thể nhẫn nại.”
79. “Đối với con thuyền, đó là tài sản của những người nghèo lao động trên biển. Sở dĩ Ta muốn làm cho nó hư đi là bởi vì phía sau những người nghèo đó có một ông vua thường hay dùng cường quyền để chiếm đoạt tất cả các con thuyền (lành lặn và tốt).

80. “Còn đối với đứa trẻ, bởi vì cha mẹ của nó là những người có đức tin, ta sợ rằng sự thái quá và vô đức tin của nó (đối với Allah) sẽ khiến cha mẹ của nó phạm tội.”
81. “Vì thế, Ta mong rằng Thượng Đế của cha mẹ nó sẽ ban lại cho hai người họ một đứa con trai khác trong sạch và gần hơn với sự khoan dung (của Allah).”
82. “Riêng đối với bức tường, bởi vì đó là tài sản của hai đứa trẻ mồ côi trong thị trấn và bên dưới bức tường là một kho tàng của chúng (do cha chúng để lại cho chúng) và cha của chúng là một người ngoan đạo nên Thượng Đế của Người muốn rằng khi hai đứa trẻ ấy trưởng thành chúng sẽ lấy kho tàng của chúng ra, như là một Hồng Ân của Thượng Đế của Người. Và thực sự Ta đã không tự ý hành động những việc làm đó. Đó là ý nghĩa về những điều mà Người đã không thể nhẫn nại được.”
83. Và họ hỏi Người (Muhammad) về Zdul-Qarnain⁽¹⁾. Người hãy bảo họ: “Ta sẽ đọc cho các người nghe về một phần câu chuyện của Người.”
84. Quả thật, TA (Allah) đã để Y (Zdul-Qarnain) định cư trên trái đất và TA đã ban cho Y đầy đủ phương tiện cần thiết về mọi mặt.
85. Thế là Y dùng các phương tiện được ban cho ra đi (hướng về phía tây để thi hành điều công lý).
86. (Y ra đi) cho đến khi tới được một nơi ở hướng mặt trời lặn. Y thấy mặt trời như đang lặn xuống một dòng suối đục ngầu và Y bắt gặp một đám dân (vô đức tin) sống nơi đó. TA (Allah) phán bảo Y: “Này hỡi Zdul-Qarnain! (Người được phép lựa chọn): hoặc người trừng phạt họ hoặc người đối xử nhân đạo với họ.”

---

(1) Zdul-Qarnain có nghĩa là người có hai chiếc sừng. Ông được cho là một vị vua công bằng và Qur'an cho biết rằng ông chuyên đi kêu gọi thiên hạ tôn thờ Allah và thực thi theo luật lệ của Ngài. Có một số Tafsir cho rằng Zdul-Qarnain là một vị Nabi. Tuy nhiên, theo lời giảng giải đúng nhất, Zdul-Qarnain chỉ là một vị vua và một nhà kêu gọi đến với tôn giáo của Allah.

87. (Zdul-Qarnain) bảo: “Đổi với ai làm điều sai quấy thì Ta sẽ trừng trị y rồi y sẽ được đưa trở về trình diện Thượng Đế của y để Ngài trừng phạt y với hình phạt vô cùng khủng khiếp.”
88. “Còn đổi với ai có đức tin và làm việc thiện tốt thì y sẽ được một phần thưởng tốt đẹp và Ta sẽ nói chuyện với y về mệnh lệnh của Ta bằng lời lẽ nhẹ nhàng và tử tế.”
89. Rồi Y (Zdul-Qarnain) lại đi hướng đến một nơi khác (về phía đông).
90. (Y ra đi) cho đến khi tới được một nơi ở hướng mặt trời mọc và Y thấy mặt trời mọc lên trên một đám dân mà TA (Allah) đã không ban cho họ bất kỳ một tấm phủ nào để che chắn (cái nóng) của nó (tức không nhà cửa, không cây cối).
91. Giống như thế, TA thực sự đã quán triệt mọi điều ở nơi Y.
92. Rồi Y lại đi hướng đến một nơi khác (ở giữa phía đông và phía tây).
93. (Y ra đi) cho đến khi tới được một nơi giữa hai ngọn núi và thấy gần hai ngọn núi có một đám dân hầu như không hiểu được tiếng nói (của người ngoài).
94. Họ nói: “Hỡi Zdul-Qarnain! Quả thật, Yajuj và Majuj là những kẻ tàn phá trên trái đất. Liệu chúng tôi sẽ dâng lễ vật cho ngài để ngài giúp chúng tôi dựng lên một bức tường thành ngăn cách giữa chúng tôi với bọn họ được không?”
95. (Zdul-Qarnain) bảo: “Những gì mà Thượng Đế của Ta ban cho Ta còn tốt hơn. Do đó, các người chỉ cần giúp Ta sức lực thôi, Ta sẽ dựng một bức tường thành ngăn cách các người khỏi bọn họ.”
96. “Các người hãy mang đến cho Ta những thỏi sắt.” (Thế là họ mang thỏi sắt đến) cho tới khi lấp bằng chỗ trống của hai sườn núi, Y (Zdul-Qarnain) bảo: “Các người hãy thổi.” Cho đến khi Y làm cho những thỏi sắt thành lửa, Y bảo: “Các người hãy mang đến cho Ta loại đồng nấu chảy để Ta đổ lên nó.”
97. Vậy là chúng (Ya’juj và Ma’juj) không thể trèo qua bức tường thành và cũng không thể đào thủng nó.

98. (Zdul-Qarnain) bảo: “Đây là hồng phúc từ Thượng Đế của Ta. Tuy nhiên, một khi Lời Hứa của Thượng Đế của Ta đã đến thì Ngài sẽ làm cho nó (bức tường thành) ngã đổ. Và Lời hứa của Thượng Đế của Ta là sự thật.”
99. Và vào Ngày hôm đó, TA (Allah) sẽ để cho họ nổi lên như làn sóng chồng lên nhau, và tiếng còi hụ sẽ được thổi lên và TA sẽ tập trung tất cả bọn họ.
100. Và vào Ngày hôm đó, TA sẽ phơi bày Hỏa Ngục cho những kẻ vô đức tin nhìn thấy tận mắt.
101. Những kẻ mà cặp mắt của họ bị che khỏi Lời Nhắc Nhớ của TA, và họ đã không thể nghe được (Nó).
102. Phải chăng những kẻ vô đức tin nghĩ rằng họ được quyền nhận đấm bầy tôi của TA làm những kẻ bảo hộ thay vì TA hay sao? Quả thật, TA đã chuẩn bị Hỏa Ngục làm chốn định cư cho những kẻ vô đức tin.
103. Người (Muhammad) hãy nói: “(Hỡi nhân loại), có phải các người muốn chúng tôi cho các người biết ai là những kẻ thất bại nhất trong việc làm và hành động ư?”
104. “(Đó là) những kẻ đã phí mất công sức nơi cuộc sống trần gian nhưng cứ tưởng rằng họ đang được điều tốt lành trong việc làm và hành động của họ.”
105. Những kẻ đó chính là những kẻ đã phủ nhận các dấu hiệu của Thượng Đế của họ cũng như đã phủ nhận việc gặp gỡ lại Ngài. Cho nên, việc làm của họ đã trở thành vô nghĩa. Vì thế vào Ngày Phục Sinh, TA (Allah) sẽ không trả cho họ bất cứ giá trị nào.
106. Phần thưởng Hỏa Ngục dành cho họ như thế là bởi vì họ đã vô đức tin và bởi vì họ đã chế nhạo các lời mặc khải cũng như các vị Sứ Giả của TA.
107. Quả thật, những ai có đức tin và hành thiện thì sẽ được ân thưởng các Ngòi Vườn Firdaws (nơi Thiên Đàng) làm chốn cư ngụ.

- 108.** Họ sẽ sống trong đó đời đời và sẽ không mong chuyển đến nơi khác.
- 109.** Người (Muhammad) hãy nói: “Nếu lấy nước biển làm mực (để viết) những Lời Phán của Thượng Đế của Ta thì chắc chắn nước biển sẽ cạn hết trước khi dứt Lời Phán của Thượng Đế của Ta và dầu cho chúng ta có mang đến những đại dương khác tương tự đi chăng nữa.”
- 110.** Người (Muhammad) hãy nói: “Ta thật ra cũng chỉ là một người phạm giống như các người nhưng Ta được mặc khải cho biết rằng quả thật Thượng Đế của các người chỉ có một Đấng Duy nhất. Bởi thế, ai mong được gặp gỡ Thượng Đế của y thì hãy làm việc thiện tốt và ngoan đạo; và chớ đừng dựng một ai (vật gì) làm đối tác của Ngài trong việc thờ phượng Ngài.”

19 - Maryam^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Kaf. Ha. Ya. 'Ain. Sad⁽¹⁾.
2. Nhắc lại hồng ân Thượng Đế của Người được ban cho người bề tôi của Ngài, Zakariya⁽²⁾.
3. Khi Y âm thầm thành tâm khấn nguyện Thượng Đế của Y.
4. Y khấn: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Quả thật, bề tôi đã yếu xương cốt, mái đầu thì đã bạc nhiều, nhưng lạy Thượng Đế, bề tôi vẫn không hề nản lòng trong việc cầu xin Ngài.”
5. “Và bề tôi thật sự lo lắng cho dòng dõi của bề tôi sau khi bề tôi (chết đi) trong lúc vợ của bề tôi lại là một người phụ nữ hiếm muộn. Bởi thế, xin Ngài ban cho bề tôi một đứa con từ nơi Ngài để tiếp tục dòng dõi.”
6. “Nó sẽ kế thừa bề tôi và kế thừa dòng dõi của Ya'qub (Jacob), và lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài làm cho Nó thành người bề tôi được Ngài hài lòng.”
7. Nay hỡi Zakariya! Quả thật, TA (Allah) báo tin mừng cho Người về một đứa con trai; tên của Nó là Yahya, cái tên mà từ trước đến nay TA chưa hề đặt cho ai.
8. Y thưa: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Làm sao bề tôi có thể có con khi mà vợ của bề tôi là một người phụ nữ hiếm muộn, hơn nữa bề tôi đã tuổi già sức yếu”.

(*) Maryam (Maria).

(1) Zakariya là một vị Nabi trong các vị Nabi của Allah, Người là cha của Nabi Yahya. Trong The Bible (Kinh Thánh), Zakariya được ghi là Zacharias (phiên âm tiếng Việt: Gia-ca-ri-a).

9. (Thiên Thần) nói: “Thượng Đế của Ngươi đã phán đúng như thế: Chuyện đó rất đơn giản đối với TA. Quả thật TA đã tạo ra Ngươi trước đây trong lúc Ngươi không là gì cả.”
10. (Zakariya) thưa: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài làm cho bề tôi một dấu hiệu (về tin mừng đó).” (Allah) phán: “Dấu hiệu của Ngươi sẽ là: Ngươi sẽ không nói chuyện được với mọi người trong ba đêm liền (mặc dầu Ngươi hãy còn khỏe mạnh bình thường).”
11. Rồi (Zakariya) bước ra khỏi phòng cầu nguyện đến gặp người dân của Y và ra dấu bảo họ tán dương (Allah) sáng chiều.
12. Nay hỡi Yahya! Ngươi hãy nhận lấy Kinh Sách bằng sức mạnh, và TA đã ban cho Ngươi sự khôn ngoan mặc dầu Ngươi hãy còn nhỏ tuổi.
13. TA đã thương xót Y bằng lòng nhân từ nơi TA và thanh lọc Y trong sạch; và Y là một người ngay chính, ngoan đạo.
14. Y hiếu thảo với cha mẹ và không ngạo mạn cũng không phản nghịch.
15. Và sự bình an được ban cho Y vào ngày Y sinh ra đời, vào ngày Y chết đi và vào ngày Y được phục sinh trở lại!
16. Và Ngươi (Muhammad) hãy nhớ lại trong Kinh Sách về Maryam khi Nữ rời gia đình đi lánh mặt tại một nơi về phía Đông.
17. Nữ che một bức màn để họ không nhìn thấy (trong lúc Nữ thờ phượng Thượng Đế của Nữ). Thế là TA cử Đại Thiên Thần Jibril của TA đến gặp Nữ. (Jibril) hiện ra trước mặt Nữ trên hình hài của một người đàn ông phạm tục toàn diện.
18. (Trước sự xuất hiện của người lạ), Nữ (lo sợ) nói: “Tôi cầu xin Đấng Độ Lượng che chở khỏi ông. (Xin ông chớ lại gần tôi) nếu ông thực sự là người ngoan đạo.”
19. (Jibril) liền bảo: “Ta thật ra là một vị Sứ Giả của Thượng Đế của Nữ, (Ta đến báo cho Nữ biết rằng Ngài) sẽ ban cho Nữ một đứa con trai thanh khiết.”

20. (Maryam không khỏi ngạc nhiên) nói: “Làm sao tôi có thể có được một đứa con trai khi mà chưa từng có một người phàm nào chạm đến người tôi. Hơn nữa, tôi đâu phải là một người phụ nữ hư đốn.”
21. (Jibril) bảo: “Thượng Đế của Nữ đã phán đúng như thế: Việc đó rất đơn giản đối với TA. Và chắc chắn TA sẽ làm cho đứa con trai đó thành một dấu hiệu lạ cho nhân loại và là một hồng ân từ nơi TA. Đó là điều đã được định đoạt.”
22. Thế rồi Nữ đã thụ thai và tạm lánh mặt ở một nơi xa.
23. Rồi những cơn đau đẻ đã đưa Nữ đến dưới một thân cây chà là. Nữ (rên rỉ:) “Phải chi mình chết phứt cho xong trước việc này và bị quên bẵng đi!”
24. (Lúc đó, bỗng có tiếng) gọi Nữ từ bên dưới bảo: “Mẹ chớ buồn phiền. Chắc chắn Thượng Đế của mẹ sẽ tạo một mạch nước bên dưới mẹ.”
25. “Và mẹ hãy lác thân cây chà là về phía mẹ, trái chín tươi sẽ rụng xuống ngay chỗ mẹ.”
26. “Mẹ hãy ăn, hãy uống và hãy vui lên. Nhưng khi thấy một người phàm nào thì mẹ hãy nói: quả thật tôi đã nguyện nhịn chay với Đấng Ar-Rahman (Đấng Độ Lượng), cho nên ngày hôm nay tôi nhất định không nói chuyện với bất kỳ ai.”
27. Rồi Nữ ẵm đứa con về nhà gặp lại người dân của mình (sau khi đã hạ sinh). Thấy thế, người dân bảo: “Này Maryam! Cô thực sự đã mang về một điều quá ư là tội tệ.”
28. “Này em gái của Harun! Cha của cô không phải là một kẻ xấu và mẹ của cô cũng chẳng phải là một phụ nữ hư đốn.”
29. Rồi (Maryam) lấy tay chỉ vào đứa bé. (Người dân) liền bảo: “Làm sao mà bọn ta có thể nói chuyện được với một đứa bé còn nằm trong nôi chứ?”
30. (Ngay lúc đó, đứa bé) lên tiếng: “Quả thật Ta là một người bè tôi của Allah. Ngài ban cho Ta Kinh Sách và chọn Ta làm một vị Nabi.”

31. “Ngài ban phúc cho Ta bất cứ nơi nào Ta có mặt và ra lệnh cho Ta phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah suốt thời gian Ta sống trên đời.”
32. “(Ngài ra lệnh cho Ta) phải hiếu thảo với mẹ của Ta; và Ngài không chỉ định Ta thành kẻ ngạo mạn và vô phúc.”
33. “Và sự bình an được ban cho Ta vào ngày Ta sinh ra đời, vào ngày Ta chết đi và vào ngày Ta được phục sinh trở lại!”
34. Đó là Ysa con trai của Maryam, lời nói thật mà (những kẻ làm lạc) hãy còn hoài nghi.
35. (Thật không phù hợp với Quyền Năng Siêu Việt) của Allah khi cho rằng Ngài có một đứa con trai. Thật quang vinh và trong sạch thay Ngài! (Đối với Ngài), một khi Ngài định đoạt điều gì, Ngài chỉ cần phán với nó “Hãy thành!” thì nó sẽ lập tức thành (đúng như ý của Ngài).
36. (Ysa bảo): “Quả thật, Allah là Thượng Đế của Ta và cũng là Thượng Đế của các người. Bởi vậy, các người hãy tôn thờ Ngài. Đây mới chính là con đường ngay thẳng (dẫn đến sự hài lòng của Ngài).”
37. Tuy nhiên, những nhóm phái đã bất đồng với nhau (về sự việc của Ysa). Bởi thế, sẽ thật khốn khổ cho những kẻ vô đức tin khi chứng kiến (những gì xảy ra) trong Ngày Trọng Đại!
38. Vào Ngày mà họ sẽ đến trình diện TA, họ sẽ được cho nghe và thấy rõ (mọi thứ của Ngày Hôm Đó). Nhưng ngày hôm nay những kẻ làm điều sai quấy vẫn cứ (thần nhiên) công khai làm lạc.
39. Người (hồi Muhammad), hãy cảnh báo họ về Ngày Hồi Tiệc khi sự việc đã được quyết định trong lúc họ vẫn còn thờ ơ và không có đức tin.
40. Quả thật TA (Allah) sẽ thừa hưởng trái đất và những ai sống trên đó và họ sẽ được đưa trở về trình diện TA.
41. Và Người (Muhammad) hãy nhớ lại trong Kinh Sách (Qur’an

được ban xuống cho Người) về Ibrahim. Y đích thực là một người tuyệt đối tin tưởng, một vị Nabi (của Allah).

42. Khi Y nói với cha của mình: “Thưa cha! Tại sao cha lại thờ những vật không thể nghe, không thể thấy và cũng chẳng mang lợi về cho cha?”
43. “Thưa cha! Quả thật con đã lĩnh hội được kiến thức mà cha không có; thế nên, con xin cha hãy nghe con, con sẽ dẫn cha đến một con đường ngay thẳng.”
44. “Thưa cha! Cha đừng thờ cúng Shaytan nữa, quả thật, Shaytan chính là một tên phản nghịch đã từng chống đối Đấng Độ Lượng.”
45. “Thưa cha! Con lo sợ Đấng Độ Lượng sẽ trừng phạt cha để rồi cha trở thành bạn của Shaytan (cùng hội cùng thuyền với nó trong sự trừng phạt của Ngài).”
46. (Cha của Ibrahim) bảo: “Này Ibrahim, hấn mảy ghét những thần linh của tao lắm thì phải! Nếu mảy không dừng lại, tao sẽ ném đá giết chết mảy; mảy hãy mau rút đi đầu đó cho khuất mắt tao, hãy đi cho thật lâu (và đừng nói chuyện với tao nữa).”
47. (Ibrahim) nói: “Chào bằng an tạm biệt cha. Con sẽ cầu nguyện Thượng Đế của con tha thứ cho cha. Quả thật, Ngài Hằng Rộng Lượng với con.”
48. (Ibrahim) nói với người dân: “Tôi xin từ biệt các người và những kẻ mà các người cầu nguyện ngoài Allah; còn tôi sẽ chỉ cầu nguyện Thượng Đế của tôi; tôi hy vọng sẽ không đến nỗi vô phúc qua việc cầu nguyện Thượng Đế của tôi.”
49. Rồi khi Ibrahim đã từ biệt họ và những vật mà họ thờ phượng ngoài Allah, TA đã ban cho Y (một đứa con trai tên) Ishaq (Isaac) và (một đứa cháu trai tên) Ya'qub (Jacob); và cả hai đều đã được TA chọn làm Nabi.
50. Và TA đã ban hồng ân cho họ (con cháu của Ibrahim) và làm vinh danh họ qua tiếng nói trung thực.

51. Và Người (Muhammad) hãy nhắc lại trong Kinh Sách (Qur'an được ban xuống cho Người) về Musa. Quả thật, Y là một người thành tâm, là một Sứ Giả và là một Nabi.
52. TA đã gọi Y từ phía bên phải của ngọn núi và đưa Y xích lại gần để (TA) nói nhỏ.
53. TA đã ban thêm hồng phúc của TA cho Y bằng việc chọn người em trai của Y, Harun, làm một vị Nabi (phò tá cho Y).
54. Và Người (Muhammad) hãy nhắc lại trong Kinh Sách (Qur'an được ban xuống cho Người) về Isma'il. Quả thật, Y là một người trung thực, giữ lời hứa; và là một Sứ Giả, một vị Nabi.
55. Y đã thường báo ban người nhà dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah, và Y là người được Thượng Đế của Y hài lòng.
56. Và Người (Muhammad) hãy nhớ lại trong Kinh Sách (Qur'an được ban xuống cho Người) về Idris (Enoch). Quả thật, Y là một người tin tưởng tuyệt đối, là một vị Nabi.
57. TA đã đưa Y lên một nơi trên cao.
58. Những người đó đều là những người đã được Allah ban ân trong số các vị Nabi xuất thân từ con cháu của Adam, từ những người đã được TA chuyên chở trên chiếc tàu cùng với Nuh, từ con cháu của Ibrahim, của Israel, và từ những người đã được TA hướng dẫn và chọn lọc. Khi những lời mặc khải của Đấng Độ Lượng được đọc lên cho họ nghe thì họ phủ phục quỳ lạy và bật khóc.
59. Nhưng thời sau họ là một hậu thế bỏ bê lễ nguyện Salah và chạy theo dục vọng thấp hèn, nên họ sẽ phải đối diện với Ghaiya (tên của thung lũng trong Hỏa Ngục).
60. Trừ những ai biết ăn năn sám hối, có đức tin, và làm việc thiện tốt thì sẽ vào Thiên Đàng và sẽ không bị đối xử bất công bất cứ điều gì.
61. Các Ngôi Vườn Thiên Đàng Vĩnh Cửu mà Đấng Độ Lượng đã hứa với các bề tôi của Ngài tuy vô hình nhưng Lời Hứa của Ngài là điều chắc chắn sẽ được thể hiện.

62. Trong Thiên Đàng, họ sẽ không còn nghe thấy bất cứ lời lẽ khiếm nhã và thô tục nào mà toàn chỉ là những lời chúc tụng “Bằng an”. Và trong đó, họ sẽ được ban cho đầy đủ bổng lộc cả sáng lẫn chiều.
63. Đó là Thiên Đàng, nơi mà TA sẽ cho những người ngoan đạo trong đám bề tôi của TA thừa hưởng.
64. (Này Jibril, Ngươi hãy nói với Muhammad): “Chúng tôi (các Thiên Thần) chỉ xuống trần theo Mệnh Lệnh của Thượng Đế của Ngươi. Điều gì trước chúng tôi và điều gì sau chúng tôi và cả những gì ở giữa hai phần đó đều thuộc quyền định đoạt của Ngài. Và Thượng Đế của Ngươi không hề quên (bất cứ điều gì).”
65. Ngài là Thượng Đế của các tầng trời, trái đất và những gì giữa chúng. Bởi thế, các ngươi hãy thờ phượng Ngài, và các ngươi hãy kiên nhẫn trong việc thờ phượng Ngài. Quả thật, không có một ai (vật gì) sánh vai với Ngài (trong thờ phượng).
66. Và con người (vô đức tin nơi sự phục sinh) lên tiếng (bồn chột): “Chẳng lẽ khi chết rồi tôi sẽ được dựng sống lại thật ư?”
67. Chẳng lẽ con người không nhớ rằng chính TA đã tạo hóa ra y trước đây trong lúc y không là gì cả đó sao?
68. Thề bởi Thượng Đế của Ngươi (hỡi Muhammad), chắc chắn TA sẽ triệu tập họ lại và cả những tên Shaytan; rồi TA sẽ mang họ ra quỳ gối xung quanh Hòa Ngục (một cách nhục nhã).
69. Rồi TA sẽ lôi cổ từng tên cầm đầu bướng bỉnh nhất từ trong mỗi nhóm phái đã chống đối Đáng Độ Lượng (ra trình diện TA).
70. Rồi TA là Đáng biết rõ nhất ai trong bọn họ là kẻ đáng bị nung (trong Hòa Ngục).
71. Và chắc chắn không ai trong các ngươi (hỡi nhân loại) tránh khỏi việc đi qua chiếc cầu Sirat (được bắt ngang qua Hòa Ngục). Quyết định của Thượng Đế của Ngươi chắc chắn sẽ phải được thể hiện.
72. Rồi TA sẽ cứu rỗi những ai ngoan đạo và bỏ mặc những kẻ làm điều sai quấy quỳ gối trong đó (Hòa Ngục).

73. Và khi những Lời Mặc Khải Minh Bạch của TA được đọc cho họ nghe, những kẻ vô đức tin bảo những người có đức tin: “Trong hai nhóm chúng ta, nhóm nào là nhóm có địa vị tốt và đáng kính trọng nhất (trong thành phố Makkah này)?”
74. Trước họ đã có không biết bao thế hệ giàu có và hào nhoáng hơn đã bị TA hủy diệt.
75. Người (Muhammad) hãy nói: “Những ai lầm lạc, Đấng Độ Lượng sẽ mở rộng (sự lầm lạc) thêm cho họ mãi tới khi họ nhìn thấy điều mà họ đã được hứa, hoặc sẽ là hình phạt hoặc sẽ là Giờ Khắc Tận thế; lúc đó họ sẽ biết ai là kẻ có địa vị tồi tệ nhất và có quân lực yếu nhất.”
76. Allah sẽ ban thêm nguồn chỉ đạo cho những ai được hướng dẫn đúng đường. Và những việc làm thiện tốt sẽ mang lại phần thưởng tốt đẹp nhất cũng như sẽ mang lại kết quả phúc lành nhất ở nơi Thượng Đế của Người (Muhammad).
77. (Chắc có lẽ) Người (hỡi Muhammad,) đã thấy kẻ vô đức tin nơi những Lời Mặc Khải của TA khẳng định: “Chắc chắn tôi sẽ được ban cấp của cải và con cái (sau khi được phục sinh)”.
78. Há y đã nhìn thấu điều vô hình hay phải chăng y đã nhận được một Lời Cam Kết nào đó từ nơi Đấng Độ Lượng?
79. Sự việc chắc chắn không phải như thế! TA sẽ cho ghi sổ điều mà y nói và sẽ tăng thêm hình phạt đối với y.
80. TA sẽ thừa kế y về những gì y nói và y sẽ phải đến trình diện TA đơn độc một mình.
81. Họ (những kẻ đa thần) đã nhận lấy các thần linh khác ngoài Allah mục đích nhờ chúng phù hộ cho họ có được quyền uy và thế lực.
82. Sự việc chắc chắn không như họ đã tưởng! Những thần linh đó

sẽ phủ nhận sự thờ phượng của họ và chúng sẽ trở thành những kẻ chống lại họ.

83. Chẳng lẽ Người (Muhammad) không thấy việc TA đã gửi những tên Shaytan đến với những kẻ vô đức tin hầu xúi giục họ làm điều phản nghịch hay sao?
84. Cho nên, Người (Muhammad) chớ vội (cầu mong sự trừng phạt) giáng lên họ. Thật ra TA chỉ gia hạn cho họ một số ngày nhất định mà thôi.
85. Vào Ngày mà TA sẽ triệu tập những người ngoan đạo thành một phái đoàn đến trình diện Đấng Độ Lượng.
86. TA sẽ lừa những kẻ tội lỗi đến Hỏa Ngục như một đàn thú.
87. Họ không có quyền can thiệp cho nhau ngoại trừ người nào đã nhận từ Đấng Độ Lượng sự Giao Ước (đức tin nơi Ngài và nơi vị Thiên Sứ của Ngài).
88. Và họ (Do Thái, Thiên Chúa và một số kẻ đa thần) nói: “Đấng Độ Lượng đã có một đứa con trai.”
89. Quả thật các nguoi (hỡi những kẻ đã nói lời đó) đã mang đến một điều sàm bậy quá mức.
90. Các tầng trời gần như muốn vỡ tung, trái đất gần như muốn nứt ra làm hai và những quả núi gần như muốn sụp đổ từ lời nói đó.
91. Họ đã bịa đặt cho Đấng Độ Lượng có con trai.
92. Và thật không hợp lẽ chút nào khi cho rằng Đấng Độ Lượng có một đứa con trai.
93. Bởi quả thật tất cả những ai trong các tầng trời và trái đất đều đến trình diện Đấng Độ Lượng như một người bề tôi.
94. Quả thật, Ngài đã kiểm kê và đánh số họ một cách chính xác, (không điều gì của họ che giấu được Ngài).

95. Và vào Ngày Phục Sinh, từng người đơn lẻ đến trình diện Ngài.
96. Quả thật, những người có đức tin và làm điều thiện tốt sẽ được Đấng Độ Lượng yêu thương.
97. Quả thật, TA làm cho Nó (Qur'an) thành dễ dàng với chiếc lưỡi của Người (Muhammad) là để Người dùng Nó báo tin mừng cho những người ngoan đạo và cảnh báo đám người hay tranh cãi (hầu phủ nhận sự thật).
98. Đã có không biết bao thế hệ trước họ đã bị TA hủy diệt. Chắc chắn Người không tìm thấy một người nào của bọn họ hoặc nghe một lời xâm xi nào của họ.

20 - Taha^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ta. Ha⁽¹⁾.
2. (Hỡi Muhammad), TA (Allah) ban Qur'an xuống cho Người không phải để làm Người buồn khổ.
3. Mà để làm lời nhắc nhở cho những ai biết sợ (TA).
4. Nó được Mặc Khải từ Đấng đã tạo hóa trái đất và các tầng trời cao.
5. (Đó là) Đấng Độ Lượng an vị trên chiếc Ngai Vương.
6. Đấng mà mọi vật trong các tầng trời và mọi vật trên trái đất cũng như vạn vật nằm giữa chúng và những gì nằm sâu dưới lòng đất đều là của Ngài.
7. Dẫu Người (Muhammad) có nói lớn tiếng (hay nhỏ tiếng) thì Ngài vẫn luôn biết rõ những điều bí mật và thầm kín.
8. Allah là Đấng mà Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Ngài mang những tên gọi tốt đẹp nhất.
9. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad), Người có biết về câu chuyện của Musa (Moses) không?
10. Khi (Musa) nhìn thấy một ngọn lửa (ở đằng xa), Y bảo gia đình của mình: "Mọi người hãy tạm dừng chân ở đây. Ta sẽ đến chỗ ngọn lửa biết đâu có thể mang về cho mọi người một cục than hồng hoặc biết đâu có thể tìm thấy nơi đóng lửa đó một nguồn Chi Đạo."

(*) Taha (Taha).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

11. Nhưng khi Y tiến đến ngọn lửa thì bỗng có tiếng gọi: “Này hỡi Musa!”
12. “Quả thật TA là Thượng Đế của Ngươi. Nào, Ngươi hãy cởi giày của Ngươi ra bởi đích thực Ngươi đang ở nơi thung lũng Tuwa linh thiêng.”
13. “Và TA đã chọn Ngươi. Vì vậy, Ngươi hãy lắng nghe điều mặc khải.”
14. “Quả thật, TA là Allah. Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài TA cả. Cho nên, Ngươi hãy thờ phụng TA và hãy dâng lễ nguyện Salah để tưởng nhớ TA.”
15. “Quả thật Giờ Tận Thế đang tiến đến nhưng TA giữ kín nó để cho mỗi linh hồn sẽ được ân thưởng tùy theo sự nỗ lực và phần đầu của nó.”
16. “Vì vậy, Ngươi chớ để cho ai không có đức tin nơi Giờ Tận Thế và theo đuổi dục vọng của bản thân làm cho Ngươi xao lãng nó để rồi Ngươi sẽ bị hủy diệt.”
17. (Allah phán bảo Musa:) “Vật gì trong tay phải của Ngươi vậy, hỡi Musa?”
18. (Musa) nói: “Thưa, đó là chiếc gậy của bầy tôi, bầy tôi thường dùng nó để chống khi đi lại, bầy tôi cũng dùng nó để đập rụng lá cây cho đàn cừu của bầy tôi và bầy tôi dùng nó cho nhiều việc khác nữa.”
19. (Allah) phán bảo: Này Musa, Ngươi hãy ném chiếc gậy của Ngươi xuống!
20. Musa ném chiếc gậy xuống, nó liền biến thành một con rắn bò nhanh nhẹn.
21. (Allah) phán bảo (Musa): “Ngươi hãy cầm lấy nó và đừng sợ. TA sẽ làm cho nó trở lại nguyên trạng ban đầu.”
22. “Giờ Ngươi hãy áp bàn tay của Ngươi sát vào ba sườn của Ngươi, nó sẽ hiện ra trắng toát, không có gì đau đớn cả. (Đó là một phép lạ khác nữa (mà TA ban cho Ngươi)).”

23. “TA muốn trưng bày cho Ngươi thấy một số phép mầu vĩ đại của TA.”
24. “Ngươi hãy đi gặp Pha-ra-ông. Hắn thực sự đã nông cuồng quá mức.”
25. (Musa) thưa: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài nói rộng lòng ngực của bề tôi.”
26. “Xin Ngài làm cho công việc của bề tôi được thuận lợi.”
27. “Xin Ngài tháo cái gút (ngọng) ra khỏi chiếc lưỡi của bề tôi.”
28. “Để họ có thể hiểu được lời nói của bề tôi (khi bề tôi truyền đạt).”
29. “Và xin Ngài chỉ định từ gia đình của bề tôi một người phò tá cho bề tôi (trong công việc này).”
30. “Harun, người anh em của bề tôi.”
31. “Xin Ngài tăng cường sức mạnh cho bề tôi qua người anh em của bề tôi.”
32. “Và xin Ngài hãy để người anh em của bề tôi chia sẻ công việc cùng với bề tôi.”
33. “Để cả hai bề tôi có thể tán dương Ngài thật nhiều.”
34. “Cũng như để tưởng nhớ Ngài thật nhiều.”
35. “Quả thật Ngài luôn quan sát thấy bày tôi.”
36. (Allah) phán: “Hỡi Musa, quả thật những điều Ngươi yêu cầu đã được chấp thuận.”
37. “Quả thật, TA (Allah) đã ban ân huệ cho Ngươi (Musa) trong một lần khác.”
38. “Khi TA mặc khải cho mẹ của Ngươi những gì được mặc khải (về việc bảo vệ Ngươi khỏi kế hoạch giết chóc của Pha-ra-ông):”
39. “Ngươi hãy đặt nó (Musa) vào chiếc rương và hãy thả nó xuống sông; dòng sông sẽ đẩy nó dạt vào bờ; kẻ thù của TA và cũng là kẻ thù của hắn (Pha-ra-ông) sẽ vớt lấy nó.” TA đã ban cho Ngươi

(Musa) tình thương từ nơi TA và để Người được nuôi dưỡng dưới mắt của TA.

40. “Khi người chị của Người lẻo đẻo đi theo và nói: Quý ngài có muốn tôi chỉ cho quý ngài một người chăm sóc tốt cho đứa bé không? Thế là TA đã mang Người trả lại cho mẹ của Người để đôi mắt của mẹ Người trở lại vui tươi và không buồn lo nữa. Và Người đã giết chết một người nhưng TA đã cứu Người ra khỏi cảnh nguy khốn đó và TA đã thử thách Người với một sự thử thách lớn. Người đã phải sống lưu vong nhiều năm cùng với người dân Madyan, rồi (giờ đây) Người đến đây như đã định, hỡi Musa!”
41. “TA đã chọn Người cho công việc rao truyền Bức Thông Điệp của TA.”
42. “(Này Musa), Người và người anh em của Người hãy lên đường mang theo các phép lạ của TA, và cả hai chớ đừng xao lãng việc trông nhớ TA.”
43. “Hai người hãy đi gặp Pha-ra-ông. Quả thật, hắn đã nông cuồng quá mức.”
44. “Tuy nhiên, hai người hãy ăn nói với hắn bằng lời lẽ nhã nhặn mong rằng hắn sẽ lưu ý đến lời cảnh tỉnh hoặc sẽ biết kính sợ.”
45. Cả hai (Musa và Harun) thưa: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Quả thật, bầy tôi sợ rằng hắn (Pha-ra-ông) sẽ có hành động quá quắt hoặc tàn bạo với bầy tôi.”
46. (Allah) phán: “Hai người đừng sợ! Quả thật TA luôn ở cùng với hai người. TA nghe và thấy (hết mọi việc).”
47. “Nào, hai người hãy đi gặp hắn và bảo: Quả thật chúng tôi là Sứ Giả của Thượng Đế của ngài. Xin ngài hãy để cho con cháu của Israel ra đi với chúng tôi và xin ngài đừng trừng phạt họ (bằng việc tàn sát những đứa con trai của họ). Chúng tôi thực sự đến gặp ngài với một phép lạ từ Thượng Đế của ngài. Và sự bằng an đến với ai đi theo chỉ đạo.”

48. “Chúng tôi thực sự đã được mặc khải cho biết rằng sự trừng phạt sẽ giáng xuống những ai phủ nhận và quay lưng (với những gì mà các vị Thiên Sứ của Ngài mang đến).”
49. (Pha-ra-ông) nói: “Thế ai là Thượng Đế của hai ngươi, hỡi Musa?”
50. Musa đáp: Thượng Đế của chúng tôi là Đấng đã ban cho vạn vật hình thể rồi hướng dẫn.
51. (Pha-ra-ông) bảo: “Thế đối với những người (phủ nhận) thuộc thế hệ trước thì sao?”
52. (Musa) đáp: “Sự việc đó thuộc về kiến thức ở nơi Thượng Đế của Tôi được ghi chép trong Kinh Sách được lưu trữ ở nơi Ngài; Thượng Đế của Tôi không nhầm lẫn cũng không hề quên.”
53. (Ngài là) Đấng đã làm trái đất thành một nơi an cư cho các ngươi, Đấng đã mở ra cho các ngươi những con đường thông thương qua lại trên trái đất và đã ban nước mưa từ trên trời xuống cho các ngươi; TA dùng nó để làm mọc ra đủ loại cây cối và thảo mộc, từng cặp khác nhau.
54. Các ngươi hãy ăn và nuôi gia súc của các ngươi. Quả thật, trong sự việc đó là các dấu hiệu cho những người thông hiểu.
55. Từ đất bụi TA đã tạo hóa các ngươi, TA sẽ hoàn các ngươi trở lại thành đất bụi và cũng từ đất bụi TA sẽ đưa các ngươi trở ra một lần nữa.
56. Và quả thật TA đã phơi bày cho hần (Pha-ra-ông) thấy tất cả phép lạ và bằng chứng của TA nhưng hần đã phủ nhận và chối bỏ.
57. Hần bảo: “Này Musa, có phải ngươi mang các pháp thuật này đến với ý định muốn đuổi bọn ta ra khỏi lãnh thổ của bọn ta đúng không?”
58. “Bọn ta cũng có thể mang đến pháp thuật tương tự để so tài với Ngươi. Nào, Ngươi hãy định một điểm hẹn tại một nơi cho bọn ta và Ngươi, bọn ta và Ngươi chớ dùng lời hẹn!”

59. (Musa) nói: “Hẹn quý ngài vào Ngày Đại Hội và quý ngài hãy triệu tập dân chúng vào lúc mặt trời đã lên cao khoảng một sào.”
60. Vậy là Pha-ra-ông lui về, tính toán kế hoạch rồi đến nơi hẹn.
61. Musa bảo họ (những pháp sư của Pha-ra-ông): “Quý ngài hãy coi chừng, chớ đặt điều nói dối rồi đổ thừa cho Allah sợ rằng Ngài sẽ tiêu diệt quý ngài bằng một hình phạt. Quả thật kẻ ngụy tạo chắc chắn sẽ thất bại.”
62. Rồi họ bàn cãi với nhau về công việc của họ và giấu kín cuộc mật nghị.
63. Họ bảo nhau: “Hai tên này đúng thật là hai tên phù thủy, chúng muốn dùng pháp thuật để đuổi các người ra khỏi lãnh thổ của các người và chúng muốn xóa bỏ lối sống cao quý của các người.”
64. “Bởi thế, các người hãy hợp sức của các người lại trong kế hoạch rồi tiến lên sắp xếp theo đội ngũ chỉnh tề. Hôm nay, ai cao tay hơn chắc chắn sẽ là kẻ chiến thắng.”
65. (Những tên pháp sư của Pha-ra-ông) nói (với Musa): “Này Musa, ngươi ném xuống trước hay bọn ta là người đầu tiên ném xuống?”
66. (Musa) đáp: “Không, quý vị hãy ném xuống trước.” Thế là bằng pháp thuật, họ đã gây ảo giác làm cho Musa nhìn thấy những sợi dây cũng như những chiếc gậy của họ đang cử động.
67. Musa đâm ra sợ hãi trong lòng trước (những gì họ thể hiện).
68. TA (Allah) phán bảo (Musa): “Ngươi đừng sợ! Chắc chắn Ngươi cao tay hơn.”
69. “Ngươi hãy ném chiếc gậy trong tay phải của ngươi xuống, nó sẽ nuốt hết những vật mà họ đã làm ra. Quả thật, vật mà họ đã làm chẳng qua chỉ là trò ảo thuật. Và nhà ảo thuật sẽ không thành công dù từ đâu đến đi chẳng nữa.”
70. Thế rồi những tên pháp sư hạ mình xuống phủ phục. Họ nói: “Chúng tôi tin tưởng nơi Thượng Đế của Harun và Musa.”
71. (Thấy thế, Pha-ra-ông giận dữ) quát: “Các ngươi bạo gan dám tin nơi hần trước khi ta cho phép các ngươi ư? Chính hần là tên

cầm đầu của các ngươi nên hẳn đã dạy các ngươi pháp thuật! Chắc chắn ta sẽ cho chặt tay và chân của các ngươi mỗi bên một cái; chắc chắn ta sẽ đóng đinh các ngươi trên thân cây chà là để các ngươi biết ai trong hai bên sẽ trừng phạt dữ dội và lâu hơn.”

72. (Các tên pháp sư của Pha-ra-ông) đáp: “(Giờ) chúng tôi sẽ không bao giờ xem ngài trọng hơn những bằng chứng rõ rệt đã đến với chúng tôi và cũng không xem ngài trọng hơn Đấng đã sáng tạo ra chúng tôi. Cho nên, ngài cứ quyết định làm điều gì ngài muốn; bởi quả thật, ngài cũng chỉ có thể định đoạt điều gì liên quan đến đời sống trần tục này mà thôi!”
73. “Quả thật, chúng tôi đã tin nơi Thượng Đế của chúng tôi. Chúng tôi mong rằng Ngài sẽ tha thứ cho chúng tôi về tội lỗi của chúng tôi và những hành vi phù phép của trò ảo thuật mà ngài đã bắt ép chúng tôi làm. Bởi vì Allah là Đấng Ưu Việt và Vĩnh Cửu.”
74. Quả thật, người nào đến trình diện Thượng Đế của y như một kẻ tội lỗi thì chắc chắn Hỏa Ngục sẽ dành cho y, y sẽ không thể chết và cũng sẽ không thể sống trong đó.
75. Còn người nào đến trình diện Ngài như một người có đức tin và hành thiện thì họ sẽ là những người được ban thưởng cấp bậc ưu hạng.
76. Những Ngôi Vườn Thiên Đàng Vĩnh Cửu, bên dưới có các dòng sông chảy. Họ sẽ sống mãi trong đó. Và đó là phần thưởng của những ai đã thanh lọc bản thân mình (khỏi vết bẩn của tội lỗi).
77. Quả thật, TA đã mặc khải cho Musa: “Ngươi hãy đưa các bầy tôi của TA ra đi trong đêm và Ngươi hãy đánh (chiếc gậy của Ngươi xuống) để làm thành một con đường khô ráo cho họ băng qua biển. Ngươi chớ sợ bị đuổi kịp và cũng chớ lo (bị chết chìm).”
78. Rồi Pha-ra-ông cùng quân lính của hắn đuổi theo họ (Musa và người dân Israel) nhưng sóng biển đã bao phủ và nhấn chìm toàn bộ (Pha-ra-ông và quân lính của hắn).
79. Pha-ra-ông đã đưa dân chúng của hắn lạc lối và đã không hướng dẫn họ.

- 80.** Hỡi dân Israel! TA (Allah) đã giải cứu các ngươi khỏi kẻ thù của các ngươi, TA đã giao ước với các ngươi ở phía bên phải của ngọn núi At-Tur, và TA đã ban Al-man (loại thức uống như mật ong) và chim cút xuống cho các ngươi.
- 81.** Các ngươi hãy dùng các món thực phẩm tốt lành mà TA đã ban cấp cho các ngươi và các ngươi chớ quá mức trong sự việc đó để rồi cơn giận của TA sẽ giáng lên các ngươi; và người nào mà cơn giận của TA giáng nhằm phải y thì chắc chắn y sẽ bị diệt vong.
- 82.** Nhưng TA chắc chắn sẽ tha thứ cho những ai biết ăn năn sám hối và có đức tin đồng thời làm việc thiện tốt rồi theo đúng sự hướng dẫn.
- 83.** (Allah phán bảo khi Musa đến): “Điều gì làm Ngươi vội vã đến đây trước người dân của Ngươi, hỡi Musa?”
- 84.** (Musa) thưa: “Lạy Thượng Đế của bè tôi, họ theo sát dấu chân của bè tôi; bè tôi nhanh chóng đến trình diện Ngài để mong Ngài hài lòng.”
- 85.** (Allah) phán: “Quả thật, TA đã thử thách đám dân của Ngươi sau khi Ngươi ra đi bỏ lại họ, và tên Samiri đã dắt họ lạc lối.”
- 86.** Thế là Musa quay trở về gặp người dân của Y trong tâm trạng vừa tức giận vừa buồn lo. Y bảo: “Này hỡi dân ta! Chẳng lẽ Thượng Đế của các người đã không hứa với các người một lời hứa tốt đẹp hay sao? Phải chăng lời hứa của Ngài đã quá lâu đối với các người hay là các người muốn cơn tức giận của Thượng Đế của các người sẽ giáng xuống các người nên các người đã phản lại lời hứa với Ta?”
- 87.** Họ đáp: “Chúng tôi nào đâu bội ước với Người nhưng vì chúng tôi bị bắt vác nặng nữ trang của toàn dân cho nên chúng tôi đã ném chúng (vào lò nấu kim loại) theo đề xuất của Samiri.”
- 88.** Thế là y đúc ra cho họ một con bò tơ, thân hình của nó phát ra tiếng rống. Rồi họ bảo: “Đây là thần linh của các người và là thần linh của Musa nhưng (Musa) đã quên.”

89. Há họ đã không nhận thấy nó (con bò đực đúc kia) không trả lời họ được tiếng nào, nó không thể hãm hại được họ và cũng không mang lợi gì được cho họ?
90. Và quả thật Harun đã bảo họ trước đó: “Hỡi dân ta! Các người chỉ bị thử thách bởi nó và quả thật Thượng Đế của các người là Đấng Độ Lượng. Bởi thế, các người hãy nghe theo Ta và tuân lệnh Ta.”
91. Họ nói: “Chúng tôi sẽ không bao giờ ngưng thờ nó (con bò) cho tới khi Musa trở về gặp chúng tôi.”
92. (Musa) bảo (người anh em của Y): “Này Harun! Điều gì cản anh ngăn họ khi thấy họ lầm lạc?”
93. “Sao anh không tuân theo Tôi? Có phải anh đã làm trái lệnh Tôi đúng không?”
94. (Harun) đáp: “Hỡi em trai của Ta! Em chớ nắm râu và đầu của Ta! Quả thật, Ta đã sợ việc em sẽ nói ‘Ta đã gây chia rẽ giữa con cháu của Israel và đã không thi hành lời dặn của em’.”
95. (Musa) bảo (Samiri): “Này Samiri, mục đích của ngươi là gì?”
96. (Samiri) nói: “Tôi đã thấy điều mà họ không thấy. Cho nên, tôi đã hốt một nắm (đất) nơi dấu chân (ngựa) của Thiên Sứ (Jibril) và ném nó (lên con bò đực). Tâm trí của tôi đã xúi giục tôi như thế.”
97. (Musa) nói với (Samiri): “Ngươi hãy rút đi! Quả thật trong suốt cuộc đời này, ngươi sẽ nói “Chớ chạm đến mình tôi!”, (một hình phạt dành cho ngươi), và ngươi sẽ gặp một sự hứa hẹn (ở Ngày Sau về sự trừng phạt khủng khiếp) mà ngươi sẽ không bao giờ tránh khỏi. Và bây giờ ngươi hãy mở to mắt ra nhìn thần linh của ngươi, vật mà ngươi đã thờ cúng (ngoài Allah); chắc chắn bọn ta sẽ đốt nó thành tro rồi vãi tung nó xuống biển.”
98. Quả thật, Thượng Đế của các ngươi chỉ có một mình Allah, Ngài là Đấng mà ngoài Ngài không có một Thượng Đế đích thực nào khác. Và sự Hiểu Biết của Ngài bao quát hết mọi thứ.

99. Tương tự, TA (Allah) kể lại cho Người (Muhammad) một vài thông tin về các sự việc xảy ra trước đây. Và quả thật, chính TA đã ban cho Người từ nơi TA (Kinh Qur'an) làm Lời Nhắc Nhớ.
100. Ai lánh xa Nó (Kinh Qur'an này) thì sẽ gánh nặng tội lỗi vào Ngày Phán Xét.
101. Họ sẽ mãi mãi ở trong (sự trừng phạt) đó. Thật tồi tệ cho họ vào Ngày Phán Xét khi phải gánh nặng tội lỗi.
102. Ngày mà tiếng Còi sẽ được hạ lên; Ngày đó, TA sẽ triệu tập những kẻ tội lỗi và họ trở nên xanh mặt (vì sợ hãi).
103. Họ xâm xì bàn tán: “Các anh ở lại (cõi Barzakh) chỉ khoảng chừng mười ngày thôi đúng không?”
104. TA biết rõ những điều họ xâm xì bàn tán. Và một người có óc suy đoán tốt nhất trong bọn họ bảo: “Có thể các anh đã ở lại (nơi cõi Barzakh này) chỉ khoảng một ngày thôi.”
105. Và họ hỏi Người (Muhammad) về những quả núi. Người hãy nói: “Thượng Đế của Ta sẽ búng chúng lên và làm cho chúng thành bụi bay tứ tán.”
106. Rồi Ngài sẽ để cho nó (mặt đất) thành bình địa.
107. Nơi đó, người (hỡi người quan sát) sẽ thấy không có gì quanh co và lỗi lẫm.
108. Vào Ngày đó, nhân loại sẽ đi theo vị Hô Gọi (đến nơi triệu tập), không ai có quyền không nghe theo, và những tiếng nói sẽ tắt lịm đi trước Đấng Độ Lượng cho nên (lúc đó) sẽ không còn nghe thấy gì ngoài tiếng xâm xì.
109. Vào Ngày đó, sự can thiệp sẽ trở nên vô ích ngoại trừ ai được Đấng Độ Lượng cho phép và được Ngài chấp thuận cho y mở lời (can thiệp).
110. Ngài (Allah) biết rõ điều gì trước họ (nhân loại) và điều gì sau họ nhưng họ thì không biết một tí gì về chúng cả.

111. Những gương mặt sẽ gục xuống trước Đấng Hằng Sống, Đấng Chi Phối và Nuôi Dưỡng; và ai gánh nặng tội lỗi trên lưng chắc chắn sẽ thua thiệt.
112. Ai làm việc thiện tốt và có đức tin thì sẽ không lo sợ bị đối xử bất công và mất phần.
113. Và TA (Allah) đã ban Qur'an xuống bằng tiếng Ả-rập đúng như thế và TA đã giảng giải cặn kẽ trong đó những lời cảnh báo mong rằng họ biết sợ (TA) hoặc Nó sẽ làm cho họ lưu tâm.
114. Allah là Đấng Tối Cao, Đức Vua Đích Thực. Và Người (Muhammad) chớ hấp tấp với Qur'an trước khi việc mặc khải Nó sẽ hoàn tất cho Người, mà Người hãy cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài ban thêm kiên thức cho bề tôi.”
115. Và quả thật, TA đã giao ước với Adam trước đây nhưng Y đã quên (nên đã ăn cây cấm); và TA thấy Y không cương quyết (trong việc duy trì giao ước).
116. Và Người (Muhammad) hãy nhớ lại khi TA phán với các Thiên Thần: “Các người hãy quỳ lạy trước Adam!” Họ liền quỳ lạy ngoại trừ Iblis, hắn đã từ chối (một cách ngạo mạn.)
117. Thế là TA phán bảo (Adam): “Hỡi Adam! Quả thật đây là kẻ thù của Người và vợ của Người. Vì vậy, chớ để cho hắn đưa hai người ra khỏi Thiên Đàng để rồi Người sẽ chịu đau khổ.”
118. “Quả thật, trong đó (Thiên Đàng) Người sẽ không đói và cũng không trần truồng.”
119. Quả thật trong đó Người sẽ không khát và cũng không chịu cảnh nóng nực.
120. Nhưng Shaytan đã thi thảo với Y. Hắn bảo: “Hỡi Adam! Người có muốn ta đưa người đến Cây Vĩnh Cửu và một vương quốc sẽ không bao giờ điều tàn không?”
121. Vậy là cả hai đã ăn trái của cây đó. Bởi thế phần kín đáo của hai người họ đã lộ ra. Lập tức hai người vội khâu lá cây của Thiên

Đàng để che kín thân lại. Do Adam bất tuân Thượng Đế của Y nên đã làm lạc.

- 122.** Rồi Thượng Đế của Y chọn Y. Ngài đã quay lại tha thứ và hướng dẫn Y.
- 123.** (Allah) phán với (Adam và Hauwa'): "Cả hai người (và Iblis) hãy đi xuống khỏi đó (Thiên Đàng), thù hằn lẫn nhau. Nhưng nếu có Chi Đạo từ TA đến cho các người, ai theo Chi Đạo của TA thì sẽ không làm lạc cũng không bất hạnh."
- 124.** "Và ai quay lưng với thông điệp nhắc nhở của TA thì chắc chắn sẽ sống một cuộc sống eo hẹp (bất an, khổ tâm) và vào Ngày Phán Xét TA sẽ phục sinh y trở thành mù lòa."
- 125.** (Kẻ quay lưng với thông điệp nhắc nhở) sẽ nói: "Lạy Thượng Đế của bề tôi, tại sao Ngài dựng bề tôi sống lại mù lòa trong lúc trước đây bề tôi hãy còn nhìn thấy?"
- 126.** (Allah) phán: "Nhu thế đó! TA đã mang đến cho người các Lời Mặc Khải của TA nhưng người đã quên Nó; và Ngày nay người bị bỏ quên trở lại giống như thế."
- 127.** Và TA đáp trả xứng đáng cho ai vượt quá mức giới hạn và không tin tưởng nơi các Lời Mặc Khải của Thượng Đế của y đúng như thế. Và chắc chắn sự trừng phạt ở Đồi Sau sẽ khắc nghiệt và dai dẳng hơn.
- 128.** Há không là một Chi Đạo cho họ hay sao việc TA đã tiêu diệt không biết bao nhiêu thế hệ trước họ, chủ nhân của các căn nhà mà họ đang bước đi? Quả thật nơi sự việc đó là những dấu hiệu cho những người biết suy ngẫm.
- 129.** Nếu không vì một Lời phán của Thượng Đế của Người đã được tuyên bố và một thời hạn đã được ấn định thì chắc chắn (hình phạt) đã xảy ra (cho họ) rồi.
- 130.** Thế nên, Người (Muhammad) hãy kiên nhẫn với những lời của họ và Người hãy tán dương, ca ngợi Thượng Đế của Người trước

lúc mặt trời mọc cũng như trước lúc mặt trời lặn; và Người hãy tán dương Ngài vào các thời khắc của ban đêm, vào giờ giấc đầu và cuối của ban ngày mong rằng Người sẽ hài lòng (với phần thưởng từ nơi Allah).

- 131.** Và Người (Muhammad) chớ trở mắt nhìn những thứ mà TA đã ban cấp cho họ hưởng thụ, sự lộng lẫy hào nhoáng của đời sống trần tục chỉ là những thứ mà TA dùng để thử thách họ mà thôi. Quả thật, những thiên lộc từ nơi Thượng Đế của Người mới tốt lành và bền vững.
- 132.** Người hãy ra lệnh cho người nhà của Người dâng lễ nguyện Salah và Người hãy kiên nhẫn. TA không đòi hỏi Người bổng lộc; Chính TA cung cấp nó cho Người. Và kết cuộc tốt đẹp chỉ dành cho những người ngoan đạo.
- 133.** (Những kẻ vô đức tin) nói: “Tại sao (Muhammad) không mang đến cho chúng ta một bằng chứng từ Thượng Đế của Y?” Chẳng lẽ những điều ghi trong các Tờ Kinh trước (Tawrah và Injil) đã không là một bằng chứng rõ rệt cho họ ư?
- 134.** Nếu TA (Allah) hủy diệt họ bằng sự trừng phạt trước khi (Qur’an được mặc khải) thì chắc chắn họ sẽ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Sao Ngài không cử một Sứ Giả đến với bầy tôi để bầy tôi có dịp tuân theo các Lời Mặc Khải của Ngài trước khi bầy tôi bị hạ nhục và bị trừng phạt?”
- 135.** Người (Muhammad) hãy nói (với những kẻ phủ nhận này): “Tất cả đều mong đợi (sự phán xét của Allah); cho nên các người hãy cứ chờ đợi. Rồi đây các người sẽ sớm biết ai mới là người đi theo con đường bằng phẳng và được hướng dẫn đúng đường.”

21 - Al-Ambiya'^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Việc xét xử nhân loại (vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng) đang đến gần nhưng họ vẫn ngoảnh mặt làm ngơ.
2. Bất cứ điều nhắc nhở mới nào từ Thượng Đế của họ đến với họ, họ đều chỉ nghe nó với thái độ bỡn cợt.
3. Trái tim của họ thờ ơ. Những kẻ sai quấy đã hội đàm bí mật: “Chẳng phải kẻ này cũng chỉ là một người phạm giống như các người sao? Chẳng lẽ các người bị mê hoặc bởi pháp thuật của hắn trong lúc các người nhận thức rõ (rằng hắn cũng chỉ là người phạm ư)?”
4. (Thiên Sứ Muhammad) bảo họ: “Thượng Đế của Ta biết rõ từng lời nói trong các tầng trời và trái đất bởi Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.”
5. (Họ bối rối về những gì Thiên Sứ Muhammad mang đến, có lúc họ bảo: “Toàn là những giấc mộng lộn xộn” (Có lúc họ bảo): “Không, hắn chỉ bịa đặt ra mà thôi” (Và có lúc họ lại bảo): “Không, hắn là một nhà thơ; chúng ta hãy bảo hắn mang đến cho chúng ta một phép lạ giống như những cái đã được ban cấp cho các vị Thiên Sứ trước kia (nếu như hắn nói thật).”
6. Trước họ, các thị trấn đã bị TA tiêu diệt đều đã không có đức tin. Chẳng lẽ họ sẽ có đức tin hay sao?
7. Và trước Người (Thiên Sứ Muhammad), những Sứ Giả mà TA đã cử đến đều là những người đàn ông phạm tục được TA mặc khải. Cho nên, các người hãy hỏi những người của Kinh Sách nếu các người không biết.

(*) Al-Ambiya' (Các Vị Nabi)

8. Và TA đã không làm cho họ (các Sứ Giả của TA) thành một cơ thể không ăn uống và họ cũng không phải là những người bất tử.
9. Rồi TA đã hoàn tất Lời hứa đối với họ. TA đã cứu sống họ và những ai mà TA muốn. Và TA đã tiêu diệt những kẻ tội lỗi và phản nghịch.
10. Quả thật, TA đã ban xuống cho các người một Kinh Sách (Qur'an), trong đó, là nguồn nhắc nhở cho các người. Thế chẳng lẽ các người không hiểu (điều đó) ư?
11. Đã biết bao thị trấn bị TA tiêu diệt vì đã làm điều sai quấy, và sau họ, TA đã tạo ra một đám người khác!
12. (Những kẻ bị tiêu diệt đó), khi họ thấy sự trừng phạt của TA thì họ sợ hãi bỏ chạy tán loạn.
13. Các người đừng bỏ chạy, hãy trở lại với những thứ mà các người đã sống xa hoa và những mái nhà tiện nghi của các người, mong rằng các người sẽ bị tra hỏi.
14. Họ kêu than: “Ôi thật khốn khổ thay! Chúng tôi thực sự là những kẻ đã làm điều sai quấy (vì đã vô đức tin nơi Allah).”
15. Tiếng kêu than của họ vẫn dai dẳng mãi cho tới khi TA san bằng họ như một cánh đồng sau mùa gặt hái.
16. TA không tạo hóa các tầng trời và trái đất cũng như vạn vật giữa chúng để chơi vui (một cách vô ích).
17. Nếu TA muốn có một thú tiêu khiển và TA thực sự muốn làm điều đó thì chắc chắn TA đã lấy nó từ nơi TA.
18. Không! TA lấy Chân Lý chơi sự ngụy tạo, Chân Lý đập mạnh vào sự ngụy tạo làm cho sự ngụy tạo vỡ tan. Thật khốn thay cho các người về những điều mà các người đã mô tả (không đúng về TA)!
19. Bất cứ ai trong các tầng trời và trái đất đều thuộc về Ngài (Allah). Và bất cứ ai ở nơi Ngài (các Thiên Thần) đều không ngạo mạn và không biết mệt mỏi trong việc thờ phượng Ngài.
20. Họ không ngừng ca tụng và tán dương Ngài cả đêm lẫn ngày (không biết chán nản).

21. Họ (những kẻ thờ đa thần) đã tôn thờ (ngoài Allah) các thần linh từ trái đất trong khi chúng không có bất cứ quyền năng phục sinh nào.
22. Nếu trong các tầng trời và trái đất thực sự có những thần linh khác ngoài Allah thì các tầng trời và trái đất chắc chắn sẽ sụp đổ. Cho nên, Allah, Thượng Đế của Chiếu Ngai Vương, tối cao và trong sạch khỏi những điều mà họ đã mô tả (về Ngài).
23. Ngài sẽ không bị ai chất vấn về việc Ngài làm còn họ mới là những kẻ sẽ bị Ngài chất vấn.
24. Họ đã thờ phượng những thần linh khác ngoài Ngài (Allah). Người (hỡi Thiên Sứ) hãy bảo họ: “Các người hãy đưa ra bằng chứng của các người (về việc các thần linh đó đáng được thờ phượng) xem nào! Còn đây (Kinh Sách được ban xuống cho Ta) là Bức Thông Điệp nhắc nhở cho người nào theo Ta và là điều nhắc nhở cho những người trước Ta.” Không! Đa số bọn họ đều không biết sự thật nên họ đã quay lưng với nó.
25. Không một Sứ Giả nào được cử phái đến trước Người mà lại không được TA mặc khải cho y rằng không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài TA nên chỉ hãy thờ phượng riêng một mình TA.
26. (Những kẻ thờ đa thần) nói: “(Các Thiên Thần) là những đứa con gái của Đấng Độ Lượng.” Ngài tối cao và trong sạch khỏi những điều họ nói! Không! Tất cả đều là những bẻ tội vinh dự (của Ngài).
27. Họ không dám qua mặt Ngài bất cứ lời nói nào và họ chỉ luôn làm theo mệnh lệnh của Ngài.
28. Ngài biết điều gì trước họ và điều gì sau họ và họ không can thiệp giùm cho ai được ngoại trừ cho người nào mà Ngài ưng thuận. Và họ luôn sợ Ngài.
29. Trong số họ, ai dám tự xưng “ta là thần linh ngoài Ngài” thì sẽ bị TA trừng phạt bằng Hoả Ngục. TA trừng phạt những kẻ làm điều sai quấy tương tự như thế.

30. Lẽ nào những kẻ vô đức tin không nhận thấy rằng các tầng trời và trái đất quện lại với nhau trước khi TA chế chúng ra làm đôi hay sao? Và TA đã tạo mọi sinh vật từ nước, lẽ nào chúng không tin ư?
31. TA đã đặt trên trái đất những quả núi kiên cố để giữ trái đất không rung chuyển với họ (cư dân của trái đất) và TA đã làm ra nơi trái đất các con đường, mong rằng họ được hướng dẫn.
32. TA đã làm bầu trời như một cái lọng che được canh giữ kỹ càng. Nhưng họ (những kẻ thờ đa thần) ngoảnh mặt làm ngơ trước những dấu hiệu của nó.
33. Ngài (Allah) là Đấng đã tạo hóa ban đêm và ban ngày, mặt trời và mặt trăng, mỗi vật đều bơi trong quỹ đạo (được định sẵn).
34. Trước Người (hỡi Thiên Sứ), TA đã không làm cho một người phạm nào sống bất tử cả. Lẽ nào Người chết đi thì chúng vẫn sống bất tử ư?
35. Mỗi một linh hồn đều phải ném cái chết; TA thử thách các người với điều xấu và điều tốt. Và các người đều sẽ được đưa trở về trình diện TA.
36. Khi những kẻ vô đức tin thấy Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad), họ chỉ muốn chế giễu Người: “Đây có phải là kẻ đã miệt thị những thần linh của các người đúng không?” Và khi nghe nhắc đến Đấng Độ Lượng thì họ trở nên vô đức tin.
37. Con người được tạo ra vốn nôn nóng. TA sẽ sớm cho các người (hỡi những kẻ thờ đa thần) thấy những bằng chứng (sự trừng phạt) của TA. Cho nên, các người không cần giục nó mau đến làm gì.
38. Họ (những kẻ vô đức tin) nói với (những người Muslim): “Bao giờ lời hứa này sẽ xảy ra nếu các người nói thật?”
39. Nếu những kẻ vô đức tin biết được thời khắc mà họ không thể đưa mặt và lưng của họ tránh khỏi Hỏa Ngục cũng như không được ai giúp đỡ (thì chắc chắn họ sẽ không giục sự trừng phạt mau đến).

40. Chắc chắn (sự trừng phạt) sẽ xảy đến với họ một cách bất ngờ khiến họ bàng hoàng không kịp trở tay và chắc chắn họ không được tri hoãn thêm bất cứ thời khắc nào nữa.
41. Quả thật, các Sứ Giả trước Ngươi (hỡi Thiên Sứ) đã từng bị giễu cợt và nhạo báng nhưng (sự trừng phạt) sẽ vây hãm những kẻ chế giễu bởi những điều mà họ đã thường bôn cợt và trêu đùa.
42. Ngươi hãy bảo họ (hỡi Thiên Sứ Muhammad!): “Ai sẽ canh giữ an toàn cho các người cả đêm lẫn ngày khỏi Đấng Độ Lượng (khi Ngài giáng xuống sự trừng phạt)?” Không, trước Lời Nhắc Nhở của Thượng Đế của họ, họ luôn ngoảnh mặt quay đi.
43. Hay lẽ nào họ có những thần linh ngoài TA đứng ra che chở họ tránh khỏi (sự trừng phạt của) TA? (Những thần linh đó) sẽ không thể tự cứu lấy mình và cũng không tự bảo vệ bản thân tránh khỏi TA được.
44. Không! TA chỉ để mặc những kẻ (vô đức tin) này và cha mẹ của họ hưởng lạc cho đến khi tuổi thọ của họ dài thêm mà thôi. Lẽ nào họ đã không thấy việc TA đã đến tận đất đai của họ và thu hẹp dần ranh giới của nó lại? Lẽ nào họ sẽ chiến thắng?
45. Ngươi hãy nói (hỡi Thiên Sứ Muhammad!): “Quả thật, ta chỉ cảnh báo các người (hỡi nhân loại) theo Lời Mặc Khải.” Tuy nhiên, kẻ điếc sẽ không nghe được tiếng gọi dù y có được cảnh báo đi chăng nữa.
46. Nhưng nếu có một lần hơi trừng phạt của Thượng Đế của Ngươi chạm đến họ thì chắc chắn họ sẽ kêu than: “Ôi, thật khổ thân chúng tôi! Chúng tôi thực sự đã là những kẻ sai quấy.”
47. Rồi đây TA sẽ thiết lập các bàn cân công lý vào Ngày Phán Xét. Lúc đó sẽ không có một linh hồn nào bị đối xử bất công về bất cứ điều gì, cho dù một điều gì đó chỉ bằng sức nặng của một hạt cải thì TA cũng sẽ mang nó ra (để phân xử công minh). Và một mình TA thôi đủ thanh toán (các việc làm của đám bầy tôi của TA).

48. Quả thật, TA đã ban cho Musa và Harun (Kinh Tawrah) làm tiêu chuẩn phân biệt đúng sai, làm nguồn ánh sáng (để hướng dẫn) và làm một thông điệp nhắc nhở cho những người ngoan đạo.
49. (Đó là) những người sợ Thượng Đế của họ dù không nhìn thấy Ngài và khiếp sợ Giờ Tận Thế.
50. Đây (Qur'an) là nguồn nhắc nhở ân phúc mà TA đã ban xuống. Lẽ nào các ngươi lại phủ nhận Nó?
51. Quả thật trước đây TA đã ban cho Ibrahim sự nhận thức đúng sai và TA biết rõ về Y.
52. Khi Y nói với cha và người dân của Y: “Đây, những thứ hình tượng mà các người sùng bái là gì chứ?”
53. Họ bảo: “Bọn ta thấy cha mẹ của bọn ta thờ cúng chúng.”
54. (Ibrahim) bảo: “Các người và cha mẹ của các người, tất cả, thật sự đều đã lầm lạc một cách quá rõ ràng.”
55. Họ nói: “Ngươi nói thật hay đùa giỡn với bọn ta đây?”
56. (Ibrahim) nói: “Đúng vậy, Thượng Đế của các người là Thượng Đế của các tầng trời và trái đất, Đấng đã sáng tạo ra chúng (còn những gì các người thờ phượng chẳng có bất cứ quyền năng nào trong sự việc đó cả). Và tôi là một trong những người làm chứng cho điều đó.”
57. (Ibrahim) nói (trong lòng): “Thề bởi Allah, chắc chắn tôi sẽ lên kế hoạch đập phá những bức tượng của các người sau khi các người quay đi.”
58. (Đúng như kế hoạch) Ibrahim đã đập phá chúng, chỉ chừa lại bức tượng lớn nhất, (Y làm thế) để mong họ trở lại (hỏi nó về những điều mà Y đã làm).
59. (Khi họ quay lại, nhìn thấy các bức tượng đã bị đập phá tan tành), họ nói: “Ai đã làm điều này với những thần linh của chúng ta? Hẳn thật là một kẻ sai quấy quá mức mà.”

60. Một số trong bọn họ bảo: “Chúng tôi có nghe một thanh niên tên Ibrahim đã nói chuyện ra về khinh miệt họ (các thần linh của chúng ta).”
61. (Những kẻ cầm quyền trong bọn họ) bảo: “VẬY thì bắt nó đưa ra trước công chúng để người dân chứng kiến (điều tội lỗi mà nó đã làm).”
62. (Thế rồi họ bắt Ibrahim đến) và bảo: “Này Ibrahim! Có phải mày đã làm điều này với các thần linh của bọn tao đúng không?”
63. Ibrahim (thần nhiên) đáp: “Không! Bức tượng lớn nhất này của chúng đã làm đầy chú. Các người hãy hỏi chúng xem nếu chúng nói chuyện được.”
64. (Lúc đó) họ quay nhìn nhau (trong hồ thẹn vì biết bản thân mình đã thờ phượng những thứ vô dụng) rồi bảo nhau: “Các người mới thực sự là những kẻ sai.”
65. Rồi họ gục đầu (nói với Ibrahim trong xấu hổ): “Chắc chắn người đã biết rõ những bức tượng này không nói chuyện được!”
66. Ibrahim (nhân cơ hội) liền bảo: “Sao các người lại tôn thờ ngoài Allah những vật chẳng mang lại lợi ích cũng chẳng hãm hại được gì đến các người?”
67. “Thật đáng xấu hổ thay cho các người và cho những vật mà các người tôn thờ ngoài Allah! Lẽ nào các người không hiểu ra vấn đề?”
68. (Không còn lý để tranh luận), họ nói: “Các người hãy bắt nó thiêu sống để giúp những thần linh của các người (đòi lại công bằng) nếu các người thực sự muốn (trừng phạt nó).”
69. (Sau khi họ ném Ibrahim vào trong hố lửa), TA phán: “Hỡi Lửa! Người hãy nguội mát và bằng an cho Ibrahim”
70. Họ muốn mưu hại Ibrahim nhưng TA đã làm cho họ thất bại.
71. TA đã giải cứu Y (Ibrahim) và Lut và đưa họ đến một vùng đất mà TA đã ban phúc cho muôn loài.
72. TA đã ban cho Ibrahim (đưa con trai) Is-haq và (đưa cháu nội) Ya'qub như một món quà; và tất cả họ đều được TA làm thành những người ngoan đạo.

73. Và TA đã làm cho họ thành các vị Imam (lãnh tụ) hướng dẫn theo Mệnh Lệnh của TA và TA đã mặc khải bảo họ làm việc thiện, dâng lễ nguyện Salah, đóng Zakah và thờ phượng chỉ riêng TA.
74. Và Lut, TA đã ban cho Y khả năng phán xét (trong việc phân xử tranh chấp) và kiến thức; và TA đã giải cứu Y ra khỏi thị trấn (Sodom) mà dân cư đã từng làm những điều ô uế. Quả thật, họ là một đám dân xấu xa, bất tuân.
75. TA đã thương xót Lut (khi cứu Y khỏi sự trừng phạt mà TA đã giáng xuống đám dân của Y), bởi quả thật Y là một người ngoan đạo.
76. Và Nuh, Y đã cầu nguyện trước đó nên TA đã đáp lời nguyện cầu của Y, TA đã cứu Y và gia đình của Y thoát khỏi cuộc đại nạn.
77. TA đã cứu Y thoát khỏi đám dân đã phủ nhận các bằng chứng của TA. Quả thật họ là một đám dân tội lỗi nên TA đã nhấn chìm họ toàn bộ.
78. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi Dawood và Sulayman xét xử vụ một đám rầy đã bị đàn cừu của một đám dân đột nhập vào tàn phá trong đêm. TA đã chứng kiến việc xét xử của họ.
79. TA đã làm cho Sulayman thông hiểu vấn đề triết để hơn (Dawood) trong lúc cả hai đều được TA ban cho khả năng suy luận khôn ngoan và nguồn kiến thức vững chắc (về các giáo luật). Và TA đã bắt núi non lẫn chim chóc tán dương TA cùng với Dawood. Chính TA đã làm ra (những sự việc đó).
80. TA đã dạy Y (Dawood) cách làm áo giáp cho các người để các người tự bảo vệ trong những cuộc giao chiến. Thế các người (hỡi nhân loại) biết ơn TA chăng?
81. Đối với Sulayman, TA đã bắt những luồng gió mạnh di chuyển theo mệnh lệnh của Y đến vùng đất mà TA đã ban phúc. Quả thật, TA là Đấng Thông Toàn mọi thứ.
82. Trong đám Shaytan (thuộc loài Jinn), có những tên (phụ trách công việc) lặn xuống biển cũng như các công việc khác để phục vụ cho Y (Sulayman). Chính TA là Đấng Trông Chàng (những tên Shaytan đó).

83. Và Ayyub, Y khẩn nguyện Thượng Đế của Y: “Bề tôi đã gặp nạn và Ngài là Đấng Nhân Từ nhất.”
84. TA đã đáp lời khẩn nguyện của Y, TA đã giải thoát Y khỏi nỗi thống khổ mà Y đã chịu đựng, và TA đã phục hồi cho Y gia đình của Y và đã ban thêm cho Y số lượng tương tự giống như họ bởi sự nhân từ và lòng thương xót từ nơi TA. Và đó là điều nhắc nhở cho những người thờ phượng TA.
85. Và Isma'il, Idris và Zdul-Kifli. Tất cả đều là những người kiên nhẫn và chịu đựng.
86. TA đã thương xót họ bởi họ thực sự là những người ngoan đạo.
87. Và Zdan-nun (Yunus tức Jonah), khi Y nổi giận bỏ đi và đã nghĩ rằng TA sẽ không làm gì Y. Nhưng Y (đã kịp nhận ra lỗi lầm và liền sám hối ngay khi bị TA nhốt Y vào trong bụng cá voi), từ trong các bóng tối, Y khẩn nguyện: “Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài; Quang vinh thay Ngài! Bề tôi thực sự đã sai quấy.”
88. TA đã đáp lại sự cầu xin của Y và cứu Y khỏi nạn kiếp đó; và tương tự, TA sẽ giải cứu những người có đức tin giống như vậy.
89. Và Zakariya, Y khẩn cầu Thượng Đế của Y: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài đừng bỏ mặc bề tôi một mình đơn độc (không con cái nối dõi) và Ngài là Đấng để lại di sản tốt nhất.”
90. TA đã đáp lời khẩn cầu của Y và đã ban cho Y (một đứa con trai) Yahya. TA cũng đã chữa lành bệnh cho người vợ của Y. Quả thật họ là những người thường tranh nhau làm phúc. Họ thường cầu nguyện TA bằng niềm hy vọng và lòng kính sợ. Và họ là những người hạ mình kính cẩn trước TA.
91. Và (Maryam), Nữ là người đã giữ trọn trinh tiết. TA đã cử Ruh của TA (đại Thiên Thần Jibril) đến thổi (linh hồn) vào (bụng) của Nữ (để Nữ mang thai), TA đã làm cho Nữ và đứa con trai của Nữ thành một dấu hiệu lạ cho nhân loại.
92. Thật ra cộng đồng này của các người (hồi nhân loại) là một cộng đồng thống nhất (đều thờ phượng và thần phục Allah) và TA là Thượng Đế của các người nên các người hãy chỉ thờ phượng riêng TA.

93. Nhưng họ (nhân loại) đã chia rẽ thành các nhóm phái. (Rồi đây) tất cả sẽ trở lại trình diện TA (để TA xét xử).
94. Do đó, người nào làm điều thiện tốt và có đức tin thì công sức của y sẽ không bị phủ nhận và chính TA sẽ ghi công lao cho y.
95. Và một lệnh cấm đã được ban hành cho (dân của) mỗi thị trấn mà TA đã tiêu diệt rằng họ sẽ không trở lại (thế gian để được quay lại sám hối).
96. Cho tới khi Ya'juj và Ma'juj được thả ra và chúng sẽ ồ ạt tràn xuống từ mỗi ngọn đồi.
97. (Lúc đó) lời hứa thật sự (Giờ Tận Thế) đang đến gần. Rồi khi Nó đến, cặp mắt của những kẻ vô đức tin sẽ mở to trừng trừng (trước cảnh tượng kinh hãi), (họ sẽ than): “Ôi thật khổ thân chúng tôi! Chúng tôi thực sự đã thờ ơ với điều này. Không! Chúng tôi là những kẻ sai quấy.”
98. Quả thật, các người (hỡi những kẻ thờ đa thần) và những vật mà các người thờ phượng ngoài Allah sẽ là chất đốt của Hỏa Ngục, nơi mà các người sẽ phải đi vào.
99. Nếu những vật (được thờ phượng) này là những thần linh thực sự thì chúng sẽ không vào đó nhưng tất cả sẽ đi vào ở trong đó mãi mãi.
100. Trong đó, họ sẽ rên rỉ và sẽ không nghe thấy gì.
101. (Những kẻ thờ đa thần bảo: quả thật Ysa và các Thiên Thần đều sẽ vào Hỏa Ngục, nên Allah phán): Quả thật, những ai mà TA đã khẳng định họ tốt thì sẽ được đưa ra xa khỏi đó.
102. Họ sẽ không nghe thấy một tiếng xì xào nào của (Hỏa Ngục) và họ sẽ mãi mãi (sống trong Thiên Đàng) hưởng thụ những gì mà bản thân họ đã từng mong ước.
103. Họ sẽ không còn sợ hãi; và các Thiên Thần sẽ nghênh đón họ: “Đây là Ngày mà quý vị đã được hứa.”
104. Ngày mà TA sẽ cuốn tròn bầu trời giống như các tờ kinh được cuốn tròn cho những quyển Kinh; TA sẽ tái lập nó lại giống như TA đã khởi tạo nó lần đầu, một Lời Hứa ràng buộc TA phải thực hiện. TA chắc chắn sẽ làm điều đó.

- 105.** Quả thật TA đã ghi trong Kinh Zabur sau quyển Kinh Mạ (Al-Lawhu Al-Mahfuzh) rằng trái đất sẽ do những bề tôi ngoan đạo của TA thừa hưởng.
- 106.** Quả thật, trong cái này (Qur'an) là một Thông Điệp gửi đến nhóm người thờ phượng đích thực.
- 107.** TA (Allah) cử Ngươi (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để mang lại hồng phúc cho vũ trụ và vạn vật.
- 108.** Ngươi hãy bảo họ: “Quả thật Ta được mặc khải cho biết Thượng Đế của các người chỉ là một Thượng Đế duy nhất. Thế các người sẽ không là những người Muslim (thần phục Ngài) sao?”
- 109.** Nhưng nếu họ ngoảnh mặt bỏ đi thì Ngươi hãy bảo họ: “Ta đã thông báo đều cho các người; và Ta thực sự không biết điều mà các người đã được hứa đang đến gần hay vẫn còn ở xa.”
- 110.** “Quả thật, Ngài biết lời lẽ mà các người đã hô hào lớn tiếng và biết điều mà các người giấu kín.”
- 111.** “Ta thực sự không biết liệu đó là một sự thử thách hay là một sự hưởng thụ ngắn ngủi dành cho các người.”
- 112.** Y (Muhammad) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài phân xử bằng Chân Lý.” Và (Y nói với những kẻ thờ đa thần): “Thượng Đế của chúng tôi, Đấng Độ Lượng sẽ giúp chúng tôi đối phó với những điều mà các người đã qui cho Ngài.”

22 - Al-Hajj^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hỡi nhân loại! Các ngươi hãy ngoan đạo đối với Thượng Đế của các ngươi bởi lẽ con chân động của Giờ Tận Thế sẽ là một điều kinh hoàng vô cùng khủng khiếp.
2. Ngày mà các ngươi sẽ thấy mỗi bà mẹ sẽ quên mất đứa con đang bú và mỗi người phụ nữ mang thai sẽ trút bỏ gánh nặng của mình (sẩy thai) và Ngươi sẽ thấy nhân loại như đang say rượu nhưng thực chất họ không say (do rượu) mà là do sự trừng phạt khủng khiếp của Allah.
3. Trong nhân loại có kẻ tranh luận về Allah một cách không hiểu biết và y chỉ đi theo từng tên Shaytan phản nghịch.
4. (Những tên Shaytan phản nghịch) được quy định rằng ai làm bạn với chúng, chúng sẽ đưa người đó đi lạc (khỏi con đường chân lý) và sẽ dẫn y đến hình phạt nơi Hỏa Ngục.
5. Hỡi nhân loại! Nếu các ngươi hoài nghi về sự phục sinh thì (các ngươi hãy biết rằng) quả thật TA đã tạo hóa các ngươi từ đất bụi rồi từ tinh dịch rồi từ một hòn máu đặc rồi từ một miếng thịt, (sau đó TA làm cho nó) thành một cơ thể hoàn chỉnh hoặc không thành (sẩy thai) mục đích để TA trưng bày cho các ngươi thấy (quyền năng của TA). Và TA đặt trong các dạ con những gì TA muốn đến một thời hạn ấn định; sau đó TA cho các ngươi ra đời thành những đứa bé; rồi để các ngươi trưởng thành; và trong các ngươi có người bị cho chết sớm và có người được cho sống đến tuổi già không còn biết gì sau khi đã biết rất nhiều. Và ngươi (hỡi con người) thấy đất

(*) Al-Hajj (Hành Hương)

đai nứt nẻ chết khô nhưng khi TA ban nước mưa xuống tưới lên nó thì nó cựa mình sống lại và mọc lên đủ loại cây cối từng cặp.

6. Đó là bởi vì Allah là Chân Lý tuyệt đối, chắc chắn Ngài làm cho người chết sống lại và chắc chắn Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.
7. Quả thật, Giờ Tận Thế đang đến, điều đó không có gì phải hoài nghi, và Allah sẽ phục sinh tất cả những ai trong mộ.
8. Trong nhân loại có kẻ (vô đức tin) đã tranh luận về Allah không một chút hiểu biết nào cũng như không có sự chỉ đạo hay bất cứ một kinh sách rõ ràng nào cả.
9. Y quay người sang một bên (thể hiện sự tự cao tự đại) hầu làm cho (thiên hạ) lạc khỏi con đường của Allah. Y sẽ bị hạ nhục ở thế gian này; và vào Ngày Phục Sinh, TA sẽ cho y nếm hình phạt của lửa cháy bùng (nơi Hỏa Ngục).
10. (Y sẽ được báo): “(Hình phạt) đó là do những điều mà bàn tay của ngươi đã gửi đi trước, bởi Allah không hề đối xử bất công với bầy tôi của Ngài.”
11. Trong nhân loại có kẻ thờ phượng Allah trong sự hoài nghi. Nếu gặp điều lành thì y sẽ an lòng (tiếp tục thờ phượng Ngài), còn nếu gặp điều dữ thì y sẽ quay mặt đi (không thờ phượng Ngài nữa); thế là y thất bại cả đời này lẫn Đời Sau. Đó thật sự là một thất bại hiển nhiên.
12. Y cầu nguyện ngoài Allah những kẻ không gây hại cũng không mang lợi gì cho y. Đó là vì y đi lạc quá xa.
13. Y (chỉ) cầu nguyện đến kẻ gây hại cho y chứ (thực chất) chẳng hề mang lợi gì cho y cả. Thật là một tên chủ xấu xa, một người bạn đồng hành tồi tệ!
14. Allah chắc chắn sẽ thu nhận những người có đức tin và hành thiện vào những Ngôi Vườn Thiên Đàng, bên dưới có các dòng sông chảy. Quả thật, Allah làm bất cứ điều gì Ngài muốn (không ai có quyền can thiệp).

15. Kẻ nào nghĩ rằng Allah sẽ không bao giờ giúp đỡ (Thiên Sứ của Ngài) ở đời này và ở Đời Sau thì y hãy cột một sợi dây vào trần nhà mà tự thắt cổ, để cho y xem liệu kế hoạch của y sẽ làm tiêu tan điều khiến y tức giận chăng?
16. Tương tự, TA đã ban Nó (Qur'an) xuống với những câu rõ ràng, rành mạch, và rằng Allah sẽ hướng dẫn người nào Ngài muốn.
17. Những người có đức tin, những người Do Thái, những người Sabian, những người Thiên Chúa, những tín đồ Bái Hỏa giáo và những người thờ đa thần, vào Ngày Phục Sinh, chắc chắn Allah sẽ phân xét giữa họ. Quả thật, Allah là Đấng chứng giám tất cả mọi sự việc.
18. Lẽ nào Người (Thiên Sứ Muhammad) không thấy rằng Allah là Đấng mà bất cứ ai trong các tầng trời và bất cứ ai trong trái đất cùng với mặt trời, mặt trăng, các tinh tú, núi non, cây cối, thú vật và đa số nhân loại đều phải phủ phục quỳ lạy? Tuy nhiên, vẫn có nhiều kẻ đáng bị Ngài trừng phạt. Và ai bị Allah hạ nhục chắc chắn sẽ không tìm thấy một ai có thể làm cho y vinh danh. Quả thật, Allah làm bất cứ điều gì Ngài muốn (không ai có quyền can thiệp).
19. Hai nhóm này (những người có đức tin và những kẻ vô đức tin) tranh luận nhau về Thượng Đế của họ. Rồi đây, những kẻ vô đức tin sẽ mặc áo từ Lửa, và từ trên đầu của họ, một loại nước cực sôi sẽ được xối lên.
20. (Nước cực sôi đó) sẽ làm tan chảy nội tạng và làn da của họ.
21. Họ sẽ bị đánh bằng những cây búa sắt.
22. Mỗi khi họ muốn lẫn trốn khỏi hình phạt đau đớn đó thì sẽ bị bắt trở lại, (và được bảo): “Các người hãy ném lấy hình phạt của sự thiêu đốt!”
23. Chắc chắn Allah sẽ thu nhận những người có đức tin và hành thiện vào những Ngôi Vườn Thiên Đàng, bên dưới có các dòng sông chảy; trong đó, họ sẽ được đeo những chiếc vòng vàng và ngọc trai; và y phục của họ sẽ là tơ lụa gấm vóc.

24. Bời (trên trần gian), họ đã được hướng dẫn đến những lời nói tốt đẹp và họ đã được hướng dẫn đến con đường của Đấng Đáng Ca Tụng (con đường Islam).
25. Quả thật những kẻ vô đức tin và ngăn người khác vào con đường của Allah (Islam) cũng như ngăn người khác vào Masjid Al-Haram nơi mà TA đã làm ra thành của chung cho mọi người (đến thờ phượng TA), cho dân cư của nó cũng như cho du khách thập phương, (sẽ ném lầy hình phạt đau đớn). Và ai muốn làm điều sai quấy trong đó thì TA sẽ cho ném một hình phạt đau đớn.
26. (Người hỡi Thiên Sứ Muhammad hãy nhớ lại) khi TA chỉ định cho Ibrahim địa điểm xây dựng Ngôi Đền, (TA đã phán bảo Y): “Người không được Shirk với TA bất cứ thứ gì và Người hãy giữ Ngôi Đền của TA trong sạch cho những người đi Towaf và cho những người đứng, cúi mình và quỳ lạy (trong lễ nguyện Salah).”
27. “Người hãy thông báo kêu gọi nhân loại đến hành hương⁽¹⁾ (Ngôi Đền mà Người đã xây). Họ sẽ đi bộ hoặc cưỡi từng con lạc đà gầy yếu đến với Người từ mọi nẻo đường.”
28. “Mục đích để họ chứng kiến những điều lợi được ban cấp cho họ (từ sự tha thứ và phần thưởng ở nơi Allah), để họ tụng niệm

---

(1) Hành hương Hajj là đến thăm viếng Ngôi Đền Ka'bah tại Makkah mang ý nghĩa thờ phượng Allah và tuân lệnh Ngài. Hành hương “Hajj” là trụ cột trong 5 trụ cột nền tảng của Islam. Mỗi tín đồ Muslim nam cũng như nữ có nghĩa vụ phải thực hiện chuyến hành hương này một lần trong đời khi có đủ điều kiện (tiền bạc, sức khỏe, phương tiện đi lại, ...). Thời gian thực hiện Hajj kéo dài ít nhất trong 6 ngày kể từ ngày mùng 8 đến ngày 13 của tháng Zdul-Hijjah (tháng 12 hijri). Cuộc hành hương “Hajj” gồm các nghi thức: 1- Định tâm vào tình trạng Ehram; 2- Tập trung tại khu vực Mina vào ngày mùng 8; 3- Tập trung tại khu vực 'Arafah vào ban ngày của ngày mùng 9 cho đến khi mặt trời lặn; 4- Ngủ đêm tại khu vực Muzdalifah sau khi tập trung tại 'Arafah; 5- Ném đá các trụ Jamarat tại khu vực Mina; 6- Cắt tiết các con vật tế; 7- Cắt tóc hoặc cạo đầu; 8- Towaf (đi vòng quanh) ngôi đền Ka'bah; 9- Sa-'i giữa hai đồi Sofa và Marwah; 10- Ở lại Mina trong những ngày Tashriq (11, 12 hoặc 13) của tháng Zdul-Hijjah; 11- Towaf chia tay Ka'bah trước khi muốn rời đi để trở về nhà.

tên của Allah trong một số ngày nhất định và trên những vật nuôi (được mang đi tế) mà Ngài đã ban cấp cho họ. Họ hãy ăn thịt của chúng và phân phát cho những người nghèo.”

29. “Rồi để họ kết thúc tình trạng “Ehram” của họ, để họ thực hiện lời thề nguyện của họ và để họ đi vòng quanh Ngõi Đền cổ.”
30. Đó (là điều các người được lệnh), người nào tôn trọng những giới cấm của Allah thì là điều tốt cho y ở nơi Thượng Đế của y. Ngài cho phép các người ăn thịt của những con vật nuôi ngoại trừ những gì (cấm) đã được đọc ra cho các người (trong Qur’an). Bởi thế, các người hãy tránh sự ô uế của (việc thờ cúng) các bực trọng và các người hãy tránh lời nói giả dối.
31. Các người hãy dành trọn đức tin nơi Allah và thành tâm thờ phượng chỉ riêng Ngài, không tỏ hợp những đối tác ngang vai cùng với Ngài. Bởi ai tỏ hợp những đối tác ngang vai cùng với Allah thì giống như y bị rơi từ trên trời xuống rồi bị chim tha đi hoặc bị một cơn gió thổi đi đến một nơi xa.
32. Đó (là điều lệnh của Allah). Ai tôn trọng các biểu hiệu của Allah thì y thực sự thuộc những trái tim ngoan đạo.
33. Các người được hưởng những lợi ích (cưỡi, thịt, lông, sữa, ...) từ chúng (những con vật tế) trong một thời gian nhất định cho đến khi chúng được đến nơi gần Ngõi Đền cổ (để cắt tiết).
34. TA đã quy định cho mỗi cộng đồng một nghi thức giết tế để họ có thể tụng niệm tên của Allah trên những con vật nuôi mà Ngài đã ban cấp cho họ dùng làm thực phẩm. Nhưng (các người – hồi nhân loại – hãy biết rằng) Thượng Đế của các người chỉ là một Thượng Đế duy nhất, cho nên, các người hãy thần phục Ngài; và Người (hồi Thiên Sứ Muhammad) hãy báo tin mừng cho những người một lòng sợ (Ngài).
35. Những người mà khi nghe nhắc đến Allah, trái tim của họ rún động (vì khiếp sợ sự trừng phạt của Ngài), luôn kiên nhẫn chịu

đựng trên những hoạn nạn xảy đến, chu đáo thực hiện lễ nguyện Salah và chi dùng những bổng lộc TA ban cấp (cho con đường chính nghĩa của TA).

36. Những con vật tế, TA đã làm cho chúng thành một trong các Biểu Hiệu của Allah dành cho các người, để các người có được các món tốt lành từ nơi chúng. Cho nên, khi chúng đứng thành hàng (để cắt tiết tế lễ), các người hãy nhân danh Allah lên chúng. Rồi khi chúng đã ngã xuống nằm một bên, các người hãy ăn một phần thịt của chúng và bố thí một phần cho những người nghèo biết sống hài lòng với số phận và những người ăn xin. TA đã chế phục chúng cho các người như thế mong rằng các người biết tạ ơn TA.
37. Thịt và máu của chúng sẽ không bao giờ đến tận Allah mà chính sự ngoan đạo của các người mới đến tận nơi Ngài. Ngài chế ngự chúng cho các người như thế là để các người có dịp tán dương sự vĩ đại của Allah về những gì Ngài đã hướng dẫn các người. Và Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy báo tin mừng cho những người làm tốt.
38. Chắc chắn Allah sẽ bảo vệ những người có đức tin; và chắc chắn Allah sẽ không yêu thương những kẻ trá trở vong ân.
39. Ngài (Allah) cho phép những người (có đức tin) bị (những kẻ đa thần) áp bức được quyền chiến đấu đánh trả lại. Quả thật, Allah toàn năng trong việc trợ giúp họ.
40. (Những người bị áp bức đó) là những người bị đuổi khỏi nhà cửa của họ một cách không chính đáng, (họ bị đuổi) chỉ vì họ nói: “Thượng Đế của chúng tôi là Allah!” Nếu Allah không dùng một số người này chặn đứng một số người kia thì những tu viện, các nhà thờ, các giáo đường và những Masjid nơi mà tên của Allah được tụng niệm nhiều, chắc chắn sẽ bị phá hại tan nát. Chắc chắn Allah sẽ giúp đỡ những ai giúp đỡ (chính nghĩa của) Ngài. Quả thật, Allah là Đấng Hùng Mạnh, Đấng Quyền Năng.

41. (Những người được TA hứa trợ giúp) là những ai mà nếu TA để họ an cư trên trái đất thì họ chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, xuất Zakah, kêu gọi làm điều tốt, ngăn cản làm điều xấu. Và kết cuộc của mọi sự việc đều thuộc về quyền của Allah.
42. Và nếu họ (đám dân của Nguoi – hồi Thiên Sứ Muhammad) phủ nhận Nguoi thì quả thật trước họ đám dân của Nuh, của ‘Ad và của Thamud cũng đã phủ nhận (giống như vậy).
43. - Và cả đám dân của Ibrahim và đám dân của Lut (cũng phủ nhận giống tương tự).
44. Đám dân của Madyan (cũng đã phủ nhận Shu’aib giống như thế), (tương tự) Musa cũng đã bị phủ nhận. Tuy nhiên, TA đã thường tạm tha cho những kẻ vô đức tin (một thời gian ngắn) rồi sau đó TA mới trừng phạt họ (một cách bất ngờ). Bởi thế, (hãy xem) sự trừng phạt của TA giáng xuống (họ) khủng khiếp như thế nào!
45. Dích thực đã có nhiều thị trấn bị TA tiêu diệt khi đang làm điều sai quấy đến nổi mái nhà của họ nằm lật ngược ngổn ngang, nhiều giếng nước và lâu đài kiên cố trở thành hoang tàn.
46. Lẽ nào họ đã không đi du ngoạn trên trái đất để cho tâm trí thông hiểu về sự việc đó, để cho đôi tai có dịp nghe câu chuyện về (sự trừng phạt)? Thật ra không phải cặp mắt của họ mù lòa mà chính tâm trí của họ đã mù lòa.
47. Họ (đám dân vô đức tin) hối thúc Nguoi (hồi Thiên Sứ) mang hình phạt đến trong lúc Allah không bao giờ làm trái Lời Hứa của Ngài bởi vì quả thật một Ngày ở nơi Thượng Đế của Nguoi bằng một ngàn năm theo niên kỷ mà các nguoi đếm (trên thế gian).
48. Và đã có nhiều thị trấn được TA tạm tha (trong một thời gian ngắn) khi họ làm điều sai quấy rồi sau đó TA mới bắt phạt họ; và tất cả đều sẽ phải trở về trình diện TA.
49. Nguoi (hồi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi nhân loại! Quả thật Ta chỉ là một người cảnh báo công khai cho các người mà thôi.”

50. Do đó, những ai có đức tin và hành thiện thì sẽ được tha thứ tội lỗi và sẽ được ưu đãi bổng lộc (nơi Thiên Đàng).
51. Ngược lại, đối với những ai tìm mọi cách chối bỏ những Lời Mặc Khải của TA thì họ sẽ làm bạn với Hỏa Ngục.
52. Trước Người (hỡi Thiên Sứ), không một vị Sứ Giả hay một vị Nabi nào được TA cử phái đến (mà không gặp phải điều): khi Y mong muốn một điều tốt nào thì Shaytan nhảy vào quấy nhiễu điều Y muốn. Tuy nhiên, Allah hủy bỏ điều mà Shaytan đã xúi bẩy, rồi Allah khẳng định những Lời Mặc Khải của Ngài bởi Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Sáng Suốt.
53. Mục đích để Ngài dùng điều mà Shaytan đã xen vào làm một sự thử thách đối với những ai mang trong lòng chứng bệnh (hoài nghi và giả tạo) cũng như những ai mà trái tim của họ đã chai cứng. Và những kẻ làm điều sai quấy chắc chắn sẽ ở trong sự thù hận (của Allah và Thiên Sứ của Ngài) và ở cách xa (chân lý và sự chỉ đạo).
54. Và để cho những ai có kiến thức biết rằng (Qur'an) là Chân Lý từ nơi Thượng Đế của Người, để họ có đức tin nơi Nó và để trái tim của họ khiêm tốn trước Nó. Allah chắc chắn sẽ hướng những người có đức tin đến với con đường ngay thẳng (dẫn tới sự hài lòng của Ngài).
55. Riêng những kẻ vô đức tin thì sẽ vẫn cứ hoài nghi về (Qur'an) cho đến lúc Giờ Tận Thế hoặc sự trừng phạt của Ngày Đại Nạn bắt ngờ xảy đến cho họ.
56. Mọi quyền hành trong Ngày hôm đó đều thuộc về Allah, Ngài sẽ xét xử họ. Cho nên, những ai có đức tin và hành thiện thì sẽ ở trong những Ngõ Vườn Thiên Đàng hạnh phúc.
57. Còn những kẻ vô đức tin và phủ nhận những Lời Mặc Khải của TA thì sẽ phải hứng chịu một sự trừng phạt nhục nhã.
58. Đối với những ai di cư vì con đường của Allah rồi bị giết hoặc chết thì Allah chắc chắn sẽ ban cấp cho họ một nguồn bổng lộc

tốt lành (nơi Thiên Đàng), bởi Allah đích thực là Đấng Ban Phát bổng lộc tốt nhất.

59. Ngài chắc chắn sẽ đưa họ vào một nơi mà họ sẽ vô cùng hài lòng. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Hằng Chịu Đựng.
60. Sự việc sẽ như thế. Và ai trả đũa ngang bằng với hành vi xâm hại mà y đã hứng chịu rồi lại bị áp bức lần nữa thì Allah chắc chắn sẽ trợ giúp y bởi quả thật Allah là Đấng Hằng Xí Xóa, Hằng Tha Thứ.
61. Đó là vì Allah nhập ban đêm vào ban ngày và nhập ban ngày vào ban đêm và rằng Allah là Đấng Hằng Nghe, Hằng Thấy.
62. Đó là vì Allah chính là Chân Lý còn những kẻ mà họ van vái cầu nguyện ngoài Ngài chỉ là ngụy tạo; và quả thật Allah là Đấng Tối Cao, Đấng Vĩ Đại.
63. Lẽ nào Người (hỡi Thiên Sứ) không thấy việc Allah ban nước mưa từ trên trời xuống làm cho đất đai trở nên xanh tươi sao? Quả thật, Allah là Đấng Tinh Thông, Đấng Am Tường.
64. Mọi vật trong các tầng trời và mọi vật trong trái đất đều thuộc về Allah. Quả thật, Allah là Đấng Giàu Có, Đấng Đáng Được Ca Ngợi.
65. Lẽ nào Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) không thấy rằng Allah đã chế ngự cho các người mọi vật trong trái đất cũng như những con tàu vượt biển theo lệnh của Ngài?! Lẽ nào Người không thấy Ngài giữ bầu trời không cho nó rơi xuống trái đất trừ phi Ngài cho phép?! Quả thật, Allah nhân từ và thương xót loài người.
66. Và Ngài là Đấng ban cho các người sự sống rồi làm cho các người chết rồi sau đó làm cho các người sống trở lại một lần nữa. Tuy nhiên, con người thực sự là những kẻ vong ân.
67. TA đã quy định cho mỗi cộng đồng một nghi thức thờ phượng để họ theo đó mà thực hiện. Cho nên, Người (Thiên Sứ Muhammad) chớ để cho họ (những kẻ đa thần) tranh luận với Người trong sự

việc này. Tuy nhiên, Người hãy kêu gọi họ đến với Thượng Đế của Người bởi Người thực sự đang ở trên Chính Đạo.

68. Nếu họ tranh luận với Người thì Người hãy nói: “Quả thật Allah biết rõ những gì các người đang làm.”
69. “Allah sẽ phân xử các người vào Ngày Phục Sinh về những vấn đề mà các người đang tranh luận và bất đồng.”
70. Lẽ nào Người (hỡi Thiên Sứ) không biết rằng Allah am tường tất cả mọi thứ trên trời và dưới đất hay sao? Quả thật, tất cả những thứ đó đều nằm trong Quyển Kinh (Al-lawhu Al-Mahfuzh), quả thật điều đó đối với Allah vô cùng đơn giản.
71. Tuy nhiên, họ (những kẻ thờ đa thần) lại tôn thờ ngoài Allah những vật (các bức tượng) mà Ngài đã không ban cho chúng một chút thẩm quyền nào và họ cũng không hề có nguồn kiến thức nào làm cơ sở cho việc tôn thờ đó (mà chỉ là bắt chước theo ông bà của họ một cách mù quáng); và những kẻ sai quấy sẽ không được ai giúp đỡ.
72. Và khi những Lời Mặc Khải của TA được đọc lên cho họ, Người sẽ nhận thấy vẻ phản đối hiện rõ trên gương mặt những kẻ vô đức tin. Họ gần như (tức giận) muốn xông tới tấn công những ai đọc những Lời Mặc Khải của TA cho họ nghe. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Vây để Ta cho các người biết về một điều còn tệ hơn cả việc (cau mắt cau mày của các người), đó là Hỏa Ngục, thứ mà Allah đã hứa dành cho những kẻ vô đức tin, một nơi đến cuối cùng rất tồi tệ.”
73. Hỡi nhân loại! Hình ảnh thí dụ được trình bày cho các người, các người hãy lắng nghe cho kỹ! Quả thật, những kẻ mà các người khấn vái ngoài Allah sẽ không bao giờ tạo ra được một con ruồi cho dù chúng có hợp sức lại với nhau để làm chuyện đó đi chăng nữa; và nếu con ruồi nào đó giật lấy món gì của chúng thì chúng cũng sẽ không thể giành lại được. Kẻ khấn vái cũng như kẻ được khấn vái đều bất lực.

74. Họ (những kẻ thờ đa thần) đã không đánh giá Allah đúng với quyền năng đích thực của Ngài. Quả thật Allah là Đấng Toàn Lực, Đấng Toàn Năng.
75. Allah tuyển chọn các vị Sứ Giả trong giới Thiên Thần và trong nhân loại. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
76. Ngài (Allah) biết rõ điều gì trước họ (các Thiên Thần và nhân loại) và điều gì sau họ. Và tất cả mọi sự việc đều được đưa về trình Allah.
77. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi hãy cúi mình, hãy quỳ lạy và hãy thờ phượng Thượng Đế của các ngươi, và các ngươi hãy hành thiện, mong rằng các ngươi sẽ thành công.
78. Các ngươi hãy đấu tranh cho Allah như một nghĩa vụ đối với Ngài. Ngài đã chọn các ngươi nhưng Ngài đã không gây khó khăn cho các ngươi trong tôn giáo. (Tôn giáo này) là tôn giáo theo tín ngưỡng của tổ phụ Ibrahim của các ngươi. Ngài đã đặt tên cho các ngươi là 'Muslim' từ trước và trong hiện tại để cho Sứ Giả trở thành một nhân chứng cho các ngươi và để các ngươi sau đó trở thành nhân chứng cho nhân loại. Bởi thế, các ngươi (hỡi những người Muslim) hãy dâng lễ nguyện Salah, xuất Zakah và hãy bám chắc vào Allah. Ngài là Đấng Bảo Hộ của các ngươi, Đấng Bảo Hộ Ưu Việt, Đấng Cứu Giúp Toàn Năng.

23 - Al-Muminun^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Quả thật, những người có đức tin đã thành công⁽¹⁾.
2. Họ là những người kính cẩn trong lễ nguyện Salah của mình.
3. Họ là những người tránh xa điều vô ích và tội lỗi.
4. Họ là những người tích cực xuất Zakah.
5. Họ là những người biết giữ phần kín của mình (khỏi hành vi tình dục Haram).
6. Ngoại trừ với vợ hoặc với những nữ nô lệ dưới quyền của họ thì họ không bị khiển trách (khi thỏa mãn nhu cầu tình dục).
7. Do đó, những ai muốn thỏa mãn nhục dục ngoài (phạm vi cho phép) đó thì họ là những kẻ vượt mức giới hạn (của Allah).
8. (Những người có đức tin thành công) là những người mà họ thực hiện đúng với sự việc được ủy thác và đúng với giao ước.
9. Những người mà họ luôn chu đáo duy trì các lễ nguyện Salah của họ.
10. Những người (được mô tả) đó thật sự là những người thừa hưởng.

(*) Al-Mu'minin (Những Người Có Đức Tin).

- (1) Trong Musnad Al-Bazaar, Hadith số 3507, ông Abu Sa'eed thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah nói: "Allah tạo ra Thiên Đàng, tường của Nó là những miếng gạch bằng vàng và những miếng gạch bằng bạc được kết dính với nhau bởi xạ hương. Sau khi tạo ra xong, Allah phán với Nó: Ngươi hãy nói gì đi! Thiên Đàng nói: ((Quả thật những người có đức tin đã thành công)), rồi các Thiên Thần đi vào Thiên Đàng và nói với Thiên Đàng: Thật diễm phúc cho ngươi, chỗ ở của các vị vua!" (Xem thêm giảng giải câu Kinh này trong Tafsir Ibnu Al-Kathir).

11. Họ sẽ thừa hưởng Firdaws (nơi cao nhất của Thiên Đàng), họ sẽ sống trong đó mãi mãi.
12. Quả thật, TA (Allah) đã tạo con người (Adam) từ một loại hỗn hợp đất sét.
13. Sau đó, TA tạo ra con người (con cháu của Adam) từ tinh dịch được lưu trữ tại một nơi an toàn (dạ con của người mẹ).
14. Rồi TA tạo tinh dịch thành một hòn máu đặc, kể đến TA tạo hòn máu đặc thành một miếng thịt, rồi từ miếng thịt TA tạo hóa thành xương, sau đó TA lại bao xương bằng thịt rồi làm cho nó thành một tạo vật khác (có linh hồn và được ra đời). Bởi thế, thật phúc thay Allah, Đấng Tạo Hóa Ưu Việt!
15. Rồi các người sau đó chắc chắn sẽ chết.
16. Rồi các người chắc chắn sẽ được cho sống lại vào Ngày Phán Xét (để chịu sự xét xử về các việc làm của các người).
17. Và quả thật, TA đã tạo bên trên các người bảy quỹ đạo và TA không bao giờ làm ngơ hay quên mất sự tạo hóa (của TA).
18. TA đã ban mưa từ trên trời xuống theo mức lượng nhất định rồi giữ nó lại trong đất; và chắc chắn TA thừa khả năng tháo bỏ nó đi.
19. TA đã dùng nó làm ra cho các người những mảnh vườn chà là và các vườn nho, trong đó, các người sẽ có được nhiều loại trái quả để dùng.
20. Và có một loại cây (Ô-liu) mọc tại núi Saina' (Sinai) cho ra dầu và nước chấm để ăn.
21. Quả thật trong loài gia súc có một bài học cho các người. TA ban cho các người một loại thức uống (sữa) từ bụng của chúng cùng với nhiều nguồn lợi khác từ chúng và các người còn có thể ăn thịt của chúng nữa.
22. Và chúng (các gia súc) được dùng để chuyên chở và cả những con tàu nữa.

23. Quả thật, TA đã phái Nuh đến với người dân của Y, Y bảo họ: “Này hỡi dân ta, các người hãy tôn thờ Allah bởi các người không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài. Lẽ nào các người không sợ Ngài?”
24. Nhưng những kẻ quyền thế vô đức tin trong đám dân của Y bảo: “Người này cũng chỉ là một người phạm giống như các người mà thôi. Thật ra Y chỉ muốn nắm quyền trên các người, bởi nếu Allah thực sự muốn thì Ngài đã phái xuống các Thiên Thần (thay vì là người phạm), chúng ta chưa hề nghe điều này nơi tổ tiên của chúng ta bao giờ cả.”
25. “Y thực chất chỉ là một gã tâm thần. Cho nên, các người hãy ráng đọit trong một thời gian (để rõ sự tình).”
26. Nuh cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài giúp đỡ bề tôi (trừng phạt họ) bởi điều mà họ đã phủ nhận bề tôi.”
27. Vậy là TA đã mặc khải cho Y: “Ngươi hãy đóng một chiếc tàu dưới mắt quan sát của TA và theo lời mặc khải của TA. Khi nào mệnh lệnh (trừng phạt) của TA đến thì nước sẽ phụt lên từ bếp lò, (khi nhìn thấy hiện tượng đó) Ngươi hãy mang lên tàu mỗi loài động vật một cặp đực cái, cùng với gia đình của Ngươi ngoại trừ những ai mà lời hứa trừng phạt của TA đã được tuyên bố trước cho y; và Ngươi không được phép kêu nài với TA xin giùm cho những ai làm điều sai quấy. Bởi quả thật bọn chúng sẽ phải bị nhấn chìm (trong trận lụt đó).”
28. “Khi nào Ngươi và những ai theo Ngươi lên tàu thì các ngươi hãy nói: Alhamdulillah vì đã giải thoát bày tôi khỏi đám người làm điều sai quấy.”
29. “Và Ngươi hãy nói: Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài để bề tôi cập bến tại một nơi mà Ngài ban phúc bởi vì Ngài là Đấng giúp đưa lên bờ ưu việt hơn hết.”
30. Quả thật, nơi sự việc đó là những dấu hiệu (về quyền năng của TA

trong việc giúp đỡ những người có đức tin cũng như trong việc trừng phạt những kẻ vô đức tin). Và quả thật, TA luôn thử thách.

31. Rồi TA đã tạo ra một thế hệ khác sau họ.
32. Rồi TA đã cử đến với họ một Thiên Sứ xuất thân từ họ, Y bảo: “Các người hãy tôn thờ Allah, các người không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài. Lẽ nào các người không sợ Ngài?”
33. Tuy nhiên, trong đám dân của Y, những kẻ quyền thế vô đức tin (nơi TA) và phủ nhận việc gặp gỡ (TA) ở Đồi Sau cùng với những ai đã được TA ban cho một đời sống phú quý ở trần thế này, bảo: “Thật ra người này chỉ là một người phạm giống như các người mà thôi. Y cũng ăn loại thức ăn mà các người ăn và uống loại thức uống mà các người uống.”
34. “Nếu các người nghe theo một kẻ phạm tục giống như các người thì các người đúng là những kẻ thất bại.”
35. “Có phải Y đã hứa với các người rằng khi các người chết đi biến thành cát bụi và xương khô thì sau đó các người sẽ được dựng sống trở lại?”
36. “Thật xa vời, thật viễn vông cho điều mà các người đã được hứa!”
37. “Quả thật, chỉ có một cuộc sống thế gian này mà thôi. Chúng ta sẽ sống rồi chết, chúng ta sẽ không được phục sinh trở lại bao giờ.”
38. “Y thật ra chỉ là một người phạm tục. Y chỉ đặt điều rồi đổ thừa cho Allah và chúng ta sẽ không tin nơi Y.”
39. (Vị Thiên Sứ đó của TA) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài giúp đỡ bề tôi (trừng phạt họ) bởi vì họ đã phủ nhận bề tôi.”
40. (Allah) phán: “Chỉ trong một thời gian ngắn nữa thôi, chắc chắn bọn chúng sẽ ân hận.”
41. Rồi một âm thanh kinh hoàng chụp bắt chúng đúng với sự thật. Và TA đã làm cho chúng thành một đồng bọt biển. Thật đáng đời những kẻ làm điều sai quấy!

42. Rồi TA đã tạo ra một thế hệ khác sau họ.
43. Không một cộng đồng nào có thể hối thúc thời hạn của mình chấm dứt sớm hơn và cũng không thể yêu cầu nó kết thúc trễ hơn.
44. TA đã lần lượt phái các Thiên Sứ của TA đến, cứ mỗi lần Thiên Sứ đến thì họ phủ nhận Y. Thế là TA đã bắt phạt hết cộng đồng này đến cộng đồng kia; và TA đã làm cho họ trở thành những câu chuyện răn đời, thật đáng đời cho đám người vô đức tin.
45. TA đã cử Musa và người anh em của Y, Harun, mang theo các Phép Lạ của TA cùng với một thẩm quyền rõ rệt.
46. Đi gặp Pha-ra-ông và các quần thần của hắn. Nhưng chúng đã ngạo mạn và chúng thực sự là một đám tự cao ngông cuồng.
47. (Pha-ra-ông và các quần thần của hắn) bảo nhau: “Chẳng lẽ chúng ta phải tin vào hai tên người phàm giống như chúng ta trong khi đám dân của hai tên đó lại là những nô lệ của chúng ta ư?”
48. Thế nên chúng đã phủ nhận hai người họ và đã trở thành những kẻ bị tiêu diệt.
49. TA quả thật đã ban cho Musa Kinh Sách (Cựu Ước), mong rằng họ được hướng dẫn đúng đường.
50. TA đã làm cho con trai của Maryam (Ysa) và mẹ của Y thành một hiện tượng lạ và TA đã để hai mẹ con họ định cư ở vùng đất cao, một chỗ nghỉ an lành với dòng suối chảy.
51. Hỡi các Thiên Sứ, các người hãy dùng thức ăn tốt và sạch, và các người hãy làm việc thiện, bởi TA thực sự biết rõ mọi điều các người làm.
52. Thật ra cộng đồng này của các người là một cộng đồng duy nhất và TA chính là Thượng Đế của các người, cho nên, các người hãy sợ TA (mà ngoan đạo).
53. Thế nhưng họ đã chia rẽ thành những giáo phái riêng biệt và mỗi giáo phái hân hoan với điều mình đang có.

54. Thế nên, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy cứ để mặc họ đắm mình trong sự ngu muội đến lúc (sự trừng phạt được giáng xuống).
55. Có phải họ tưởng rằng việc TA gia tăng của cải và con cái thêm cho họ,
56. Là TA thúc đẩy điều tốt đến cho họ ư? Không, họ không nhận thấy (sự thật của vấn đề).
57. Quả thật, những người sợ Thượng Đế của họ,
58. Những người có đức tin nơi các lời mặc khải của Thượng Đế của họ,
59. Những người không tổ hợp những đối tác ngang vai cùng với Thượng Đế của họ,
60. Những người cho đi những gì đã cho và tấm lòng của họ luôn lo sợ việc họ sẽ trở về trình diện Thượng Đế của họ.
61. Những người đó mới thực sự là những người thi đua nhau làm việc thiện tốt, mới thực sự là những người tiên phong.
62. TA không bắt bất cứ linh hồn nào gánh vác quá khả năng của nó và TA đang giữ một tập hồ sơ ghi chép sự thật và họ sẽ không bị đối xử bất công.
63. Không, trái tim của họ đang thờ ơ với Qur'an này và họ còn những tội lỗi khác đang làm.
64. Cho tới khi TA trừng phạt những kẻ sống xa hoa trong bọn họ thì họ mới van xin.
65. Ngày hôm nay, các người chớ khóc lóc van xin. Chắc chắn các người sẽ không được TA cứu giúp.
66. Quả thật, những lời mặc khải của TA đã được xướng đọc cho các người nhưng các người đã ngoảnh mặt bỏ đi.
67. Các người ngạo mạn xem thường Nó (Qur'an), các người thức thâu đêm tán gẫu chuyện không đâu.

68. Tại sao họ không chịu suy ngẫm về lời phán hay phải chăng điều này chỉ đến với họ mà không đến với tổ tiên của họ trước đây?
69. Hay phải chăng họ không nhận biết vị Thiên Sứ của họ nên mới từ chối Y?
70. Hay phải chăng họ nói Y bị điên? Không, Y (Thiên Sứ Muhammad) đã mang Chân Lý đến cho họ nhưng đa số bọn họ ghét sự thật.
71. Nếu Chân Lý hòa theo những điều ham muốn của họ thì các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa trời đất chắc chắn sẽ sụp đổ. Không, TA đã ban cho họ Lời Nhắc Nhở nhưng họ quay lưng với Lời Nhắc Nhở dành cho họ.
72. Hoặc lẽ nào Người (Thiên Sứ Muhammad) đã đòi họ tiền công? (Chắc chắn điều đó không xảy ra) bởi phần trả công của Thượng Đế của Người tốt hơn vì Ngài là Đấng Ban Phát tốt nhất.
73. Quả thật, Người đang kêu gọi họ đến với Con Đường Ngay Thẳng (con đường được hướng dẫn: Islam).
74. Và quả thật, những ai không có đức tin nơi Đồi Sau chắc chắn sẽ lạc xa con đường (Islam).
75. Dẫu TA có thương xót họ và cứu họ thoát khỏi hoạn nạn thì chắc chắn họ cũng lại tiếp tục vượt giới hạn và lang thang lầy lắt.
76. Quả thật, TA đã trừng phạt họ nhưng họ vẫn không chịu hạ mình trước Thượng Đế của họ và cũng không chịu van xin khẩn cầu.
77. Mãi đến khi TA mở cánh cửa trừng phạt khủng khiếp dành cho họ (Hỏa Ngục ở Đồi Sau) thì họ mới đâm ra tuyệt vọng trong đó.
78. Ngài (Allah) là Đấng đã tạo cho các người thánh giác, thị giác và trái tim nhưng các người lại rất ít tri ân Ngài.
79. Ngài là Đấng đã rải các người đông đảo trên khắp trái đất (với sự khác biệt tiếng nói, màu da, diện mạo) và (rồi đây) các người sẽ được triệu tập đưa về trình diện Ngài trở lại.

80. Ngài là Đấng làm cho sống và làm cho chết, Ngài làm cho ban đêm và ban ngày luân chuyển tiếp nối nhau. Vậy chẳng lẽ các người không suy ngẫm để hiểu ư?
81. Không, (những kẻ phủ nhận sự Phục Sinh) nói những điều giống như những kẻ (phủ nhận sự Phục Sinh) của thời trước đã nói.
82. Họ nói: “Lẽ nào chúng tôi được dựng sống lại sau khi chúng tôi đã chết đi và đã trở thành cát bụi và xương khô?”
83. “Quả thật, chúng tôi cũng như ông bà cha mẹ của chúng tôi trước đây đều được hứa điều này, nhưng đó chỉ là truyện cổ tích của người xưa (không hề có thật).”
84. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy nói với họ: “Trái đất và những ai sống trong đó thuộc về ai nếu các người là những người thực sự biết?”
85. Họ sẽ nói: “Của Allah” Người hãy bảo họ: “Vậy các người không lưu tâm ư?”
86. Người hãy hỏi họ: “Ai là Đấng Chúa Tể của bảy tầng trời và chiếc Ngai Vương Vĩ Đại?”
87. Họ sẽ trả lời: “Allah” Người hãy bảo họ: “Vậy sao các người không sợ Ngài?”
88. Người hãy hỏi họ: “Ai nắm quyền chi phối vạn vật, toàn quyền thống trị mà không một sức mạnh nào cưỡng lại được nếu các người thực sự biết?”
89. Họ sẽ trả lời: “Allah” Người hãy bảo họ: “Vậy sao các người mê muội (trong sự thờ phượng các thần linh hư cấu ngoài Ngài?)”.
90. Không, TA (Allah) đã mang đến cho họ sự thật nhưng chính họ là những kẻ nói dối.
91. Allah không nhận bất cứ ai làm con trai (của Ngài) và Ngài cũng không hề có bất cứ thần linh nào bên cạnh Ngài (để chia sẻ cùng Ngài) bởi vì (nếu có nhiều thần linh cùng với Ngài) thì chắc chắn mỗi vị sẽ lấy đi cái mà mỗi vị đã tạo ra và chắc chắn vị này sẽ

muốn cai trị vị kia (gây ra sự náo loạn). Quả thật, Allah quang vinh và tối cao hơn những gì họ đã qui cho Ngài.

92. (Ngài là) Đấng biết điều vô hình và hữu hình. Cho nên, Ngài tối cao vượt xa hẳn những (thần linh) mà họ đã tổ hợp (cùng với Ngài).
93. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Ngươi hãy nói (trong lời cầu nguyện): “Lạy Thượng Đế của bề tôi, nếu Ngài cho bề tôi nhìn thấy điều (hình phạt) được hứa với họ,”
94. “Thì xin Ngài, lạy Thượng Đế của bề tôi, đừng để bề tôi ở cùng với đám người làm điều sai quấy kia.”
95. Quả thật, TA (Allah) thừa sức cho Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) nhìn thấy điều (hình phạt) mà TA cảnh báo họ.
96. Ngươi hãy đáp lại điều xấu bằng điều tốt hơn. TA biết rõ những gì họ thốt ra.
97. Và Ngươi hãy (cầu nguyện) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài che chở bề tôi tránh xa khỏi những xúi bẩy của những tên Shaytan.”
98. “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài che chở bề tôi (bằng việc) ngăn chúng không đến gần bề tôi.”
99. Rồi đến khi một trong số họ đối diện với cái chết, y mới van nài kêu xin: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài hãy cho bề tôi được quay lại (trần gian)!”
100. “Chắc chắn bề tôi sẽ hành đạo và làm điều thiện tốt mà bề tôi đã bỏ qua.” Không. Quả thật đó chỉ là lời nói thốt ra trên môi mà thôi. Thế rồi trước mặt họ là cõi Barzakh (ngăn cách họ với trần thế) cho đến Ngày họ được Phục Sinh.
101. Rồi khi tiếng còi (Tận Thế) được thổi, đó là Ngày sẽ chẳng còn tình máu mủ ruột thịt giữa bọn họ nữa và cũng sẽ không có ai hỏi han đến ai.

- 102.** (Trong Ngày hôm đó), những ai mà bàn cân của họ có trọng lượng nặng (bởi những việc hành đạo và những việc làm thiện tốt) thì họ sẽ là những người thành công.
- 103.** Còn những ai mà bàn cân của họ có trọng lượng nhẹ (bởi những việc hành đạo và những việc làm thiện tốt) thì họ sẽ là những kẻ đã làm bản thân mình thất bại. Họ sẽ phải ở trong Hỏa Ngục mãi mãi.
- 104.** Lửa sẽ thiêu đốt gương mặt của họ và họ nhe răng trong đó.
- 105.** (Allah phán với họ): “Chẳng phải những lời mặc khải của TA đã được đọc cho các người nghe nhưng các người đã phủ nhận đó sao?”
- 106.** Họ nài nỉ van cầu: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã chịu cùng cực và khổ ải, quả thật bầy tôi thực sự là những kẻ lầm lạc.”
- 107.** “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài cho bầy tôi ra khỏi Hỏa Ngục, nếu bầy tôi tái phạm thì đích thực bầy tôi là những kẻ làm điều sai quấy.”
- 108.** (Lúc đó, Allah) phán: “Các người hãy cút vào trong đó (Hỏa Ngục) và chờ thừa bầm gi với TA nữa!”
- 109.** Quả thật trong số đám bầy tôi của TA, có một nhóm người thường nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi đã tin, xin Ngài tha thứ cho bầy tôi và xin Ngài thương xót bầy tôi bởi Ngài là Đáng thương xót tốt nhất.”
- 110.** Nhưng các người (những kẻ vô đức tin) đã nhạo báng họ đến nỗi (việc nhạo báng đó) làm cho các người quên đi Thông Điệp Nhắc Nhớ của TA và các người cứ hả hê cười nhạo báng họ.
- 111.** Ngày hôm nay, TA ban thưởng cho họ bởi những gì họ đã kiên nhẫn chịu đựng. Họ thực sự là những người chiến thắng.
- 112.** (Allah phán bảo những kẻ vô đức tin và những kẻ tội lỗi): “Các người đã ở lại trên trái đất bao năm?”

113. Họ đáp: “Bây tôi đã ở lại đó một ngày hay nửa ngày gì đấy, xin hỏi những vị ghi chép.”
114. (Allah phán): “Các ngươi đã ở lại đó chỉ trong chốc lát mà thôi, phải chi các ngươi biết điều đó.”
115. “Có phải các ngươi nghĩ rằng TA đã tạo hóa các ngươi là để vui chơi vô ích và rằng các ngươi sẽ không quay trở lại trình diện TA chăng?”
116. Allah tối cao, Ngài là Đức Vua đích thực, không có Thượng Đế nào khác ngoài Ngài, Ngài là Thượng Đế của chiếc Ngai Vương Vinh Dự.
117. Ai cầu xin một thần linh nào đó cùng với Allah mà không có bất cứ bằng chứng nào (cho việc làm đó) thì việc tính sổ y thuộc về Thượng Đế của y. Quả thật những kẻ vô đức tin sẽ không thành đạt.
118. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Ngươi hãy cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài tha thứ cho bề tôi và thương xót bề tôi bởi Ngài là Đáng thương xót tốt nhất!”.

24 - An-Nur^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. (Đây là) chương Kinh TA ban xuống và qui định thành luật. TA ban xuống trong chương này những câu Kinh rất rõ ràng mong rằng các người có thể ghi nhớ.
2. Nam nữ phạm tội Zina⁽¹⁾, các người hãy đánh mỗi người một trăm roi. Các người chớ động lòng thương hại họ trong việc chấp hành mệnh lệnh của Allah nếu các người thực sự có đức tin nơi Allah và Ngày Sau. Và các người hãy mời một nhóm người có đức tin đến chứng kiến việc trừng phạt họ.
3. Người đàn ông Zina (gian dâm) không quan hệ tình dục ngoại trừ với người phụ nữ Zina hoặc với người phụ nữ thờ đa thần. (Tương tự), người phụ nữ Zina không quan hệ tình dục ngoại trừ với người đàn ông Zina hoặc với người đàn ông thờ đa thần. Và điều đó bị cấm đối với những người có đức tin.
4. Những ai cáo buộc những người phụ nữ trinh thực (làm điều Zina) nhưng lại không đưa ra đủ bốn nhân chứng (cho điều cáo buộc đó) thì các người hãy đánh họ tám mươi roi và sau này các người chớ bao giờ nhận lấy bất cứ bằng chứng nào từ nơi họ nữa bởi họ là những kẻ nói dối và bất tuân (Allah).
5. Ngoại trừ những ai sau đó đã ăn năn sám hối và cải thiện bản thân thì quả thật Allah hằng tha thứ và nhân từ.
6. Những ai cáo buộc vợ của họ (ngoại tình) nhưng không có ai làm nhân chứng (cho việc cáo buộc đó) ngoài bản thân họ thì

(*) An-Nur (Ánh Sáng).

(1) Zina là danh từ mà Islam dùng để gọi hành vi quan hệ tình dục ngoài hôn nhân dù là gian dâm hay thông dâm.

- mỗi người trong số họ phải thề bốn lần với Allah rằng mình là người nói thật.
7. Và trong lời thề lần thứ năm rằng y sẽ bị Allah nguyên rủa nếu như y là kẻ nói dối.
  8. Người vợ sẽ tránh được hình phạt (bị ném đá đến chết) nếu nữ ta thề bốn lần với Allah rằng y ta (người chồng) là kẻ nói dối.
  9. Và trong lời thề lần thứ năm rằng Allah sẽ giáng cơn thịnh nộ của Ngài lên nữ ta nếu chồng của nữ ta là người nói thật.
  10. Nếu không nhờ hồng phúc và lòng thương xót của Allah dành cho các người (thì quả thật các người đã bị trừng phạt), tuy nhiên, Allah là Đấng Đại Lượng, Đấng Chí Minh.
  11. Quả thật, những kẻ vu khống (‘A-ishah vợ của Thiên Sứ Muhammad) chỉ gồm một phần tử nhỏ trong các người. Các người chớ nghĩ rằng đó là điều xấu cho các người, mà (các người hãy biết rằng) đó là điều tốt cho các người. Mỗi người trong bọn họ (những kẻ vu khống) sẽ phải chịu sự trừng phạt cho tội mà họ đã gây ra, riêng kẻ chủ mưu sẽ phải chịu hình phạt khủng khiếp.
  12. Đáng lẽ ra khi nghe lời vu khống đó, những người có đức tin nam cũng như nữ nên nghĩ tốt cho các tín hữu của mình và nói với (những kẻ vu khống): “Đây rõ ràng là một sự vu khống!”
  13. Đáng lẽ ra họ phải đưa ra đủ bốn nhân chứng cho việc đó bởi lẽ khi họ không đưa ra đủ số lượng nhân chứng thì đối với Allah họ đích thực là những kẻ nói dối.
  14. Nếu không nhờ hồng phúc và lòng thương xót của Allah dành cho các người ở đời này và ở Đời Sau thì chắc chắn các người đã phải chịu sự trừng phạt khủng khiếp về tội các người đã loan (tin đồn thất thiệt).
  15. Khi các người lan truyền (tin thất thiệt đó) cho nhau bằng chiếc lưỡi của các người và các người nói bằng miệng mồm của các

ngươi về điều mà các ngươi không hề biết và các ngươi cho rằng đó là điều nhỏ nhặt, còn con (không đáng bận tâm) thì trái lại, đối với Allah, nó thực sự là một điều vô cùng trọng đại.

16. Đáng lẽ ra khi nghe (tin đồn thất thiệt đó), các ngươi nên nói: “Bàn tán chuyện này không phải là việc của chúng tôi. Quang vinh và trong sạch thay Allah, đây quả là một sự vu khống hết sức nghiêm trọng!”
17. Allah khuyên các ngươi chớ đừng bao giờ tái phạm điều tương tự nếu các ngươi thực sự là những người có đức tin.
18. Allah trình bày rõ ràng cho các ngươi những lời mặc khải (của Ngài) và Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Chí Minh.
19. Quả thật những ai trong số những người có đức tin thích cho chuyện xấu (tin đồn thất thiệt, lời vu khống, lời gièm pha) được lan truyền rộng rãi thì sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn ở trần thế và cả Đời Sau. Và Allah biết rõ (chân tướng sự thật) trong khi các ngươi không biết gì.
20. Nếu không nhờ hồng phúc và lòng thương xót của Allah dành cho các ngươi (thì quả thật các ngươi đã bị trừng phạt), tuy nhiên, Allah là Đấng Khoan Dung, Đấng Nhân Từ.
21. Hỡi những người có đức tin, các ngươi chớ đi theo bước đường của Shaytan. Ai đi theo bước đường của Shaytan thì nó sẽ xúi y làm chuyện xấu và tội lỗi. Nếu không nhờ hồng phúc và lòng thương xót của Allah dành cho các ngươi thì sẽ không một ai trong các ngươi được tẩy sạch tội lỗi, tuy nhiên, Allah tẩy sạch tội lỗi cho ai Ngài muốn. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
22. Những người giàu có và dư dả trong các ngươi chớ thề một cách dứt khoát rằng họ sẽ không bố thí cho bà con họ hàng của mình, cho những người khó khăn, và cho những người di cư vì con đường của Allah (đã liên can trong vụ phao tin đồn xấu về ‘A-ishah). Họ hãy nên đại lượng và bỏ qua. Lẽ nào các ngươi

không thích được Allah tha thứ cho các người hay sao?! Quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.⁽²⁾

23. Quả thật những ai vu khống những người phụ nữ có đức tin trinh thực và ngay thơ (làm điều Zina) thì họ sẽ bị nguyên rủa trên trần thế và cả Đời Sau; và họ sẽ phải chịu sự trừng phạt khủng khiếp.
24. Vào Ngày mà chiếc lưới, bàn tay cũng như bàn chân của họ sẽ đứng ra làm chứng chống lại họ về những gì mà họ đã làm.
25. Vào Ngày hôm đó, Allah sẽ thanh toán mọi việc làm của họ và họ sẽ biết Allah đích thực là chân lý hiển hiện.
26. Những phụ nữ hư đốn xứng đôi với những đàn ông hư đốn và những đàn ông hư đốn xứng đôi với những phụ nữ hư đốn; những người phụ nữ trinh thực đoan chính xứng đôi với đàn ông đứng đắn và đàn ông đứng đắn xứng đôi với phụ nữ trinh thực đoan chính. Những người (đoan chính, đứng đắn) này vô can với những điều họ nói, họ sẽ được tha thứ và sẽ được ban cho bổng lộc vinh dự (Thiên Đàng).
27. Hỡi những người có đức tin! Các người chớ đi vào nhà của người khác trừ phi các người đã xin phép và chào Salam đến chủ nhà. Điều đó tốt cho các người mong rằng các người lưu tâm.
28. Nhưng nếu các người không thấy ai trong nhà thì các người cũng chớ vào cho đến khi các người được cho phép; còn nếu các

---

(2) Câu Kinh này được mặc khải xuống để nhắc nhở ông Abu Bakr, thân phụ của bà ‘A-ishah, phu nhân của Thiên Sứ Muhammad, khi ông thề tuyên bố rằng ông sẽ không chu cấp lương thực cũng như sẽ không hỗ trợ cho Mistah (tên thật là ‘Awf) bin Uthathah bất cứ thứ gì. Mistah là một người bà con họ hàng của ông Abu Bakr, người mà trước đó ông vẫn thường chu cấp lương thực và hỗ trợ những thứ cần thiết. Do người này đã liên can trong vụ vu khống ‘A-ishah con gái mình nên ông đã thề dứt khoát như thế vì quá tức giận. Nhưng sau khi câu Kinh này được ban xuống, ông Abu Bakr đã hủy lời thề và tiếp tục chu cấp và trợ giúp cho Mistah trở lại giống như trước.

- ngươi được bảo ra về thì các ngươi hãy ra về, điều đó trong sạch cho các ngươi hơn, và Allah biết rõ những gì các ngươi làm.
- 29.** Các ngươi không bị tội khi vào những ngôi nhà vắng chủ nhưng trong đó có đồ đạc của các ngươi. Quả thật, Allah biết rõ những gì các ngươi phơi bày cũng như những gì các ngươi giấu kín.
- 30.** (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Ngươi hãy bảo những người có đức tin nam hạ thấp cái nhìn xuống và giữ gìn phần kín (cơ thể) của họ, điều đó trong sạch hơn cho họ. Quả thật, Allah thông toàn mọi điều họ làm.
- 31.** Và Ngươi hãy bảo những người có đức tin nữ hạ thấp cái nhìn xuống và giữ phần kín (cơ thể) của họ; Ngươi hãy bảo họ chớ phô bày nét đẹp của họ ra ngoài ngoại trừ những bộ phận nào lộ ra tự nhiên (gương mặt, bàn tay); Ngươi hãy bảo họ phủ khăn xuống che ngực; Ngươi hãy bảo họ chớ phô bày nét đẹp của họ ra ngoài trừ đối với chồng, cha ruột, cha chồng, con trai ruột, con trai của chồng, anh em trai ruột, con trai của anh em trai ruột, con trai của chị em gái ruột, những người phụ nữ giúp việc, những người đàn ông nô lệ thuộc quyền sở hữu của họ, những người đàn ông phục dịch đã mãn dục, hoặc những bé trai chưa có cảm giác với phần kín của phụ nữ; và Ngươi hãy bảo họ chớ đánh chân mạnh xuống đất hầu để người khác biết được đồ trang sức được giấu trong người của họ. Và tất cả các ngươi hãy quay về sám hối với Allah, hỡi những người có đức tin, mong rằng các ngươi thành đạt.
- 32.** Các ngươi (hỡi những người có đức tin nam nữ) hãy kết hôn với những người độc thân trong các ngươi và những người đức hạnh trong số những người nô lệ nam và nữ của các ngươi. Nếu họ nghèo thì Allah sẽ làm cho họ giàu bởi hồng phúc của Ngài, quả thật Allah là Đáng có bổng lộc bao la, là Đáng hằng biết (mọi việc).
- 33.** Đối với những ai không có điều kiện để kết hôn thì hãy kiềm chế (bản thân không phạm điều Haram) cho đến khi Allah làm cho họ giàu có bởi hồng phúc của Ngài. Và những ai trong số những

người nô lệ thuộc quyền sở hữu của các người muốn một chứng thư (chuộc tự do cho bản thân họ) thì các người hãy viết cho họ nếu các người biết họ là những người tốt, và các người hãy đưa cho họ (món quà) từ tài sản mà Allah đã ban cấp cho các người. Các người chớ vì lợi ích cuộc sống trần thế mà ép những phụ nữ nô lệ của các người hành nghề mãi dâm nếu họ muốn giữ tiết hạnh. Và nếu ai cưỡng ép họ thì sau việc cưỡng ép đó, Allah vẫn tha thứ và khoan dung (đối với những nạn nhân bị cưỡng ép, tội của họ được qui cho những ai cưỡng ép họ).

34. Quả thật, TA (Allah) đã ban xuống cho các người những lời mặc khải rõ ràng cùng với những bài học (được rút ra từ những câu chuyện) của những người trước các người và lời khuyên răn dành cho những người ngoan đạo.
35. Allah là Ánh Sáng của các tầng trời và trái đất. Hình ảnh Ánh Sáng của Ngài giống như một ngọn đèn được đặt ở một hốc tường, ngọn đèn nằm trong một chiếc lồng thủy tinh, lồng thủy tinh như một ngôi sao lấp lánh; ngọn đèn được thắp từ một loại dầu của cây ô liu ân phúc, không cần mặt trời ở hướng đông hay ở hướng tây, dầu của nó gần như muốn tỏa sáng mặc dù lửa vẫn chưa chạm đến; ánh sáng bên trên ánh sáng. Allah hướng dẫn đến Ánh Sáng của Ngài đối với ai Ngài muốn. Allah đưa ra hình ảnh thí dụ cho nhân loại bởi vì Allah là Đấng Hằng Biết mọi thứ.
36. (Ánh Sáng của Allah tỏa ra) trong các ngôi nhà (Masjid), nơi mà Allah cho phép được dựng lên, được giữ sạch, và được tôn vinh; và là nơi mà tên của Ngài được tụng niệm và được tán dương sáng tối.
37. Những người mà việc mua bán đổi chác cũng như việc làm ăn kinh doanh không làm họ xao lãng việc tưởng nhớ Allah, không làm họ xao lãng việc dâng lễ nguyện Salah và xuất Zakah; họ luôn sợ cho cái Ngày mà những con tim cũng như những cặp mắt sẽ đảo lộn (vì sợ hãi và hoảng loạn cho việc sẽ bị Allah xét xử).
38. (Những người đó) sẽ được Allah ban cho phần thưởng tốt đẹp về những gì mà họ đã làm và Ngài sẽ ban thêm cho họ từ hồng phúc

nơi Ngài. Quả thật, Allah ban phát bổng lộc một cách vô kể cho bất cứ ai Ngài muốn.

39. Những người vô đức tin, việc làm của họ giống như ảo ảnh nơi sa mạc mà một người đang khát cứ tưởng đó là nước cho tới khi y đến đó thì y không thấy gì cả, y chỉ thấy Allah nơi đó đang đợi xét xử y. Quả thật, Allah nhanh chóng trong việc xét xử và thanh toán.
40. Hoặc (tình cảnh của người vô đức tin) giống như (y đang ở dưới) bóng tối trong lòng biển, bên trên bị bao phủ bởi một lớp sóng và bên trên lớp sóng lại là một đám mây, lớp tối này chồng lên lớp tối kia, khi y đưa tay ra thì y không thể nhìn thấy tay của mình. Và ai mà Allah không cho y ánh sáng thì y không thể nào có được ánh sáng.
41. Lẽ nào Người (Thiên Sứ Muhammad) không thấy vạn vật trong các tầng trời và trái đất đều tán dương Allah ngay cả những loài chim đang xòe đôi cánh của chúng? Quả thật, mỗi vật đều biết cách dâng lễ nguyện Salah cũng như cách tán dương (Allah) của riêng mình; và Allah biết rõ những gì chúng làm.
42. Quyền thống trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về một mình Allah và tất cả mọi vật đều phải trở về với Ngài.
43. Lẽ nào Người (Thiên Sứ Muhammad) không thấy việc Allah di chuyển các đám mây rồi gom chúng lại thành một khối lớn và sau đó Người sẽ thấy nước từ giữa khối mây đó rơi xuống? Ngài ban từ bầu trời xuống (những đám mây to như) những quả núi bên trong chứa mưa đá mà Ngài dùng để trừng phạt ai Ngài muốn và Ngài lấy nó đi khỏi ai Ngài muốn. Tia chớp của những đám mây đó gần như làm hoa mắt (con người).
44. Allah lật trở đêm ngày, quả thật trong sự việc đó là bài học cho những người biết quan sát và thấu hiểu.
45. Allah đã tạo ra mọi sinh vật từ nước. Có loài di chuyển bằng bụng, có loài di chuyển bằng hai chân, và có loài di chuyển bằng

bốn chân. Allah tạo ra bất cứ thứ gì Ngài muốn, quả thật Allah là Đấng Toàn Năng trên mọi việc.

46. Quả thật, TA (Allah) đã ban xuống những lời mặc khải rất rõ ràng, và Allah hướng dẫn ai Ngài muốn đến với con đường ngay thẳng.
47. Họ (những kẻ giả tạo đức tin – Munafiq) nói “Chúng tôi đã có đức tin nơi Allah và Thiên Sứ và chúng tôi xin vâng lệnh” nhưng rồi sau đó một phần tử của họ quay đi. Quả thật, họ không phải là những người có đức tin.
48. Khi họ được mời gọi đến với Allah và vị Thiên Sứ của Ngài để Y phân xử giữa bọn họ thì một thành phần trong bọn họ quay bỏ đi.
49. Nhưng nếu họ gặp phần phải thì họ mới liền đến gặp Thiên Sứ (Muhammad).
50. Có phải trong tim của họ có một chứng bệnh hoặc phải chăng họ hoài nghi hay phải chăng họ sợ Allah và Thiên Sứ của Ngài xử ép họ? Không phải vậy, mà bởi vì họ là những kẻ làm điều sai quấy.
51. Quả thật, lời của những người có đức tin thực sự khi được mời gọi đến với Allah và Thiên Sứ của Ngài để Y phân xử các vụ việc giữa họ là: “Chúng tôi xin nghe và vâng lời”. Và họ chính là những người thành đạt.
52. Những ai tuân lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài, sợ Allah và ngoan đạo đối với Ngài thì họ là những người sẽ giành thắng lợi.
53. Họ (những kẻ giả dối) thề thốt với Allah bằng lời thề trọng đại rằng nếu Người (Thiên Sứ Muhammad) ra lệnh bảo họ (chiến đấu) thì chắc chắn họ sẽ ra đi chiến đấu. Người hãy bảo họ: “Các ngươi chớ thề thốt làm chi, sự vâng lời là điều đã được rõ. Quả thật Allah thông toàn tất cả mọi điều các ngươi làm”.
54. Người hãy bảo họ (hỡi Thiên Sứ Muhammad): “Các ngươi hãy tuân lệnh Allah và tuân lệnh Thiên Sứ (của Ngài).” Nhưng nếu các ngươi ngoan cố đi (không chịu tuân lệnh) thì quả thật

Y (Muhammad) chỉ chịu trách nhiệm về việc làm của Y còn các người phải chịu trách nhiệm cho việc làm của các người, ngược lại, nếu các người tuân lệnh Y thì các người sẽ được hướng dẫn đúng đường. (Và các người hãy biết rằng) nhiệm vụ của Thiên Sứ chỉ là truyền đạt rõ ràng (bức Thông Điệp của Allah).

55. Allah đã hứa với những người có đức tin và hành thiện trong số các người rằng Ngài sẽ làm cho họ trở thành những người quản lý và lãnh đạo trên trái đất giống như những người đã trở thành những người quản lý và lãnh đạo trước họ, và Ngài sẽ làm cho họ ổn định tôn giáo của họ, tôn giáo mà Ngài đã hài lòng cho họ, và Ngài sẽ đổi lại cho họ sự an ninh và yên bình sau cảnh phạt phòng lo sợ (với điều kiện) họ chỉ thờ phượng một mình TA và không tổ hợp với TA bất cứ gì. Và ai vô đức tin sau đó thì họ là những kẻ quấy rối và đại nghịch.
56. Các người hãy chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, hãy xuất Zakah và hãy tuân lệnh vị Thiên Sứ (của Allah), mong rằng các người được thương xót.
57. Người (Thiên Sứ Muhammad) chớ nghĩ rằng những kẻ vô đức tin sẽ thoát khỏi (Allah) trên trái đất, rồi đây chỗ ngụ của họ sẽ là Hỏa Ngục, một nơi quay về vô cùng tồi tệ.
58. Hỡi những người có đức tin, những ai dưới quyền của các người cũng như những đứa trẻ chưa đến tuổi dậy thì phải xin phép các người (khi muốn vào phòng riêng của các người) vào ba thời điểm: lúc trước cuộc lễ nguyện Salah Fajr, lúc các người cởi trần để (nằm nghỉ) buổi trưa, và lúc sau cuộc lễ nguyện Salah 'I-sha'. Đó là ba thời điểm riêng tư mà các người thường ở trần để nghỉ ngơi. Các người cũng như họ sẽ không bị tội ngoài ba thời điểm đó nếu các người qua lại giao tế với nhau. Như thế đó, Allah trình bày các lời mặc khải của Ngài một cách rõ ràng cho các người và Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Chí Minh.

59. Và khi những đứa trẻ của các người đến tuổi dậy thì, các người hãy bắt chúng xin phép (khi muốn vào phòng riêng của các người) giống như những người trước chúng đã xin phép. Như thế đó, Allah trình bày các lời mặc khải của Ngài một cách rõ ràng cho các người và Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Chí Minh.
60. Những người phụ nữ đã quá tuổi không còn ham muốn tình dục thì họ không bị tội nếu như họ cởi lớp áo ngoài của họ ra không vì mục đích phô bày nét đẹp thân thể, nhưng nếu họ không cởi thì sẽ tốt hơn. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Hằng Biết.
61. Người mù, người què, người bệnh và cả bản thân các người sẽ không bị tội nếu các người dùng bữa tại nhà của các người hoặc tại nhà của cha, của mẹ, của anh em ruột, của chị em ruột, của chú bác, của cô, của cậu, của dì, hoặc tại nhà mà các người giữ chìa khóa, hoặc tại nhà của bạn. Các người sẽ không bị tội nếu các người ăn cùng nhau hay ăn riêng từng nhóm. Tuy nhiên, khi nào các người muốn vào nhà thì các người hãy chào Salam đến nhau bằng lời chào phúc lành mà Allah đã dạy cho các người. Như thế đó, Allah trình bày các lời mặc khải của Ngài một cách rõ ràng cho các người mong rằng các người thấu hiểu.
62. Quả thật những người có đức tin thực sự chính là những người đã tin nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài và khi ở cùng với Y (Thiên Sứ) để bàn công việc chung thì họ không ngang nhiên bỏ đi trừ phi đã xin phép Y. Quả thật, những ai xin phép Y là những người thực sự có đức tin nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài. Do đó, nếu họ xin phép Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) để đi lo việc riêng của họ thì Người hãy chấp thuận cho ai Người muốn trong số họ và Người hãy cầu xin Allah tha thứ cho họ bởi Allah là Đấng hằng tha thứ, Đấng Khoan Dung.
63. Các người chớ coi việc Thiên Sứ (Muhammad) mời gọi các

ngươi giống như việc các ngươi mời gọi nhau.⁽³⁾ Quả thật, Allah biết rõ những ai trong các ngươi lén lút bỏ đi. Do đó, những ai trái lệnh của Y hãy coi chừng gặp phải họa hoặc gặp phải sự trừng phạt đau đớn.

64. Quả thật, vạn vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Allah. Ngài chắc chắn biết rõ điều mà các ngươi định làm, (và rồi đây) vào một Ngày họ sẽ được trở về trình diện Ngài để Ngài cho họ biết về những gì họ đã làm. Quả thật, Allah biết rõ tất cả mọi thứ.

---

(3) Đoạn Kinh này cũng có lời Tafsir với ý nghĩa rằng: “Các ngươi chớ kêu gọi Thiên Sứ của Allah giống như cách các ngươi kêu gọi nhau” tức các ngươi chớ gọi Thiên Sứ của Allah bằng cách xưng hô “Này Muhammad!” hay “Này Abu Qasim!” mà hãy gọi bằng cách xưng hô trang trọng như “Hỡi Thiên Sứ của Allah!” hoặc “Hỡi Nabi của Allah!”.

25 - Al-Furqan^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hồng phúc thay Đấng đã ban xuống Tiêu Chuẩn phân biệt phúc tội cho người bề tôi (Muhammad) của Ngài để Y làm vị cảnh báo cho muôn loài.
2. Đấng mà quyền thống trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về riêng một mình Ngài, Ngài không nhận (bất cứ ai) làm con trai và Ngài cũng không hề có bất cứ đối tác nào chia sẻ cùng Ngài trong việc ngự trị (vũ trụ); Ngài đã tạo hóa vạn vật và định cho mỗi vật với mức lượng nhất định.
3. (Những kẻ thờ đa thần) tôn thờ ngoài Ngài các thần linh không có khả năng tạo hóa ra bất cứ thứ gì và chính chúng lại là những tạo vật được tạo ra, chúng không có khả năng gây hại hay ban lợi gì cho bản thân chúng, chúng không có khả năng làm cho chết hay làm cho sống và cũng không có khả năng phục sinh.
4. Những kẻ vô đức tin nói: “Đây chỉ là điều dối trá mà Y (Muhammad) đã bịa đặt và một nhóm người nào đó đã giúp Y (làm ra Qur'an)”. Nhưng quả thật họ mới chính là những kẻ sai quấy và đặt điều dối trá.
5. Họ bảo: “Chỉ là chuyện cổ tích của người xưa được viết lại và đã đọc cho Y nghe sáng chiều mà thôi!”
6. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad!) hãy nói với họ: “Nó (Qur'an) là do Đấng hằng biết những điều bí mật trong các tầng trời và trái đất ban xuống. Ngài đích thực là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.”
7. Họ (những kẻ vô đức tin) nói: “Thiên Sứ gì mà ăn thức ăn và đi rong giữa chợ thế kia! Đấng lẽ ra phải có một vị Thiên Thần nào đó được cử xuống làm vị cảnh báo cùng với Y thì mới phải lý!”

(*) Al-Furqan (Tiêu Chuẩn Phân Biệt Phúc Tội).

8. “Hoặc đáng lẽ ra Y phải được ban cho một kho tàng châu báu hoặc Y phải có một ngôi vườn để Y ăn trái quả từ nó, (thế mới là hợp lý!)” Và những kẻ sai quấy nói: “Các người chỉ đang nghe theo một tên bị bùa ếm!”
9. Ngươi hãy xem cách họ đưa ra các hình ảnh thí dụ về Ngươi. Họ đã làm lạc nên không thể tìm thấy con đường (đúng đắn).
10. Thật hồng phúc thay cho Đấng mà nếu Ngài muốn Ngài sẽ làm ra cho Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) những thứ còn tốt hơn những thứ đó. (Rồi đây Ngươi sẽ được ban cho) các ngôi vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy và Ngài sẽ làm ra cho Ngươi các tòa lâu đài.
11. Không! (Những kẻ vô đức tin) phủ nhận Giờ Tận Thế, và TA (Allah) đã chuẩn bị cho những ai phủ nhận Giờ Tận Thế lửa ngọn cháy bùng.
12. Khi Hỏa Ngục nhìn thấy họ từ đằng xa, họ sẽ nghe thấy tiếng gào thét dữ dội của nó.
13. Rồi khi họ bị xích và bị ném vào trong một xô chật hẹp của Hỏa Ngục, họ sẽ kêu than và mong được chết phút cho xong.
14. (Rồi có tiếng bảo họ): “Ngày hôm nay, các ngươi chớ kêu la cũng như chớ mong được chết phút cho xong mà các ngươi hãy kêu la và mong được chết nhiều lần”.
15. Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Cái đó (hình phạt nơi Hỏa Ngục) tốt hơn hay Thiên Đàng Vĩnh Cửu được hứa cho những người ngoan đạo tốt hơn?” Thiên Đàng chắc chắn sẽ là phần thưởng và là nơi đến cuối cùng của họ.
16. Họ sẽ sống trong đó mãi mãi và họ sẽ có được bất cứ thứ gì họ muốn. Đó là lời hứa mà Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) bắt buộc phải thực hiện.
17. Và vào ngày mà Allah sẽ tập trung họ cùng với những thứ mà họ thờ phượng ngoài Ngài, Ngài sẽ phán bảo (những kẻ được thờ

phượng): “Các người dẫn đám bê tôi của TA lạc lối hay tự bản thân họ lầm lạc?”

18. (Những kẻ được thờ phượng ngoài Allah) nói: “Quang vinh và trong sạch thay Ngài! Bầy tôi (và cả bọn họ) không ai được phép nhận lấy ngoài Ngài bất kỳ ai (vật gì) làm đấng bảo hộ. Tuy nhiên, Ngài đã ban cho họ cũng như cha mẹ của họ mọi thứ tiện nghi (của thế gian) để rồi họ đã quên mất Lời Nhắc Nhở (của Ngài) và đã trở thành những kẻ suy đốn.
19. Allah phán bảo (những kẻ thờ đa thần): “Quả thật, (những thần linh mà các người thờ phượng ngoài TA) đã khăng định các người gian dối về những điều mà các người nói. Cho nên, các người không thể gỡ gạc cũng không được giúp đỡ.” Và người nào trong các người làm điều sai quấy thì TA sẽ cho y nếm sự trừng phạt to lớn.
20. Tất cả các vị Thiên Sứ mà TA đã cử phái đến trước Người (Thiên Sứ Muhammad) đều là (những người phạm), họ đều ăn thức ăn và đi rong giữa chợ. Quả thật, TA dùng một số người này thử thách một số người kia để xem các người có kiên nhẫn chịu đựng hay không, và Thượng Đế của Người là Đấng Hằng Thấy (hết tất cả mọi sự việc).
21. Những kẻ không hy vọng gặp TA (ở Đồi Sau) nói: “Đáng lẽ ra phải có Thiên Thần nào đó được cử xuống cho bọn ta hoặc bọn ta phải nhìn thấy Thượng Đế của mình, (như thế mới hợp lý chứ).” Quả thật, họ đã tự cao và tự đại quá mức.
22. Vào ngày mà họ sẽ thấy các Thiên Thần, đó là ngày mà những kẻ tội lỗi sẽ không được một tin vui nào và các Thiên Thần sẽ bảo họ: “Dang ra, hãy dang ra xa!”
23. Và TA sẽ xét lại mọi việc mà họ đã làm, tất cả đều bị TA biến nó thành tro bụi bay tứ tán.
24. Vào ngày đó, những cư dân của Thiên Đàng (những người có đức tin) sẽ có một chỗ ngụ tốt đẹp và một nơi nghỉ tuyệt vời.
25. Và vào Ngày mà bầu trời và những đám mây sẽ bị tách ra, rồi các Thiên Thần sẽ được cử xuống đồng đảo.

26. Vương quyền đích thực của Ngày hôm đó thuộc về một mình Đấng Độ Lượng, và đó là ngày đầy khó khăn và khốn khổ cho những kẻ vô đức tin.
27. Và vào Ngày mà kẻ làm điều sai quấy sẽ vừa cắn đầu ngón tay vừa than thở (trong hồi tiếc): “Ôi giá như mình đã đi theo con đường cùng với Thiên Sứ (Muhammad).”
28. “Ôi thật khốn khổ thay, ước gì mình đừng làm bạn với kẻ đó!”
29. “Quả thật, chính hắn đã đưa mình lạc khỏi Thông Điệp Nhắc Nhở sau khi mình đã tiếp thu Nó, quả thật Shaytan chính là một tên phản bội loài người.”
30. Và Thiên Sứ (Muhammad) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, quả thật người dân của bề tôi đã xao lãng Qur’an này!”
31. Như thế đó, TA đã lập cho mỗi vị Nabi một số kẻ thù trong đám người tội lỗi, nhưng Thượng Đế của Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) đủ làm một Vị Hướng Dẫn và một Vị Cứu Tinh (cho Ngươi).
32. Những kẻ vô đức tin bảo: “Đáng lẽ ra Qur’an nên được mặc khải cho Y trong một lần mới đúng!” (TA mặc khải xuống) như thế là để TA củng cố tấm lòng của Ngươi (Muhammad); và TA đọc Nó dần dần theo từng giai đoạn.
33. Không một hình ảnh thí dụ nào do chúng mang đến hỏi Ngươi mà TA lại không mang sự thật và lời giải thích tốt đẹp nhất đến cho Ngươi (để đối đáp với họ).
34. Những kẻ bị tập trung úp mặt xuống để tống vào Hỏa Ngục là những kẻ có nơi ở xấu xa nhất và là những kẻ ở trên con đường lầm lạc.
35. Quả thật, TA đã ban Kinh Sách cho Musa và TA đã chỉ định người anh em của Y, Harun, làm một người phò tá cho Y.
36. TA đã phán bảo (cả hai): “Hai người hãy ra đi gặp đám người đã phủ nhận những Phép Lạ của TA.” (Nhưng đám người đó đã phủ nhận hai người họ) nên TA đã tiêu diệt tất cả bọn chúng.

37. Người dân của Nuh, khi họ cho những Thiên Sứ (của TA) nói dối, TA đã nhấn chìm họ dưới nước và lấy họ làm một bài học cảnh cáo nhân loại. Và TA đã chuẩn bị cho những kẻ làm điều sai quấy hình phạt đau đớn.
38. Dân ‘Ad, dân Thamud, dân Rass và nhiều thế hệ giữa họ cũng đã chịu số phận tương tự.
39. TA đã trình bày cho mỗi thế hệ những hình ảnh thí dụ và TA đã tiêu diệt từng thế hệ một cách khủng khiếp.
40. Quả thật họ (những người Quraish) đã đi ngang qua một thị trấn bị tàn phá bởi một trận mưa hiềm ác. Thế, họ đã không từng nhìn thấy nó hay sao? Không, họ không mong được phục sinh trở lại (cho việc xét xử).
41. Khi thấy Người, họ chỉ chế giễu Người, họ thường bảo: “Lẽ nào đây là kẻ mà Allah cử đến làm Thiên Sứ cho bọn mình chẳng?”
42. “Quả thật, suýt nữa thì Y đã làm cho bọn mình từ bỏ những thần linh của bọn mình mất rồi nếu như bọn mình không thực sự kiên trì với các đấng ấy.” Rồi đây khi đối diện với sự trừng phạt thì họ sẽ biết ai thực sự mới là kẻ đã làm lạc.
43. Người (Thiên Sứ Muhammad) có thấy kẻ đã lấy dục vọng của mình làm thần linh của y hay không? Lẽ nào Người sẽ là người chịu trách nhiệm cho việc làm của y?!
44. Lẽ nào Người nghĩ đa số bọn họ nghe hoặc hiểu ư? Họ thật ra chẳng khác nào súc vật; không, họ thậm chí còn tệ hơn.
45. Lẽ nào Người đã không nhìn thấy việc Thượng Đế của Người đã kéo dài cái bóng như thế nào ư? Nếu muốn, Ngài có thể làm cho nó đứng yên tại chỗ. Nhưng rồi TA đã dùng mặt trời làm một chỉ điểm cho nó (khiến nó thay đổi dài ngắn khác nhau).
46. Rồi TA dần dần thu nó (cái bóng) lại một cách đơn giản (qua sự lên cao của mặt trời).

47. Ngài (Allah) là Đấng đã làm cho các người ban đêm thành một tấm phủ, giấc ngủ thành một sự nghỉ ngơi và ban ngày thành (thời gian lý tưởng) để hoạt động cho cuộc sống.
48. Ngài là Đấng đã gửi những luồng gió làm tín hiệu báo trước cơn mưa của Ngài sắp đến. Và TA ban từ trên trời xuống nguồn nước tinh khiết.
49. Để TA dùng nó làm sống lại lớp đất chết khô và để giải khát động vật và loài người trong số tạo vật mà TA đã tạo ra rất nhiều.
50. Quả thật, TA đã phân phối số nước đó giữa họ để họ biết ghi nhớ, nhưng đa số nhân loại thường vô ơn.
51. Nếu muốn, TA có thể cử đến với mỗi thị trấn một người Cảnh Báo.
52. Bởi thế, Người (Thiên Sứ Muhammad) chớ nghe theo những kẻ vô đức tin mà hãy dùng Qur'an đấu tranh chống lại họ bằng một cuộc đấu tranh mạnh mẽ.
53. Ngài là Đấng đã làm cho hai biển nước tự do chảy, một loại là nước ngọt dễ uống và một loại là nước mặn và chát. Ngài đã dựng một bức chắn tách biệt giữa chúng không cho chúng trộn lẫn với nhau.
54. Ngài là Đấng đã tạo hóa con người từ nước (tinh dịch), rồi Ngài thiết lập cho y mỗi quan hệ ruột thịt, mỗi quan hệ hôn nhân. Và Thượng Đế của Người là Đấng Toàn Năng.
55. Nhưng họ lại tôn thờ ngoài Allah những vật không giúp ích cũng như không gây hại được họ; và kẻ vô đức tin luôn (đi theo Shaytan) chống đối lại Thượng Đế của y.
56. TA (Allah) cử Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) đến chỉ để làm một người báo tin mừng và một người cảnh báo.
57. Người hãy nói (với họ): “Ta không đòi các người trả công cho Ta về sứ mạng này ngoại trừ việc ai tự nguyện chọn lấy con đường đi đến với Thượng Đế của y.”

58. Người hãy phó thác cho Đấng Hằng Sống không bao giờ chết và Người hãy tán dương ca tụng Ngài; và chỉ riêng Ngài đủ biết rõ tội lỗi của đám bầy tôi của Ngài.
59. Ngài là Đấng đã tạo các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa trời đất trong sáu ngày rồi an vị trên chiếc Ngai Vương; Người hãy hướng về Đấng Độ Lượng mà hỏi, Ngài thông toàn tất cả.
60. Khi có lời bảo họ: “Các người hãy phủ phục Đấng Độ Lượng”, họ đáp: “Nhưng Đấng Độ Lượng là ai? Bọn ta sẽ phải quỳ lạy Đấng mà Người truyền lệnh cho bọn ta hay sao?” Và điều đó càng làm cho họ thêm xa lánh (đức tin nơi Allah).
61. Hồng phúc thay Đấng đã tạo ra các chùm sao trên trời và tạo ra trong đó mặt trời chiếu sáng và mặt trăng mang ánh hào quang.
62. Ngài là Đấng đã làm ra ban đêm và ban ngày luân chuyển tiếp nối nhau để cho ai muốn tụng niệm hoặc muốn tạ ơn (ân huệ của Ngài).
63. Những người bẻ tội của Đấng Độ Lượng là những ai đi lại trên mặt đất với điệu bộ khiêm tốn và khi bị người thiếu hiểu biết gây sự thì họ chỉ nói: “Xin cho được bằng an.”
64. Họ là những người thức đêm quỳ lạy và đứng cầu nguyện Thượng Đế của họ.
65. Họ là những người thường cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đưa bầy tôi ra xa khỏi hình phạt của Hỏa Ngục. Quả thật, sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục là một sự trừng phạt dai dẳng.”
66. Quả thật Hỏa Ngục là một nơi cư ngụ và là một nơi nghỉ vô cùng tồi tệ.
67. Họ (những bẻ tội của Allah) là những người khi tiêu dùng (tài sản của họ cho con đường chính nghĩa của Allah) thì không phung phí cũng không keo kiệt mà giữ mức trung bình giữa hai thái cực đó.
68. Họ là những người không cầu nguyện bất cứ thần linh nào khác cùng với Allah cũng không giết một sinh mạng vô tội trừ phi với

lý do chính đáng; họ không làm điều Zina; và ai vi phạm những điều đó đáng bị tội.

69. Vào Ngày Tận Thế, sự trừng phạt được tăng gấp đôi và y sẽ phải mãi mãi chịu sự trừng phạt đó một cách nhục nhã.
70. Ngoại trừ những ai biết ăn năn sám hối, có đức tin và hành thiện thì họ sẽ được Allah thay thế tội lỗi của họ bằng điều phúc đức bởi Allah hằng tha thứ, Đấng Nhân Từ.
71. Những ai ăn năn sám hối và siêng năng hành đạo và làm điều thiện tốt thì sự hối cải của y với Allah mới là thật lòng.
72. Họ (những bề tôi của Allah) là những người không làm chứng cho điều giả dối, và khi đi ngang qua những chuyện tầm phào thì họ bỏ đi một cách lịch sự.
73. Họ là những người khi được nhắc về những Lời Mặc Khải của Thượng Đế của họ thì họ không gục đầu tỏ vẻ tai điếc mắt mù.
74. Họ là những người thường cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài làm cho vợ và con cái của bầy tôi thành một nguồn vui cho cặp mắt của bầy tôi, xin Ngài hãy để bầy tôi thành người lãnh đạo mẫu mực cho những người ngay chính.”
75. Những người đó sẽ được ban thưởng một nơi ở cao sang (Thiên Đàng) vì đã từng kiên nhẫn chịu đựng. Nơi đó, họ sẽ được đón chào tốt đẹp với lời chúc bằng an.
76. Họ sẽ ở trong đó mãi mãi, một nơi ngụ và một nơi nghỉ tốt đẹp nhất.
77. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ vô đức tin): “Nếu không vì lời cầu nguyện của các người thì Thượng Đế của Ta đã không quan tâm đến các người. Quả thật, các người đã phủ nhận (Ngài) nên rồi đây các người sẽ phải đổi mặt (với sự trừng phạt của Ngài).”

26 - Ash-Shu'ara'^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ta. Sin. Mim⁽¹⁾.
2. Đó là những Câu Kinh của một Kinh Sách minh bạch (không mờ hồ và thần bí).
3. Có lẽ Người (Thiên Sứ Muhammad) khổ tâm, đau buồn khiến bản thân chết dần chết mòn về việc họ không có đức tin.
4. Nếu muốn, TA (Allah) có thể ban một phép lạ từ trên trời xuống khiến họ cúi cổ thần phục, (nhưng TA không làm thế vì để thử thách họ xem họ có tin vào điều vô hình hay không).
5. Bất cứ điều nhắc nhở nào được ban xuống cho họ từ Đấng Độ Lượng, họ đều quay lưng bỏ đi.
6. Quả thật, họ đã phủ nhận (những điều mà Thiên Sứ của họ đã mang đến), rồi đây họ sẽ nhận được tin về những điều mà họ đã từng chế giễu.
7. Lẽ nào họ đã không quan sát trái đất, nơi mà TA đã làm mọc ra biết bao cây cối tốt lành?
8. Quả thật, trong đó là một bằng chứng (cho việc TA thừa khả năng làm người chết sống lại), tuy nhiên, đa số bọn họ không có đức tin.
9. Quả thật, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
10. (Người hãy nhớ lại) khi Thượng Đế của Người gọi Musa phán bảo: “Người hãy đi gặp một đám người làm điều sai quấy.”

(*) Ash-Shua'ra' (Các Thi Sĩ).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

11. “Đó là đám người của Pha-ra-ông. (Người hãy bảo) họ sợ (Allah).”
12. (Musa) thưa: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, bề tôi thực sự lo sợ rằng họ sẽ cho bề tôi nói dối.”
13. “Và lồng ngực của bề tôi thì chật hẹp, chiếc lưỡi của bề tôi thì nói không lưu loát, xin Ngài cử thêm Harun làm phò tá cho bề tôi.”
14. “Bề tôi đã phạm tội với họ (vì đã lỡ tay giết chết một người của họ) nên bề tôi sợ họ sẽ giết bề tôi.”
15. (Allah) phán bảo (Musa và Harun): “Sẽ không sao, hai người cứ lên đường với những Phép Lạ của TA. Quả thật TA sẽ ở cùng với hai người, TA luôn nghe thấy tất cả.”
16. “Hai Người cứ đi gặp Pha-ra-ông, hai người hãy nói với y: Chúng tôi là Thiên Sứ của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
17. “Xin ngài hãy để con cháu Israel ra đi với chúng tôi.”
18. (Pha-ra-ông) bảo (Musa): “Há ta đã không thương yêu và nuôi nấng Người như con cái hay sao? Chẳng phải Người đã ở với ta nhiều năm trong đời Người hay sao?”
19. “Vậy mà Người đã nhẫn tâm làm một việc đáng lẽ ra Người không nên làm, Người là một tên vong ơn bội nghĩa.”
20. (Musa) nói (với Pha-ra-ông): “Tôi đã làm điều đó lúc tôi là kẻ không biết gì (vì chưa nhận được sự mặc khải của Allah).”
21. “Vì sợ ngài nên Tôi đã bỏ trốn đi xa và Thượng Đế của Tôi đã ban cho Tôi sự khôn ngoan và cử Tôi làm Thiên Sứ (của Ngài).”
22. “Đấy là ân xưa mà ngài đã nài ra để khiến trách Tôi rồi đã bắt người dân Israel làm nô lệ.”
23. Pha-ra-ông hỏi (Musa): “Thế Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật là gì?”
24. (Musa) đáp: “Là Thượng Đế của các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa trời đất, nếu quý ngài muốn có đức tin vững chắc (nơi Ngài thì quý ngài hãy chỉ thờ phượng một mình Ngài thôi).”

25. (Pha-ra-ông) nói với các cận thân: “Các khanh có nghe rõ (lời bịa đặt của Musa) chăng?”
26. (Musa) nói tiếp: “Đó là Thượng Đế của quý ngài và cả tổ tiên của quý ngài nữa.”
27. (Pha-ra-ông) bảo: “Chắc chắn Thiên Sứ được gọi đến cho các người là một tên điên!”
28. (Musa) nói tiếp: “Đó là Thượng Đế của hướng đông, hướng tây và vạn vật giữa hai hướng đó, nếu quý ngài nhận thức được.”
29. (Pha-ra-ông) nói với (Musa): “Nếu nhà Người quyết tôn thờ một Thượng Đế khác ngoài ta thì chắc chắn ta sẽ cho nhà Người bị tù đầy.”
30. (Musa) nói với (Pha-ra-ông): “Ngay cả khi tôi mang đến cho ngài một điều gì đó chứng minh rõ ràng ư?”
31. (Pha-ra-ông) nói: “Vậy nhà Người hãy trình nó ra xem nếu nhà Người đúng là một người nói thật.”
32. Thế là Musa ném chiếc gậy của Y xuống, nó lập tức biến thành một con rắn hiển hiện.
33. Và khi Y rút bàn tay của Y ra (sau khi áp nó vào ba sườn), bàn tay của Y trở nên trắng sáng trước những người chứng kiến.
34. (Pha-ra-ông) quay sang bảo các cận thân: “Tên này quả nhiên là một phù thủy tài giỏi.”
35. “Hắn định dùng pháp thuật để đánh đuổi các khanh ra khỏi lãnh thổ của các khanh. Vậy các khanh có ý xử trí hắn ra sao?”
36. (Các cận thân của Pha-ra-ông) thưa: “Hãy tạm tha cho hắn và người anh em của hắn, chúng ta sẽ tập hợp các pháp sư trong các thành phố lại.”
37. “Tất cả những nhà phù thủy tài giỏi sẽ đến trình diện bệ hạ.”
38. Vậy là các phù thủy được triệu tập tại một nơi hẹn vào một ngày đã được công bố rõ ràng.

39. Và mọi người bảo nhau: “Các người không đi dự đại hội (để xem ai thắng trong cuộc so tài giữa Musa và các phù thủy) sao?”
40. “Có lẽ chúng ta sẽ theo các nhà phù thủy nếu họ thắng cuộc.”
41. Khi đến nơi, những nhà phù thủy thưa với Pha-ra-ông: “Nếu chúng tôi thắng thì chúng tôi có được ban thưởng không?”
42. (Pha-ra-ông) bảo: “Chắc chắn có, nhất định lúc đó các người sẽ trở thành các cận thần của ta.”
43. Musa bảo (các phù thủy): “Quý ngài hãy ném bảo bối của quý ngài xuống.”
44. Thế là, họ ném những sợi dây và chiếc gậy của họ xuống, nói: “Với quyền lực của Pha-ra-ông, chúng tôi chắc chắn sẽ chiến thắng.”
45. Nhưng khi Musa ném chiếc gậy của Y xuống, nó nuốt mất những món vật mà họ đã làm giả.
46. Lúc đó, những tên phù thủy liền cúi xuống quỳ lạy.
47. Họ nói: “Chúng tôi đã có đức tin nơi Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
48. “Thượng Đế của Musa và Harun.”
49. (Thấy thế), Pha-ra-ông quát (các nhà phù thủy): “Các người dám tin hẳn trước khi ta cho phép các người ư? Hẳn quả nhiên là tên cầm đầu của các người; hẳn đã dạy các người pháp thuật; rồi các người sẽ sớm biết hậu quả. Chắc chắn, ta sẽ cho chặt tay này và chân kia của các người và sẽ cho đóng đinh toàn bộ các người trên thập tự giá.”
50. (Các nhà phù thủy) trả lời (Pha-ra-ông): “Chẳng có gì thiệt hại cả, bởi vì rồi đây chúng tôi sẽ quay về gặp Thượng Đế của chúng tôi mà thôi.”
51. “Chúng tôi kỳ vọng Thượng Đế của chúng tôi sẽ tha thứ cho chúng tôi những lỗi lầm của chúng tôi bởi vì chúng tôi là những người có đức tin đầu tiên.”

52. TA đã mặc khải cho Musa, phán: “Người hãy dẫn hết đám bê tôi của TA rời đi ban đêm, quả thật các người sẽ bị truy sát.”
53. Rồi Pha-ra-ông cho quân lính loan tin đi khắp các thành phố.
54. “Quả thật, đám dân (Israel) này chỉ là một nhóm nhỏ bé.”
55. “Chúng thực sự đã phạm tội khi quân vì đã chọc giận ta.”
56. “Nhưng ta đã luôn cảnh giác đề phòng chúng.”
57. Bởi thế, TA (Allah) đã tống bọn chúng (Pha-ra-ông và quân lính của hắn) ra khỏi hoa viên và suối nước.
58. Khỏi những kho tàng châu báu và địa vị cao sang.
59. Giống như thế, TA đã cho dân Israel thừa kế (những thứ tốt đẹp đó).
60. Rồi (Pha-ra-ông và quân lính của hắn) truy đuổi họ (dân Israel) vào lúc hừng đông.
61. Khi hai đoàn người đối diện nhau, các tông đồ của Musa nói: “Chắc chắn chúng ta sẽ bị đuổi kịp.”
62. (Musa) bảo: “Không đâu, Thượng Đế của Ta luôn sát cánh bên Ta, Ngài sẽ hướng dẫn Ta thôi.”
63. Ngay lúc đó, TA mặc khải cho Musa, phán: “Người hãy đánh cây gậy của Người xuống mặt biển.” (Y làm theo), tức khắc biển tách ra làm đôi thành những tảng nước hai bên như hai ngọn núi khổng lồ.
64. TA đẩy đám người kia (Pha-ra-ông và quân lính của hắn) đến gần nơi đó.
65. Và TA đã cứu nguy Musa và toàn bộ những ai theo Y.
66. Rồi TA nhấn chìm đám người kia.
67. Quả thật, trong sự việc đó là một bằng chứng (cho sự trung thực của Musa) nhưng đa số bọn họ không có đức tin.

68. Và Thượng Đế của Người đích thực là Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
69. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy đọc cho họ nghe về câu chuyện của Ibrahim.
70. Khi (Ibrahim) thưa với phụ thân và người dân của mình: “Các người đang thờ phượng gì thế kia?”
71. Họ đáp: “Bọn ta đang thờ các bực tượng, bọn ta rất sùng kính các thần linh này.”
72. (Ibrahim) hỏi: “Các bực tượng đó có nghe được các người khi các người cầu xin chúng không?”
73. “Hoặc chúng có giúp ích hay hãm hại được các người không?”
74. Họ đáp: “Không, nhưng bọn ta thấy cha mẹ của bọn ta đã làm như vậy.”
75. (Ibrahim) bảo: “Những thứ mà các người đang tôn thờ”
76. “Và cả những thứ mà tổ tiên xa xưa của các người đã tôn thờ”
77. “Đều là kẻ thù của Ta ngoại trừ Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
78. “Ngài là Đấng đã tạo ra Ta rồi hướng dẫn Ta.”
79. “Ngài là Đấng đã cho Ta ăn và cho Ta uống.”
80. “Khi Ta bệnh thì Ngài là Đấng cho Ta khỏi bệnh.”
81. “Ngài là Đấng làm cho Ta chết rồi làm cho Ta sống lại.”
82. “Ngài là Đấng mà Ta hy vọng sẽ được tha thứ về những tội lỗi của Ta vào Ngày Phán Xét.”
83. “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài ban cho bề tôi sự khôn ngoan và xin Ngài nhập bề tôi cùng với những người đức hạnh.”
84. “Xin Ngài vinh danh bề tôi trên chiếc lưỡi của những thế hệ mai sau.”
85. “Xin Ngài làm cho bề tôi thành một người thừa kế Thiên Đàng Hạnh phúc.”

86. “Xin Ngài tha thứ cho phụ thân của bề tôi bởi ông ấy là một người lầm lạc.”
87. “Xin Ngài đừng hạ nhục bề tôi vào Ngày nhân loại được phục sinh.”
88. “Đó là Ngày mà của cải cũng như con cái sẽ không giúp ích được gì.”
89. “Ngoại trừ những ai đến với Allah bằng một tấm lòng trong sạch.”
90. Thiên Đàng sẽ được mang đến gần những người ngoan đạo.
91. Hỏa Ngục sẽ được mang đến trước mặt những kẻ lầm lạc.
92. Có lời báo họ: “Đâu là những thứ mà các ngươi đã tôn thờ?”
93. “Thay vì Allah? Liệu chúng có khả năng giải cứu các ngươi hoặc tự cứu lấy bản thân chúng được không?”
94. Bởi thế, chúng cùng với đám quý quái sẽ bị lừa vào Hỏa Ngục.
95. Và toàn bộ binh tướng của Iblis cũng thế.
96. Và trong lúc cãi vã nhau trong (Hỏa Ngục), họ sẽ nói:
97. “Thề với Allah, chúng tôi rõ ràng là nhóm người lầm lạc.”
98. “Khi mà chúng tôi đã suy tôn các ngươi ngang vai với Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
99. “Và chỉ những tên tội lỗi mới dắt chúng tôi đi lạc.”
100. “Thế là chúng tôi chẳng có ai can thiệp.”
101. “Chúng tôi cũng chẳng có một người bạn chân tình nào cả.”
102. “Nếu có cơ hội trở lại (trần thế) lần nữa thì chúng tôi sẽ là những người có đức tin.”
103. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu, nhưng đa số bọn họ không có đức tin.
104. Quả thật, Thượng Đế của Ngươi là Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
105. Người dân của Nuh đã chối bỏ tất cả Thiên Sứ (của Allah).

106. Khi Nuh, người anh em của họ bảo họ: “Các người không sợ (Allah) sao?”
107. “Ta đúng thực là Thiên Sứ đáng tin được (Allah) phái đến cho các người.”
108. “Thế nên, các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.”
109. “Ta không đòi các người trả thù lao cho việc đó mà chính Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật sẽ ân thưởng cho Ta.”
110. “Thế nên, các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.”
111. Họ (đáp lại lời kêu gọi của Nuh), nói : “Lẽ nào bọn ta lại phải tin người trong khi những kẻ đi theo người toàn là những tên bần cùng?!”
112. (Nuh) bảo: “Ta không biết điều họ đã từng làm.”⁽²⁾
113. “Việc phán xét họ là ở thẩm quyền nơi Thượng Đế của Ta, nếu các người cảm nhận được.”
114. “Ta không có quyền xua đuổi những người có đức tin.”
115. “Quả thật Ta chỉ là một người cảnh báo công khai mà thôi.”
116. Họ (dọa Nuh), bảo: “Này Nuh, nếu ngươi không chịu dừng lại, bọn ta sẽ ném đá giết chết ngươi.”
117. Nuh cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, đám dân của bề tôi đã phủ nhận bề tôi.”
118. “Xin Ngài mở lối giữa bề tôi và họ, xin Ngài giải cứu bề tôi và những người có đức tin đã đi theo bề tôi.”
119. Thế là TA đã giải cứu (Nuh) và những ai đi theo Y trên một chiếc tàu đầy ắp.

---

(2) Ý của Nuh: “Ta không nhất thiết phải quan tâm đến hoàn cảnh của họ, những ai đã theo Ta. Ta chỉ có nhiệm vụ là chấp nhận sự thành tâm và trung thực của họ, còn những điều bí mật ở nơi họ thì Ta phó mặc cho Allah, nó thuộc thẩm quyền của Ngài.”

120. Rồi TA nhấn chìm toàn bộ đám người còn lại (trong biển nước của trận đại hồng thủy).
121. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu (làm bài học cho những ai phủ nhận Thiên Sứ của Allah), tuy nhiên, đa số bọn họ không có đức tin.
122. Quả thật, Thượng Đế của Người là Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
123. Người dân ‘Ad đã chối bỏ tất cả Thiên Sứ (của Allah).
124. Khi Hud, người anh em của họ bảo họ: “Các người không sợ (Allah) sao?”
125. “Ta đúng thực là Thiên Sứ đáng tin được (Allah) phái đến cho các người.”
126. “Thế nên, các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.”
127. “Ta không đòi các người trả thù lao cho việc đó mà chính Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật loài sẽ ân thưởng cho Ta.”
128. “Phải chăng các người đã xây cất trên cao (những ngôi nhà kiên cố) để khoe khoang ư?”
129. “Lẽ nào các người xây cất những lâu đài kiên cố để mong ở trong đó vĩnh viễn?”
130. “Và khi các người đàn áp, các người đàn áp như những bạo chúa.”
131. “Các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.”
132. “Các người hãy sợ Đấng đã trợ giúp các người biết bao thiên ân mà các người biết.”
133. “Ngài đã ban cho các người gia súc và con cái.”
134. “(Ngài đã ban cho các người) vườn tược và suối nước.”
135. “Ta thật sự lo sợ cho các người về sự trừng phạt của một Ngày Vĩ Đại.”

136. (Đám dân của Hud đáp lại lời kêu gọi của Y), nói: “Dù người có cảnh báo hay không cảnh báo, điều đó cũng bằng thừa đối với bọn ta mà thôi.”
137. “Đây đúng là phong cách và lối suy nghĩ của người xưa.”
138. “Và bọn ta chắc chắn sẽ không bị trừng phạt.”
139. Thế là họ chối bỏ Y nên đã bị tiêu diệt. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu, nhưng đa số bọn họ không có đức tin.
140. Quả thật Thượng Đế của Người là Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
141. Người dân Thamud đã chối bỏ tất cả Thiên Sứ (của Allah).
142. Khi Saleh, người anh em của họ bảo họ: “Các người không sợ (Allah) sao?”
143. “Ta đúng thực là Thiên Sứ đáng tin được (Allah) phái đến cho các người.”
144. “Thế nên, các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.”
145. “Ta không đòi các người trả thù lao cho việc đó mà chính Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật sẽ ân thưởng cho Ta.”
146. “Lẽ nào các người sẽ được an toàn hưởng thụ những tiện nghi hiện có nơi đây?”
147. “Trong những ngôi vườn và suối nước?”
148. “Với những nương rẫy và vườn chà là kết trái chín mọng?”
149. “Và các người giỏi đục núi xây nhà kiêng cổ.”
150. “Các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.”
151. “Các người chớ nghe theo mệnh lệnh của những kẻ thái quá.”
152. “Họ là những kẻ làm điều xấu xa và tội lỗi khắp nơi nhưng không chịu sửa mình.”
153. (Đám dân của Saleh đáp lại lời kêu gọi của Y), nói: “Người đúng là đã bị trúng tà.”

154. “Người chẳng qua cũng chỉ là một người phạm như bọn ta. Nhưng nếu người nói thật thì người hãy mang ra cho bọn ta thứ gì đó chứng minh xem nào.”
155. (Saleh) bảo họ: “Đây là con lạc đà cái (mà Allah đã mang nó ra từ tảng đá), nó sẽ uống phần nước của nó và các người sẽ uống phần nước của các người vào ngày được ấn định.”
156. “Các người không được làm hại đến nó, nếu không các người sẽ bị trừng phạt vào một Ngày Vĩ Đại.”
157. Nhưng rồi họ đã đâm cổ nó và tỏ ra hối hận sau đó.
158. Thế là họ đã bị hình phạt tùm lầy. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu (bài học cho những ai phủ nhận và không vâng lời các vị Thiên Sứ của Allah); tuy nhiên, đa số bọn họ không có đức tin.
159. Quả thật, Thượng Đế của Người là Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
160. Người dân của Lut đã chối bỏ tất cả Thiên Sứ (của Allah).
161. Khi Lut, người anh em của họ bảo họ: “Các người không sợ (Allah) sao?”
162. “Ta đúng thực là Thiên Sứ đáng tin được (Allah) phái đến cho các người.”
163. “Thế nên, các người hãy kính sợ Allah và vâng lời Ta.”
164. “Ta không đòi các người trả thù lao cho việc đó mà chính Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật sẽ ân thưởng cho Ta.”
165. “Sao các người lại tìm đến đàn ông trong vũ trụ này để thỏa mãn tình dục,”
166. “Và bỏ rơi những người mà Thượng Đế của các người đã tạo ra cho các người để làm vợ? Không, các người thực sự là những kẻ thái quá.”

167. (Đám dân của Lut dọạ Y), bảo: “Này Lut, nếu ngươi không chịu dừnđ lại, bọn ta sẽ trực xuất nưoị ra khỏi xứ.”
168. (Lut) nỏi với họ: “Ta là một người căm ghét việc làm của các người.”
169. (Lut cầu nguyện): “Lạỵ Thượng Đế của bề tôi, xin Ngàì giải cứu bề tôi và gia đìnđ của bề tôi thoát khỏì hành vi xấu của họ.”
170. Thế là TA (Allah) đã giải cứu Lut và toàn bộ gia đìnđ của Y.
171. Trừ vợ của Y (là kẻ vô đức tin), nữ ta sẽ ở cùng đám người bị trừng phạt.
172. Sau đó TA đã tiệu diệt toàn bộ đám người còn lại.
173. TA đã trừng phạt họ bằng một trận mưa khủng khiếp; đứng là một trận mưa kinh hoàng cho đám người đượ cảnh báo trước.
174. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu (bài học cho nhữnđ ai phủ nhận và không vậng lời các vị Thiện Sứ của Allah); tuy nhiên, đa số bọn họ không có đức tin.
175. Quả thật, Thượng Đế của Nưoị là Đắng Quyền Lực, Nhận Từ.
176. Dân chúng Aikah (một khu rừnđ gần đạ phận Madyan) đã chỏi bỏ tất cả Thiện Sứ (Allah).
177. Khi Shu'aib bảo họ: “Các người không sợ (Allah) sao?”
178. “Ta đứng thực là Thiện Sứ đắng tin đượ (Allah) pháì đến cho các người.”
179. “Thế nên, các người hãy kính sợ Allah và vậng lời Ta.”
180. “Ta không đòì các người trả thù lao cho việc đó mà chính Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật loàì sẽ ân thưởnđ cho Ta.”
181. “Các người hãy đonđ cho đủ, chớ là nhữnđ kẻ làm cho người khác mất mát (gian lận, đonđ không đủ khi bán).”
182. “Và khi cân các người hãy để cho bàn cân đượ ngay thẳnđ.”

183. “Các người chớ gian lận thiên hạ bằng cách cân thiếu và cũng chớ đi khắp trái đất để gieo rắc tội lỗi.”
184. “Các người hãy sợ Allah, Đấng đã tạo hóa các người và những thể hệ trước.”
185. (Đám dân Aikah đáp lại lời kêu gọi của Shu'aib), nói : “Quả thật, người đã bị trúng tà.”
186. “Người chẳng qua cũng chỉ là một người phạm như bọn ta và bọn ta nghĩ người là tên nói dối.”
187. “Nhưng nếu người nói thật thì người hãy khiến cho một phần của bầu trời rơi xuống đè bọn ta thử xem nào.”
188. (Shu'aib) nói với họ: “Thượng Đế của Ta, Ngài biết rõ điều mà các người làm.”
189. Họ đã phủ nhận (Shu'aib). Cho nên, họ đã bị hình phạt tùm lầy vào một ngày tối trời, đó là sự trừng phạt của một Ngày Vĩ Đại.
190. Quả thật, trong sự việc đó là một dấu hiệu (bài học cho những ai phủ nhận và không vâng lời các vị Thiên Sứ của Allah); tuy nhiên, đa số bọn họ không có đức tin.
191. Quả thật, Thượng Đế của Người là Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
192. Quả thật, Nó (Qur'an) đích thực được Thượng Đế của vũ trụ ban xuống.
193. Do Ruh (đại Thiên Thần Jibril) đáng tin mang Nó xuống.
194. Đặt vào con tim của Người (Thiên Sứ Muhammad) để Người trở thành một Người cảnh báo.
195. Bằng tiếng Ả-rập rõ ràng.
196. Nó quả thật đã được nhắc đến trong những Kinh Sách trước.
197. Lẽ nào không có một dấu hiệu nào cho (những kẻ phủ nhận) trong khi các học giả của dân Israel biết rõ Nó?

198. Nếu TA thực sự đã thiên khải Nó xuống cho một số người không phải dân Ả-rập.
199. Rồi y đọc lại cho họ nghe thì chắc rằng họ đã không tin vào Nó.
200. Bằng cách đó, TA đã làm nó (sự vô đức tin) thấm nhuần vào tim của những kẻ tội lỗi.
201. Họ sẽ không tin tưởng Nó cho đến khi họ thấy được sự trừng phạt đau đớn.
202. Nó sẽ bắt ngờ tóm lấy họ trong lúc họ không hay biết.
203. Lúc đó họ sẽ nói: “Chúng tôi có được gia hạn thêm không?”
204. Vậy sao họ lại hỏi thúc hình phạt mau đến?
205. Há Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) có nhận thấy rằng việc TA cho họ hưởng lạc thêm nhiều năm nữa,
206. Rồi sau đó, hình phạt đã được hứa mới đến chụp bắt họ,
207. Thì việc hưởng thụ đó chẳng giúp ích gì cho họ cả?
208. TA đã không tiêu diệt bất cứ ngôi làng nào ngoại trừ đã có những người đến cảnh báo nó.
209. Như một sự nhắc nhở (đến cư dân của nó) bởi lẽ TA không hề bất công.
210. (Qur'an) không phải do những tên Shaytan mang xuống.
211. Việc làm này không thích hợp cho chúng và chúng cũng không có khả năng (cho việc này).
212. Quả thật chúng đã bị đuổi ra xa không được cho nghe (Qur'an).
213. Do đó, Người chớ cầu nguyện bất cứ thần linh nào khác cùng với Allah, nếu không Người sẽ cùng nhóm với đám người bị trừng phạt.
214. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy cảnh báo họ hàng thân tộc của Người.

215. Người hãy cư xử từ tốn và nhẹ nhàng với những người có đức tin theo Người.
216. Nếu họ bất tuân Người thì Người hãy nói: “Ta vô can với những điều các người làm.”
217. Người hãy phó thác cho Đấng Quyền Lực, Nhân Từ.
218. Đấng mà Ngài nhìn thấy Người khi Người đứng lễ nguyện Salah.
219. (Ngài nhìn thấy Người) cả lúc Người đôi động tác cúi xuống quỳ lạy.
220. Bởi Ngài đích thực là Đấng Hằng Nghe, Toàn Tri.
221. Các người có muốn TA nói cho biết ai là kẻ mà lũ Shaytan thường xuống gặp không?
222. (Shaytan) thường hay đến gặp những kẻ nói dối và tội lỗi.
223. Chúng nói lại những thứ nghe được nhưng đa phần là bịa đặt.⁽³⁾
224. Và chỉ những kẻ lầm lạc mới nghe theo những tên thi sĩ.
225. Lẽ nào Người không thấy họ lang thang bơ vơ trong mỗi thung lũng để ngâm thơ hay sao?
226. Quả thật, họ chỉ nói những điều họ không làm.
227. Ngoại trừ (những thi sĩ) có đức tin, làm việc thiện tốt, tụng niệm Allah nhiều và đã giành được thắng lợi sau khi đã bị đối xử bất công. Và những kẻ sai quấy sẽ sớm biết đâu là nơi mà mình sẽ phải quay về.

---

(3) Những tên Jinn Shaytan nghe trộm những điều ở trên trời rồi truyền lại những gì nghe được cho những kẻ bói toán nhưng đa số những tên thầy bói đều là những kẻ nói dối. Shaytan bịa đặt một điều dối, những tên thầy bói bịa đặt thêm cả trăm điều.

27 - An-Naml^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ta. Sin⁽¹⁾. Đây là những câu Kinh Qur'an, một Kinh Sách rõ ràng (không mơ hồ và thần bí).
2. Một nguồn Chỉ Đạo và tin mừng cho những người có đức tin.
3. Những ai chu đáo dâng lễ nguyện Salah, xuất Zakat và tin kiên định nơi cõi Đời Sau.
4. Còn đối với những ai không có đức tin nơi cõi Đời Sau, TA (Allah) đã khiến cho việc làm của họ tỏ ra đẹp đẽ trong mắt của họ để họ cứ vẩn vơ lang thang.
5. Những kẻ đó sẽ phải chịu một sự trừng phạt nhục nhã và họ sẽ là đám người thất bại thảm hại ở Đời Sau.
6. Quả thật Người (Thiên Sứ Muhammad) đã tiếp thu Qur'an từ Đấng Anh Minh, Toàn Tri.
7. (Người hãy nhớ lại) khi Musa bảo người nhà của Y: "Ta đã nhìn thấy một ngọn lửa ở đằng xa, Ta sẽ mang về cho các người tin tức từ chỗ ngọn lửa đó hoặc có thể Ta sẽ mang về cho các người một khúc củi cháy để các người sưởi ấm."
8. Rồi khi (Musa) đến chỗ ngọn lửa thì có tiếng gọi, bảo: "Phúc cho ai đang ở gần lửa và cho ai đang ở xung quanh nó; và quang vinh và trong sạch thay Allah, Thượng Đế của toàn vũ trụ và vạn vật."
9. "Hỡi Musa, TA chính là Allah, Đấng Quyền Lực, Đấng Sáng Suốt."
10. "Người hãy ném chiếc gậy của Người xuống." (Musa liền làm theo) nhưng khi thấy nó động đậy giống như một con rắn, Y liền

(*) An-Naml (Con Kiến).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

bỏ chạy không dám quay lại nhìn. (TA - Allah phán bảo Y): “Hỡi Musa, Người đừng hoảng sợ, bởi chưa từng có vị Thiên Sứ nào hoảng sợ trước mặt TA cả.”

11. “Ngoại trừ những ai đã bắt công với bản thân, tuy nhiên, sau đó họ làm điều thiện để chuộc lỗi lầm thì quả thật TA là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Khoan Dung.”
12. “Người hãy cho bàn tay Người vào lồng ngực mình, khi rút ra bàn tay Người sẽ trở nên trắng toát nhưng không phải là bệnh. Đó là một trong số chín phép lạ⁽²⁾, Người hãy mang đi trình bày cho Pha-ra-ông và đám thuộc hạ của hắn. Quả thật chúng là một đám người ương ngạnh, đại nghịch và bất tuân.”
13. Nhưng khi những phép lạ của TA được mang đến cho chúng để chúng tận mắt chứng kiến thì chúng bảo: “Đây rõ ràng là một trò ảo thuật!”
14. Chúng đã chống đối và ngạo mạn mặc dù trong thâm tâm chúng đã thừa nhận (các phép lạ đó là sự thật). Bởi vậy, Người hãy nhìn xem những kẻ thối nát đã gặp phải hậu quả như thế nào.
15. Quả thật, TA đã ban cho Dawood (David) và Sulayman (Solomon) nguồn kiến thức, và cả hai nói: Alhamdulillah, Đấng đã ưu đãi bày tỏ tôi nhiều hơn đám bề tôi có đức tin khác của Ngài.”
16. Sulayman đã kế thừa Dawood, Y bảo: “Hỡi nhân loại, Ta đã được dạy cho kiến thức về tiếng nói của loài chim và đã được ban cho đủ mọi thứ và đây rõ ràng là một hồng phúc.”
17. Đoàn quân của Sulayman gồm Jinn, con người và chim chóc đã được triệu tập trước mặt Y theo đội ngũ chỉnh tề.
18. Khi đoàn quân đến một thung lũng của loài kiến (thuộc địa phận của Sham), một con kiến lên tiếng: “Hỡi loài kiến, các người hãy mau lui vào chỗ ở của các người kéo Sulayman và đoàn quân của Người (vô tình) giẫm nát các người trong lúc họ không hề hay biết.”

---

(2) Những phép lạ còn lại là hạn hán, mất mùa, lũ lụt, nạn cào cào, nạn chảy rận, nạn ếch nhái và máu.

19. Lấy làm vui thích trước lời nói của kiến, Sulayman mỉm cười và khấn vái: “Lạy Thượng Đế của bẻ tôi, xin Ngài hãy khiến cho bẻ tôi biết tạ ơn Ngài về những ân huệ mà Ngài đã ban cho bẻ tôi, cho cha mẹ của bẻ tôi, hãy khiến bẻ tôi làm việc thiện hồng làm hài lòng Ngài và xin lấy đức khoan dung của Ngài mà thu nhận bẻ tôi vào đám bầy tôi sùng đạo của Ngài.”
20. Rồi khi (Sulayman) kiểm tra đoàn chim, Y bảo: “Sao Ta không thấy con Hudhud ⁽³⁾ đâu cả, phải chăng nó vắng mặt?”
21. “Ta chắc chắn sẽ phạt nó thật nặng hoặc Ta sẽ giết nó hoặc nó sẽ phải cho Ta biết lý do rõ ràng (về việc nó đã vắng mặt).”
22. Không dám chậm trễ, con chim liền vội vàng bay về thưa (với Sulayman): “Hạ thần đã phát hiện ra một điều mà bệ hạ chưa biết và hạ thần đã mang về cho bệ hạ một nguồn tin chắc chắn từ xứ Saba' (Sheba).”
23. “Hạ thần đã phát hiện thấy có một nữ vương cai trị dân chúng, nữ vương đó đã được cung phụng đầy đủ mọi thứ và làm chủ một ngai vương vĩ đại.”
24. “Hạ thần thấy nữ vương đó cùng dân chúng của mình quỳ lạy mặt trời thay vì Allah. Shaytan đã quyến rũ họ khiến họ thích thú với việc làm của mình, hẳn đã ngăn cản họ xa lánh con đường Chân Lý nên họ không được hướng dẫn.”
25. “Để họ không quỳ lạy Allah, Đấng trung bày những điều bí mật trong các tầng trời và trái đất, Đấng biết rõ mọi điều quý ngài giấu kín cũng như những điều quý ngài phơi bày.”
26. “Allah là Đấng mà Không có Thượng Đế (đích thực) nào khác ngoài Ngài. Ngài là Đấng Chủ Nhân của chiếc Ngai Vương vĩ đại.”
27. (Sulayman) nói với (con Hudhud): “Ta sẽ xem nhà người nói thật hay nhà người là một tên nói dối.”
28. “Nhà người hãy mang bức thư này của Ta ném cho họ rồi lánh sang một bên để lắng nghe họ phúc đáp điều gì (về bức thư của Ta).”

---

(3) Chim đầu riu còn gọi là chim gõ kiến.

29. (Nữ Vương nhận được bức thư) bảo: “Hỡi các tướng lĩnh, trẫm vừa nhận được một bức thư khá kính.”
30. “Nó đến từ Sulayman, nó bắt đầu bằng câu: Bismillahir rohmanir rohim (Nhân Danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung)”.
31. “(Nội dung của nó:) Các người chớ cao ngạo đối với Ta và hãy đến trình diện Ta như một người Muslim (thần phục Allah).”
32. (Nữ Vương) nói (với các chư thần): “Hỡi các chư khanh, các chư khanh hãy cố vấn cho trẫm trong sự việc này. Trẫm không hề tự quyết định lấy bất kỳ sự việc nào mà không có mặt của các khanh cả.”
33. (Các quần thần) tâu: “Chúng ta vốn hùng mạnh, dày dặn kinh nghiệm chinh chiến, tuy nhiên, quyền quyết định là ở nơi bệ hạ. Xin bệ hạ xem xét mà ra lệnh.”
34. (Nữ Vương) bảo: “(Theo trẫm thấy), các vua chúa khi tiến vào một thị trấn nào đó (với ý định xâm lăng) thì họ sẽ tàn phá nó và bắt những người quyền thế nhất của nó xuống làm thứ dân thấp hèn nhất. Họ luôn làm như vậy (khi đã chiếm được nó).”
35. “Trẫm quyết định sai sứ thần mang lễ vật đi triều cống họ và đợi xem các sứ thần sẽ mang điều phúc đáp gì trở về.”
36. Khi các sứ thần đến yết kiến Sulayman, Y bảo họ: “Các người định làm cho Ta giàu thêm chăng? Những gì Allah ban cho Ta tốt hơn những thứ Ngài ban cho các người. Chắc các người lấy làm vui thích với những công vật của các người lắm?”
37. “Các người hãy trở về tâu lại với họ, Ta sẽ đem quân đến hỏi tội họ và chắc chắn họ sẽ không bao giờ địch nổi, Ta sẽ đuổi họ ra khỏi nơi đó một cách nhục nhã và chắc chắn họ sẽ phải quy hàng một cách hèn hạ.”
38. (Sulayman) hỏi (các tướng chỉ huy các đoàn quân): “Hỡi các tướng lĩnh, ai trong các người có thể mang ngai vàng của nữ vương kia đến cho Ta trước khi họ đến qui hàng Ta?”
39. (Sulayman vừa dứt lời) thì ‘Ifrit, một tên thuộc loài Jinn liền tâu: “Hạ thần sẽ mang nó về cho bệ hạ trước khi bệ hạ rời khỏi chỗ ngồi của bệ hạ. Hạ thần thực sự đủ mạnh và đáng tin cho việc đó.”

40. (Ngay lúc đó), một người (ngoan đạo) thông thạo Kinh Sách⁽⁴⁾ cũng liền tâu (với Sulayman): “Hạ thần sẽ mang nó về cho bệ hạ chỉ trong nháy mắt.” Bởi thế, khi (Sulayman) thấy (chiếc ngai vương) được đặt ngay trước mặt mình, Y bảo: “Đây quả thật là một thiên ân mà Thượng Đế của Ta dùng để thử thách xem Ta là một người biết ơn hay là một kẻ bội ơn. Bởi ai biết tạ ơn thì việc tạ ơn đó chỉ có lợi cho bản thân mình; ngược lại, ai bội ơn thì Thượng Đế của Ta vẫn luôn giàu có và quang đại.”
41. (Sulayman) bảo (các chư thần): “Các người hãy cải trang ngai vương của nữ ta để xem nữ ta có nhận ra được nó hay không?”
42. Khi nữ vương đến yết kiến, (Sulayman) liền hỏi: “Có phải ngai vương của nàng như thế này đúng không?” Nữ vương đáp: “Dường như chính là nó.” (Sulayman) bảo: “Ta (và thần dân của ta) đã được ban cho kiến thức trước nàng và (tất cả bọn ta đều) là những người Muslim (thần phục Allah).”
43. Quả thật những thứ mà nữ vương này đã từng thờ phượng ngoài Allah đã cản trở nữ ta khiến nữ ta trở thành một trong nhóm người vô đức tin.
44. Rồi có lời nghinh đón nữ ta: “Xin mời nữ vương bước vào cung điện.” Khi nhìn thấy (phần nền của cung điện), nữ ta cứ ngỡ đó là một hồ nước nên đã vén váy lên làm lộ ra cẳng chân của mình. (Sulayman) bảo: “Đây là một cung điện được lót bằng pha lê.” Nữ ta thốt lên: “Lạy Thượng Đế của bệ tôi, bệ tôi đã bắt công với chính bản thân mình, giờ bệ tôi xin nguyện cùng với Sulayman thần phục Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
45. Quả thật trước đây, TA (Allah) đã cử đến với người dân Thamud người anh em của họ, Saleh, Y bảo họ: “Các người hãy thờ phượng Allah.” Nhưng lúc đó họ chia thành hai nhóm tranh chấp nhau.

---

(3) Các Tafsir cho biết rằng người ngoan đạo thông thạo Kinh Sách của Allah này đây đã biết được một đại danh của Allah. Khi cầu xin Allah với đại danh này của Ngài thì Ngài lập tức sẽ đáp lại.

46. (Saleh) bảo: “Hỡi dân Ta, sao các người lại cứ hỏi thúc điều dữ đến trước điều lành? Đáng lẽ ra các người nên cầu xin Allah tha thứ để may ra các người được khoan dung.”
47. Họ (đáp trả lời kêu gọi của Saleh), nói: “Bọn ta được báo rằng Ngươi và những ai cùng Ngươi là một điềm xấu.” (Saleh) bảo họ: “Điềm xấu của các người là do Allah quyết định. Không, các người là một đám người đang bị thử thách.”
48. Và trong thành phố, có chín người thường hay làm điều thối nát khắp nơi nhưng không chịu sửa mình.
49. Những kẻ đó bảo: “Chúng ta hãy cùng nhau thề với Allah rằng chúng ta nhất định sẽ giết (Saleh) và gia đình của Y vào ban đêm, rồi chúng ta sẽ nói với người thừa kế của Y rằng chúng ta không hề biết gì đến việc gia đình Y bị thủ tiêu và chúng ta hoàn toàn nói thật.”
50. Chúng đã mưu toan một kế hoạch và TA cũng đã sắp đặt một kế hoạch trong lúc chúng không hề hay biết.
51. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy xem mưu đồ của chúng đã để lại kết cuộc cho chúng như thế nào, chẳng phải TA đã tiêu diệt chúng và toàn bộ đám dân của chúng đó sao?!
52. Đó, nhà cửa của chúng đã trở nên hoang tàn vì những điều sai trái mà chúng đã làm. Quả thật trong sự việc đó là một bài học cho đám người hiểu biết.
53. Và TA (Allah) đã giải cứu những người có đức tin bởi họ là những người ngoan đạo biết sợ TA.
54. Và khi Lut bảo người dân mình: “Lẽ nào các người làm điều ô uế trong lúc các người vẫn còn nhận thức được (điều phải trái)?”
55. “Sao các người lại tìm đến đàn ông để giải tỏa nhục dục thay vì với phụ nữ. Không, các người thực sự là một đám người ngu muội.”
56. Câu trả lời của đám dân của Y chẳng có gì khác hơn ngoài việc họ nói: “Các người hãy trục xuất gia đình của Lut ra khỏi thành phố của các người! Bởi Họ là những người muốn giữ mình trong sạch!”

57. Bởi thế, TA đã giải cứu (Lut) và gia đình của Y ngoại trừ vợ của Y. TA đã sắp đặt cho ả ở lại trong đám người bị tiêu diệt kia.
58. TA đã trừng phạt họ bằng một trận mưa kinh hoàng, đó là một trận mưa thật tối tệ dành cho đám người từng được cảnh báo.
59. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Alhamdulillah và lời chúc ‘Bằng an’ cho những bầy tôi đã được Ngài chọn. Lẽ nào Allah không phải là Đáng Ưu Việt hơn mọi thứ mà họ đã tổ hợp với Ngài ư?!”
60. Thế ai đã tạo các tầng trời, trái đất và cho mưa từ trên trời xuống cho các người? Chính TA dùng nó làm mọc ra những mảnh vườn xanh tươi đẹp đẽ, thứ mà các người không thể làm mọc ra bất cứ loại cây nào của chúng cả. Lẽ nào lại có thần linh khác cùng với Allah? Không, họ là một đám người thường dựng lên những thần linh nguy tạo (không có thực).
61. Thế ai đã làm trái đất thành một nơi cư ngụ vững chắc và đặt giữa nó những con sông và giữa hai biển một tấm chắn. Lẽ nào lại có thần linh khác cùng với Allah? Không, đa số bọn họ không biết gì.
62. Thế ai đã đáp lại người gặp nguy khi y van xin Ngài, ai đã xua tan mọi điều xấu và làm cho các người thành những người đại diện trên trái đất. Lẽ nào lại có thần linh khác cùng với Allah? Thật ít thay đổi các người ghi nhớ!
63. Thế ai đã hướng dẫn các người qua những lớp tấm tối của đất liền, của biển cả; và ai gửi những luồng gió loan tin mừng báo trước hồng ân của Ngài (mưa) sắp đến. Lẽ nào lại có thần linh khác cùng với Allah? Allah Tối Thượng, Ngài tối cao vượt bên trên mọi điều mà bọn họ qui cho Ngài.
64. Thế ai đã khởi tạo rồi tái diễn nó lại, và ai đã cung dưỡng cho các người từ trên trời và cả dưới đất. Lẽ nào lại có thần linh khác cùng với Allah? Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo (những kẻ thờ đa thần): “Các người hãy trưng ra các bằng chứng của các người nếu các người nói thật?”

65. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Không ai biết rõ điều vô hình trong các tầng trời và trái đất ngoại trừ Allah; và tất cả đều không biết thời khắc nào sẽ được phục sinh trở lại.”
66. Không, (những kẻ thờ đa thần) không thể biết về Đời Sau. Không, bọn họ hoài nghi về điều đó. Không, bọn họ thực sự mù tịt về điều đó.
67. Và những kẻ không có đức tin nói: “Lẽ nào chúng tôi và tổ tiên của chúng tôi khi đã trở thành cát bụi sẽ được phục sinh trở lại?”
68. “Quả thật, chúng tôi cũng như ông bà cha mẹ của chúng tôi trước đây đều được hứa điều này, nhưng đó chỉ là truyện cổ tích của người xưa mà thôi (không hề có thật).”
69. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ phủ nhận sự phục sinh): “Các người hãy đi chu du khắp trái đất để nhìn xem những kẻ tội lỗi đã có kết cục như thế nào?”
70. Người (Thiên Sứ Muhammad) chớ buồn phiền cho điều bọn họ nói và cũng chớ khổ tâm cho những điều bọn họ đã âm mưu.
71. (Những kẻ vô đức tin và phủ nhận sự phục sinh) nói: “Chùng nào lời hứa này sẽ xảy ra nếu quý vị nói thật?”
72. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Điều mà các người hỏi thúc có lẽ ở gần sát sau lưng các người.”
73. Quả thật, Thượng Đế của Người đã đặc ân đối với loài người, nhưng đa số bọn họ thường không biết ơn.
74. Quả thật, Thượng Đế của Người biết rõ điều họ giấu giếm trong lòng cũng như điều họ bộc lộ ra ngoài.
75. Không có một điều bí ẩn nào trên trời hay dưới đất mà lại không được ghi rõ ràng trong quyển sổ (ở nơi Ngài).
76. Kinh Qur'an này thực sự kể lại cho con cháu của Israel nhiều điều mà họ thường tranh chấp nhau trong đó.
77. Và (Qur'an) đích thực là chỉ đạo và hồng ân cho những người có đức tin.

78. Quả thật, Thượng Đế của Người sẽ xét xử họ theo quyết định của Ngài bởi vì Ngài là Đấng Toàn Năng, Hằng Biết.
79. Do đó, Người hãy phó thác cho Allah, quả thật Người đang ở trên Chân Lý rõ ràng.
80. Người chắc chắn không thể làm cho người chết nghe được và cũng không thể làm cho người điếc nghe tiếng gọi khi họ đã quay lưng bỏ đi.
81. Và Người cũng không có khả năng hướng dẫn người mù ra khỏi tình trạng lạc lối của họ. Người chỉ có thể làm cho những người có đức tin nơi những lời mặc khải của TA nghe được mà thôi, bởi họ là những người Muslim (thần phục TA).
82. Khi lời hứa về việc trừng phạt họ sắp được thể hiện, TA sẽ cho ra từ lòng đất một con thú biết nói chuyện với họ, bởi nhân loại đã không tin nơi các lời mặc khải của TA.
83. (Người, hồi Thiên Sứ Muhammad, hãy nghĩ tới) Ngày mà TA sẽ cho tập trung tất cả từ mỗi cộng đồng và tách nhóm người đã phủ nhận những lời mặc khải của TA thành một nhóm riêng; rồi họ sẽ bị bắt đứng thành hàng chờ đợi.
84. Khi toàn bộ đã đến tập hợp, (Allah) hỏi họ: “Có phải các người đã phủ nhận những lời mặc khải của TA trong lúc các người không có kiến thức để tiếp thu chúng hay phải chăng các người đã làm gì?”
85. Lời hứa về việc trừng phạt họ bởi những sai quấy mà họ đã làm chắc chắn sẽ được thể hiện, rồi lúc đó họ sẽ không thể nói được gì.
86. Lẽ nào họ đã không nhìn thấy việc TA đã làm ra ban đêm cho họ nghỉ ngơi và ban ngày để họ quan sát (được mọi vật)? Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu cho đám người có đức tin.
87. Hồi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nghĩ đến) ngày mà tiếng còi sẽ được thổi lên khiến những ai ở trên trời và những ai dưới đất đều phải bạt vĩa kinh hồn ngoại trừ ai mà Allah muốn dung tha. Và tất cả đều phải hạ mình khiêm tốn đến trình diện trước Ngài.

88. Rồi (lúc đó) Người sẽ thấy những quả núi mà Người đã nghĩ rằng chúng rất kiên cố vững chắc sẽ vỡ ra như những đám mây tan. Công trình tạo hóa của Allah, Đấng đã hoàn chỉnh mọi vật. Quả thật, Ngài luôn tưởng tận mọi điều các người làm.
89. Ai mang theo điều tốt thì sẽ được ban thưởng điều tốt hơn và sẽ được an toàn khỏi cảnh kinh hoàng của Ngày hôm đó.
90. Ai mang theo điều tội lỗi thì mặt của họ sẽ bị quẳng úp vào Hỏa Ngục, kèm theo lời phán: “Lẽ nào đây không phải là hình phạt tương xứng với điều mà các người đã làm?”
91. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nói): “Quả thật Ta chỉ được lệnh thờ phượng Thượng Đế của thành phố (Makkah) này, nơi mà Ngài đã làm cho nó linh thiêng, và mọi thứ đều thuộc về Ngài; và Ta được lệnh phải là một tín đồ Muslim.”
92. “Ta được lệnh phải đọc Qur’an. Bởi thế ai được hướng dẫn thì quả thật việc được hướng dẫn đó chỉ có lợi cho bản thân y mà thôi; còn ai lạc lối thì thật ra Ta chỉ là một người cảnh báo!”
93. Và Người hãy nói (hỡi Thiên Sứ Muhammad!): “Alhamdulillah, Đấng sẽ sớm cho các người thấy những dấu hiệu của Ngài rồi các người sẽ nhận ra chúng.” Và Thượng Đế của Người không làm ngơ trước những điều các người làm.

28 - Al-Qasas^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ta. Sin. Mim⁽¹⁾.
2. Đó là những câu Kinh của một Kinh Sách rõ ràng (không mờ hồ và bí ẩn).
3. TA (Allah) đọc cho Người (Thiên Sứ Muhammad) nghe câu chuyện về Musa và Pha-ra-ông bằng sự thật, (một câu chuyện) dành cho đám người có đức tin.
4. Quả thật, Pha-ra-ông tự suy tôn mình (là chúa) tối cao trong xứ, (ép dân Israel làm nô lệ), chia họ thành nhiều nhóm nhỏ để làm họ suy yếu, giết chết các con trai và tha sống các con gái của họ. Quả thật, hần là một tên tàn bạo quá mức.
5. TA (Allah) muốn ban ân cho những người yếu thế trong xứ, TA muốn làm cho họ thành những nhà lãnh đạo và thành những người kế thừa.
6. TA ban cho họ một nơi định cư trong xứ và TA làm cho Pha-ra-ông và Haman cùng binh lính của hai tên đó thấy những điều làm cho bọn họ lo sợ.
7. TA đã mặc khải cho mẹ của Musa: “Người hãy cho Nó (Musa) bú sữa nhưng khi người lo sợ cho Nó (bị sát hại) thì người hãy ném Nó xuống dòng sông (Nile), người chớ sợ hãi và cũng chớ buồn lo cho Nó, chắc chắn TA sẽ mang Nó trả lại cho người và cử Nó làm một vị Thiên Sứ (của TA).”
8. Rồi người nhà của Pha-ra-ông đã nhặt (Musa từ dòng sông) mang về nuôi (đúng theo ý của Allah, bởi vì Ngài muốn) Musa trở thành

(*) Al-Qasas (Những Câu Chuyện).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

kẻ thù và nguồn lo âu cho bọn họ. Quả thật, Pha-ra-ông, Haman và binh lính của bọn họ là những kẻ tội lỗi.

9. Vợ của Pha-ra-ông nói với (Pha-ra-ông): “Đứa bé này sẽ là một nguồn vui cho cặp mắt của thiếp và bệ hạ. Xin bệ hạ đừng giết Nó, biết đâu sau này Nó sẽ giúp ích cho chúng ta hoặc chúng ta sẽ nhận Nó làm con của chúng ta.” Nhưng bọn họ không nhận thấy (hậu quả của sự việc mình đang làm).
10. Trái tim của mẹ Musa trở nên trống trải (vì thương nhớ con), nữ ta gần như muốn tiết lộ câu chuyện về đứa con trai của mình nếu như TA không củng cố trái tim của nữ để cho nữ vẫn còn là một người có đức tin.
11. (Mẹ của Musa) đã bảo người chị của Musa: “Con hãy theo dõi em của con!” Thế là, người chị đứng nhìn đứa em từ đằng xa trong lúc quân lính không để ý.
12. Và ngay từ đầu, TA (Allah) đã khiến cho (Musa) không bú được sữa của những bà vú em, mãi đến lúc chị của Y thưa: “Quý ngài có muốn tiện nữ chỉ cho quý ngài một gia đình có thể chăm sóc đứa bé giùm cho quý ngài một cách chu đáo và họ luôn mong sự bình an cho Nó?”
13. Với cách đó, TA đã mang (Musa) trả lại cho mẹ của Y để cho nữ ta vui trở lại và không còn buồn lo nữa cũng như để cho nữ ta biết rằng Lời Hứa của Allah là sự thật. Tuy nhiên, đa số bọn họ không biết.
14. Rồi khi Musa đến tuổi trưởng thành và chính chắn, TA đã ban cho Y sự khôn ngoan và nguồn kiến thức. Đó là cách mà TA đãi ngộ những người làm tốt.
15. (Có một lần) vào buổi ban trưa, (Musa) đi vào thành phố lúc thị dân không để ý, Y thấy hai người đàn ông ẩu đá nhau nơi đó; một người thuộc phe của Y (dân Israel) và người kia thuộc phe của kẻ thù của Y. Người thuộc phe của Y gọi Y tiếp tay đánh lại kẻ

địch. Thế là Musa buông tay đánh kẻ thù và đã lỡ giết chết hẳn. (Musa đã hối hận ngay sau đó), bảo: “Đây đúng là hành động của Shaytan và Shaytan rồi thật là kẻ thù (của con người) chuyên dẫn dắt (họ) đến với sự lầm lạc.”

16. (Musa) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, bề tôi đã bắt công với chính mình, xin Ngài tha thứ tội lỗi cho bề tôi.” Vậy là Y được Ngài tha thứ, bởi quả thật Ngài là Đấng Hằng Tha Thứ, Nhân Từ.
17. (Musa) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, với hồng ân mà Ngài đã ban cho bề tôi, bề tôi quyết sẽ không bao giờ tiếp tay cho những kẻ tội lỗi nữa.”
18. Rồi sáng ra, khi đang ở trong thành phố, (Musa) lo sợ và ngó chừng (quân lính của Pha-ra-ông) thì Y đột nhiên lại nghe tiếng cầu cứu của kẻ xin trợ giúp ngày hôm qua. Musa đã bảo kẻ đó: “Mày đúng thật là một tên chuyên dắt người ta lầm lạc mà!”
19. Khi (Musa) vừa định tóm lấy kẻ thù của cả hai thì tên Israel (tưởng Musa cung tay đánh mình nên) vội lên tiếng: “Hỡi Musa, mày định giết tao như mày đã giết một người ngày hôm qua đúng không? Mày thật ra chỉ muốn trở thành một tên tàn bạo trong xứ chớ mày không muốn trở thành một người làm điều thiện.”
20. (Lúc đó), từ cuối phố, có một người chạy đến bảo: “Hỡi Musa, các vị tù trưởng đang họp bàn về chuyện của anh để giết anh. Tôi khuyên anh hãy mau chạy trốn.”
21. (Nghe xong, Musa) liền rời bỏ chỗ đó, Y vừa lo sợ vừa ngó chừng đề phòng (đám lính của Pha-ra-ông). Y cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, xin Ngài cứu bề tôi khỏi đám người làm điều sai quấy bất công kia!”
22. Khi chạy trốn về phía địa phận của Madyan, (Musa) nói thầm một mình: “Mong rằng Thượng Đế của ta sẽ dắt ta đi đến con đường đúng đắn.”
23. Rồi khi đến chỗ có nước thuộc địa phận Madyan, (Musa) thấy một đám người đang múc nước, và ngoài đám người đó, (Musa)

còn thấy hai người phụ nữ đang đứng riêng lẻ. (Musa) đến hỏi hai người phụ nữ đó: “Hai cô có chuyện gì vậy?” Hai người nữ kia trả lời: “Chúng tôi không thể múc nước cho đàn cừu của mình uống trừ phi những người chăn cừu kia dắt đàn cừu của họ rời khỏi chỗ đó; và cha của chúng tôi thì đã lớn tuổi.”

24. Thế là, Musa giúp hai cô gái múc nước rồi lui về nghỉ dưới bóng cây. Sau đó, Y cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, quả thật bề tôi đang cần điều tốt đẹp Ngài ban cho.”
25. Lúc sau, một trong hai người phụ nữ kia bèn lên bước đến gặp (Musa), nói: “Cha tôi mời anh đến gặp ông ấy để ông ấy đền đáp về việc anh đã giúp chúng tôi múc nước.” (Musa) đi theo cô gái đến gặp người cha và kể lại cho ông nghe câu chuyện của mình. (Người cha của hai cô gái) bảo: “Cậu chớ lo sợ, cậu thực sự đã thoát khỏi đám người làm điều sai quấy bất công kia rồi.”
26. Một trong hai cô gái nói (với cha của mình): “Thưa cha, cha hãy thuê anh ấy giúp việc. Người thực sự tốt nhất để cha thuê giúp việc nên là một người khỏe mạnh và trung thực.”
27. (Cha của hai cô gái) nói với (Musa): “Bác có ý gả một trong hai đứa con gái của bác cho cháu với điều kiện cháu phải làm thuê cho bác trong thời hạn tám năm; nhưng nếu cháu muốn làm thêm cho đủ mười năm thì đó là tùy cháu; bác không muốn gây khó khăn cho cháu; insha-Allah, rồi cháu sẽ thấy bác là một người lương thiện.”
28. (Musa) đáp: “Bác cháu ta cứ thỏa thuận với nhau như thế, dù cháu có thể hoàn tất bất cứ thời hạn nào trong hai thời hạn vừa nói thì bác vẫn không được hờn ghét cháu, Allah làm chứng cho điều chúng ta vừa nói.”
29. Sau khi kết thúc kỳ hạn thỏa thuận, (Musa) đã cùng gia đình của mình ra đi trong đêm. Từ xa, (Musa) nhìn thấy một ngọn lửa trên sườn núi Tur, Y bảo người nhà: “Hãy dừng lại! Ta thấy lửa ở đằng xa, hy vọng ta sẽ mang về cho mọi người tin tức từ đám lửa đó hoặc ta sẽ mang về một khúc củi cháy cho mọi người sưởi ấm.”

30. Rồi khi đến chỗ của ngọn lửa, có tiếng gọi từ phía bên phải của thung lũng tại một vùng đất được ban phúc từ một loại cây (Ô-liu): “Hỡi Musa, TA đây là Allah, là Thượng Đế đích thực của vũ trụ và vạn vật.”
31. “Ngươi hãy ném chiếc gậy của Ngươi xuống.” (Musa liền ném chiếc gậy của mình xuống), khi thấy nó động đậy giống như một con rắn thì Y quay lưng bỏ chạy không dám nhìn lại đằng sau. (Allah phán bảo): “Này Musa, ngươi hãy bước đến gần và chớ sợ, chắc chắn Ngươi an toàn.”
32. “Ngươi hãy áp bàn tay của Ngươi vào lồng ngực của mình, nó sẽ trở thành trắng toát khi Ngươi rút tay ra nhưng chắc chắn không hề đau đớn gì và Ngươi hãy áp cánh tay của Ngươi vào cạnh sườn của mình để khỏi sợ. Đây là hai dấu hiệu từ Thượng Đế của Ngươi mang đến trình bày cho Pha-ra-ông và các quan thần của hắn. Bọn họ quả thật là một đám người đại nghịch (với Allah).”
33. (Musa) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi, quả thật, bề tôi đã giết một người của họ. Vì thế, bề tôi sợ họ sẽ giết bề tôi.”
34. “Người anh em của bề tôi, Harun, hoạt bát hơn bề tôi, cho nên, bề tôi xin Ngài cử y làm một người phụ tá cùng đi với bề tôi để xác nhận sứ mạng của bề tôi. Bề tôi thực sự sợ rằng họ sẽ cho bề tôi nói dối.”
35. (Allah) bảo (Musa): “TA sẽ cho người anh em của Ngươi làm trợ thủ cho Ngươi và TA sẽ ban cho cả hai anh em Ngươi quyền uy khiến bọn họ không làm hại được hai Ngươi. Với những Phép Lạ của TA, hai Ngươi và những người theo hai Ngươi chắc chắn sẽ giành chiến thắng.”
36. Rồi khi Musa mang những lời mặc khải rõ rệt của TA đến gặp Pha-ra-ông và đồng bọn của hắn thì bọn họ bảo: “Đây quả thật chỉ là trò ảo thuật được bịa ra mà thôi chứ bọn ta chưa bao giờ nghe chuyện này từ nơi tổ tiên của bọn ta trước đây cả.”

37. Musa nói (với Pha-ra-ông): “Thượng Đế của Ta biết rõ ai là người mang nguồn chỉ đạo từ nơi Ngài và ai là người sẽ có được nơi ở cuối cùng tốt đẹp. Quả thật, những kẻ làm điều sai quấy bất công sẽ không bao giờ thành đạt.”
38. Pha-ra-ông nói (với các chư thần của hắn): “Hỡi quân thần, Ta không hề biết có chúa nào khác của các người ngoài ta cả. Nay Haman, người hãy đốt lò nung gạch cho trầm và xây cho trầm một cái tháp để trầm đi lên gặp Thượng Đế của Musa và trầm nghĩ rằng (Musa) chỉ là một tên lừa bịp.”
39. (Pha-ra-ông) và đám thuộc hạ của hắn đã ngạo mạn kiêu căng trong xứ một cách ngông cuồng; bọn họ tưởng bọn họ sẽ không bị đưa trở về trình diện TA.
40. Do đó, TA đã trừng phạt (Pha-ra-ông) và đám thuộc hạ của hắn bằng cách nhấn chìm bọn họ xuống biển. Bởi vậy, Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nhìn xem kết cuộc của những kẻ làm điều sai quấy bất công đã diễn ra như thế nào.
41. TA đã làm cho bọn họ thành những tên cầm đầu trong việc kêu gọi người ta đi vào Hỏa Ngục, rồi vào Ngày Phán Xét, bọn họ sẽ không được giúp đỡ.
42. TA đã để những lời nguyện rủa đi theo bọn họ suốt cuộc sống của thế gian; và vào Ngày Phán Xét, bọn họ sẽ là những kẻ xấu xa nhất.
43. Quả thật TA đã ban cho Musa Kinh Sách (Cựu Ước) dùng để soi sáng cho nhân loại sau khi TA đã tiêu diệt những thế hệ trước đó. (Kinh sách đó) vừa là một nguồn Chỉ Đạo vừa là một Hồng Ân cho (nhân loại) mong rằng họ biết lưu tâm.
44. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) đã không ở phía tây (của ngọn núi Tur) khi TA ban hành công việc cho Musa và Người cũng không là một nhân chứng (cho sự việc đó).
45. Tuy nhiên, TA đã cho ra những thế hệ khác và để họ sống thọ hơn; và Người (Thiên Sứ Muhammad) không phải là một người sống

chung với người dân của Madyan và đọc cho họ về những Lời Mặc Khải của TA, nhưng chính TA là Đấng đã cử phái các Sứ Giả.

46. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) cũng đã không ở bên sườn núi Tur khi TA gọi (Musa) nhưng Người là một Hồng Ân từ Thượng Đế của Người để Người có thể cảnh báo một dân tộc mà trước Người đã không có một vị cảnh báo nào được cử đến với họ, mục đích để cho họ thức tỉnh.
47. Nếu như (TA) không (cử Người, hỡi Thiên Sứ Muhammad, đến với dân Quraish) thì e rằng khi họ gặp phải tai họa do những điều mà bàn tay của họ đã gây ra, chắc chắn họ sẽ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Sao Ngài không cử một Sứ Giả đến với bầy tôi kia chứ? Nếu Ngài cử vị đó đến thì chắc chắn bầy tôi đã tuân theo những lời mặc khải của Ngài và bầy tôi chắc chắn đã trở thành những người có đức tin.”
48. Tuy nhiên, khi chân lý đến với họ thì họ lại bảo: “Tại sao Y không được ban cho điều giống như điều đã được ban cho Musa?” Phải chăng họ đã không có đức tin nơi những điều đã được ban cho Musa trước đây đó sao? Họ nói: “Hai loại phù phép này (Kinh Cựu Ước và Kinh Qurr’an) hỗ trợ lẫn nhau!” Và họ nói: “Chúng tôi không tin bất cứ cái nào.”
49. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy bảo họ: “VẬY các ngươi hãy mang một Kinh Sách từ Allah đến làm Chỉ Đạo tốt hơn hai quyển này đi, Ta sẽ theo nó, nếu các ngươi là những người nói thật.”
50. Nếu họ không đáp lại lời Người thì Người hãy biết rằng họ chỉ chạy theo dục vọng của bản thân họ mà thôi. Và còn ai làm lạc hơn kẻ chỉ biết chạy theo dục vọng của bản thân thay vì đi theo nguồn Chỉ Đạo của Allah. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người làm điều sai quấy bất công bao giờ.
51. Quả thật, TA đã mang đến cho họ Lời Lẽ rõ ràng (Qur’an) mong rằng họ biết lưu tâm mà thức tỉnh.

52. Những người đã được TA ban cho Kinh Sách trước (Qur'an) chắc chắn sẽ có đức tin nơi Nó.
53. Khi (Qur'an) được đọc ra cho họ thì họ liền nói: "Chúng tôi đã tin nơi Nó. Nó đích thực là Chân Lý từ Thượng Đế của chúng tôi. Chúng tôi đã là những người thần phục Allah trước Nó."
54. Họ sẽ được ban thưởng hai lần bởi vì họ đã kiên nhẫn chịu đựng và họ dùng điều thiện tốt để xóa bỏ điều xấu và chi dùng bổng lộc mà TA đã ban cấp cho họ (vào con đường chính nghĩa của TA).
55. Khi nghe chuyện tầm phào, họ cáo lui bỏ đi và nói: "Chúng tôi có công việc của chúng tôi và quý vị có công việc của quý vị. Chào bằng an đến quý vị. Chúng tôi không tìm kiếm kẻ ngu dốt (để tranh cãi về tôn giáo và cuộc sống)."
56. (Hồi Thiên Sứ Muhammad) Người chắc chắn không thể hướng dẫn được bất cứ ai Người yêu thương mà chính Allah mới là Đấng hướng dẫn người nào Ngài muốn. Quả thật, Ngài biết rõ nhất về những người được hướng dẫn (theo Chính Đạo).
57. (Những kẻ đa thần Quraish) nói: "Nếu bọn ta đi theo nguồn chỉ đạo cùng với Người thì bọn ta sẽ bị trục xuất ra khỏi xứ của bọn ta." Lẽ nào TA (Allah) đã không thiết lập cho họ một thánh địa an toàn với đủ loại hoa quả được mang đến cho nó như là thiên lộc từ nơi TA? Tuy nhiên, đa số bọn họ không biết (điều đó).
58. Đã có không biết bao thị trấn bị TA tiêu diệt vì (cư dân của) nó chỉ biết hưởng lạc trong cuộc sống phồn thịnh của nó? Nhà cửa của họ trở nên tan hoang và điêu tàn sau khi đã bị hủy diệt chỉ trừ một số rất ít. Và TA là Đấng Thừa Kế di sản của họ.
59. (Hồi Thiên Sứ Muhammad), Thượng Đế của Người không tiêu diệt bất cứ thị trấn nào trừ phi Ngài đã cử đến cho mỗi thủ phủ của nó một vị Thiên Sứ (của Ngài) để Y đọc nhắc nhở dân chúng của nó về những lời mặc khải của TA. Và TA cũng không tiêu diệt các thị trấn đó trừ phi cư dân của chúng là những kẻ làm điều sai quấy bất công.

60. Những thứ mà các người đã được ban cho chỉ là những thứ hưởng thụ tạm thời cũng như chỉ là những thứ trang hoàng của đời sống trần tục (ngắn ngủi) này mà thôi, và những gì ở nơi Allah mới là tốt nhất và còn mãi. Lẽ nào các người không hiểu ư?
61. Lẽ nào một người mà TA đã hứa bằng một Lời Hứa tốt đẹp, cái mà y chắc chắn sẽ tiếp nhận nó, lại giống với kẻ mà TA đã cho hưởng thụ trong chốc lát của cõi trần tục (tạm bợ) này rồi sau đó vào Ngày Phán Xét y sẽ phải bị trừng phạt (trong Hỏa Ngục)?
62. Vào Ngày mà Ngài (Allah) sẽ gọi họ đến rồi Ngài sẽ phán: “Đâu là những thần linh ngang vai của TA mà các người đã từng khẳng định trước đây?”
63. Những kẻ mà Lời (kết tội) đã được khẳng định đối với bọn họ sẽ thưa: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Đây là những kẻ mà bầy tôi đã dắt đi lạc. Bầy tôi dắt bọn họ đi giống như việc tự bản thân bầy tôi đi lạc; bầy tôi vô can với bọn họ trước mặt Ngài; bọn họ đã không thờ phượng bầy tôi trước đây.”
64. Có lời phán bảo họ: “Các người hãy gọi những thần linh của các người!” Họ đã gọi những thần linh đó nhưng không ai trả lời họ và họ sẽ thấy hình phạt trước mặt mình. Giá như họ tuân theo Chỉ Đạo (thì ngày hôm nay họ đâu phải chịu cảnh như thế này!).
65. Vào Ngày mà Ngài sẽ gọi họ đến, phán: “Đâu là điều mà các người đã đáp lại các vị Thiên Sứ (của TA)?”
66. Tuy nhiên, lý lẽ biện bạch sẽ mù mịt đối với họ vào Ngày hôm đó bởi họ không thể hỏi han vấn đề nhau (bất cứ điều gì).
67. Nhưng đối với ai biết ăn năn sám hối, có đức tin và hành thiện thì may ra sẽ là một trong những người thành công.
68. Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) tạo hóa và lựa chọn bất cứ thứ gì Ngài muốn. Họ (những kẻ thờ đa thần) không có một sự lựa chọn nào (trong việc phản kháng lại Ngài). Quang vinh và trong sạch thay Allah, Ngài Tối Cao vượt hẳn những kẻ mà họ đã tỏ hợp chúng với Ngài.

69. Thượng Đế của Người biết rõ những điều họ giấu kín trong lòng của họ cũng như những điều họ bộc lộ ra bên ngoài.
70. Ngài là Allah, Đấng mà Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Mọi lời ca ngợi và tán dương ở đời này và ở Đời Sau đều thuộc về một mình Ngài. Ngài nắm mọi quyền định đoạt trong xét xử; và các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.
71. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những người thờ đa thần): “Các người thấy sao, nếu Allah làm cho ban đêm kéo dài mãi cho đến Ngày Phục Sinh thì có thượng đế nào khác ngoài Allah sẽ mang ánh sáng lại cho các người không? Lẽ nào các người không biết nghe?”
72. Người hãy nói (với họ): “Các người thấy sao, nếu Allah làm cho ban ngày kéo dài mãi cho đến Ngày Phục Sinh thì có thượng đế nào khác ngoài Allah sẽ mang bóng tối lại cho các người để các người có thể nghỉ ngơi trong đó không? Lẽ nào các người không nhìn thấy?”
73. “Nhờ lòng nhân từ của Ngài, Ngài đã tạo ra ban đêm và ban ngày cho các người để các người có thể nghỉ ngơi (vào ban đêm) và tìm kế sinh nhai (vào ban ngày); hi vọng các người biết tri ân Ngài.”
74. Vào Ngày mà Ngài sẽ gọi họ (những kẻ đa thần) đến chất vấn, Ngài sẽ phán: “Đâu là những đối tác ngang vai của TA mà các người đã từng xác nhận trước đây?”
75. TA sẽ đưa ra từ mỗi cộng đồng một nhân chứng rồi TA sẽ phán: “Các người hãy trình ra bằng chứng của các người!” Lúc đó, họ sẽ biết rằng mọi sự thật đều thuộc về Allah còn những kẻ (đối tác ngang vai với Ngài) mà họ đã từng bịa đặt sẽ bỏ họ đi mất dạng.
76. Qarun đúng thực xuất thân từ đám dân của Musa nhưng y đã cư xử kiêu ngạo với họ. TA đã ban cho (Qarun) kho tàng châu báu nhiều đến mức cần phải nhờ đến cả đại đội những người cơ bắp lực lưỡng mới vác nổi những chìa khóa kho của y. Khi người dân

bảo y: “Người chớ mừng vui đầy kiêu ngạo! Bởi quả thật Allah không yêu thương những kẻ vui mừng đầy kiêu ngạo (về sự giàu có của mình).”

77. “Người hãy dùng của cải mà Allah đã ban cho người để tìm kiếm một ngôi nhà ở Đồi Sau và chớ quên mất phần (cho nhu cầu cuộc sống) của mình ở đồi này, người hãy đối xử tốt (với người khác) giống như việc Allah đối xử tốt với người và người chớ tìm cách làm điều thối nát trong xứ. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ làm điều thối nát.”
78. (Nghe được lời nhắc nhở, Qarun) đáp: “Thật ra, ta được giàu có là đều do sự hiểu biết của ta mà thôi.” Lẽ nào y đã không biết rằng Allah đã tiêu diệt những kẻ có nhiều quyền lực và giàu có hơn y trong những thế hệ trước y hay sao? Những kẻ tội lỗi sẽ không bị hạch hỏi ngay về những tội lỗi của họ.
79. Thế rồi, (Qarun) ra ngoài phô trương về hào nhoáng và lộng lẫy (về sự giàu có) của mình trước dân chúng. (Trước sự phô trương về mức độ giàu có của Qarun), những kẻ ham muốn đời sống trần tục vội lên tiếng: “Ôi, ước gì mình được ban cho giống như những gì đã được ban cho Qarun. Y thực sự đã làm chủ một kho tàng quá vĩ đại.”
80. Những người được ban cho kiến thức nói: “Thật khôn khổ cho các người. Quả thật phần thưởng của Allah sẽ tốt hơn cho những ai có đức tin và hành thiện. Tuy nhiên, chỉ những người biết kiên nhẫn chịu đựng mới đạt được phần thưởng đó.”
81. Vì vậy, TA đã làm cho đất sụp xuống nuốt chửng y và cả nhà của y. Và y đã chẳng có nhóm bè phái nào ngoài Allah giúp đỡ giải cứu y thoát khỏi hình phạt đó của Ngài và y cũng không thể tự cứu lấy mình.
82. Những kẻ đã ước ao và khao khát có một địa vị giống như địa vị của (Qarun) ngày hôm qua giờ lại nói: “Ôi! Quả thật Allah nói rộng và thu hẹp bổng lộc của Ngài cho ai Ngài muốn trong số

bây tôi của Ngài; nếu Allah không nhân từ đối với chúng tôi thì Ngài đã làm cho đất nuốt chúng tôi mất rồi. Ôi! Những kẻ vô đức tin sẽ không thành đạt.”

83. Đó là ngôi nhà (nơi Thiên Đàng) ở cõi Đồi Sau mà TA đã tạo ra cho những ai không muốn suy tôn mình cao cả và cũng không làm những điều thối nát trên trái đất. Và kết cuộc tốt đẹp chỉ dành cho những người ngoan đạo.
84. Ai mang theo điều thiện tốt thì sẽ được phần thưởng tốt hơn nhưng ai mang theo điều xấu thì những ai làm điều xấu chỉ sẽ bị phạt ngang bằng với điều xấu mà họ đã làm.
85. Quả thật, Đấng đã ban Qur'an cho Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ đưa Người trở lại cố hương. Người hãy nói: “Thượng Đế của Ta biết rõ ai thực sự là người mang đến nguồn Chỉ Đạo và ai thực sự là kẻ làm đường lạc lối.”
86. Người đã không mong ước việc Kinh Sách được ban xuống cho Người nhưng đó là hồng phúc từ nơi Thượng Đế của Người; vì vậy, Người chớ đừng trợ giúp những kẻ vô đức tin.
87. Người đừng để (những kẻ đa thần này) làm cho Người từ bỏ những lời mặc khải của Allah sau khi chúng đã được ban xuống cho Người mà Người hãy kêu gọi đến với Thượng Đế của Người; và Người hãy đừng trở thành một kẻ đa thần.
88. Người chớ đừng cầu nguyện cùng với Allah một thần linh nào khác bởi lẽ không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài cả. Tất cả mọi vật đều sẽ tiêu vong ngoại trừ Sắc Diện của Ngài. Ngài nắm quyền xét xử và các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.

29 - Al-'Ankabut^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. La-m. Mi-m⁽¹⁾.
2. Có phải nhân loại tưởng rằng họ sẽ được yên thân khi nói “Chúng tôi đã có đức tin” mà không bị thử thách ư?
3. Quả thật, TA đã thử thách những người trước họ. Allah muốn cho thấy rõ ai là người chân thật và ai là kẻ dối gian (qua cuộc thử thách).
4. Hoặc phải chăng những kẻ làm điều tội lỗi tưởng rằng họ có thể qua mặt được TA ư? Thật tệ hại cho điều mà họ xét đoán.
5. Người nào mong trở về gặp lại Allah thì quả thật thời hạn (án định cho việc gặp gỡ đó) của Allah chắc chắn sẽ đến. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Nghe, Hằng Biết.
6. Người nào phấn đấu thì thật ra y chỉ phấn đấu cho bản thân mình. Quả thật, Allah là Đấng Giàu Có, không cần đến thế gian.
7. Những ai có đức tin và hành thiện, TA chắc chắn sẽ xóa bỏ những điều xấu xa và tội lỗi của họ, và TA chắc chắn sẽ ban cho họ phần thưởng tốt hơn những điều tốt mà họ đã làm.
8. TA đã sắc lệnh cho con người phải ăn ở tử tế với cha mẹ. Nhưng nếu cha mẹ đấu tranh với người để buộc người phạm Shirk với TA bởi những thứ mà người không hề biết một tí gì thì người chớ nghe theo lời của hai người họ. Rồi đây, các người sẽ trở về trình diện TA để TA cho các người biết về những gì các người đã từng làm.
9. Những ai có đức tin và hành thiện, TA chắc chắn sẽ nhập họ vào cùng với đoàn những người ngoan đạo.

(*) Al-'Ankabut (Con Nhện).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

10. Trong nhân loại có những kẻ tuyên bố “Chúng tôi đã có đức tin nơi Allah” nhưng khi bị áp bức vì Allah thì họ lại xem việc bị thiên hạ áp bức như một sự trừng phạt của Allah. Nhưng nếu có sự trợ giúp từ nơi Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) thì họ lại bảo: “Quả thật chúng tôi đã luôn luôn sát cánh với các người.” Chẳng lẽ Allah lại không biết những điều nằm trong lòng của thiên hạ ư?
11. Allah chắc chắn biết rõ ai là những người đã có đức tin và Ngài chắc chắn biết rõ ai là những kẻ giả tạo đức tin.
12. Những kẻ vô đức tin nói với những người có đức tin rằng: “Các người hãy đi theo con đường của chúng tôi và chúng tôi sẽ gánh chịu mọi tội lỗi của các người.” Nhưng bọn họ sẽ không gánh bất cứ tội lỗi nào cho ai bởi bọn họ thực chất là những kẻ nói dối.
13. Bọn họ chắc chắn sẽ vác gánh nặng của mình và cả những gánh nặng ngoài gánh nặng của (những ai theo) bọn họ. Bọn họ chắc chắn sẽ bị tra hỏi vào Ngày Phán Xét về những điều mà bọn họ đã bịa đặt.
14. Quả thật, TA đã cử Nuh đến với người dân của Y. (Nuh) đã sống với họ thiếu năm mươi năm nữa là đủ một ngàn năm. Rồi, trận Đại Hồng Thủy đã tóm bắt lấy họ khi họ là những kẻ làm điều sai quấy bất công.
15. TA đã giải cứu (Nuh) và những tín đồ theo Y trên một chiếc tàu và lấy đó làm một bài học cho thế gian.
16. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad, Người hãy nhớ lại) khi (Ibrahim) bảo người dân của mình “Các người hãy thờ phượng Allah và hãy sợ Ngài. Điều đó tốt nhất cho các người nếu các người biết được.”
17. “Thật ra các người chỉ thờ phượng những bực tượng thay vì Allah, các người thật ra chỉ bịa chuyện hoang đường mà thôi. Những thần linh mà các người thờ phượng thực chất không có khả năng ban bổng lộc cho các người. Bởi thế, các người hãy tìm

bông lộc nơi Allah, các người hãy thờ phượng Ngài, hãy tạ ơn Ngài, bởi rồi đây các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.”

18. “Nếu các người phủ nhận thì quả thật những cộng đồng trước các người cũng đã phủ nhận như thế; và nhiệm vụ của một Sứ Giả chỉ là truyền đạt một cách rõ ràng mà thôi.”
19. Lẽ nào (những kẻ phủ nhận này) đã không nhận xét thấy việc Allah khởi tạo rồi phục sinh như thế nào ư? Quả thật, điều đó đối với Allah vô cùng đơn giản.
20. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ phủ nhận sự phục sinh): “Các người hãy đi khắp mọi nơi trên trái đất để quan sát việc Allah khởi tạo vạn vật rồi Ngài phục sinh Đồi Sau như thế nào. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.”
21. Ngài trừng phạt ai Ngài muốn và khoan dung đối với ai Ngài muốn. Rồi đây các người sẽ được đưa về trình diện Ngài.
22. Các người chắc chắn sẽ không thể trốn thoát cho dù các người ở dưới đất hay ở trên trời. Các người chắc chắn sẽ không tìm được người bảo hộ hay vị cứu tinh nào ngoài Allah.
23. Những kẻ phủ nhận những lời mặc khải của Allah cũng như phủ nhận việc trở lại trình diện Ngài là những kẻ đã tuyệt vọng nơi lòng khoan dung của TA. Họ chắc chắn sẽ đối mặt với một sự trừng phạt đau đớn.
24. Đám dân của (Ibrahim) không trả lời điều nào khác ngoài điều bọn họ nói: “Hãy giết chết nó hoặc thiêu sống nó!” Nhưng Allah đã cứu sống (Ibrahim) khỏi hố lửa. Quả thật, trong sự việc đó là những bài học cho đám người có đức tin.
25. (Ibrahim) bảo (người dân của mình): “Các người đã thờ cúng những bực tượng thay vì Allah chẳng qua là vì các người yêu thương lẫn nhau ở đời này; rồi vào Ngày Phán Xét, các người sẽ phủ nhận và nguyên rủa lẫn nhau, và chốn ở cuối cùng của các người sẽ là Hỏa Ngục và các người sẽ không có ai giúp đỡ.”

26. Chỉ có Lut đã tin nơi (Ibrahim) và Y nói: “Ta sẽ dời cư đến với Thượng Đế của Ta, bởi quả thật, Ngài là Đáng Quyên Năng, Sáng Suốt.”
27. TA đã ban cho (Ibrahim) (đưa con trai) Is-haq và (đưa cháu nội) Ya'qub và chọn trong số con cháu của Y tiếp thu lời mặc khải và Kinh Sách, và TA đã ban cho Y phần thưởng ở trần gian; và vào Đòi Sau, Y chắc chắn sẽ ở cùng với những người đức hạnh.
28. Và Lut, khi Y bảo người dân của mình: “Các người đã làm một việc làm ô uế nhất, thứ mà không một ai trong thiên hạ đã từng làm trước các người.”
29. “Sao các người lại giao hợp với đàn ông, lại chuyên đánh cướp những người đi đường và làm những điều đáng khinh bỉ trong những cuộc hội họp của các người?” Tuy nhiên, đám dân của (Lut) không trả lời mà lên tiếng thách thức: “Nếu người nói thật thì người hãy mang hình phạt của Allah đến (trùng phạt) bọn ta xem nào.”
30. (Lut) cầu nguyện (Allah): “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài phù hộ bề tôi thắng đám người thói nát này.”
31. Khi các Sứ Giả của TA (các Thiên Thần) đến gặp Ibrahim với tin mừng, họ nói với (Ibrahim): “Chúng tôi được lệnh tiêu diệt dân cư của thị trấn này bởi dân cư của nó thực sự là những kẻ làm điều sai quấy bất công.”
32. Ibrahim nói (với các Thiên Thần sứ giả): “Nhưng Lut đang ở trong đó.” (Các Thiên Thần) bảo: “Bọn ta biết rõ ai ở trong đó. Chắc chắn, bọn ta sẽ giải cứu (Lut) và gia đình của Y ngoại trừ người vợ của Y, nữ ta sẽ là một trong những kẻ bị tiêu diệt.”
33. Rồi khi các Thiên Thần Sứ Giả của TA đến gặp Lut khiến Y lo âu cho Họ trước dân làng và Lut cảm thấy bất lực. (Các Thiên Thần Sứ Giả) bảo (Lut): “Người đừng lo sợ và đừng buồn phiền. Bọn ta chắc chắn sẽ giải cứu Người và gia đình của Người ngoại trừ vợ của Người, nữ ta sẽ là một trong số những kẻ bị tiêu diệt.”

34. “Bọn ta chắc chắn sẽ giáng một hình phạt từ trên trời xuống trừng phạt dân cư của thị trấn này bởi họ là những kẻ dấy loạn hư đốn.”
35. Quả thật, TA (Allah) đã để lại một chứng tích rõ rệt của việc trừng phạt đó cho đám người biết suy ngẫm.
36. Đối với người dân Madyan, TA đã cử người anh em của họ, Shu'aib, đến với họ. Shu'aib bảo: “Hỡi dân ta! Các người hãy thờ phượng Allah và hãy sợ Ngày Cuối Cùng; Các người chớ đừng làm điều thối nát trên trái đất.”
37. Nhưng (đám dân của Shu'aib) đã phủ nhận Y. Bởi thế, một trận động đất đã túm bắt lấy họ, họ chết nằm la liệt ngay trong ngôi nhà của mình.
38. Người dân 'Ad và Thamud cũng thế. Nhà cửa đổ nát của họ hãy còn là một chứng tích rõ ràng cho các người về họ. Shaytan đã tô điểm cho việc làm của họ trở nên hấp dẫn đối với họ để nó ngăn cản họ đi xa khỏi con đường ngay chính trong khi họ là những người có cái nhìn thấu suốt (vì đã được các Thiên Sứ của họ hướng dẫn và chỉ dạy).
39. Qarun, Pha-ra-ông và Haman cũng vậy. Quả thật, Musa đã đến gặp bọn họ với những bằng chứng rõ rệt, nhưng bọn họ đã tỏ ra ngạo mạn trên trái đất nên bọn họ không thoát khỏi (sự trừng phạt của Allah).
40. TA (Allah) đã bắt phạt từng đứa một theo tội của riêng họ. Trong bọn họ, có kẻ đã bị TA bắt phạt bằng một trận mưa đá (như đối với người dân của Lut); có kẻ đã bị TA bắt phạt bằng một tiếng sét (như đối với người dân Thamud); có kẻ đã bị TA bắt phạt bằng cách làm cho đất sụp xuống (như Qarun); và có kẻ đã bị TA bắt phạt bằng cách nhấn chìm dưới nước (như Pha-ra-ông và Haman). Tuy nhiên, Allah không phải là Đấng đã bắt công với họ mà chính bọn họ đã tự bắt công với bản thân mình (bởi việc làm tồi lỗi và thối nát của bọn họ).

41. Hình ảnh của những kẻ nhận lấy các vị bảo hộ khác ngoài Allah giống như hình ảnh của một con nhện giăng tơ làm nhà. Quả thật, ngôi nhà yếu ớt nhất chính là ngôi nhà của loài nhện, nếu như bọn họ biết rõ điều đó.
42. Quả thật, Allah biết rõ về những gì bọn họ cầu nguyện ngoài Ngài, bởi Ngài là Đấng Quyền Năng, Sáng Suốt.
43. Đó là những hình ảnh thí dụ mà TA (Allah) trình bày cho nhân loại. Tuy nhiên, chỉ những ai có kiến thức mới thấu hiểu được (ý nghĩa của những hình ảnh thí dụ đó).
44. Allah đã tạo hóa các tầng trời và trái đất là vì chân lý. Quả thật, trong (sự tạo hóa) đó là một minh chứng (rõ ràng về Allah) cho những ai có đức tin.
45. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy xướng đọc những điều đã được mặc khải cho Người trong Kinh Sách (Qur'an) và Người hãy chu đáo dâng lễ nguyện Salah. Quả thật, lễ nguyện Salah sẽ ngăn cản mọi điều ô uế và tội lỗi. Và việc tưởng nhớ Allah là điều lớn lao nhất, và Allah biết rõ mọi điều các người làm.
46. Các người (hỡi những người có đức tin) chớ đừng tranh luận với người dân Kinh Sách ngoại trừ bằng thái độ nhã nhặn (và lời lẽ tử tế) và chỉ đối với những ai làm điều sai quấy bất công trong số họ. Các người hãy nói với (người dân Kinh Sách): “Chúng tôi đã có đức tin nơi những điều đã được mặc khải cho chúng tôi và những điều đã được mặc khải cho các người, và Thượng Đế của chúng tôi lẫn Thượng Đế của các người chỉ là Một Đấng duy nhất, tất cả chúng tôi đều thần phục Ngài.”
47. Như thế đó, TA (Allah) đã ban Kinh Sách (Qur'an) xuống cho Người (Thiên Sứ Muhammad). Cho nên, những ai được TA ban cho Kinh Sách đều có đức tin nơi Nó và một số người này cũng đã có đức tin nơi Nó và không một ai chống đối lại các Lời Mặc Khải của TA ngoại trừ đám người vô đức tin.

48. Trước khi Qur'an được ban xuống, Người đã chưa từng đọc qua bất kỳ một Kinh Sách nào và Người cũng chưa từng viết bất kỳ quyển kinh nào từ bàn tay phải của Người. (Nếu Người đã từng đọc và đã từng viết) thì chắc chắn những kẻ thiếu hiểu biết trong thiên hạ sẽ đâm ra hoài nghi (về Qur'an).
49. Không! (Kinh Qur'an) gồm những lời mặc khải minh bạch ở trong lòng của những ai đã được ban cho kiến thức. Không ai chống đối lại các lời mặc khải của TA ngoại trừ những kẻ sai quấy bất công.
50. (Những kẻ thờ đa thần) nói: “Tại sao Thượng Đế của Y (Muhammad) không ban cho Y những dấu hiệu lạ nào cơ chứ?!” Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với họ): “Quả thật, các dấu hiệu lạ đó chỉ ở nơi Allah, còn Ta chỉ là một người cảnh báo rõ ràng mà thôi.”
51. Lẽ nào việc TA đã ban Kinh Sách (Qur'an) xuống cho Người để Người xướng đọc cho họ không đủ cho họ hay sao? Quả thật, trong (Qur'an) là Hồng Ân và điều nhắc nhở cho đám người có đức tin.
52. Người hãy nói (với họ): “Allah đủ làm chứng giữa Ta và các người. Ngài biết rõ mọi điều trong các tầng trời và trái đất. Những ai có đức tin vào điều nguy tạo và vô đức tin nơi Allah thì là những kẻ thất bại.”
53. (Những kẻ thờ đa thần) hỏi thúc Người (Thiên Sứ Muhammad) mang hình phạt đến cho họ. (Nhưng họ không biết rằng) nếu không vì một thời hạn nhất định đã được ấn định trước cho họ thì hình phạt chắc chắn đã túm lấy họ mất rồi. Chắc chắn (hình phạt) sẽ đến với họ một cách bất ngờ trong lúc họ không hề hay biết.
54. Họ hỏi thúc Người mang hình phạt đến nhưng chắc chắn Hỏa Ngục sẽ bao vây những kẻ vô đức tin.
55. Vào Ngày mà hình phạt sẽ bao vây họ từ phía bên trên họ lẫn

phía dưới chân của họ, và (Allah) phán: “Các ngươi hãy ném lấy (hậu quả về) những gì các ngươi đã làm.”

56. Hỡi các bầy tôi có đức tin của TA, quả thật đất đai của TA rộng thênh thang, cho nên, các ngươi hãy thờ phượng chỉ một mình TA thôi!
57. Tất cả mỗi cơ thể đều phải ném cái chết. Rồi các ngươi sẽ được đưa trở về trình diện TA.
58. Những người có đức tin và hành thiện chắc chắn sẽ được TA ban thưởng cho Thiên Đàng với những tòa nhà cao, bên dưới có các dòng sông chảy. Họ sẽ sống mãi mãi trong đó. Ân phúc thay phần thưởng dành cho những người làm việc (thiện tốt).
59. Họ là những người đã kiên nhẫn chịu đựng và phó thác cho Thượng Đế của họ.
60. Có biết bao sinh vật đã không thể dự trữ bông lộc của mình cho ngày mai. Chính Allah sẽ cấp dưỡng chúng và luôn cả các ngươi bởi vì Ngài là Đấng Hằng Nghe, Hằng Biết.
61. Nếu Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hỏi (những kẻ thờ đa thần) ai đã tạo hóa các tầng trời và trái đất cũng như ai đã chế ngự mặt trời, mặt trăng thì chắc chắn họ sẽ đáp: “Allah!” Thế tại sao họ vẫn không chịu tin?!
62. Allah ban bông lộc nhiều hay ít cho bất cứ ai Ngài muốn trong số bầy tôi của Ngài, quả thật, Allah là Đấng hằng biết hết mọi việc.
63. Nếu Ngươi hỏi họ ai đã ban nước mưa từ trên trời xuống dùng để làm sống lại lớp đất đã chết khô thì chắc chắn họ sẽ trả lời: “Allah!” Ngươi hãy nói: “Alhamdulillah”. Tuy nhiên, đa số bọn họ không suy ngẫm.
64. Cuộc sống trần gian này chỉ là trò đùa và thú tiêu khiển còn cõi Đời Sau mới là nơi của cuộc sống đích thực, nếu họ biết điều đó.
65. Khi họ lên tàu ra khơi, họ khấn vái Allah một cách thành khẩn,

nhưng khi Ngài cứu họ vào bờ an toàn thì họ tiếp tục làm điều Shirk (tổ hợp thần linh khác) với Ngài.

66. Họ làm thế để có thể phủ nhận những ân huệ mà TA đã ban cho họ và để họ tự do hưởng thụ. Nhưng rồi đây họ sẽ sớm biết (hậu quả khi cái chết đến với họ).
67. Lẽ nào họ không thấy việc TA đã làm cho Makkah thành một Thánh Địa an toàn bất khả xâm phạm trong lúc thiên hạ xung quanh Nó không ngừng xảy ra cảnh giết chóc? Lẽ nào với điều gian dối thì họ lại tin còn đối với ân huệ của Allah thì họ lại phủ nhận?
68. Thực sự còn ai sai quấy hơn kẻ đã đặt điều nói dối cho Allah hoặc còn ai sai quấy bất công hơn kẻ đã phủ nhận chân lý khi nó đến với y? Chắc chắn Hỏa Ngục sẽ là nơi cư ngụ cho đám người vô đức tin.
69. Và những ai anh dũng chiến đấu vì chính nghĩa của TA, chắc chắn sẽ được TA hướng dẫn đến những con đường của TA. Và chắc chắn, Allah luôn bên cạnh những người làm tốt.

30 - Ar-Rum^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. La-m. Mi-m⁽¹⁾.
2. Người La Mã đã bị đánh bại,
3. Tại một lãnh thổ lân cận⁽²⁾. Tuy nhiên, sau cuộc chiến bại đó, họ sẽ giành lại chiến thắng,
4. Trong vài năm sau. Mọi việc xảy ra trước và sau đều là lệnh của Allah. Và vào ngày đó (ngày mà người La Mã giành chiến thắng trở lại) những người có đức tin sẽ vui mừng,
5. Về sự phù hộ của Allah. Quả thật, Ngài ban chiến thắng cho người nào Ngài muốn bởi Ngài là Đấng Quyền Năng, Đấng Nhân Từ.⁽³⁾

(*) Ar-Rum (Người La Mã).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

(2) Có lời Tafsir rằng đó là khu vực giữa xứ Syria và I-rắc, và có lời nói rằng đó là khu vực giữa Palestine và Jordan.

(3) Nguyên nhân Allah mặc khải xuống bốn câu Kinh (2, 3, 4, 5) này là do đã xảy ra cuộc chiến giữa Đế quốc Ba Tư và người La Mã ở một khu vực gần Biển Chết. Trong trận chiến này, người Ba Tư đã giành chiến thắng, và đó là vào năm 619 sau Công nguyên. Những người Muslim cảm thấy buồn trước sự thất bại của người La Mã bởi vì họ là những người dân Kinh Sách và tôn giáo của họ gần với tôn giáo của Islam hơn, còn những người thờ đa thần Quraish thì vui mừng trước chiến thắng của người Ba Tư bởi vì những người Ba Tư cũng thờ đa thần giống như họ. Allah mặc khải xuống hứa với người Muslim rằng rồi đây trong vài năm sau người La Mã sẽ đánh bại Đế quốc Ba Tư trong trận chiến thứ hai. Lời hứa của Qur'an đã được xác thực, sau bảy năm, một trận chiến khác diễn ra giữa người Ba Tư và người La Mã vào năm 626 sau Công nguyên và người La Mã đã thực sự giành chiến thắng. Và đây chính là một trong những phép màu của Kinh Qur'an, khẳng định sứ mạng của Thiên Sứ Muhammad là thật. (Xem Tafsir Ibnu Al-Kathir và Tafsir Ot-Tobari).

6. (Sự chiến thắng đó là từ) Lời Hứa của Allah, Ngài không hề làm trái Lời Hứa của Ngài, tuy nhiên, đa số nhân loại không biết.
7. Họ chỉ biết những gì được nhìn thấy từ đời sống trần tục này còn đối với cuộc sống Đời Sau thì họ lại lơ là, không quan tâm.
8. Sao họ không chịu suy ngẫm về bản thân họ (và những tạo vật khác ngoài họ)? Quả thật, Allah đã không tạo hóa các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa chúng ngoại trừ vì Chân Lý và (Ngài qui định cho chúng) một thời hạn nhất định. Và quả thật, đa số nhân loại đã phủ nhận việc gặp gỡ với Thượng Đế của họ.
9. Sao họ không chịu đi chu du khắp trái đất để nhìn xem hậu quả của những ai sống trước họ như thế nào? Đám người đó mạnh hơn họ về sức lực, về khả năng khai khẩn đất đai, về tuổi thọ, về số lượng và sự giàu có; và những Sứ Giả đã được cử phái đến với đám người đó mang theo những bằng chứng rõ rệt. Do đó, Allah đã không hề làm hại họ mà chính họ đã tự làm hại bản thân mình.
10. Rồi những kẻ làm điều xấu sẽ gặp phải hậu quả xấu bởi vì họ đã phủ nhận các Lời Mặc Khải của Allah và đã mang chúng ra giấu cọt.
11. Allah là Đấng bắt đầu sự tạo hóa, rồi Ngài sẽ tái tạo nó trở lại, và rồi đây các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.
12. Và vào Ngày mà Giờ Tận Thế sẽ được thiết lập, những kẻ tội lỗi sẽ tuyệt vọng.
13. Họ không được những thần linh mà họ từng thờ phượng đứng ra can thiệp, ngược lại, các thần linh đó còn phủ nhận sự thờ phượng của họ.
14. Vào Ngày mà thời khắc Tận Thế được dựng lên, đó là Ngày mà nhân loại sẽ được tách biệt (giữa những người có đức tin và những kẻ vô đức tin).
15. Đối với những ai có đức tin và hành thiện thì sẽ được sống (sung sướng, hưởng thụ niềm hạnh phúc bất tận) nơi Thiên Đàng.

16. Còn đối với những kẻ vô đức tin và phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA, phủ nhận cuộc gặp gỡ với TA ở Đồi Sau, thì sẽ là những kẻ ở trong sự trừng phạt muôn đời.
17. Do đó, các người hãy tán dương Allah khi các người bước vào buổi chiều và lúc bình minh ló dạng.
18. Mọi lời ca tụng trong các tầng trời và trái đất đều thuộc về Ngài, (cho nên, các người hãy tán dương và ca tụng Ngài) lúc xế chiều (vào lễ nguyện Salah ‘Asr) và vào lúc ban trưa (lễ nguyện Salah Zhuhr).
19. Ngài mang sự sống ra từ cái chết và Ngài mang cái chết ra từ sự sống; Ngài hồi sinh lại mảnh đất đã chết khô và các người sẽ được phục sinh tương tự như thế.
20. Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài đã tạo các người từ đất bụi, rồi sau đó các người trở thành những người phàm sống rải rác khắp nơi.
21. Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài đã tạo cho các người từ bản thân các người những người vợ để các người chung sống yên bình với họ và Ngài đã đặt giữa các người tình yêu thương và lòng bao dung. Trong sự việc đó quả thật là những dấu hiệu dành cho đám người biết suy ngẫm.
22. Và trong các dấu hiệu của (Allah) là việc tạo hóa các tầng trời, trái đất cũng như sự khác biệt ngôn ngữ và màu da của các người. Trong sự việc đó quả thật là các dấu hiệu cho những người hiểu biết.
23. Và trong các dấu hiệu của (Allah) là giấc ngủ của các người vào ban đêm cũng như ban ngày và việc các người tìm kiếm thiên ân của Ngài. Trong sự việc đó quả thật là các dấu hiệu cho đám người biết lắng nghe.
24. Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài làm cho các người thấy tia chớp (để các người) vừa lo sợ (sấm sét) vừa mong muốn (được mưa); và Ngài ban nước mưa từ trên trời xuống làm sống lại mảnh đất đã chết khô. Trong sự việc đó quả thật là những dấu hiệu cho đám người thông hiểu.

25. Và trong các dấu hiệu của (Allah) là bầu trời và trái đất đứng vững theo lệnh của Ngài; rồi khi Ngài gọi các người bằng một tiếng Gọi duy nhất (vào Ngày Phục Sinh) thì các người sẽ từ trong đất bước ra (để chịu sự xét xử và thưởng phạt của Ngài).
26. Tất cả những ai trong các tầng trời và trái đất đều là tạo vật của (Allah). Tất cả đều qui phục (mệnh lệnh của) Ngài.
27. (Allah) là Đấng bắt đầu việc tạo hóa rồi Ngài sẽ tái lập nó và điều đó đối với Ngài rất đơn giản, và Ngài tối cao bên trên tất cả mọi thứ trong các tầng trời và trái đất. Quả thật, Ngài là Đấng Quyền Năng, Đấng Sáng Suốt.
28. (Allah) đưa ra hình ảnh thí dụ từ bản thân các người (những kẻ thờ đa thần). Lẽ nào các người hài lòng cho những kẻ nô lệ của các người cùng san sẻ với các người tài sản mà TA đã ban cấp cho các người? Các người sợ sự ngang bằng đó giống như các người sợ sự ngang bằng giữa các người (những kẻ làm chủ) với nhau ư. Như thế đây, TA giải thích rõ các lời mặc khải (của TA) cho đám người thông hiểu.
29. Không, những kẻ làm điều sai quấy đã chạy theo những dục vọng của bản thân một cách không hiểu biết. Vậy, ai sẽ hướng dẫn kẻ đã bị Allah làm cho lầm lạc?! Chắc chắn (những kẻ lầm lạc đó) sẽ không có ai giúp đỡ.
30. Bởi thế, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy hướng mặt mình về tôn giáo thuần túy (chỉ tôn thờ một mình Allah), Fit-rah (tôn giáo tự nhiên)⁽⁴⁾ của Allah, tôn giáo mà theo đó Ngài đã tạo ra loài người, không có bất cứ sự thay đổi nào trong tạo hóa của Allah. Đó là chính đạo nhưng đa số nhân loại không biết.
31. Các người hãy quay về sám hối với (Allah), các người hãy kính sợ Ngài, hãy chu đáo duy trì lễ nguyện Salah và chớ đừng trở thành những kẻ thờ đa thần.

---

(4) Fit-rah (tôn giáo tự nhiên) có nghĩa là chỉ thần phục và tôn thờ một mình Allah, cho nên Fit-rah suy cho cùng chính là tôn giáo Islam. Thiên Sứ của Allah nói: “Mỗi đứa trẻ sinh ra đời đều theo Fit-rah (tôn giáo tự nhiên) nhưng cha mẹ của nó dắt nó theo Do Thái giáo hoặc Thiên Chúa giáo hoặc Bái Hỏa giáo” (Al-Bukhari).

32. (Và các người chớ đừng trở thành) những kẻ đã thay đổi tôn giáo và chia rẽ thành những nhánh phái; mỗi nhánh phái vui vầy với điều (sai trái và ngẫu tạo) của mình.
33. Con người khi gặp hoạn nạn thì cầu nguyện Thượng Đế của họ, họ thực sự quay về ăn năn sám hối với Ngài. Tuy nhiên, khi Thượng Đế của họ cho họ ném mùi khoan dung từ nơi Ngài thì một nhóm trong số họ lại tổ hợp những thần linh khác cùng với Ngài.
34. (Họ làm như thế) là để phủ nhận những Ân huệ mà TA đã ban cho họ. Thế nên, các người cứ hãy hưởng thụ (những thứ tạm bợ của cuộc sống trần tục này), rồi đây (vào Ngày Phán Xét) các người sẽ sớm biết.
35. Hoặc lẽ nào TA (Allah) đã ban xuống một thẩm quyền nào đó cho họ để rồi họ (có thể mạnh dạn) nói về việc tổ hợp những đối tác ngang vai cùng với Ngài?
36. Con người, khi TA (Allah) cho họ ném lấy sự nhân từ (của TA) thì họ mừng hơn hờ, còn khi họ gặp điều xấu do chính bàn tay của họ đã gây ra trước kia thì họ lại tuyệt vọng.
37. Lẽ nào họ không biết việc Allah muốn nói rộng hay thu hẹp bổng lộc của Ngài đối với ai là tùy ý Ngài hay sao? Quả thật, trong sự việc đó là các dấu hiệu cho đám người có đức tin.
38. Bởi thế, người (hỡi người Muslim) hãy trao cho bà con ruột thịt, người khó khăn và kẻ lỡ đường quyền lợi của họ. Đó là điều tốt đẹp cho những ai muốn tìm sự hài lòng của Allah; và những người đó là những người thành công.
39. Những gì các người đưa cho (ai đó) dưới hình thức Riba (cho vay lấy lãi) với mục đích gia tăng phần lộc (của mình) trong tài sản của thiên hạ thì chắc chắn các người sẽ chẳng được điều gì ở nơi Allah. Ngược lại, những gì các người đưa cho (ai đó) dưới hình thức Zakah chỉ mong muốn làm hài lòng Allah (chứ không mong gì khác từ thiên hạ) thì các người chính là những người sẽ được Ngài nhân thêm phần ân thưởng.

40. Allah là Đấng đã tạo hóa ra các người, rồi Ngài cung dưỡng các người, rồi Ngài làm cho các người chết, sau đó Ngài làm cho các người sống trở lại. Vậy, trong số những thần linh của các người, ai có khả năng làm được ít nhất một điều trong những điều vừa nêu? Quả thật, (Allah) trong sạch và tối cao vượt trên tất cả mọi thứ mà (những kẻ thờ đa thần) đã tổ hợp với Ngài.
41. Sự hủy hoại và tai ương xảy ra khắp mọi nơi trên đất liền và ngoài biển cả đều là hậu quả do bàn tay con người. (Allah) cho họ ném một số hậu quả mà họ đã gây ra mong rằng họ biết tỉnh ngộ mà quay đầu.
42. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với (những kẻ thờ đa thần): “Các người hãy đi chu du khắp nơi trên trái đất để xem kết cục của những kẻ đã sống trước đây. Đa số bọn họ là những kẻ thờ đa thần.”
43. Do đó, Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy hướng mặt mình về tôn giáo ngay chính trước khi xảy ra cái Ngày không thể tránh khỏi từ nơi Allah. Vào Ngày đó, thiên hạ sẽ bị tách ra làm hai, (một nhóm sẽ ở nơi Thiên Đàng và một nhóm sẽ bị đẩy vào Hỏa Ngục).
44. Ai không có đức tin thì sẽ gánh chịu hậu quả cho sự vô đức tin đó của mình; còn ai (có đức tin) và hành thiện là tự chuẩn bị cho mình một chỗ cư ngụ tốt (nơi Thiên Đàng).
45. (Allah muốn) ban thưởng cho những người có đức tin và hành thiện từ hồng phúc và thiên ân của Ngài. Quả thật, Ngài không yêu thương đám người vô đức tin.
46. Và trong các dấu hiệu của (Allah) là Ngài gọi những luồng gió bay đi trước như điếm báo tin mừng, để cho các người ném mùi Nhân Từ của Ngài, để cho những chiếc tàu buồm lướt sóng theo lệnh của Ngài và để cho các người tìm kiếm thiên lộc của Ngài, với hi vọng các người biết tạ ơn Ngài.
47. Quả thật, TA (Allah) đã cử phái các Sứ Giả trước Người (Thiên Sứ Muhammad) đến với người dân của Họ. Họ đã đến gặp người

dân với những bằng chứng rõ rệt, (nhưng đám dân của Họ đã phủ nhận Họ) nên TA trừng phạt những kẻ tội lỗi. Tuy nhiên, TA phải có trách nhiệm giúp đỡ những người có đức tin.

48. Allah là Đấng gọi các cơn gió bay đi lùa các đám mây di chuyển rồi trải nó rộng trên bầu trời theo ý muốn của Ngài và đập nó tan vụn ra; rồi người (hỡi người quan sát) sẽ thấy nước mưa từ giữa (các đám mây đó) rơi xuống; rồi khi Ngài cho mưa rơi nhằm phải ai trong đám bè tôi của Ngài mà Ngài muốn thì họ vui mừng.
49. Và trước khi mưa được ban xuống cho họ thì họ đã trở nên tuyệt vọng (trong sự mong đợi nó).
50. Bởi thế, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nhìn xem chứng tích của lòng nhân từ của Allah về việc Ngài làm sống lại mảnh đất chết khô như thế nào. Đó quả thật là bằng chứng cho việc phục sinh người chết, bởi vì Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.
51. Nếu TA gọi một luồng gió đến, họ thấy hoa màu héo vàng thì họ vong ơn sau đó.
52. Người (Thiên Sứ Muhammad) chắc chắn không thể làm cho người chết nghe được và cũng không thể làm cho người điếc nghe tiếng gọi khi họ đã quay lưng bỏ đi.
53. Người cũng không thể hướng dẫn người mù ra khỏi tình trạng lầm lạc của họ. Người chỉ có thể làm cho người có đức tin nơi những Lời mặc khải của TA nghe được mà thôi, bởi họ là những người Muslim (thần phục TA).
54. Allah là Đấng đã tạo hóa ra các người (hỡi nhân loại) từ cái yếu ớt (tinh dịch), rồi sau đó từ cái yếu ớt (trẻ thơ) Ngài ban cho sức mạnh, rồi sau đó từ sức mạnh Ngài làm cho các người trở lại yếu ớt và già nua. Ngài tạo hóa bất cứ thứ gì Ngài muốn và Ngài là Đấng Hằng Biết, Đấng Toàn Năng.
55. Vào Ngày mà Giờ Tận Thế được thiết lập, những kẻ tội lỗi sẽ thề thốt rằng họ đã ở (trong cõi mộ) chỉ một thời khắc ngắn ngủi

mà thôi. Cũng như thế, họ đã ngoảnh mặt với chân lý (lúc còn trên thế gian).

56. Riêng những người đã được ban cho sự hiểu biết và đức tin thì sẽ nói: “Quả thật các người đã ở lại (nơi cõi mộ) cho đến Ngày Phục Sinh chiếu theo Kinh Sách của Allah. Bởi thế, đây là Ngày Phục Sinh nhưng các người không biết.”
57. Vào Ngày đó, mọi lý lẽ chạy tội của những kẻ tội lỗi đều không giúp ích gì được cho họ và họ cũng sẽ không được cho phép ăn năn sám hối.
58. Quả thật, TA (Allah) đã trình bày cho con người trong Qur'an này đủ loại hình ảnh thí dụ; tuy nhiên, cho dù Người (hỡi Thiên Sứ) có mang đến cho họ bất cứ dấu hiệu nào thì chắc chắn những kẻ vô đức tin sẽ nói: “Các người thực sự chỉ là những kẻ bịa chuyện mà thôi.”
59. Như thế đó, Allah niêm kín trái tim của những kẻ thiếu hiểu biết.
60. Cho nên, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy kiên nhẫn bởi Lời Hứa của Allah chắc chắn là thật. Và Người chớ để cho những kẻ không có đức tin vững chắc làm cho Người ngã lòng (trở nên hấp tấp và không kiên nhẫn).

31 - Luqman^(*)

Nhân danh Allah, Đáng Độ Lượng, Đáng Khoan Dung

1. Alif. La-m. Mi-m⁽¹⁾.
2. Đây là những câu của Kinh Sách chí minh (Qur'an).
3. Là nguồn Chi Đạo và là một Hồng Ân dành cho những người làm tốt.
4. (Đó là) những người chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, xuất Zakah và có đức tin kiên định nơi cõi Đời Sau.
5. Họ là những người theo đúng nguồn chi đạo từ Thượng Đế của họ và họ là những người thành đạt.
6. Trong nhân loại, có kẻ đã mua bán lời giải trí hầu lồi kéo những người thiếu hiểu biết lạc xa khỏi con đường của Allah, họ chọn đó làm cách phi báng chính đạo của Ngài. Đó là những kẻ sẽ phải gánh chịu sự trừng phạt nhục nhã.
7. Khi những lời mặc khải của TA được đọc cho y nghe thì y quay lưng bỏ đi với dáng điệu cao ngạo làm như thể y chẳng hề nghe thấy gì, như thể hai tai của y bị điếc. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy báo cho y biết về một sự trừng phạt đau đớn.
8. Những ai có đức tin và hành thiện chắc chắn sẽ được hưởng Thiên Đàng hạnh phúc.
9. Họ sẽ sống trong đó mãi mãi. Lời Hứa của Allah là sự thật; và Ngài là Đáng Quyền Năng, Đáng Chí Minh.
10. Ngài đã khơi tạo các tầng trời không cần trụ chống đỡ như các người đang nhìn thấy và Ngài đã cắm lên trên mặt đất những quả

(*) Luqman (Nhà Hiền Nhân Luqman).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

núi kiên cố, sợ trái đất sẽ rung chuyển với các người và Ngài đã rải khắp nơi trên trái đất vô số động vật. Và TA (Allah) đã trút nước mưa từ trên trời xuống để TA cho mọc ra trên nó vô số loại cỏ cây quý giá, từng cặp và từng cặp.

11. Đây là sự tạo hóa của Allah. Vậy các người (hỡi những kẻ thờ đa thần) hãy cho TA xem đâu là tạo vật mà những thần linh (các người thờ phượng) ngoài Ngài đã tạo? Không, những kẻ sai quấy đang lầm lạc rõ ràng.
12. Quả thật, TA đã ban cho Luqman sự khôn ngoan, TA phán bảo: “Người hãy tạ ơn Allah, bởi ai biết ơn thì thật ra y chỉ biết ơn chính bản thân mình; còn ai vô ơn thì (sự vô ơn đó không hề ảnh hưởng đến Allah) vì quả thật Ngài là Đấng Giàu Có, Đấng Đáng Được Ca Tụng.”
13. Người (hỡi Thiên Sứ, hãy nhớ lại) khi Luqman răn dạy con trai, bảo: “Này con yêu của cha, con chớ tổ hợp thần linh cùng với Allah trong thờ phượng, quả thật, hành động tổ hợp là sai trái nghiêm trọng.”
14. TA (Allah) đã truyền lệnh cho con người phải hiếu thảo với cha mẹ. Mẹ của y đã cưu mang y từ đau yếu này chồng lên đau yếu khác và cho y bú sữa và dứt sữa y trong thời gian hai năm. Do đó, (hỡi con người,) người hãy tạ ơn TA và biết ơn cha mẹ của người, bởi chắc chắn người sẽ trở về trình diện TA.
15. Nếu cha mẹ của người đấu tranh bắt người làm điều Shirk với TA với những gì mà người không biết thì người chớ nghe theo hai người họ, tuy nhiên, người vẫn phải ăn ở tử tế với họ ở đời này. Người hãy đi theo đường lối của những ai quay về với TA. Rồi đây, tất cả các người đều quay về trình diện TA, và TA sẽ cho các người biết mọi việc các người đã từng làm.
16. (Luqman bảo con trai): “Này con yêu của cha! Cho dù (điều xấu hoặc điều tốt) có nhỏ chỉ bằng trọng lượng của một hạt

nguyên tử nằm trong đá hoặc trong các tầng trời hoặc nằm dưới lòng đất đi chăng nữa thì (vào Ngày Phục Sinh) Allah cũng sẽ mang nó ra (để Ngài xét xử và thưởng phạt). Quả thật, Allah là Đấng Tinh Thông.

17. “Này con yêu của cha! Con hãy chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, con hãy bảo ban kêu gọi người làm điều thiện tốt và ngăn cản người làm điều xấu. Con hãy kiên nhẫn chịu đựng trước mọi điều rủi ro xảy đến cho con bởi đó là một sự kiên quyết trong mọi sự việc.”
18. “Con chớ vênh mặt trước mọi người và chớ bước đi với dáng vẻ kênh kiệu trên mặt đất. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ cao ngạo khoác lác.”
19. “Con hãy đi đứng một cách khiêm tốn, hãy dịu giọng trong lời ăn tiếng nói bởi âm thanh thực sự khó chịu và đáng ghét nhất chính là tiếng hí của con lừa.”
20. Chẳng lẽ các người không nhận thấy việc Allah đã chế ngự cho các người mọi vật trong các tầng trời và mọi vật dưới đất (để các người sử dụng) và Ngài đã hoàn tất ân huệ của Ngài cho các người từ bên trong lẫn bên ngoài ư? Tuy nhiên, trong nhân loại, có kẻ thích tranh luận về Allah một cách không có kiến thức, không có bất cứ chỉ đạo nào làm cơ sở cũng như không dựa vào bất cứ Kinh Sách soi sáng nào.
21. (Những kẻ tranh luận về Allah), khi có lời bảo họ rằng các người hãy đi theo những điều Allah ban xuống thì họ nói: “Không, chúng tôi chỉ đi theo những gì chúng tôi nhìn thấy tổ tiên chúng tôi đi theo mà thôi.” Lẽ nào (họ đi theo) ngay cả khi Shaytan kêu gọi họ đến với sự trừng phạt nơi Hòa Ngục ư?
22. Người nào thần phục Allah và là người làm tốt (trong thờ phượng Ngài và trong hành thiện vì Ngài) thì y thực sự đã nắm lấy được sợi dây cứu rỗi vững chắc. Quả thật, kết quả của mọi sự việc đều do Allah quyết định.

23. Người nào vô đức tin thì Ngươi (Thiên Sứ) chớ để cho sự vô đức tin của kẻ đó làm cho Ngươi buồn lòng. Rồi đây, (những kẻ vô đức tin đó) sẽ trở lại trình diện TA, và TA sẽ cho họ biết về những việc mà họ đã làm. Quả thật, Allah là Đấng biết hết mọi điều được giấu kín trong lòng.
24. TA để mặc (những kẻ vô đức tin đó) hưởng lạc chút ít (trong thế giới trần tục tạm bợ này), sau đó TA sẽ lôi bọn họ đến với sự trừng phạt khắc nghiệt.
25. Nếu Ngươi (Thiên Sứ) hỏi (những kẻ thờ đa thần này) rằng ai đã tạo các tầng trời và trái đất thì chắc chắn họ sẽ nói: “Allah”. (Lúc đó) Ngươi hãy nói: “Alhamdulillah!” Tuy nhiên, đa số bọn họ không biết.
26. Mọi vật trong các tầng trời và trái đất đều thuộc về Allah. Quả thật, Allah là Đấng Giàu Có, Đấng Đáng Được Ca Tụng.
27. Nếu tất cả cây cối trên trái đất được dùng làm bút viết và biển cả được dùng làm mực viết và thêm bảy lần biển như thế nữa thì vẫn không sao viết hết Lời Phán của Allah. Quả thật Allah là Đấng Quyền Năng, Đấng Chí Minh.
28. Việc tạo hóa cũng như việc phục sinh các người (hỡi con người) chỉ giống như việc tạo ra một cá thể duy nhất mà thôi, (vô cùng đơn giản đối với Allah). Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
29. Lẽ nào người (hỡi con người) không nhận thấy việc Allah nhập ban đêm vào ban ngày và nhập ban ngày vào ban đêm, lẽ nào người không nhận thấy việc Ngài chế ngự mặt trời và mặt trăng để mỗi vật di chuyển theo quỹ đạo riêng của nó đến một thời hạn ấn định, và lẽ nào người không nhận thấy rằng Allah thông toàn tất cả mọi việc các người làm?!
30. Đó là vì Allah chính là Chân Lý còn những kẻ (vật) mà họ van vái cầu nguyện ngoài Ngài chỉ là ngụy tạo; và quả thật Allah là Đấng Tối Cao, Đấng Vĩ Đại.

31. Lẽ nào người (hỡi con người) không nhận thấy rằng những con tàu lướt sóng vượt trùng dương là do hồng ân của Allah để Ngài cho các người thấy các dấu hiệu của Ngài? Quả thật, trong sự việc đó là các dấu hiệu cho tất cả những ai biết kiên nhẫn và tri ân.
32. Khi những con sóng to giống như những quả núi kéo đến bao phủ họ, họ thành tâm van vái riêng một mình Allah. Nhưng khi họ được đưa vào bờ an toàn thì trong bọn họ có kẻ trở nên lưỡng lự (giữa đức tin và vô đức tin). Quả thật, chỉ có những kẻ cao ngạo ngông cuồng mới phủ nhận những lời mặc khải của TA.
33. Hỡi nhân loại! Các người hãy kính sợ Thượng Đế của các người và hãy sợ cái Ngày mà cha sẽ không cứu được con cái và con cái cũng sẽ không cứu được cha của mình. Lời Hứa của Allah tuyệt đối là thật. Do đó, các người đừng để cuộc sống thế tục này đánh lừa các người và đừng để bị đánh lừa về Allah.
34. Quả thật, chỉ một mình Allah mới biết rõ bao giờ thời khắc tận thế sẽ xảy ra. Ngài ban mưa xuống và Ngài biết những gì nằm trong các dạ con (của các bà mẹ). Không một ai biết được điều gì y sẽ kiếm được vào ngày mai, và không một ai biết được đâu là mảnh đất mà y sẽ chết. Allah thực sự là Đấng Hằng Biết, Đấng Thông Toàn.

32 - As-Sajdah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alif. La-m. Mi-m⁽¹⁾.
2. Không có gì phải hoài nghi về Thiên Kinh (Qur'an) do Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật ban xuống.
3. Họ (những kẻ vô đức tin) nói rằng Y (Muhammad) đã bịa đặt ra Nó (Qur'an). Không, (Qur'an) đích thực là Chân Lý từ nơi Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) để Người cảnh báo một đám dân mà trước Người đã không có một người cảnh báo nào đến với họ, mong rằng họ được hướng dẫn đúng đường.
4. Allah là Đấng đã tạo hóa các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa chúng trong sáu ngày rồi Ngài an vị trên 'Arsh (Ngai Vương) của Ngài. (Hỡi nhân loại), ngoài Ngài, các người không có bất cứ vị bảo hộ hay vị can thiệp nào. Đó đó, các người cần luôn ghi nhớ (rằng các người phải thờ phượng Allah – Đấng đã tạo ra các người và chớ thờ phượng ngoài Ngài một ai, vật gì).
5. Ngài sắp đặt mọi việc từ trên trời xuống dưới đất rồi tất cả mọi việc sẽ được đưa lên trình Ngài trong một ngày mà thời gian của nó bằng một ngàn năm theo cách tính của các người (hỡi con người).
6. (Đấng sắp đặt mọi việc) đó là Đấng hằng biết điều vô hình và điều hữu hình, là Đấng Quyền Năng, Đấng Khoan Dung.
7. Ngài hoàn thiện tốt đẹp mọi thứ mà Ngài đã tạo, và Ngài đã khởi tạo con người (Adam) từ đất (một sự tạo hóa chưa từng có trước đó).

(*) As-Sajdah (Phù Phục).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

8. Rồi, Ngài tạo ra dòng dõi của (Adam) từ một loại nước (tinh dịch) đáng khinh.
9. Sau khi hoàn chỉnh hình thể cho (Adam), Ngài cho thổi vào cơ thể của Y linh hồn từ nơi Ngài. Ngài đã tạo ra cho các người (hỡi con người) thính giác, thị giác và trái tim. (Tuy nhiên), các người rất ít tri ân Ngài.
10. Họ (những kẻ đa thần phủ nhận sự Phục Sinh) nói: “Lẽ nào sau khi (thân xác của) chúng tôi đã phân rã dưới lòng đất, chúng tôi sẽ được tạo hóa mới trở lại ư? (Điều đó thật không hợp lý, có vẻ hoang đường)” Không, họ chỉ phủ nhận việc gặp gỡ Thượng Đế của họ mà thôi.
11. Người (Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Thần Chết, vị được giao nhiệm vụ (bắt hồn) các người, sẽ rút hồn các người, rồi các người sẽ được đưa về trình diện Thượng Đế của các người.”
12. Giá như Người (Thiên Sứ) có thể nhìn thấy tình cảnh của những kẻ tội lỗi gục đầu trước mặt Thượng Đế của họ (và van xin Ngài vào Ngày Phán Xét): “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Bầy tôi đã thấy và đã nghe, xin Ngài cho bầy tôi trở lại trần gian lần nữa, bầy tôi quyết sẽ hành thiện, bầy tôi chắc chắn sẽ có đức tin kiên định.”
13. Nếu muốn, TA đã ban cho tất cả linh hồn sự hướng dẫn, nhưng lời phán của TA (về những kẻ tội lỗi) phải được thể hiện đúng sự thật rằng TA sẽ nhét đầy loài Jinn và loài người vào trong Hỏa Ngục.
14. (Vào Ngày Phán Xét, họ được bảo): “Các người hãy ném (hình phạt) cho những gì mà các người đã lãng quên về cuộc gặp gỡ ngày hôm nay, TA (Allah) quả thật cũng đã quên các người giống như thế. Thôi, các người hãy ném sự trừng phạt mãi mãi bởi những điều mà các người đã làm.”
15. Người thực sự có đức tin nơi các lời mặc khải của TA chính là những người mà khi họ được nhắc về chúng thì họ liền quỳ lạy tán dương ca ngợi Thượng Đế của họ và họ sẽ không cao ngạo.

16. Họ rời giường ngủ cầu nguyện Thượng Đế của họ với tâm trạng vừa lo sợ (hình phạt của Ngài) vừa ham muốn (Thiên Đàng của Ngài); và họ chỉ dùng bổng lộc mà TA (Allah) đã ban cấp cho họ (vào con đường chính nghĩa của TA).
17. Không một linh hồn nào biết được niềm vui sướng đã được giấu kín⁽²⁾ (nơi Thiên Đàng) dùng làm phần thưởng cho họ về những việc thiện mà họ đã từng làm.
18. Lẽ nào người có đức tin lại giống với kẻ bất tuân?! Họ chắc chắn không ngang bằng nhau.
19. Đối với những ai có đức tin và hành thiện thì sẽ được ban thưởng những Ngõ Vườn Thiên Đàng làm nơi cư ngụ (vĩnh hằng), một sự đãi ngộ cho những điều (thiện tốt) mà họ đã làm (trên thế gian).
20. Riêng những kẻ bất tuân và phạm giới thì chỗ ở của họ sẽ là Hỏa Ngục. Mỗi khi họ muốn thoát ra khỏi đó thì sẽ bị lôi vào trong trở lại và họ được bảo: “Các ngươi hãy ném hình phạt của Hỏa Ngục, cái mà các ngươi đã phủ nhận (trên thế gian).”
21. TA (Allah) chắc chắn sẽ bắt họ ném hình phạt (trên thế gian) trước khi đến với đại hình phạt (ở cõi Đờri Sau), mong rằng họ biết quay về (với Thượng Đế của họ).
22. Còn ai sai quấy hơn kẻ quay lưng với những lời mặc khải của Thượng Đế của y khi y được nhắc về chúng! Chắc chắn TA sẽ trừng trị những kẻ tội lỗi đó.
23. Quả thật, TA đã ban cho Musa Kinh Sách (Tawrah). Do đó, Người (Thiên Sứ) chớ hoài nghi về cuộc gặp gỡ Y (trong chuyến dạ hành và thăng thiên). Và TA đã làm cho (Kinh Tawrah) thành một nguồn Chỉ Đạo cho dân Israel.

---

(2) Nói về những điều tốt đẹp ở nơi Thiên Đàng, Thiên Sứ của Allah nói: “Allah phán: TA đã chuẩn bị cho đám bề tôi ngoan đạo của TA những thứ chưa có cặp mắt nào từng nhìn thấy, chưa có đôi tai nào từng nghe qua và cũng chưa có trái tim người trần nào từng hình dung đến.” (Hadith do Al-Bukhari ghi lại).

24. TA đã bổ nhiệm trong họ (người dân Israel) làm các nhà lãnh đạo hướng dẫn thiên hạ theo Mệnh Lệnh của TA khi họ vẫn biết nhẫn nại và có đức tin kiên định nơi các lời mặc khải của TA.
25. Quả thật vào Ngày Tận Thế, Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) sẽ xét xử giữa họ về những điều mà họ đã thường tranh chấp trong Kinh Sách.
26. Chẳng lẽ việc TA đã hủy diệt bao thế hệ trước họ và họ đi (chứng kiến) các chỗ ở hoang phế đó không hướng dẫn họ ư?! Quả thật trong sự việc đó là những dấu hiệu. Lẽ nào họ không nghe?!
27. Chẳng lẽ họ không nhận thấy việc TA dẫn nước đến vùng đất khô cằn để TA làm mọc ra hoa màu và cây cỏ dùng làm thực phẩm cho gia súc của họ và cả bản thân họ nữa hay sao? Lẽ nào họ không quan sát?!
28. (Những kẻ phủ nhận sự Phục Sinh hối thúc sự trừng phạt) nói: “Vậy bao giờ sự trừng phạt này sẽ đến nếu các người nói thật?”
29. Ngươi (Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Vào ngày mà sự trừng phạt xảy đến, đức tin của họ sẽ không giúp ích được gì cho họ và họ cũng sẽ không được gia hạn thêm (để có cơ hội sám hối).”
30. Bởi thế, Ngươi (Thiên Sứ) hãy mặc kệ họ và hãy đợi (xem kết cuộc của họ) và quả thật họ cũng đang đợi (sự trừng phạt được chuẩn bị dành cho họ).

33 - Al-Ahzab^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hỡi Nabi (Muhammad)! Ngươi hãy kính sợ Allah và chớ nghe theo những kẻ vô đức tin và những tên giả tạo đức tin. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.
2. Ngươi hãy tuân theo những gì đã được mặc khải cho Ngươi từ Thượng Đế của Ngươi. Quả thật, Allah thông toàn mọi điều các ngươi làm.
3. Và Ngươi hãy phó thác cho Allah bởi lẽ một mình Allah đã đủ làm Đấng Bảo Hộ (cho những ai phó thác cho Ngài).
4. Allah không đặt hai quả tim vào trong lòng của một người đàn ông. Ngài không làm cho những người vợ mà các ngươi Zihar⁽¹⁾ với họ thành mẹ ruột của các ngươi. Ngài cũng không làm cho con nuôi của các ngươi thành con ruột. Đó chỉ là lời nói thốt ra từ cửa miệng của các ngươi mà thôi, còn Allah thì nói sự thật và Ngài hướng dẫn đến con đường chân chính.
5. Các ngươi hãy gọi (con nuôi) theo tên cha ruột của chúng, đó là cách gọi công bằng nhất đối với Allah. Nhưng nếu các ngươi không biết cha của chúng là ai thì chúng là anh em đồng đạo của các ngươi và là người bảo hộ của nhau với các ngươi trong tôn giáo. Các ngươi không có tội nếu các ngươi nhầm lẫn trong việc xưng hô này, (các ngươi chỉ bị bắt tội về) điều mà các ngươi có chủ đích trong lòng mà thôi. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.

(*) Al-Ahzab (Liên Quân).

(1) Zihar là một người nói với vợ của mình “Cô giống như cái lưng của mẹ tôi” ngụ ý muốn ly dị. Đây là thói quen của những người đàn ông Ả-rập thời tiền Islam (Jahiliyah) mỗi khi giận và phật ý vợ của mình.

6. Nabi (Muhammad) phải được quý mến đối với những người có đức tin hơn cả bản thân họ, và các bà vợ của Y được xem là các bà mẹ của họ. (Theo sắc lệnh của Allah) trong Kinh Sách của Ngài thì bà con ruột thịt được ưu tiên đối với nhau (về việc hưởng gia tài thừa kế) hơn so với những người có đức tin và những người Muhajir (di cư từ Makkah đến Madinah), trừ trường hợp các người làm một hành động tử tế đối với những người thân thiết nhất của các người. Đó là mệnh lệnh được ghi trong Kinh Sách (Văn bản lưu trữ hay quyển Kinh Mẹ ở nơi Allah).
7. Người (hỡi Thiên Sứ, hãy nhớ lại) khi TA (Allah) giao ước với các vị Nabi và với Người, với Nuh, với Ibrahim, với Musa và với Ysa con trai của Maryam, TA đã giao ước bằng cuộc giao ước trịnh trọng.
8. Để Ngài hỏi những người chân thật (các vị Nabi, các vị Thiên Sứ) về sự trung thực của họ (trong việc rao truyền Bức Thông Điệp của Allah) và Ngài đã chuẩn bị cho những kẻ vô đức tin một sự trừng phạt đau đớn.
9. Hỡi những người có đức tin, các người hãy nhớ ân huệ của Allah đã ban cho các người. Khi liên quân địch kéo đến tấn công các người⁽²⁾, TA đã gọi một trận gió lạnh và đoàn thiên binh mà các người không thể nhìn thấy đến giúp các người chống lại quân địch. Quả thật, Allah thấy rõ những gì các người làm.
10. Khi (quân địch) đến tấn công các người từ phía trên và cả phía dưới của các người, lúc đó cặp mắt của các người đảo lộn còn trái tim của các người thì nhảy lên đến tận cổ (vì sợ hãi) khiến các người đâm ra nghĩ xấu về Allah.
11. Vào thời khắc đó, những người có đức tin bị thử thách tội độ và tinh thần bị dao động dữ dội.

---

(2) Vào năm thứ 5 hijr tức sau 5 năm khi Thiên Sứ Muhammad dời cư đến Madinah, liên quân gồm những người Do Thái và nhiều bộ lạc Ả-rập Makkah kéo nhau đến bao vây và tấn công Madinah. Lịch sử Islam gọi đây là Ghazwah Al-Ahzab (cuộc chiến chống lại liên quân) hay Ghazwah Al-Khandaq (trận Chiến hào).

12. (Vào ngày hôm đó) những tên giả tạo đức tin và những kẻ mang chứng bệnh hoài nghi bảo: “Allah và Sứ Giả của Ngài chỉ hứa hão với chúng ta mà thôi.”
13. Người (hỡi Thiên Sứ, hãy nhớ lại) khi một nhóm trong bọn họ (những kẻ giả tạo đức tin) lên tiếng bảo (dân Madinah): “Này hỡi người dân của Yathrib! Các người không thể cầm cự nổi đâu, các người hãy tháo lui.” Và một nhóm khác của bọn họ đến xin phép Nabi, nói “Nhà cửa của chúng tôi bỏ ngõ” nhưng thực chất nhà cửa của họ không bỏ ngõ; thật ra đám người này chỉ muốn đào tẩu mà thôi.
14. Nếu quân địch tấn công bọn họ từ mọi ngõ ngách của thành phố, rồi bọn họ được yêu cầu trở lại với Shirk và sự vô đức tin nơi Allah thì chắc chắn bọn họ sẽ không ngần ngại làm điều đó và bọn họ chỉ ngập ngừng trong chốc lát mà thôi.
15. Trong khi trước đó bọn họ thực sự đã cam kết với Allah rằng bọn họ sẽ không quay lưng bỏ chạy; sự cam kết với Allah chắc chắn sẽ được mang ra hạch hỏi (trước Ngài vào Ngày Phán Xét).
16. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với bọn họ: “Nếu các người đã chạy thoát được cái chết hoặc đã chạy khỏi được cảnh giết chóc thì việc bỏ chạy cũng chẳng mang lợi gì cho các người cả, bởi vì các người chỉ hưởng thụ được trong một chốc lát mà thôi.”
17. Người (Thiên Sứ) hãy nói với bọn họ: “Ai sẽ là kẻ có thể che chở các người khỏi Allah nếu Ngài muốn điều xấu xảy đến với các người hoặc (ai sẽ cản trở) nếu Ngài muốn nhân từ với các người?” Và ngoài Allah, bọn họ sẽ không tìm được bất cứ vị bảo hộ cũng như bất cứ vị cứu tinh nào.
18. Allah chắc chắn thừa biết ai trong các người đã cản trở người khác đi tham chiến và nói với những người anh em của mình: “Các người hãy đến cùng với chúng tôi!” Bọn người này chẳng đi tham chiến ngoài trừ một số rất ít.
19. Bọn họ đê tiện với các người (những người có đức tin). Khi xảy ra cảnh hải hùng (của chiến tranh) thì Người sẽ thấy bọn

họ dáo dác nhìn Người, cặp mắt của bọn họ đảo quanh giống như cặp mắt của một kẻ thất thần sắp chết. Nhưng khi con nguy khốn đã qua thì bọn họ mắng nhiếc các người (những người có đức tin) bằng lời lẽ thậm tệ, chỉ muốn hưởng lợi từ chiến lợi phẩm. Bọn họ là những kẻ vô đức tin nên Allah làm cho mọi việc làm của bọn họ trở thành vô nghĩa, và điều đó đối với Allah thật đơn giản và dễ dàng.

20. Bọn họ tưởng rằng liên quân (của địch) vẫn chưa rút đi. Nhưng nếu liên quân (của địch) có trở lại lần nữa thì bọn họ sẽ mong được trà trộn với những người Ả-rập du mục trong vùng sa mạc để dò thám tình hình của các người. Và cho dù bọn họ có ở cùng với các người đi chăng nữa thì bọn họ cũng chỉ tham chiến cho có hình thức mà thôi.
21. Quả thật các người (những người có đức tin) có được ở nơi vị Thiên Sứ của Allah một tấm gương tốt đẹp. (Một tấm gương tốt đẹp đó dành) cho những ai hy vọng (điều tốt đẹp nơi) Allah và Đời Sau và cho những ai tưởng nhớ Allah thật nhiều.
22. Khi những người có đức tin nhìn thấy liên quân (của địch) thì họ nói: “Đây là điều mà Allah và Thiên Sứ của Ngài đã hứa với chúng ta, Allah và Thiên Sứ của Ngài đã nói thật.” Và (việc đối mặt với liên quân của địch) chỉ làm tăng thêm đức tin và sự thần phục của họ (đối với Allah).
23. Trong số những người có đức tin, có những người giữ đúng giao ước với Allah, có người đã hoàn tất lời hứa (đã hy sinh), có người đang chờ đợi đến lượt của mình, và họ đã thực sự không thay đổi giao ước đó.
24. Allah sẽ ban thưởng cho những người thật lòng giữ trọn giao ước và Ngài sẽ trừng phạt những kẻ giả tạo đức tin; nếu muốn Ngài sẽ tha thứ cho bọn họ. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
25. Allah đã đẩy lui những kẻ vô đức tin trong cơn ảm ức vì không đạt được điều tốt như mong muốn. Và một mình Allah thôi đã đủ

giúp những người có đức tin chiến đấu, quả thật, Allah là Đấng Toàn Lực, Đấng Quyên Năng.

26. Ngài đã đuổi trong đám dân Kinh Sách những kẻ đã tiếp tay liên quân của địch khỏi thành lũy của bọn họ và gieo nỗi khiếp đảm vào lòng của bọn họ, một số trong bọn họ đã bị các người giết và một số khác đã bị các người bắt làm tù binh.
27. Ngài đã để cho các người thừa hưởng đất đai, nhà cửa, tài sản của bọn họ và một phần đất đai mà các người chưa đặt chân đến. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.
28. Hỡi Nabi (Muhammad)! Người hãy bảo các bà vợ của Người: “Nếu các nàng muốn cuộc sống trần tục này và vẻ hào nhoáng của nó thì các nàng hãy đến đây, Ta sẽ để các nàng hưởng thụ và Ta sẽ trả tự do cho các nàng một cách tốt đẹp.”
29. “Còn nếu các nàng muốn Allah, muốn Thiên Sứ của Ngài và ngôi nhà ở Đời Sau thì quả thật Allah đã chuẩn bị cho những phụ nữ làm tốt trong các nàng một phần thưởng vĩ đại.”
30. Hỡi các bà vợ của Nabi (Muhammad)! Ai trong các nữ là người đã công khai phạm điều ô uế thì sẽ bị phạt gấp đôi; và điều đó đối với Allah vô cùng đơn giản.
31. Và ai trong các người (hỡi những người vợ của Thiên Sứ) là người cung kính Allah và Thiên Sứ của Ngài đồng thời hành thiện thì TA sẽ thưởng cho người đó gấp đôi và TA chuẩn bị cho người đó bổng lộc dồi dào (nơi Thiên Đàng).
32. Hỡi các bà vợ của Nabi (Muhammad)! Các người không giống như những người phụ nữ khác. Nếu các người sợ Allah thì các người chớ đừng nói năng láo lỵ, bởi người mang trong lòng một chứng bệnh (dâm dục) sẽ dễ phạm vào (hành vi tình dục Haram); các người hãy nói năng đoan trang đứng đắn.
33. Các người hãy ở trong nhà của mình và chớ phô trương vẻ đẹp theo lối chung diện (của những phụ nữ) Jahiliyah (thời ngu muội tiền Islam); các người hãy chu đáo duy trì lễ nguyện Salah, hãy xuất Zakah, hãy vâng lệnh Allah và Thiên Sứ của Ngài. Hỡi

người nhà của (Thiên Sứ), Allah thật ra chỉ muốn xóa những thứ ô uế khỏi các người cũng như Ngài chỉ muốn tẩy sạch các người thành những người hoàn toàn thanh khiết.

34. Các người (hỡi các bà vợ của Thiên Sứ) hãy ghi nhớ những điều nằm trong các lời mặc khải đã được đọc ra trong nhà của các người cũng như điều khôn ngoan (Sunnah của Thiên Sứ). Quả thật, Allah là Đấng Tinh Tế, Thông Toàn.
35. Quả thật, những người Muslim, nam cũng như nữ; những người có đức tin, nam cũng như nữ; những người cung kính, nam cũng như nữ; những người chân thật, nam cũng như nữ; những người kiên nhẫn, nam cũng như nữ; những người khiêm nhường, nam cũng như nữ; những người bố thí, nam cũng như nữ; những người nhẹn chạy, nam cũng như nữ; những người giữ bản thân không phạm các hành vi tình dục Haram, nam cũng như nữ; những người tưởng nhớ nhiều đến Allah, nam cũng như nữ; Allah đã chuẩn bị cho họ sự tha thứ và phần thưởng vĩ đại.
36. Người có đức tin thực sự, nam cũng như nữ, không phải là những người khi mà Allah và Thiên Sứ của Ngài đã quyết định việc gì thì họ lại đòi quyền được lựa chọn trong công việc của họ. Ai bất tuân Allah và Thiên Sứ của Ngài thì quả thật y đã công khai làm lạc.
37. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhớ lại khi Người nói với người⁽³⁾ mà Allah và Người đã ban ân: “Con hãy giữ vợ⁽⁴⁾ của con lại và hãy sợ Allah.” Trong khi đó, Người cố giấu kín trong lòng mình điều⁽⁵⁾ mà Allah sẽ tuyên bố. Người sợ thiên hạ bàn tán chê cười trong lúc Allah là Đấng mà Người cần phải sợ hơn cả. Cho nên, sau khi Zaid (con trai của Harithah) đã chấm dứt hoàn toàn với vợ của y thì TA gả nữ ta cho Người mục đích để những người có đức tin không gặp phải trở ngại trong việc kết hôn với những người vợ của những đứa

(3) Zaid con trai của Harithah. Ông đã bị bắt làm nô lệ và đã được Thiên Sứ chuộc về làm con nuôi.

(4) Zaynab bint Jahsh, người em họ của Thiên Sứ.

(5) Ý định cưới Zaynab sau khi Zaid bin Harithah đã ly dị với bà.

- con nuôi của mình khi chúng đã hoàn toàn chấm dứt với vợ của chúng. Và mệnh lệnh của Allah thì phải được thực thi và chấp hành.
38. Nabi (Muhammad) không phạm tội trong những điều Allah đã ra lệnh cho Y thi hành. Đây là đường lối của Allah cho các thế hệ đã qua của các thời trước. Và mệnh lệnh của Allah đã được ban hành thành luật (bắt buộc phải tuân thủ).
  39. (Các vị Nabi này) là những người rao truyền thông điệp của Allah và sợ Ngài; họ không sợ bất kỳ ai trừ một mình Allah. Bởi lẽ một mình Allah thôi đã đủ xét xử và thanh toán (các việc làm của đám bầy tôi).
  40. Muhammad không phải là cha của bất kỳ ai trong số những người đàn ông của các người mà Y chính là vị Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng. Quả thật, Allah hằng biết tất cả mọi thứ.
  41. Hỡi những người có đức tin! Các người hãy nhớ đến Allah thật nhiều (bằng trái tim, chiếc lưỡi và việc làm của các người).
  42. Các người hãy tán dương Ngài vào mỗi sáng và mỗi chiều.
  43. Ngài (Allah) là Đấng luôn Salawat⁽⁶⁾ cho các người và các Thiên Thần của Ngài cũng Salawat như thế, để Ngài đưa các người từ nơi tối tăm ra chốn ánh sáng. Và Ngài khoan dung đối với những người có đức tin.
  44. Lời chào giữa họ (những người có đức tin) vào Ngày họ gặp được Ngài (Allah) là lời chào bằng an ‘Assalam’ và Ngài đã chuẩn bị cho họ một phần thưởng vinh dự (Thiên Đàng).
  45. Hỡi Nabi! Quả thật, TA đã cử phái Người (đến với nhân loại) làm một nhân chứng, một người mang tin mừng và một người cảnh báo,
  46. Và làm một người kêu gọi (nhân loại) đến với Allah dưới sự

---

(6) Salawat mang 3 ý nghĩa: Salawat của Allah dành cho đám bầy tôi của Ngài mang nghĩa là ban phúc lành, sự bằng an và khen ngợi họ; Salawat của Thiên Thần cho con người mang nghĩa là cầu xin sự tha thứ từ nơi Allah cho họ; và Salawat của tín đồ Muslim cho Thiên Sứ mang nghĩa là cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người.

- ung thuận của Ngài; và (Người được cử phái đến) như một chiếc đèn soi sáng.
47. Người hãy báo tin mừng cho những người có đức tin rằng họ sẽ có được hồng phúc to lớn từ nơi Allah.
  48. Người chớ đừng nghe lời những kẻ vô đức tin cũng như những kẻ giả tạo đức tin, Người cứ mặc kệ thái độ xác xược của chúng và phó thác cho Allah; quả thật một mình Allah thôi đã đủ phò trợ (cho Người).
  49. Hỡi những người có đức tin! Nếu các người kết hôn với những phụ nữ có đức tin rồi ly dị họ trước khi chạm đến thân thể của họ thì các người không cần phải dùng đến qui định 'Iddah (thời gian ở vậy) dành cho họ. Tuy nhiên, các người hãy trao tặng họ một món quà và hãy trả tự do cho họ một cách tốt đẹp.
  50. Hỡi Nabi (Muhammad), quả thật TA đã qui định Halal (hợp thức hóa) cho Người các bà vợ mà Người đã đưa tiền cưới; những nữ nô lệ trong tay của Người trong số các nữ tù binh mà Allah đã ban cho Người; con gái chú bác của Người, con gái người cô của Người; con gái người cậu của Người; con gái người dì của Người đã cùng di cư (đến Madinah) với Người; và riêng phụ nữ có đức tin nào tự hiến mình cho Nabi nếu Nabi muốn kết hôn với nữ ta, điều này chỉ dành riêng cho Người chứ không áp dụng cho những người có đức tin khác. TA biết rõ những gì mà TA đã qui định cho họ liên quan đến các bà vợ của họ cũng như những nữ tù binh nằm trong tay họ để Người không gặp trở ngại (trong việc cưới vợ). Quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Khoan Dung.
  51. Người có quyền đòi (việc tiếp) người vợ nào Người muốn và có quyền tiếp người vợ nào Người muốn; và Người cũng không bị khiển trách nếu Người muốn tiếp người vợ nào mà Người đã đòi (lượt) của họ, như thể là để làm dịu mắt họ và để họ khỏi buồn sâu và hài lòng với những gì Người đã mang đến cho tất cả họ. Quả thật, Allah biết rõ những gì nằm trong lòng của các người bởi Allah là Đấng Hằng Biết, Hằng Chịu Đựng.
  52. Người không được phép cưới thêm vợ nữa và cũng không được thay đổi (ly dị) họ để cưới những phụ nữ khác làm vợ cho dù sắc

đẹp của những phụ nữ đó có làm Người thích thú đi chăng nữa, ngoại trừ nữ tù binh nào nằm trong tay Người. Quả thật, Allah là Đấng Giám Sát mọi thứ.

53. Hỡi những người có đức tin! Các người chớ dùng tự ý vào nhà của Nabi (Muhammad) trừ phi các người được mời đến dùng bữa, và (khi được mời) thì các người chớ dùng đến sớm hơn khiến phải ngồi chờ đợi. Tuy nhiên, khi được mời thì các người hãy vào và sau khi dùng bữa xong thì các người hãy tranh thủ ra về, chớ dùng nán lại tán gẫu thêm gì. Quả thật, cách xử sự đó sẽ làm phiền Nabi và Y sẽ cảm thấy e ngại cho việc yêu cầu các người ra về; nhưng Allah thì không e ngại (trong việc ra lệnh) đúng sự thật. Và khi các người muốn hỏi chuyện những người vợ (của Nabi) thì các người hãy hỏi họ từ phía sau một bức màn. Cách hỏi chuyện như thế sẽ giữ sự trong sạch cho tấm lòng của các người cũng như cho tấm lòng của họ hơn. Các người không được phép quấy rầy Sứ Giả của Allah, cũng không bao giờ được phép cưới vợ của Y sau khi Y qua đời. Quả thật, điều đó là một đại trọng tội đối với Allah.
54. Cho dù các người bộc lộ hay giấu kín bất cứ điều gì (thì các người hãy biết rằng) Allah chắc chắn biết hết mọi điều.
55. Họ (những người vợ của Nabi) không mắc tội (khi không mặc Hijab) trước mặt cha, con trai, anh em trai, con trai của anh chị em ruột, những phụ nữ giúp việc, và những người nô lệ nằm dưới quyền quản lý của họ. (Hỡi những người vợ của Nabi!) Các người hãy kính sợ Allah, quả thật, Allah luôn giám sát mọi việc.
56. Quả thật, Allah và các Thiên Thần của Ngài đều Salawat cho Nabi (Muhammad). Hỡi những người có đức tin, các người hãy Salawat cho Y thật nhiều.
57. Quả thật, những kẻ gây phiền nhiễu đến Allah và Sứ Giả của Ngài, Allah sẽ nguyên rủa họ ở đời này và cả Đời Sau; và Ngài đã chuẩn bị cho họ một sự trừng phạt nhục nhã.
58. Và những kẻ gây phiền nhiễu đến những người có đức tin, nam cũng như nữ, một cách không thỏa đáng thì quả thật họ đã mang vào mình tội vu khống và tội danh rõ ràng.

59. Hồi Nabi (Muhammad), Người hãy bảo những người vợ của Người, các con gái của Người, và những người vợ của những người có đức tin phủ áo choàng che kín thân thể của họ. Như thế để dễ nhận biết họ và để họ không bị xúc phạm. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Khoan Dung.
60. Nếu những kẻ giả tạo đức tin và những kẻ mang trong lòng một chứng bệnh (hoài nghi) cũng như những kẻ gây rối (phao tin giả) trong thành phố Madinah không chịu dừng lại thì chắc chắn TA (Allah) sẽ để cho Người (hồi Thiên Sứ) trừng phạt chúng, rồi chúng sẽ được tha cho tạm sống nơi đó với Người như những người lảng giềng trong một thời gian ngắn ngủi.
61. Chúng sẽ bị nguyên rửa, và bất cứ khi nào cũng như bất cứ đâu chúng bị phát giác thì chúng sẽ bị bắt và bị giết không thương xót.
62. (Đó là) đường lối của Allah dành cho những kẻ (giả tạo đức tin) đã qua cửa thể hệ trước và Người sẽ không bao giờ thấy một sự thay đổi nào trong đường lối của Allah (đối với những kẻ bội tín và phản nghịch).
63. Thiên hạ hỏi Người về Giờ Tận Thế. Người hãy nói: “Quả thật, kiến thức về thời khắc đó thuộc về một mình Allah”. Nhưng Người có biết không có lẽ Giờ Tận Thế đã gần kề.
64. Quả thật, Allah đã nguyên rửa những kẻ vô đức tin và Ngài đã chuẩn bị cho họ lửa ngục (nơi Hỏa Ngục).
65. Họ sẽ mãi mãi ở trong đó; họ sẽ không tìm được một vị che chở hay một vị cứu tinh nào.
66. Vào Ngày mà bộ mặt của họ bị lật úp vào Hỏa Ngục, họ sẽ than: “Ôi, giá như mình đã tuân lệnh Allah và đã vâng lời Sứ Giả (của Ngài)”.
67. Họ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Bầy tôi đã nghe theo các vị cầm đầu và những ông lớn của bầy tôi, chính họ đã dắt bầy tôi lầm lạc.”
68. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài trừng phạt họ gấp đôi và xin Ngài nguyên rửa họ bằng lời nguyên rửa thậm tệ nhất.”

69. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi chớ dùng giống như những kẻ đã sách nhiễu Musa bởi Allah đã giải oan cho Y khỏi những điều họ đã cáo buộc. Quả thật, (Musa) là một người bề tôi chính trực.
70. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi hãy kính sợ Allah và hãy nói lời chân thật.
71. Ngài sẽ cải thiện việc làm của các ngươi cho các ngươi và Ngài sẽ tha thứ tội lỗi cho các ngươi. Người nào tuân lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài thì chắc chắn sẽ đạt được sự thành công to lớn.
72. Quả thật, TA đã giao Ama-nah⁽⁷⁾ cho các tầng trời và trái đất và núi non nhưng chúng từ chối vì chúng cả sợ nên đã tránh xa nó; nhưng con người đã nhận lãnh nó; rõ ràng (con người) hết sức sai quấy, ngu muội.
73. (Làm thế) để Allah trừng phạt những kẻ giả tạo đức tin nam và nữ, những kẻ thờ đa thần nam và nữ; đồng thời để Ngài tha thứ cho những người có đức tin nam và nữ. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Khoan Dung.

---

(7) Học giả Ibnu Al-Kathir giảng giải câu Kinh này, nói: “Ibnu 'Abbas nói: Ama-nah trong câu Kinh có nghĩa là sự phụng mệnh. (Có lời dẫn thì ghi rằng ông nói Ama-nah chính là các nghĩa vụ bắt buộc – những điều Fardh). Allah phôi bày Ama-nah cho các tầng trời, trái đất và núi non với ý nghĩa nếu chúng thực hiện thì sẽ được ban thưởng nhưng nếu chúng không thực hiện thì sẽ bị trừng phạt, thế là các tầng trời, trái đất và núi non từ chối nhận lãnh Ama-nah. Và rồi khi Allah phôi bày cho Nabi Adam Ama-nah này và Ngài bảo Adam: Ngươi có nhận lãnh nó không? Nabi Adam nói: Thừa Thượng Đế của bề tôi, Ama-nah đó là gì vậy? Allah nói: «إِنْ أَحْسَنْتَ جَزَيْتَ، وَإِنْ أَسَأْتَ عُوِقِبْتَ» “Nếu ngươi phụng mệnh và làm điều tốt ngươi sẽ được ban thưởng, còn nếu ngươi trái lệnh bất tuân và làm điều xấu thì ngươi sẽ bị trừng phạt”. Vậy là Nabi Adam đã chấp nhận lãnh Ama-nah này.”

34 - Saba'^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alhamdulillah, Đấng mà mọi vật trong các tầng trời và mọi vật trong trái đất đều là của Ngài, Đấng mà mọi lời ca ngợi và tán dương ở Đồi Sau đều thuộc về một mình Ngài. Ngài là Đấng Sáng Suốt, Thông Toàn.
2. Những gì chui vào lòng đất, những gì nhô lên khỏi mặt đất, những gì rơi xuống từ trên trời và những gì bay lên trời, Ngài đều biết rõ về chúng. Và Ngài là Đấng Hằng Khoan Dung, Hằng Tha Thứ.
3. Những kẻ vô đức tin nói: “Giờ Tận Thế sẽ không xảy đến cho chúng tôi.” Ngươi (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Không, thề bởi Thượng Đế của Ta, Đấng biết điều vô hình, chắc chắn Giờ Tận Thế sẽ xảy đến cho các người. Không một vật gì trong các tầng trời cũng như không một vật gì trong trái đất nằm ngoài tầm kiểm soát của Ngài, cho dù đó chỉ là sức nặng của một hạt nguyên tử; và không một vật gì dù nhỏ hay lớn hơn (hạt nguyên tử) mà lại không được ghi sẵn trong một Quyển Sổ rõ ràng.”
4. (Mọi thứ được ghi trong quyển sổ) để Ngài ban thưởng cho những người có đức tin và hành thiện. Họ là những người sẽ được sự tha thứ và được ban cho bổng lộc thật vinh dự (Thiên Đàng).
5. Những ai cố gắng chống phá các lời mặc khải của TA thì chắc chắn sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn.
6. Những ai được ban cho kiến thức thì thấy những điều được ban xuống cho Ngươi (hỡi Thiên Sứ) từ Thượng Đế của Ngươi là Chân Lý và hướng dẫn (nhân loại) đến con đường của Đấng Toàn Năng, Đấng Ca Tụng.

(*) Saba' (Vương Quốc Sheba).

7. Những kẻ vô đức tin (bảo nhau về Thiên Sứ một cách chế giễu và nhạo báng) nói: “Các người có muốn chúng tôi chỉ cho các người một người đàn ông, Y sẽ nói cho các người biết rằng khi các người (chết đi, thân xác các người) đã hoàn toàn mục rã thì các người chắc chắn sẽ được tạo hóa mới trở lại?!”
8. (Họ bảo nhau): “Lẽ nào Y đã nói dối cho Allah hay lẽ nào Y bị tâm thần?” Không, những kẻ vô đức tin nơi cõi Đồi Sau sẽ bị trừng phạt (vào Ngày Phán Xét) và họ đã lầm lạc rất xa (trên cõi đời này).
9. Lẽ nào họ không nhìn thấy những gì trước mắt và sau lưng họ từ trời đất?! Nếu muốn, TA đã cho đất nuốt chửng bọn họ hoặc cho một mảnh trời rơi xuống đè bọn họ. Quả thật, nơi sự việc đó là một dấu hiệu cho mỗi người bے tôi biết quay đầu ăn năn sám hối (với Allah).
10. Quả thật, TA đã ban cho Dawood hồng phúc từ nơi TA, (và TA đã phán với núi non): “Hỡi núi non! Các ngươi hãy cùng với Y tán dương Allah” và chim chóc (TA cũng phán bảo chúng như thế), và TA đã hóa sắt thành mềm cho Y.
11. (TA) bảo (Dawood): “Ngươi hãy chế áo giáp và ráp các khoen sắt lại cho thật cân bằng và Ngươi (và con cháu của Ngươi) hãy hành thiện. Quả thật, TA luôn thấy rõ những điều các ngươi làm.”
12. Và Sulayman (con trai của Dawood), (TA đã ban cho Y khả năng chế ngự) luồng gió; luồng gió lướt đi trong một buổi sáng (nhanh bằng thời gian di chuyển) của một tháng và trong một buổi chiều (nhanh bằng thời gian di chuyển) của một tháng. TA đã ban cho Y một dòng suối đồng thau; và trong loài Jinn có những tên phục dịch cho Y theo phép của Thượng Đế của Y; và nếu tên Jinn nào cãi lệnh TA thì TA sẽ bắt nó ném lấy hình phạt của Lửa ngọn cháy bùng.
13. Chúng (các tên Jinn hầu dịch cho Sulayman) làm ra cho Y những vật mà Y muốn, từ các cung điện, các hình tượng, những chiếc chén không lồ như những bể nước và những chiếc chảo nấu cỗ

định một chỗ. Hồi dòng dõi của Dawood, các người hãy làm việc với lòng tri ân (TA). Tuy nhiên, chỉ một số ít bầy tôi của TA tỏ lòng biết ơn (TA).

14. Khi TA cho (Sulayman) chết, chẳng có điều gì làm cho loài Jinn phát hiện ra cái chết của Y ngoại trừ côn trùng đất đã ăn mòn chiếc gậy của Y. Cho nên, khi Y ngã xuống, loài Jinn mới vỡ lẽ rằng nếu chúng biết được điều vô hình thì chúng đã không phải ở lại lâu trong sự trừng phạt nhục nhã đó.⁽¹⁾
15. Quả thật, tại chỗ ở của dân Sheba⁽²⁾ là một dấu hiệu (cho quyền năng của Allah cũng như cho việc Ngài đã ban ân huệ cho họ). (Tại nơi ở của họ) có hai ngôi vườn nằm bên phải và bên trái. (Allah bảo họ): “Các người hãy ăn bông lộc của Thượng Đế của các người và hãy biết ơn Ngài; (đây là) một xứ sở tốt đẹp, và (đây là) một Thượng Đế Hằng Tha Thứ (tội lỗi).”
16. Nhưng họ đã ngoảnh đi. Vậy nên TA đã gọi một trận lũ (để trừng phạt họ) từ một con đập, và TA đã thay thế hai ngôi vườn của họ bằng hai ngôi vườn chỉ toàn loại trái đắng, các cây bụi (giống giống loại thánh liễu) và một ít cây táo gai.
17. Vì tội vong ơn nên TA đã bắt phạt họ như thế. Và TA chỉ trừng phạt những kẻ vong ân.
18. Giữa họ (dân của Sheba) và những thị trấn (của Sham) mà TA đã ban phúc, TA đã đặt những thị trấn khác để nhìn từ đằng xa và TA sắp đặt nơi đó những chặng đường (ngắn, gần) để họ đi lại dễ dàng; (và TA phán bảo họ): “Các người hãy đi lại (tùy thích) một cách an toàn cả ban đêm lẫn ban ngày qua những địa điểm đó.”

(1) Sau khi Nabi Sulayman ngã xuống, các tên Jinn hầu dịch cho Người mới vỡ lẽ rằng Người đã chết và mới vỡ lẽ rằng nếu chúng biết được điều vô hình thì chúng đã không phải vất vả làm việc cho Sulayman trong suốt thời gian sau khi Người đã chết 100 năm trước.

(2) Sheba là vương quốc do nữ vương Balqees cai trị nằm ở Yemen. Vương quốc này đã được Qur'an đề cập đến ở câu 22 của chương 27.

19. (Tuy nhiên, họ không hài lòng với những chặng đường gần và ngắn) nên họ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài làm cho những chặng đường đi lại của bầy tôi dài xa thêm.” Họ đã bắt công với chính bản thân họ (qua mong muốn đó). Vậy nên, TA đã lấy họ làm thành những câu chuyện và đã phân tán toàn bộ họ tán mác khắp nơi. Quả thật, trong sự việc đó là những dấu hiệu (bài học) cho từng người kiên nhẫn, biết ơn.
20. Quả thật, Iblis đã khẳng định sự thật về họ cho điều mà hắn đã phỏng đoán (rằng hắn có thể dắt họ lạc khỏi điều chân lý). Cho nên, họ đã nghe theo hắn ngoại trừ một nhóm trong số những người có đức tin.
21. (Iblis) không hề có một chút quyền hành nào đối với họ cả mà thật ra đó chỉ nhằm mục đích để TA biết rõ ai là người có đức tin nơi cõi Đồi Sau trong số những kẻ mà trong lòng họ vẫn còn sự hoài nghi. Quả thật, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ) là Đấng bảo vệ và giữ gìn tất cả mọi điều.
22. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Các người hãy cầu nguyện những kẻ mà các người cho rằng (chúng là thần linh của các người) ngoài Allah. Quả thật, chúng không hề nắm giữ và chi phối bất cứ vật gì trong các tầng trời và trái đất, cho dù đó chỉ là sức nặng của hạt nguyên tử; và chúng không hề có bất cứ phần chia nào trong trời đất này; và trong bọn chúng không hề có bất cứ tên nào là vị ủng hộ của Ngài cả.”
23. Ở nơi Ngài (Allah), việc can thiệp sẽ vô ích trừ phi đối với ai mà Ngài đã cho phép. (Sự vĩ đại và tối cao của Ngài là khi Ngài phán thì tất cả các Thiên Thần đều khúm núm sợ hãi) mãi đến khi lòng của họ hết sợ thì họ mới dám lên tiếng hỏi (đại Thiên Thần Jibril): “Thượng Đế của quý vị phán điều gì vậy?” (Jibril) đáp: “Ngài phán điều Chân Lý bởi vì Ngài là Đấng Tối Cao, Vĩ Đại.”
24. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy bảo (những kẻ thờ đa thần): “Ai là Đấng ban bổng lộc cho các người từ các tầng trời và trái

đất?” Người hãy nói với họ: “Là Allah! Vậy chúng tôi hay các người, ai là những người được hướng dẫn đúng đường và ai là những kẻ lạc lối?”

25. Người hãy nói với họ: “Các người sẽ không bị tra hỏi về tội của chúng tôi và chúng tôi cũng sẽ không bị tra hỏi về những gì các người đã làm.”
26. Người hãy nói với họ: “Thượng Đế của chúng ta sẽ triệu tập tất cả chúng ta rồi Ngài sẽ phán xét giữa chúng ta đúng theo chân lý bởi Ngài là Đấng Thâm Phán Toàn Tri.”
27. Người hãy nói với họ: “Các người hãy chỉ cho Ta đâu là những kẻ mà các người đã cho là những vị đối tác ngang vai của (Allah). Chắc chắn sẽ không có ai (là đối tác của Ngài cả) mà chỉ có Ngài là Allah (Đấng Duy Nhất), Ngài là Đấng Toàn Năng, Sáng Suốt.”
28. Và TA (Allah) cử phái Người (hỡi Thiên Sứ) đến chỉ để làm một Người mang tin mừng và một Người cảnh báo cho toàn bộ nhân loại nhưng đa số nhân loại không biết.
29. (Những kẻ thờ đa thần hỏi thúc sự trừng phạt) bảo: “Lời hứa (về sự trừng phạt) này bao giờ sẽ xảy đến nếu các người nói thật?”
30. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Cuộc hẹn cho các người đã được định sẵn vào Ngày mà nó sẽ không đến muộn cũng không đến sớm hơn một thời khắc nào.”
31. Những kẻ vô đức tin nói: “Chúng tôi sẽ không bao giờ tin vào Qur'an này và cũng không tin vào bất cứ Kinh Sách nào trước Nó.” Nếu Người (hỡi Thiên Sứ) nhìn thấy được tình cảnh của những kẻ làm điều sai quấy bị bắt đứng trước mặt Thượng Đế của họ (thì Người sẽ thấy) họ lờ qua tiếng lại trách cứ nhau. Những kẻ yếu thế sẽ nói với những tên cường bạo: “Nếu các người không dẫn chúng tôi lầm lạc thì chúng tôi đã trở thành những người có đức tin rồi!”
32. Những tên cường bạo đáp lời những kẻ yếu thế, nói: “Há bọn ta

- đã ngăn cản các người theo chỉ đạo sau khi nó đã đến với các người chẳng? Không, chính các người mới là những kẻ tội lỗi.”
- 33.** Những kẻ yếu thế đáp lời những tên cường bạo: “Đúng vậy, các người đã bày mưu cả đêm lẫn ngày khi bảo chúng tôi vô đức tin nơi Allah và dựng những đối tác ngang vai cùng với Ngài.” (Tất cả) bọn họ sẽ hối hận khi nhìn thấy hình phạt. TA sẽ xiềng những chiếc gông vào cổ của những kẻ vô đức tin. Quả thật bọn họ bị trừng phạt chỉ bởi những điều mà bọn họ đã làm.
- 34.** (Quả thật) không một vị cảnh báo nào được TA cử phái đến bất kỳ một thị trấn nào mà lại không bị những kẻ giàu có của thị trấn đó bảo: “Bọn ta không tin nơi thông điệp mà các người mang đến.”
- 35.** (Những kẻ giàu có đó) nói: “Bọn ta có nhiều tiền của và đông con cái, và bọn ta chắc chắn sẽ không bị trừng phạt.”
- 36.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ mà Allah đã ban cho họ nhiều ân huệ về của cải cũng như con cái): “Quả thật, Thượng Đế của Ta nói rộng hay thu hẹp bổng lộc đối với ai là tùy ý Ngài muốn, tuy nhiên, đa số nhân loại không biết (tất cả mọi sự việc đều được sắp đặt theo sự sáng suốt và anh minh của Ngài).”
- 37.** (Các người hãy biết rằng) của cải, con cái của các người không phải là những thứ đưa các người đến gần TA (Allah) hơn, mà chỉ những ai có đức tin và hành thiện thì mới là những người sẽ được ban thưởng gấp đôi cho những điều (tốt) mà họ đã từng làm, và họ sẽ an toàn ở trong những ngôi nhà cao tầng.
- 38.** Những kẻ cố gắng tìm cách phá hỏng các lời mặc khải của TA thì sẽ bị dẫn tới chỗ trừng phạt.
- 39.** Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Thượng Đế của Ta nói rộng hay thu hẹp bổng lộc đối với ai trong số bầy tôi của Ngài là tùy ý Ngài muốn. Bất cứ thứ gì các người đã chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Ngài) thì đều sẽ được Ngài hoàn lại, và Ngài là Đấng ban bổng lộc tốt nhất.”

40. Vào Ngày mà Ngài (Allah) triệu tập tất cả bọn họ rồi phán bảo các Thiên Thần: “Có phải những kẻ này đã từng tôn thờ các người?”
41. (Các Thiên Thần) bảm: “Thật quang vinh thay Ngài, Ngài là Đấng Chủ Nhân của bầy tôi chứ không phải họ. Họ không thờ bầy tôi mà họ thờ Jinn. Đa số bọn họ đã tin nơi Jinn.”
42. Vào Ngày mà không ai được quyền giúp đỡ ai cũng như không ai có thể gây hại được cho ai, TA sẽ phán bảo những kẻ làm điều sai quấy: “Các người hãy ném lấy hình phạt của Hỏa Ngục, cái các người đã từng phủ nhận Nó.”
43. Và khi các lời mặc khải rõ ràng của TA được đọc ra cho họ thì họ nói: “Người đàn ông này chỉ muốn cản trở các người tôn thờ những thần linh mà cha mẹ của các người đã tôn thờ mà thôi.” Họ nói: “Đây thật ra chỉ là điều giả dối khéo bịa đặt.” Và những kẻ vô đức tin nói về chân lý khi nó đến với họ: “Đây rõ ràng chỉ là bùa mê hoặc.”
44. TA (Allah) đã không ban cho họ bất cứ Kinh Sách nào để họ có thể học hỏi; và TA cũng không cử bất cứ người cảnh báo nào đến với họ trước Người cả.
45. Những kẻ trước họ đã phủ nhận (chân lý). Quả thật, những gì mà (những kẻ đa thần Quraish) có được (từ tiền của, con cái, sức mạnh) không bằng một phần mười các ân huệ mà TA đã ban cho các thế hệ trước nhưng tất cả các thế hệ trước đều phủ nhận các vị Sứ Giả của TA. Bởi thế, (Người – Thiên Sứ hãy xem) sự trừng phạt của TA dành cho họ đã khủng khiếp thế nào.
46. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ thờ đa thần Quraish): “Ta chỉ khuyên các người một điều: các người hãy vì Allah mà đứng lên từng cặp hay từng người rồi suy ngẫm, (chắc chắn các người sẽ thấy) người bạn của các người (Muhammad) không phải là một gã điên mà đích thực là một vị cảnh báo các người về một sự trừng phạt khủng khiếp sắp đến.”

47. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ thờ đa thần Quraish): “Ta không hề đòi các người bất cứ phần thưởng nào bởi phần thưởng của Ta là do Allah ban cho và Ngài là Đấng chứng giám tất cả mọi thứ.”
48. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, Thượng Đế của Ta ban Chân Lý xuống (để loại bỏ điều nguỵ tạo) và Ngài là Đấng Thông Toàn mọi điều vô hình.”
49. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Chân lý đã đến thì sự nguỵ tạo không thể bắt đầu (bất cứ điều gì) cũng như không thể phục hồi được.”
50. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ thờ đa thần Quraish): “Nếu Ta lầm lạc thì thật ra chỉ bản thân Ta lầm lạc mà thôi nhưng nếu Ta được hướng dẫn thì đó là do những gì mà Thượng Đế của Ta đã mặc khải cho Ta. Quả thật Ngài hằng nghe và Ngài ở gần kề.”
51. Nếu Người (hỡi Thiên Sứ) có thể nhìn thấy được tình cảnh bọn họ sợ hãi (khi nhìn thấy sự trừng phạt), bọn họ vô phương trốn thoát và sẽ bị tóm bắt từ một nơi rất gần,
52. Thì bọn họ nói: “Chúng tôi giờ đây đã có đức tin”, tuy nhiên, làm sao bọn họ có thể nhận được đức tin từ một nơi quá xa xôi!
53. Quả thật, họ đã phủ nhận chân lý từ trước và họ đã thường phỏng đoán về điều vô hình từ một nơi xa.
54. Giữa họ và những điều mà họ mong ước có một bức màn ngăn cách, tương tự trường hợp đã xảy ra cho những kẻ như họ trong quá khứ. Quả thật, họ là đám người đã luôn ở trong tình trạng hoài nghi.

35 - Fatir^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Alhamdulillah, Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất; Ngài đã chỉ định các Thiên Thần làm các Sứ Giả (của Ngài), họ sở hữu những chiếc cánh: hai, ba, hoặc bốn. Ngài thêm vào sự tạo hóa bất cứ thứ gì Ngài muốn. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.
2. Bất cứ ân huệ nào mà Allah muốn ban cho nhân loại thì không ai có khả năng giữ nó lại; còn ân huệ nào mà Ngài muốn giữ lại thì không ai ngoài Ngài có khả năng ban phát nó. Và Ngài là Đấng Toàn Năng, Sáng Suốt.
3. Hỡi nhân loại! Các ngươi hãy nhớ ân huệ mà Allah đã ban cho các ngươi. Lẽ nào có một Đấng Tạo Hóa khác Allah đã ban bổng lộc cho các ngươi từ trời đất? Không có Thượng Đế nào ngoài Ngài cả. Vậy sao các ngươi lại lánh xa (điều chân lý)?
4. Nếu (người dân của Ngươi – hỡi Thiên Sứ) phủ nhận Ngươi thì quả thật các Sứ Giả trước Ngươi cũng đã bị phủ nhận như thế. Tuy nhiên, mọi vấn đề sẽ được đưa trở về Allah để Ngài định đoạt.
5. Hỡi nhân loại! Quả thật, lời hứa của Allah (về sự phục sinh, sự phát xét ở Ngày Sau) là sự thật. Do đó, các ngươi chớ đừng để cho đời sống trần tục này đánh lừa các ngươi và các ngươi chớ để cho tên đại bịp (Shaytan) lừa gạt các ngươi về Allah.
6. Quả thật, Shaytan là kẻ thù của các ngươi. Do đó, các ngươi hãy coi nó là kẻ thù (mà chiến đấu chống lại nó). Quả thật, (Shaytan) chuyên kêu gọi bè phái của nó để làm cho chúng trở thành những người bạn của Hòa Ngục.

(*) Fatir (Đấng Tạo Hoá).

7. Những kẻ vô đức tin sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc; còn những ai có đức tin và hành thiện thì sẽ được sự tha thứ (từ nơi Allah) và sẽ được (Ngài) ban thưởng phần thưởng to lớn.
8. Lẽ nào một kẻ coi hành động tội lỗi của y đẹp mắt đối với y và y cho đó là điều tốt (lại ngang bằng với một người coi sự chỉ đạo của Allah là chân lý) ư? Quả thật, Allah muốn làm cho kẻ nào lầm lạc là tùy ý Ngài và Ngài muốn hướng dẫn ai cũng tùy ý Ngài. Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ) chớ vì đau buồn cho bọn họ mà khiến thân xác mình hao gầy. Quả thật, Allah hằng biết về những điều họ làm.
9. Allah là Đấng đã gọi các luồng gió bay đi, thổi đám mây di chuyển, để TA (đưa nước mưa của nó) tưới lên vùng đất khô cằn làm sống lại mảnh đất đã chết khô. Và việc phục sinh cũng tương tự như thế.
10. Người nào muốn vinh quyền thì (hãy biết rằng) mọi vinh quang và quyền uy đều thuộc về Allah. Mọi lời nói tốt đẹp sẽ được đưa lên Ngài và mọi việc làm thiện tốt đều sẽ được trình lên nơi Ngài. Riêng những kẻ âm mưu điều xấu thì sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc. Và chắc chắn mưu đồ của những kẻ đó sẽ bị thất bại.
11. Allah đã tạo hóa các người từ đất bụi, rồi từ một giọt tinh dịch; sau đó Ngài làm cho các người thành đôi (vợ chồng). Không một người phụ nữ nào mang thai hoặc hạ sinh mà Ngài không biết. Không một người nào sống thọ hay đoản thọ mà không được ghi trong Quyển Kinh (Mẹ - Law-hul-mahfuzh). Quả thật, (tất cả) những sự việc đó thật đơn giản đối với Allah.
12. Hai biển nước không giống nhau. Một loại thì ngọt, dễ uống còn một loại thì mặn, chát (không thể uống). Tuy nhiên, các người đều được ăn thịt tươi từ cả hai loại biển đó và từ chúng các người có được đồ trang sức (từ ngọc trai và san hô). Và người thấy những chiếc thuyền vượt các con sóng (của hai loại biển đó) đưa các người đi tìm thiên lộc của Ngài. Mong rằng các người biết tri ân Ngài.

13. Ngài (Allah) nhập ban đêm vào ban ngày và nhập ban ngày vào ban đêm; Ngài chế ngự mặt trời và mặt trăng, mỗi cái bơi (theo quỹ đạo riêng của nó) cho đến một thời hạn đã định. Đó là Allah, Thượng Đế của các người, mọi quyền thống trị đều thuộc về Ngài. Còn những kẻ mà các người cầu nguyện ngoài Ngài không nắm quyền chi phối (bất cứ thứ gì cho dù đó) chỉ là một lớp vỏ chà là.
14. Nếu các người cầu nguyện chúng (các thần linh ngoài Allah) thì chúng sẽ không nghe được lời cầu nguyện của các người, và cho dù chúng có nghe được đi chăng nữa thì chúng cũng không thể đáp lại lời cầu nguyện của các người được. Vào Ngày Phán Xét, chúng sẽ phủ nhận việc các người tổ hợp (chúng với Allah). Và không ai có thể nói cho Người (hỡi Thiên Sứ) biết sự thật giống như (Allah), Đấng Thông Toàn cả.
15. Hỡi nhân loại, các người toàn là những kẻ nghèo hèn luôn cần đến Allah còn Allah là Đấng Giàu Có, đáng được ca tụng.
16. Nếu muốn, Ngài sẽ tiêu diệt tất cả các người và tạo ra một loại tạo vật mới (thay thế các người).
17. Điều đó đối với Allah chẳng có gì nặng nề và khó khăn cả.
18. Không ai phải chịu trách nhiệm cho tội lỗi của người khác; nếu một người yêu cầu được gánh tội thay cho ai đó thì y cũng không thể gánh tội thay được, cho dù đó là bà con ruột thịt của y đi chăng nữa. Quả thật, Người (hỡi Thiên Sứ) chỉ có thể cảnh báo những ai sợ Thượng Đế của họ về điều vô hình, cũng như những ai mà họ chu đáo duy trì lễ nguyện Salah. Ai tẩy sạch tội lỗi thì thật ra việc tẩy sạch đó chỉ có lợi cho bản thân y mà thôi. Và tất cả đều phải trở về trình diện Allah (vào Ngày Phục Sinh để Ngài phán xét và thưởng phạt).
19. Người mù và người sáng mắt không hề ngang bằng nhau.
20. Bóng tối và ánh sáng không ngang bằng nhau.

21. Bóng mát và cái nóng không như nhau.
22. Người sống và người chết không hề giống nhau. Quả thật, Allah có thể làm cho ai đó nghe được tùy Ngài muốn; nhưng Người (hỡi Thiên Sứ) không thể làm cho bất cứ ai trong mộ nghe được.
23. Quả thật, Người (hỡi Thiên Sứ) chỉ là một người cảnh báo.
24. Quả thật, TA (Allah) đã cử phái Người (hỡi Thiên Sứ) đến bằng sự thật (không có gì phải hoài nghi) để làm một vị mang tin mừng đồng thời làm một vị cảnh báo. Và không một cộng đồng nào mà lại không có một Người cảnh báo được cử phái đến với họ.
25. Nếu họ (người dân của Người – hỡi Thiên Sứ) phủ nhận Người thì quả thật những kẻ trước họ cũng đã phủ nhận (các Sứ Giả được cử phái đến) giống như thế. Các Sứ Giả của họ đã đến gặp họ với những bằng chứng rõ rệt cùng với Kinh Zubur và Kinh Sách soi sáng.
26. Rồi TA đã bắt phạt những kẻ vô đức tin. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy xem sự trừng phạt của TA (dành cho họ) khủng khiếp thế nào!
27. Chẳng lẽ Người (hỡi Thiên Sứ) không thấy Allah đã ban từ trên trời xuống nguồn nước (mưa) ư? TA (Allah) đã dùng nguồn nước đó làm mọc ra hoa quả và cây trái mang nhiều màu sắc khác nhau, và có những quả núi TA đã làm cho chúng có những đường rạch trắng và đỏ cũng như các màu sắc khác nhau và những thứ có màu đen sậm.
28. Tương tự như thế, loài người, động vật và gia súc cũng mang những màu sắc khác biệt. Quả thật, trong số bầy tôi của Ngài, chỉ những người hiểu biết mới thực sự sợ Allah. Allah đích thực là Đấng Toàn Năng, Hằng Tha Thứ.
29. Quả thật, những ai đọc Kinh Sách của Allah, chu đáo duy trì lễ nguyện Salah và chỉ dùng những bông lộc mà TA (Allah) đã ban cấp (cho con đường chính nghĩa của TA) một cách kín đáo hay công khai với hy vọng cuộc đời chắc chỉ có lời không bao giờ thua lỗ.

30. Để Ngài có thể cho họ đầy đủ phần thưởng của họ và ban thêm cho họ từ hồng phúc của Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Tri Ân.
31. Những điều mà TA (Allah) đã Mặc Khải cho Người (hỡi Thiên Sứ) trong Kinh Sách là chân lý, xác nhận lại những điều đã ban xuống trước Nó. Quả thật, Allah là Đấng Thông Toàn, Ngài thấy rõ các bày tội của Ngài.
32. Rồi TA đã để cho những người mà TA đã lựa chọn trong đám bày tội của TA thừa hưởng Kinh Sách (Qur'an). Tuy nhiên, trong số họ, có người tự làm hại bản thân mình; có người ở mức chính giữa; và có người là những người luôn tiên phong trong việc làm tốt dưới sự chấp thuận của Allah, đây là hồng phúc lớn nhất.
33. Những Ngôi Vườn Thiên Đàng vĩnh cửu, họ sẽ vào sống trong đó, nơi mà họ sẽ được cho đeo vòng vàng, ngọc trai và sẽ được mặc áo lụa.
34. (Sau khi vào Thiên Đàng) họ nói: “Alhamdulillah, Đấng đã lấy đi khỏi bày tội mọi ưu phiền. Quả thật, Thượng Đế của bày tôi là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Tri Ân.
35. “Đấng đã định cư bày tôi nơi ngôi nhà vĩnh cửu từ hồng phúc của Ngài, một nơi ở mà bày tôi không phải vất vả, khổ cực cũng như không phải hao tổn tâm sức.”
36. Riêng những kẻ vô đức tin, họ sẽ bị trừng phạt trong Hỏa Ngục. Họ sẽ không được cho chết phút để xong chuyện và cũng không được giảm nhẹ hình phạt. TA bắt phạt tất cả những kẻ vô đức tin như thế đó.
37. Họ sẽ la hét trong đó: “Lạy Thượng Đế của bày tôi! Xin Ngài thả bày tôi ra (khỏi nơi này). Bày tôi hứa sẽ làm điều tốt, khác với điều (tội lỗi) mà bày tôi đã từng làm.” (Allah phán bảo họ): “Lẽ nào TA đã không cho các người sống đủ lâu để nghe được lời nhắc nhở đối với ai muốn được nhắc nhở? Và chẳng phải đã có

một vị cảnh báo đến gặp các người sao? Thôi, các người hãy nếm lấy (sự trừng phạt), bởi những kẻ làm điều sai quấy sẽ không được ai giúp đỡ.”

38. Quả thật, Allah là Đấng biết mọi điều vô hình của các tầng trời và trái đất. Quả thật, Ngài biết những gì được giấu kín trong lòng (con người).
39. Ngài là Đấng đã để các người (hỡi con người) làm những người cai quản trên trái đất. Do đó, người nào vô đức tin thì sẽ bị bắt phạt cho sự vô đức tin của mình. Những kẻ vô đức tin, sự không tin của họ (chẳng gây hại được gì đến Allah) mà nó chỉ làm cho họ thêm đáng ghét ở nơi Thượng Đế của họ. Những kẻ vô đức tin, sự không tin của họ chỉ làm cho họ thêm thua thiệt.
40. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ thờ đa thần): “Những kẻ đối tác (thần linh) mà các người cầu nguyện ngoài Allah, các người hãy cho Ta biết đâu là thứ mà chúng đã tạo ra ở dưới đất, hoặc đâu là phần mà chúng đã chia sẻ (với Allah) trong các tầng trời?” Hay phải chăng họ được TA (Allah) ban cho Kinh Sách mà nhờ đó họ có được bằng chứng rõ rệt. Không, những kẻ làm điều sai quấy chỉ hứa điều lừa dối với nhau mà thôi.
41. Quả thật, Allah nắm giữ các tầng trời và trái đất kéo chúng sẽ dừng hoạt động. Nếu chúng thực sự dừng hoạt động thì ngoài Ngài chẳng ai có đủ quyền năng nắm giữ chúng (để chúng hoạt động trở lại). Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Chịu Đựng, Hằng Tha Thứ.
42. (Những kẻ vô đức tin) thề với Allah bằng sự thề thốt long trọng rằng nếu có một người cảnh báo đến với họ thì họ chắc chắn sẽ được hướng dẫn hơn bất cứ cộng đồng nào khác. Tuy nhiên, khi một người cảnh báo đến với họ thì điều đó chẳng thêm thất được gì cho họ ngoại trừ việc xa lánh và ngoảnh đi.
43. Họ ngạo mạn trong xứ và mưu đồ xấu xa. Nhưng mưu đồ xấu xa đó không hãm hại được ai ngoài kẻ chủ mưu. Có phải họ chỉ

mong đợi đường lối (trùng phạt của Allah) dành cho các thế hệ trước họ? Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ không thấy có một sự thay đổi nào trong đường lối (trùng phạt) của Allah (đối với những kẻ phản nghịch và bất tuân Ngài), và Người cũng sẽ không bao giờ thấy có sự chuyển hướng nào trong đường lối (trùng phạt) của Allah.

44. Chẳng lẽ họ đã không du hành khắp nơi trên trái đất để chứng kiến kết cuộc của những kẻ trước họ mặc dầu những kẻ trước họ mạnh hơn họ về sức mạnh?! Quả thật, Allah không bất lực trước bất cứ thứ gì trong các tầng trời và trái đất bởi vì Ngài là Đấng Toàn Tri, Toàn Năng.
45. Nếu Allah bắt phạt nhân loại cho tội lỗi mà họ đã phạm thì Ngài đã không chừa trên mặt đất bất kỳ một loại sinh vật nào sống sót, tuy nhiên, Ngài gia hạn cho họ sống đến một thời khắc nhất định. Rồi khi nào thời hạn của họ đã mãn thì chắc chắn Allah sẽ thấy tất cả đám bầy tôi của Ngài.

36 - Yasin^(*)

Nhân danh Allah, Đáng Độ Lượng, Đáng Khoan Dung

1. Ya-Sin⁽¹⁾.
2. Thẻ bởi Qur'an anh minh (chứa đựng những điều khôn ngoan và đúng đắn).
3. Quả thật, Ngươi (hỡi Thiên Sứ) đích thực là một trong các Sứ Giả (của Allah).
4. (Quả thật, Ngươi) đang ở trên con đường ngay chính (được Thượng Đế của Ngươi lựa chọn).
5. (Kinh Qur'an) được ban xuống từ Đáng Toàn Năng, Khoan Dung.
6. (Kinh Qur'an được ban xuống cho Ngươi) để Ngươi dùng cảnh báo đến một dân tộc mà tổ tiên của họ trước đó đã không được cảnh báo nên họ xao lãng.
7. Quả thật, lời (hứa trừng phạt của Allah) đối với đa số họ là sự thật bởi vì họ vô đức tin.
8. TA cho đóng những chiếc gông vào cổ của họ cao đến tận cằm khiến họ cứ ngẩng cổ mãi.
9. Và TA đã đặt một bức chắn trước mặt và sau lưng họ nên họ không nhìn thấy (chân lý).
10. Cho dù Ngươi (hỡi Thiên Sứ) cảnh báo hay không cảnh báo họ thì họ vẫn không có đức tin.
11. Quả thật, Ngươi chỉ có thể cảnh báo người nào đi theo Lời Nhắc

(*) Yasin (Yasin).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

Nhờ (của Qur'an) và sợ Đấng Ar-Rahman một cách vô hình. Do đó, Người hãy báo tin mừng cho y về sự tha thứ và phần thưởng vinh dự (Thiên Đàng).

12. TA (Allah) chắc chắn làm sống lại người chết và ghi chép tất cả mọi điều mà họ đã gửi đi trước cũng như những dấu tích mà họ đã lưu lại. Và TA cho ghi tất cả mọi điều trong một quyển sổ (Lawhul-Mahfuzh) một cách rõ ràng.
13. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy trình bày cho họ (những kẻ phủ nhận) hình ảnh thí dụ về đám dân của một thị trấn khi các Sứ Giả (của Allah) đến gặp họ.
14. Khi TA phái hai Sứ Giả đến gặp họ, họ đã phủ nhận hai vị đó, rồi TA lại tăng cường thêm một vị thứ ba; cả ba vị đều nói với (đám dân của thị trấn): “Chúng tôi đích thực là những Sứ Giả được phái đến cho các người.”
15. (Đám dân của thị trấn) bảo: “Các người chỉ là những người phạm tục giống bọn ta. Đấng Ar-Rahman đã không ban bất cứ điều gì xuống cả. Các người chỉ nói dối mà thôi.”
16. (Ba vị Sứ Giả) nói: “Thượng Đế của chúng tôi biết rõ chúng tôi đích thực là những Sứ Giả được phái đến cho các người.”
17. “Nhiệm vụ của chúng tôi chỉ là truyền đạt một cách rõ ràng mà thôi.”
18. (Đám dân của thị trấn) bảo: “Bọn ta thực sự thấy có điềm xấu từ các người. Nếu các người không chịu dừng lại thì chắc chắn bọn ta sẽ ném đá giết các người, chắc chắn bọn ta sẽ dùng hình phạt đau đớn để xử lý các người.”
19. (Ba vị Sứ Giả) nói: “Điềm xấu của các người sẽ đeo bám các người (bởi sự vô đức tin của các người). Lẽ nào các người cho là điềm xấu khi được nhắc nhở (về Allah) ư? Không, các người đúng là một đám người tội lỗi.”
20. Rồi (đột nhiên) có một người đàn ông từ cuối phố chạy đến, bảo: “Này hỡi người dân! Các người hãy tuân theo lời các vị Sứ Giả.”

21. “Các người hãy tuân theo những người không đòi các người bắt cứ tiền thù lao nào và Họ đích thực là những người được hướng dẫn đúng đường.”
22. “Tại sao tôi lại không thờ phượng Đấng đã tạo ra tôi, Đấng mà các người sẽ được đưa về trình diện Ngài trở lại.”
23. “Lẽ nào tôi lại thờ phượng những thần linh khác ngoài Ngài ư? Nếu Đấng Ar-Rahman muốn tôi gặp điều tai hại thì các thần linh đó chẳng giúp ích được gì cho tôi cả và cũng không cứu vớt được tôi.”
24. “Lúc đó, chắc chắn tôi thực sự là một kẻ lầm lạc rõ ràng.”
25. “Quả thật, tôi đã tin nơi Thượng Đế của tất cả các người. Do đó, các người hãy nghe (lời khuyên của tôi).”
26. Có Lời phán bảo: “Nhà ngươi hãy vào Thiên Đàng.” (Sau khi vào Thiên Đàng và thấy được những gì nơi đó) y nói: “Ôi ước gì, phải chi đám dân của tôi biết được”
27. “Việc Thượng Đế của tôi đã tha thứ và ban vinh dự cho tôi.”
28. Và sau y, TA (Allah) đã không gọi bất cứ đoàn thiên binh nào xuống trừng phạt đám dân của y và TA cũng chẳng cần gọi xuống như thế.
29. Chỉ cần một tiếng gầm duy nhất thôi thì họ bị tiêu diệt toàn bộ.
30. Thật đáng tiếc cho đám bè tôi (của TA)! Không một Sứ Giả nào (của TA) được cử đến với họ mà họ lại không bị chế giễu.
31. Lẽ nào họ không thấy TA đã tiêu diệt biết bao thế hệ trước họ? Những người của thế hệ đó sẽ không bao giờ trở lại gặp họ (trên thế gian này).
32. Từng người trong bọn họ chắc chắn sẽ được đưa đến trình diện TA.
33. (Những kẻ phủ nhận sự Phục Sinh), có một dấu hiệu cho họ (rằng sự Phục Sinh là sự thật, đó là) mảnh đất chết khô mà TA làm cho sống lại và làm mọc ra trái hạt để họ dùng làm thực phẩm.

34. TA đã tạo ra nơi (mảnh đất chết khô) đó những vườn cây chà là và những vườn nho, và TA đã cho các dòng suối chảy trong đó.
35. Để họ ăn trái quả của các ngôi vườn đó. Và bàn tay của họ đã không làm ra được các ngôi vườn như thế kia. Vậy sao họ không biết tri ân (TA)?
36. Quang Vinh thay Ngài (Allah)! Đấng đã tạo hóa tất cả (vạn vật) thành từng đôi (âm dương): từ những vật mà đất đai cho mọc ra, từ chính bản thân của họ và từ những vật mà họ không biết.
37. Có một dấu hiệu (về Allah) dành cho họ (nhân loại) là ban đêm; khi TA rút ban ngày ra khỏi ban đêm thì họ sẽ ở trong bóng tối.
38. Mặt trời di chuyển theo quỹ đạo đã được ấn định cho nó. Đó là sự định đoạt và an bài của Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri.
39. Và mặt trăng, TA đã ấn định cho nó các giai đoạn (tròn khuyết) cho đến khi nó trở lại hình dạng giống lưỡi liềm như cũ.
40. Mặt trời không đuổi kịp mặt trăng và ban đêm không qua mặt ban ngày; tất cả đều bơi trong quỹ đạo (đã được ấn định).
41. Có một dấu hiệu (về Allah) dành cho họ là việc TA đã chuyên chở con cháu của họ trên một con thuyền đầy.
42. TA đã tạo cho họ các loại phương tiện tương tự (con thuyền của Nuh) để họ dùng (di chuyển trên biển).
43. Nếu muốn, TA sẽ nhấn chìm họ và họ sẽ không thể kêu la cầu cứu với bất kỳ ai và họ sẽ không được cứu sống.
44. Trừ phi có sự khoan dung từ nơi TA và trừ phi TA chịu để cho hưởng lạc trong một thời hạn ấn định.
45. Khi có lời bảo họ: “Các ngươi hãy sợ những gì ở phía trước các ngươi (nơi cõi Đòi Sau) và những gì ở phía sau các ngươi (nơi trần gian), mong rằng các ngươi được thương xót (nơi Allah).”
46. Không một dấu hiệu nào trong các dấu hiệu của Thượng Đế của họ đến với họ mà họ lại không quay lưng ngoảnh mặt.
47. Khi có lời bảo họ: “Các ngươi hãy chi dùng những gì Allah đã ban cấp cho các ngươi (cho con đường chính nghĩa của Ngài).” Những kẻ vô đức tin nói với những người có đức tin: “Lẽ nào chúng tôi

phải nuôi ăn những kẻ mà nếu Allah muốn thì chính Ngài đã nuôi họ? Quả thật các người đang trong sự lầm lạc quá rõ ràng.”

48. Họ nói: “Vậy bao giờ lời hứa (về sự Phục Sinh) này sẽ xảy ra nếu các người (những người có đức tin) nói thật?”
49. Họ chỉ đang chờ đợi một tiếng Gầm duy nhất chụp bắt họ một cách đột ngột trong lúc họ đang bận rộn (với các sự việc của chốn trần gian).
50. Lúc đó, họ sẽ không kịp trăng trối và cũng sẽ không kịp quay về gặp gia đình của mình.
51. (Lúc) tiếng Còi (Phục Sinh) được thổi lên thì họ sẽ từ dưới mộ đi ra nhanh chân chạy đến trình diện Thượng Đế của họ.
52. (Lúc đó) họ (sẽ than), nói: “Thật khổ thân chúng tôi! Ai đã lừa chúng tôi dậy từ nơi yên nghỉ của chúng tôi thế này? Đây đúng là điều mà Đấng Ar-Rahman đã hứa và các vị Thiên Sứ (của Ngài) đã xác nhận.”
53. Chỉ cần một tiếng gầm duy nhất thổi thì tất cả họ sẽ được triệu tập trình diện trước mặt TA.
54. Vào Ngày đó, không một linh hồn nào bị đối xử bất công bất cứ điều gì; và các người sẽ được trả lại đầy đủ theo đúng với những điều mà các người đã làm.
55. Quả thật, những người bạn của Thiên Đàng vào Ngày đó sẽ bận rộn với những hưởng thụ (không còn bận tâm đến điều gì khác).
56. Họ và những người vợ của họ sẽ nằm nghỉ tựa mình trên những chiếc tràng kỷ, dưới bóng mát (trong các Ngõ Vườn Thiên Đàng).
57. Trong đó, có đủ loại trái quả và mọi thứ mà họ yêu cầu.
58. (Và) có lời chào Salam từ Thượng Đế Nhân Từ.
59. (Vào Ngày đó, sẽ có tiếng bảo những kẻ đa thần): “Hỡi những kẻ tội lỗi! Ngày hôm nay, các người hãy dang ra xa (khỏi những người có đức tin).”
60. “Chẳng phải TA (Allah) đã bảo các người, hỡi con cháu của Adam, chớ thờ phụng Shaytan bởi vì nó là kẻ thù công khai của các người hay sao?”

61. “(Chẳng phải TA đã bảo các ngươi) hãy chỉ thờ phượng riêng TA. Đây là con đường ngay chính.”
62. “(Chẳng phải TA đã bảo các ngươi) rằng quả thật, nó (Shaytan) đã dẫn đa số các ngươi đi lạc. Vậy mà các ngươi không chịu hiểu!”
63. “Đây là Hòa Ngục mà các ngươi đã được hứa.”
64. “Ngày hôm nay, các ngươi hãy đi vào Đó vì tội các ngươi đã phủ nhận.”
65. Vào Ngày đó, TA sẽ khóa miệng của chúng lại, bàn tay của chúng sẽ nói chuyện với TA còn chân của chúng sẽ làm chứng cho những gì mà chúng đã làm.
66. Nếu muốn, TA sẽ lấy đi cặp mắt của chúng rồi chúng tranh nhau qua cầu Sirat, xem chúng làm sao có thể nhìn thấy.
67. Và nếu muốn, TA sẽ biến hình dạng của chúng ngay tại chỗ để chúng không thể đi tới cũng không thể lùi lại.
68. Người nào mà TA cho y sống thọ, TA sẽ làm cho y trở lại (sự yếu đuối) trong việc tạo hóa. Chẳng lẽ họ không hiểu ư?
69. TA đã không dạy Y (Muhammad) thơ phú; và điều đó không nên đối với Y (bởi có thể các ngươi cho rằng Y là một nhà thơ). (Những gì TA dạy cho Y) thật ra chỉ là Lời Nhắc Nhở và là một Thiên Kinh Qur'an minh bạch.
70. Mục đích để Y cảnh báo những ai (mà trái tim của họ đang) sống (với chân lý) và để những kẻ vô đức tin không còn có lý do biện minh (khi đối diện với sự trừng phạt).
71. Lẽ nào họ đã không thấy việc TA đã tạo ra cho họ các loài gia súc mà họ làm chủ bằng chính đôi tay của TA?!
72. TA đã bắt các loài gia súc phục tùng họ; bởi thế, một số loài họ dùng để cưỡi và một số khác họ ăn thịt.
73. Và nơi các loài gia súc đó, họ có nhiều nguồn lợi khác; và có cả nguồn thức uống dành cho họ. Thế, họ không biết ơn (TA) hay sao?
74. (Những kẻ đa thần) đã thờ phượng các thần linh khác ngoài Allah với hy vọng được chúng phù hộ và trợ giúp.
75. Nhưng các thần linh đó không thể phù hộ và trợ giúp được gì

- cho họ. Họ và chúng, tất cả đều sẽ được triệu tập (để đối diện với sự trừng phạt).
76. Cho nên, Người (hỡi Thiên Sứ) chớ để cho lời lẽ của họ làm Người buồn phiền. Quả thật, TA biết rõ những gì họ che giấu và những gì họ công khai.
  77. Lẽ nào con người (phủ nhận sự Phục Sinh) không nhận thấy việc TA đã tạo hóa y từ một giọt tinh dịch nên đã công khai tranh cãi?!
  78. Y đưa ra hình ảnh thí dụ cho TA nhưng lại quên mất sự tạo hóa của mình (khi y đã được TA tạo ra từ cái không là gì). Y bảo: “Ai có thể làm sống lại những khúc xương khi chúng đã rã mục?”
  79. Người (Thiên Sứ) hãy nói: “Đấng đã tạo hóa chúng lúc ban đầu sẽ làm cho chúng sống lại. Bởi vì, Ngài thông toàn tất cả việc tạo hóa.”
  80. “Đấng đã làm ra lửa cho các người từ một loại cây tươi mà các người dùng để nhóm lửa.”
  81. Lẽ nào Đấng đã tạo hóa ra các tầng trời và trái đất lại không có khả năng tạo hóa ra cái giống như họ ư? Không đâu, Ngài là Đấng Tạo Hóa Toàn Tri.
  82. Quả thật, khi Ngài muốn điều gì, Ngài chỉ cần phán “Hãy thành!” thì tức khắc nó sẽ thành (giống như ý của Ngài).
  83. Bởi thế, thật Quang Vinh thay Đấng mà quyền thống trị vạn vật nằm trong Tay Ngài; và (rời đây) các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.

37 - As-Saaffat^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi các Thiên Thần đứng thành hàng chỉnh tề (trong thờ phượng Allah).
2. Thề bởi các Thiên Thần di chuyển các đám mây mưa (theo ý chỉ của Allah).
3. Thề bởi các Thiên Thần đọc Lời Nhắc nhở (Lời phán của Allah).
4. Thượng Đế của các người thực sự chỉ có một Đấng duy nhất.
5. (Đó là) Thượng Đế của các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa trời đất và là Thượng Đế của các hướng (mặt trời mọc) ở phía Đông.
6. Quả thật! TA (Allah) đã làm đẹp tầng trời hạ giới bằng các vì sao.
7. Và (TA dùng các vì sao để) bảo vệ (tầng trời hạ giới) khỏi từng tên Shaytan phản nghịch.
8. (Những tên Shaytan muốn nghe trộm) sẽ không nghe được hội nghị trên cao và chúng sẽ bị ném từ mọi phía.
9. Chúng bị đuổi đi xa. Và (vào Ngày Sau) chúng sẽ bị trừng phạt đời đời kiếp kiếp.
10. Trừ tên nào nhanh nhẹn chộp lấy được (tin tức từ cuộc nói chuyện của các Thiên Thần) rồi chạy đi thì sẽ bị rượt đuổi bằng một hòn lửa sáng rực.
11. Người (Thiên Sứ) hãy hỏi (những kẻ thờ đa thần phủ nhận sự Phục Sinh) phải chăng họ khó tạo hay ai khác mà TA đã tạo khó hơn. Quả thật, TA đã tạo họ từ một loại đất sét nhão, dính.

(*) As-Saaffat (Những Thiên Thần Đứng Thành Hàng).

12. Không, Người đã ngạc nhiên trước những gì họ chế giễu (trong việc phủ nhận sự Phục Sinh).
13. Khi được nhắc nhở thì họ không lưu tâm.
14. Khi họ thấy một dấu hiệu lạ nào đó (từ Thiên Sứ) thì họ mang nó ra giễu cợt.
15. Họ nói: “Đấy rõ ràng chỉ là trò ảo thuật!”
16. “Lẽ nào khi chúng tôi chết đi và đã biến thành đất bụi và xương tàn rồi chúng tôi thực sự được dựng sống lại?”
17. “Kể cả tổ tiên xa xưa của chúng tôi, (họ cũng sẽ được cho sống lại sao)?”
18. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với họ): “Vâng, đúng vậy. Và các người sẽ bị hạ nhục.”
19. Quả thật, chỉ một tiếng Gầm duy nhất thì lúc đó (tất cả) họ sẽ ngóng nhìn (những gì diễn ra của Ngày Phán Xét).
20. Họ sẽ nói: “Thật khôn khở thay cho chúng ta, đây đúng thật là Ngày Phán Xét Cuối Cùng!”
21. (Rồi có tiếng báo họ): “Đây chính là Ngày Phân Loại mà các người đã từng phủ nhận.”
22. “Hãy tập trung những kẻ làm điều sai quấy cùng với bạn đồng hành của chúng và cả những vật mà chúng đã thờ phượng,”
23. “Thay vì Allah, bởi thế các người hãy đưa chúng đến con đường tới Hỏa Ngục.”
24. “Nhưng các người hãy bắt chúng dừng lại bởi chúng còn phải bị tra hỏi.”
25. (Rồi có tiếng báo họ): “Các người có chuyện gì mà sao không chịu giúp đỡ nhau?”
26. Không (chúng sẽ không làm được gì cho nhau) bởi Ngày đó chúng sẽ phải tự nạp mình (trước sự trừng phạt).

27. Rồi chúng quay lại trách móc nhau.
28. Chúng nói (với những kẻ mà chúng đi theo): “Quả thật, các người là những kẻ đã đến gặp chúng tôi từ bên phải.”
29. (Những kẻ mà chúng đi theo) nói (với chúng): “Không, các người mới là những kẻ không có đức tin.”
30. “Chúng tôi đâu có quyền bắt các người nghe theo. Tại các người là đám người vượt quá giới hạn mà thôi.”
31. “Giờ đây Lời Thượng Đế của chúng ta đã chứng thực với chúng ta. Chúng ta đành phải ném hình phạt (của Ngài) mà thôi.”
32. “Chúng tôi đã dẫn các người đi lạc và chúng tôi cũng là những kẻ lầm lạc.”
33. Cho nên, vào Ngày đó chúng sẽ cùng nhau san sẻ hình phạt.
34. TA (Allah) thực sự sẽ xử trí những kẻ tội lỗi đúng như thế.
35. Quả thật, khi chúng được nhắc ‘Không có Thượng Đế nào khác ngoài Allah’ thì chúng ngạo mạn (từ chối).
36. Chúng bảo: “Chẳng lẽ chúng ta lại đi bỏ các thần linh của chúng ta chỉ vì một gã thi sĩ điên khùng ư?”
37. Không, (Muhammad không phải như các người nói)! Y (đích thực) đã mang Chân Lý đến và xác nhận lại các Thiên Sứ (về những gì mà họ đã mang đến trước đó).
38. Quả thật, (rồi đây vào Ngày Phán Xét) các người (hỡi những kẻ đa thần) sẽ phải ném hình phạt đau đớn.
39. Và các người sẽ bị trừng phạt chỉ bởi những điều (tội lỗi) mà các người đã làm.
40. Trừ những bề tôi chân thành của Allah.
41. Họ sẽ có được bổng lộc được biết rõ (nơi Thiên Đàng).
42. (Trong đó, có đủ) loại trái quả, và họ là những người được ban cho vinh dự.

43. (Họ sẽ ở) trong những Ngôi Vườn tiện nghi.
44. Tựa mình trên những chiếc tràng kỷ, mặt đối mặt.
45. Những cốc rượu được múc từ một con suối sẽ được chuyển vòng quanh họ.
46. Nó trong vắt, ngon tuyệt, làm cho người uống sáng khoái.
47. Nó không làm cho họ nhúc đầu và choáng váng.
48. Bên cạnh họ sẽ là những nàng trinh nữ tuyệt đẹp với đôi mắt to trứ tình đầy quyến rũ, chỉ biết ngắm nhìn (chồng của mình).
49. Họ giống như những quả trứng non được cất giữ kỹ càng.
50. Họ ngồi hàn huyên chuyện trò (nhắc lại chuyện xưa trên cõi trần).
51. Một người trong số họ nói: “Quả thật, tôi có một người bạn.”
52. “Người đó bảo (tôi): Anh thực sự tin (vào sự Phục Sinh) sao?”
53. “Lẽ nào khi chúng ta chết đi và đã trở thành đất bụi và xương tàn, chúng ta sẽ (được dựng sống lại) để chịu sự thương phạt?”
54. (Người kẻ) nói (với những người bạn của mình đang nghe): “Các anh hãy (cùng tôi) nhìn xuống xem (người đó hiện đang ở đâu)?”
55. Thế là y nhìn xuống và thấy người bạn (vô đức tin) của mình đang ở trong Hỏa Ngục.
56. Y nói: “Thề bởi Allah! Suýt nữa anh đã hủy hoại tôi rồi!”
57. “Nếu không nhờ hồng ân của Thượng Đế của tôi thì chắc chắn tôi đã là một trong những người bị bắt dẫn đến (Hỏa Ngục).”
58. “Chúng tôi (cư dân Thiên Đàng) sẽ không còn đối mặt với cái chết nữa?”
59. “Chỉ có cái chết đầu tiên của chúng tôi mà thôi và chúng tôi sẽ không bị trừng phạt.”
60. Quả thật, đó là một sự thắng lợi vĩ đại!

61. Vì (phần thưởng) như thế này nên những người làm việc hãy cố gắng làm tốt.
62. (Sự thắng lợi) đó tốt hay cây Zaqquum tốt hơn?
63. Quả thật, TA (Allah) đã tạo ra nó (cây Zaqquum) là để trừng phạt những kẻ làm điều sai quấy.
64. Quả thật, nó là một loại cây mọc từ dưới đáy của Hỏa Ngục.
65. Trái của nó trông giống như đầu của Shaytan.
66. Thật sự, chúng (những kẻ vô đức tin) sẽ ăn nó và nhét nó vào đầy bụng.
67. (Sau khi chúng nhét đầy bụng với trái Zaqquum), chúng sẽ được cho uống từ một loại nước cực sôi.
68. Rồi chúng được đưa trở lại Hỏa Ngục.
69. Quả thật, chúng thấy cha mẹ của chúng là những kẻ lầm lạc.
70. Nhưng chúng vẫn ngoan cố đi theo vết xe đổ của họ.
71. Quả thật đa số người xưa thời trước chúng đã lầm lạc.
72. Quả thật, TA (Allah) đã gửi đến với họ những vị cảnh báo.
73. Do đó, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhìn xem kết cuộc của những kẻ đã được cảnh báo đã bị ra sao.
74. Trừ các bề tôi chân thành của Allah (mới được thoát khỏi sự trừng phạt của Ngài).
75. Quả thật, Nuh đã cầu nguyện TA, (TA đã đáp lại lời nguyện cầu của Y) bởi TA là Đấng Đáp Lại Ưu Việt.
76. TA đã giải cứu Y và gia đình của Y thoát khỏi đại họa (trận đại hồng thủy).
77. TA đã làm cho dòng dõi của Y sống sót.
78. TA đã để lại cho Y nơi hậu thế (lời chúc phúc).

79. (Đó là) lời chúc phúc Bằng An cho Nuh trên thế gian.
80. Quả thật, TA trọng thưởng những người làm tốt đúng như thế.
81. Bởi Y đích thực là một trong những bề tôi có đức tin của TA.
82. Rồi TA đã nhân chìm đắm người (tội lỗi) kia.
83. Quả thật, Ibrahim đã thực sự thuộc về tôn giáo của Y (Nuh).
84. Khi (Ibrahim) đến với Thượng Đế của Y bằng một trái tim trong sạch (khỏi vết bẩn của Shirk).
85. Khi (Ibrahim) nói với phụ thân và người dân của mình: “Các người đang thờ phượng gì thế kia?!”
86. “Lẽ nào các người muốn thờ phượng các thần linh nguỵ tạo thay vì Allah ư?”
87. “Vậy các người nghĩ sao về Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật?”
88. Rồi (Ibrahim) ngược lên (trời) nhìn các vì sao.
89. Rồi (Ibrahim) bảo: “Tôi không khỏe (nên không thể đi chơi lễ hội cùng mọi người).”
90. Thế là mọi người ra đi, bỏ lại (Ibrahim một mình).
91. Thế là (Ibrahim) đã lên đi gặp các thần linh của họ. Y hỏi chúng: “Sao các người không chịu ăn?”
92. “Có chuyện gì với các người, sao các người không nói chuyện?”
93. Rồi Y nhảy thẳng tới đánh bẻ chúng bằng tay phải.
94. Sau đó, (người dân) vội vã chạy đến gặp Y.
95. (Ibrahim) nói: “Lẽ nào các người lại thờ những bức tượng do chính các người nắn tạc ra chúng?”
96. “Trong khi Allah tạo ra các người và những thứ mà các người làm ra.”
97. (Người dân của Ibrahim) bảo: “Chúng ta hãy xây cho nó một lò lửa rồi ném nó vào trong lửa đang cháy!”

98. Họ muốn mưu hại Ibrahim nhưng TA đã làm cho họ thất bại nhục nhã.
99. (Ibrahim) nói: “Ta sẽ đi gặp Thượng Đế của Ta. Ngài sẽ hướng dẫn ta.”
100. “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài ban cho bề tôi một đứa con đức hạnh.”
101. Thế là, TA đã ban cho Y tin mừng về một đứa con trai (Isma’il) biết kiên nhẫn chịu đựng.
102. Đến khi đứa con đến tuổi biết chạy, (Ibrahim) nói (với đứa con của mình): “Này con trai yêu của cha! Cha nằm mộng thấy rằng cha cần phải giết tế con. Thế con nghĩ sao?” Đứa con đáp: “Thưa cha! Cha cứ làm theo lệnh truyền rồi cha sẽ thấy con là một đứa con kiên nhẫn, Insha-Allah.”
103. Thế rồi, khi hai cha con cùng nạy mình thần phục mệnh lệnh (của Allah), người cha để đứa con nằm nghiêng (chuẩn bị giết tế).
104. (Ngay lúc đó,) TA (Allah) đã gọi Y: “Này hồi Ibrahim!”
105. “Người thực sự đã chứng thực điều trong giấc mộng.” Quả thật! TA ban thưởng cho những người làm tốt như thế.
106. Quả thật đây quả là một cuộc thử thách công khai cho (Ibrahim).
107. TA đã chuộc mạng (con trai của Ibrahim) bằng một con vật tế vĩ đại.
108. TA đã để lại (Ibrahim) nơi hậu thế (lời chúc phúc).
109. (Đó là) lời chúc phúc Bằng an cho Ibrahim.
110. TA ban thưởng cho những người làm tốt đúng như thế.
111. Quả thật, (Ibrahim) là một trong những bề tôi có đức tin của TA.
112. TA đã mang đến cho Y tin mừng về (đứa con trai) Is-haaq, (sau này sẽ trở thành) một vị Nabi đức hạnh.
113. TA đã ban phúc cho Y và Is-haaq, tuy nhiên, trong con cháu của

hai người họ có một số làm tốt và có một số đã công khai bất công với bản thân mình.

114. Quả thật, TA đã ban ân cho Musa và Harun (với sứ mạng Nabi).
115. TA đã giải cứu hai người họ và đám dân của họ (Israel) thoát khỏi đại họa (sự đuổi cùng giết tận của Pha-ra-ông).
116. TA đã trợ giúp hai người họ giành lấy chiến thắng.
117. TA đã ban cho hai người họ một Kinh Sách sáng tỏ (Kinh Tawrah - Cựu Ước).
118. TA đã hướng dẫn hai người họ con đường Ngay Thẳng (dẫn đến sự hài lòng của TA).
119. TA đã để lại hai người họ nơi hậu thế (lời chúc phúc).
120. (Đó là) lời chúc bằng an cho Musa và Harun.
121. TA thực sự ban thưởng cho những người làm tốt đúng như thế.
122. Quả thật hai người họ thuộc những bề tôi có đức tin của TA.
123. Và Ilyas (Elias) đích thực là một trong các vị Thiên Sứ (của Allah).
124. Khi Y bảo người dân của Y: “Các người không sợ Allah sao?”
125. “Lẽ nào các người cầu nguyện Ba'la (thần linh bực tượng) và bỏ rơi Đấng Tạo Hóa Ưu Việt?!”
126. “Allah là Thượng Đế của các người và cũng là Thượng Đế của tổ tiên xa xưa của các người.”
127. Nhưng (đám dân của Ilyas) đã phủ nhận Y. Cho nên, họ sẽ phải bị dẫn đến (chỗ trừng phạt).
128. Trừ các bề tôi chân thành của Allah.
129. TA đã để lại Y nơi hậu thế (lời chúc phúc).
130. (Đó là) lời chúc Bằng an cho Ilyas.

131. TA thực sự ban thưởng cho những người làm tốt đúng như thế.
132. (Ilyas) đích thực là một trong những bề tôi có đức tin của TA.
133. Và Lut đích thực là một trong các vị Sứ Giả (của Allah).
134. Khi TA giải cứu (Lut) và toàn bộ gia đình của Y.
135. Trừ vợ của Y (là kẻ vô đức tin), nữ ta sẽ ở cùng đám người bị trừng phạt.
136. Sau đó, TA đã hủy diệt đám người còn lại.-
137. Quả thật, các người (hồi dân Makkah) thường đi ngang qua (chỗ cửa) họ vào buổi sáng,
138. Và ban đêm. Nhưng sao các người không chịu suy ngẫm?
139. Và Yunus đích thực là một trong các vị Sứ Giả (của Allah).
140. Khi (Yunus) bỏ chạy đến một chiếc tàu chở đầy (người và đồ đạc).
141. (Yunus) đã rút thăm và Y đã thua cuộc.⁽¹⁾
142. Rồi một con cá voi đã nuốt chửng Y vì Y đã phạm một điều đáng trách.⁽²⁾
143. Nếu như (Yunus) không phải là người (biết ăn năn sám hối và) tán dương Allah,

---

(1) Con tàu chở đầy người và đồ đạc quá nhiều gần như muốn chìm mỗi khi có những con sóng va vào. Họ đã ném bỏ đồ đạc xuống biển nhưng vẫn không ăn thua. Thế là mọi người trên tàu thống nhất với nhau cần phải hy sinh một người trong những người trên con tàu để cứu lấy con tàu và những người khác. Để công bằng, họ dùng hình thức rút thăm, ai rút thăm có tên mình thì người đó phải nhảy xuống biển. Nabi Yunus đã rút trúng thăm có tên mình và Người đành phải gieo mình xuống biển. Từ trong biển xanh, Allah đã gửi đến một con cá voi khổng lồ, Ngài phán bảo nó rằng chớ ăn thịt của Nabi Yunus và cũng chớ làm tổn thương đến xương cốt của Người, Người không phải là lộc ăn của nó mà Người chỉ tạm thời bị giam trong bụng của nó mà thôi. Vậy là khi Nabi Yunus vừa gieo mình xuống biển thì liền bị con cá voi khổng lồ đó nuốt gọn vào bụng của nó. (Theo Tafsir Ibnu Al-Kathir)

(2) Xem câu 87 chương 21 – Al-Ambiya’.

144. Thì Y đã phải ở trong bụng của (con cá) cho đến ngày Phục Sinh.
145. Rồi TA đã cho (Yunus) ra khỏi bụng con cá và dạt vào một bờ biển hoang trong tình trạng yếu ớt.
146. TA đã cho một loại cây thuộc họ bầu (bí) mọc bao phủ thân người Y.
147. (Sau đó) TA đã cử Y đến với một trăm ngàn người dân hoặc nhiều hơn.
148. (Đám dân đó), họ đã có đức tin nên TA đã cho họ hưởng lạc (sống trên thế gian) đến một thời gian (ấn định).
149. Ngươi (Thiên Sứ) hãy hỏi (những kẻ thờ đa thần) phải chăng con gái thuộc về Thượng Đế của Ngươi còn con trai là của họ?
150. Hoặc phải chăng họ đã tận mắt chứng kiến việc TA đã tạo hóa các Thiên Thần đều là giống cái?
151. Họ quả thật đã nói dối khi bảo:
152. “Allah đã sinh con.” Họ đúng thực là những kẻ nói dối (phạm thượng).
153. Lẽ nào Ngài chọn con gái hơn con trai?
154. Các ngươi phân xử sao thế?
155. Lẽ nào các ngươi không nhớ (các ngươi đã sai thế nào) hay sao?
156. Hoặc lẽ nào các ngươi có đủ thẩm quyền rõ ràng chẳng?
157. Nếu các ngươi nói thật thì các ngươi hãy mang kinh sách của các ngươi đến xem nào?
158. (Những kẻ thờ đa thần) đã bịa đặt mối quan hệ thân thuộc giữa Ngài và loài Jinn trong lúc loài Jinn biết rõ việc chúng sẽ phải trình diện Ngài.
159. Quang Vinh và trong sạch thay Allah, (sự tối cao và siêu việt của Ngài vượt hẳn) những điều mà họ mô tả về Ngài!

160. Trừ các bề tôi chân thành của Allah.
161. Các người (những kẻ thờ đa thần) và những thứ mà các người thờ phượng.
162. Các người không thể quyên dụ được ai (lệch khỏi tôn giáo chân lý).
163. Ngoại trừ những ai muốn đi vào Hỏa Ngục.
164. (Các Thiên Thần nói): “Không ai trong chúng tôi lại không có một vị trí được ấn định (trong thờ phượng Allah và tuân lệnh Ngài).”
165. “Quả thật, chúng tôi đứng thành hàng.”
166. “Và quả thật, chúng tôi luôn tán dương Ngài.”
167. Và dù (những kẻ thờ đa thần ở Makkah) đã thường nói:
168. “Phải chi chúng tôi có được một Lời Nhắc Nhở (những kinh sách chẳng hạn như Kinh Tawrah) từ những người thời trước,”
169. “Thì quả thật chúng tôi đã là những bề tôi chân thành của Allah rồi.”
170. (Và khi Kinh Qur'an được mang đến) thì họ phủ nhận Nó, rồi đây họ sẽ sớm biết (hình phạt đang đợi họ ở Ngày Phán Xét)!
171. Quả thật, Lời Phán của TA đã được phán cho các bề tôi của TA, họ là các vị Sứ Giả.
172. Quả thật, họ là những người được trợ giúp (từ nơi TA).
173. Quả thật, quân binh của TA luôn giành chiến thắng.
174. Do đó, Người (Thiên Sứ) hãy bỏ mặc họ cho tới khi thời hạn (đã đến).
175. Và chờ xem (sự trừng phạt dành cho họ), rồi đây họ sẽ sớm thấy (sự trừng phạt đó)!

176. Có phải họ hối thúc sự trừng phạt của TA?
177. Nhưng khi (sự trừng phạt của TA) rơi xuống sân nhà của họ thì buổi sáng sẽ là hoàn cảnh thê thảm cho những kẻ đã được báo trước.
178. Cho nên, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy bỏ mặc họ cho tới khi thời hạn (đã đến).
179. Và chờ xem (sự trừng phạt dành cho họ), rồi đây họ sẽ sớm thấy (sự trừng phạt đó)!
180. Quang Vinh và tối cao thay Thượng Đế của Người! Thượng Đế của Quyền Lực! Ngài siêu việt vượt xa những điều mà họ đã mô tả (về Ngài).
181. Sự Bằng an dành cho các vị Sứ Giả (vinh dự của Allah)!
182. Alhamdulillah, Đấng Chủ Tể của vũ trụ và vạn vật.

38 - Sad^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Sad⁽¹⁾. Thề bởi Qur'an chứa đựng Lời Nhắc Nhở.
2. Tuy nhiên, những kẻ vô đức tin cứ ngoan cố và ngạo mạn.
3. Đã có không biết bao thế hệ trước họ bị TA tiêu diệt! Họ cầu xin sự cứu rỗi (lúc đối mặt với sự trừng phạt) nhưng đã quá muộn.
4. Họ ngạc nhiên về việc một người cảnh báo xuất thân từ họ đến với họ. Những kẻ vô đức tin nói: “Đây là một tên phù thủy, một kẻ nói dối.”
5. “Lẽ nào hăc (Muhammad) nhập tất cả các thần linh thành một Thượng Đế duy nhất, đây quả là một điều hết sức quái gở?”
6. (Những kẻ cầm đầu trong bọn họ nói:) “Các người hãy tiếp tục bước đi (trên con đường của các người), các người hãy vẫn bám chặt vào các thần linh của các người. Bởi đây chỉ là một mưu đồ (của hăc - Muhammad).”
7. “Chúng ta chưa từng nghe đến điều này trong tín ngưỡng sau cùng của tổ tiên chúng ta. Đây thực sự chỉ là một điều bịa đặt!”
8. “Lẽ nào Lời nhắc nhở chỉ được ban xuống cho hăc trong khi vẫn còn chúng ta ư?” Không, họ hoài nghi Lời nhắc nhở của TA. Không, bởi vì họ chưa ném mùi trứng phạt của TA!
9. Hoăc lẽ nào (những kẻ thờ đa thần này) nắm giữ kho tàng Hồng Ân của Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ), Đấng Toàn Năng, Đấng Ban Bốc?

(*) Sad (Sad).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

10. Hoặc lẽ nào quyền thống trị các tầng trời và trái đất và vạn vật giữa trời đất thuộc về họ? Nếu thực sự như thế thì họ hãy tìm cách đi lên đó (xem nào)!
11. Họ là một đội quân sẽ bị đánh bại giống như các đội quân (trước đó đã phủ nhận các vị Thiên Sứ của mình).
12. Trước họ, đám dân của Nuh, 'Ad và Pha-ra-ông, chủ nhân của các cột trụ cũng đã phủ nhận.
13. Thamud, người dân của Lut và dân cư của khu rừng Aykah. Họ là liên quân.
14. Tất cả đều phủ nhận các Sứ Giả nên họ đáng phải bị trừng phạt.
15. Những kẻ (phủ nhận) này chỉ đang chờ đợi một tiếng gầm duy nhất. Khi đó, chắc chắn họ sẽ không thể quay lại.
16. Họ nói (một cách chế giễu): “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài mau cho bầy tôi thấy phần số (bị trừng phạt) của bầy tôi trước khi xảy ra Ngày Phán Xét.”
17. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy kiên nhẫn chịu đựng về những điều họ nói và Người hãy nghĩ đến người bề tôi Dawood của TA, một con người kiên cường. Quả thật, Y là người hằng quay về sám hối.
18. Quả thật, TA đã chế ngự núi non cùng với (Dawood) tán dương TA đêm ngày.
19. Và chim chóc tụ tập thành đàn; tất cả cùng hợp đoàn tuân lệnh Y (tán dương TA).
20. TA đã củng cố quyền binh của (Dawood), ban cho Y sự khôn ngoan trong việc phán xét và ban cho Y khả năng ăn nói quả quyết.
21. (Hỡi Thiên Sứ), Người có biết về câu chuyện của hai người kiện nhau đã treo tường đột nhập vào phòng tu (của Dawood) chưa?
22. Khi họ xông vào gặp Dawood (đột ngột như thế), Y đã không khỏi bàng hoàng. Họ nói: “Xin Người đừng sợ! Chúng tôi là hai người kiện nhau, trong đó một người đã hành động sai trái với

- người kia. Cho nên, xin Ngài hãy phân xử giữa hai người chúng tôi bằng công lý và chớ đừng bất công, và xin Người hướng dẫn chúng tôi đến con đường êm xuôi (bằng giải pháp chính đáng).”
23. “Quả thật, đây là người anh em (trong đạo) của tôi. Anh ấy có chín mươi chín con cừu cái còn tôi chỉ có một con cừu cái duy nhất. Tuy nhiên, anh ấy nói với tôi ‘hãy đưa nó cho ta’ và anh ấy đã thắng tôi trong phần tranh luận.”
24. (Dawood) liền nói (với người trình bày): “Chắc chắn, anh ta đã bất công với người về việc đã đòi nhập con cừu của người vào bầy cừu của anh ta. Quả thật, hầu hết các đối tác hùn hạp thường hành động sai trái với nhau ngoại trừ những ai có đức tin và hành thiện; và những người như thế thì ít.” Dawood đoán rằng chắc chắn TA (Allah) đã thử thách Y nên Y đã cầu xin Thượng Đế của Y tha thứ, cúi mình phủ phục và quay về sám hối (với Ngài).
25. Vậy là TA (Allah) đã tha thứ cho (Dawood) về điều đó. Quả thật ở nơi TA, Y có được một chỗ gần gũi và một nơi quay về tốt đẹp.
26. (Allah phán bảo): “Này hỡi Dawood! TA đã chỉ định Người làm một Đại Diện trên trái đất. Do đó, Người hãy phân xử giữa mọi người theo công lý và chớ làm theo dục vọng và sở thích của Người, vì nó sẽ đưa Người lạc khỏi con đường của Allah. Quả thật, những ai lạc khỏi con đường của Allah thì sẽ bị trừng phạt nặng nề vì đã quên mất Ngày Phán Xét (Cuối Cùng).”
27. TA (Allah) đã không tạo ra trời đất và vạn vật giữa chúng một cách vô ích và không mục đích. Đó chỉ là lối suy nghĩ của những kẻ vô đức tin mà thôi. Vì vậy, khốn cho những kẻ vô đức tin (bị trừng phạt) trong Hỏa Ngục.
28. Lẽ nào TA lại đối xử với những người có đức tin và hành thiện giống như (đối với) những kẻ thói nát trên trái đất? Hoặc lẽ nào TA lại đối xử với những người ngoan đạo giống như (đối với) những kẻ hư đốn và tội lỗi?

29. Kinh Sách (Qur'an) mà TA đã ban xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ) là một Kinh Sách đầy phúc lành để họ nghiên ngẫm về những câu Kinh của Nó và để cho những người thông hiểu lưu tâm.
30. TA đã ban cho Dawood đưa con trai, (đó là) Sulayman, (Y là) một người bề tôi ưu hạng, Y là người bề tôi hằng quay về sám hối.
31. Vào một buổi xế chiều, những con ngựa tốt có những bước chân nhanh nhẹn, được mang đến trình (Sulayman).
32. (Sulayman) nói: “Quả thật, Ta đã từng yêu thích món vật tốt hơn cả việc tưởng nhớ Thượng Đế của Ta cho đến khi mặt trời đã khuất bóng sau màn đêm (lỡ cả lễ nguyện Salah ‘Asr)”.
33. “Hãy dắt chúng (đàn ngựa) trở lại cho ta”, rồi (Sulayman) lấy kiếm đánh vào chân và cổ của chúng.
34. Quả thật, TA đã thử thách Sulayman. TA đã đặt lên ngai vàng của Y một con quỷ (và Y đã mất đi vương quyền trong một thời gian ngắn). Sau đó, (Sulayman) đã quay về sám hối (với TA và TA đã phục vương quyền trở lại cho Y).
35. (Sulayman) cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài tha thứ cho bề tôi và ban cho bề tôi một vương quyền mà Ngài sẽ không ban cho một ai khác sau bề tôi. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Ban Bỏ.”
36. TA (Allah) đã chế ngự gió cho (Sulayman), bắt nó bay một cách nhẹ nhàng đến bất cứ nơi nào tùy theo lệnh của Y.
37. TA bắt Shaytan phục tùng (Sulayman), chúng bao gồm thợ xây và thợ lặn.
38. Còn những tên (Shaytan) khác thì bị xiềng xích lại.
39. (Allah phán bảo Sulayman): “(Này Sulayman), đây là phần ban phát của TA dành cho Người. Người chỉ dùng (bổ thí cho ai) hoặc giữ lại (không cho ai) là tùy ý Người, Người sẽ không bị thanh toán (về việc đó).

40. Quả thật, (Sulayman) có nơi TA một chỗ gân gủi và một nơi quay trở về tốt đẹp.
41. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhớ đến người bè tôi Ayyub của TA khi Y khóc than gọi Thượng Đế của Y, cầu nguyện : “Quả thật, Shaytan đã làm cho bè tôi khổ tâm và đau đớn.”
42. (TA - Allah phán bảo Ayyub): “Người hãy dùng chân của mình giẫm lên mặt đất. Nơi đây, sẽ có nước cho người tắm rửa và uống.”
43. TA đã trả gia đình lại cho (Ayyub) và ban thêm cho Y Hồng Ân từ nơi TA và (đó) là một sự Nhắc Nhớ cho những người thông hiểu.
44. (Lúc Ayyub giận vợ và thề sẽ đánh đòn vợ một trăm roi. Thế là TA - Allah phán bảo Y): “Người hãy nắm trong tay một chùm cọng lá chà là, Người dùng nó đánh (vợ ta) và Người sẽ không phạm lời thề.” Quả thật, TA đã thấy Y hằng chịu đựng, kiên nhẫn. Y đích thực là một người bè tôi ưu hạng, Y đích thực là người bè tôi luôn biết quay đầu sám hối (với TA).
45. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhớ đến những người bè tôi của TA, Ibrahim, Is-haaq và Ya’qub. Họ là những người cương nghị và có cái nhìn thấu đáo sự việc.
46. Quả thật, TA đã chọn họ làm những người hết lòng tưởng nhớ Ngôi nhà (ở Đồi Sau).
47. Đối với TA, họ thực sự là những thành phần ưu tú được tuyển chọn.
48. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nhớ đến Isma’il, Al-Yasa’ (Elisha) và Zdul-kifl. Tất cả họ đều thuộc thành phần ưu tú được tuyển chọn.
49. Đây là Lời Nhắc Nhớ. Quả thật những người ngoan đạo (sợ Allah) sẽ có một nơi trở về vô cùng tốt đẹp.
50. Những Ngôi Vườn Thiên Đàng Vĩnh Cửu với những cánh cửa luôn luôn được mở đón chờ họ.
51. Họ sẽ tựa mình thoải mái trong đó; họ sẽ gọi nhiều loại trái quả (để ăn) và nhiều loại nước giải khát (để uống) một cách tùy thích.

52. Bên cạnh họ sẽ là những nàng trinh nữ chỉ biết ngắm nhìn chồng của mình.
53. Đây là những gì mà các người (hỡi những người ngoan đạo) đã được hứa vào Ngày Phán Xét (Cuối Cùng).
54. Đây là bổng lộc vô tận của TA (dành cho những người ngoan đạo).
55. Đây (là phần thưởng dành cho những người ngoan đạo). Riêng đối với những kẻ vượt quá (giới hạn của TA) thì sẽ có một nơi trở về vô cùng tồi tệ.
56. (Đó là) Hỏa Ngục, nơi mà họ sẽ bị thiêu đốt; một chôn ở hết mức tồi tệ.
57. Đây (là sự trừng phạt dành cho những kẻ vượt quá giới hạn). Bởi vậy, hãy để cho họ ném nó: một loại nước cực sôi và một loại chất mù hôi tanh.
58. (Ngoài những hình phạt đó) còn có các loại hình phạt tương xứng khác nữa.
59. (Khi cư dân Hỏa Ngục đi vào trong đó, họ mắng nhiếc nhau, nói): “Đây là một đoàn người cầm đầu chạy chung với các người, không được ai nghinh đón cả! Chắc chắn, họ sẽ bị nướng trong Lửa (giống như chúng ta).”
60. (Những kẻ đi theo nói với những tên thủ lĩnh của họ): “Không, không ai chào đón các người cả. Chính các người đã mang điều này đến cho chúng tôi. Cho nên, đây là một chỗ ngụ xấu xa dành cho tất cả chúng ta.”
61. (Những kẻ đi theo) thưa: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Kẻ nào làm cho bầy tôi mang tội này thì xin Ngài trừng phạt kẻ đó gấp đôi trong Hỏa Ngục.”
62. (Những kẻ tự cao tự đại trong những thành phần vượt quá giới hạn) bảo: “Tại sao chúng tôi không thấy những kẻ mà chúng tôi đã liệt họ vào đám người xấu xa?”

63. “Lẽ nào chúng tôi đã chế giễu họ hay lẽ nào chúng tôi đã bị quáng mắt không nhìn thấy họ?”
64. Đó là sự thật về việc tranh cãi của các cư dân nơi Hỏa Ngục.
65. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ vô đức tin trong đám dân của Người): “Quả thật, Ta chỉ là một người cảnh báo, và thực sự không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah, Đấng Duy Nhất, Đấng Tối Thượng.”
66. “(Ngài là) Thượng Đế của các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa trời đất, và Ngài là Đấng Toàn Năng, Đấng Hằng Tha Thứ.”
67. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ phủ nhận này): “Nó (Qur’an) là một nguồn tin vĩ đại.”
68. “Cái mà các người thường quay mặt ngoảnh đi.”
69. “Ta không hề biết bất cứ điều gì về các vị trên cao (các Thiên Thần) khi họ tranh luận với nhau.”
70. “Quả thật, Ta chỉ được Mặc Khải cho biết rằng Ta là một người cảnh báo công khai.”
71. (Người hãy nhớ lại) khi Thượng Đế của Người tuyên bố với các Thiên Thần: “Quả thật, TA sắp tạo một người phạm (Adam) từ đất sét.”
72. Khi TA đã uốn nắn Y thành hình thể và đã thổi vào Y linh hồn từ nơi TA thì TA ra lệnh (cho các Thiên Thần): “Các người hãy cúi xuống quỳ lạy Y.”
73. Thế là tất cả các Thiên Thần đều cúi xuống quỳ lạy.
74. Ngoại trừ Iblis. Nó tự cao tự đại (không tuân lệnh) nên đã trở thành một tên phản nghịch.
75. (Allah) phán: “Này Iblis! Điều gì ngăn nhà ngươi quỳ lạy thứ mà TA đã tạo ra từ chính đôi Bàn Tay của TA? Có phải nhà ngươi ngạo mạn (xem thường vật TA tạo) hoặc có phải nhà ngươi đã ngạo mạn và tự cao (đối với mệnh lệnh của TA từ trước)?”

76. (Iblis) nói: “Bê tôi tốt hơn Y (Adam) bởi lẽ Ngài đã tạo bê tôi từ lửa trong khi Ngài tạo Y từ đất sét.”
77. (Allah) phán: “Nguoi hãy rút khỏi (Thiên Đàng), quả thật nhà nguoi là một tên đã bị trục xuất.”
78. “Quả thật, nhà nguoi là kẻ bị nguyên rủa cho đến Ngày Thượng Phật Cuối Cùng.”
79. (Iblis) nói: “Lạy Thượng Đế của bê tôi, xin Ngài tạm tha bê tôi cho đến ngày (mà các bê tôi của Ngài) được dựng sống trở lại.”
80. (Allah) phán: “Thế thì nhà nguoi là kẻ được tạm tha,”
81. “Cho đến Ngày của thời khắc đã được ấn định.”
82. (Iblis) nói: “Với Quyền Năng của Ngài, bê tôi sẽ lôi kéo tất cả (con cháu của Adam) lầm lạc.”
83. “Ngoại trừ những bê tôi trung thực và thành tâm của Ngài trong số họ.”
84. (Allah) phán: “Sự Thật là từ nơi TA và TA luôn luôn nói sự Thật.”
85. “TA chắc chắn sẽ giam nhà nguoi cùng tất cả những ai trong số họ đi theo nhà nguoi vào Hỏa Ngục.”
86. Nguoi (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ thờ đa thần): “Ta không hề đòi các người trả thù lao cho TA về sứ mạng này và Ta cũng không phải là một tên bịa chuyện.”
87. “Quả thật, Nó (Qur’an) chỉ là lời nhắc nhở và khuyên răn cho muôn loài (con người, Jinn và các tạo vật khác).”
88. “Chắc chắn các người sẽ biết Thông Tin của Nó (là sự thật) sau một thời gian (khi các người đối diện với cái chết).”

39 - Az-Zumar^(*)

Nhân danh Allah, Đáng Độ Lượng, Đáng Khoan Dung

1. Kinh Sách (Qur'an) được ban xuống từ nơi Allah, Đáng Toàn Năng, Đáng Chí Minh.
2. Quả thật, TA (Allah) đã ban xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ) Kinh Sách (Qur'an) chứa đựng điều chân lý. Do đó, Người hãy thờ phượng Allah, thành tâm qui phục một mình Ngài.
3. Lẽ nào việc chân thành qui phục không phải chỉ dành riêng cho một mình Allah duy nhất ư? Những kẻ đã nhận lấy ngoài Ngài các đấng bảo hộ (từ các thần linh bực tượng, các tà thần, nói): “Chúng tôi không thờ phượng họ mà thật ra chúng tôi chỉ muốn nhờ họ đưa chúng tôi đến gần Allah mà thôi.” Allah chắc chắn sẽ xét xử giữa họ về điều họ tranh cãi. Quả thật, Allah không hướng dẫn kẻ nói dối, vô đức tin.
4. Nếu Allah thực sự muốn nhận lấy một đứa con trai cho mình là Ngài đã chọn trong số tạo vật mà Ngài đã tạo một người vừa ý của Ngài. Tuy nhiên, Ngài Quang Vinh và Tối Cao (vượt xa điều đó)! Ngài là Allah, Đáng Duy Nhất, Đáng Quyên Năng.
5. Ngài đã tạo các tầng trời và trái đất vì chân lý (mang ý nghĩa và mục đích cao thâm). Ngài cuốn ban đêm bao phủ ban ngày và cuốn ban ngày bao phủ ban đêm. Ngài chế ngự mặt trời và mặt trăng. Mỗi vật đều di chuyển đến một thời hạn ấn định. Vậy lẽ nào Ngài không là Đáng Toàn Năng, Đáng Hằng Tha Thứ ư?
6. Ngài đã tạo hóa các người (hỡi nhân loại) từ một cá thể duy nhất, (đó là Adam). Rồi từ Y, Ngài đã tạo ra người vợ của Y (Hauwa).

(*) Az-Zumar (Những Nhóm Người).

Rồi Ngài ban xuống tám con gia súc cho các người. Ngài tạo các người trong dạ con của các bà mẹ của các người theo từng giai đoạn, cái này tiếp nối theo sau cái kia, trong ba lớp màng tối. Đó là Allah, Thượng Đế của các người. Mọi quyền thống trị đều thuộc về Ngài. Không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Vậy sao các người lại lánh xa Ngài (không thờ phượng Ngài mà thờ phượng các tạo vật của Ngài)?

7. Nếu các người vô đức tin thì quả thật Allah vẫn là Đấng Giàu Có, chẳng lệ thuộc gì các người cả, chỉ có điều Ngài không hài lòng với sự vong ân của đám bầy tôi của Ngài. Nhưng nếu các người biết tri ân thì Ngài sẽ hài lòng với các người. Quả thật, không ai phải gánh tội cho người khác. Rồi đây, các người sẽ quay về gặp Thượng Đế của các người trở lại; rồi Ngài sẽ cho các người biết về những điều mà các người đã từng làm. Quả thật, Ngài là Đấng biết rõ những điều nằm trong lòng (của mỗi người các người).
8. Con người khi gặp nạn thường khẩn cầu Thượng Đế của y, quay về sám hối với Ngài. Nhưng khi Ngài đã ban cho y Ân Huệ từ nơi Ngài, y lại quên mất điều mà y đã từng cầu xin Ngài trước đó, không những vậy, y còn dựng lên những thần linh cùng với Allah hầu mong dẫn thiên hạ đi lạc khỏi con đường của Ngài. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ như thế): “Người cứ hưởng thụ chốc lát bằng sự vô đức tin của người. Chắc chắn (rồi đây) người sẽ là một trong những người bạn của Hỏa Ngục.”
9. Lẽ nào một người thức khuya đứng lạy, lo sợ cho Đồi Sau và hy vọng nơi lòng nhân từ của Thượng Đế của y (lại giống với kẻ thờ phượng Allah trong hoạn nạn và phủ nhận Ngài trong lúc phồn thịnh) hay sao? Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Lẽ nào những người hiểu biết lại ngang bằng với những kẻ không biết gì ư?” Quả thật chỉ những người thông hiểu mới lưu tâm.
10. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi những bề tôi có đức tin! Các người hãy sợ Thượng Đế của các người. Những ai làm điều

thiện tốt trên thế gian thì sẽ gặp điều tốt trở lại. Và (các người hãy biết rằng) đất đai của Allah rộng thênh thang. Quả thật, chỉ những người kiên nhẫn mới được ban trọn phần thưởng một cách không tính toán.”

11. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Quả thật, Ta được lệnh phải thờ phượng Allah, thành tâm thần phục một mình Ngài.”
12. “Và Ta được lệnh phải trở thành một trong những người Muslim (thần phục Ngài) đầu tiên.”
13. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Ta thực sự sợ hình phạt của Ngày Trọng Đại nếu Ta bất tuân Thượng Đế của Ta.”
14. Người hãy nói: “Ta thờ phượng Allah, thành tâm thần phục một mình Ngài”.
15. Do đó, các người (hỡi những kẻ thờ đa thần) hãy cứ thờ phượng ngoài Ngài những gì các người yêu thích. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Những kẻ thua thiệt là những ai đã làm bản thân và gia đình thất bại vào Ngày Phục Sinh. Đó thực sự là một sự thua thiệt rõ ràng!”
16. Họ sẽ bị các tấm màn bằng lửa bao phủ phía trên và phía dưới. Allah dùng nó để làm run sợ bấy tôi của Ngài như thế. Hỡi bấy tôi của TA, các người hãy sợ TA.
17. Riêng những ai tránh xa các tà thần, không thờ phượng chúng và quay về sám hối với Allah thì sẽ được tin mừng. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy báo tin mừng cho đám bề tôi của TA.
18. Những ai nghe Lời Phán và tuân theo điều tốt nhất của nó. Họ là những người đã được Allah hướng dẫn và họ là những người thông hiểu.
19. Một người mà lời tuyên bố trừng phạt y đã được xác nhận thì Người (hỡi Thiên Sứ) không còn cách nào có thể hướng dẫn được kẻ đó. Lẽ nào Người lại muốn cứu vớt một người đang ở trong Hỏa Ngục?

20. Tuy nhiên, những ai sợ Thượng Đế của họ thì sẽ được ban cho các tòa nhà cao tầng chồng lên nhau, bên dưới có các dòng sông chảy. (Đó là) Lời Hứa của Allah và Allah không hề thất hứa.
21. Quả thật, người (con người) quan sát thấy việc Allah cho mưa từ trên trời xuống để nó thấm vào lòng đất chảy thành mạch nước, rồi Ngài dùng nó làm mọc ra cây trái đủ màu sắc, rồi cây cối bắt đầu úa dần, người thấy nó héo vàng, rồi Ngài làm cho nó khô héo vỡ vụn. Quả thật, trong sự việc đó là điều nhắc nhở dành cho những người thông hiểu.
22. Lẽ nào một người được Allah mở rộng tâm lòng để tiếp nhận Islam rồi bước đi trên ánh sáng của Thượng Đế của y (lại giống với một kẻ vô đức tin) ư? Thật khốn cho những kẻ mà trái tim của họ đã chai cứng trước Lời Nhắc Nhở của Allah! Những kẻ đó quả thật đang ở trong sự lầm lạc rõ ràng.
23. Allah đã ban xuống những Lời nói tốt đẹp nhất: Một Kinh Sách mang đại ý giống nhau và lặp đi lặp lại. Khi nghe Nó, lớp da của những ai sợ Thượng Đế của họ sẽ sồn gai ốc (vì run sợ). Rồi lớp da và trái tim của họ sẽ mềm đi khi nghĩ đến Allah. Đó là nguồn hướng dẫn của Allah, Ngài dùng Nó để hướng dẫn ai Ngài muốn; và ai mà Allah làm cho lầm lạc thì sẽ không có được người hướng dẫn.
24. Vậy, một người dùng gương mặt của mình để đỡ lấy hình phạt tội tộ của Ngày Phán Xét (có bằng với người được vào Thiên Đàng hay không)? Rồi đây, những tên làm điều sai quấy sẽ được bảo: “Các ngươi hãy ném (sự trừng phạt từ) những điều mà các ngươi đã làm ra.”
25. (Những kẻ thờ đa thần này), trước họ cũng đã có những kẻ phủ nhận và sự trừng phạt đã đến với những kẻ đó một cách mà chúng không thể ngờ tới.
26. Allah đã bắt họ ném sự nhục nhã ở đời này nhưng sự trừng phạt dành cho họ ở Đời Sau chắc chắn sẽ còn to lớn hơn, nếu họ biết điều đó!

27. Quả thật, TA đã trình bày cho nhân loại trong Qur'an này tất cả các hình ảnh thí dụ, mong rằng họ biết ghi nhớ và lưu tâm.
28. (TA - Allah đã ban xuống) Kinh Qur'an bằng tiếng Ả-rập, không quanh co (mơ hồ), mong rằng họ ngoan đạo (sợ Allah).
29. Allah đưa ra hình ảnh thí dụ, một người phục vụ cho nhiều ông chủ gồm những kẻ hợp tác nhưng hay tranh chấp nhau, còn một người chỉ phục vụ cho một ông chủ duy nhất, hai người này có ngang bằng nhau không? Mọi lời ca ngợi và tán dương đều thuộc về Allah! Không, đa số bọn họ không biết gì (nên mới thờ phượng các thần linh ngoài Allah).
30. Quả thật, Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ chết và họ cũng sẽ chết.
31. Rồi vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng, các người sẽ đối chất với nhau trước Thượng Đế của các người (để biết ai là người của chân lý và ai là kẻ của sự ngụy tạo và sai trái).
32. Vậy còn ai sai quấy hơn kẻ đã nói dối cho Allah và đã phủ nhận chân lý khi nó đến với y? Lẽ nào Hỏa Ngục không phải là nơi cư ngụ cho những kẻ vô đức tin?!
33. Những người mang chân lý đến và tin nơi nó, họ đích thực là những người ngoan đạo (ngay chính, sợ Allah).
34. Họ sẽ có được mọi điều mà họ ước muốn nơi Thượng Đế của họ. Đó là phần thưởng của những người làm tốt.
35. Mục đích để Allah xóa các tội lỗi mà họ đã phạm (và đã quay về sám hối với Ngài) đồng thời để ân thưởng cho họ bởi những điều tốt nhất mà họ đã từng làm.
36. Lẽ nào Allah không đủ giúp cho Người Bè Tôi (Muhammad) của Ngài?! Họ muốn làm cho Người (hỡi Thiên Sứ) sợ những ai khác ngoài Ngài. Và ai mà Allah làm cho lầm lạc thì y sẽ không có người hướng dẫn đúng đường.
37. Người nào mà Allah hướng dẫn thì sẽ không bị bất cứ ai làm cho lầm lạc. Lẽ nào Allah không là Đấng Toàn Năng, Đấng Bảo Thù (trừng phạt những ai nghịch lại)?!

38. Nếu Người (hỡi Thiên Sứ) hỏi họ “Ai đã tạo các tầng trời và trái đất” thì chắc chắn họ sẽ trả lời “Allah”. Người hãy nói với họ: “Các người hãy cho Ta biết nếu Allah muốn tai họa xảy đến với Ta thì những (thần linh) mà các người khẩn vái ngoài Allah có thể giải cứu Ta khỏi tai họa đó hay không? Hoặc nếu Allah muốn thương xót Ta thì (những thần linh đó) có thể kiềm hãm lòng thương xót của Ngài hay không?” Người hãy nói với họ: “Một mình Allah đã đủ phù hộ Ta. Những ai tin cậy (Allah) nên phó thác cho Ngài”.
39. Người hãy nói: “Hỡi dân ta! Các người cứ làm theo con đường (thờ cúng các thần linh khác ngoài Allah) của các người còn Ta làm theo (những gì mà Thượng Đế của Ta đã ra lệnh cho Ta). Rồi đây các người sẽ sớm biết.”
40. “Ai sẽ là kẻ bị trừng phạt nhục nhã và bị trừng phạt đời đời kiếp kiếp.”
41. Quả thật, TA đã ban Kinh Sách (Qur'an) xuống cho Người (hỡi Thiên Sứ) là để cho nhân loại (chiếu theo) chân lý trong Nó. Do đó, ai tiếp thu nguồn chỉ đạo thì y được lợi cho bản thân mình; còn ai lầm lạc thì sự lầm lạc đó chỉ dẫn y tới sự bất lợi cho bản thân y mà thôi. Và Người không phải là người quản lý trông coi họ.
42. Allah cho bắt lấy linh hồn khi nào nó đến lúc phải chết và khi nó chưa chết lúc trong giấc ngủ. Hồn của người nào Ngài quyết định cho chết thì sẽ bị giữ lại; và các hồn khác thì được gọi trở về thể xác đến một thời hạn ấn định. Quả thật, trong đó là các Dấu hiệu cho đám người biết suy ngẫm.
43. Hay là ngoài Allah, (những kẻ thờ đa thần) đã nhận (các bực tượng) làm những vị can thiệp (cho họ). Người (Thiên Sứ) hãy bảo họ: “Lẽ nào ngay cả khi các thần linh đó không có một chút quyền thống trị nào và chúng (chỉ là những vật vô tri) chẳng biết cũng chẳng hiểu gì nữa hay sao?”

44. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Mọi sự can thiệp đều thuộc về quyền của Allah. Ngài nắm quyền thống trị các tầng trời và trái đất. Rồi đây các người sẽ được đưa về trình diện Ngài.”
45. Khi nghe nhắc đến riêng Allah, lòng của những kẻ không có đức tin nơi cõi Đồi Sau tràn đầy oán ghét, còn khi nhắc đến những kẻ (được tôn thờ khác) ngoài Ngài thì họ vui mừng ra mặt.
46. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy cầu nguyện, nói: “Lạy Allah, Đấng đã sáng tạo các tầng trời và trái đất, Đấng biết điều vô hình và hữu hình, xin Ngài hãy xét xử giữa bầy tôi của Ngài về những điều mà họ thường tranh cãi!”
47. Nếu những kẻ làm điều sai quấy có được tất cả mọi thứ trên trái đất và nhiều hơn thế thì chắc chắn họ sẽ dùng nó để chuộc lấy mình thoát khỏi hình phạt đau đớn vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng (nhưng điều đó không bao giờ xảy ra). Rồi họ sẽ đón nhận từ nơi Allah (những hình phạt) mà họ không ngờ đến.
48. Và những tội lỗi mà họ đã làm sẽ xuất hiện trước họ và những điều mà họ đã thường giấu cọt và nhạo báng sẽ bao vây họ.
49. Con người khi gặp nạn, y cầu xin TA giải cứu; rồi sau khi TA ban ân huệ từ nơi TA cho y thì y lại nói: “Tôi có được là do sự hiểu biết của tôi mà thôi.” Không, đó là một sự thử thách nhưng hầu hết (những kẻ vô đức tin) không biết.
50. Quả thật, những kẻ trước họ cũng đã nói lời lẽ đó. Tuy nhiên, những thứ mà họ kiếm được chẳng giúp ích được gì cho họ.
51. Cho nên, hậu quả xấu xa của những gì họ kiếm được đã xảy đến với họ. Và những kẻ làm điều sai quấy trong số những người (đang sống) này sẽ phải chịu hậu quả xấu xa về những gì họ đã làm, và họ sẽ không bao giờ thoát khỏi (Allah).
52. Lẽ nào họ không biết việc Allah muốn nói rộng hay thu hẹp bổng lộc của Ngài đối với ai là tùy ý Ngài hay sao? Quả thật, trong đó là các dấu hiệu cho đám người có đức tin.

53. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói: “Hỡi các bầy tôi của TA! Những ai đã làm hại bản thân mình (bởi những điều tội lỗi) thì chớ đừng tuyệt vọng nơi lòng thương xót của Allah. Chắc chắn Allah sẽ tha thứ tất cả tội lỗi (cho những ai quay về sám hối với Ngài); quả thật Ngài là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.”
54. “Các người hãy quay về sám hối với Thượng Đế của các người và thần phục Ngài trước khi sự trừng phạt xảy đến với các người; rồi (lúc đó) các người sẽ không được ai cứu giúp.”
55. “Các người hãy làm theo những gì tốt nhất mà Thượng Đế của các người đã ban xuống cho các người (trong Qur’an) trước khi sự trừng phạt bất ngờ xảy đến với các người trong lúc các người không hay biết.”
56. “(Các người hãy làm điều đó để) linh hồn (của các người khỏi phải) than vãn (trong sự hối hận muộn màng): Ôi thật hối tiếc cho việc mình đã lơ là đối với Allah và thật hối tiếc cho việc mình đã là một trong những kẻ thường hay nhạo báng (những người có đức tin).”
57. “Hoặc (để linh hồn của các người khỏi phải) nói: Phải chi Allah hướng dẫn mình thì chắc mình đã là một người ngoan đạo.”
58. “Hoặc (để linh hồn của các người khỏi phải) nói khi nhìn thấy sự trừng phạt: Giá mà được trở lại (trần gian một lần nữa) thì mình sẽ là một trong những người làm tốt.”
59. Không, (sự việc không như người mong muốn). Quả thật, trước đây các Lời Mặc Khải của TA đã đến với người nhưng người đã phủ nhận chúng, người đã tỏ ra ngạo mạn và người đã là một kẻ vô đức tin.
60. Vào Ngày Phán Xét, người sẽ thấy những kẻ nói dối cho Allah, gương mặt của họ sẽ trở nên đen sạm. Lẽ nào Hỏa Ngục không phải là chỗ ngụ cho những kẻ tự cao tự đại hay sao?
61. Và Allah sẽ cứu rỗi những người ngoan đạo (sợ Ngài) bằng thành tựu của họ. Không có một điều xấu xa nào chạm vào họ và họ sẽ không đau buồn.

62. Allah là Đấng Tạo Hóa tất cả vạn vật và Ngài trông coi và quản lý mọi vật.
63. Mọi chìa khóa (kho tàng) của các tầng trời và trái đất đều thuộc về Ngài; và những ai phủ nhận các Lời Mặc Khải của Allah thì đó là những kẻ thua thiệt.
64. Ngươi (Thiên Sứ) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Lẽ nào các ngươi bảo Ta thờ phượng ai khác ngoài Allah, hỡi những kẻ ngu dốt?!”
65. Quả thật, Ngươi cũng như các vị (Sứ Giả) trước Ngươi đều đã được mặc khải rằng: “Nếu Ngươi tổ hợp (thần linh) cùng với Allah thì việc hành đạo của Ngươi sẽ trở nên vô nghĩa và Ngươi chắc chắn sẽ là một kẻ thất bại.”
66. “Thay vào đó, Ngươi hãy thờ phượng chỉ một mình Allah và Ngươi hãy là một người biết ơn (Ngài).”
67. (Những kẻ đa thần) đã đánh giá Allah không đúng với giá trị và quyền năng của Ngài. Vào Ngày Phục Sinh, Ngài sẽ túm lấy toàn bộ trái đất và tất cả các tầng trời sẽ được cuộn lại trong tay phải của Ngài. Thật Quang Vinh thay Ngài! Ngài tối cao vượt hẳn những gì mà họ đã qui cho Ngài.
68. Khi Tiếng Còi (Tận Thế) được thổi lên, tất cả những ai trong các tầng trời và tất cả những ai trong trái đất đều sẽ chết ngoại trừ ai mà Allah muốn (cho sống). Rồi khi Tiếng Còi thứ hai được thổi lên thì họ sẽ (sống lại) đứng dậy và ngóng nhìn.
69. Trái đất sẽ tỏa sáng với ánh hào quang của Thượng Đế (khi Ngài xuất hiện) và quyển sổ ghi chép (hành động của mỗi người) sẽ được mang ra; các vị Nabi và các nhân chứng sẽ được triệu đến và họ sẽ được phán xử bằng công lý thực sự và họ sẽ không bị đối xử bất công (bất cứ điều gì).
70. Mỗi linh hồn đều sẽ được đền bù đầy đủ về những gì nó đã làm; và Ngài biết rõ về những gì họ làm.

71. Những kẻ vô đức tin sẽ bị lừa đến Hỏa Ngục theo từng nhóm, cho đến khi họ đến nơi, các cánh cổng của Hỏa Ngục đã được mở toang, và các Thiên Thần cai quản (Hỏa Ngục) sẽ hỏi họ: “Lẽ nào các vị Sứ Giả xuất thân từ các người đã không đến đọc cho các người các lời mặc khải của Thượng Đế của các người và lẽ nào Họ đã không cảnh báo các người về Ngày gặp gỡ này của các người sao?!” Họ trả lời: “Vâng, có.” Tuy nhiên, lời phán trừng phạt đã được xác nhận đối với những kẻ vô đức tin.
72. Rồi họ được bảo: “Các người hãy đi vào cổng Hỏa Ngục để ở vĩnh viễn trong đó. Thật tội tệ cho nơi cư ngụ của những kẻ tự cao tự đại.”
73. Riêng những người sợ Thượng Đế của họ sẽ được dẫn đến Thiên Đàng theo từng nhóm, cho đến khi họ đến nơi, các cánh cổng Thiên Đàng đã được mở (để nghinh đón) họ và những vị Thiên Thần gác cổng (Thiên Đàng) sẽ chào đón họ, nói: “Xin chào bằng an đến quý vị! (Trái tim và việc làm của quý vị) thật tốt đẹp, xin hãy đi vào ở trong đó vĩnh viễn.”
74. (Những người có đức tin, sau khi vào Thiên Đàng) họ sẽ nói: “Alhamdulillah, Đấng đã giữ đúng lời hứa của Ngài với bầy tôi và cho bầy tôi thừa hưởng vùng đất này. (Alhamdulillah, Đấng đã cho) bầy tôi tự do đi đứng bất cứ nơi nào bầy tôi muốn trong Thiên Đàng (của Ngài). Đây quả là phần thưởng vô cùng hồng phúc cho những người làm (việc tốt)!”
75. Người sẽ thấy các Thiên Thần vây quanh Ngai Vương (của Allah) khắp mọi phía tán dương và ca ngợi Thượng Đế của họ. Tất cả tạo vật đều được phân xử đúng với sự thật. (Rồi) sẽ có lời hoan hô: “Alhamdulillah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật!”

40 - Ghafir^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ha. Mim⁽¹⁾.
2. Kinh (Qur'an) được ban xuống từ nơi Allah, Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri.
3. Đấng tha thứ tội lỗi và chấp nhận sự sám hối, Đấng nghiêm khắc trong việc trừng phạt, Đấng hồng phúc và từ tế, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Tất cả đều phải trở về trình diện Ngài (vào Ngày Phán Xét).
4. Không ai tranh cãi về các dấu hiệu của Allah ngoại trừ những kẻ vô đức tin. Do đó, Người (Thiên Sứ) chớ để cho sự tung hoành của họ trong xứ đánh lừa Người.
5. Trước họ, Người dân của Nuh đã phủ nhận, và sau Nuh, các liên minh cũng đã phủ nhận tương tự. Mỗi một cộng đồng (đó) đều âm mưu giết hại Sứ Giả của họ và tranh luận bằng cách dùng sự giả dối để vô hiệu hóa sự thật, nên TA đã bắt phạt họ. Người hãy xem sự trừng phạt của TA (đối với họ) khủng khiếp như thế nào.
6. Giống như thế, Lời (hứa trừng phạt) của Thượng Đế Người (hỡi Thiên Sứ) đối với những kẻ vô đức tin là thật rằng chúng sẽ là những người bạn của Hỏa Ngục.
7. Các Thiên Thần gánh Ngai Vương của Allah và những Thiên Thần đứng hầu xung quanh Ngài đều tán dương ca tụng Thượng Đế của họ và đều có đức tin nơi Ngài; họ cầu xin sự tha thứ cho

(*) Ghafir (Đấng Tha Thứ).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

những ai có đức tin, nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Lòng Nhân Từ và Kiến Thức của Ngài bao trùm tất cả mọi vật, xin Ngài tha thứ cho những ai quay về sám hối (với Ngài) và đi theo con đường của Ngài, và xin Ngài cứu vớt họ khỏi sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục.”

8. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài thu nhận họ vào những Ngôi Vườn Vĩnh Cửu (nơi Thiên Đàng) mà Ngài đã hứa với họ cũng như (đã hứa) với những ai ngoan đạo và đức hạnh trong số cha mẹ, vợ chồng và con cái của họ. Quả thật, Ngài là Đáng Toàn Năng, Đáng Sáng Suốt.”
9. “Xin Ngài bảo vệ họ khỏi mọi điều xấu. Ai tránh được điều xấu vào Ngày đó thì quả thật y đã được Ngài thương xót. Và đó là một sự thắng lợi vĩ đại.”
10. Quả thật, những kẻ vô đức tin sẽ được bảo: “Chắc chắn sự căm ghét của Allah đối với các người còn lớn hơn sự căm ghét của các người đối với nhau khi các người được kêu gọi đến với đức tin nhưng các người đã từ chối.”
11. Họ sẽ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Ngài đã làm cho bầy tôi chết hai lần và sống hai lần⁽²⁾. Giờ bầy tôi đã thú nhận tội lỗi của mình. Vậy có cách nào để thoát khỏi (Hỏa Ngục) không?”
12. (Họ sẽ được bảo): “Đó là bởi vì, khi Allah được cầu nguyện một mình thì các người không tin còn nếu có các thần linh ngụy tạo được tổ hợp cùng với Ngài thì các người lại tin. Do đó, sự phán xét chỉ thuộc quyền của một mình Allah, Đáng Tối Cao, Đáng Vĩ Đại.”

---

(1) Ông Ibnu Mas'ud nói: Câu Kinh này giống như lời phán của Allah ở câu 28 chương Al-Baqarah: {Sao các người lại vô đức tin nơi Allah trong khi Ngài đã khởi tạo các người từ không là gì, rồi Ngài cho các người chết, rồi Ngài phục sinh các người trở lại, sau đó các người được triệu tập về trình diện Ngài!} Ibnu 'Abbas, Adh-Dhahaak, Qata-dah cũng nói như thế. Vì vậy, chết hai lần: Một lần lúc không là gì và một lần lúc lìa đời; sống hai lần: một lần lúc chào đời và một lần lúc được phục sinh.

13. Ngài là Đấng đã phơi bày cho các người thấy các dấu hiệu của Ngài và chính Ngài đã ban hồng lộc (mưa) từ trên trời xuống cho các người. Nhưng không ai ghi nhớ điều đó ngoại trừ những người quay đầu sám hối.
14. Bởi thế, các người hãy cầu nguyện Allah, thành tâm với Ngài trong tôn giáo mặc dù những kẻ vô đức tin ghét điều đó.
15. Đấng cao nhất về cấp bậc, Chủ Nhân của Ngai Vương. Ngài ban Ruh (Sự Mặc Khải) theo lệnh của Ngài xuống cho ai Ngài muốn trong số bày tôi của Ngài để người đó cảnh báo nhân loại về Ngày Hội Ngộ.
16. Ngày mà tất cả họ sẽ phải trình diện. Không có bất cứ điều gì của họ có thể giấu giếm khỏi Allah. Quyền phán xét vào Ngày đó thuộc về ai? (Chắc chắn ngày đó) thuộc về Allah, Đấng Duy Nhất, Đấng Tối Thượng.
17. Ngày đó, mỗi linh hồn sẽ được đền bù (xứng đáng) cho những gì nó đã kiếm được. Ngày đó không có bất công. Quả thật, Allah rất nhanh trong việc thanh toán (phán xét và thưởng phạt).
18. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy cảnh báo họ về Ngày (Phán Xét) đang tiến đến gần, Ngày mà những quả tim (do kinh hoàng) sẽ nhảy lên nơi cổ họng, làm nghẹt thở. Những kẻ làm điều sai quấy sẽ không có bạn bè và cũng không có người can thiệp nào để nhờ cậy.
19. Ngài (Allah) biết rõ điều gian trá nơi cặp mắt của họ cũng như những gì được giấu kín trong lòng họ.
20. Allah sẽ phán quyết theo sự thật (không hề có sự bất công nào), còn những kẻ mà họ khấn vái ngoài Ngài hoàn toàn không quyết định được gì. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
21. Lẽ nào chúng (những kẻ thờ đa thần này) không đi chu du khắp nơi trên trái đất để xem kết cuộc của những ai trước chúng như thế nào ư? Cộng đồng trước chúng đã mạnh hơn chúng về quyền lực và dấu tích của họ vẫn còn trên trái đất. Allah đã bắt phạt

họ vì tội lỗi của họ và họ đã không có ai cứu giúp thoát khỏi sự trừng phạt của Allah.

22. Đó là bởi vì các Sứ Giả của họ đã đến gặp họ với những bằng chứng rõ ràng, nhưng họ đã không tin, cho nên Allah đã bắt phạt họ. Quả thật, Ngài mạnh mẽ và nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
23. Quả thật, TA đã phái Musa cùng với các phép lạ của TA và một thẩm quyền rõ ràng,
24. Đến gặp Pha-ra-ông, Haman và Qarun nhưng chúng đều bảo Musa là một tên phù thủy lừa bịp.
25. Khi (Musa) mang chân lý từ nơi TA đến cho chúng thì chúng bảo: “Hãy giết các đứa con trai của những ai có đức tin đi theo Y và tha sống phụ nữ của chúng.” Tuy nhiên, mưu đồ của những kẻ vô đức tin chỉ rơi vào lầm lạc.
26. Pha-ra-ông bảo: “Đề ta giết Musa và đề nó gọi Thượng Đế của nó đến cứu. Ta thực sự sợ nó sẽ làm thay đổi tôn giáo của các người hoặc nó sẽ gây nhiễu loạn trong xứ.”
27. Musa nói: “Ta cầu xin Thượng Đế của Ta và cũng là Thượng Đế của quý ngài che chở Ta tránh khỏi tất cả những kẻ tự cao tự đại không có đức tin nơi Ngày Phán Xét (Cuối Cùng).”
28. Một người đàn ông có đức tin trong gia tộc của Pha-ra-ông đã giấu kín đức tin của mình nói: “Lẽ nào quý ngài muốn giết một người chỉ vì y nói ‘Thượng Đế của tôi là Allah’ trong khi Y đã mang những bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của quý ngài đến cho quý ngài sao? Nếu Y là một tên nói dối thì Y sẽ phải chịu tội về lời gian dối của Y. Nhưng nếu Y là một người nói thật thì điều mà Y cảnh báo quý ngài chắc chắn sẽ xảy đến với quý ngài. Quả thật, Allah không hướng dẫn kẻ phạm tội, kẻ gian dối.”
29. “Thưa quý ngài, ngày hôm nay mọi quyền hành đều thuộc về quý ngài. Nhưng ai sẽ cứu chúng ta khỏi sự trừng phạt của Allah nếu như nó xảy đến với chúng ta?” Pha-ra-ông nói: “Ta chỉ trình bày

cho các người thấy điều mà ta thấy và ta cũng chỉ muốn hướng dẫn các người theo con đường chân chính mà thôi.”

30. (Người có đức tin đó) nói: “Thưa quý ngài! Tôi thực sự sợ giùm cho quý vị gặp phải (số phận) giống như (nó đã xảy ra) vào ngày của liên quân (tòng phạm!)”
31. “Giống như số phận người dân của Nuh, người dân của ‘Ad và Thamud cũng như những kẻ thời sau họ. Quả thật, Allah không hề bất công với đám bầy tôi của Ngài.”
32. “Thưa quý ngài! Tôi thực sự sợ giùm cho quý ngài về Ngày rêu gọi nhau.”
33. “Ngày mà quý ngài sẽ quay lưng tháo chạy (khi nhìn thấy Hỏa Ngục). (Ngày mà) quý ngài sẽ không có ai che chở khỏi (sự trừng phạt) của Allah. Ai mà Allah làm cho lầm lạc thì sẽ không có được người hướng dẫn.”
34. “Quả thật, trước đây Yusuf (Joseph) đã đến gặp quý ngài với những bằng chứng rõ ràng nhưng quý ngài đã luôn hoài nghi về những gì Người mang đến; rồi cho đến khi Người qua đời thì quý ngài lại nói rằng Allah sẽ không bao giờ dựng một Sứ Giả nào sau Người nữa. Như thế đó, Allah làm lầm lạc những ai là kẻ tội lỗi và hay hoài nghi.”
35. “Những người hay tranh cãi về các dấu hiệu của Allah nhưng lại không có bất cứ thẩm quyền (bằng chứng) nào (được mang đến cho họ), đối với Allah và đối với những người có đức tin, họ là những kẻ đáng ghét và đáng căm thù. Tương tự như thế, Allah niêm kín trái tim của từng tên tự cao tự đại (trước chân lý).”
36. Pha-ra-ông nói (với Haman, tể tướng của hắn): “Này Haman! Khanh hãy xây cho trẫm một cái tháp cao để trẫm có thể đi tới những con đường.”
37. “Những con đường của các tầng trời đưa trẫm đi diện kiến Thượng Đế của Musa. Nhưng trẫm thực sự nghĩ nó là một kẻ

dối trá.” Như thế đó, hành động tội lỗi đã trở nên hấp dẫn đối với Pha-ra-ông và hắn bị cản trở khỏi con đường (của Allah). Và mưu đồ của Pha-ra-ông chỉ đưa đến thất bại.

38. Người có đức tin (thuộc gia tộc của Pha-ra-ông) đó nói: “Thưa quý ngài! Quý ngài hãy nghe lời tôi. Tôi sẽ hướng dẫn quý ngài con đường chân chính.”
39. “Thưa quý ngài! Quả thật, đời sống trần tục này chỉ là một sự hưởng thụ (tạm bợ và ngắn ngủi), Đời Sau mới thực sự là cõi trường tồn và vĩnh cửu.”
40. “Người nào làm điều xấu thì chỉ bị phạt tương ứng với tội đã phạm. Người nào làm điều thiện tốt, dù nam hay nữ, và là người có đức tin thì sẽ vào Thiên Đàng, nơi mà họ sẽ được ban cho vô vàn bổng lộc.”
41. “Thưa quý ngài! Sao thế, tôi kêu gọi quý ngài đến với sự cứu rỗi còn quý ngài thì kêu gọi tôi đến với Hỏa Ngục?!”
42. “Quý ngài kêu gọi tôi vô đức tin nơi Allah và tổ hợp thần linh cùng với Ngài điều mà tôi chẳng biết gì về nó trong lúc tôi kêu gọi quý ngài đến với Đấng Toàn Năng, Đấng Hằng Tha Thứ.”
43. “Chắc chắn thứ mà quý ngài kêu gọi tôi đến với nó không hề xứng đáng để cầu nguyện ở đời này và cả Đời Sau, trong khi tất cả chúng ta đều sẽ phải trở về trình diện Allah; quả thật những kẻ tội lỗi sẽ làm bạn với Hỏa Ngục.”
44. “Rồi đây, quý ngài sẽ nhớ lại những điều tôi nói (hôm nay). Tôi giao phó việc của mình cho Allah bởi quả thật Allah là Đấng Hằng Thấy đăm đăm tôi (của Ngài).”
45. Bởi thế, Allah cứu y (người có đức tin) khỏi những điều xấu xa mà chúng đã âm mưu (giết hại y); và sự trừng phạt tội tộ đã bao vây đăm thuộc hạ của Pha-ra-ông.
46. (Sau khi chết) chúng chắc chắn sẽ chạm trán với Hỏa Ngục sáng

chiều (nơi cõi mộ), và vào Ngày mà Giờ (Phục Sinh) được thiết lập, (Allah sẽ phán bảo các Thiên Thần): “Các ngươi hãy tống thuộc hạ của Pha-ra-ông vào chỗ trừng phạt khắc nghiệt nhất.”

47. (Ngươi - hồi Thiên Sứ, hãy nghĩ đến cảnh) khi chúng tranh cãi nhau trong Hỏa Ngục, những kẻ yếu thế nói với những kẻ (lãnh đạo) kiêu ngạo: “Quả thật, chúng tôi đã đi theo các người, vậy các người có thể giải tòa cho chúng tôi một phần của Hỏa Ngục không?”
48. Những kẻ (lãnh đạo) kiêu ngạo nói: “Toàn bộ chúng ta đều ở trong Hỏa Ngục cả (chẳng một ai có thể thoát được), bởi quả thật Allah đã phân xử (công bằng) giữa đám bầy tôi (của Ngài).”
49. Những kẻ (bị trừng phạt) trong Hỏa Ngục nói với các Thiên Thần (cai quản Hỏa Ngục): “Quý ngài làm ơn xin Thượng Đế của quý ngài giảm bớt hình phạt cho chúng tôi, một ngày thôi cũng được?”
50. (Các Thiên Thần cai quản Hỏa Ngục) bảo: “Chẳng lẽ các vị Thiên Sứ của các người đã không mang đến cho các người những bằng chứng rõ rệt sao?” Chúng nói: “Vâng, có!” (Các Thiên Thần cai quản Hỏa Ngục) bảo chúng: “Vậy các người hãy tự cầu xin.” Tuy nhiên, (vào Ngày hôm đó) lời cầu xin của những kẻ vô đức sẽ không bao giờ được chấp nhận.
51. TA (Allah) chắc chắn sẽ giúp các Sứ Giả của TA và những người có đức tin giành chiến thắng trên cuộc sống trần gian này cũng như vào Ngày mà các nhân chứng sẽ đứng ra làm chứng.
52. Ngày mà lời biện minh của những kẻ làm điều sai quấy sẽ không giúp ích được gì cho họ. Họ sẽ phải nhận lấy sự nguyên rủa và một chỗ ngụ tội tệt.
53. Quả thật, TA đã ban cho Musa nguồn chỉ đạo và đã để cho con cháu của Israel thừa hưởng Kinh Sách.
54. Nguồn chỉ đạo và sự nhắc nhở dành cho những người thông hiểu.

55. Cho nên, Người (Thiên Sứ) hãy kiên nhẫn, lời hứa của Allah chắc chắn là thật. Người hãy cầu xin Thượng Đế của Người tha thứ tội lỗi cho Người và Người hãy tán dương ca tụng Thượng Đế của Người sáng chiều.
56. Quả thật, những ai tranh cãi về các dấu hiệu của Allah một cách không có bằng chứng làm cơ sở mà chỉ muốn tự cao tự đại trong lòng mình thì chúng sẽ không bao giờ đạt được. Do đó, Người (Thiên Sứ) hãy xin Allah che chở bởi vì Ngài là Đáng Hềng Nghe, Đáng Hềng Thấy.
57. Việc tạo hóa các tầng trời và trái đất thực sự vĩ đại hơn việc tạo hóa loài người, nhưng đa số nhân loại không biết.
58. Kẻ mù và người sáng mắt không hề ngang bằng nhau; những người có đức tin và hành thiện với những kẻ làm điều xấu, tội lỗi cũng không ngang bằng nhau. Tuy nhiên, các người chẳng mấy lưu tâm!
59. Giờ Tận Thế chắc chắn sẽ đến, không có gì phải hoài nghi về điều đó, nhưng đa số nhân loại không có đức tin.
60. Thượng Đế của các người phán: “Các người hãy cầu nguyện TA, TA sẽ đáp lại các người. Riêng những kẻ tự cao tự đại không chịu thờ phượng TA, họ chắc chắn sẽ vào Hỏa Ngục một cách đáng khinh.”
61. Allah là Đáng đã tạo ra cho các người ban đêm để các người nghỉ ngơi và ban ngày để các người nhìn và quan sát. Quả thật, Allah có vô vàn thiên lộc cho loài người nhưng đa số nhân loại không biết tri ân.
62. Đó là Allah, Thượng Đế của các người. Ngài là Đáng Tạo Hóa vạn vật, không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Ngài. Vậy tại sao các người lánh xa (không thờ phượng) Ngài?
63. Những kẻ phủ nhận các dấu hiệu của Allah thường lánh xa Ngài như thế.

64. Allah là Đấng đã tạo cho các người trái đất làm nơi cư ngụ và bầu trời làm mái che; Ngài tạo hình thể của các người và làm cho hình thể của các người đẹp nhất (so với các sinh vật khác), và Ngài cung dưỡng các người bằng thực phẩm tốt lành. Đó là Allah, Thượng Đế của các người. Thật phúc thay Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật!
65. Ngài là Đấng Sống Mãi, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Bởi thế, hãy cầu nguyện Ngài, một lòng thờ phượng một mình Ngài. Alhamdulillah (xin tạ ơn, ca ngợi và tán dương Allah), Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.
66. Người (Thiên Sứ) hãy nói: “Allah cấm Ta thờ phượng những thần linh mà các người cầu nguyện ngoài Ngài sau khi Ta đã nhận được những bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của Ta và Ta được lệnh phải thần phục Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
67. Ngài là Đấng đã tạo hóa các người từ đất bụi, rồi từ giọt tinh dịch, rồi từ một hòn máu đặc, sau đó Ngài đưa các người ra (khỏi bụng mẹ của các người) thành những đứa bé, sau đó Ngài (làm cho các người phát triển) đến (tuổi) trưởng thành, và sau đó Ngài làm cho các người trở thành già yếu. Trong các người, có người chết sớm; và có người sống đến thời hạn qui định; (qua sự việc đó) mong rằng các người thông hiểu.
68. Ngài là Đấng làm cho sống và làm cho chết. Khi Ngài định một điều (hay vật) gì, Ngài chỉ cần phán “Hãy thành”, nó sẽ thành (tức thì theo đúng ý của Ngài).
69. Lẽ nào Người (Thiên Sứ) không nhận thấy những kẻ đã tranh cãi về các dấu hiệu của Allah xa lánh (Chân Lý) như thế nào ư?
70. Những kẻ đã phủ nhận Qur'an và những điều mà TA đã cử các Sứ Giả của TA mang đến. Rồi đây, chúng sẽ sớm biết (hậu quả của việc phủ nhận đó).
71. (Chúng sẽ biết hậu quả) khi những chiếc gông cùm được đóng

- vào cổ của chúng và những sợi dây xích (xiềng chân của chúng), chúng sẽ bị lôi đi.
72. (Chúng sẽ bị lôi đi) vào trong dòng nước cực sôi; rồi vào trong Lửa (cháy bùng), nơi mà chúng sẽ bị thiêu đốt.
73. Rồi có lời bảo chúng: “Đâu rồi những thần linh mà các ngươi đã thờ phượng
74. Ngoài Allah?” Chúng nói: “Họ đã bỏ chúng tôi đi mất dạng. Không, trước đây chúng tôi đã không cầu nguyện và tôn thờ ai xứng đáng cả.” Allah làm cho những kẻ vô đức tin lầm lạc như thế đó.
75. (Rồi có lời bảo chúng): “(Sự trừng phạt) đó là bởi vì các ngươi đã hạ hê với những điều không chân lý và bởi vì các ngươi đã cư xử xấu xược trên trái đất.”
76. “Các ngươi hãy bước vào các cánh cổng của Hỏa Ngục để sống mãi mãi trong đó. Thật tội tệ cho chỗ ngụ của những kẻ tự cao tự đại.”
77. Vì vậy, Ngươi hãy kiên nhẫn (hỡi Thiên Sứ) bởi lời hứa của Allah chắc chắn là thật. Và cho dù TA cho Ngươi thấy một số điều mà TA đã hứa với chúng hoặc TA bắt hồn Ngươi thì chúng vẫn phải trở về trình diện TA.
78. Quả thật, TA đã cử các Sứ Giả đến với nhân loại trước Ngươi (hỡi Thiên Sứ). Trong số đó có người TA đã kể cho Ngươi câu chuyện của Họ và có người TA đã không kể cho Ngươi. Bất kỳ Sứ Giả nào mang một dấu hiệu (hay một câu Kinh) đến cũng đều phải có sự cho phép của Allah. Vì vậy, khi mệnh lệnh của Allah đã được ban hành, sự việc sẽ được quyết định đúng với chân lý, và những kẻ đi theo điều ngụy tạo lúc đó sẽ mất (tất cả).
79. Allah là Đấng đã tạo ra cho các ngươi các loài gia súc, một số các ngươi dùng để cưỡi và một số các ngươi dùng để ăn thịt.
80. Và nơi (các loài gia súc đó) các ngươi còn được một số lợi ích khác nữa. Và nhờ chúng các ngươi có thể đạt được điều mong

muốn trong lòng của các người. Và các người được chuyên chở trên lưng của chúng và trên (các) con tàu.

81. Ngài cho các người thấy các dấu hiệu của Ngài, vậy đâu là các dấu hiệu của Allah mà các người chối bỏ?
82. Lẽ nào chúng đã không đi chu du khắp nơi trên trái đất để quan sát kết cuộc của những kẻ trước chúng như thế nào? Các thế hệ trước chúng đông hơn và mạnh hơn chúng và những chứng tích của họ vẫn hãy còn trên trái đất. Nhưng những gì mà họ đã làm ra (từ sức mạnh cũng như số lượng đông của họ) chẳng giúp ích gì được cho họ cả.
83. Bởi lẽ khi những Sứ Giả của họ đến gặp họ với những bằng chứng rõ ràng thì họ lại chỉ biết hờ hê với kiến thức (và tài năng) mà họ có được. Cho nên, (sự trừng phạt) đã vây hãm họ bởi những điều mà họ thường chế giễu.
84. Khi họ nhìn thấy sự trừng phạt của TA thì họ mới nói: “Bây tôi đã có đức tin nơi Allah, Đấng Duy Nhất, và bây tôi phủ nhận toàn bộ các thần linh mà bây tôi đã tỏ hợm với Ngài.”
85. Tuy nhiên, đức tin của họ vào lúc họ nhìn thấy sự trừng phạt của TA chẳng thể giúp ích được gì cho họ. (Đó là) đường lối của Allah (trong việc) đối xử với đám bây tôi (vô đức tin và bất tuân) của Ngài. (Cho nên), những kẻ vô đức tin cuối cùng sẽ thất bại và thua thiệt.

41 - Fussilat^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ha. Mim⁽¹⁾.
2. (Qur'an này) được ban xuống từ Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung.
3. (Nó) là một Kinh Sách với các câu được giải thích chi tiết. (Nó) là Kinh Qur'an bằng tiếng Ả-rập dành cho những người hiểu biết.
4. (Nó) là nguồn tin mừng và là lời cảnh báo. Tuy nhiên, đa số bọn họ quay mặt ngoảnh đi nên không nghe được (sự chỉ đạo và hướng dẫn).
5. Họ bảo: “Trái tim của bọn ta đã được bao kín (không tiếp nhận) những điều Ngươi (Thiên Sứ) kêu gọi bọn ta, tai của bọn ta bị điếc và giữa bọn ta và Ngươi có một bức màn ngăn cách. Vì vậy, Ngươi hãy làm (theo đường lối của Ngươi) còn bọn ta (làm theo đường lối của bọn ta).”
6. Ngươi (Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Quả thật, Ta chỉ là một người phạm như các ngươi, tuy nhiên, Ta được mặc khải cho biết rằng Thượng Đế của các ngươi chỉ là một Thượng Đế duy nhất. Vì vậy, các ngươi hãy theo con đường ngay chính dẫn đến Ngài và các ngươi hãy xin Ngài tha thứ. Thật khốn thay cho những kẻ thờ đa thần.”
7. (Đó là) những kẻ không xuất Zakah và vô đức tin nơi cõi Đời Sau.
8. Quả thật, những người có đức tin và hành thiện chắc chắn sẽ được ban thưởng một phần thưởng vô tận (Thiên Đàng).
9. Ngươi (Thiên Sứ) hãy nói với họ: “Lẽ nào các người phủ nhận Đấng đã tạo hóa trái đất trong hai ngày và lẽ nào các người lại

(*) Fussilat (Được Giải Thích Chi Tiết).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

dựng lên cùng với Ngài những thần linh ngang vai trong khi Ngài là Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật ư?”

10. Ngài đã đặt trên bề mặt của trái đất những quả núi vững chắc, Ngài đã ban phúc cho trái đất và phân định lương thực cho dân cư của nó trong bốn ngày, đồng đều cho những người đòi hỏi.
11. Sau đó, Ngài hướng về bầu trời (lúc đó) chỉ là một lớp khí, Ngài phán bảo nó và trái đất: “Hai người hãy đến (thành theo lệnh), thuận hay không thuận?” Cả hai cùng thưa: “Bây tôi xin thuận đến (thành theo lệnh Ngài).”
12. Rồi Ngài đã hoàn tất việc tạo hóa bảy tầng trời trong hai ngày (thứ năm và thứ sáu) và Ngài mặc khải cho mỗi tầng trời công việc của riêng nó. Và TA đã trang hoàng tầng trời hạ giới với những chiếc đèn (là các vì sao) và (TA đã cử các Thiên Thần) canh giữ nó. Đó là sự an bài và định đoạt của Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri.
13. Nếu chúng ngoảnh đi thì Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với chúng): “Ta cảnh báo các người về tia sét giống như tia sét đã đánh dân ‘Ad và dân Thamud.’”
14. (Điều đó xảy ra) khi các Sứ Giả (của Allah) đã đến với chúng từ phía trước lẫn phía sau, (nói): “Các người hãy thờ phượng một mình Allah thôi.” Chúng bảo: “Nếu Thượng Đế của bọn ta thực sự muốn thì chắc chắn Ngài đã cử các Thiên Thần xuống (làm Sứ Giả). Vì vậy, bọn ta không tin nơi điều các người mang đến.”
15. Đối với ‘Ad (đám dân của Hud), chúng đã ngạo mạn trên trái đất một cách không chính đáng. Chúng nói: “Ai mạnh hơn bọn ta?” Lẽ nào chúng không nhận thấy Allah, Đấng đã tạo hóa chúng, mạnh hơn chúng hay sao? Quả thật, chúng đã thường gạt đi các dấu hiệu của TA.
16. Cho nên, TA đã gửi đến chúng một trận gió gào thét (cuồng phong) suốt những ngày bất hạnh để TA cho chúng nếm lấy hình phạt trong sự ô nhục trên cuộc sống trần gian; tuy nhiên, sự trừng phạt ở cõi Đời Sau còn nhục nhã hơn; và chúng sẽ không được ai cứu giúp.

17. Còn đối với Thamud (đám dân của Saleh). TA đã hướng dẫn chúng nhưng chúng thích sự mù quáng (lầm lạc) hơn sự hướng dẫn. Vì vậy, tia sét của hình phạt ô nhục đã đánh chúng bởi những tội lỗi mà chúng đã làm.
18. Và TA đã cứu những người có đức tin và kính sợ (TA).
19. Vào Ngày mà những kẻ thù của Allah sẽ được tập trung dẫn đến Hỏa Ngục; chúng sẽ được tập hợp thành từng hàng.
20. Mãi cho đến khi chúng đến (Hỏa Ngục) thì tai, mắt và da của chúng sẽ làm chúng chống lại chúng về những tội lỗi mà chúng đã làm.
21. Chúng sẽ nói với các lớp da của chúng: “Tại sao các ngươi làm chúng chống lại bọn ta?” Các lớp da trả lời: “Allah làm cho chúng tôi biết nói giống như Ngài làm cho mọi vật biết nói; và Ngài đã tạo ra các người lần đầu và các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.”
22. “Các người đã không chịu che đậy bản thân mình để khỏi bị tai, mắt và da của các người khiến chúng làm chúng chống lại các người, mà ngược lại, các người đã nghĩ rằng Allah không biết nhiều về những điều các người làm.”
23. “Đó là ý nghĩ mà các người đã nghĩ về Thượng Đế của các người, nó đã hủy hoại các người. Cho nên, các người đã trở thành những kẻ thua thiệt và thất bại.”
24. Nhưng cho dù chúng có kiên nhẫn chịu đựng thì Hỏa Ngục vẫn là nơi cư trú của chúng; và nếu chúng có xin được giảm nhẹ (hình phạt) thì chúng cũng sẽ không thuộc những người được giảm nhẹ.
25. Và TA đã chỉ định cho chúng những người bạn đồng hành (những tên Shaytan). Những người bạn đồng hành này của chúng làm cho chúng thích thú với những tội lỗi đang trước chúng và những sai trái đang sau chúng. Và lời (hứa trừng phạt) đã có hiệu lực với các cộng đồng trước chúng từ loài Jinn và loài người. Thật vậy, (những cộng đồng trước chúng) đều là những kẻ thua thiệt và thất bại.

26. Những kẻ vô đức tin khuyên bảo nhau rằng “Mọi người đừng thèm nghe Qur’an này, hãy nói chuyện ồn ào và gây náo động (khi Nó được xướng lên), như thế có lẽ các ngươi sẽ nắm ưu thế (trong việc ngăn Muhammad xướng Nó và kêu gọi đến với Nó).”
27. Nhưng TA chắc chắn sẽ khiến những kẻ vô đức tin ném lảy sự trừng phạt khắc nghiệt và TA chắc chắn sẽ đền bù điều tội tệ nhất cho chúng bởi những gì mà chúng đã làm.
28. Đó là sự đền bù xứng đáng dành cho những kẻ thù của Allah. Hỏa Ngục, đối với chúng, sẽ là ngôi nhà vĩnh cửu, nó như là một sự bù đắp cho việc chúng đã chối bỏ các Lời Mặc Khải của TA.
29. Những kẻ vô đức tin sẽ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài cho bầy tôi thấy những kẻ đã dắt bầy tôi lầm lạc từ loài Jinn và loài người để bầy tôi chà đạp chúng dưới bàn chân của bầy tôi khiến chúng thành những kẻ thấp hèn nhất.”
30. Quả thật, những ai đã nói “Thượng Đế của chúng tôi là Allah” và sau đó vẫn đi đúng hướng, các Thiên Thần sẽ xuống động viên họ (lúc hấp hối): “Đừng sợ hãi và đừng đau buồn, các ngươi hãy vui lên với tin mừng về Thiên Đàng mà các ngươi đã được hứa!”
31. “Chúng tôi là đồng minh của các ngươi trên cuộc sống trần gian này và ở cõi Đời Sau. Rồi đây (trong Thiên Đàng) các ngươi sẽ có được bất cứ thứ gì mà bản thân các ngươi ước muốn và các ngươi sẽ có được bất cứ thứ gì các ngươi yêu cầu.”
32. “Một sự khoan đãi từ Đấng Tha Thứ, Đấng Thương Xót.”
33. Còn ai có lời nói tốt đẹp hơn người đã kêu gọi đến với Allah, hành thiện và nói “Tôi là một người Muslim.”
34. Điều tốt và điều xấu không ngang bằng nhau. Hãy dùng điều tốt đẩy lùi điều xấu; (nếu người làm được như thế thì chắc chắn có một ngày), kẻ mang lòng thù hận Người (Thiên Sứ) sẽ trở thành người bạn thân thiết của Người thôi.
35. Tuy nhiên, không ai được phú cho cái đó ngoại trừ những người thực sự kiên nhẫn và không ai được phú cho cái đó ngoại trừ những người có phần phước lớn.

36. Nếu có một đề nghị từ Shaytan xúi Ngươi (hỡi Thiên Sứ - làm chuyện xấu và tội lỗi) thì Ngươi hãy cầu xin Allah che chở bởi vì Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
37. Ban đêm và ban ngày, mặt trời và mặt trăng là các dấu hiệu (chứng minh quyền năng vĩ đại của Allah). Các ngươi chớ đừng quỳ lạy mặt trời hay mặt trăng mà hãy quỳ lạy Allah, Đấng đã tạo ra chúng nếu các ngươi thực sự thờ phượng Ngài.
38. Nhưng nếu chúng tự cao tự đại (không chịu quỳ lạy Allah) thì các Thiên Thần ở nơi Thượng Đế của Ngươi (Thiên Sứ) vẫn tán dương và ca tụng Ngài cả đêm lẫn ngày và họ không bao giờ chán ngán hay mệt.
39. Trong các dấu hiệu (chứng minh quyền năng) của Ngài là Ngươi (Thiên Sứ) sẽ thấy đất đai khô nứt nhưng khi TA ban nước (mưa) xuống thì nó cựa mình sống lại và mọc ra (cây cối và thảo mộc). Thật vậy, Đấng đã làm cho nó sống lại chắc chắn sẽ làm cho người chết sống lại (vào Ngày Phục Sinh). Quả thật, Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.
40. Quả thật, những kẻ đã chế giễu và bóp méo các Lời Mặc Khải của TA chắc chắn sẽ không trốn khỏi được TA. Vậy, kẻ bị ném vào Hỏa Ngục tốt hơn hay người an toàn vào Ngày Phán Xét tốt hơn? Các ngươi cứ làm những điều các ngươi muốn bởi lẽ (Allah) luôn thấy rõ những gì các ngươi làm.
41. Quả thật, những kẻ phủ nhận Lời Nhắc Nhở (Qur'an) khi Nó đến với chúng (thì chắc chắn sẽ bị trừng phạt vào Ngày Phán Xét). Quả thật, (Qur'an) là một Kinh Sách rất đổi quyền năng (dưới sự bảo vệ của Allah).
42. Không một điều ngụy tạo nào có thể xâm nhập vào Nó dù từ đằng trước hay đằng sau. Bởi vì Nó do Đấng Chí Minh, Đấng Đáng Ca tụng ban xuống.
43. Những điều chúng nói cho Ngươi (Thiên Sứ) chẳng khác với điều đã được nói cho các Sứ Giả trước Ngươi. Quả thật, Thượng

Đế của Ngươi là Đấng nắm quyền tha thứ và là Đấng sở hữu sự trừng phạt đau đớn.

44. Nếu TA đã ban Qur'an xuống bằng một thứ tiếng không phải tiếng Ả-rập thì chắc chắn chúng đã nói: “Tại sao các câu kinh của Nó không được giải thích chi tiết (bằng tiếng nói của bọn ta chứ)?” Lẽ nào (Qur'an) bằng ngôn ngữ không phải tiếng Ả-rập còn (Sứ Giả truyền đạt Nó) lại là người Ả-rập ư? Ngươi (Thiên Sứ) hãy nói với chúng: “(Qur'an) là một nguồn chỉ đạo và là một phương thuốc chữa lành bệnh cho những ai có đức tin. Còn những kẻ vô đức tin, tai của chúng bị điếc và Qur'an là một sự mù lòa đối với chúng. Chúng giống như những kẻ được gọi từ một nơi rất xa xôi (nên chúng chẳng nghe được tiếng của người gọi).
45. Quả thật, TA đã ban cho Musa Kinh Sách, nhưng đã có những tranh cãi và bất đồng trong đó. Nếu không vì một lời phán của Thượng Đế của Ngươi (Thiên Sứ) đã được phán ra từ trước thì sự việc tranh cãi và bất đồng giữa chúng đã được giải quyết xong xuôi. Thật vậy, những kẻ vô đức tin vẫn cứ hoài nghi về (Qur'an).
46. Người nào làm điều thiện thì được phúc cho bản thân mình, còn người nào làm điều xấu thì sẽ gặp điều xấu (tương ứng). Quả thật, Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ) không bao giờ bất công với người bề tôi (của Ngài).
47. Kiến thức về Giờ Tận Thế chỉ thuộc một mình (Allah). Không một trái cây nào lú ra khỏi vỏ của nó cũng như không một người phụ nữ nào mang thai và hạ sinh mà Ngài lại không biết. Vào Ngày mà Ngài sẽ gọi chúng đến hỏi: “Đâu rồi những thần linh mà các ngươi cho là những đối tác của TA?” Chúng sẽ nói: “Bây tôi xin bảo đảm với Ngài không một ai trong bầy tôi làm chúng (cho điều đó).”
48. Những thần linh mà chúng đã từng van vái trước kia đã bỏ chúng mất dạng và chúng sẽ thấy mình chắc chắn không thể thoát (khỏi sự trừng phạt của Allah).

49. Con người thường không chán ngán và mệt mỏi trong việc cầu nguyện điều tốt lành nhưng nếu gặp điều xấu (tai họa) thì lại buông xuôi, tuyệt vọng.
50. Nếu TA cho y ném trái lòng thương xót từ TA sau một nghịch cảnh mà y gặp phải, chắc chắn y sẽ nói (một cách tự cao tự đại): “Đây là phần của tôi (tôi đáng được thế), và tôi nghĩ sẽ chẳng có Giờ Tận Thế nào cả; nếu tôi thực sự có được đưa về trình diện Thượng Đế của tôi đi chẳng nữa thì chắc chắn tôi cũng sẽ có được vô vàn cái tốt đẹp nơi Ngài mà thôi.” Chắc chắn TA sẽ cho những kẻ vô đức tin biết về những gì mà chúng đã làm và chắc chắn TA sẽ cho chúng ném lấy sự trừng phạt khủng khiếp.
51. Khi TA (Allah) ban ân huệ cho con người thì y quay lưng và xa cách (TA) còn khi gặp hoạn nạn thì y lại khẩn cầu (TA) tha thiết.
52. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với (những kẻ đa thần này): “Các người có suy xét chẳng nếu Qur’an thật sự do Allah ban xuống rồi các người phủ nhận Nó thì ai sẽ là người làm lạc hơn kẻ chống đối Nó từ xa?”
53. TA (Allah) sẽ cho chúng thấy các dấu hiệu của TA ở các chân trời và ngay trên bản thân của chúng cho đến khi chúng thấy rõ ràng đó là sự thật. Lẽ nào Thượng Đế của Người (Thiên Sứ) không đủ là Nhân Chứng cho tất cả mọi việc ư?
54. Lẽ nào chúng vẫn hoài nghi về cuộc gặp gỡ với Thượng Đế của chúng? Chẳng phải Ngài luôn bao quát hết tất cả mọi thứ đó sao?!

42 - Ash-Shura^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ha. Mim⁽¹⁾.
2. Ai-n. Si-n. Qa-f.
3. Như thế đó, (Allah) đã mặc khải cho Ngươi và cho các vị (Sứ Giả) trước Ngươi. Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Chí Minh.
4. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trên trái đất đều là của Ngài. Ngài là Đấng Tối Cao, Đấng Vĩ Đại.
5. (Bởi sự vĩ đại và tối cao của Allah), các tầng trời gần như vỡ ra từ bên trên chúng, các Thiên Thần tán dương Thượng Đế của họ, và họ cầu xin (Allah) tha thứ cho những ai trên trái đất. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung.
6. Những kẻ nhận những ai khác ngoài (Allah) làm những vị bảo hộ (nên biết) Allah là Đấng Trông Chờ họ; và Ngươi (hỡi Thiên Sứ) không phải là người chịu trách nhiệm cho (các việc làm) của họ.
7. Như thế đó, TA đã mặc khải cho Ngươi (hỡi Thiên Sứ) Kinh Qur'an bằng tiếng Ả-rập để Ngươi dùng cảnh báo thị trấn mệ (Makkah) và những ai ở xung quanh nó; và để Ngươi cảnh báo về Ngày Triệu Tập, ngày mà không có gì phải hoài nghi (về sự xảy ra của nó). (Vào Ngày đó), một nhóm sẽ vào Thiên Đàng và một nhóm sẽ vào Hỏa Ngục.
8. Nếu muốn, Allah thừa sức làm cho họ thành một cộng đồng duy nhất, tuy nhiên, Ngài muốn thu nhận ai vào lòng thương xót của

(*) Ash-Shura (Tham Khảo).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

Ngài (Thiên Đàng) là tùy ý Ngài. Những kẻ làm điều sai quấy sẽ không có ai che chở cũng như sẽ không có ai cứu giúp.

9. (Những kẻ đa thần) đã nhận những ai khác ngoài (Allah) làm người bảo hộ trong khi Allah mới thực sự là Đấng Bảo Hộ, Ngài làm cho người chết sống lại và Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.
10. Bất cứ điều gì các ngươi tranh chấp đều được trình lên cho Allah quyết định. (Hỡi Thiên Sứ, Ngươi hãy nói): “Đó là Allah, Thượng Đế của Ta, với Ngài Ta phó thác và với Ngài Ta quay về sám hối.”
11. (Allah là) Đấng tạo hóa các tầng trời và trái đất. Từ bản thân các ngươi, Ngài tạo ra những người vợ cho các ngươi; và từ các loại gia súc, Ngài tạo ra nhiều con cái. Bằng cách đó, Ngài làm cho các ngươi trở nên đông đúc. Không có cái gì giống Ngài. Và Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
12. Mọi chìa khóa (kho tài nguyên) của các tầng trời và trái đất đều là của Ngài. Ngài muốn mở rộng hoặc thu hẹp bổng lộc cho ai là tùy ý Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Biết tất cả mọi thứ.
13. Ngài đã ban hành cho các ngươi tôn giáo (Islam) mà Ngài đã truyền xuống cho Nuh. Và những gì TA đã mặc khải cho Ngươi (hỡi Thiên Sứ) cũng chính là những gì TA đã truyền cho Ibrahim, cho Musa và cho Ysa, (đó là): “Các ngươi hãy thiết lập tôn giáo và chớ phân chia thành giáo phái trong đó”. Thật khó khăn cho những người thờ đa thần chấp nhận điều Ngươi mời gọi họ. Allah muốn chọn người nào hướng về Ngài là tùy ý Ngài và Ngài hướng dẫn về với Ngài người nào biết quay về sám hối (với Ngài).
14. Từ sau khi tiếp thu được nguồn kiến thức (tôn giáo), do sự thù hận nên họ đã chia rẽ nhau. Nếu không vì một lời phán từ Thượng Đế của Ngươi tuyên bố (hoãn hình phạt) cho đến một thời hạn ấn định thì sự việc giữa họ đã được giải quyết. Và thực sự, những kẻ được trao quyền thừa kế Kinh Sách sau họ vẫn còn hoài nghi (về Qur'an).

15. Vì vậy, Người hãy mời gọi (nhân loại đến với Islam); Người hãy đứng vững như đã được lệnh; Người chớ đi theo xu hướng của họ; và Người hãy nói (với họ): “Ta tin nơi những điều mà Allah đã ban xuống trong Kinh Sách và Ta được lệnh phải thực thi công lý giữa các người. Allah là Thượng Đế của Ta và là Thượng Đế của các người. Ta chịu trách nhiệm cho việc làm của Ta và các người chịu trách nhiệm cho việc làm của các người, giữa chúng ta không còn gì phải tranh luận nữa. (Rồi đây) Allah sẽ triệu tập tất cả chúng ta lại và chúng ta phải quay trở về với Ngài (để chịu sự xét xử).”
16. Những kẻ tranh luận về (tôn giáo của) Allah sau khi nó đã được công nhận thì việc tranh luận của họ không có giá trị ở nơi Thượng Đế của họ. (Rồi đây) họ sẽ đón nhận cơn thịnh nộ (của Allah) và sự trừng phạt khủng khiếp.
17. Allah là Đấng đã ban Kinh (Qur'an) xuống bằng sự thật (không có gì phải hoài nghi) và (Ngài đã ban xuống) nền công lý. Và điều gì khiến cho Người nhận biết có lẽ Giờ Tận Thế sắp gần kề?
18. Những kẻ không tin Giờ Tận Thế thường giục nó mau đến còn những người có đức tin thì sợ (thời khắc đó) bởi vì họ biết đó là sự thật. Quả thật, những kẻ tranh cãi về Giờ Tận Thế chắc chắn đi lạc rất xa.
19. Allah nhân từ đối với đám bầy tôi của Ngài. Ngài muốn ban bổng lộc cho người nào là tùy ý Ngài. Ngài là Đấng Toàn Lực, Đấng Toàn Năng.
20. Người nào muốn mảnh đất trồng để canh tác (cho cuộc sống) ở Đồi Sau, TA sẽ gia tăng mảnh đất trồng để y canh tác; còn ai muốn mảnh đất trồng để canh tác (cho cuộc sống) trần tục, TA sẽ ban nó cho y nhưng ở Đồi Sau y sẽ chẳng có một phần (tốt đẹp) nào.
21. Hoặc phải chăng (những kẻ thờ đa thần này) có những thần linh đã thiết lập cho chúng một tôn giáo mà Allah không đồng ý?! Nếu không vì một lời phán đã được tuyên bố thì sự việc giữa họ

đã được giải quyết. Quả thật, những kẻ làm điều sai quấy sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn.

22. Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ thấy những kẻ làm điều sai quấy lo sợ về những điều mà họ đã phạm và chắc chắn (sự trừng phạt) sẽ xảy đến với họ. Riêng những người có đức tin và hành thiện, họ sẽ ở trong các Ngôi Vườn Thiên Đàng, họ sẽ có được những thứ mà họ mong ước nơi Thượng Đế của họ; đó là hồng phúc to lớn.
23. Đó là điều mà Allah báo tin mừng cho đám bầy tôi của Ngài, những người mà họ có đức tin và hành thiện. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói (với họ): “Ta không đòi các người phần công lao về việc truyền đạt chân lý cho các người mà Ta chỉ mong sự thiện chí thông qua quan hệ họ hàng.” Người nào làm một điều tốt, TA sẽ tặng thêm cho y cái tốt trong đó. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Tha Thứ, Hằng Tri Ân.
24. (Những kẻ thờ đa thần) nói (về Muhammad): “Y đã đặt điều nói dối cho Allah.” Nhưng nếu Allah muốn, Ngài có thể niêm kín trái tim của Người lại (hỡi Thiên Sứ). Và Allah loại bỏ điều giả dối và thiết lập sự thật bằng lời phán của Ngài. Quả thật, Ngài biết rõ mọi điều thầm kín trong lòng (của mỗi con người).
25. Ngài là Đấng chấp nhận sự sám hối của đám bầy tôi của Ngài, Ngài xá xóa cho những hành vi xấu và Ngài biết rõ những gì các người làm.
26. Ngài đáp lại lời nguyện cầu của những người có đức tin và hành thiện và Ngài gia tăng cho họ từ hồng phúc của Ngài. Trái lại, những kẻ vô đức tin sẽ phải chịu sự trừng phạt khủng khiếp.
27. Nếu Allah ban bổng lộc dồi dào cho đám bầy tôi của Ngài (quá mức), chắc chắn họ sẽ hành động xác xược trên trái đất. Tuy nhiên, Ngài ban nó xuống theo định lượng mà Ngài muốn (một cách hợp lý). Quả thật, Ngài là Đấng Thông Toàn, Đấng Nhìn Thấy (tất cả mọi sự việc).
28. Ngài là Đấng ban mưa xuống (cho đám bầy tôi của Ngài) sau khi họ đã tuyệt vọng và Ngài trải rộng lòng thương xót của Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Bảo Hộ, Đấng đáng được ca ngợi và tán dương.

29. Trong các dấu hiệu của Ngài là việc tạo hóa các tầng trời, trái đất và tất cả sinh vật mà Ngài phân tán trong trời đất. Quả thật, Ngài thừa khả năng tập trung tất cả chúng lại bất cứ khi nào Ngài muốn.
30. Bất cứ tai họa nào xảy đến với các người (hồi nhân loại) là do bàn tay của các người đã gây ra, tuy nhiên, Ngài xị xóa (cho các người) rất nhiều.
31. Các người không thể trốn thoát khỏi (Thượng Đế của các người nếu Ngài muốn trừng phạt các người) trên trái đất. Ngoài Allah, các người sẽ không có được một đấng bảo vệ hay một vị cứu tinh nào.
32. Trong các dấu hiệu của Ngài là những con thuyền (buồm) lênh đênh trên biển giống như những quả núi.
33. Nếu muốn, Ngài sẽ làm cho gió ngưng lại, (lúc đó) họ sẽ bất động trên mặt biển. Quả thật, trong sự việc đó là các dấu hiệu cho bất cứ ai có lòng kiên nhẫn và tri ân.
34. Hoặc Ngài có thể tiêu diệt các con thuyền (đó) vì điều (tội lỗi) mà họ (những người trên các con thuyền) đã làm, tuy nhiên, Ngài xị xóa cho họ rất nhiều.
35. Những kẻ thường tranh luận về các Lời Mặc Khải của TA nên biết là họ sẽ không có chốn dung thân.
36. Do đó, bất cứ thứ gì mà các người (hồi nhân loại) được ban cấp thì đó chỉ là sự tận hưởng (tạm bợ) của đời sống trần tục; còn những gì ở nơi Allah mới là những thứ tốt hơn và lâu dài hơn cho những ai có đức tin và phó thác cho Thượng Đế của họ.
37. Và những ai tránh xa các đại tội cũng như những hành động vô đạo đức (không đứng đắn), và khi nóng giận thì họ biết kiềm chế (con giận và sẵn sàng) tha thứ.
38. Và những ai đáp lại lời gọi của Thượng Đế của họ, chu đáo dâng lễ nguyện Salah, vụ việc của họ được quyết định bằng cách tham khảo ý kiến giữa họ, và họ thường chỉ dùng (cho con đường chính nghĩa của TA) những bổng lộc mà TA đã ban cấp cho họ.

39. Và những ai khi bị áp bức một cách bất công thì họ biết giúp đỡ nhau tự vệ.
40. Đáp trả hành động xấu bằng hành động xấu tương tự. Tuy nhiên, người nào lượng thứ bỏ qua và làm hòa thì phần thưởng của y ở nơi Allah. Quả thật, Ngài không yêu thương những kẻ làm điều sai quấy.
41. Người nào đã tự vệ sau khi bị áp bức thì sẽ không có lý do nào để khiển trách họ (bởi họ chỉ giành lấy lẽ phải của họ).
42. Lý do khiển trách chỉ đối với những kẻ bất công với người khác và bạo ngược trên trái đất một cách vô cớ. Chúng là những kẻ sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn.
43. Người nào kiên nhẫn chịu đựng và tha thứ thì đó là một quyết tâm cao (đáng được khen ngợi).
44. Người nào mà Allah làm cho lạc lối thì sẽ không có ai che chở ngoài Ngài. Người (hỡi Thiên Sứ) sẽ thấy những kẻ làm điều sai quấy khi chúng nhìn thấy hình phạt, nói rằng “Còn có con đường nào để trở về (thế giới trần gian) chăng?”
45. Và Người sẽ thấy chúng bị đưa đến (Hỏa Ngục) với bộ dạng khúm núm một cách hèn hạ và với cái nhìn lấm lét sợ hãi. Những người có đức tin sẽ nói: “Thật vậy, những người thua cuộc là những kẻ đã đánh mất chính họ và gia đình vào Ngày Phán Xét. Quả thật, những kẻ làm điều sai quấy sẽ bị trừng phạt mãi mãi.”
46. Ngoài Allah, chúng sẽ không có vị bảo hộ nào giúp đỡ chúng cả. Và người nào mà Allah làm cho lạc lối thì sẽ không có con đường nào (dẫn đến chân lý).
47. (Hỡi nhân loại!) Các người hãy đáp lại lời gọi của Thượng Đế của các người trước khi xảy ra Ngày mà Nó không bao giờ hồi lại vì Allah (đã ra lệnh). Vào Ngày đó, các người sẽ không có chỗ lánh nạn cũng không có lý do để chạy tội.
48. Nếu họ ngoảnh đi thì (Người - hỡi Thiên Sứ, hãy biết rằng) TA đã không cử Người đến để trông chừng (việc làm) của họ.

Nhiệm vụ của Người chỉ là truyền đạt (thông điệp của TA) mà thôi. Quả thật, khi TA cho con người nếm trải lòng thương xót của TA thì y vui mừng; nhưng nếu gặp phải điều xấu do bàn tay của y đã gây ra trước đó thì lúc đó con người thường vô ơn.

49. Quyền thống trị các tầng trời và trái đất thuộc về một mình Allah. Ngài tạo hóa bất cứ thứ gì Ngài muốn. Ngài muốn ban con gái cho ai là tùy ý Ngài và ban con trai cho ai cũng tùy ý Ngài.
50. Hoặc Ngài (muốn) ban cả hai, trai và gái (cho ai là tùy ý Ngài), và làm cho ai đó hiếm muộn cũng tùy ý Ngài (không ai có quyền can thiệp). Quả thật, Ngài là Đấng Toàn Tri, Đấng Toàn Năng.
51. Người phạm không phù hợp để Allah nói chuyện trực tiếp với y ngoại trừ bằng cách mặc khải hoặc từ sau một bức màn (vô hình) hoặc cử phái một Sứ Giả (Thiên Thần) truyền đạt lại điều Ngài muốn (cho vị sứ giả người phạm) theo phép của Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Tối Cao, Đấng Chí Minh.
52. Như thế đó, TA đã mặc khải cho Người (hỡi Thiên Sứ) Ruh (Qur'an) từ Mệnh Lệnh của TA. Trước đây, Người không hề biết Kinh Sách cũng như đức tin Iman là gì. Nhưng TA đã ban (Qur'an) xuống làm nguồn ánh sáng để TA hướng dẫn người nào TA muốn trong số đám bè tôi của TA. Quả thật, Người đích thực là người hướng dẫn (nhân loại) đến con đường ngay chính.
53. (Đó là) con đường của Allah, Đấng mà tất cả vạn vật trong các tầng trời và tất cả vạn vật trên trái đất đều thuộc về Ngài. Tất cả mọi việc đều trở về với Allah (để Ngài định đoạt).

43 - Az-Zukhruf^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ha. Mim⁽¹⁾.
2. Thờ bởi Kinh (Qur'an) quang minh.
3. Quả thật, TA đã làm cho Nó thành một quyển Kinh để xướng đọc bằng tiếng Ả-rập, mong rằng các người có thể hiểu.
4. Quả thật, (Qur'an này) nguyên nằm trong Tập Kinh Mẹ (Lawhu Al-Mahfuzh) ở nơi TA, rất cao thâm, uyên bác.
5. Lẽ nào TA phải lấy lại Lời Nhắc Nhở (Qur'an) khỏi các người bởi vì các người là đám người tội lỗi quá độ?! (TA không làm thế vì lòng nhân từ của TA dành cho các người đòi hỏi điều ngược lại).
6. TA đã cử phái biết bao Nabi cho những cộng đồng thời trước!
7. Tuy nhiên, không một Nabi nào đến với họ mà lại không bị họ nhạo báng, giễu cợt.
8. Vì vậy, TA đã tiêu diệt những kẻ mạnh nhất trong bọn họ; và hình ảnh của người xưa đã đi vào dĩ vãng.
9. Nếu Người (Thiên Sứ) hỏi (những kẻ thờ đa thần) “Ai đã tạo ra các tầng trời và trái đất?” thì chắc chắn chúng sẽ nói: “Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri đã tạo ra.”
10. (Allah là) Đấng đã làm trái đất như một chiếc giường ngủ cho các người và đã làm ra trên nó những con đường cho các người để đưa các người đi đến (điểm cần đến).
11. (Ngài là) Đấng đã ban nước mưa từ trên trời xuống theo định lượng. TA (Allah) dùng (nước mưa) làm sống lại mảnh đất đã

(*) Az-Zukhruf (Đò Trang Trí Bằng Vàng).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

chết (khô cằn, nứt nẻ). (Rồi đây) các người sẽ được dựng sống lại giống như thế.

12. (Ngài là) Đấng đã tạo tất cả mọi vật thành từng cặp (đực cái, trống mái, âm dương) và (Ngài là Đấng) đã tạo cho các người những con tàu và các loại gia súc để các người cưỡi (và chuyên chở đồ đạc).
13. (Những con tàu, các loại gia súc, Ngài tạo chúng cho các người) để các người có thể ngồi vững trên lưng của chúng và sau đó các người nhớ đến hồng phúc của Thượng Đế của các người và nói: “Quang vinh thay Đấng đã chế ngự (phương tiện) này cho bầy tôi, bởi quả thật bầy tôi không đủ khả năng chế ngự nó.”
14. “Và bầy tôi chắc chắn sẽ trở về trình diện Thượng Đế của bầy tôi!”
15. (Những kẻ đa thần) đã gán một số trong đám bê tôi của Ngài có phần chia sẻ (với Ngài khi họ nói: các Thiên Thần là những đứa con gái của Ngài). Quả thật, con người rõ ràng là kẻ vô ơn.
16. (Này những kẻ đa thần!) Lẽ nào (Allah) chọn lấy những vật mà Ngài đã tạo ra làm những đứa con gái (của Ngài) và ưu ái đặc biệt cho các người những đứa con trai?!
17. Khi ai đó trong bọn chúng nhận được tin mừng (về sự ra đời một đứa con gái) mà chúng đã thường gán cho Đấng Ar-Rahman thì gương mặt của y tối sầm lại, (lòng của y) ngập tràn sự đau thương.
18. Lẽ nào một người (phụ nữ)⁽²⁾ được nuôi dưỡng trong các món trang sức và ăn nói không rành mạch (lại là kẻ phò tá cho Allah)?!
19. Chúng đã qui cho các Thiên Thần - những bê tôi của Đấng Ar-Rahman - là nữ giới. Lẽ nào chúng đã (tận mắt) chứng kiến việc (Ngài) đã tạo hóa các Thiên Thần?! Sự xác nhận của chúng sẽ được ghi lại và chúng sẽ bị tra hỏi.

---

(2) Những người Ả-rập đa thần thời tiền Islam đã tôn thờ các nữ thần như nữ thần Al-Lat, Al-'Uzza, và Al-Manat. Họ cho rằng các Thiên Thần là những đứa con gái của Allah.

20. Chúng nói: “Nếu Đấng Ar-Rahman đã muốn thì bọn ta đã không tôn thờ họ rồi!” Chúng chẳng có một chút kiến thức nào về điều đó cả. Chúng chỉ đoán chùng mà thôi.
21. Hoặc lẽ nào TA đã ban cho chúng một Kinh Sách trước (Qur’an này cho phép chúng thờ phượng ngoài TA) nên chúng cứ bám chắc theo đó?!
22. Không! Chúng thường bảo: “Bọn ta thấy cha ông của bọn ta theo một tôn giáo nào đó nên bọn ta đi theo dấu chân của họ.”
23. Tương tự như thế, không một vị cảnh báo nào trước Ngươi được TA cử phái đến cho một thị trấn mà những kẻ giàu có của thị trấn đó lại không nói: “Bọn ta thấy cha ông của bọn ta theo một tôn giáo nào đó nên bọn ta đi theo dấu chân của họ.”
24. (Vị cảnh báo của chúng) đã nói (với chúng): “Lẽ nào ngay cả việc Ta mang đến cho các ngươi một nguồn hướng dẫn tốt hơn cái mà các ngươi thấy cha mẹ của các ngươi đang theo ư?” Chúng đáp: “Bọn ta không tin nơi điều mà các ngươi mang đến!”
25. Vì vậy, TA đã trừng phạt chúng. Ngươi hãy xem kết cuộc của những kẻ phủ nhận (các vị cảnh báo) đã xảy ra như thế nào!
26. (Ngươi hãy nhớ lại - hồi Thiên Sứ) khi Ibrahim nói với cha và người dân của mình: “Tôi không can hệ với những thần linh mà các người đang tôn thờ.”
27. “Tôi chỉ tôn thờ Đấng đã tạo ra tôi, bởi quả thật, Ngài sẽ hướng dẫn tôi.”
28. (Ibrahim) đã làm cho nó (lời Tawhid: chỉ có Allah là Thượng Đế) thành một lời trường cửu cho hậu thế, mong rằng họ biết quay trở lại (với Ngài).
29. Không! (Ngay cả khi những kẻ đa thần bắt đầu tôn thờ những thần linh khác ngoài TA, TA đã không tiêu diệt chúng) TA đã để cho chúng và cha ông của chúng tận hưởng (cuộc sống trần gian) cho đến khi Chân Lý (Qur’an) và một Sứ Giả minh bạch đến với chúng.

30. Tuy nhiên, khi Chân Lý đến với chúng thì chúng lại nói: “Đây là trò ma thuật, bọn ta không tin nơi Nó.”
31. Và chúng nói: “Sao Qur’an này không được ban xuống cho những người (giàu có, chức quyền và tiếng tăm) của hai thị trấn lớn (như Makkah và Ta-if) kia chứ?!”
32. Lẽ nào chúng toàn quyền phân chia hồng ân của Thượng Đế của Người?! Chính TA (Allah) mới toàn quyền phân bổ sinh kế của chúng giữa chúng với nhau trong đời sống trần tục này. TA đã nâng một số người này trội hơn một số người khác về cấp bậc để cho người này bắt người kia phục dịch. Và hồng ân của Thượng Đế của Người tốt hơn của cái mà chúng tích lũy.
33. Nếu không vì căn nhân loại trở thành một cộng đồng duy nhất (về sự vô đức tin) thì TA đã làm cho những kẻ phủ nhận Đấng Ar-Rahman có được những mái nhà bằng bạc và cả cầu thang để chúng đi lên;
34. Và những cửa nhà của chúng (cũng bằng bạc) và những chiếc tràng kỷ để chúng nằm nghỉ;
35. Và những món đồ trang trí bằng vàng. Nhưng tất cả những thứ đó chỉ là sự hưởng thụ (tạm bợ) của đời sống trần tục này. (Còn những gì của cuộc sống) Đời Sau ở nơi Thượng Đế của Người mới là (sự hưởng thụ trường tồn) dành cho những người ngoan đạo.
36. Người nào thờ ơ trước lời nhắc nhở của Đấng Ar-Rahman, TA sẽ để Shaytan làm bạn với y.
37. Quả thật, (những tên Shaytan) này chắc chắn sẽ ngăn chúng khỏi con đường (của Allah), tuy nhiên, chúng cứ tưởng chúng đang được hướng dẫn.
38. Cho tới khi y đến trình diện TA, y bảo (người bạn Shaytan của mình): “Ước gì ta với người ở cách xa nhau bằng khoảng cách của hai phương đông. Thật tội tệ thay một người bạn như thế!”

39. (Allah phán với những kẻ vô đức tin vào Ngày Phán Xét:) “(Lời trách móc) chẳng giúp ích được gì cho các ngươi trong ngày hôm nay khi các ngươi đã làm điều sai quấy. Các ngươi phải cùng san sẻ trong sự trừng phạt.”
40. Làm sao Ngươi (hỡi Thiên Sứ) có thể khiến cho người điếc nghe được hoặc có thể hướng dẫn một kẻ mù lòa hoặc ai đó đang lạc lối rõ ràng?!
41. Dù TA có đưa Ngươi đi (bằng cái chết) trước (khi TA trừng phạt chúng) thì chắc chắn TA vẫn phải trừng phạt chúng (ở đời này và cả Đời Sau).
42. Hoặc dù TA cho Ngươi (sự trừng phạt) mà TA đã hứa với chúng thì TA thực sự thừa khả năng làm thế.
43. Vì vậy, Ngươi hãy nắm chắc những gì đã được mặc khải cho Ngươi. Quả thật, Ngươi đang ở trên con đường ngay thẳng (chính đạo).
44. Quả thật, Nó (Qur'an) là sự nhắc nhở dành cho Ngươi và người dân của Ngươi, và rồi đây các ngươi sẽ bị chất vấn (về Nó).
45. Ngươi hãy hỏi những Sứ Giả mà TA đã cử đến trước Ngươi xem TA có chỉ định những thần linh được tôn thờ ngoài Đấng Ar-Rahman không?
46. Quả thật, TA đã cử Musa mang những phép lạ của TA đến gặp Pha-ra-ông và các thủ lĩnh của hắn, Musa nói với chúng: “Ta đích thực là Sứ Giả của Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
47. Nhưng khi (Musa) mang những phép lạ của TA đến gặp chúng thì chúng cười nhạo cho những phép lạ đó.
48. TA lần lượt cho chúng thấy các phép lạ, cái sau lớn hơn cái trước, và TA đã trừng phạt chúng, mong chúng (biết thức tỉnh) mà quay về (với chính đạo).
49. Chúng bảo (Musa): “Này tên phù thủy! Ngươi hãy cầu xin Thượng Đế của Ngươi giúp bọn ta thoát khỏi những gì mà Ngài

đã hứa với Người, chắc chắn lúc đó bọn ta sẽ được hướng dẫn đúng đường.”

50. Tuy nhiên, khi TA lấy đi khỏi chúng sự trừng phạt thì chúng phá vỡ lời hứa (của chúng).
51. Pha-ra-ông đã tuyên bố với đám dân của hắn: “Này hỡi dân ta! Chẳng phải quyền thống trị xứ Ai Cập (này) cũng như những con sông đang chảy bên dưới ta đều nằm trong tay ta đó sao? Lẽ nào các ngươi không nhìn thấy?”
52. “Hoặc lẽ nào ta không trội hơn tên (Musa) này, một kẻ đáng khinh và ăn nói không được lưu loát?”
53. “Đúng ra y phải được ban cho vòng vàng hoặc phải được Thiên Thần tháp tùng, (như thế mới hợp lý)!”
54. (Pha-ra-ông) đã đánh lừa người dân của hắn khiến chúng theo hắn. Quả thật, chúng là một đám người bất tuân và nổi loạn.
55. Vì vậy, khi chúng chọc giận TA, TA đã bắt phạt chúng. TA đã nhấn chìm tất cả bọn chúng (trong biển hồng hải).
56. TA đã lấy chúng làm một tiền lệ và bài học cho hậu thế.
57. Khi con trai (Ysa) của Maryam được đưa ra làm một hình ảnh thí dụ⁽³⁾ thì người dân của Người (Thiên Sứ) la ó (phản đối) về điều đó.
58. Chúng bảo: “Những thần linh của bọn ta tốt hay (Ysa) tốt hơn?” Chúng đưa vấn đề đó ra cho Người chỉ vì muốn tranh cãi mà

---

(3) Allah phán: {Quả thật, các ngươi (hỡi những kẻ thờ đa thần) và những vật mà các ngươi thờ phượng ngoài Allah sẽ là chất đốt của Hỏa Ngục, nơi mà các ngươi sẽ phải đi vào.} (Chương 23 - Al-Ambiya', câu 98). Những kẻ đa thần Quraish cho rằng Ysa con trai của Maryam (tức Giêsu), người được các Kitô hữu tôn thờ, nằm trong lời phán này, nên chúng la lối phản đối, chúng nói: “Quả thật Ysa và các Thiên Thần đều sẽ vào Hỏa Ngục.” Thế là, Allah phán: {Quả thật, những ai mà TA đã khẳng định họ tốt thì sẽ được đưa ra xa khỏi đó.} (Chương 23 - Al-Ambiya', câu 101).

- thôi. Không! Chúng đích thực là một đám người thích tranh cãi.
59. (Ysa) chỉ là một người bề tôi (của TA). TA đã ban ân cho Y (khi cử phái Y làm Sứ Giả của TA) và lấy Y làm một tấm gương cho con cháu của Israel.
  60. Nếu muốn, TA đã thay thế các người (hỡi con cháu Adam) bởi các Thiên Thần để Họ nói tiếp nhau trên trái đất.
  61. (Ysa) thực sự là một dấu hiệu (báo trước) cho Giờ Tận Thế sắp xảy ra, vì vậy, các người chớ đừng hoài nghi về điều đó mà hãy theo TA. Đây là con đường ngay chính.
  62. Các người đừng để Shaytan cản trở các người (theo con đường ngay chính). Hắn thực sự là kẻ thù công khai của các người.
  63. Khi Ysa đến với những bằng chứng rõ ràng, Y nói: “Quả thật, Ta mang đến cho các người điều khôn ngoan và Ta đến để làm sáng tỏ một vài điểm mà các người bất đồng nhau. Vì vậy, các người hãy sợ Allah và vâng lời Ta.”
  64. “Thật vậy, Allah là Thượng Đế của Ta và là Thượng Đế của các người, vì vậy, các người hãy thờ phượng Ngài. Đây là con đường ngay thẳng (chính đạo).”
  65. Tuy nhiên, các giáo phái trong số chúng đã bất đồng với nhau (về sự việc của Ysa). Vì vậy, thật khôn cho những kẻ làm điều sai quấy về sự trừng phạt của Ngày đau đớn!
  66. Có phải chúng chỉ đang chờ đợi Giờ Tận Thế bất ngờ xảy đến trong lúc chúng không hay biết gì chăng?!
  67. Những người bạn thân tình vào Ngày đó sẽ trở thành kẻ thù của nhau ngoại trừ những người ngoan đạo.
  68. (Allah sẽ phán bảo họ): “Hỡi bầy tôi của TA! Ngày hôm nay, các người sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.”
  69. “(Các người là) những người đã có đức tin nơi các Lời Mặc Khải của TA và là những người Muslim (qui phục TA).”

70. “Các ngươi hãy vào Thiên Đàng cùng với vợ của các ngươi.”
71. Đĩa ăn và tách uống bằng vàng sẽ được chuyển đi vòng quanh họ. Trong đó, có bất cứ thứ gì linh hồn mong ước và (những gì) mê hoặc đôi mắt. Và các ngươi (hỡi những người ngoan đạo) sẽ ở trong đó mãi mãi.
72. Đó là Thiên Đàng mà các ngươi sẽ thừa hưởng bởi những việc (hành đạo) mà các ngươi đã từng làm (trên thế gian).
73. Trong đó, các ngươi sẽ có nhiều loại hoa quả để ăn.
74. Thật vậy, những tên tội lỗi sẽ ở trong sự trừng phạt của Hỏa Ngục, chúng vĩnh viễn (ở lại đó).
75. Trong đó, chúng sẽ không được giảm nhẹ hình phạt và chúng sẽ vô cùng tuyệt vọng.
76. TA đã không bắt công với chúng mà chính chúng là những kẻ bắt công (với bản thân chúng).
77. Chúng sẽ kêu la (van xin): “Hỡi vị cai quản (Hỏa Ngục)! Hãy xin Thượng Đế của ngài chấm dứt chúng tôi cho xong! (Vị cai quản Hỏa Ngục) đáp: “Chắc các ngươi sẽ phải vĩnh viễn ở lại đây.”
78. Quả thật, TA (Allah) đã mang Chân Lý đến cho các ngươi nhưng đa số các ngươi ghét Chân Lý.
79. Lẽ nào chúng sắp đặt công việc?! Không, chính TA mới là Đấng sắp đặt.
80. Hoặc lẽ nào chúng nghĩ rằng TA không nghe thấy những điều bí mật và những cuộc trò chuyện riêng tư của chúng?! Không, các Sứ Giả của TA luôn ở cạnh chúng không ngừng ghi chép lại.
81. Ngươi (Thiên Sứ) hãy nói với chúng: “Nếu Đấng Ar-Rahman có một đứa con trai thì Ta sẽ là người thờ phượng đầu tiên.”
82. Quang vinh và trong sạch thay Thượng Đế của các tầng trời

và trái đất, Thượng Đế của chiếc Ngai Vương, Ngài vượt hẳn những gì chúng đã qui cho Ngài.

83. Vì vậy, Người hãy cứ để mặc chúng trò chuyện một cách vô ích và cứ để mặc chúng vui chơi thỏa thích cho đến khi chúng đối diện với Ngày mà chúng đã được hứa.
84. Ngài (Allah) là Thượng Đế (duy nhất) trên trời và là Thượng Đế (duy nhất) trên trái đất; Ngài là Đấng Chí Minh, Đấng Toàn Tri.
85. Phúc thay Đấng nắm quyền thống trị các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa trời đất; Ngài biết rõ Giờ Tận Thế và tất cả các người sẽ được đưa trở về trình diện Ngài.
86. Những kẻ mà chúng khấn vái ngoài Allah không có quyền can thiệp (ở nơi Allah) ngoại trừ những ai chúng nhận Chân Lý và hiểu biết rõ (về Nó).
87. Nếu Người có hỏi chúng “Ai đã tạo hóa các người?” thì chúng chắc chắn sẽ trả lời “Allah!” Vậy, sao chúng lại lánh xa Ngài?!
88. (Allah thừa nhận) lời than của Thiên Sứ: “Lạy Thượng Đế của bè tôi! Dân chúng của bè tôi đã không có đức tin.”
89. Vì vậy, Người hãy lánh xa chúng và nói: “Chào bằng an!” Rồi đây chúng sẽ biết (hình phạt mà chúng sẽ phải đối mặt).

44 - Ad-Dukhan^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ha. Mim⁽¹⁾.
2. Thờ bởi Kinh (Qur'an) quang minh.
3. Quả thật, TA (Allah) ban Nó xuống vào một đêm đầy ân phúc (đêm Al-Qadr - đêm Định Mệnh - của tháng Ramadan). Quả thật, TA là Đấng Cảnh Báo.
4. Trong đêm đó, mọi sự việc (liên quan đến bổng lộc, tuổi thọ và những gì khác) sẽ được phân định (cho một năm tới).
5. (Mọi) vấn đề (đều được tiến hành) theo chỉ thị của TA. Quả thật, TA là Đấng cử phái các vị Sứ Giả.
6. (Việc cử phái các vị Sứ Giả là) một Hồng Ân từ Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ). Quả thật, Ngài là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
7. (Ngài là) Thượng Đế của các tầng trời, trái đất và vạn vật giữa chúng nếu các người có một đức tin vững chắc nơi Ngài.
8. Không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Ngài. (Ngài là) Đấng làm cho sống và làm cho chết. (Ngài là) Thượng Đế của các người và là Thượng Đế của ông bà tổ tiên các người.
9. (Những kẻ thờ đa thần không có đức tin vững chắc về điều đó), chúng chỉ biết đùa cợt trong sự hoài nghi.
10. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ) hãy đợi xem Ngày mà bầu trời sẽ tỏa ra lớp khói mờ rờ rệt.
11. (Lớp khói mờ sẽ) bao trùm cả nhân loại. Đây là một sự trừng phạt đau đớn.

(*) Ad-Dukhan (Khói Mờ).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

12. (Lúc đó), chúng (những kẻ vô đức tin) sẽ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài hãy lấy sự trừng phạt này đi khỏi bầy tôi, bầy tôi (giờ đây) thực sự là những người có đức tin.”
13. Làm thế nào sẽ có cho chúng một lời nhắc nhở (tại thời điểm đó)? Quả thật, một Sứ Giả đã đến với chúng một cách công khai (để cảnh báo chúng).
14. Nhưng chúng đã quay lưng lại với Y và nói: “Đồ học mót, kẻ khùng điên.”
15. Quả thật, TA sẽ lấy sự trừng phạt đi khỏi các ngươi trong một thời gian ngắn; nhưng chắc chắn các ngươi sẽ trở lại (vô đức tin).
16. Vào Ngày mà TA sẽ tóm bắt chúng mạnh bạo. Quả thật, TA sẽ trừng phạt chúng.
17. Quả thật, trước chúng, TA đã xử lý đám người của Pha-ra-ông và đã phá một Sứ Giả vinh dự đến gặp chúng.
18. (Musa) nói (với Pha-ra-ông và thuộc hạ của hắn): “Quý ngài hãy giao lại những người bè tôi của Allah cho tôi. Tôi thực sự là một Sứ Giả được cử đến gặp quý ngài.”
19. “Quý ngài chớ đừng xem mình tôi cao hơn Allah. Tôi đến gặp quý ngài với một thâm quyền rõ rệt.”
20. “Tôi thực sự đã cầu xin Thượng Đế của tôi và cũng là Thượng Đế của quý ngài che chở khỏi bị quý ngài ném đá.”
21. “Nếu quý ngài không tin tôi thì quý ngài hãy để tôi yên.”
22. Thế là (cuối cùng), Musa đã cầu nguyện Thượng Đế của Y rằng những người này là một đám người tội lỗi.
23. (Allah phán bảo Musa): “Ngươi hãy đưa bầy tôi của TA ra đi trong đêm, các ngươi sẽ bị truy sát.”
24. “Ngươi hãy rời biển, để mặc cho nó rẽ đôi. Quả thật, chúng sẽ là một đội quân bị nhấn chìm.”
25. Biết bao vườn tược, bao con suối chúng đã bỏ lại!
26. Biết bao đồng ruộng, bao biệt thự cao sang!

27. Biết bao ân huệ mà chúng đã từng hưởng thụ!
28. Như thế đó, TA đã làm cho đám người khác thừa hưởng chúng.
29. Trời đất chẳng khóc thương cho chúng, và chúng cũng không được tạm tha.
30. Quả thật, TA đã giải cứu con cháu Israel thoát khỏi một sự trừng phạt nhục nhã,
31. Từ Pha-ra-ông. Quả thật, hắn là tên ngạo mạn trong số những kẻ ác đức và tàn bạo.
32. Quả thật TA đã chọn (con cháu Israel và ban cho chúng) kiến thức trội hơn thiên hạ.
33. TA đã ban cho chúng những đặc ân mà trong đó là một sự thử thách rõ rệt.
34. Quả thật, (những kẻ đa thần) này đã nói:
35. “Quả thật, chỉ có cái chết đầu tiên của chúng ta mà thôi và không có chuyện chúng ta được dựng sống lại.”
36. “Thế, các người (hỡi Muhammad và những ai đi theo Người) hãy mang ông bà tổ tiên của bọn ta đến đây xem nào nếu các người nói thật!”
37. Phải chăng chúng tốt hơn đám dân của Tubba’ và những ai sống trước chúng hay sao?! TA đã tiêu diệt bọn chúng bởi vì bọn chúng là những kẻ tội lỗi.
38. TA đã không tạo hóa các tầng trời và trái đất cũng như mọi vật giữa chúng để vui chơi một cách vô nghĩa.
39. TA đã tạo ra (trời đất và vạn vật giữa chúng) là vì Chân Lý. Tuy nhiên, đa số bọn chúng không biết đầy thôi.
40. Thật vậy, Ngày Phân Loại là thời điểm đã được ấn định cho tất cả bọn chúng.
41. Ngày mà người thân thích này không giúp ích được gì cho người thân thích khác và chúng sẽ không được ai giúp đỡ.
42. Trừ những ai được Allah thương xót bởi vì Ngài là Đấng Toàn Năng, Đấng Nhân Từ.

43. Quả thật, cây Zaqqum, (một loại cây mọc lên từ đáy của Hỏa Ngục)
44. Sẽ là thức ăn của những kẻ tội lỗi.
45. (Trái của nó) giống như loại dầu đen sệt, sôi sục trong bụng,
46. Như nước sôi.
47. (Có tiếng báo các Thiên Thần thực thi hình phạt): “Hãy túm bắt hẩn lồi vào giữa đám lửa cháy bùng”
48. “Rồi đổ lên đầu hẩn hình phạt của nước sôi.”
49. “Và hãy nhục mạ: ‘Hãy ném đi, (trước kia) ngươi uy quyền và cao quý lắm kia mà!’”
50. “Quả thật, (sự trừng phạt) này là điều mà các ngươi đã luôn hoài nghi.”
51. Riêng những người ngoan đạo chắc chắn sẽ ở một nơi an toàn (Thiên Đàng).
52. Giữa những ngôi vườn và các dòng suối.
53. Họ sẽ mặc (y phục bằng) lụa mịn và gấm thêu, họ ngồi đối mặt nhau.
54. Tương tự như thế, TA sẽ cho họ kết hôn với các tiên nữ có đôi mắt to (tuyệt đẹp).
55. Trong (Thiên Đàng), họ tự do gọi đủ loại hoa quả an toàn để dùng.
56. Họ sẽ không ném trái cái chết ở đó ngoại trừ cái chết đầu tiên (ở trần gian); và (Allah) sẽ bảo vệ họ khỏi sự trừng phạt của Hỏa Ngục.
57. (Đó là) hồng phúc từ Thượng Đế của Ngươi. Đó là thành tựu vĩ đại.
58. Quả thật, TA đã làm cho (Qur'an) dễ (hiểu) bằng chính ngôn ngữ của Ngươi (Thiên Sứ) để chúng có thể ghi nhớ.
59. Thôi! Ngươi hãy chờ đợi (sự thắng lợi của Ngươi và sự bị hủy diệt của chúng); quả thật chúng cũng chờ đợi (như Ngươi).

45 - Al-Jathiyah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ha. Mim⁽¹⁾.
2. Kinh Sách được ban xuống từ nơi Allah, Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri.
3. Quả thật, trong các tầng trời và trái đất là các dấu hiệu (về quyền năng và tính duy nhất của Allah) cho những người có đức tin.
4. Trong việc tạo hóa các người (hỡi nhân loại) cũng như việc (Allah) phân tán các sinh vật khắp nơi là các dấu hiệu cho những người vững chắc (trong đức tin).
5. (Trong) sự xen kẽ của ban đêm và ban ngày, trong việc Allah ban bông lộc (mưa) từ trên trời xuống mà Ngài dùng để làm sống lại mảnh đất đã chết khô và trong việc xoay chuyển những cơn gió, là các dấu hiệu cho những người thông hiểu.
6. Đó là những Lời Mặc Khải của Allah, TA đọc chúng cho Người (Thiên Sứ) bằng sự thật. Nếu họ chối bỏ Allah và các Lời Mặc Khải của Ngài, họ sẽ tin vào cách diễn ngôn (thông điệp) nào?
7. Thật khôn thay cho từng kẻ dối trá, tội lỗi.
8. Hẳn nghe các Lời Mặc Khải của Allah đã được đọc cho hẳn rồi vẫn ngoan cố kiêu ngạo như thể hẳn không nghe thấy gì. Vậy, hãy báo cho hẳn biết về một sự trừng phạt đau đớn (ở Đồi Sau).
9. Khi hẳn biết được điều gì từ các Lời Mặc Khải của TA, hẳn lại mang nó ra chế giễu đùa cợt. Những kẻ đó sẽ phải chịu một sự trừng phạt đầy nhục nhã.

(*) Al-Jathiyah (Qui Gối).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

10. Trước mặt chúng là Hỏa Ngục; bất cứ điều gì mà chúng kiếm được (trên thế gian) cũng như những kẻ mà chúng nhận làm vị bảo hộ ngoài Allah sẽ không giúp ích gì cho chúng. (Rồi đây) chúng sẽ phải chịu một sự trừng phạt khủng khiếp.
11. (Kinh Qur'an) này là một nguồn chỉ đạo. Và những kẻ vô đức tin nơi các Lời Mặc Khải của Thượng Đế của chúng sẽ phải chịu một sự trừng phạt vô cùng đau đớn.
12. Allah là Đấng đã chế ngự biển cả cho các người để các con tàu có thể chạy trên đó theo lệnh của Ngài và để các người tìm kiếm hồng phúc của Ngài, mong rằng các người biết tri ân (Ngài).
13. Ngài đã chế ngự mọi thứ trong các tầng trời và mọi thứ trên trái đất cho các người (sử dụng), toàn bộ đều từ Ngài cả. Quả thật, trong sự việc đó là các dấu hiệu cho những người biết suy ngẫm.
14. Người (hỡi Thiên Sứ) hãy nói với những người có đức tin nên tha thứ cho những kẻ không mong đợi những Ngày (Phán Xét) của Allah, (rồi đây) Ngài sẽ đáp trả cho từng nhóm người tương thích với những gì mà chúng đã làm.
15. Ai làm điều thiện thì được lợi cho bản thân mình còn ai làm điều xấu thì sẽ gặp quả báo. Rồi đây, các người sẽ được đưa trở về trình diện Thượng Đế của các người.
16. Quả thật, TA đã ban cho con cháu của Israel Kinh Sách, luật lệ, và sứ mạng Nabi; TA đã ban cho họ bổng lộc tốt lành và TA đã ưu đãi họ hơn những ai khác trong thiên hạ.
17. TA đã mang đến cho họ những bằng chứng rõ rệt về mọi vấn đề. Nhưng chỉ từ sau khi tiếp thu được kiến thức, họ đâm ra ganh ghét và chia rẽ nhau. Quả thật, Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ giải quyết trường hợp của họ vào Ngày Phán Xét về những điều mà họ đã tranh chấp.
18. Rồi TA đặt Người trên con đường của công việc (tôn giáo). Vì vậy, Người hãy theo nó và đừng làm theo khuynh hướng của những kẻ không biết.
19. Quả thật, họ sẽ không bao giờ giúp được Người thoát khỏi sự

- trừng phạt của Allah. Những kẻ làm điều sai quấy là đồng minh của nhau. Và Allah là Đấng Bảo Hộ của những người ngoan đạo.
20. (Qur'an) này là sự khai sáng cho nhân loại, là nguồn chỉ đạo và là hồng ân cho đám người vững chắc (trong đức tin).
  21. Hoặc lẽ nào những kẻ làm điều tội lỗi nghĩ rằng TA sẽ để chúng và những người có đức tin và hành thiện ngang bằng nhau về cuộc sống và cái chết ư? Thật tẻ thay cho điều chúng phán xét!
  22. Allah tạo hóa các tầng trời và trái đất là vì chân lý. (Ngài tạo ra chúng) để mỗi linh hồn có thể được đền bù xứng đáng về những gì nó đã làm ra; và (các linh hồn) sẽ không bị đối xử bất công.
  23. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nhìn xem kẻ đã lấy dục vọng của bản thân làm thần linh của y! (Quả thật), Allah đã để y lầm lạc, Ngài đã niêm kín thính giác và quả tim của y và Ngài đã lấy tấm màn che mắt của y lại. Vậy, sau khi y chối bỏ Allah thì ai sẽ hướng dẫn y? Lẽ nào các người không lưu tâm?
  24. (Những kẻ phủ nhận Sự Phục Sinh) nói: “Chẳng có đời sống nào ngoài đời sống trần tục này của chúng ta, chúng ta chết và sống, không có gì hủy hoại chúng ta ngoại trừ thời gian.” (Những kẻ phủ nhận Sự Phục Sinh) chẳng có một chút hiểu biết nào về điều đó cả, chúng chỉ suy đoán mà thôi.
  25. Khi các Lời Mặc Khải của TA được đọc cho chúng nghe như một bằng chứng rõ ràng, lập luận chống chế của chúng chỉ có mỗi câu nói: “Nếu các người nói thật thì hãy mang ông bà tổ tiên của bọn ta trở lại trần gian xem nào!”
  26. Người (Thiên Sứ) hãy nói với chúng: “Allah làm cho các người sống rồi làm cho các người chết, sau đó, Ngài sẽ triệu tập các người lại vào Ngày Phán Xét. (Đây là điều chắc chắn) không có gì phải hoài nghi.” Tuy nhiên, đa số nhân loại không biết.
  27. Quyền thống trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về một mình Allah. Vào Ngày mà Giờ Tận Thế được thiết lập, Ngày đó, những kẻ làm điều gian dối sẽ thua thiệt.
  28. (Rồi đây, vào Ngày đó) Người (Thiên Sứ) sẽ thấy mỗi cộng đồng sẽ quý gôi; mỗi cộng đồng sẽ được gọi đến xem quyền sở

- (ghi chép hành động) của mình (và sẽ được bảo): “Ngày hôm nay, các ngươi sẽ được đền bù xứng đáng về những điều (tốt, xấu) mà các ngươi đã làm (trên thế gian).”
29. “Đây là quyển sổ của TA, nó sẽ nói sự thật về các ngươi. Quả thật, TA đã cho ghi chép lại (toàn bộ) những điều các ngươi đã từng làm.”
  30. Vì vậy, đối với những người có đức tin và hành thiện, Thượng Đế của họ sẽ thu nhận họ vào (Thiên Đàng) bằng lòng thương xót của Ngài. Đó là một thành tựu rõ ràng.
  31. Nhưng đối với những kẻ vô đức tin (thì sẽ có lời báo chúng): “Các Lời Mặc Khải của TA đã được đọc cho các ngươi nghe nhưng các ngươi đã kiêu ngạo và các ngươi là một đám người tội lỗi.”
  32. “Khi có lời báo: ‘Quả thật, lời hứa của Allah là sự thật và Giờ Tận Thế cũng là sự thật, không có gì phải hoài nghi’ thì các ngươi nói: ‘Bọn ta không biết Giờ Tận Thế là gì cả. Bọn ta nghĩ rằng đó chỉ là sự tưởng tượng. Bọn ta không cảm thấy thuyết phục.’”
  33. (Rồi) những tội lỗi mà chúng đã làm sẽ xuất hiện trước mặt chúng và những điều mà chúng đã thường giấu cọt và nhạo báng sẽ bao vây chúng.
  34. Và sẽ có lời báo: “Ngày hôm nay, TA quên các ngươi giống như việc các ngươi đã quên cuộc gặp gỡ Ngày này của các ngươi. Chỗ ở của các ngươi sẽ là Hỏa Ngục và các ngươi sẽ không có ai giúp đỡ.”
  35. “Sở dĩ như thế là vì các ngươi đã thường chế giễu các Lời Mặc Khải của Allah và đời sống trần tục đã đánh lừa các ngươi.” Vì vậy, vào Ngày đó chúng sẽ không được đưa ra khỏi nơi đó và chúng sẽ không được trở lại trần gian để sám hối và sửa mình.
  36. Mọi lời ca tụng đều dâng lên Allah, Thượng Đế của các tầng trời, Thượng Đế của trái đất, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.
  37. Mọi quyền uy trong các tầng trời và trái đất đều thuộc một mình Ngài; và Ngài là Đấng Toàn Năng, Đấng Chí Minh.

46 - Al-Ahqaf^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ha.Mim⁽¹⁾.
2. Kinh Sách được ban xuống từ nơi Allah, Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri.
3. TA đã không tạo ra trời đất và vạn vật giữa chúng ngoại trừ vì Chân Lý và (TA qui định tất cả chỉ tồn tại) trong một thời gian nhất định. Tuy nhiên, những kẻ vô đức tin đã quay lưng với điều mà họ đã được cảnh báo.
4. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Các người đã xem xét những thần linh mà các người khẩn vái ngoài Allah chưa? Các người hãy cho Ta xem những gì mà chúng đã tạo ra trên trái đất hoặc (hãy cho Ta biết) chúng có một phần chia sẻ nào trong (việc tạo ra) các tầng trời? Các người hãy mang đến cho Ta một Kinh Sách trước Kinh (Qur'an) này hoặc một vài kiến thức hiểu biết còn sót lại nếu các người nói thật!
5. Còn ai lầm lạc hơn kẻ khẩn vái ngoài Allah những thứ không thể đáp lại (lời khẩn vái của) y cho đến Ngày Phục Sinh trong khi (những thứ đó), chính chúng cũng không hề biết việc người ta đang khẩn vái chúng?!
6. Và khi nhân loại được tập trung lại (vào Ngày Phán Xét), chúng (những thứ mà họ thờ phượng ngoài Allah) sẽ trở thành kẻ thù của họ và chúng sẽ phủ nhận việc họ thờ cúng chúng.
7. Khi các Lời Mặc Khải của TA được đọc ra cho họ như những bằng chứng rõ ràng, những kẻ vô đức tin nói về Sự Thật khi nó đến với họ: “Đây rõ ràng là trò phù thủy!”

(*) Al-Ahqaf (Còn Cát).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

8. Hoặc họ nói Y (Thiên Sứ Muhammad) đã bịa đặt (Qur'an). Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với họ): “Nếu Ta đã bịa đặt Nó thì các người sẽ không thể giúp Ta thoát khỏi (sự trừng phạt của) Allah. Ngài biết rõ điều mà các người nói về Nó. Một mình Ngài chứng giám giữa Ta và các người là đủ. Và Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng Khoan Dung.”
9. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với họ): “Ta không phải là người sáng lập ra điều mới trong số các Sứ Giả (của Allah), Ta cũng không biết điều gì sẽ xảy đến cho Ta và cho các người. Quả thật, Ta chỉ tuân theo điều đã được mặc khải cho Ta và Ta thực sự chỉ là một người cảnh báo công khai mà thôi.”
10. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với họ): “Nếu (Qur'an) là từ nơi Allah nhưng các người phủ nhận Nó trong khi một nhân chứng thuộc dân Israel đã xác nhận điều tương tự và đã tin còn các người thì lại ngạo mạn, các người có thấy (các người là những kẻ sai quấy không)? Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người làm điều sai quấy.”
11. Những kẻ vô đức tin nói về những người có đức tin: “Nếu nó thực sự tốt thì họ đã không đi trước chúng ta.” Và khi họ không muốn để (Qur'an) hướng dẫn họ thì lại nói: “Đây chỉ là điều dối lừa từ xa xưa.”
12. Trước (Qur'an) là Kinh Sách của Musa, được xem như một nguồn Chi Đạo và một Hồng Phúc. Còn đây (Qur'an) là một Kinh Sách xác nhận (lại những Kinh Sách trước) bằng tiếng Ả-rập, dùng để cảnh báo những ai làm điều sai quấy đồng thời báo tin mừng cho những người làm tốt.
13. Quả thật, những người nói “Thượng Đế của chúng tôi là Allah” rồi vẫn đi đúng hướng thì sẽ không lo sợ cũng sẽ không buồn phiền.
14. Những người đó sẽ là những người Bạn của Thiên Đàng, họ sẽ mãi mãi sống trong đó, một phần thưởng cho những điều mà họ đã làm (trên cuộc sống trần gian).
15. TA (Allah) đã truyền lệnh cho con người phải hiếu thảo và tử tế với cha mẹ của mình. Mẹ của y đã mang thai y nặng nhọc và hạ sinh y

trong đau đớn; thời gian mang thai và dứt sữa y là ba mươi tháng. Đến khi y trưởng thành và được bốn mươi tuổi, y cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài phù hộ bề tôi biết ơn về các Ân Huệ mà Ngài đã ban cho bề tôi và cho cha mẹ của bề tôi, xin Ngài phù hộ bề tôi làm điều thiện tốt được Ngài hài lòng, và xin Ngài cải thiện con cháu của bề tôi. Quả thật, bề tôi quay về sám hối với Ngài và bề tôi xin làm một người Muslim (thần phục Ngài).”

16. Đó sẽ là những người mà TA chấp nhận các việc làm tốt của họ, TA xí xóa những điều xấu của họ và (họ sẽ là) những người bạn của Thiên Đàng. Một Lời Hứa chân thật đã được hứa với họ.
17. Kẻ nói với cha mẹ của mình bằng tiếng Uf (âm thanh thô thái độ khó chịu), bảo: “Có phải ông bà hứa rằng tôi sẽ được đưa ra (khỏi mộ sau khi tôi chết đi) và cả những thế hệ trước đã qua đời trước tôi ư?” Cả hai ông bà cầu xin Allah giúp đỡ (rồi rầy la con): “Sẽ là điều khôn cho con (nếu con không tin)! Con phải tin tưởng! Quả thật, Lời Hứa của Allah là sự Thật.” Nhưng y nói: “Đây chẳng qua chỉ là chuyện cổ tích mà thôi.”
18. Đó là những kẻ mà lời hứa (trừng phạt) đã được chứng thực đối với chúng nơi những cộng đồng đã qua đời trước chúng từ loài Jinn và loài người. Chúng quả thật là những kẻ thua thiệt và thất bại.
19. Tất cả sẽ có được cấp bậc tùy theo công việc mà chúng đã làm và (Allah) sẽ đáp trả lại chúng đầy đủ cho việc làm của chúng; và chúng sẽ không bị đối xử bất công.
20. Vào Ngày mà những kẻ vô đức tin sẽ được đưa đến Hỏa Ngục (và có lời bảo chúng): “Các ngươi đã phí mất các món vật tốt lành trong đời sống thế tục của các ngươi và các ngươi đã vui hưởng chúng. Vì vậy, Ngày nay các ngươi sẽ được đền bù lại bằng hình phạt nhục nhã bởi những gì mà các ngươi đã ngạo mạn trên trái đất, bất chấp lẽ phải và sự thật, và bởi những gì mà các ngươi đã bất tuân và dấy loạn.”
21. (Người - hỏi Thiên Sứ Muhammad!) Hãy nhớ về người anh em của bộ tộc ‘Ad. (Đó là Hud), khi Y cảnh báo người dân của Y sống nơi vùng cồn cát; trước và sau Y đã có các vị cảnh báo đến bảo họ: “Các

- người hãy chỉ tôn thờ một mình Allah thôi. Quả thật, Ta lo sợ cho các người về sự trừng phạt của một Ngày Vĩ Đại.”
22. Họ trả lời (với Hud): “Người đến gặp bọn ta để bắt bọn ta bỏ các thần linh của bọn ta ư? Vậy người hãy mang đến điều mà người đã hăm dọa bọn ta xem nào, nếu người nói thật!”
23. (Hud) nói (với họ): “Quả thật chỉ có Allah mới biết (bao giờ tai họa sẽ giáng xuống các người), còn Ta chỉ được cử phái đến để truyền đạt cho các người mà thôi. Nhưng Ta thấy các người là một đám ngu muội.”
24. Nhưng khi họ thấy đám mây khổng lồ đang tiến đến thung lũng của họ, họ bảo: “Đám mây này sẽ mang mưa đến cho chúng ta”. (Hud nói với họ): “Không, đó là (tai họa) mà các người hối thúc nó mau đến, một trận gió mang một sự trừng phạt đau đớn.”
25. Nó tàn phá mọi thứ theo Lệnh của Thượng Đế của nó. Vì vậy, sáng hôm sau chẳng còn thấy gì ngoài những căn nhà (hoang tàn và đổ nát) của họ. TA (Allah) đáp trả những kẻ tội lỗi như thế đó.
26. Quả thật, TA đã ban cho (‘Ad, người dân của Hud) những khả năng và sức mạnh, cái mà TA đã không ban cho các người; TA đã ban cho họ thính giác, thị giác và trái tim, tuy nhiên, thính giác, thị giác và trái tim của họ chẳng giúp ích được gì cho họ khi họ cứ chối bỏ các Lời Mặc Khải của Allah và họ bị vây hãm bởi các điều mà họ đã chế giễu.
27. Quả thật, TA đã hủy diệt những thị trấn xung quanh các người (hỡi cư dân Makkah) và TA đã trình bày đủ loại lý lẽ và bằng chứng cho họ mong rằng họ quay đầu.
28. Vậy tại sao những kẻ mà họ nhận làm thần linh ngoài Allah không đến giúp họ? Không, các thần linh đó đã bỏ họ đi mất dạng. Và đó chỉ là lời nói dối của họ và đó là điều mà họ đã bịa đặt.
29. Khi TA (Allah) để một nhóm Jinn hướng về phía Người (Thiên Sứ Muhammad) lắng nghe Qur’an. Khi chúng có mặt nơi đó, chúng bảo nhau: “Các người hãy giữ yên lặng!” Rồi khi cuộc xướng đọc chấm dứt, chúng trở về cảnh báo đám dân của chúng.

30. Chúng nói: “Hỡi dân của chúng tôi! Quả thật, chúng tôi đã nghe đọc một Kinh Sách được ban xuống sau Musa, (một Kinh Sách) xác nhận lại những điều (được mặc khải) trước Nó. (Kinh Sách đó) hướng dẫn đến với chân lý và đến với con đường chính đạo.”
31. “Hỡi dân của chúng tôi! Các người hãy đáp lại vị mời gọi của Allah và các người hãy tin nơi Người; Ngài sẽ tha thứ tội lỗi của các người và Ngài sẽ cứu các người khỏi sự trừng phạt đau đớn.”
32. “Người nào không đáp lại vị mời gọi của Allah thì sẽ không thể trốn khỏi Ngài trên trái đất cũng như sẽ không có các vị bảo hộ nào ngoài Ngài. Đó là những kẻ lầm lạc rõ ràng.”
33. Lẽ nào (những kẻ thờ đa thần) không nhận thấy rằng Allah, Đấng đã tạo ra các tầng trời và trái đất và không biết mỗi một bởi việc tạo hóa chúng, thừa khả năng làm cho người chết sống lại ư? Thật vậy, Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.
34. Vào Ngày những kẻ vô đức tin được dẫn đến Hỏa Ngục (và chúng được bảo): “Há đây không phải là sự thật ư?” Chúng đáp: “Vâng, đúng là sự thật, lạy Thượng Đế của bầy tôi!” (Allah) phán: “Vậy thì các người hãy ném lầy sự trừng phạt bởi những điều mà các người đã vô đức tin.”
35. Cho nên, Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy kiên nhẫn như các Sứ Giả đầy cương nghị đã kiên nhẫn chịu đựng và Người chớ nôn nóng với (những kẻ vô đức tin). Bởi vì vào Ngày mà chúng nhìn thấy điều đã được hứa với chúng, chúng sẽ có cảm tưởng như thể chúng chỉ ở lại trên thế gian trong một giờ của ban ngày. Đó là một Thông Điệp và chỉ có đám người dấy loạn, bất tuân mới bị hủy diệt.

47 - Muhammad^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Những kẻ vô đức tin và cản trở con đường của Allah, Ngài sẽ làm cho việc làm của họ trở thành vô nghĩa.
2. Còn những người có đức tin, hành thiện và tin nơi những điều đã được ban xuống cho Muhammad và (tin) đó là sự thật từ Thượng Đế của họ thì Ngài sẽ loại bỏ khỏi họ các hành vi xấu đồng thời cải thiện tình trạng của họ.
3. Đó là vì những kẻ vô đức tin đi theo điều giả dối và nguy tạo còn những người có đức tin đi theo Chân Lý từ Thượng Đế của họ. Như thế đó, Allah trình bày những hình ảnh của họ làm thí dụ cho nhân loại.
4. Vì vậy, khi các người (hỡi những người có đức tin) giáp mặt với những kẻ vô đức tin (trong trận chiến) thì các người hãy đánh vào cổ của chúng cho đến khi các người thắng được chúng, rồi các người hãy trói chặt chúng lại; sau đó, hoặc các người trả tự do hoặc các người bắt chúng chuộc mạng cho đến khi cuộc chiến chấm dứt. Đó (là Lệnh của Allah). Và nếu muốn, Allah có thể đích thân trừng phạt chúng, tuy nhiên, Ngài muốn dùng người này để thử thách người kia. Và những ai bị giết vì con đường của Allah thì Ngài sẽ không bao giờ làm mất công lao của họ.
5. Ngài sẽ hướng dẫn họ và cải thiện tình trạng của họ.
6. Ngài sẽ thu nhận họ vào Thiên Đàng mà Ngài đã cho họ biết.
7. Hỡi những người có đức tin! Nếu các người ủng hộ (con đường chính nghĩa của) Allah thì Ngài sẽ trợ giúp các người và Ngài sẽ làm vững chắc bước chân của các người.

(*) Muhammad (Thiên Sứ Muhammad).

8. Những kẻ vô đức tin sẽ bị tiêu diệt và các việc làm của chúng sẽ không có giá trị (ở nơi Allah).
9. Đó là vì chúng ghét những điều mà Allah đã ban xuống. Vậy nên Ngài đã vô hiệu việc làm của chúng.
10. Lẽ nào chúng không ngao du trên trái đất để quan sát kết cuộc của những kẻ trước chúng như thế nào ư? Allah đã hủy diệt chúng và những kẻ vô đức tin chắc chắn sẽ phải chịu số phận tương tự.
11. Đó là vì Allah là Đấng Bảo Hộ của những người có đức tin trong khi những kẻ vô đức tin không có ai bảo hộ.
12. Quả thật, Allah sẽ thu nhận những người có đức tin và hành thiện vào các Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy. Riêng những kẻ vô đức tin thì chúng tận hưởng (cuộc sống trần gian), chúng ăn uống như loài vật, và rồi đây Hỏa Ngục sẽ là chỗ ở dành cho chúng.
13. Có biết bao thành phố giàu có và hùng mạnh hơn thành phố của Người, nơi mà (cư dân của nó) đã trục xuất Người, TA đã tiêu diệt chúng, và chúng đã không có ai cứu giúp chúng cả.
14. Vậy một người ở trên một bằng chứng rõ ràng từ Thượng Đế của y lẽ nào lại giống với một kẻ bị mê hoặc bởi những việc làm tội lỗi của hắn và chỉ biết chạy theo dục vọng của bản thân?!
15. Hình ảnh Thiên Đàng được hứa với những người ngoan đạo (sợ Allah) là nơi có những dòng sông nước ngọt trong vắt không hôi tanh, những dòng sông sữa không đổi vị, những dòng sông rượu tuyệt hảo dành cho những người thích uống, và những dòng sông mật ong tinh khiết; (cư dân nơi (Thiên Đàng) sẽ có đủ loại trái cây để dùng cùng với sự tha thứ từ Thượng Đế của họ. (Cư dân Thiên Đàng) lẽ nào lại giống với những kẻ đời đời ở trong Hỏa Ngục và được cho uống từ một loại nước cực sôi làm đứt ruột của họ?!

16. Trong bọn chúng (những kẻ giả tạo đức tin), có người đến nghe Người (Thiên Sứ Muhammad) cho tới khi chúng rời khỏi Người, chúng nói với những ai đã được ban cho sự hiểu biết “Y (Thiên Sứ Muhammad) vừa nói điều gì vậy?” Chúng là những kẻ mà Allah đã niêm kín quả tim của chúng và chúng chỉ biết chạy theo dục vọng của chúng.
17. Những người được hướng dẫn (đến với Chân Lý), (Allah) gia tăng thêm cho họ Chi Đạo và ban cho họ lòng Taqwa (ngay chính, ngoan đạo đối với Ngài).
18. Có phải (những kẻ vô đức tin) chỉ mong chờ Giờ Tận Thế bắt ngờ xảy đến với chúng? Quả thật, những dấu hiệu báo trước của Nó đã đến (với chúng). Rồi khi (Giờ Tận Thế) đến với chúng thì sự tưởng nhớ của chúng (về lời cảnh báo) còn ích lợi gì cho chúng nữa đây?
19. Vì vậy, (hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy biết rằng quả thật không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah. Người hãy xin Ngài tha thứ tội lỗi của Người và cầu xin Ngài tha thứ tội lỗi cho những người có đức tin cả nam lẫn nữ. Allah biết rõ sự di chuyển và nghỉ ngơi của các người.
20. Những ai có đức tin nói: “Giá như có một chương kinh (nói về việc chiến đấu) được ban xuống cho chúng tôi!” Nhưng khi có một chương (mang nội dung) cụ thể được ban xuống trong đó có đề cập đến việc chiến đấu thì Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ thấy những kẻ mà trong lòng chúng mang một chứng bệnh (đạo đức giả) sẽ đưa mắt nhìn Người với cái nhìn của một người thất thần sắp chết (do sợ hãi). Vì vậy, thật đáng đời cho chúng!
21. Vâng lệnh và lời nói tử tế (sẽ tốt hơn cho chúng)! Do đó, khi việc (chuẩn bị chinh chiến) đã quyết rồi chúng chân thật (trong đức tin) đối với Allah thì điều đó tốt hơn cho chúng.
22. Nhưng nếu các người quay lưng ngoảnh mặt (với tôn giáo) thì có lẽ các người sẽ làm điều thối nát trên trái đất và sẽ cắt đứt tình máu mủ ruột thịt.

23. Chúng (những kẻ làm như thế) là những kẻ mà Allah đã nguyên rủa, nên Ngài đã làm điếc (thính giác) của chúng và làm mù thị giác của chúng.
24. Sao chúng không chịu nghiền ngẫm Qur'an hay là quả tim của chúng đã bị khóa chặt mất rồi?
25. Quả thật, những kẻ quay trở lại (với sự vô đức tin) sau khi nguồn Hướng Dẫn đã được trình bày rõ ràng cho chúng, Shaytan đã dụ dỗ chúng và cho chúng niềm hy vọng hão huyền.
26. Đó là vì chúng đã nói với những kẻ ghét điều mà Allah ban xuống: "Chúng tôi sẽ tuân theo các người trong một phần của sự việc." Tuy nhiên, Allah biết rõ những điều bí mật của chúng.
27. Vậy sẽ như thế nào khi các Thiên Thần bắt hồn của chúng lúc chết bằng cách đánh vào mặt và lưng của chúng?
28. Đó là vì chúng đi theo điều làm Allah phẫn nộ và ghét điều làm Ngài hài lòng. Vì vậy, Ngài vô hiệu các việc làm của chúng.
29. Hay những kẻ mang trong lòng chứng bệnh (hoài nghi) nghĩ rằng Allah sẽ không bao giờ phơi bày cảm giác căm thù của chúng ư?
30. Nếu muốn, TA (Allah) có thể cho Người (Thiên Sứ Muhammad) thấy (bộ mặt thật) của chúng. Tuy nhiên, Người có thể nhận ra chúng qua những đặc điểm của chúng. Và chắc chắn, Người sẽ nhận ra chúng qua giọng nói của chúng. Quả thật, Allah biết rõ những điều các người làm.
31. TA chắc chắn sẽ thử thách các người cho đến khi TA biết rõ trong các người ai thực sự là những người chiến đấu (cho con đường chính nghĩa của TA) và ai thực sự là những người kiên nhẫn; và TA sẽ thử thách tình trạng của các người.
32. Quả thật, những kẻ vô đức tin, cản trở con đường của Allah và chống đối Sứ Giả (của Ngài) sau khi nguồn hướng dẫn đã được trình bày rõ ràng cho chúng, không bao giờ gây hại Allah bất cứ điều gì; ngược lại, Ngài sẽ làm cho việc làm của chúng thành vô nghĩa.

- 33.** Hỡi những người có đức tin! Các ngươi hãy tuân lệnh Allah và tuân lệnh Sứ Giả (của Ngài); và các ngươi chớ làm mất giá trị việc làm của các ngươi (bởi sự vô đức tin và Riya' – phô trương).
- 34.** Quả thật, những kẻ không có đức tin và cản trở con đường của Allah rồi chết trong tình trạng là những kẻ vô đức tin thì Allah sẽ không bao giờ tha thứ cho họ.
- 35.** Vì vậy, các ngươi (hỡi những người có đức tin) chớ nản lòng và chớ kêu gọi hòa bình trong lúc các ngươi đang nắm ưu thế; Allah luôn ở cùng với các ngươi và Ngài sẽ không bao giờ làm mất công sức của các ngươi.
- 36.** Quả thật, đời sống trần tục này chỉ là trò chơi và thú vui phù phiếm. Nhưng nếu các ngươi có đức tin và ngoan đạo thì Ngài sẽ ban cho các ngươi phần thưởng của các ngươi và Ngài không đòi hỏi tài sản của các ngươi.
- 37.** Nếu Ngài đòi (tài sản) của các ngươi và gây sức ép đối với các ngươi thì các ngươi sẽ keo kiệt giữ chặt nó; và Ngài sẽ phơi bày nỗi oán ghét (được giấu kín trong lòng) các ngươi.
- 38.** Nay, các ngươi là những người được kêu gọi chi dùng (tài sản) cho con đường Chính Nghĩa của Allah nhưng trong các ngươi có người lại keo kiệt. Người nào keo kiệt thì quả thật y chỉ keo kiệt với chính bản thân mình bởi lẽ Allah là Đấng Giàu Có trong lúc các ngươi là những kẻ nghèo nàn. Nếu các ngươi quay lưng thì Ngài sẽ đưa một đám người khác đến thay thế các ngươi và họ sẽ không giống như các ngươi.

48 - Fath^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thật vậy, TA (Allah) đã ban cho Người (Thiên Sứ Muhammad) một sự chiến thắng rõ ràng.
2. Để Allah tha thứ cho Người những tội lỗi trước đây và những tội lỗi sau này, để Ngài hoàn tất Ân Huệ của Ngài cho Người và để Ngài hướng dẫn Người theo con đường ngay chính.
3. Và Allah giúp Người giành chiến thắng với sự giúp đỡ hùng mạnh.
4. Chính Ngài đã ban xuống sự an bình vào trái tim của những người có đức tin để Ngài gia tăng đức tin cùng với đức tin (hiện tại) của họ; và Allah có các quân binh ở trên trời và (các quân binh) ở dưới đất. Và Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Sáng Suốt.
5. Để Ngài thu nhận những người có đức tin nam và những người có đức tin nữ vào những Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ mãi mãi ở trong đó; và Ngài sẽ xóa bỏ những điều tội lỗi của họ. Và ở nơi Allah, đó là một chiến thắng vĩ đại.
6. Và để Ngài trừng phạt những kẻ giả tạo đức tin cả nam lẫn nữ, và những kẻ thờ đa thần cả nam lẫn nữ đã nghĩ xấu về Allah. Chúng sẽ bị bao vây bởi những điều xấu (mà chúng gây ra). Allah phần nộ và nguyên rủa chúng; và Ngài đã chuẩn bị Hỏa Ngục dành cho chúng, một điểm đến cuối cùng thật tội tệ.
7. Các quân binh trong trời đất đều là của Ngài. Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
8. Quả thật, TA (Allah) đã cử phái Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad)

(*) Fath (Sự Thắng Lợi).

làm một nhân chứng, một người mang tin mừng và một người cảnh báo.

9. Để các người tin nơi Allah, nơi Sứ Giả của Ngài và ủng hộ và tôn vinh Y, và để các người tán dương Ngài sáng và chiếu.
10. Những người cam kết trung thành với Người (Thiên Sứ Muhammad) thật ra là họ đang cam kết trung thành với Allah. Bàn tay của Allah trên bàn tay của họ. Vì vậy, người nào nuốt lời thì kẻ đó đã bội ước với chính mình; ngược lại, người nào thực hiện đúng như những gì đã cam kết với Allah thì Ngài sẽ ban cho y phần thưởng vĩ đại.
11. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Những người Ả-rập vùng sa mạc trì trệ (trong việc đi chinh chiến cùng Người) sẽ nói với Người: “Chúng tôi bận trông coi tài sản và người nhà của chúng tôi. Vì vậy, xin Người hãy cầu xin (Allah) tha thứ cho chúng tôi.” Lưỡi của chúng nói những điều không có trong trái tim của chúng. Người hãy bảo chúng: “Vậy ai có khả năng can thiệp giúp các người với Allah nếu Ngài muốn hại các người hoặc muốn ban phúc cho các người? Không, Allah thông toàn những điều các người làm.”
12. Không, các người (hỡi những người không tham chiến cùng với Thiên Sứ Muhammad) nghĩ rằng Thiên Sứ (của Allah) và những người có đức tin sẽ không bao giờ trở về với gia đình của họ lần nữa. Điều đó làm cho các người cảm thấy khoan khoái trong lòng và các người đã có suy nghĩ xấu; quả thật các người là một đám người sắp bị hủy diệt.
13. Người nào không có đức tin nơi Allah và Thiên Sứ của Ngài thì TA thực sự đã chuẩn bị Hỏa Ngục dành cho những kẻ vô đức tin.
14. Quyền thống trị các tầng trời và trái đất đều thuộc về (một mình) Allah. Ngài muốn tha thứ cho ai là tùy ý Ngài và Ngài muốn trừng phạt ai cũng tùy ý Ngài. Tuy nhiên, Allah là Đáng Tha Thứ, Đáng Khoan Dung.

15. Những người ở lại (không tham chiến) sẽ nói khi thấy các người đi thu nhặt chiến lợi phẩm: “Hãy cho chúng tôi đi theo các người.” Chúng muốn thay đổi Lời Phán của Allah. Người hãy bảo chúng: “Các người đừng bao giờ theo bọn ta! Allah đã phán như thế cho các người từ trước.” Nhưng chúng lại bảo: “Không, các người ganh tị với chúng tôi.” Không, chúng chẳng hiểu gì ngoại trừ một chút ít.
16. Người hãy nói với những người Ả-rập vùng sa mạc không tham chiến: “Các người sẽ được gọi đi (đổi mặt với) một đám người có sức mạnh (về khả năng chinh chiến), các người sẽ chiến đấu với họ hoặc họ sẽ quy thuận. Vì vậy, nếu các người tuân theo thì Allah sẽ ban cho các người một phần thưởng tốt; còn nếu các người quay lưng (với mệnh lệnh) giống như các người đã từng quay lưng trước đây thì Ngài sẽ trừng phạt các người bằng một sự trừng phạt đau đớn.”
17. Người mù, người què, và người bệnh không có tội (nếu không tham gia chinh chiến). Người nào tuân lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài thì sẽ được thu nhận vào Các Ngòi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, còn người nào quay lưng thì Ngài sẽ trừng phạt kẻ đó bằng một sự trừng phạt đau đớn.
18. Quả thật, Allah đã hài lòng với những người có đức tin khi họ cam kết trung thành với Người (Thiên Sứ Muhammad) dưới gốc cây (tại Hudaibiyah). Ngài biết rõ những gì trong trái tim của họ nên Ngài đã ban xuống sự an bình cho họ và thưởng cho họ một cuộc chiến thắng gần kề.
19. Họ sẽ thu được nhiều chiến lợi phẩm. Quả thật, Allah là Đấng Toàn Năng, Đấng Sáng Suốt.
20. Allah đã hứa với các người (hỡi những người có đức tin) nhiều chiến lợi phẩm mà các người sẽ thu được (trong tương lai), cho nên, Ngài đã nhanh chóng cho điều này mau đến với các người; Ngài đã giữ tay của địch xa khỏi các người, Ngài muốn sự việc

đó trở thành một dấu hiệu cho những người có đức tin, và Ngài muốn hướng dẫn các người con đường ngay thẳng (Chính đạo).

21. Và (Ngài hứa) những (chiến thắng) khác mà các người chưa đạt được nhưng Allah đã tóm thâu chúng bởi vì Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ.
22. Nếu những kẻ vô đức tin giao chiến với các người thì chắc chắn chúng sẽ quay tháo lui rồi chúng sẽ không tìm được một vị bảo hộ và một đảng cứu tinh nào.
23. (Việc Allah để những người có đức tin chiến thắng những kẻ vô đức tin là) đường lối của Allah đã xảy ra trước đây. và Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ không bao giờ thấy bất kỳ thay đổi nào trong đường lối của Allah.
24. Ngài là Đấng đã giữ tay của chúng khỏi các người và giữ tay của các người khỏi chúng tại thung lũng Makkah sau khi Ngài đã làm cho các người chiến thắng chúng. Quả thật, Allah thấy rõ những điều các người làm.
25. Chúng là những kẻ vô đức tin và ngăn các người vào Masjid Al-Haram cũng như ngăn những con vật tể đến chỗ tể. Nếu không vì những người có đức tin nam cũng như những người có đức tin nữ mà các người không nhận ra họ (do họ sống trà trộn với chúng) và rằng các người có thể giết lầm họ để rồi các người có thể vô tình phạm tội đối với họ (thì Allah đã cho phép các người tấn công vào Makkah; nhưng Ngài đã giữ tay của các người lại) để Allah có thể khoan dung người nào Ngài muốn. Nếu họ sống tách biệt (với chúng) thì TA chắc chắn sẽ trừng phạt những kẻ vô đức tin trong họ bằng một sự trừng phạt đau đớn.
26. Khi những kẻ vô đức tin đặt vào trái tim họ niềm tự hào và sự kiêu ngạo của thời ngu muội thì Allah lại ban sự trầm tĩnh của Ngài xuống cho Sứ Giả của Ngài và cho những người có đức tin

và ràng buộc họ với lời (tuyên bố) ngoan đạo và sợ Allah và họ xứng đáng với nó. Quả thật, Allah biết tất cả mọi thứ.

27. Thật vậy, Allah đã xác nhận sự thật về giấc mơ của Sứ Giả của Ngài: chắc chắn các người sẽ vào Masjid Al-Haram một cách an toàn, đầu cạo trọc và tóc cắt ngắn, không sợ hãi, nếu Allah muốn. Bởi vì Ngài biết điều các người không biết. Và ngoài cái đó, Ngài đã sắp xếp cho một chiến thắng gần kề.
28. Ngài là Đấng đã phái Sứ Giả của Ngài (Thiên Sứ Muhammad) mang nguồn chỉ đạo và tôn giáo chân lý đến để Ngài làm cho nó vượt trội tất cả mọi tôn giáo; và một mình Allah đã đủ làm chứng (cho điều này).
29. Muhammad là Sứ Giả của Allah. Những người theo Y thì nghiêm khắc với những kẻ vô đức tin nhưng lại thương xót lẫn nhau. Người sẽ thấy họ cúi mình, quỳ lạy để tìm kiếm hồng phúc từ Allah và sự hài lòng của Ngài. Dấu ấn của họ là ti vết trên gương mặt từ việc quỳ lạy. Đó là hình ảnh của họ (được mô tả) trong Kinh Tawrah và cả trong Kinh Injil. (Hình ảnh của họ) giống như một hạt giống đâm ra chồi, phát triển mạnh mẽ và vươn thẳng trên thân cây, làm hài lòng người gieo giống. Kết quả là nó làm cho những kẻ vô đức tin đâm ra oán ghét họ. Và Allah hứa với những người có đức tin và hành thiện trong số họ sự tha thứ và một phần thưởng vĩ đại.

49 - Al-Hujurat^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hỡi những người có đức tin! Các người chớ qua mặt Allah và Sứ Giả của Ngài. Các người hãy kính sợ Allah. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Biết.
2. Hỡi những người có đức tin! Các người đừng cao giọng của các người hơn giọng nói của Nabi (Muhammad) và cũng đừng lớn tiếng với Y trong lời nói giống như các người thường nói lớn tiếng với nhau, kéo việc làm của các người sẽ trở nên vô nghĩa trong khi các người không nhận ra.
3. Thật vậy, những người hạ giọng của mình trước Sứ Giả của Allah chính là những người mà trái tim của họ đã được Allah rèn luyện cho ngay chính. Họ sẽ được tha thứ và sẽ được một phần thưởng vĩ đại.
4. Quả thật, những người (lớn tiếng) gọi Ngươi (hỡi Thiên Sứ) từ bên ngoài nội phòng thì phần đông là những kẻ thiếu suy nghĩ.
5. Nếu họ (chịu khó) kiên nhẫn (chờ đợi một chút) cho đến khi Ngươi bước ra ngoài để tiếp họ thì điều đó tốt hơn cho họ. Tuy nhiên, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
6. Hỡi những người có đức tin! Nếu có một kẻ gây rối mang đến một tin nào đó cho các người thì các người hãy kiểm tra thật kỹ càng (sự thật về nguồn tin), kéo các người có thể làm hại một nhóm người vì sự thiếu hiểu biết để rồi sau đó các người trở nên hối hận về điều các người đã làm.
7. Các người (hỡi những người có đức tin) hãy biết rằng Sứ Giả của Allah đang sống cùng với các người. Nếu Y làm theo (ý kiến của) các người về nhiều vấn đề thì chắc chắn các người sẽ gặp khó khăn.

(*) Al-Hujurat (Nội Phòng).

Tuy nhiên, Allah làm cho các người thối nát đức tin và làm cho nó trở nên đẹp đẽ trong trái tim của các người, đồng thời Ngài làm cho việc vô đức tin, gây rối và bất tuân trở nên đáng ghét đối với các người. Đó là những người được hướng dẫn đúng đường.

8. (Việc trái tim của các người yêu thích điều tốt và ghét điều xấu là) hồng phúc và thiên ân từ nơi Allah. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Chí Minh.
9. Nếu trong số những người có đức tin có hai nhóm giao chiến với nhau thì các người hãy giải hòa giữa đôi bên. Nhưng nếu nhóm này đàn áp nhóm kia thì các người hãy chiến đấu chống lại nhóm đàn áp cho đến khi họ chịu quay về với Mệnh Lệnh của Allah. Và nếu họ đã chịu quay về thì các người hãy giải hòa giữa đôi bên một cách công bằng và vô tư. Quả thật, Allah yêu thương những người hành động công bằng, vô tư.
10. Quả thật chỉ những người có đức tin mới là anh em của nhau. Vì vậy, các người hãy giải hòa giữa hai người anh em của mình. Các người hãy sợ Allah mong rằng các người được thương xót.
11. Hỡi những người có đức tin! Nhóm người này chớ nên cười nhạo nhóm người kia bởi biết đâu nhóm người kia tốt hơn nhóm người này. Và nhóm phụ nữ này chớ nên cười nhạo nhóm phụ nữ kia bởi biết đâu nhóm phụ nữ kia tốt hơn nhóm phụ nữ này. Các người đừng xúc phạm nhau và đừng gọi nhau bằng những biệt danh (mục đích nhạo báng và chế giễu). (Quả thật,) việc bêu tên xấu của một người sau khi y đã có đức tin là một hành động bất tuân (Allah). Và ai không sám hối thì đó là những kẻ làm điều sai quấy.
12. Hỡi những người có đức tin! Các người hãy tránh nhiều giả định (tiêu cực). Thật vậy, một số giả định là tội lỗi. Các người đừng dò thám cũng như đừng nói xấu lẫn nhau. Lẽ nào ai đó trong các người thích ăn thịt của người anh em của mình đã chết? Vì vậy, các người hãy ghét việc làm đó. Các người hãy sợ Allah. Quả thật, Allah là Đấng chấp nhận sự ăn năn sám hối, Đấng Nhân Từ.
13. Hỡi nhân loại! TA (Allah) đã tạo hóa các người từ một người nam và một người nữ và làm cho các người thành các quốc

gia và những bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người. Quả thật, Allah là Đấng Hằng Biết, Đấng Thông Toàn.

14. Những người Ả-rập vùng sa mạc nói: “Chúng tôi đã có đức tin.” Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với họ: “Các người chưa có đức tin, các người hãy nói là chúng tôi đã quy thuận Islam bởi đức tin chưa thấm vào trái tim của các người. Tuy nhiên, nếu các người vâng lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài thì Ngài sẽ không giảm bớt bất cứ điều gì (từ ân phước của) việc làm của các người. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.”
15. Những người có đức tin đích thực chính là những người tin nơi Allah và Sứ Giả của Ngài rồi không hoài nghi bất cứ điều gì; họ chiến đấu cho con đường chính nghĩa của Allah bằng tài sản lẫn sinh mạng của họ. Họ là những người chân thật.
16. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những người Ả-rập vùng sa mạc): “Chẳng lẽ các người muốn dạy Allah về tôn giáo của các người trong lúc Allah biết rõ mọi vật trong các tầng trời và mọi vật trên trái đất ư? Quả thật, Allah biết tất cả mọi thứ!”
17. (Những người Ả-rập vùng sa mạc này) coi việc họ theo Islam là một ân huệ dành cho Người (Hỡi Thiên Sứ Muhammad). Người hãy nói với họ: “Các người đừng coi Islam của các người là một ân huệ dành cho Ta, mà chính Allah đã ban ân cho các người trong việc Ngài đã hướng dẫn các người đến với đức tin, nếu các người chân thật (trong việc đi theo Islam).”
18. Quả thật, Allah biết điều vô hình của các tầng trời và trái đất. Và Allah nhìn thấy tất cả những gì các người làm.

50 - Qaf^(*)*Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung*

1. Qaf⁽¹⁾. Thề bởi Qur'an Quang Vinh.
2. Không, họ kinh ngạc về việc có một người cảnh báo xuất thân từ họ đến gặp họ. Vì vậy, những kẻ vô đức tin nói: “Đây là một điều gì đó thực sự kỳ lạ!”
3. “Khi chúng ta chết đi và đã thành cát bụi, (có thật là chúng ta sẽ được dựng sống trở lại)?! Đó quả là một sự trở lại xa vời.”
4. Quả thật, TA (Allah) thừa biết việc đất đai tiêu hủy (thân xác) họ (sau khi họ chết đi); nhưng ở nơi TA có một quyển sổ bộ lưu trữ.
5. Không, họ đã phủ nhận Chân Lý khi Nó đến với họ, vì vậy họ đang ở trong tình trạng bối rối (không biết thật hay giả).
6. Sao họ không nhìn lên bầu trời phía trên họ xem TA đã dựng và trang hoàng nó như thế nào và (làm thế nào) nó không có rạn nứt?
7. Và trái đất, TA đã trải rộng nó ra và ném lên nó những quả núi vững chắc và TA đã cho mọc trên nó đủ loại cây cối và thảo mộc.
8. (TA đã tạo ra tất cả những thứ đó để đưa ra) cái nhìn sâu sắc và một sự nhắc nhở cho mỗi người bề tôi quay về (với TA).
9. Và TA đã ban từ trên trời xuống nguồn nước (mưa) mà TA dùng làm mọc ra những khu vườn và (các loại) hạt vào mùa thu hoạch.
10. (TA làm mọc ra những) cây chà là cao lớn có trái từng chùm chồng lên nhau.

(*) Qaf (Qaf).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

11. (Làm) nguồn lương thực cho bầy tôi (của TA). Và TA dùng nó (nước mưa) làm sống lại một vùng đất đã chết. Và việc phục sinh cũng tương tự như thế.
12. Trước họ, người dân của Nuh, người dân Rass, và người dân Thamud đã phủ nhận.
13. Và người dân ‘Ad, Pha-ra-ông, và anh em của Lut (cũng đã phủ nhận).
14. Người dân của (khu rừng) Aykah và người dân của Tubba’ (cũng vậy), tất cả đều phủ nhận các Sứ Giả (của TA). Vì vậy, lời đe dọa (trùng phạt) của TA đã được thể hiện.
15. Chẳng lẽ (họ nghĩ) TA đã mời mọc với việc tạo hóa đầu tiên (nên sẽ gặp khó khăn cho sự phục sinh ư)? Không, họ đang hoài nghi về sự tạo hóa mới.
16. Quả thật, TA đã tạo hóa con người và TA biết rõ những gì bản thân y thì thầm bởi vì TA ở gần y hơn cả tĩnh mạch cổ của y.
17. Khi hai (Thiên Thần Ghi Chép) ghi lại (các hành động), một (Thiên Thần) ngồi bên phải và một (Thiên Thần) ngồi bên trái.
18. Bất cứ lời nào (con người) thốt ra cũng đều có (một Thiên Thần) quan sát theo dõi sẵn sàng (ghi lại).
19. Sự đau đớn của cái chết xảy đến (với mỗi con người) là sự thật. Đó là cái mà người (hỡi con người) cố chạy trốn khỏi nó.
20. Và Cái Sừng (Còi) sẽ được thổi. Đó là Ngày được hứa (về sự trùng phạt).
21. Mỗi linh hồn đều sẽ đến (trình diện Allah), cùng theo với y là một (Thiên Thần) dẫn đường và một (Thiên Thần) làm chứng.
22. (Allah phán bảo y): “Quả thật, người đã lơ là về (Ngày) này. Giờ đây TA vén tấm màn khỏi người nên ngày hôm nay mắt của người nhìn thấy rõ nét.
23. (Thiên Thần) đồng hành của y thưa: “Đây là phần ghi chép (hành động) của y ở nơi bề tôi!”

24. (Allah phán với hai Thiên Thần dẫn đường và làm chứng): “Hai người hãy ném từng tên vô đức tin ương ngạnh vào Hỏa Ngục!”
25. “(Tên này là) kẻ ngăn cản điều tốt, vượt mức giới hạn và hoài nghi.”
26. “Hắn là kẻ đã dựng lên cùng với Allah thần linh khác, hai người hãy ném hắn vào chỗ trừng phạt khác nghiệt nhất.”
27. Người bạn (Shaytan) của y sẽ thưa: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Bề tôi đã không làm cho y phạm giới mà chính y tự mình lầm lạc mà thôi.”
28. (Allah) phán: “Các người chớ tranh cãi trước mặt TA. Quả thật, TA đã gọi cho các người Lời Cảnh Báo.”
29. “Lời phán của TA sẽ không thay đổi; và TA không hề đối xử bất công với bất kỳ người bề tôi nào.”
30. Vào Ngày mà TA sẽ phán báo Hỏa Ngục “Người đã đầy chưa?” và Nó sẽ thưa “(Bẩm Allah!) Còn ai nữa không?”
31. Và Thiên Đàng được mang đến trước mặt những người ngoan đạo, (Nó không xa).
32. (Họ được bảo): “Đây là thứ đã được hứa với mỗi người quay về (với Allah) và giữ gìn (giao ước của Ngài).”
33. Người nào sợ Đấng Ar-Rahman trong vô hình và đến (với Ngài) với một trái tim phục thiện,
34. (Họ sẽ được bảo): “Các người hãy vào (Thiên Đàng) một cách an lành. Đó là ngày vĩnh cửu.”
35. Trong Thiên Đàng, họ sẽ có những thứ mình mong muốn và có phần thêm nữa ở nơi TA.
36. Trước (những kẻ thờ đa thần Makkah này) có biết bao thế hệ vượt trội hơn chúng về sức mạnh đã bị TA hủy diệt và đã trôi giạt đi khắp nơi trên trái đất! Còn nơi nào để trốn thoát không?!

37. Quả thật, trong sự việc đó có một sự nhắc nhở cho những ai có trái tim hoặc lắng nghe với sự chú tâm.
38. Thật vậy, TA (Allah) đã tạo hóa các tầng trời và trái đất cũng như vạn vật giữa chúng trong sáu Ngày và TA không hề mỏi mệt.
39. Bởi thế, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy kiên nhẫn với những điều họ nói và Người hãy tán dương ca tụng Thượng Đế của Người trước khi mặt trời mọc và lặn.
40. Và Người hãy tán dương Ngài vào ban đêm và sau các lễ nguyện Salah.
41. Và Người hãy lắng nghe vào Ngày mà (Thiên Thần) Hô Gọi sẽ hô gọi từ một nơi rất gần.
42. Ngày mà họ sẽ thực sự nghe một Tiếng Gầm Thét. Đó sẽ là Ngày của sự đi ra.
43. Thật vậy, TA (Allah) là Đấng làm cho sống và làm cho chết và tất cả sẽ quay trở về trình diện TA.
44. Ngày mà trái đất sẽ vỡ nứt, và họ nhanh chóng đi ra (đến nơi triệu tập). Đó là một cuộc triệu tập dễ dàng đối với TA.
45. TA biết rõ điều chúng nói; và Người (Thiên Sứ Muhammad) không phải là kẻ cường hào cường bách chúng. Vì vậy, Người hãy dùng Kinh Qur'an nhắc nhở những ai biết sợ Lời Đe dọa (của TA).

51 - Azd-Zdariyat^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi những cơn gió thổi bụi.
2. Thề bởi những đám mây mưa.
3. Thề bởi những con tàu lướt đi nhẹ nhàng.
4. Thề bởi (các Thiên Thần) phân phối (bổng lộc) theo Mệnh Lệnh.
5. Quả thật, những gì các người được hứa là sự thật (không có gì phải hoài nghi).
6. Thật vậy, sự việc phán xét thưởng phạt (của Ngày Phán Xét Cuối Cùng) chắc chắn sẽ xảy ra.
7. Thề bởi bầu trời chứa đầy các con đường (quỹ đạo).
8. Quả thật, các người (hồi dân Makkah) có những lời nói khác nhau.
9. Những ai quay lưng với (Qur'an) chính là những kẻ đã bị ngăn cấm (đến với sự hướng dẫn).
10. Những kẻ nói dối bị nguyên rủa.
11. (Chúng là) những kẻ lơ là, vô tâm.
12. Chúng hỏi bao giờ Ngày Thưởng Phạt sẽ đến?
13. (Allah trả lời chúng): “(Đó là) Ngày mà chúng sẽ bị trừng phạt trong Hỏa Ngục.”
14. (Chúng sẽ được bảo): “Các người hãy ném sự trừng phạt của các người! Đây là điều mà các người đã thường hỏi thúc (với thái độ giễu cợt).”
15. Thật vậy, những người ngoan đạo sẽ ở trong các Ngôi Vườn Thiên Đàng có các dòng sông chảy.

(*) Azd-Zdariyat (Những Con Gió Thổi Bụi).

16. Họ đón nhận những gì Thượng Đế của họ ban cho (từ những phần thưởng vĩ đại). Quả thật, trước đó họ là những người làm tốt.
17. Họ là những người đã thường ít ngủ trong đêm.
18. Họ đã thường cầu xin tha thứ trước hừng đông.
19. Và trong tài sản của họ, (họ đã luôn chừa) một phần bắt buộc dành cho người ăn xin và người túng thiếu nhưng không xin xỏ.
20. Trên trái đất có những dấu hiệu (chứng minh quyền năng của Allah) cho những người có đức tin vững chắc.
21. Ngay cả nơi bản thân của các người (cũng có những dấu hiệu cho thấy quyền năng của Allah). Thế các người không nhìn thấy sao?
22. Và trên trời có bổng lộc của các người và những gì mà các người được hứa.
23. Vì vậy, thề bởi Thượng Đế của trời đất, quả thật (sự Phục Sinh) là sự thật giống như thực tế của việc các người nói chuyện với nhau.
24. Người (hồi Thiên Sứ Muhammad) đã nghe về câu chuyện các vị khách vinh dự của Ibrahim chưa?
25. Khi vào gặp (Ibrahim), họ lên tiếng chào Salam. (Ibrahim) đáp lại lời chào Salam (và nói thầm trong lòng: Đây là những người lạ, mình không quen biết họ.)”
26. Rồi (Ibrahim) quay vào gặp người nhà. Sau đó, (Ibrahim) mang ra một con bê (nướng) mập béo.
27. (Ibrahim) đặt nó trước mặt (các vị khách lạ) và nói: “Sao quý vị không ăn?”
28. (Không thấy các vị khách ăn), Ibrahim lo sợ trong lòng. (Thấy vẻ lo sợ của Ibrahim), họ nói: “Người đừng lo sợ!” Và họ báo cho Y tin mừng về một đứa con trai hiếu biết.
29. Nhưng vợ của (Ibrahim) bước đến vừa lấy tay đập vào trán của mình vừa nói: “Tôi là một bà lão hiếm muộn, (làm sao sinh con được)?”
30. Họ nói: “Thượng Đế của người đã truyền đúng như thế. Quả thật, Ngài là Đấng Cao Minh, Đấng Toàn Tri.”
31. (Ibrahim) nói: “Vậy công việc của các vị (ở đây) là gì, hồi các Sứ Giả (của Allah)?”

32. (Các Thiên Thần) bảo: “Quả thật, chúng tôi được cử phái đến với đám dân tội lỗi.”
33. “Đề trút lên chúng (trận mưa) đá từ đất sét (đã được nung)”
34. “Đã được Thượng Đế của Người đánh dấu để trừng phạt những kẻ quá mức giới hạn.”
35. “Vì vậy, chúng tôi phải đưa ai đó có đức tin trong thị trấn an toàn ra khỏi đó.”
36. “Tuy nhiên, chúng tôi đã chẳng thấy ai ngoài một gia đình Muslim (duy nhất).”
37. Và TA (Allah) đã để lại nơi đó một dấu hiệu cho những ai sợ sự trừng phạt đau đớn.
38. Và ở Musa (là một dấu hiệu làm bài học cho những ai sợ sự trừng phạt đau đớn), khi TA phái Y đến gặp Pha-ra-ông với uy quyền rõ ràng.
39. Nhưng cậy vào quyền bính có được, (Pha-ra-ông) đã quay đi và nói: “(Đây chỉ là) một tên phù thủy hoặc (chỉ là) một gã tâm thần.”
40. Vì vậy, TA đã tóm bắt hắn và binh lính của hắn và ném chúng xuống biển; và hắn là một tên đáng trách.
41. Và ở đám dân ‘Ad (là một dấu hiệu làm bài học cho những ai sợ sự trừng phạt đau đớn), khi TA gởi một trận cuồng phong đến trừng phạt chúng.
42. (Trận cuồng phong) không chữa bất cứ thứ gì khi nó ủa đến, ngoại trừ việc để lại những đồng vụn nát.
43. Và ở đám dân Thamud (là một dấu hiệu làm bài học cho những ai sợ sự trừng phạt đau đớn), khi có lời báo chúng: “Các người cứ tận hưởng cuộc sống cho tới khi hết tuổi thọ.”
44. Nhưng chúng xác xược trước Mệnh Lệnh của Thượng Đế, nên sét đã đánh chúng trong lúc chúng đang nhìn.
45. Chúng bắt lực và không thể cứu lấy mình.
46. Và trước đây, đám dân của Nuh (cũng đã bị tiêu diệt như thế) vì chúng là một đám dấy loạn, bất tuân.
47. Và bầu trời, TA đã dựng nó bằng sức mạnh và làm cho nó bao la.

48. Và trái đất, TA đã trải nó ra (như một tấm thảm); và thật ưu việt cho Đấng đã trải nó ra như thế.
49. TA đã tạo hóa mọi vật đều có cặp, có đôi để các ngươi ghi nhớ (về quyền năng của TA).
50. Vì vậy, các ngươi hãy chạy đến với Allah, quả thật, Ta chỉ là một người cảnh báo công khai được Ngài cử đến cho các ngươi mà thôi.
51. Các ngươi chớ dừng dựng lên một thần linh nào đó cùng với Allah, quả thật, Ta chỉ là một người cảnh báo công khai được Ngài cử đến cho các ngươi mà thôi.
52. Tương tự như vậy, không một vị Sứ Giả nào được phái đến gặp những ai sống trước chúng (dân Makkah) mà không bị cho là một tên phù thủy hay một gã điên.
53. Chẳng lẽ đây là lời di chúc mà chúng truyền cho nhau? Không, (tất cả) bọn chúng đều là một đám vượt quá giới hạn.
54. Vì vậy, Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy mặc kệ bọn chúng, Ngươi không bị khiển trách (về điều đó).
55. Và hãy nhắc nhở! Thật vậy, sự nhắc nhở sẽ có lợi cho những người có đức tin.
56. TA đã không tạo ra loài Jinn và loài người ngoại trừ là để chúng thờ phượng một mình TA.
57. TA không muốn bất cứ bổng lộc nào từ chúng và cũng không muốn chúng nuôi dưỡng TA.
58. Quả thật, Allah là Đấng Ban Phát bổng lộc có sức mạnh vô biên.
59. Quả thật, những kẻ làm điều sai quấy sẽ phải chịu phần (hình phạt) giống như phần (hình phạt) của đám bạn của chúng. Vì vậy, chúng chớ nôn nóng thúc giục TA (Allah).
60. Thật khôn cho những kẻ vô đức tin vào Ngày mà chúng đã được hứa.

52 - At-Tur^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi ngọn núi Tur (nơi Allah đã nói chuyện trực tiếp với Musa).
2. Thề bởi Kinh Sách đã được ghi chép.
3. Trên miếng da thuộc được trải ra.
4. Thề bởi Ngôi Đền Ma'mur (ở bên trên bảy tầng trời, nơi mà các Thiên Thần vào thờ phượng Allah).
5. Thề bởi mái (trời) được dựng cao.
6. Thề bởi biển cả dâng trào.
7. Thật vậy, sự trừng phạt của Thượng Đế Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chắc chắn sẽ xảy ra.
8. Không ai (hay sức mạnh nào) có thể cản được nó.
9. Vào Ngày mà bầu trời sẽ chấn động dữ dội.
10. Những ngọn núi sẽ dịch chuyển khỏi vị trí của nó.
11. Vì vậy, Ngày hôm đó sẽ thật khốn khổ cho những kẻ phủ nhận.
12. Những kẻ mà chúng đùa vui vô bổ.
13. Ngày (đó) chúng sẽ bị đẩy xuống Lửa của Hòa Ngục một cách thô bạo.
14. (Lúc đó, có tiếng bảo chúng): “Đây chính là Lửa mà các ngươi đã thường hay phủ nhận.”
15. “Đây có phải là trò ảo thuật không hay các ngươi không nhìn thấy?”
16. “Các ngươi cứ chịu thiêu đốt trong đó, cho dù các ngươi có chịu

(*) At-Tur (Núi Tur).

được hay không chịu được thì cũng đành phải chịu, bởi quả thật đó là cái giá cho những gì các ngươi đã làm.”

17. Quả thật, những người ngoan đạo sẽ ở trong các Ngòi Vườn Thiên Đàng và tận hưởng niềm vui.
18. Họ sẽ hạnh phúc với những thứ Thượng Đế của họ ban cấp và với việc Ngài cứu rỗi họ thoát khỏi sự trừng phạt của Hỏa Ngục.
19. (Họ sẽ được bảo): “Hãy ăn và uống thỏa thích bởi những điều các ngươi đã làm!”
20. Họ sẽ tựa mình nằm nghỉ trên những chiếc tràng kỷ được xếp thành hàng và TA (Allah) sẽ kết hôn họ với các nàng Hurun ‘In (tiên nữ có đôi mắt to tuyệt đẹp).
21. Những ai có đức tin và con cháu của họ cùng theo họ trong đức tin sẽ được TA cho đoàn tụ với họ (trong Thiên Đàng). TA sẽ không cắt giảm bất cứ thứ gì (từ phần thưởng) cho việc làm (thiện tốt) của họ. Mỗi con người phải chịu trách nhiệm cho những gì mình đã làm.
22. TA sẽ ban thêm cho họ những loại trái cây và các loại thịt mà họ ưa thích.
23. Trong (Thiên Đàng), họ sẽ trao cho nhau tách uống, và sẽ không có những lời lẽ thô tục và tội lỗi trong đó.
24. Họ sẽ được những thiếu niên xinh đẹp đi vòng quanh phục vụ; (những thiếu niên đó) trông như những viên ngọc trai được cắt kỹ.
25. Họ sẽ đến gặp nhau hỏi han, trò chuyện.
26. Họ sẽ nói (với nhau): “Thật vậy, trước đây lúc còn sống với gia đình (trên cõi trần) chúng tôi đã rất sợ (về việc sẽ bị Allah trừng phạt)”.
27. “Nhưng Allah đã ban ân cho chúng tôi và đã cứu chúng tôi khỏi sự trừng phạt của Ngọn Lửa thiêu đốt.”
28. “Quả thật, trước đây chúng tôi đã thường cầu nguyện Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Tử Tế, Đấng Thương Xót.”

29. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy (dùng Qur'an) nhắc nhở (mọi người). Quả thật, với ân huệ mà Thượng Đế của Người đã ban cho Người, Người không phải là một tên thầy bói cũng không phải là một kẻ điên.
30. Hoặc chúng (những kẻ phủ nhận) nói: “(Muhammad không phải là Sứ Giả) mà là một nhà thơ, chúng ta cứ đợi xem, sớm muộn gì hắn cũng chết.”
31. Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với chúng): “Các người hãy đợi, Ta sẽ cùng chờ đợi với các người.”
32. Có phải tâm trí của chúng ra lệnh cho chúng (nói) điều này, hay chúng là đám người vượt quá giới hạn?
33. Hay là chúng cho rằng (Muhammad) đã bịa đặt (Qur'an)? Không, chúng không có đức tin (là do tính tự cao tự đại của chúng mà thôi).
34. (Nếu chúng cho rằng Muhammad bịa đặt), chúng hãy mang đến lời lẽ giống như (Qur'an) xem nào nếu chúng là những kẻ nói thật.
35. Chúng được tạo ra từ cái không là gì hay chúng tự tạo ra bản thân chúng?
36. Hay phải chăng chúng đã tạo ra các tầng trời và trái đất? Không, (chỉ vì) chúng không có một niềm tin vững chắc (nơi Allah mà thôi).
37. Hay phải chăng chúng nắm giữ các kho tàng của Thượng Đế của Người? Hoặc phải chăng chúng là những kẻ toàn quyền kiểm soát (các kho tàng của Ngài)?
38. Hoặc phải chăng chúng có một cái thang (lên trời) để nghe (trực tiếp sự mặc khải của Allah rằng chúng đang ở trên chân lý)? Vậy nên, hãy để kẻ nghe lén của chúng mang ra bằng chứng rõ ràng.
39. Hoặc phải chăng con gái là của Ngài còn con trai là của các người?
40. Hoặc phải chăng Người (Thiên Sứ Muhammad) đã đòi chúng

tiền thù lao khiến chúng bị gánh nặng nợ nần (nên không thể tiếp nhận điều Ngươi mang đến cho chúng)?

41. Hoặc phải chăng chúng có kiến thức về điều vô hình nên chúng viết nó xuống?
42. Hoặc phải chăng chúng có mưu đồ (hại Ngươi và tôn giáo của Ngươi – hồi Thiên Sứ Muhammad)? Nhưng (Ngươi hãy tin chắc nơi Allah rằng) chính những kẻ vô đức tin sẽ là đám người rơi vào mưu đồ của chúng.
43. Hoặc phải chăng chúng có một thượng đế khác ngoài Allah? Quả thật, Allah tối cao và siêu việt vượt hẳn những thứ mà chúng đã gán ghép cho Ngài.
44. Nếu chúng thấy một mảnh vỡ từ trên trời rơi xuống, chúng sẽ nói: “(Đó chỉ là) những đám mây chồng chất lên nhau (rất đổi bình thường, chẳng có gì nghiêm trọng và to tát cả)!”
45. Vì vậy, Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) cứ để mặc chúng cho đến lúc chúng gặp ngày mà chúng sẽ bị trừng phạt.
46. Ngày mà mưu đồ của chúng sẽ không mang lại ích lợi gì cho chúng và chúng sẽ không được ai cứu giúp.
47. Quả thật, ngoài (sự trừng phạt ở Đờri Sau), những kẻ làm điều sai quấy còn phải nhận lấy một sự trừng phạt khác (ở cõi trần tục và cõi Barzakh) nhưng hầu hết bọn chúng không biết.
48. Ngươi (hồi Thiên Sứ Muhammad) hãy kiên nhẫn đợi Quyết Định của Thượng Đế của Ngươi bởi vì quả thật Ngươi luôn ở dưới Mắt của TA. Ngươi hãy tán dương ca ngợi Thượng Đế của Ngươi (bằng lễ nguyện Salah) khi ngủ dậy.
49. Và Ngươi hãy tán dương Ngài (bằng lễ nguyện Salah) vào một phần của đêm và vào (lúc rạng động) khi các vì sao biến mất (bởi ánh sáng của ban ngày).

53 - An-Najm^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi vì sao khi nó rơi.
2. Người Bạn (Muhammad) của các người đã không đi lạc và cũng không sai lầm.
3. Y không nói theo sở thích (của bản thân).
4. Mà đó là sự mặc khải được mặc khải (cho Y).
5. Một vị (đại Thiên Thần - Jibril) có sức mạnh siêu đẳng dạy cho Y.
6. (Một vị) toàn vẹn và hoàn hảo về mọi mặt (so với các tạo vật của Allah).
7. (Đại Thiên Thần Jibril) xuất hiện ở phần cao nhất của chân trời.
8. Sau đó, (đại Thiên Thần Jibril) tiến đến gần (Muhammad).
9. Ở khoảng cách bằng độ dài của hai đầu cây cung hoặc gần hơn.
10. Rồi (đại Thiên Thần Jibril) truyền đạt đến người bề tôi của Ngài (Allah) những gì Y (được lệnh phải) truyền đạt.
11. Trái tim (của Muhammad) không gian dối về những gì Y đã nhìn thấy.
12. Chẳng lẽ các người (hỡi những kẻ đa thần) muốn tranh cãi với (Muhammad) về những gì Y đã nhìn thấy (trong chuyến dạ hành - Isra') ư?
13. Quả thật, (Muhammad) đã nhìn thấy (đại Thiên Thần Jibril) trong một lần giáng trần khác.

(*) An-Najm (Tinh Tú).

14. Tại cây Sidrah Al-Muntaha⁽¹⁾
15. Tại cây Sidrah Al-Muntaha là Thiên Đàng cư ngụ.
16. Lúc cây Sidrah (Al-Muntaha) được bao phủ bởi những gì được (Allah) bao phủ.
17. Mắt (của Muhammad) không dám nhìn quanh và cũng không dám nhìn vượt qua (giới hạn).
18. Quả thật, (Muhammad) đã nhìn thấy các Dấu Hiệu vĩ đại của Thượng Đế của Y.
19. Vậy các người (hỡi những kẻ đa thần) đã nhìn thấy (thần) Al-Lat và (thần) Al-Uzza (của các người) chưa?
20. Và cả (thần) Manah, vị thần thứ ba (của các người) nữa?
21. Phải chăng nam giới là của các người còn nữ giới là của Ngài?
22. (Nếu như thế thì) đó là một sự phân chia không công bằng.
23. (Các thần linh đó của các người) chẳng qua chỉ là những tên gọi mà các người và tổ tiên của các người đã đặt cho chúng chứ Allah đã không ban xuống bất cứ một thẩm quyền nào. (Những

---

(1) Sidrah là tên gọi về một loại cây thuộc họ táo ta, Al-Muntaha có nghĩa là điểm tận cùng. Cây Sidrah Al-Muntaha có nghĩa là Cây ở điểm tận cùng. Nó được gọi như thế là bởi vì nó mọc ở nơi cao nhất của các tầng trời, đó là tầng trời thứ bảy; và bởi vì bất cứ những gì ở hạ giới cũng như những gì ở các tầng trời chỉ được phép lên cao đến đây là cùng, không được phép đi lên cao hơn nữa. Trong chuyện Isra' và Mi'raj (dạ hành và thăng thiên), Thiên Sứ Muhammad được đưa đi lên đến cây Sidrah Al-Muntaha này. Thiên Sứ Muhammad đã mô tả đó là một cái cây khổng lồ được bao phủ bởi nhiều màu sắc rất đẹp. Người nói rằng trái của nó giống cái nồi đất đựng nước và lá của nó như những cái tai voi. Trong Hadith do Ahmad ghi lại, Thiên Sứ Muhammad đã mô tả về cây Sidrah Al-Muntaha, nói: "Khi Ta đến một cái cây (được gọi là) Sidrah Al-Muntaha, Ta thấy trái của nó giống như những chiếc bình, và lá của nó giống như những cái tai voi, và khi Allah ra lệnh cho nó thì nó chuyển sang màu đỏ của hồng ngọc hoặc màu xanh của ngọc lục bảo hoặc tương tự như thế."

kẻ đa thần) chỉ làm theo sự tưởng tượng và những gì mà bản thân chúng ham muốn. Quả thật, nguồn Chi Đạo từ Thượng Đế của chúng đã đến với chúng (nhưng chúng không muốn theo).

24. Hoặc lẽ nào con người sẽ đạt được điều mà y ước nguyện (từ các thần linh bực tượng)?
25. (Không, con người sẽ không đạt được ước nguyện từ các thần linh ngụy tạo) bởi vì Đòi Sau và cả đời này đều là của Allah.
26. (Dù) Các Thiên Thần trong các tầng trời có đông bao nhiêu đi nữa thì sự can thiệp của họ cũng không mang lại kết quả gì cho chúng, trừ phi sau khi Allah đã cho phép đối với ai Ngài muốn và hài lòng.
27. Thật vậy, những kẻ vô đức tin nơi Đòi Sau thường gọi các Thiên Thần với những tên gọi thuộc về nữ giới.
28. Chúng chẳng có kiến thức gì về điều đó cả, chẳng qua chúng chỉ đi theo sự tưởng tượng, và quả thật sự tưởng tượng không mang lại kết quả gì cho sự thật.
29. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy quay lưng lại với kẻ nào ngoảnh mặt với Thông Điệp nhắc nhở của TA và chỉ muốn đời sống trần tục.
30. Đó là mức kiến thức mà chúng có được. Quả thật, Thượng Đế của Người biết rõ nhất ai là kẻ đi lạc khỏi con đường của Ngài và Ngài biết rõ nhất ai là người được hướng dẫn.
31. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật dưới đất đều là của Allah. (Tất cả được Ngài dùng) để đáp trả những kẻ làm điều xấu (như hình phạt cho) những gì chúng đã làm và để đền đáp những ai làm tốt với (phần thưởng) tốt đẹp.
32. Những người tránh những đại tội và những điều ô uế, chỉ phạm những tiểu tội, quả thật Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) có tấm lòng tha thứ bao la. Ngài biết rõ nhất về các

ngươi bởi Ngài đã tạo ra các ngươi từ đất và khi các ngươi hãy còn là những bào thai nằm trong bụng mẹ của các ngươi. Vì vậy, các ngươi chớ tự cho mình trong sạch; Ngài biết rõ nhất ai là người kính sợ Ngài.

33. Ngươi đã thấy kẻ quay lưng (với Islam) không?
34. Kẻ đó cho đi chỉ một ít rồi ngưng (vì lòng keo kiệt).
35. Phải chăng kẻ đó có kiến thức về điều vô hình nên hẳn nhìn thấy (tương lai)?
36. Hoặc lẽ nào hẳn đã không được cảnh báo về những điều trong các tờ Kinh của Musa?
37. Và (các tờ Kinh của) Ibrahim, người đã hoàn thành (nhiệm vụ của mình)?
38. (Các tờ Kinh đó cho biết rằng): Không ai phải gánh chịu tội lỗi người khác.
39. Và rằng: Mỗi người chỉ phải lãnh điều mà y đã làm ra.
40. Và công sức của y sẽ được thấy (vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng).
41. Rồi y sẽ được đền bù với sự đền bù đầy đủ nhất.
42. Thật vậy, việc trở lại với Thượng Đế của Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) là điều cuối cùng.
43. Chính Ngài (Allah) là Đáng làm cho (một người) cười và khóc.
44. Và chính Ngài là Đáng làm cho chết và ban sự sống.
45. Và chính Ngài là Đáng đã tạo ra đôi bạn đời, nam và nữ,
46. Từ tinh dịch khi nó xuất ra.
47. Và rằng Ngài có nhiệm vụ phải tái tạo một lần nữa.
48. Và chính Ngài là Đáng ban cho sự giàu có và làm cho thỏa nguyện.

49. Và chính Ngài là Thượng Đế của chòm Sao Thiên Lang.
50. Và chính Ngài là Đấng đã tiêu diệt đám dân 'Ad của thời trước.
51. Và đám dân Thamud (cũng bị tiêu diệt), chúng chẳng còn ai.
52. Và cộng đồng của Nuh trước đó cũng đã bị (TA) tiêu diệt bởi chúng là một đám người làm điều sai quấy và vượt quá giới hạn.
53. Và Ngài đã lật úp các thị trấn (đám dân của Lut).
54. Rồi Ngài tiếp tục trút xuống trận mưa đá.
55. Vậy với Dấu Hiệu nào của Thượng Đế của người mà người hãy còn hoài nghi (hỡi con người)?
56. Đây là Vị cảnh báo giống như những vị cảnh báo (được TA cử phái đến) trước đây.
57. Ngày (Tận Thế) gần kề đã đến gần.
58. Ngoài Allah ra, không ai có thể ngăn Nó (và cũng không ai biết được bao giờ Nó đến).
59. Có phải các người lấy làm ngạc nhiên về lời (Qur'an) này?
60. Các người cười (cho Qur'an) và không khóc (khi nghe lời khuyên răn của Nó).
61. Các người vui đùa và không quan tâm.
62. Vì vậy, các người hãy quỳ lạy Allah và thờ phượng Ngài.

54 - Al-Qamar^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Giờ Tận Thế đã đến gần, và mặt Trăng đã tách (làm đôi)
2. Nếu (những kẻ thờ đa thần) thấy một phép lạ, chúng quay đi và nói: “(Đây là một trò ảo thuật tiếp tục (đánh lừa))”.
3. Chúng đã phủ nhận và chạy theo sở thích của (bản thân) chúng. Tuy nhiên, mọi việc sẽ được khẳng định (đúng sai vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng).
4. Quả thật, các thông điệp đã đến với chúng, trong đó có sự răn đe.
5. (Các thông điệp đó là) nguồn trí tuệ sâu rộng, nhưng sự cảnh báo không có ích gì (cho chúng).
6. Vì vậy, Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy bỏ mặc chúng, (hãy chờ đến) Ngày mà Vị (Thiên Thần) thổi còi gọi chúng đến đối diện với một điều vô cùng khủng khiếp.
7. Chúng trôi ra khỏi mộ, cái nhìn của chúng đầy nỗi sợ hãi (một cách hèn hạ), (chúng chạy đi) giống như những con châu chấu bay tán loạn.
8. Chúng đua nhau chạy nhanh về phía Vị (Thiên Thần) hô gọi. Những kẻ vô đức tin sẽ bảo: “Đây là một Ngày đầy khó khăn và gian nan!”
9. Trước (những kẻ phủ nhận Ngươi - Thiên Sứ Muhammad), đám dân của Nuh cũng đã phủ nhận (Nuh) - người bề tôi của TA, và nói: “Hắn là một tên điên!” Và (Nuh) đã bị nhiếc mắng và hăm dọa.
10. (Nuh) đã khẩn cầu Thượng Đế của Y: “Quả thật, bề tôi đã thua cuộc, xin Ngài giúp đỡ!”

(*) Al-Qamar (Mặt Trăng).

11. Vì vậy, TA đã mở các công của bầu trời cho nước (mưa) đổ xuống.
12. Rồi TA làm cho đất phun trào nước lên, các dòng nước gặp nhau vì một vấn đề đã được định đoạt.
13. TA đã mang (Nuh) trên (một chiếc thuyền) bằng những tấm ván gỗ được kết chặt bằng đinh.
14. (Chiếc thuyền) trôi dưới sự quan sát của TA, một phần thưởng dành cho người bị chối bỏ (và khinh rẻ).
15. Thật vậy, TA đã để (câu chuyện đó) được lưu truyền như một bài học (cho hậu thế) để xem ai có nhớ chăng?
16. Vậy sự trừng phạt và lời cảnh báo của TA đã như thế nào?
17. Quả thật, TA đã làm cho Qur'an dễ nhớ, vậy có ai nhớ không?
18. Đám dân 'Ad đã phủ nhận (Hud – vị Nabi của họ), vậy sự trừng phạt và lời cảnh báo của TA đã như thế nào?
19. Thật vậy, TA đã gửi đến chúng một cơn gió gào thét dữ dội (mang cái lạnh giá buốt) vào ngày bất hạnh liên tục.
20. (Cơn gió) bóc đám dân đó như thể chúng là những thân cây chà là bị bật gốc.
21. Vậy sự trừng phạt và lời cảnh báo của TA đã như thế nào?
22. Quả thật, TA đã làm cho Qur'an dễ nhớ, vậy có ai nhớ không?
23. Đám dân Thamud đã phủ nhận sự cảnh báo.
24. Chúng nói: “Lẽ nào chúng ta lại nghe theo một người phạm sống đơn lẻ giữa chúng ta? Nếu làm vậy chúng ta thật sự sẽ lầm lạc và điên rồ!”
25. “Lẽ nào Thông Điệp Nhắc Nhở (chỉ) được ban xuống cho Y (Nabi Saleh) trong khi chúng ta (vẫn đang hiện diện)? Không, Y rõ ràng là một kẻ nói dối xác xược.”
26. Rồi mai đây chúng sẽ biết ai là kẻ nói dối xác xược.

27. Thật vậy, TA đã gọi đến chúng một con lạc đà cái để thử thách chúng, vì vậy, Người (hỡi Saleh) hãy quan sát chúng và kiên nhẫn.
28. Người hãy cho chúng biết nguồn nước sẽ được chia sẻ giữa chúng và con lạc đà, (theo lượt) mỗi bên sẽ uống một ngày.
29. Nhưng chúng đã hô gọi bạn bè của chúng đến vây bắt con lạc đà và giết nó.
30. Vậy sự trừng phạt và lời cảnh báo của TA đã như thế nào?
31. Thật vậy, TA đã gửi một tiếng gầm thét đến tiêu diệt chúng và chúng trông giống như những cành cây khô dùng rào (chuồng thú).
32. Quả thật, TA đã làm cho Qur'an dễ nhớ, vậy có ai nhớ không?
33. Đám dân của Lut đã phủ nhận sự cảnh báo.
34. TA đã gửi một cơn bão đá tiêu diệt chúng, ngoại trừ gia đình của Lut, TA đã giải cứu họ trước rặng đông.
35. (Việc giải cứu Lut và gia đình của Y) là một ân huệ từ nơi TA. TA đãi ngộ người biết ơn như thế đấy.
36. Quả thật, (Lut) đã từng cảnh báo chúng về sự trừng phạt của TA, nhưng chúng đã phớt lờ sự cảnh báo.
37. Quả thật, chúng đã đòi Lut trao những vị khách lạ cho chúng. Vậy là TA đã làm mù mắt chúng và (phán): “Các người hãy nếm hình phạt và (đó là) sự cảnh báo (của TA).”
38. Và buổi sáng sớm chúng bị trừng phạt.
39. (Chúng được bảo): “Các người hãy nếm hình phạt và (đó là) sự cảnh báo (của TA).”
40. Quả thật, TA đã làm cho Qur'an dễ nhớ, vậy có ai nhớ không?
41. Quả thật, sự cảnh báo đã đến với thuộc hạ của Pha-ra-ông.
42. Chúng đã phủ nhận tất cả các dấu hiệu của TA, thế là TA đã trừng phạt chúng bằng sức mạnh của Đấng Toàn Năng, Vô Song.

43. (Này hỡi dân Makkah!) Phải chăng đám người vô đức tin các người tốt hơn những đám người trước các người ư? Hoặc phải chăng trong Kinh Sách có ghi rằng các người được miễn phạt?
44. Hoặc phải chăng chúng bảo: “Chúng tôi là liên minh giúp đỡ lẫn nhau.”
45. Liên minh của chúng sẽ bị đánh bại và chúng sẽ quay lưng tháo chạy.
46. Không, Giờ Tận Thế là cuộc hẹn của chúng và Giờ Tận Thế sẽ tai hại và cay đắng hơn.
47. Thật vậy, những kẻ tội lỗi đang lầm lạc và điên rồ.
48. Vào Ngày mà chúng sẽ bị lôi úp mặt trong Hỏa Ngục (và chúng được bảo): “Các người hãy ném (cảm giác) của Lửa (thieu đốt)!”
49. Quả thật, tất cả mọi thứ TA tạo ra đều có tiền định.
50. Và Mệnh Lệnh của TA (chỉ có một từ) duy nhất, như một cái nháy mắt. (Đó là “Kun!” - “Hãy thành!”)
51. Quả thật, TA đã tiêu diệt những đám người tương tự như các người, vậy có ai sẽ nhớ không?
52. Tất cả mọi điều chúng đã làm đều được ghi chép vào quyển sổ.
53. Và mọi điều nhỏ lớn đều được ghi chép.
54. Quả thật, những người ngoan đạo (ngay chính, sợ Allah) sẽ ở trong các Ngôi Vườn và những dòng sông (nơi Thiên Đàng).
55. Tại vị trí danh dự cùng với Đấng Chủ Tể Toàn Năng.

55 - Ar-Rahman^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ar-Rahman (Đấng Độ Lượng).
2. Đấng đã dạy Qur'an.
3. Đấng đã tạo ra con người.
4. Đấng đã dạy (con người) cách diễn giải (bằng lời nói và viết).
5. Mặt trời và mặt trăng (di chuyển) theo sự tính toán chính xác.
6. Ngôi sao và cây cối đều quy lạy Ngài.
7. Bầu trời, Ngài đã nâng nó lên và Ngài đã thiết lập công lý (trên trái đất).
8. Để các người (hỡi con người) không cư xử bất công.
9. Các người hãy cân cho đủ và chớ đừng làm cho cán cân thiếu hụt.
10. Trái đất, Ngài đã trải rộng nó cho các tạo vật (của Ngài).
11. Trên (trái đất) Ngài cho mọc ra trái quả và cây chà là có bẹ,
12. Và các loại hạt có vỏ và các loại cây có mùi thơm.
13. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
14. Ngài đã tạo ra con người (Adam) từ đất sét (phát ra tiếng kêu) như loại làm đồ gốm.
15. Ngài đã tạo ra jaan (tổ tiên của loài Jinn) từ lửa ngọn không khói.
16. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!

(*) Ar-Rahman (Đấng Độ Lượng).

17. (Ngài) là Thượng Đế của hai phương Đông và hai phương Tây.
18. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
19. Ngài đã để hai biển (mặn và ngọt) gặp nhau.
20. Giữa chúng có một rào cản, (vì vậy), cả hai đều không xâm phạm nhau.
21. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
22. Từ (hai biển đó) cho ra ngọc trai và san hô.
23. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
24. (Chỉ một mình) Ngài (có quyền năng) làm cho những con tàu lênh đênh trên biển như những quả núi.
25. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
26. Tất cả những ai sống trên (trái đất) đều sẽ bị diệt vong,
27. Chỉ sẽ còn lại mỗi sắc diện Thượng Đế của Ngươi (Thiên Sứ Muhammad), Đấng Quyền Năng Tối Thượng và Danh Dự.
28. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
29. Tất cả những ai trong các tầng trời và trái đất đều cần đến Ngài. Mỗi ngày Ngài đều biểu thị công việc.
30. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
31. TA sẽ thanh toán các ngươi hỡi hai loài tạo vật (Jinn và con người).
32. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
33. Này hỡi tập thể loài Jinn và tập thể loài người! Nếu các ngươi có khả năng vượt qua được phạm vi của các tầng trời và trái đất thì

- các người hãy vượt qua! Tuy nhiên, các người sẽ không thể vượt qua được ngoại trừ có thẩm quyền (từ nơi Allah).
34. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
  35. Lửa và khói sẽ giáng xuống các người, các người sẽ không được ai giúp đỡ.
  36. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
  37. Khi bầu trời mở ra (để các Thiên Thần đi xuống), nó trở nên đỏ rực như dầu.
  38. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
  39. Vào Ngày đó, sẽ không ai trong loài người và loài Jinn được hỏi về tội lỗi của mình (bởi vì Allah đã biết rõ các việc làm của họ).
  40. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
  41. Những kẻ tội lỗi sẽ bị nhận diện qua những dấu vết riêng, rồi chúng bị túm lấy phần tóc trước trán và đôi bàn chân.
  42. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
  43. Đây chính là Hỏa Ngục mà những tên tội phạm đã từng phủ nhận.
  44. Chúng sẽ đi xung quanh giữa Lửa và một loại nước cực nóng.
  45. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
  46. Nhưng đối với ai sợ việc đứng trình diện trước Thượng Đế của y thì sẽ có được hai Ngôi Vườn Thiên Đàng.
  47. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
  48. (Ngôi Vườn) có nhánh cây tỏa rộng.

49. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
50. Trong hai (Ngôi Vườn) có hai dòng suối chảy.
51. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
52. Trong hai (Ngôi Vườn), mỗi loại trái quả đều có từng cặp.
53. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
54. Họ ngả mình trên những chiếc giường được lót bằng gấm lụa, và trái quả trong hai Ngôi Vườn thì gần tầm tay hái.
55. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
56. Trong (Thiên Đàng) có các nàng trinh nữ với cái nhìn e thẹn, chưa từng có đàn ông nào trong loài người và loài Jinn đã từng chạm vào.
57. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
58. (Các nàng trinh nữ), họ trông giống như những viên hồng ngọc và san hô.
59. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
60. Chẳng phải phần thưởng tốt là chỉ dành cho cái tốt đó sao?!
61. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
62. Ngoài hai Ngôi Vườn đó còn có thêm hai Ngôi Vườn khác.
63. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
64. (Hai Ngôi Vườn khác đó) có màu xanh đậm.
65. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các ngươi mà các ngươi phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!

66. Trong hai (Ngôi Vườn đỏ) có hai dòng suối chảy liên tục.
67. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
68. Trong hai (Ngôi Vườn đỏ) có đủ loại trái quả, có chà là và lựu.
69. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
70. Trong (Ngôi Vườn đỏ) có các nàng (trinh nữ) hiền thực và xinh đẹp.
71. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
72. Các trinh nữ được bảo vệ trong đài các.
73. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
74. (Các trinh nữ đó) chưa từng có đàn ông nào trong loài người và loài Jinn đã từng chạm vào.
75. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
76. Họ ngả mình trên những chiếc đệm màu xanh lá và những tấm thảm mịn đẹp.
77. Vậy ân huệ nào của Thượng Đế của các người mà các người phủ nhận (hỡi loài Jinn và loài người)?!
78. Hồng phúc thay Đại Danh của Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad), Đấng Quyền Năng Tối Thượng và Danh Dự.

56 - Al-Waqi'ah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Khi Al-Waqi'ah⁽¹⁾ xảy ra.
2. Việc nó xảy ra không phải là điều dối gạt.
3. (Nó sẽ) hạ nhục (những kẻ vô đức tin, những kẻ tội lỗi) và nâng cao (những người có đức tin và ngoan đạo).
4. Khi trái đất rung chuyển bởi một sự chấn động dữ dội.
5. Và những quả núi bị phá vỡ, đổ nát.
6. Thành bụi bay tứ tán.
7. (Lúc đó), các người sẽ được phân thành ba nhóm.
8. Nhóm những người của tay phải - những người của tay phải là ai?
9. Nhóm những người của tay trái - những người của tay trái là ai?
10. Và nhóm những người tiên phong - họ là những người được ưu tiên.
11. Đó là những người được gần kề (nơi Allah).
12. Trong những Ngôi Vườn Thiên Đàng hạnh phúc.
13. Phần đông thuộc các thế hệ đầu.
14. Và một số ít thuộc các thế hệ sau.
15. Trên những chiếc giường dát vàng.
16. Họ ngồi tựa mình trên đó, mặt đối mặt.
17. Những chàng trai thiếu niên trẻ mãi sẽ đi vòng quanh họ hầu hạ.
18. Chúng mang những chiếc cốc, những chiếc bình và những chiếc ly (rượu) được lấy từ một dòng suối (của Thiên Đàng).

(*) Al-Waqi'ah (Biển Cỏ Giờ Tận Thế).

(1) Một trong các tên gọi của Ngày Tận Thế.

19. (Khi uống), họ sẽ không bị đau đầu và cũng không bị mất trí.
20. Sẽ có đủ loại trái quả cho họ tha hồ lựa chọn.
21. Sẽ có đủ loại thịt chim mà họ ưa thích.
22. Sẽ có những trinh nữ với đôi mắt to tuyệt đẹp.
23. (Các nàng trinh nữ đó) trông giống như những viên ngọc trai được cắt kỹ.
24. Một phần thưởng dành cho những việc làm ngoan đạo mà họ đã làm (trên thế gian).
25. Trong (Thiên Đàng), họ sẽ không còn nghe những lời sàm bậy và những điều tội lỗi.
26. Mà chỉ (còn nghe) những lời chào bằng an phúc lành.
27. Nhóm những người của tay phải - những người của tay phải là ai?
28. (Họ là những người sẽ ở) giữa những cây táo không gai.
29. Giữa những cây chuối ra trái chồng lên nhau.
30. Có bóng mát tỏa rộng.
31. Có dòng nước chảy tràn trề.
32. Có trái quả phong phú (và đa dạng).
33. (Trái quả) không giới hạn theo mùa và cũng không thiếu hụt.
34. Có những chiếc giường cao.
35. Thật vậy, (những nàng tiên nữ trong Thiên Đàng), TA đã tạo ra họ bằng một sự tạo hóa (đặc biệt).
36. TA làm cho họ luôn mãi trinh tiết.
37. Họ cùng trang lứa và chỉ yêu chồng của mình.
38. Dành cho những người của tay phải.
39. Một nhóm thuộc các thế hệ đầu.
40. Một nhóm thuộc các thế hệ sau.
41. Nhóm những người của tay trái - những người của tay trái là ai?
42. (Họ sẽ) ở giữa luồng gió cực nóng và nước cực sôi.

43. Trong đám khói đen.
44. Không mát mẻ cũng không dễ chịu.
45. Bởi quả thật trước đó, chúng đã ham thích cuộc sống xa hoa (của cõi trần, không màng gì đến cuộc sống Đời Sau).
46. Chúng đã ngoan cố phạm các tội lớn.
47. Và chúng thường nói: “Lẽ nào khi chúng ta đã chết và đã thành cát bụi, chúng ta thực sự được dựng sống trở lại ư?”
48. “Và kẻ cả tổ tiên (xa xưa) của chúng ta (cũng được dựng sống lại) ư?”
49. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Thật vậy, cả các thế hệ trước đây và các thế hệ sau này.”
50. “Tất cả sẽ được tập kết cho một Ngày Hẹn đã được ấn định.”
51. Rồi đây, các người, hỡi những kẻ lạc lối, những kẻ phủ nhận!
52. Chắc chắn các người sẽ ăn trái của cây Zaqqum.
53. Các người sẽ nhét đầy chúng vào bụng.
54. Rồi các người sẽ uống thêm một loại nước cực nóng.
55. Các người sẽ uống như những con lạc đà chết khát.
56. Đây là chỗ ở của chúng vào Ngày Thường Phạt.
57. TA (Allah) đã tạo ra các người (hỡi những kẻ phủ nhận) nhưng các người lại không tin?
58. Các người (hỡi con người) có thấy thứ (tinh dịch) mà các người xuất ra (vào âm đạo của phụ nữ) không?
59. Có phải các người đã tạo ra nó hay chính TA là Đấng đã tạo ra?
60. Chính TA đã định đoạt cái chết giữa các người và TA không hề bất lực.
61. Trong việc thay đổi hình hài của các người cũng như trong việc tạo ra các người trong hình hài khác mà các người không biết.
62. Thật vậy, các người đã biết sự tạo hóa đầu tiên (mà TA đã tạo ra các người), vậy sao các người không nhớ lại (mà tin rằng TA toàn năng dựng các người sống trở lại)?

63. Các người có thấy (hạt giống) mà các người gieo trồng không?
64. Có phải các người là những kẻ làm cho nó mọc lên hay chính TA mới là Đấng làm cho nó mọc?
65. Nếu TA muốn, TA có thể làm cho nó (khô và vỡ thành) mảnh vụn để rồi các người chỉ biết ngạc nhiên (đứng nhìn).
66. (Lúc đó, các người chỉ biết nói): “Chúng ta thực sự đã thất mùa!”
67. “Không, chúng ta đã mất trắng.”
68. Các người có thấy nước mà các người uống không?
69. Có phải các người đã ban nó xuống từ những đám mây hay chính TA là Đấng đã ban nó xuống?
70. Nếu TA muốn, TA có thể làm cho nó trở nên mặn. Vậy sao các người không biết ơn (TA)?
71. Các người có thấy lửa mà các người đốt lên không?
72. Có phải các người đã tạo ra cây cối để đốt lửa hay chính TA mới là Đấng đã tạo ra?
73. TA đã làm cho (lửa) thành một vật nhắc nhở (về Hỏa Ngục) và TA đã làm cho nó thành một vật dụng cho những ai là khách lữ hành (trong các người).
74. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy tôn cao danh Thượng Đế của Người, Đấng vĩ đại nhất.
75. TA thề bởi vị trí và địa điểm của các vì sao.
76. Và thực sự, đó là một lời thề trọng đại nếu các người biết.
77. Quả thật, (những Lời được đọc cho các người nghe – hỡi nhân loại) là Kinh Qur'an cao quý.
78. Nó nằm trong một Kinh Sách được cất kỹ (Lawhu-Al-Mahfuzh).
79. Không ai được phép chạm vào Nó ngoại trừ những người đã được thanh lọc.
80. Một sự mặc khải từ Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.
81. Phải chăng đây là những lời mà các người thờ ơ và bàng quan (hỡi những kẻ đa thần)?

82. Thay vì các người phải biết ơn những bổng lộc (mà Allah) đã ban cho các người thì các người lại quên ơn (Ngài).
83. Vậy tại sao khi linh hồn lên đến cổ họng (lúc chết, các người không can thiệp)?
84. (Sao lúc đó) các người chỉ biết đưa mắt nhìn?
85. TA (và các Thiên Thần của TA) ở gần y (người chết) hơn các người, nhưng các người không nhìn thấy.
86. Nếu các người cho rằng các người không bị phán xét và thưởng phạt,
87. Các người hãy đưa (hồn của người chết) trở lại (thân xác của y) xem nào nếu các người là những kẻ nói thật.
88. Vì vậy, nếu người chết là người thuộc những người gần kề (nơi Allah),
89. Y sẽ nghỉ ngơi an lành (sau đó) với phần bổng lộc tốt nơi Thiên Đàng hạnh phúc.
90. Nếu (người chết) là người thuộc những người bạn của tay phải,
91. (Y sẽ được tiếp đón từ những người bạn của tay phải (với lời): “Chào an lành!”
92. Nhưng nếu (người chết) là người thuộc những kẻ thù nhận, lạc lối,
93. Y sẽ được chiêu đãi bằng một loại nước cực sôi.
94. Y sẽ bị nướng trong Hỏa Ngục.
95. Quả thật, đây là sự thật chắc chắn.
96. Vì vậy, Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy tôn cao danh Thượng Đế của Người, Đấng vĩ đại nhất.

57 - Al-Hadid^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Vạn vật trong trời đất đều tôn cao Allah vì Ngài là Đấng Quyền Năng, Đấng Chí Minh.
2. Quyền thống trị trời đất thuộc về một mình Ngài. Ngài làm cho sống và làm cho chết, và Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.
3. Ngài là Đấng Đầu Tiên, Đấng Cuối Cùng, Đấng Bên Ngoài, Đấng Bên Trong, và Ngài có kiến thức về mọi thứ.
4. Ngài là Đấng đã tạo dựng trời đất trong sáu ngày rồi ngự lên Ngai Vương. Ngài biết rõ những gì thâm nhập vào trái đất và những gì từ dưới đất nhô lên, và (Ngài biết rõ) những gì từ trên trời xuống và những gì đi lên trời; và Ngài ở cùng với các người mọi lúc mọi nơi. Quả thật, Allah thấy rõ những gì các người làm.
5. Quyền thống trị trời đất thuộc về một mình Ngài, tất cả mọi sự việc đều được trình về cho Ngài (định đoạt).
6. Ngài nhập ban đêm vào ban ngày và nhập ban ngày vào ban đêm, và Ngài biết rõ mọi điều nằm trong lòng (đám bề tối của Ngài).
7. Các người hãy có đức tin nơi Allah và Sứ Giả của Ngài và các người hãy chi dùng (cho con đường chính nghĩa của Allah) tài sản mà Ngài đã cho các người thừa hưởng. Do đó, trong các người, những ai đã có đức tin và đã chi dùng tài sản (cho con đường chính nghĩa của Ngài) thì sẽ có được một phần thưởng to lớn.
8. Sao các người lại không có đức tin nơi Allah trong khi vị Sứ Giả (của Ngài) đã kêu gọi các người hãy có đức tin nơi Thượng Đế

(*) Al-Hadid (Sắt).

của các người và Ngài đã nhận lời giao ước của các người (rằng các người có đức tin nơi Ngài lúc Ngài tạo ra các người từ xương sống người cha của các người), nếu các người là những người thực sự có đức tin?

9. Ngài là Đấng đã ban xuống cho Người Bè Tôi (Muhammad) của Ngài các Lời Mặc Khải rõ ràng để Ngài đưa các người ra ánh sáng từ nơi tăm tối. Quả thật, Allah tử tế và nhân từ đối với các người.
10. Sao các người không chỉ dùng cho con đường chính nghĩa của Allah trong khi mọi tài sản của trời đất đều thuộc quyền sở hữu của Allah? Chắc chắn sẽ không ngang bằng nhau giữa các người, những người đã chi dùng tài sản và chiến đấu trước cuộc chinh phục Makkah (và những người chi dùng tài sản và chiến đấu sau đó). Những người (đã chi dùng tài sản và chiến đấu trước cuộc chinh phục Makkah) sẽ có cấp bậc cao hơn những người chi dùng và chiến đấu sau đó. Tuy nhiên, Allah đã hứa ban phần thưởng tốt cho tất cả và Ngài thông toàn những gì các người làm.
11. Người nào cho Allah mượn một món nợ tốt, Ngài sẽ nhân nó lên cho y nhiều hơn và y sẽ có được một phần thưởng cao quý và vinh dự.
12. Vào Ngày mà người sẽ thấy những người đàn ông có đức tin và những người phụ nữ có đức tin, ánh sáng của họ tiến tới trước mặt và bên phải của họ. (Họ được bảo): “Những điều tốt lành của các người ngày hôm nay là những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, nơi mà các người sẽ sống vĩnh viễn.” Đây là một thành tựu vĩ đại.”
13. Đó cũng là Ngày mà những kẻ giả tạo đức tin nam cũng như nữ sẽ nói với những người có đức tin: “Xin hãy đợi chúng tôi để chúng tôi có thể có được một chút ánh sáng của các người.” Lúc đó, có lời đáp lại: “Các người hãy quay lại phía sau và tìm kiếm ánh sáng!” Thế rồi một bức tường cao có cửa sẽ được dựng lên giữa họ, bên trong chứa đựng sự thương xót và lòng nhân từ nhưng bên ngoài là sự trừng phạt.

14. (Những kẻ giả tạo đức tin) sẽ réo gọi những người có đức tin: “Chẳng phải chúng ta cùng một nhóm ư?” (Những người có đức tin) nói: “Đúng vậy, (chúng ta cùng một nhóm), nhưng các người đã tự hại mình (bởi sự giả tạo đức tin của các người), các người đã thường chờ đợi (sự thất bại của chúng tôi), các người đã hoài nghi (về việc Allah ban cho sự thắng lợi), và những mơ tưởng đã lừa dối các người cho đến khi lệnh của Allah đến. Và kẻ lừa dối đã lừa dối các người về Allah.”
15. Vì vậy, ngày hôm nay sẽ không có tiền chuộc nào được chấp nhận từ các người (hỡi những kẻ giả tạo đức tin) cũng như từ những kẻ vô đức tin. Chỗ cư ngụ của các người (hôm nay) chính là Hỏa Ngục, nó xứng đáng với các người và nó là một nơi đến vô cùng tồi tệ.
16. Lẽ nào chưa phải lúc để cho những người có đức tin biết rằng trái tim của họ nên sợ trước lời nhắc nhở của Allah và trước Chân Lý đã được ban xuống ư? Họ chớ giống như những kẻ đã được ban cho Kinh Sách trước đây, do bởi thời gian trôi qua quá dài nên con tim của chúng cứng lại, và nhiều người trong bọn chúng là những kẻ ngang ngược bất tuân.
17. Các người hãy biết rằng Allah đã làm cho mảnh đất sống lại sau khi nó đã chết khô. Thật vậy, TA (Allah) đã trình bày rõ các Lời Mặc Khải (của TA) cho các người hy vọng các người sẽ hiểu.
18. Quả thật, những người làm từ thiện nam cũng như nữ, họ đã cho Allah mượn một món nợ tốt, món nợ (tốt) đó sẽ được nhân lên cho họ và họ sẽ có được một phần thưởng cao quý, vinh dự.
19. Những người có đức tin nơi Allah và các Sứ Giả của Ngài là những người ủng hộ chân lý và là những người hy sinh vì chính nghĩa của Ngài; họ sẽ có được phần thưởng và ánh sáng nơi Thượng Đế của họ. Ngược lại, những kẻ vô đức tin và phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA sẽ là những kẻ đồng hành của Hỏa Ngục.

20. Các người hãy biết rằng cuộc sống trần gian này chỉ là trò vui chơi, là thú tiêu khiển, là sự tô điểm khoe khoang tâng bốc lẫn nhau, là sự cạnh tranh để gia tăng của cải và con cái. Hình ảnh của nó giống như hoa màu (đâm trổ xanh tươi) sau cơn mưa làm mát dạ người trồng, sau đó lại héo hon và khô đi; người - hỡi con người - sẽ thấy nó chuyển thành màu vàng rồi thành các mảnh vụn. Nhưng ở Đời sau, sẽ có một sự trừng phạt khủng khiếp và sự tha thứ cùng với sự hài lòng của Allah. Và cuộc sống thế gian này chỉ là một sự hưởng thụ tạm bợ đầy dối trá.
21. Các người hãy tranh nhau chạy đua đến với sự tha thứ từ Thượng Đế của các người và (hãy tranh nhau chạy đua đến với) Thiên Đàng nơi mà khoảng rộng của nó như khoảng rộng của trời đất được chuẩn bị cho những người có đức tin nơi Allah và các Sứ Giả của Ngài. Đó là thiên lộc của Allah mà Ngài sẽ ban cho ai Ngài muốn. Quả thật, Allah là Đấng có thiên lộc vĩ đại.
22. Không một tai họa nào xảy ra trên trái đất hoặc nhằm vào bản thân các người mà lại không được ghi chép trong Quyền Sổ Định Mệnh trước khi TA (Allah) thể hiện nó. Quả thật, điều đó rất đơn giản đối với Allah.
23. Để cho các người (hỡi con người) không tuyệt vọng về những gì đã mất và không vui mừng quá đỗi (đến mức tự hào và kiêu ngạo) về những gì (Allah) đã ban cho các người. Quả thật, Allah không yêu thương những kẻ khoắc lác khoe khoang.
24. Những kẻ keo kiệt và xúi giục thiên hạ keo kiệt như mình (đều là những kẻ thua thiệt). Và kẻ nào quay lưng (với Allah thì chỉ làm hại bản thân chứ không ảnh hưởng gì đến Ngài) bởi quả thật Allah là Đấng Miễn Cần, Đấng Đáng Ca tụng.
25. Quả thật, TA đã gửi các Sứ Giả của TA đến với những bằng chứng rõ rệt và TA đã ban xuống cùng với Họ những Kinh Sách và Chiếu Cần (công lý) để cho nhân loại dựa theo đó mà duy trì sự công bằng. Và TA đã ban sắt xuống, trong đó có một sức

mạnh quân sự to lớn và nhiều nguồn lợi khác cho nhân loại, mục đích để Allah biết ai là người ủng hộ Ngài và Sứ Giả của Ngài. Quả thật, Allah là Đấng Quyền Lực, Đấng Toàn Năng.

26. Quả thật, TA đã cử phái Nuh và Ibrahim làm Sứ Giả (của TA) và TA đã lựa chọn trong con cháu của họ làm người thừa kế sứ mạng Nabi và tiếp nhận Kinh Sách. Tuy nhiên chỉ một ít trong số họ được hướng dẫn còn đa số là những kẻ bất tuân đầy loạn.
27. Sau đó TA phái các Thiên Sứ khác nối gót theo họ. TA đã cử phái Ysa con trai Maryam và ban cho Y Kinh Injil (Tân Ước), TA đã đặt vào trái tim những người đi theo Y lòng trắc ẩn và sự thương xót. Nhưng nguyên tắc tu hành (không lập gia đình) là do họ tự đặt ra chứ TA không qui định cho họ, ngoại trừ việc làm hài lòng Allah; họ đã không làm tròn bổn phận mà đáng lẽ ra họ phải làm. Mặc dù vậy TA đã ban thưởng cho những ai có đức tin trong số họ, tuy nhiên, đa số đều là những kẻ bất tuân đầy loạn.
28. Hỡi những người có đức tin, các ngươi hãy sợ Allah và hãy có đức tin nơi Thiên Sứ của Ngài, Ngài sẽ lấy lòng thương xót của Ngài mà ban cho các ngươi gấp đôi phần thưởng, Ngài sẽ ban cho các ngươi ánh sáng để các ngươi bước đi và Ngài sẽ tha thứ cho các ngươi. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
29. Để cho dân Kinh Sách biết rằng chúng không quyết định được điều gì về thiên ân của Allah, và rằng thiên ân hoàn toàn nằm trong Tay của Allah, Ngài sẽ trao nó cho người mà Ngài muốn. Quả thật, Allah là Đấng có thiên ân vĩ đại.

58 - Al-Mujadalah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Quả thật, Allah đã nghe thấy lời của người phụ nữ (tên Khawlah bint Tha'labah) tranh luận với Người (Thiên Sứ Muhammad) về chồng của nàng ta (tên Aws bin As-Samit), và nàng ta đã phàn nàn với Allah và Allah đã nghe thấy cuộc đối thoại của hai người. Thật vậy, Allah là Đấng Hằng Nghe, Đấng Hằng Thấy.
2. Những ai trong các người thối vợ của mình theo lối Zihar⁽¹⁾ thì hãy biết rằng vợ của họ không phải là mẹ của họ. Bởi lẽ mẹ của họ là người đã sinh đẻ ra họ. Quả thật, họ đang nói một tuyên bố phản cảm và sai sự thật. Tuy nhiên, Allah thực sự là Đấng Hằng Tha Thứ, Đấng Độ Lượng.
3. Những ai đã thối vợ của mình theo lối Zihar nhưng sau đó muốn rút lại những gì họ đã tuyên bố thì họ (phải chịu phạt bằng cách) chuộc tự do cho một người nô lệ trước khi hai người trở lại chăn gối với nhau. Đó là những gì các người được răn dạy và Allah thông toàn những gì các người làm.
4. Nhưng nếu ai không tìm thấy (nô lệ để phóng thích) thì phải nhịn chay trong hai tháng liên tiếp trước khi hai người trở lại chăn gối với nhau. Nhưng nếu ai không thể (nhịn chay trong hai tháng liên tiếp) thì phải nuôi ăn sáu mươi người nghèo. Đó là để chứng tỏ các người có đức tin nơi Allah và Sứ Giả của Ngài. Và đó là giới hạn của Allah. Quả thật, những kẻ vô đức tin sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn.

(*) Al-Mujadalah (Người Phụ Nữ Tranh Luận).

(1) Zihar là một hình thức thối vợ của những người Ả-rập thời trước Islam bằng câu thành ngữ mà họ thường dùng để nói với vợ của mình: "Cô đối với tôi giống như cái lưng của mẹ tôi vậy!" ngụ ý không được phép ăn nằm với vợ.

5. Những kẻ chống lại Allah và Sứ Giả của Ngài chắc chắn sẽ bị hạ nhục giống như những kẻ thời trước chúng. Quả thật, TA đã ban xuống các Lời Mặc Khải rõ ràng và những kẻ vô đức tin sẽ phải chịu một trừng phạt đầy nhục nhã.
6. Vào Ngày mà Allah dựng sống lại tất cả bọn chúng, Ngài sẽ cho chúng biết những điều mà chúng đã làm. Allah đã cho ghi chép tất cả nhưng chúng đã quên. Quả thật, Allah làm chúng cho tất cả mọi thứ.
7. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người không nghĩ rằng Allah biết những gì trong các tầng trời và những gì trên trái đất ư? Không một cuộc trò chuyện riêng tư nào giữa ba người mà Ngài không là người thứ tư trong số họ, nếu cuộc trò chuyện có năm người thì Ngài là người thứ sáu trong số họ, dù số lượng (những người tham gia trong cuộc trò chuyện) ít hoặc nhiều hơn thế thì Ngài vẫn là người ở cùng với họ dẫu họ ở đâu. Rồi sau đó, vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng, Ngài sẽ cho họ biết về những điều mà họ đã làm. Quả thật, Allah là Đấng biết hết tất cả mọi điều.
8. Người không thấy rằng những kẻ đã bị cấm không được trò chuyện riêng tư rồi sau đó chúng quay trở lại điều mà chúng bị cấm và trò chuyện thầm kín với nhau về tội lỗi, hận thù và trái lệnh Sứ Giả (của Allah) sao? Khi chúng đến gặp Người, chúng không chào Người bằng lời chào mà Allah dùng để chào Người, và chúng nói với nhau: “Tại sao Allah không trừng phạt bọn ta vì những gì bọn ta nói?” Hỏa Ngục, nơi mà chúng sẽ bị thiêu đốt đã đủ cho chúng, và đó là đích đến khôn khổ và tội tệ nhất.
9. Hỡi những người có đức tin! Khi các người trò chuyện riêng, các người chớ đừng nói về tội lỗi, điều hận thù và trái lệnh Sứ Giả (của Allah) mà hãy nói về đạo đức và lòng Taqwa. Các người hãy sợ Allah, Đấng mà các người sẽ được triệu tập trình diện trước Ngài.
10. Quả thật, cuộc trò chuyện riêng tư (bàn tính điều tội lỗi là một sự xúi bẩy) từ Shaytan mục đích để làm đau lòng những người có

đức tin, tuy nhiên, Shaytan sẽ không thể làm hại họ bất cứ điều gì trừ phi được sự cho phép của Allah. Vì vậy, người có đức tin hãy phó thác cho Allah.

11. Hỡi những người có đức tin! Khi các người được yêu cầu nói rộng chỗ ngồi cho người khác trong các cuộc họp mặt thì các người hãy nói ra rồi Allah sẽ nói rộng không gian cho các người. Và khi các người được yêu cầu đứng dậy thì các người hãy đứng dậy rồi Allah sẽ nâng cao cấp bậc cho những người có đức tin và những người hiểu biết trong các người. Quả thật, Allah thông toàn những điều các người làm.
12. Hỡi những người có đức tin! Khi các người muốn tư vấn riêng với Sứ Giả (Muhammad) thì các người hãy làm từ thiện trước buổi tư vấn của các người. Điều đó là điều tốt và tinh khiết hơn cho các người. Nhưng nếu các người không tìm được phương tiện để làm từ thiện thì (các người hãy biết rằng) Allah thực sự là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
13. Có phải các người sợ làm từ thiện trước khi đến tư vấn việc riêng tư của các người (với Sứ Giả Muhammad)? Nhưng nếu các người không làm được và muốn được Allah tha tội cho các người thì (ít ra) các người hãy chu đáo dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah, và các người hãy tuân lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài. Quả thật, Allah thông toàn tất cả những gì các người làm.
14. Há Người không thấy những kẻ đã quay lại kết bạn với đám người mà Allah đã giận dữ với họ sao? Chúng không phải thành phần của các người cũng không thuộc thành phần của đám người đó. Và chúng đã thề thốt trên điều giả dối trong lúc chúng biết rõ.
15. Allah đã chuẩn bị cho chúng một sự trừng phạt khủng khiếp. Thật vậy, chúng là những kẻ thật xấu xa vì những gì mà chúng đã làm.
16. Chúng lấy lời thề (giả dối) của mình làm vỏ bọc. Vì vậy, chúng đã ngăn cản (mọi người) khỏi con đường của Allah. (Rồi đây) chúng sẽ phải chịu một sự trừng phạt nhục nhã.

17. Của cải và con cái của chúng sẽ không bao giờ giúp được chúng bất cứ điều gì ở nơi Allah. Chúng sẽ là những người bạn của Hỏa Ngục, chúng sẽ ở trong đó vĩnh viễn.
18. Vào Ngày mà Allah sẽ dựng tất cả bọn chúng sống lại, chúng sẽ thề thốt với Ngài giống như chúng đã thề thốt với các người, và chúng tưởng chúng có thể dựa vào một cái gì đó (để chạy tội trước Allah). Không nghi ngờ gì nữa, chúng thực sự là những kẻ nói dối.
19. Shaytan đã chế ngự được chúng và làm cho chúng quên đi việc tưởng nhớ Allah. Chúng là bè phái của Shaytan. Không còn nghi ngờ gì nữa rằng bè phái của Shaytan chắc chắn sẽ là những kẻ thua cuộc.
20. Thật vậy, những kẻ chống lại Allah và Sứ Giả của Ngài là những kẻ bị hạ nhục.
21. Allah đã định: “TA và Sứ Giả của TA chắc chắn phải thắng”. Quả thật Allah là Đấng Toàn Lực, Đấng Quyền Năng.
22. Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ không tìm thấy một đám người nào đã có đức tin nơi Allah và Ngày Sau lại có tình cảm với những kẻ chống lại Allah và Sứ Giả của Ngài dù đó là cha mẹ, con cái, anh em, hay bà con ruột thịt của họ đi chăng nữa. Họ đã được Allah khắc ghi đức tin trong tim của họ và Ngài đã ủng hộ họ bằng tinh thần của Ngài. Ngài sẽ thu nhận họ vào những Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ sống trong đó mãi mãi. Allah hài lòng với họ và họ hài lòng với Ngài. Họ là những người thuộc phe của Allah. Không nghi ngờ gì nữa rằng phe của Allah là những người thắng lợi, thành công.

59 - Al-Hashr^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trên trái đất đều tán dương tôn cao Allah bởi Ngài là Đấng Quyền Năng, Đấng Thông Thái.
2. Ngài đã trục xuất những kẻ vô đức tin thuộc dân Kinh Sách ra khỏi nhà cửa của chúng trong cuộc tập hợp đầu tiên. Các người không nghĩ rằng chúng sẽ rời đi và bản thân chúng cũng nghĩ rằng pháo đài của chúng sẽ bảo vệ chúng khỏi Allah. Nhưng (sự trừng phạt của) Allah đã đến với chúng mà chúng không ngờ tới được. Ngài đã gieo rắc nỗi kinh hoàng vào lòng của chúng nên chúng đã phá hủy nhà cửa của mình bằng chính bàn tay của chúng và bàn tay của những người có đức tin. Vì vậy, các người hãy tiếp thu bài học hồi những người có tầm nhìn!
3. Nếu Allah không qui định trục xuất chúng (khỏi nhà cửa của chúng) thì chắc chắn Ngài sẽ trừng phạt chúng trong thế giới trần gian này, và vào Thế Giới Đời Sau chúng sẽ phải chịu sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục.
4. Đó là bởi vì chúng chống lại Allah và Sứ Giả của Ngài. Và bất cứ ai chống lại Allah (thì hãy biết rằng) quả thật Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
5. Bất cứ cây chà là nào (của chúng) mà các người (những người có đức tin) đã chặt hạ hoặc các người bỏ lại cho nó đứng thẳng trên thân cây của nó đều do sự cho phép của Allah, mục đích để Ngài hạ nhục những kẻ dấy loạn, bất tuân.
6. Những gì mà Allah tịch thu được cho Sứ Giả của Ngài từ chúng thì các người không cần cuời ngựa hay lạc đà đến để chinh phục. Ngược lại, Allah trao cho các Sứ Giả của Ngài quyền kiểm soát

(*) Al-Hashr (Cuộc Tập Hợp).

đối với những ai Ngài muốn bởi lẽ Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.

7. Những gì Allah tịch thu được cho Sứ Giả của Ngài từ cư dân của các thị trấn là của Allah và Sứ Giả của Ngài, của bà con ruột thịt, của trẻ mồ côi, của người thiếu thốn và của người lỡ đường, mục đích để nó không là sự phân bổ vĩnh viễn cho người giàu có trong số các người. Những gì Sứ Giả (Muhammad) mang đến cho các người thì các người hãy nhận lấy nó; và những gì Y cấm các người thì các người hãy dừng lại. Các người hãy sợ Allah, bởi quả thật, Allah rất nghiêm khắc trong việc trừng phạt.
8. (Những gì mà Allah tịch thu được từ chiến lợi phẩm được nói đến cũng có phần) dành cho những người Muhajirin nghèo bị trục xuất khỏi nhà cửa và tài sản của họ - họ ra đi tìm hồng phúc và sự hài lòng của Allah và họ ủng hộ Allah và Sứ Giả của Ngài. Họ đích thực là những người chân thật.
9. Và (cũng dành cho) những người đã định cư (ở Madinah) và người có đức tin trước họ. Họ yêu thương những ai di cư đến với mình, trong lòng họ thật sự không thêm muốn những gì đã được trao tặng cho (những người Muhajirin). Họ đã dành cho những người Muhajirin sự ưu tiên hơn chính bản thân họ mặc dầu họ cũng ở trong tình trạng thiếu thốn không kém. Và ai giữ được lòng mình khỏi sự keo kiệt thì đó là những người sẽ thành công.
10. Và (có một phần dành cho) những người đến sau họ, cầu nguyện: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài tha thứ tội lỗi cho bầy tôi và cho những người anh em đã tin tưởng trước bầy tôi, xin Ngài chớ để lòng bầy tôi có nổi oán giận nào đối với những người đã có đức tin. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, quả thật Ngài là Đấng Từ Tế, Đấng Nhân Từ.
11. Người (hỡi Thiên Sứ) có thấy những kẻ giả tạo đức tin nói với anh em của chúng - những kẻ vô đức tin thuộc dân Kinh Sách không? Chúng nói: “Nếu các người bị trục xuất, chúng tôi chắc

chấn sẽ ra đi cùng với các người và chúng tôi sẽ không nghe theo lời một ai về chuyện của các người; và nếu các người bị tấn công, chúng tôi chắc chắn sẽ hỗ trợ các người.” Nhưng Allah làm chứng rằng chúng là những kẻ nói dối.

12. Nếu dân Do Thái bị trục xuất thì chúng (những kẻ giả tạo đức tin) sẽ không ra đi cùng với họ, còn nếu họ bị tấn công thì chúng cũng sẽ không trợ giúp họ. Và (thậm chí) nếu chúng có trợ giúp họ thì có ngày chúng cũng sẽ quay lưng phản bội lại họ, và rồi cuối cùng họ cũng là những kẻ không được ai trợ giúp.
13. Các người (hỡi những người có đức tin) chắc chắn đáng sợ hơn Allah trong lòng của chúng. Đó là bởi vì chúng thật sự là một đám người không hiểu.
14. (Dân Do Thái) sẽ không hợp lực đánh (trực diện) các người, ngoài việc chúng cố thủ trong các thị trấn kiên cố hoặc từ đằng sau các bức tường. Sự thù hận giữa bọn chúng với nhau rất nghiêm trọng. Người cứ tưởng rằng chúng đoàn kết nhưng thực chất tâm lòng của chúng chia rẽ. Đó là bởi vì chúng là một đám người không hiểu.
15. (Hình ảnh của chúng) giống như hình ảnh của những kẻ vừa bị trừng phạt trước chúng (không lâu). Những kẻ đó đã ném trái hậu quả tội tệ về vụ việc của chúng và (rồi đây vào Đời Sau) chúng sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn khác.
16. (Những kẻ giả tạo đức tin dối gạt chúng) giống như Shaytan đã lừa gạt con người khi hắn bảo: “Hãy vô đức tin đi!” Nhưng khi con người không tin nơi Allah thì hắn nói: “Ta thực sự không can hệ gì đến người cả, quả thật, ta rất sợ Allah, Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.”
17. Vì vậy, kết cục của cả hai (Shaytan và những ai đi theo hắn) là họ sẽ ở trong Hỏa Ngục, họ sẽ sống trong đó mãi mãi. Đó là phần đền bù cho những kẻ làm điều sai quấy.

18. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi hãy kính sợ Allah và hãy để linh hồn nhìn lại những gì mà nó đã gửi đi trước cho ngày mai. Các ngươi hãy kính sợ Allah! Quả thật, Allah thông toàn những gì các ngươi làm.
19. Các ngươi chớ dùng giống như những kẻ đã quên Allah rồi Ngài khiến họ quên đi chính mình. Những kẻ đó là những kẻ đại nghịch, bất tuân.
20. Những người bạn của Hỏa Ngục không ngang bằng với những người bạn của Thiên Đàng. Những người bạn của Thiên Đàng là những người thắng lợi và thành đạt.
21. Nếu TA truyền Qur'an này xuống cho một quả núi thì Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) sẽ thấy nó hạ mình và vỡ tan vì khiếp sợ Allah. Đó là các hình ảnh thí dụ mà TA trình bày cho nhân loại mong rằng họ biết suy ngẫm.
22. Ngài là Allah, Đấng mà không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đấng biết điều vô hình và hữu hình, Ngài là Đấng Độ Lượng, Đấng Nhân Từ.
23. Ngài là Allah, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đức Vua, Đấng Linh Thiêng, Đấng Bằng An, Đấng ban đức tin, Đấng ban sự an ninh, Đấng Quyền Năng, Đấng không cưỡng lại được, Đấng Tự Hào. Allah là Đấng Tối Cao vượt xa những gì (những kẻ đa thần) qui cho Ngài.
24. Ngài là Allah, Đấng Tạo Hóa, Đấng Khởi Sự, Đấng Ban Hình Thể, Ngài có những tên gọi tốt đẹp nhất, mọi vật trong các tầng trời và trái đất đều tán dương tôn cao Ngài. Quả thật, Ngài là Đấng Chí Tôn, Đấng Thông Thái.

60 - Al-Mumtahinah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Nay hỡi những người có đức tin! Các người chớ lấy kẻ thù của TA và của các người làm đồng minh. Các người mở rộng tình cảm với chúng trong khi chúng vô đức tin nơi những gì đã đến với các người từ Sự Thật. Chúng đã đánh đuổi Sứ Giả (Muhammad) và các người chỉ vì các người có đức tin nơi Allah, Thượng Đế của các người. Nếu các người ra đi để chiến đấu vì con đường Chính Nghĩa của TA và để tìm sự hài lòng nơi TA (thì chớ lấy chúng làm đồng minh). Các người đã âm thầm mở rộng tình cảm với chúng và TA biết rõ những gì các người giấu giếm và những gì các người công khai. Và ai trong các người làm điều đó thì chắc chắn đã lạc rất xa khỏi con đường (Chính Đạo).
2. Nếu chúng giành được vị thế trên các người, chúng sẽ coi các người là kẻ thù, chúng sẽ hãm hại các người bằng bàn tay và chiếc lưỡi của chúng và chúng mong các người trở thành vô đức tin (giống như chúng).
3. Người thân và con cái của các người sẽ không bao giờ giúp ích được gì cho các người. Vào Ngày Phán Xét Cuối Cùng, Ngài sẽ phân định giữa các người. Quả thật, Allah thấy rõ những gì các người làm.
4. Thực sự đã có một tấm gương tốt cho các người ở nơi Ibrahim và những ai theo Y khi họ nói với người dân của mình: “Quả thật, chúng tôi không dính dáng với các người cũng như những gì mà các người tôn thờ ngoài Allah. Chúng tôi phủ nhận các người. Giữa chúng tôi và các người sẽ có mỗi hiểm thù mãi mãi cho tới

(*) Al-Mumtahinah (Cổ Ấy Cần Được Kiểm Tra).

khi các người có đức tin nơi một mình Allah.” Ngoại trừ lời nói mà Ibrahim đã thưa với cha của Y: “Con chắc chắn sẽ cầu xin Allah tha thứ cho cha, nhưng con không có (quyền năng làm) cho cha bất cứ điều gì chống lại Allah. Lạy Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi xin phó thác cho Ngài và bầy tôi xin quay về sám hối với Ngài và Ngài là đích đến của bầy tôi”.

5. “Lạy Thượng Đế của bầy tôi, xin Ngài đừng làm cho bầy tôi thành đối tượng hành hạ cho những kẻ vô đức tin, và xin Ngài tha thứ cho bầy tôi. Quả thật, Ngài là Đấng Chí Tôn, Đấng Thông Thái.”
6. Quả thật, ở nơi họ có một tấm gương tốt cho các người đối với bất kỳ ai hy vọng (điều tốt đẹp) nơi Allah và Ngày Sau. Và bất cứ ai quay lưng đi thì quả thật, Allah là Đấng Miễn Cần, Đấng Đáng Được Ca Tụng.
7. Có lẽ Allah sẽ đặt tình cảm giữa các người và những người mà các người đã từng là kẻ thù của họ. Allah là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ, và Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
8. Allah không cấm các người đối xử tử tế và công bằng với những người không chống lại các người vì tôn giáo cũng như không trục xuất các người khỏi nhà cửa của các người. Quả thật, Allah yêu thương những người công bằng chính trực.
9. Quả thật, Allah chỉ cấm các người giao hảo với những kẻ chống lại các người vì tôn giáo và trục xuất các người khỏi nhà cửa của các người cũng như những ai tiếp tay trong việc trục xuất các người để làm đồng minh của chúng. Và bất cứ ai làm đồng minh của chúng thì đó là những kẻ làm điều sai quấy.
10. Hỡi những người có đức tin! Khi những phụ nữ có đức tin chạy đến tị nạn với các người thì các người hãy kiểm tra họ. Allah biết rõ về đức tin của họ. Nếu các người đã biết rõ họ là những người có đức tin thì các người chớ giao trả họ lại cho những kẻ vô đức tin. Họ không còn là những người (vợ) hợp pháp của

chúng và chúng cũng không là những (người chồng) hợp pháp của họ, nhưng các người hãy trao cho chúng những gì mà chúng đã chi ra (cho người vợ của chúng). Các người không có tội nếu các người kết hôn với họ khi các người trao tặng họ tiền cưới bắt buộc. Các người chớ ràng buộc hôn nhân với những người phụ nữ vô đức tin, các người có quyền đòi lại tiền cưới mà các người chi ra, ngược lại, hãy để chúng đòi lại những gì mà chúng đã chi ra. Đó là luật của Allah, Ngài dùng nó để phân xử giữa các người, và Allah là Đấng Toàn Tri, Đấng Thông Thái.

11. Nếu người vợ nào của các người bỏ các người để đến với những kẻ vô đức tin và sau đó các người có được cơ hội tương xứng (khi có những người phụ nữ của chúng bỏ chúng chạy đến với các người) thì các người hãy trao trả cho những người mà vợ của chúng đã rời bỏ chúng một khoản tiền tương đương với tiền cưới mà chúng đã chi ra. Các người hãy kính sợ Allah, Đấng mà các người có đức tin nơi Ngài.
12. Này hỡi Nabi! Khi những người phụ nữ có đức tin đến gặp người, cam kết với Người rằng họ sẽ không Shirk với Allah bất kỳ thứ gì, họ sẽ không trộm cắp, không Zina, không giết con cái của mình, không vu khống người khác, không đặt điều dối trá giữa tay và chân của họ (rằng đứa con ngoại tình là của chồng), và sẽ không bất tuân Người về bất cứ điều thiện tốt nào, Người hãy chấp nhận lời cam kết của họ và cầu xin Allah tha thứ cho họ. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.
13. Hỡi những người có đức tin! Các người chớ là đồng minh của nhóm người mà Allah đã giận dữ đối với họ. Quả thật, họ đã tuyệt vọng về Đòi Sau giống như những kẻ vô đức tin đang tuyệt vọng trong mộ (của họ).

61 - As-Saff^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trên trái đất đều tán dương tôn cao Allah bởi Ngài là Đấng Chí Tôn, Đấng Thông Thái.
2. Hỡi những người có đức tin! Tại sao các ngươi nói những điều các ngươi không làm?
3. Điều đáng ghét nhất đối với Allah là việc các ngươi nói những điều các ngươi không làm.
4. Thật vậy, Allah yêu thương những người chiến đấu vì con đường Chính Nghĩa của Ngài như thể họ là một cấu trúc (duy nhất) liên kết vững chắc.
5. (Ngươi - Thiên Sứ Muhammad, hãy nhớ lại) khi Musa nói với người dân của mình: “Hỡi người dân của Ta, tại sao các người làm hại Ta trong khi các người biết rõ Ta đích thực là Sứ Giả của Allah được phái đến cho các người?”. Vì vậy, khi chúng chệch hướng, Allah đã khiến trái tim của chúng làm lạc. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người dấy loạn và bất tuân.
6. (Ngươi - Thiên Sứ Muhammad, hãy nhớ lại) khi Ysa, con trai của Maryam, nói: “Hỡi con cháu Israel! Ta đích thực là Sứ Giả của Allah được phái đến với các người xác nhận những điều đã đến trước Ta trong Kinh Tawrah đồng thời mang tin tốt lành về một Sứ Giả của Allah sẽ đến sau Ta, tên Ahmad”. Tuy nhiên, khi Y (Muhammad) đến gặp chúng với những bằng chứng rõ ràng thì chúng nói: “Đây rõ ràng là một trò ma thuật.”
7. Và ai bất công hơn một kẻ bịa ra điều không đúng sự thật về Allah trong khi y được mời gọi đến với Islam. Quả thật, Allah không hướng dẫn đám người làm điều sai quấy.

(*) As-Saff (Hàng Ngũ).

8. Chúng muốn dập tắt Ánh Sáng của Allah bằng miệng của chúng nhưng Allah sẽ hoàn thiện Ánh Sáng của Ngài, mặc dù những kẻ vô đức tin không thích điều đó.
9. Chính Ngài là Đấng đã cử phái Sứ Giả của Ngài mang nguồn Chỉ Đạo và tôn giáo chân lý để hiển thị nó trên các tôn giáo mặc dù những kẻ đa thần không thích điều đó.
10. Hỡi những người có đức tin! (Các người có muốn) TA chỉ cho các người một cuộc giao dịch làm ăn giúp các người thoát khỏi sự trừng phạt đau đớn không?
11. (Đó là) các người tin nơi Allah và Sứ Giả của Ngài đồng thời chiến đấu cho con đường Chính Nghĩa của Allah bằng tài sản và sinh mạng của các người. Điều đó tốt nhất cho các người nếu các người biết.
12. Ngài sẽ tha thứ cho tội lỗi của các người và thu nhận các người vào những ngôi vườn bên dưới có các dòng sông chảy, và những chỗ ở tốt lành bên trong những Ngôi Vườn Vĩnh Cửu. Đó là một thành tựu vĩ đại.
13. Và (các người sẽ có được) một (ân huệ) khác mà các người yêu thích - đó là sự giúp đỡ của Allah và một cuộc thắng lợi gần kề (chinh phục được Makkah). Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy báo tin mừng cho những người có đức tin.
14. Hỡi những người có đức tin! Các người hãy là những người ủng hộ (con đường chính nghĩa của) Allah giống như khi Ysa con trai của Maryam, nói với các môn đồ (của mình): “Ai là người ủng hộ Ta (trên con đường) đến với Allah?” Các môn đồ nói: “Chúng tôi là những người ủng hộ (con đường Chính Nghĩa của) Allah.” Tuy nhiên, một thành phần của con cháu Israel có đức tin và một thành phần khác thì lại vô đức tin. Vì vậy, TA đã ủng hộ những người có đức tin chống lại kẻ thù của họ, và họ đã giành chiến thắng.

62 - Al-Jumu'ah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật trên trái đất đều tán dương tôn cao Allah, Đấng Chúa Thượng, Đấng Linh Thiêng, Đấng Chí Tôn, Đấng Thông Thái.
2. Chính Ngài là Đấng đã dựng lên trong đám dân mù chữ (Ả-rập tại Makkah) một vị Sứ Giả xuất thân từ họ để đọc cho họ nghe các lời mặc khải của Ngài, thanh tẩy họ và dạy họ Kinh Sách cũng như sự khôn ngoan – mặc dù trước đó họ thực sự đã lầm lạc.
3. Và (Ngài phái Y đến với) những người khác trong số họ chưa tham gia cùng với họ. Quả thật, Ngài là Đấng Chí Tôn, Đấng Thông Thái.
4. Đó là hồng phúc của Allah mà Ngài ban cho ai Ngài muốn. Và Allah là chủ nhân của hồng phúc vĩ đại.
5. Hình ảnh của những người được giao cho Kinh Tawrah nhưng rồi không thi hành theo nó giống như hình ảnh của một con lừa chở trên lưng nó hàng đống sách. Thật khôn khổ và tội tộ cho đám người phủ nhận các Lời Mặc Khải của Allah; và Allah không hướng dẫn đám người làm điều sai quấy.
6. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Hỡi những người Do Thái! Nếu các ngươi tuyên bố rằng chỉ có các ngươi là những vị Wali của Allah chứ không bao gồm những ai khác trong thiên hạ thì các ngươi hãy cầu mong được chết nếu các ngươi thành thật.”
7. Nhưng chúng sẽ không bao giờ dám cầu mong điều đó vì những

(*) Al-Jumu'ah (Ngày Thứ Sáu).

gì bàn tay của chúng đã gởi đi trước. Quả thật, Allah biết rõ những kẻ làm điều sai quấy.

8. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những người Do Thái đó): “Quả thật, cái chết mà các người chạy trốn khỏi nó chắc chắn sẽ gặp các người. Sau đó, các người sẽ được đưa trả về cho Đấng biết điều vô hình và hữu hình, và Ngài sẽ cho các người biết về những gì các người đã từng làm (trên trần thế).”
9. Hỡi những người có đức tin! Khi được mời gọi đến lễ nguyện Salah Jumu'ah (vào ngày thứ sáu) thì các người hãy nhanh chân tiến đến với việc tụng niệm Allah và hãy tạm gác lại việc mua bán. Điều đó tốt cho các người nếu các người biết.
10. Và khi cuộc lễ nguyện Salah đã được kết thúc, các người hãy phân tán khắp nơi trên trái đất và tìm kiếm bổng lộc của Allah, và các người hãy nhớ đến Allah thật nhiều mong rằng các người có thể thành đạt.
11. (Một số tín đồ Muslim), khi nhìn thấy một cuộc giao dịch mua bán hoặc một cuộc vui chơi nào thì họ liền lao đến đó và bỏ mặc Người (Thiên Sứ Muhammad) đứng trơ (trên bục giảng). Người hãy nói với họ: “Những gì ở nơi Allah tốt đẹp hơn cuộc vui chơi và việc mua bán. Quả thật, Allah là Đấng ban phát bổng lộc tốt nhất.”

63 - Al-Munafiqun^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Khi những kẻ giả tạo đức tin đến gặp Người (Thiên Sứ Muhammad), chúng nói: “Chúng tôi xác nhận Người đích thực là Sứ Giả của Allah.” Allah biết rõ Người đích thực là Sứ Giả của Ngài (chứ không cần sự xác nhận của chúng), và Allah xác nhận những kẻ giả tạo đức tin chính là những tên nói dối.
2. Chúng đã lấy lời thề của mình làm vỏ bọc để chúng (dễ dàng) ngăn cản (mọi người) khỏi con đường của Allah. Thật vậy, những điều chúng làm quả là xấu xa và tội lỗi.
3. Đó là bởi vì chúng đã có đức tin, sau đó chúng lại vô đức tin. Vì vậy, trái tim của chúng bị bịt kín nên chúng không hiểu gì cả.
4. Khi người (hỡi người nhìn) thấy chúng, hình thức và vẻ bề ngoài của chúng làm người hài lòng, và khi chúng nói chuyện thu hút người lắng nghe. Chúng như thể là những miếng gỗ dùng để chống đỡ. Chúng nghĩ rằng mọi tiếng la hét đều chống lại chúng. Chúng là kẻ thù (thực sự của Người - Thiên Sứ Muhammad), vì vậy Người hãy cảnh giác chúng. Allah sẽ tiêu diệt chúng. Sao chúng lại như thế?
5. Khi chúng được bảo “Hãy đến đây, Sứ Giả của Allah sẽ cầu xin Ngài tha thứ tội lỗi cho các người” thì chúng quay đầu sang một bên. Người (Thiên Sứ Muhammad) sẽ thấy chúng bỏ đi một cách kiêu ngạo.
6. Tất cả đều giống nhau đối với chúng cho dù Người cầu xin Allah tha thứ cho chúng hay không cầu xin tha thứ cho chúng; Allah sẽ

(*) Al-Munafiqun (Những Kẻ Giả Tạo Đức Tin).

không bao giờ tha thứ cho chúng. Thật vậy, Allah không hướng dẫn đám người dấy loạn, bất tuân.

7. Chúng là những kẻ nói “Chớ chi tiêu cho những người theo Sứ Giả của Allah cho đến khi họ giải tán”. Tuy nhiên, những kẻ giả tạo đức tin không hiểu rằng các kho chứa (bể ngầm) trong các tầng trời và trái đất đều là của Allah.
8. Chúng nói: “Nếu chúng tôi quay trở về Madinah, người quyền thế nhất (ám chỉ ‘Abdullah bin Ubai) sẽ đuổi kẻ hèn nhất (ám chỉ Thiên Sứ Muhammad) ra khỏi đó”. Nhưng những kẻ giả tạo đức tin không biết rằng danh dự và quyền thế đều thuộc về Allah và Sứ Giả của Ngài cũng như những người có đức tin.
9. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi chớ để cho tài sản và con cái của các ngươi làm cho các ngươi xao lãng việc tưởng nhớ Allah. Những ai làm thế thì đó là những kẻ thua thiệt.
10. Các ngươi hãy chi tiêu (vào con đường chính nghĩa của TA - Allah) từ tài sản mà TA ban cấp cho các ngươi trước khi cái chết đến với mỗi người các ngươi. Bằng không mỗi người các ngươi sẽ nói (trong nuối tiếc muộn màng): “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Nếu Ngài trì hoãn cho bề tôi sống thêm một thời gian ngắn nữa thì bề tôi sẽ làm từ thiện và sẽ là một người ngoan đạo.”
11. Nhưng Allah sẽ không bao giờ trì hoãn cho một linh hồn nào một khi thời gian của nó đã hết. Và Allah là Đấng Thông Toàn về những gì các ngươi làm.

64 - At-Taghabun^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Vạn vật trong các tầng trời và vạn vật dưới đất đều tán dương tôn cao Allah, Quyền thống trị đều thuộc về một mình Ngài, mọi lời ca tụng và khen ngợi đều là thuộc về Ngài, và Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.
2. Chính Ngài là Đấng đã tạo hóa các người (hồi nhân loại) nhưng trong các người có người không tin và có người tin tưởng vào điều đó. Và Allah thấy rõ những gì các người làm.
3. Ngài đã tạo ra trời đất vì chân lý và Ngài đã tạo hình thể của các người và làm cho hình thể của các người đẹp nhất. Và (rồi đây) các người sẽ quay về trình diện Ngài.
4. Ngài biết rõ những gì trong trời đất và biết những gì các người che giấu cũng như những gì các người bộc lộ. Quả thật, Allah biết rõ những gì trong lòng (của mọi người).
5. (Hỡi những kẻ đa thần!) Lẽ nào thông tin của những kẻ vô đức tin thời trước các người chưa đến với các người sao? Những kẻ đó đã ném trái hậu quả tội tệ từ những công việc của chúng và chúng sẽ phải chịu một sự trừng phạt đau đớn (ở Đời Sau).
6. Đó là bởi vì các Sứ Giả của chúng đã từng đến gặp chúng với những bằng chứng rõ ràng, nhưng chúng nói: “Liệu một người phạm tục có thể hướng dẫn chúng ta ư?” Vậy là chúng đã không tin và quay đi. Và Allah không cần đến chúng bởi Allah là Đấng Miễn Cần, Đấng Đáng Được Ca Ngợi.

(*) At-Taghabun (Người Thắng Kẻ Thua).

7. Những kẻ vô đức tin tuyên bố rằng chúng sẽ không được dựng sống trở lại. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Không như các người khăng định, Ta thề bởi Thượng Đế của Ta, chắc chắn các ngươi sẽ được dựng sống trở lại. Rồi các ngươi sẽ được Ngài cho biết về những điều mà các ngươi đã làm. Và điều đó đối với Allah thật dễ dàng.”
8. Vì vậy, các ngươi hãy tin Allah và Sứ Giả của Ngài, và hãy tin vào Ánh Sáng (Qur'an) mà TA đã ban xuống. Quả thật, Allah thông toàn về mọi thứ các ngươi làm.
9. Ngày mà Ngài sẽ triệu tập tất cả loài người cho một Ngày Đại Hội. Đó là Ngày của người thắng kẻ thua. Bất cứ ai có đức tin nơi Allah và hành thiện, Ngài sẽ xóa những điều tội lỗi khỏi y và y sẽ được thu nhận vào các Ngõ Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, nơi họ sẽ sống mãi mãi. Đó là một thành tựu vĩ đại.
10. Ngược lại, những ai vô đức tin và phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA, đó sẽ là những người bạn của Hỏa Ngục, chúng sẽ sống trong đó đời đời kiếp kiếp. Và đó là một đích đến vô cùng tồi tệ.
11. Không một tai họa nào xảy ra mà không do phép của Allah. Ai có đức tin nơi Allah, Ngài sẽ hướng dẫn trái tim của y. Quả thật, Allah là Đáng biết tất cả mọi thứ.
12. Các ngươi hãy tuân lệnh Allah và tuân lệnh Sứ Giả (của Ngài). Nhưng nếu các ngươi quay đi thì (các ngươi hãy biết rằng) quả thật Sứ Giả của TA chỉ là một người truyền đạt lại một cách rõ ràng và công khai mà thôi.
13. Allah là Thượng Đế duy nhất, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Vì vậy, những người có đức tin hãy phó thác cho Allah.
14. Hỡi những người có đức tin! Quả thật, trong số người vợ và con

cái của các người có người là kẻ thù của các người. Do đó, các người hãy cảnh giác và coi chừng chúng. Nhưng nếu các người lượng thứ bỏ qua và tha thứ cho chúng thì quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân từ.

15. Thật ra, tài sản và con cái của các người chỉ là một sự thử thách (mà Allah muốn thử thách các người). Và (các người hãy biết rằng) ở nơi Allah có một phần thưởng vô cùng vĩ đại.
16. Vì vậy, các người hãy kính sợ Allah (nhiều nhất có thể) theo khả năng của các người, các người hãy nghe và vâng lệnh, và các người hãy chi tiêu (theo cách của Allah), nó tốt hơn cho bản thân của các người. Những ai giữ bản thân mình khỏi sự keo kiệt, ích kỷ thì sẽ là những người thành đạt.
17. Nếu các người cho Allah mượn một món nợ tốt, Ngài sẽ gia tăng nó lên gấp bội cho các người và Ngài sẽ tha thứ tội lỗi cho các người bởi vì Allah là Đấng Ghi Công, Đấng Chịu Đựng.
18. Ngài là Đấng biết điều vô hình và hữu hình, Đấng Chí Tôn, Đấng Thông Thái.

65 - At-Talaq^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hỡi Nabi, khi nào Người và ai đó trong cộng đồng tín đồ của Người muốn ly dị vợ thì các người hãy ly dị họ dựa vào ‘Iddah (thời hạn ấn định) của họ, các người hãy tính cho đúng ‘Iddah. Các người hãy kính sợ Allah, Thượng Đế của các người. Các người không được đuổi họ ra khỏi nhà của họ cũng như bản thân họ không được rời khỏi nhà (trong thời gian đó) trừ phi họ phạm tội Zina rõ ràng. Đó là những giới hạn của Allah, ai vượt quá giới hạn của Allah thì quả thật y đã tự làm hại bản thân mình. Người (hỡi người ly dị) không biết rằng có thể sau này Allah sẽ cho một điều kiện mới nào đó (để hòa giải đôi bên).
2. Khi họ gần chấm dứt thời hạn ấn định của mình, các người hãy giữ họ lại một cách tử tế hoặc ly hôn họ một cách đàng hoàng. Các người hãy mời hai người công bằng trong các người đến làm chứng và hãy vì Allah mà thiết lập chứng cứ rõ ràng. Đó là điều khuyên răn cho bất cứ ai có đức tin nơi Allah và Ngày Sau. Ai kính sợ Allah, Ngài sẽ tạo cho y một lối thoát.
3. Và Ngài sẽ ban bổng lộc cho y theo cách mà y không thể ngờ tới. Và ai phò thác cho Allah thì Ngài đủ giúp y (trong tất cả mọi sự việc). Quả thật, Allah sẽ hoàn thành mục đích của Ngài, và quả thật, Allah đã đặt cho tất cả mọi thứ một mức lượng (theo qui định).
4. Những người không còn mong đợi kinh nguyệt trong số những người vợ của các người, nếu các người nghi ngờ thì ‘Iddah của họ

(*) At-Talaq (Ly Dị).

là ba tháng, kể cả những người không có kinh nguyệt. Riêng đối với những người vợ đang mang thai thì ‘Iddah của họ sẽ kéo dài cho đến khi họ sinh con. Ai kính sợ Allah, Ngài sẽ làm cho vấn đề của y trở nên dễ dàng.

5. Đó là mệnh lệnh của Allah, Ngài đã ban nó xuống cho các người. Ai kính sợ Allah, Ngài sẽ xóa bỏ các tội lỗi cho y và sẽ làm phần thưởng thêm to lớn dành cho y.
6. Các người (hỡi những người chồng) hãy để (những người vợ của các người) ở nơi nào mà các người ở tùy theo điều kiện của các người; các người không được gây khó khăn cho họ nhằm ép bức họ. Nếu họ mang thai, các người hãy chu cấp cho họ đến khi họ sinh con. Nếu họ giúp các người cho con bú, các người hãy trả tiền công cho họ và các người hãy trao đổi ý kiến lẫn nhau một cách biết điều và hợp lý, nhưng nếu các người gặp khó khăn (trong việc cho con bú) thì hãy tìm người phụ nữ khác (giúp người chồng) cho con bú.
7. Người dư dả sẽ chi tiêu theo điều kiện dư dả của mình, còn người ít điều kiện thì chi tiêu theo những gì mà Allah ban cấp cho y. Allah không bắt bất cứ linh hồn nào phải nặng gánh mà hãy tùy theo những gì Ngài đã ban cho. (Hãy biết rằng) sau khó khăn, Allah sẽ làm cho dễ dàng.
8. Biết bao thị trấn đã xác xược với mệnh lệnh của Thượng Đế và các Sứ Giả của Ngài nên TA thanh toán các thị trấn đó bằng một cuộc thanh toán dữ dội, và TA đã trừng phạt chúng bằng một sự trừng phạt khủng khiếp.
9. Các thị trấn đó đã ném trái hậu quả tồi tệ do tình trạng xác xược của chúng. Và kết cục cho tình trạng của chúng là sự mất mát thua thiệt.
10. Allah đã chuẩn bị cho chúng một sự trừng phạt nghiêm khắc. Vì vậy, các người hãy kính sợ Allah hỡi những người hiểu biết,

những người có đức tin. Quả thật, Allah đã ban xuống cho các người Lời Nhắc Nhớ (Qur'an).

11. (Muhammad), một vị Sứ Giả (của Allah) đọc lại cho các người những Lời Mặc Khải của Allah một cách rõ ràng để đưa những người có đức tin và hành thiện từ nơi tăm tối ra ánh sáng. Người nào có đức tin nơi Allah và hành thiện thì sẽ được Ngài thu nhận vào các Ngòi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy và sẽ sống trong đó mãi mãi. Chắc chắn, Allah sẽ cung cấp cho y bổng lộc tốt nhất.
12. Allah là Đấng đã tạo ra bảy tầng trời và (bảy) trái đất giống như chúng. Mệnh lệnh (của Ngài) truyền xuống giữa chúng để các người biết rằng Allah toàn năng trên tất cả mọi thứ và rằng Allah bao trùm toàn bộ mọi thứ bằng kiến thức của Ngài.

66 - At-Tahrim^(*)

Nhân danh Allah, Đáng Độ Lượng, Đáng Khoan Dung

1. Hỡi Nabi, tại sao Người lại cấm (chính mình) những gì Allah đã cho phép Người, để làm vừa lòng các bà vợ của Người? Và Allah là Đáng Tha Thứ, Đáng Nhân Từ.
2. Quả thật, Allah đã qui định cho các người (hỡi những người Muslim) cách thức xóa bỏ lời thề của các người. Allah là Đáng bảo hộ của các người, Ngài là Đáng Toàn Tri, Đáng Thông Thái.
3. Và (hãy nhớ lại) khi Nabi tâm sự với một trong những người vợ của mình, người vợ đó đã tiết lộ nó sau đó. Allah đã cho Y biết sự việc đó, Y đã xác nhận một phần và bỏ qua một phần khác. Khi Y nói với nàng ta về điều đó thì nàng ta nói: “Ai đã cho chàng biết điều này?” Y đáp: “Đáng Toàn Tri, Đáng Thông Toàn đã cho Ta biết.”
4. Nếu hai người (‘A-ishah và Hafsa) biết ăn năn sám hối với Allah thì quả thật trái tim của hai người đã chịu thuận, nhưng nếu hai người tiếp tay nhau chống lại (Thiên Sứ Muhammad) thì quả thực Allah là Đáng bảo vệ Y, Đại Thiên Thần Jibril và những người có đức tin cũng vậy; và các vị Thiên Thần khác đều sẽ ủng hộ Y.
5. Nếu (Thiên Sứ Muhammad) ly dị tất cả các người (hỡi những người vợ của Y), Thượng Đế của Y có thể sẽ đổi lại cho Y các bà vợ khác tốt hơn các người. Họ sẽ là những phụ nữ Muslim có đức tin, sùng đạo, năng sám hối, luôn thờ phượng, nhịn chay, đã từng kết hôn hay còn con gái.
6. Hỡi những người có đức tin! Các người hãy bảo vệ bản thân và gia đình khỏi Hỏa Ngục, nơi mà chất đốt của nó là con người và đá, được những vị Thiên Thần lạnh lùng và nghiêm nghị cai quản.

(*) At-Tahrim (Sự Cấm Đoán).

Họ không trái lệnh Allah bất cứ điều gì, họ chỉ biết thi hành đúng theo lệnh (của Ngài).

7. Hỡi những kẻ vô đức tin! Các ngươi đừng hòng chạy tội vào Ngày đó. Quả thật các ngươi chắc chắn sẽ được đền đáp (xứng đáng) cho những gì các ngươi đã từng làm.
8. Hỡi những người có đức tin! Các ngươi hãy chân thành sám hối với Allah, hy vọng rằng Thượng Đế của các ngươi sẽ xóa tội cho các ngươi và sẽ thu nhận các ngươi vào các Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy vào Ngày mà Allah sẽ không hạ nhục Nabi và những người có đức tin cùng với Y. Ánh sáng của họ sẽ chiếu rọi đằng trước và bên phải của họ, họ sẽ nói: “Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Xin Ngài hoàn thiện cho bầy tôi ánh sáng của bầy tôi và xin Ngài tha thứ tội lỗi cho bầy tôi, quả thật, Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ.”
9. Hỡi Nabi! Ngươi hãy chiến đấu chống lại những kẻ vô đức tin và những kẻ giả tạo đức tin, Ngươi hãy nghiêm khắc với chúng. Quả thật, chỗ ở của chúng sẽ là Hỏa Ngục, một đích đến vô cùng tồi tệ.
10. Allah đưa ra một ví dụ cho những kẻ vô đức tin là vợ của Nuh và vợ của Lut. Cả hai ở dưới quyền của hai Bè Tội đức hạnh của TA nhưng cả hai đã phản bội họ. Vì vậy, các vị Nabi đó chẳng giúp ích gì được cho cả hai ở nơi Allah và cả hai sẽ được bảo: “Hai ngươi hãy vào Hỏa Ngục cùng với những kẻ đi vào.”
11. Và Allah đưa ra một ví dụ cho những người có đức tin: vợ của Pha-ra-ông, khi nữ cầu nguyện thưa: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài xây cho bề tôi một ngôi nhà gần Ngài nơi Thiên Đàng và xin Ngài cứu bề tôi thoát khỏi Pha-ra-ông và những việc làm của hắn và xin Ngài cứu bề tôi thoát khỏi đám người làm điều sai quấy.”
12. Và (một ví dụ nữa): Maryam, con gái của ‘Imran, Nữ đã giữ sự trong trắng của mình. Vì vậy, TA (Allah) đã cho Ruh (Đại Thiên Thần Jibril) của TA thổi vào (cơ thể của) Nữ và Nữ đã tin sự Thật về Lời phán của Thượng Đế của Nữ, Nữ đã tin vào các Kinh Sách của Ngài và Nữ là một người hết lòng vâng lời (Ngài).

67 - Al-Mulk^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Phúc thay Đấng nắm quyền thống trị trong tay, và Ngài là Đấng Toàn Năng trên mọi thứ.
2. Đấng đã tạo ra cái chết và sự sống để thử thách các người (hồi nhân loại) xem ai là người tốt nhất trong việc làm của mình, và Ngài là Đấng Chí Tôn, Đấng Tha Thứ.
3. Đấng đã tạo ra bảy tầng trời, tầng này bên trên tầng kia; người (hồi người nhìn) sẽ không thấy bất kỳ sai sót nào trong sự tạo hóa của Đấng Ar-Rahman. Vì vậy, người hãy nhìn lại (quan sát kỹ xem) người có thấy bất kỳ lỗ hổng nào không?
4. Sau đó, người hãy đưa ánh mắt nhìn lại hai lần nữa, ánh mắt của người sẽ trở lại với người mờ đi và mệt mỏi.
5. Thật vậy, TA (Allah) đã làm đẹp tầng trời hạ giới với những chiếc đèn (các vì sao) và làm cho chúng thành những thứ dùng để ném những tên Shaytan, và TA đã chuẩn bị cho chúng hình phạt của ngọn lửa rực cháy.
6. Đối với những kẻ vô đức tin nơi Thượng Đế của chúng là một sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục; và đó là điểm đến khôn khổ tột cùng.
7. Khi chúng bị ném vào đó, chúng sẽ nghe thấy tiếng nó gầm rít dữ dội và đáng sợ khi nó sôi lên (giống như nó đang cuồn cuộn).
8. Nó gần như muốn nổ tung vì giận dữ. Mỗi khi một nhóm người bị ném vào đó, những vị Cai Ngục hỏi chúng (một cách mỉa

(*) Al-Mulk (Quyền Thống Trị).

mai): “Lẽ nào đã không có một người cảnh báo nào đến gặp các ngươi sao?!”

9. Chúng sẽ đáp: “Vâng, có. Quả thật, đã có một người cảnh báo đến gặp chúng tôi, nhưng chúng tôi đã phủ nhận và nói: Allah đã không ban xuống bất cứ điều gì. Thật ra các người đang trong sự lầm lạc lớn.”
10. Và chúng sẽ nói: “Giá như chúng tôi lắng nghe hoặc chịu suy ngẫm, chúng tôi đã không nằm trong số những người bạn của Hỏa Ngục.”
11. Chúng đã thú nhận tội lỗi của mình. Vì vậy, những người bạn của Hỏa Ngục đã ở quá xa (với sự tha thứ)!
12. Quả thật, những người kính sợ Thượng Đế của họ dù không nhìn thấy Ngài vẫn sẽ được tha thứ và sẽ có được một phần thưởng to lớn.
13. Cho dù các ngươi (hỡi nhân loại) có che giấu hoặc công khai lời nói của các ngươi thì (các ngươi hãy biết rằng) quả thật Ngài biết rõ những điều nằm trong lòng (của các ngươi).
14. Lẽ nào Đấng đã tạo ra không biết trong khi Ngài là Đấng Tinh Tế, Đấng Thông Toàn?
15. Chính Ngài là Đấng đã làm cho trái đất thuận tiện và dễ dàng sử dụng cho các ngươi. Vì vậy, các ngươi hãy đi trên các nẻo đường của nó và hãy ăn từ nguồn bồng lộc của Ngài. Và (các ngươi hãy biết rằng rồi đây) các ngươi sẽ được phục sinh để trở về với Ngài.
16. Phải chăng các ngươi cảm thấy an toàn rằng Đấng ở trên trời sẽ không khiến đất sụp xuống nuốt chửng các ngươi khi nó rung chuyển ư?
17. Hoặc phải chăng các ngươi cảm thấy an toàn rằng Đấng ở trên trời sẽ không giáng xuống một cơn bão đá ư? Rồi đây các ngươi sẽ biết Lời cảnh báo của TA (khùng khiếp) thế nào?

18. Quả thật trước chúng đã có những kẻ phủ nhận. Và những kẻ đó đã chịu sự trừng phạt của TA (khủng khiếp) thế nào?
19. Lẽ nào chúng không nhìn thấy những con chim phía trên chúng với đôi cánh dang rộng và (đôi lúc) gập lại? Không ai có thể giữ chúng (trên không trung) ngoại trừ Đấng Ar-Rahman. Quả thật, Ngài nhìn thấy hết mọi vật.
20. Hoặc ai có thể là một đội quân giúp các người ngoài Đấng Ar-Rahman? Quả thật, những kẻ vô đức tin chỉ sống trong ảo tưởng.
21. Hoặc ai có thể cung cấp bổng lộc cho các người nếu Ngài giữ nguồn bổng lộc của Ngài lại? Không, chúng cứ cố chấp trong sự xác xược và trốn tránh (sự thật).
22. Vậy thì một kẻ sắp mặt bước đi (không có chiều rộng hay chiều sâu đối với đường nhìn của mình, hầu như không nhìn thấy những gì đang chạm vào mặt mình) được hướng dẫn tốt hơn, hay một người bước đi ngay thẳng (với một đường nhìn rõ ràng về những gì ở phía trước) trên một con đường thẳng?
23. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Người hãy nói (với những kẻ đa thần): “Ngài (Allah) là Đấng đã tạo ra các người, ban cho các người thính giác, thị giác và trái tim nhưng các người rất ít biết ơn Ngài.
24. Người hãy nói với chúng: “Chính Ngài đã phân tán các người khắp nơi trên trái đất, và (rồi đây) các người sẽ được tập trung đưa về trình diện Ngài.”
25. (Những kẻ phủ nhận sự Phục Sinh) nói: “Lời hứa này khi nào sẽ xảy ra nếu các người nói thật?”
26. Người hãy nói với chúng: “Quả thật chỉ một mình Allah mới biết rõ điều đó còn Ta chỉ là một người cảnh báo rõ ràng mà thôi.”
27. Nhưng khi chúng thấy nó đến gần, gương mặt của những kẻ vô

đức tin trở nên âm đạm. Và chúng sẽ được bảo: “Đây chính là cái mà các ngươi thường mong đợi”.

28. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói với chúng: “Các ngươi có xem xét không, nếu Allah hủy diệt Ta và những ai theo Ta hoặc thương xót Bọn Ta thì ai sẽ cứu những kẻ vô đức tin khỏi sự trừng phạt đau đớn?”
29. Ngươi hãy nói với chúng: “Ngài là Đấng Ar-Rahman, Bọn Ta có đức tin nơi Ngài và phó thác cho Ngài. Rồi đây các ngươi sẽ biết ai là kẻ lầm lạc rõ rệt.”
30. Ngươi hãy bảo chúng: “Các ngươi có nghĩ đến, nếu nguồn nước (mà các ngươi uống) rút xuống (lòng đất) và biến mất thì ai có thể mang nguồn nước trong vắt đến cho các ngươi?”

68 - Al-Qalam^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Nun⁽¹⁾. Thề bởi cây viết và những gì họ (nhân loại) ghi chép.
2. (Hỡi Muhammad!) với hồng ân Thượng Đế của Ngươi, Ngươi không phải là một kẻ điên.
3. Quả thật, Ngươi chắc chắn sẽ có được một phần thưởng vô tận.
4. Và quả thật, Ngươi là người có phẩm chất đạo đức vĩ đại.
5. Vì vậy, Ngươi sẽ thấy và chúng cũng sẽ thấy.
6. Ai trong các ngươi là kẻ mắc bệnh điên.
7. Thật vậy, Thượng Đế của Ngươi biết rõ nhất ai đã đi chệch hướng khỏi con đường của Ngài và Ngài biết rõ nhất ai là những người được hướng dẫn.
8. Vì vậy, Ngươi đừng nghe theo những kẻ phủ nhận (Thông Điệp Ngươi mang đến).
9. Chúng mong muốn nếu Ngươi nhượng bộ thì chúng cũng sẽ nhượng bộ.
10. Ngươi đừng nghe theo những kẻ có thói quen thề thốt một cách vô bổ và đáng khinh.
11. Kẻ chuyên nói xấu sau lưng và chuyên tới lui mách lẻo chuyện thiên hạ.
12. Kẻ cản trở điều tốt, vượt quá giới hạn và tội lỗi.

(*) Al-Qalam (Cây Viết).

(1) Xem lại phần chú thích ở câu 1 của chương Al-Baqarah.

13. Ngoài ra, còn bạo ngược, hạ cấp đáng khinh.
14. Bởi vì y sở hữu của cải và con cái.
15. Khi những Lời Mặc Khải của TA được đọc cho y nghe, y nói: “Chuyện cổ tích của người xưa”.
16. TA sẽ đóng dấu trên mồm của y!
17. Thật vậy, TA đã thử thách chúng giống như việc TA đã thử thách những người chủ của một ngôi vườn khi họ thề sẽ hái hết trái của nó vào một buổi sáng sớm.
18. Và họ đã không nói “Insha-Allah” (Nếu Allah muốn).
19. Vì vậy, một thảm họa từ Thượng Đế của Người đã ập đến khu vườn khi họ đang ngủ.
20. Thế là sáng ra khu vườn trở thành một màu đen như bóng tối của màn đêm (do đã bị thiêu rụi).
21. Rồi họ gọi nhau vào buổi sáng.
22. “Nếu các người muốn hái trái thì hãy mau ra vườn cho sớm!”
23. Vậy là họ rời đi và nói khẽ với nhau:
24. “Đừng để bất cứ người nghèo nào vào vườn hôm nay!”
25. Và họ đã đi thật sớm, nhất quyết trong ý đồ đó.
26. Nhưng khi nhìn thấy khu vườn, họ nói: “Chắc chắn chúng ta đã đi lạc đường rồi.”
27. “Không, đúng hơn là chúng ta đã bị tước mắt (mùa màng).”
28. Một người tốt nhất trong số họ nói: “Tôi đã không nói với các người hãy nên tán dương (Allah) đó sao?”
29. Họ nói: “Vinh quang thay Thượng Đế của bầy tôi, bầy tôi thực sự là những kẻ sai quấy.”
30. Sau đó, họ quay sang trách móc và đổ lỗi cho nhau.

31. Họ nói: “Thật khôn khở thay cho chúng ta! Chúng ta thực sự là những kẻ đã vượt mức giới hạn.”
32. “Có lẽ Thượng Đế của chúng ta sẽ đổi lại cho chúng ta một ngôi vườn khác tốt hơn. Chúng ta thực sự hướng về Thượng Đế của chúng ta trong hy vọng và sự cầu mong.”
33. Sự trừng phạt (trên thế gian) là như thế đấy. Nhưng sự trừng phạt ở Đời Sau chắc chắn còn lớn hơn nếu họ biết.
34. Quả thật, những người ngoan đạo sẽ hưởng Thiên Đàng Hạnh Phúc nơi Thượng Đế của họ.
35. Lẽ nào TA lại đối xử với những người Muslim giống như những kẻ tội lỗi?
36. Các ngươi phân xử sao thế?!
37. Hoặc phải chăng các ngươi có Kinh Sách mà các ngươi học?!
38. Và trong đó thực sự có mọi điều để các ngươi lựa chọn?!
39. Hoặc các ngươi có những lời thề (ràng buộc) TA kéo dài cho đến Ngày Phục Sinh rằng chắc chắn các ngươi sẽ có được bất cứ điều gì các ngươi quyết định?
40. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy hỏi chúng ai trong bọn chúng bảo đảm điều đó!
41. Hoặc phải chăng các thần linh mà chúng tỏ hợp (cùng với Allah đứng ra bảo đảm)? Nếu vậy, chúng hãy đưa những thần linh tỏ hợp đó của chúng đến nếu chúng là những kẻ nói thật.
42. Vào Ngày mà (Allah) phơi bày ổng chân (của Ngài) và chúng (những kẻ vô đức tin và những kẻ giả tạo đức tin) sẽ được gọi đến quỳ lạy (Ngài) nhưng chúng không thể (quỳ được).
43. Đòi mất của chúng nhìn gục xuống một cách hèn hạ, sự nhục nhã bao phủ chúng. Và quả thật trước kia (trên thế gian) chúng đã từng được kêu gọi đến quỳ lạy (Allah) trong lúc chúng hãy còn khỏe mạnh.

44. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy để mặc TA với những kẻ phủ nhận Lời (Qur'an) này. TA sẽ từ từ đưa chúng (đến sự trừng phạt) mà chúng không hề hay biết.
45. TA tạm tha cho chúng (một thời gian). Bởi vì kế hoạch của TA rất chắc chắn.
46. Hoặc có phải Người (hỡi Thiên Sứ) đã đòi chúng tiền thù lao nên chúng nặng nề vì phải gánh nợ?
47. Hoặc phải chăng chúng có kiến thức về điều vô hình nên chúng viết nó ra?
48. Vì vậy, Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) hãy kiên nhẫn chờ đợi quyết định của Thượng Đế của Người và hãy đừng giống như Người Bạn của con cá voi (Yunus) khi Y cầu cứu trong lúc đau khổ tuyệt vọng.
49. Nếu không nhờ Ân Huệ từ Thượng Đế của Y thì chắc chắn Y đã bị ném lên bờ biển hoang vu trong lúc Y đang bị khiển trách.
50. Rồi Thượng Đế của Y đã chọn Y và làm cho Y trở thành một người bề tôi ngoan đạo và đức hạnh.
51. Những kẻ vô đức tin gần như làm cho Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) chệch hướng với cái nhìn của chúng khi chúng nghe Lời Nhắc Nhở; và chúng nói: “Y (Muhammad) chắc chắn là một tên điên.”
52. Nhưng Nó (Qur'an) là lời nhắc nhở cho muôn loài.

69 - Al-Haqqah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Al-Haqqah⁽¹⁾
2. Al-Haqqah là gì?
3. Và điều gì làm cho người biết Al-Haqqah là gì?
4. Đám dân Thamud và đám dân ‘Ad đã phủ nhận Al-Qa-ri’ah⁽²⁾
5. Vì vậy, đối với đám dân Thamud, chúng đã bị tiêu diệt bởi một tiếng sét dữ dội.
6. Còn đối với đám dân ‘Ad, chúng đã bị tiêu diệt bởi một trận cuồng phong khủng khiếp.
7. (Allah) đã cho trận cuồng phong diễn ra trong bảy đêm và tám ngày liên tiếp. Vì vậy, Người sẽ thấy người dân nơi đó ngã xuống như thể chúng là những thân cây chà là bị bứng gốc.
8. Bởi vậy, Người có thấy ai trong bọn chúng còn sống sót không?
9. Pha-ra-ông và những kẻ trước hắn cũng như các thị trấn đã bị lật ngược (cũng như thế), chúng đã làm nhiều tội lỗi.
10. Chúng đã không vâng lời các Sứ Giả của Thượng Đế của chúng, vì vậy, Ngài bắt phạt chúng bằng một sự tùm tắt mạnh bạo.

(*) Al-Haqqah (Sự Thật Không Thể Phủ Nhận).

(1) Al-Haqqah là một trong các tên gọi của Ngày Tận Thế. Al-Haqqah có nghĩa là sự thật không thể chối cãi, sự thật bất khả kháng. Sở dĩ Ngày Tận Thế được gọi là Al-Haqqah bởi vì Ngày Tận Thế là sự thật, chắc chắn xảy ra, không thể phủ nhận.

(2) Al-Qari’ah cũng là tên gọi của Ngày Tận Thế.

11. Thật vậy, khi nước dâng lên quá mức, TA đã chuyên chở (tổ phụ - Nuh) của các người trôi nổi (trên con tàu).
12. Mục đích để TA làm cho các người một lời nhắc nhở và (rằng) một đôi tai (tỉnh táo) sẽ nghe và ghi nhớ nó.
13. Rồi khi Còi được thổi lên với một lần thổi, (lần thổi thứ hai).
14. Và khi đất và những quả núi được nâng lên cao và (sau đó) bị nghiền nát chỉ bằng một cú va chạm.
15. Vào Ngày đó, sự Phục sinh sẽ xảy ra.
16. (Vào Ngày đó) bầu trời sẽ chẻ ra (và các Thiên Thần đi xuống), vì vào Ngày Đó nó sẽ mỏng manh.
17. Và các Thiên Thần sẽ ở trên ranh giới của nó; và vào Ngày Đó sẽ có tám Thiên Thần vác Ngai Vương của Thượng Đế của Người bên trên họ.
18. Vào Ngày đó, các người sẽ được dẫn ra trình diện (trước Allah để Ngài xét xử), không có bất cứ điều bí mật nào của các người được che giấu.
19. Đối với ai được trao cho quyển sổ (ghi chép các việc làm) của mình bằng tay phải, y sẽ nói: “Hãy lấy và đọc quyển sổ ghi chép của tôi đây này!”
20. “Quả thật, tôi đã nghĩ rằng mình sẽ phải đối mặt với sự thanh toán.”
21. Vì vậy, y sẽ có một đời sống hài lòng và toại nguyện.
22. Trong một Ngôi Vườn Thiên Đàng trên cao.
23. (Trái cây) của nó gần tầm tay hái.
24. Họ sẽ được bảo: “Các người hãy ăn và uống thỏa thích vì những gì mà các người đã gọi đi trước cho mình trong những ngày đã qua.”

25. Ngược lại, đối với ai được trao cho quyền sở (ghi chép các việc làm) của mình bằng tay trái, y sẽ nói: “Ôi, ước gì mình không được trao quyền sở ghi chép này!”
26. “(Ước gì) mình không hay biết gì về cuộc thanh toán này!”
27. “Ôi, ước gì cái chết là điều cuối cùng (không có điều gì xảy ra sau đó cả)!”
28. “Ôi, tài sản của mình chẳng giúp được gì cho mình.”
29. “Quyền thế của mình đã rời bỏ mình!”
30. (Allah sẽ phán với các Thiên Thần): “Các người hãy bắt và xích hẩn lại.”
31. “Rồi các người hãy nướng hẩn trong Hỏa Ngục.”
32. “Sau đó, các người hãy xiềng hẩn bằng sợi dây xích dài bảy mươi khuỷu tay.”
33. “Thật vậy, hẩn đã không có đức tin nơi Allah, Đấng Vĩ Đại.”
34. “Hẩn đã không thúc giục việc nuôi ăn người túng thiếu.”
35. “Vì vậy, ngày hôm nay, tại đây hẩn không có bạn bè.”
36. “Hẩn cũng không có bất kỳ thức ăn nào ngoại trừ chất mù hôi từ vết thương.”
37. “Không ai sẽ ăn nó ngoại trừ những kẻ tội lỗi.”
38. Vì vậy, TA (Allah) thề bởi những gì các người nhìn thấy.
39. Và (TA thề bởi) những gì các người không nhìn thấy.
40. Rằng (Qur'an) thực sự là lời (đọc) của một vị Sứ Giả cao quý.
41. Nó không phải là lời của một nhà thơ mà các người chẳng mấy tin.
42. Nó cũng không phải là lời của một tên thầy bói mà các người không mấy để tâm.

43. (Nó thực sự) được ban xuống từ Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.
44. Nếu Y (Muhammad) đã bịa ra một số lời rồi gán cho TA.
45. Chắc chắn TA đã tóm bắt Y bằng tay phải.
46. Sau đó, TA đã cắt đứt động mạch chủ của Y.
47. (Lúc đó), không một ai trong các người có thể bảo vệ Y.
48. Quả thật, (Qur'an) là Lời Nhắc Nhở cho những người ngoan đạo (chính trực, sợ Allah).
49. Quả thật, TA biết chắc chắn trong các người có những người phủ nhận (Nó).
50. Quả thật, (Qur'an) sẽ là (nguyên nhân gây ra) sự hối tiếc cho những kẻ vô đức tin.
51. Quả thật, (Qur'an) là Chân Lý tuyệt đối, là sự thật kiên định.
52. Vì vậy, Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy tôn cao danh Thượng Đế của Người, Đấng Vĩ Đại.

70 - Al-Ma'arij^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Có một kẻ (đa thần) đã đòi sự trừng phạt (của Ngày Sau) sớm xảy ra (như một sự giễu cợt và thách thức).
2. Những kẻ vô đức tin chắc chắn sẽ không thể tránh khỏi (sự trừng phạt đó).
3. Đến từ nơi Allah, Đấng Chủ Nhân của những con đường lên trời.
4. Các Thiên Thần và Ruh (đại Thiên Thần Jibril) đi lên châu Ngài trong một Ngày mà thời gian của nó kéo dài bằng năm mươi ngàn năm (thời gian của con người trên trái đất).
5. Vì vậy, Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy kiên nhẫn chịu đựng cho thật tốt.
6. Thật vậy, chúng thấy nó (sự trừng phạt của Ngày Sau) rất xa vời.
7. Còn TA (Allah) thấy nó rất gần.
8. Ngày mà bầu trời sẽ giống như sự tan chảy của đồng khi được nấu.
9. Và những quả núi giống như những sợi lông cừu nhẹ bay.
10. (Vào Ngày đó), sẽ không có người bạn nào hỏi (bất cứ điều gì về) người bạn của mình.
11. Họ sẽ được nhìn thấy nhau. Kẻ tội lỗi sẽ ước rằng y có thể được chuộc khỏi sự trừng phạt của Ngày đó bởi các con của mình.
12. Cả vợ và anh em của y.

(*) Al-Ma'arij (Những Con Đường Lên Trời).

13. Và cả bà con ruột thịt đã hết lòng cùng y trong hoạn nạn.
14. Và cả mọi thứ trên trái đất (nếu y có) để giải cứu bản thân mình.
15. (Những điều mà kẻ tội lỗi mong muốn) sẽ không bao giờ xảy ra, (điều chắc chắn xảy ra với y) sẽ là ngọn lửa rực cháy (nơi Hỏa Ngục).
16. Nó sẽ làm tróc da đầu.
17. Nó sẽ gọi những ai quay lưng lại (với sự thật) và ngoảnh đi (khỏi sự vâng lời).
18. Và (những ai chi) tom góp và tích trữ (của cải chứ không chi dùng cho con đường chính nghĩa của Allah).
19. Thật vậy, con người được tạo ra vốn nôn nóng và tham lam.
20. Khi gặp điều dữ (bệnh tật, nghèo khó) thì mất kiên nhẫn.
21. Nhưng khi gặp điều tốt lành (giàu có, khỏe mạnh) thì lại keo kiệt.
22. Ngoại trừ những người dâng lễ nguyện Salah.
23. Những người mà họ luôn duy trì lễ nguyện Salah của họ.
24. Và những người trích một phần nhất định từ tài sản của mình như một nghĩa vụ bắt buộc,
25. Dành cho người ăn xin và người nghèo không xin xỏ.
26. Và những người tin vào Ngày Phán Xét và Thương Phạt.
27. Và những người sợ sự trừng phạt của Thượng Đế của họ.
28. Thật vậy, sự trừng phạt của Thượng Đế của họ là điều mà không ai có thể cảm thấy an toàn.
29. Và những người luôn giữ phần kín của họ (khỏi những hành vi tình dục Haram).
30. Ngoại trừ với vợ hoặc với những nữ nô lệ dưới quyền của họ thì họ không bị khiển trách.

31. Nhưng bất cứ ai tìm kiếm xa hơn ngoài những hành vi tình dục được phép đó thì họ là những kẻ vượt quá giới hạn (của Allah).
32. Và những người thực hiện đúng sự ủy thác và giao ước.
33. Và những người chính trực trong việc làm chứng của họ.
34. Và những người (chu đáo) duy trì các lễ nguyện Salah của họ.
35. Đó là những người sẽ vinh dự được ở trong những Ngôi Vườn Thiên Đàng.
36. Chuyện gì xảy ra cho những kẻ vô đức tin? Sao chúng lại vội vàng phủ nhận Người (Thiên Sứ Muhammad)?
37. Từ phía bên phải và bên trái, từng nhóm, từng nhóm một?
38. Lễ nào mỗi tên trong bọn chúng khao khát được vào Thiên Đàng Hạnh Phúc?
39. Không bao giờ có chuyện đó! Quả thật, TA đã tạo chúng từ những thứ mà chúng biết.
40. Vì vậy, TA thề bởi Thượng Đế của các điểm ở phương Đông và các điểm phương Tây rằng TA toàn năng.
41. (TA toàn năng) cho việc thay thế một nhóm khác tốt hơn chúng và TA chắc chắn sẽ không bị chế ngự (trong việc làm đó).
42. Vì vậy, Người (Thiên Sứ Muhammad) cứ mặc kệ chúng trò chuyện những điều vô ích và cứ mặc kệ chúng vui chơi (thỏa thích) cho đến khi chúng giáp mặt với Ngày mà chúng được hứa.
43. Ngày mà chúng sẽ hồi hả đi ra khỏi mộ như thể chúng (có gắng) nhanh chân chạy đến mục tiêu (đã định sẵn cho chúng).
44. Đôi mắt của chúng nhìn gục xuống một cách hèn hạ, sự nhục nhã bao phủ chúng. Đó là Ngày mà chúng đã được hứa!

71 - Nuh^(*)

Nhân danh Allah, Đáng Độ Lượng, Đáng Khoan Dung

1. Quả thật, TA (Allah) đã cử Nuh đến với người dân của Y (với mệnh lệnh): “Ngươi hãy cảnh báo người dân của Ngươi trước khi chúng phải chịu một hình phạt đau đớn.”
2. (Nuh) nói với dân của mình: “Này hỡi dân ta, quả thật ta chính là một người cảnh báo rõ ràng được cử đến với các ngươi.”
3. “Các ngươi hãy thờ phượng Allah, hãy kính sợ Ngài và hãy vâng lời ta.”
4. “Ngài sẽ tha thứ tội lỗi cho các ngươi và để các ngươi sống đến một thời hạn ấn định. Quả thật, khi thời hạn mà Allah ấn định đã hết thì sẽ không được trì hoãn, nếu các ngươi biết.”
5. (Nuh) nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Bề tôi thực sự đã kêu gọi người dân của bề tôi cả ngày lẫn đêm.”
6. “Nhưng lời kêu gọi của bề tôi đã không làm tăng thêm được gì cho họ mà chỉ làm cho họ chạy xa hơn.”
7. “Và quả thật, mỗi khi bề tôi kêu gọi họ để Ngài tha thứ cho họ, họ đều lấy ngón tay bịt lỗ tai, lấy áo trùm đầu; họ cứ ngoan cố và quá ư kiêu ngạo.”
8. “Rồi (có lúc) bề tôi đã kêu gọi họ một cách lớn tiếng.”
9. “Rồi (có lúc) bề tôi đã thuyết giảng cho họ trước công chúng, (có lúc) bề tôi đã nói chuyện với họ một cách riêng tư.”
10. “Bề tôi đã nói với họ: “Các ngươi hãy cầu xin Thượng Đế

(*) Nuh (Nabi Nuh).

của các người tha thứ tội lỗi cho các người. Quả thật, Ngài là Đấng Tha Thứ.”

11. “Ngài sẽ ban mưa dồi dào từ trên trời xuống cho các người.”
12. “Và Ngài sẽ gia tăng của cải và con cái cho các người, và Ngài sẽ ban cho các người vườn tược và ban cho các người sông ngòi.”
13. Có chuyện gì với các người, sao các người không sợ Quyền Uy và sự Vĩ Đại của Allah?
14. Quả thật, Ngài đã tạo hóa các người theo từng giai đoạn.
15. Lẽ nào các người không thấy Allah đã tạo bảy tầng trời, tầng này bên trên tầng kia, như thế nào ư?
16. (Ở tầng trời hạ giới), Ngài đã tạo mặt trăng như một ánh sáng (phản chiếu) và mặt trời như một chiếc đèn (chiếu sáng).
17. Allah đã tạo các người và cho các người phát triển từ đất.
18. Rồi đây, Ngài sẽ cho các người trở lại vào đất (sau khi các người chết) và (sau đó) Ngài sẽ đưa các người trở ra (lúc phục sinh).
19. Và Allah đã tạo ra trái đất cho các người như một tấm thảm rộng lớn.
20. Để các người có thể đi lại trên những con đường rộng rãi của nó (để các người tìm kiếm bổng lộc Halal).
21. Nuh nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Quả thật, họ đã không vâng lời bề tôi. Họ đi theo kẻ mà của cải và con cái của y chẳng tăng thêm được gì cho y ngoại trừ sự thua thiệt.”
22. “Và họ đã mưu định một âm mưu to lớn.”
23. “Họ nói (với nhau): “Các người đừng từ bỏ các thần linh của các người. Các người đừng từ bỏ thần Wadd, thần Suwa’, thần Yaghuth, thần Ya’uq và thần Nasr.”

24. “Quả thật, (các thần linh bực tượng đó của họ), chúng đã dắt nhiều người đi lạc. (Lạy Thượng Đế của bề tôi) xin Ngài đừng tăng thêm gì cho những kẻ sai quấy ngoại trừ sự lầm lạc.”
25. Vì tội lỗi của chúng nên chúng bị nhấn chìm (trong trận đại hồng thủy), sau đó chúng bị đưa vào Hỏa Ngục. Cho nên, ngoài Allah, chúng không tìm thấy cho mình bất kỳ người giúp đỡ nào.
26. Và Nuh nói: “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài đừng chừa một tên vô đức tin nào sống sót trên trái đất.”
27. “Thật vậy, nếu Ngài để chúng sống, chúng sẽ dắt bầy tôi của Ngài lầm lạc và chúng sẽ sinh con đẻ cháu toàn là những kẻ tội lỗi, vô đức tin.”
28. “Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài tha thứ cho bề tôi và cho cha mẹ của bề tôi và cho ai vào nhà của bề tôi là một người có đức tin, xin Ngài tha thứ cho những người có đức tin nam cũng như nữ, và xin Ngài đừng tăng thêm gì cho những kẻ sai quấy ngoại trừ sự diệt vong!”

72 - Al-Jinn^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với cộng đồng tín đồ của Ngươi): “Quả thật, Ta được mặc khải cho biết rằng có một nhóm Jinn đã lắng nghe (Ta xướng đọc Qur’an). (Khi trở về với người dân của mình), chúng nói: Chúng tôi đã nghe được một cuộc xướng đọc thật tuyệt vời!”
2. “Nó hướng dẫn đến Chân Lý. Vì vậy, chúng tôi đã tin nơi Nó. Và chúng tôi sẽ không bao giờ tổ hợp với Thượng Đế của chúng tôi bất cứ ai.”
3. “Và (chúng tôi tin) rằng quả thật, Quyền Uy của Thượng Đế của chúng ta rất mực tối cao, Ngài không có bạn đời và không có con.”
4. “Quả thật, kẻ ngu ngốc (Iblis) trong chúng ta đã nói về Allah những điều quá đáng cho Allah.”
5. “Chúng tôi đã nghĩ rằng loài người và Jinn không bao giờ nói những điều gian dối cho Allah.”
6. “Quả thật, có những đàn ông trong loài người đã tìm kiếm sự che chở và phù hộ từ những đàn ông trong loài Jinn. Tuy nhiên, (điều đó) chỉ làm cho họ càng thêm sợ hãi trước (những đàn ông Jinn).”
7. “Quả thật, (loài người) đã nghĩ như các ngươi (loài Jinn) đã nghĩ, rằng Allah sẽ không bao giờ cử bất cứ ai (làm Sứ Giả).”
8. “Chúng tôi đã tìm cách lên trời (để nghe trộm thông tin) nhưng chúng tôi thấy đầy những vệ binh hùng mạnh cùng với những ngọn lửa rực cháy (dùng để ném những ai muốn tiếp cận).”
9. “Quả thật, chúng tôi đã từng ngồi tại những chỗ ngồi (trên trời) để

(*) Al-Jinn (Loài Jinn).

nghe trộm tin tức nhưng giờ đây nếu ai lên nghe trộm thì sẽ thấy một ngọn lửa cháy rực đang mai phục.”

10. “Chúng tôi không biết liệu (việc trên trời có những vệ binh với những ngọn lửa cháy rực mai phục) là điều xấu mà Thượng Đế của họ muốn dành cho những ai sống trên trái đất hay Ngài muốn hướng dẫn họ một con đường đúng đắn.”
11. “Thật vậy, trong chúng ta có những kẻ đức hạnh và cũng có những kẻ không như vậy. Chúng ta đã đi theo những con đường khác nhau.”
12. “Quả thật, chúng tôi tin chắc rằng chúng tôi sẽ không bao giờ có thể làm cho Allah thất bại trên trái đất và chúng tôi sẽ không bao giờ có thể trốn thoát khỏi Ngài.”
13. “Quả thật, khi chúng tôi nghe được nguồn Chỉ Đạo (Qur’an), chúng tôi đã tin vào Nó. Và bất kỳ ai có đức tin nơi Thượng Đế của y thì sẽ không sợ thiếu thốn (phần thưởng) hay gánh nặng (tội lỗi trước đây).”
14. “Quả thật, trong số chúng ta có những người Muslim (phục tùng Allah) và trong chúng ta cũng có những người lầm lạc. Vì vậy, những ai thần phục (Allah) thì họ đã tìm thấy con đường đúng đắn.”
15. “Và đối với những kẻ đi lạc, họ sẽ là chất đốt của Hỏa Ngục.”
16. “Và nếu chúng (con người và loài jinn) vẫn ngay thẳng trên con đường (chính đạo) thì chắc chắn TA sẽ ban cho chúng nước mưa dồi dào.
17. “Để TA có thể thử thách chúng trong đó (xem ai biết tạ ơn TA và ai là kẻ quay lưng với TA). Ai quay lưng với việc tưởng nhớ Thượng Đế của y thì Ngài sẽ đẩy y vào sự trừng phạt đau đớn tột cùng.
18. “Quả thật, các Masjid là của Allah, vì vậy, các người đừng cầu nguyện cùng với Allah bất kỳ ai.
19. “Và khi người bề tôi của Allah (Thiên Sứ Muhammad) đứng cầu nguyện Ngài, chúng (Jinn) xúm nhau đến thành một đám đông (để nghe Y đọc Qur’an).

20. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói (với những kẻ đa thần): “Ta chỉ cầu nguyện Thượng Đế của Ta và Ta không tổ hợp cùng với Ngài bất cứ ai.”
21. Người hãy nói với chúng: “Ta thực sự không nắm trong tay (quyền năng) gây tổn hại cho các người cũng như Ta (không nắm quyền) hướng dẫn các người.”
22. Người hãy nói với chúng: “Thật vậy, (nếu Ta không vâng lời Allah) thì chắc chắn sẽ không một ai có thể cứu được Ta khỏi (hình phạt của) Allah; và ngoài Ngài, Ta sẽ không bao giờ tìm được một nơi nương thân nào khác.”
23. Trừ phi Ta truyền đạt (Mệnh lệnh) từ Ngài và Bức Thông Điệp của Ngài. Và ai không vâng lệnh Allah và Sứ Giả của Ngài thì quả thật, y sẽ phải đón nhận Lửa của Hỏa Ngục, nơi mà y sẽ ở trong đó mãi mãi.
24. (Những kẻ vô đức tin vẫn cứ ở trên tình trạng vô đức tin của chúng) cho đến khi chúng thấy điều mà chúng đã được hứa thì (lúc bấy giờ) chúng sẽ biết ai là kẻ yếu thế về phương diện người giúp đỡ và thiếu số hơn.
25. Người hãy nói với chúng: “Ta không biết liệu điều mà các người được hứa sắp đến hay Thượng Đế của Ta sẽ định cho nó một khoảng thời gian nữa.”
26. (Ngài là) Đấng biết những điều không thể nhìn thấy. Và Ngài không tiết lộ những điều không thể nhìn thấy của Ngài cho bất cứ ai.
27. Ngoại trừ những ai mà Ngài hài lòng trong số các Sứ Giả của Ngài. Và Ngài phái cảnh vệ binh tháp tùng Y đằng trước và đằng sau.
28. Để Ngài có thể biết rằng họ đã truyền đạt các Thông Điệp của Thượng Đế của họ hay chưa và Ngài bao quát (kiểm soát) mọi điều nơi họ và tất cả mọi thứ đều được Ngài đếm số lượng.

73 - Al-Muzzammil^(*)

Nhân danh Allah, Đáng Độ Lượng, Đáng Khoan Dung

1. Nay hỡi người cuộn mình trong áo (Thiên Sứ Muhammad)!
2. Người hãy đứng (dâng lễ nguyện Salah) trong đêm trừ một ít thời gian.
3. Một nửa của đêm hoặc ít hơn một chút.
4. Hoặc thêm nữa; và Người hãy đọc Qur'an với âm điệu nhịp nhàng, chậm rãi.
5. Quả thật, TA sẽ truyền xuống cho Người (Qur'an, và Nó là) lời nặng nề (vì trong đó chứa đựng các nghĩa vụ, các giới hạn, các qui định, các nghi thức và những điều khác).
6. Thật vậy, những giờ trong đêm tác động mạnh mẽ nhất (đối với tâm trí và trái tim) và (làm cho) lời nói trở nên ngay thẳng và chính trực nhất.
7. Ban ngày Người thực sự bận rộn với nhiều công việc.
8. Người hãy tụng niệm đại danh Thượng Đế của Người và hãy toàn tâm thờ phượng Ngài.
9. (Allah là) Thượng Đế của phương Đông lẫn phương Tây; không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Vì vậy, Người hãy tôn Ngài làm Đấng Bảo Hộ của Người.
10. Người hãy kiên nhẫn chịu đựng với những gì chúng nói và hãy tránh xa chúng một cách nhã nhặn và tốt đẹp.
11. Người hãy để TA (một mình xử trí) những kẻ phủ nhận (Sự Thật) nhưng sở hữu những điều tốt đẹp của cuộc sống (này), và cứ để chúng (yên lành) trong một thời gian ngắn.
12. Quả thật, (ở Đời Sau), TA có những chiếc gông nặng và lửa cháy.

(*) Al-Muzzammil (Người Cuộn Mình Trong Chiếc Áo).

13. Và (TA có) loại thức ăn làm ghen hờn và một hình phạt đau đớn.
14. Vào Ngày (đó), trái đất và những quả núi sẽ rung chuyển và những quả núi sẽ giống như những đồi cát đổ xuống.
15. Thật vậy, TA (Allah) đã gửi đến các người một Sứ Giả làm nhân chứng cho các người giống như TA đã gửi đến Pha-ra-ông một Sứ Giả.
16. Nhưng Pha-ra-ông không vâng lời Sứ Giả (của TA), vì vậy, TA đã bắt phạt hắn bằng một sự trừng phạt khủng khiếp.
17. Vậy làm sao các người sẽ tránh được tai họa vào Ngày mà những đứơc trẻ trở nên bạc đầu nếu các người vô đức tin?
18. Bầu trời (trong Ngày Hôm đó) sẽ vỡ nứt ra. Lời Hứa của (Allah) sẽ được thể hiện.
19. Quả thật, đây là một sự nhắc nhở, vì vậy, ai muốn thì hãy chọn lấy một con đường trở về với Thượng Đế của mình.
20. Thật vậy, Thượng Đế của Người (hỡi Thiên Sứ Muhammad) biết rằng Người và một nhóm đi theo Người thực sự đứng dằng lẽ nguyện Salah gần hai phần ba của đêm, hoặc phân nửa đêm, hoặc một phần ba của đêm. Và Allah ấn định (phạm vi của) ban đêm và ban ngày. Ngài biết các người không thể nhớ chính xác (các giờ của ban đêm) nên Ngài đã tha thứ cho các người. Vì vậy, các người hãy đọc Qur'an phần nào mà các người nhận thấy dễ dàng cho các người. Ngài biết trong các người có một số bệnh tật, một số khác đi tìm kiếm thiên lộc của Allah xa xôi trên trái đất; và một số khác đi chinh chiến cho Chính Nghĩa của Allah. Vì vậy, các người hãy đọc phần nào mà các người thấy dễ dàng đối với các người. Và các người hãy chu đáo dằng lẽ nguyện Salah, đóng Zakah và cho Allah mượn một khoản nợ tốt. Và bất cứ điều gì tốt đẹp mà các người gởi đi trước cho bản thân mình thì các người sẽ tìm thấy (phần thưởng của) nó ở nơi Allah, và phần thưởng sẽ tốt và lớn hơn. Các người hãy cầu xin Allah tha thứ. Quả thật, Allah là Đấng Tha Thứ, Đấng Nhân Từ.

74 - Al-Muddaththir^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Nay hỡi người phủ áo choàng lên mình (Thiên Sứ Muhammad)!
2. Ngươi hãy đứng dậy và đi cảnh báo (dân chúng về sự trừng phạt của Allah).
3. Ngươi hãy tôn vinh Thượng Đế của Ngươi.
4. Ngươi hãy làm sạch y phục của Ngươi.
5. Ngươi hãy tránh xa việc thờ phượng các bực tượng.
6. Ngươi đừng mong (Thượng Đế của Ngươi dành cho sự ưu ái) bởi việc Ngươi làm nhiều việc tốt.
7. Ngươi hãy kiên nhẫn, chịu đựng vì Thượng Đế của Ngươi.
8. Và khi Còi được thổi (trong lần thứ hai).
9. Ngày đó sẽ là một Ngày khó khăn.
10. Đối với những kẻ vô đức tin chắc chắn không dễ dàng.
11. Ngươi hãy để mặc TA (xử trí) kẻ mà TA đã tạo ra (trần trụi và một mình (trong bụng mẹ của y).
12. Và TA đã ban phát cho y nguồn tài sản dồi dào.
13. Và những đứa con trai luôn hiện diện bên cạnh.
14. Và (TA) trải (mọi thứ) suôn sẻ cho y (trong cuộc sống).
15. Rồi y còn tham muốn TA ban thêm nhiều hơn nữa.
16. Không! Y quả thật là kẻ chống đối các Lời Mặc Khải của TA.
17. TA sẽ làm cho y khốn đốn và gian khổ tột cùng.

(*) Al-Muddaththir (Người Phủ Áo Choàng Lên Mình).

18. Y quả thật đã suy tính và mưu đồ.
19. Nhưng dù y có suy tính và mưu đồ thế nào thì y cũng bị nguyên rủa và bị trừng phạt.
20. Rồi cho dù y có suy tính và mưu đồ thế nào thì y cũng bị nguyên rủa và bị trừng phạt.
21. Rồi y xem xét (lại một lần nữa).
22. Rồi y nhíu mày, cau có.
23. Sau đó, y quay lưng và ngạo mạn.
24. Y nói: “Đây chỉ là trò ma thuật có nguồn gốc từ xưa.”
25. “(Qur’an) này (không phải là lời của Thượng Đế mà) chỉ là lời của một người phạm tục.”
26. TA sẽ nướng y trong Saqar (một trong những tầng cấp của Hỏa Ngục).
27. Ngươi có biết Saqar là gì không?
28. Nó không chừa cũng không bỏ sót (bất cứ kẻ tội lỗi nào).
29. Nó đốt cháy và làm tróc hết các lớp da.
30. Cai quản nó có mười chín (Thiên Thần).
31. TA đã không tạo những vị canh giữ Hỏa Ngục ngoại trừ các Thiên Thần. Và TA đưa ra con số của họ như một sự thử thách cho những kẻ vô đức tin và để thuyết phục những ai đã được ban cấp Kinh Sách đồng thời để tăng thêm đức tin cho những người tin tưởng; và để cho những người được ban cho Kinh Sách và những người có đức tin không còn hoài nghi; và để cho những kẻ mang trong lòng chứng bệnh và những kẻ vô đức tin nói: “Allah muốn ngụ ý điều gì qua hình ảnh thí dụ này?” Như thế đó, Allah muốn làm lạc hướng kẻ nào là tùy ý Ngài và muốn hướng dẫn người nào cũng tùy ý Ngài. Và không một ai biết rõ binh lính của

Thượng Đế của Người ngoại trừ Ngài. Và (Hỏa Ngục) là một sự nhắc nhở dành cho nhân loại.

32. Không, thề bởi mặt trăng.
33. Thề bởi ban đêm khi nó ra đi.
34. Thề bởi bình minh khi nó sáng tỏ.
35. (Hỏa Ngục) quả thật là một đại họa.
36. Một sự cảnh báo cho loài người.
37. Cho bất cứ ai trong các người muốn đi trước (bằng đức tin và các việc làm thiện tốt) hoặc muốn ở lại phía sau (bằng sự vô đức tin và tội lỗi).
38. Mọi linh hồn đều phải trả giá cho những việc làm xấu của mình.
39. Ngoại trừ những người của bên phải (những người có đức tin).
40. (Họ sẽ ở) trong các Ngôi Vườn Thiên Đàng, họ sẽ hỏi nhau.
41. Về những kẻ tội lỗi.
42. “Điều gì đã đưa các người vào Saqar?”
43. (Những kẻ tội lỗi) sẽ nói: “Chúng tôi đã không dâng lễ nguyện Salah.”
44. “Chúng tôi đã không nuôi ăn người nghèo.”
45. “Chúng tôi đã thường tham gia vào những cuộc trò chuyện vô ích với những kẻ nói chuyện phù phiếm, viễn vông.”
46. “Và chúng tôi đã phủ nhận Ngày Phán Xét Cuối Cùng.”
47. “Cho tới khi điều kiên định (cái chết) đến với chúng tôi.”
48. Vì vậy, sẽ không một sự can thiệp nào của những người can thiệp có thể giúp ích được chúng.
49. Sao chúng quay lưng lại với Lời Nhắc Nhở (Qur'an), có vấn đề gì với chúng?

50. Chúng quay lưng bỏ chạy tránh xa (Qur'an) giống như những con ngựa vằn hoảng sợ.
51. Tháo chạy trước con sư tử.
52. Đúng hơn, mỗi tên trong bọn chúng mong muốn rằng mình sẽ được trao cho những tờ kinh được trải ra.
53. Không. Đúng hơn, chúng không sợ Ngày Sau.
54. Không, (Qur'an) quả thật là một sự nhắc nhở.
55. Vì vậy, ai muốn thì hãy ghi nhớ (Nó).
56. Tuy nhiên, không ai ghi nhớ (Nó) ngoại trừ người nào Allah muốn. Quả thật, Ngài là Đáng đáng phải sợ và là Đáng Tha Thứ.

75 - Al-Qiyamah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. TA (Allah) thề bởi Ngày Phục Sinh.
2. Và TA thề bởi linh hồn tự trách.
3. Có phải con người cho rằng TA sẽ không bao giờ tập hợp được xương cốt của y lại?
4. Không (như chúng nghĩ). TA toàn năng sắp xếp lại một cách hoàn hảo từng đầu ngón tay của y.
5. Không! Con người (phủ nhận sự Phục Sinh) vì muốn tiếp tục phạm tội ở phía trước.
6. Y hỏi: “Khi nào Ngày Phục Sinh sẽ đến?”
7. Vì vậy, khi cặp mắt lúng túng và ngạc nhiên (lúc nhìn thấy những gì mà y đã phủ nhận).
8. Và mặt trăng bị che khuất.
9. Và mặt trời và mặt trăng giao nhau.
10. Vào Ngày đó, con người sẽ nói: “Biết trốn nơi đâu?”
11. Không! Sẽ không có nơi nào để chạy trốn.
12. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Ngày đó, nơi chắc chắn phải đến chính là về với Thượng Đế của Người.
13. Vào Ngày đó, con người sẽ được cho biết những gì y đã gọi đi trước cũng như những gì y còn để lại.

(*) Al-Qiyamah (Ngày Phục Sinh).

14. Không! Con người sẽ làm chứng (tố cáo) chính mình.
15. Cho dù y có đưa ra mọi lời bào chữa.
16. Người (hỡi Thiên Sứ) đừng cố hoạt động chiếc lưỡi của mình với (Qur'an) hầu muốn nhanh chóng thuộc Nó, (vì sợ trái tim Người sẽ quên mất).
17. (Người đừng lo sợ!) Quả thật, TA có nhiệm vụ tập hợp Nó lại (trong trái tim Người) và làm cho Người đọc được Nó.
18. Vì vậy, khi TA đọc Nó (qua đại Thiên Thần Jibril) thì Người hãy đọc theo lời đọc của Y.
19. Sau đó, TA có nhiệm vụ giảng giải ý nghĩa của Nó (cho Người).
20. Không! Thật ra các người chỉ yêu đời sống hối hả (nhanh chóng kết thúc) này.
21. Và các người quên mất (cuộc sống vĩnh hằng của) Đời Sau.
22. Vào Ngày đó, có những gương mặt sẽ rạng rỡ.
23. Họ ngắm nhìn Thượng Đế của họ.
24. Và vào Ngày đó, có những gương mặt buồn bã, âm đạm.
25. Họ lo nghĩ về một tai họa sắp giáng xuống họ.
26. Không! Khi linh hồn đã lên tới xương quai xanh.
27. Có tiếng bảo nhau: "Ai sẽ chữa khỏi cho y (người sắp chết) đây?"
28. (Người sắp chết) biết chắc rằng đó là (thời gian) chia lìa.
29. Và cẳng chân này cọ vào ống chân kia (trong cơn đau đớn khi chết).
30. Đưa y trở về với Thượng Đế của Người.
31. (Kẻ vô đức tin) đã không tin, cũng không dâng lễ nguyện Salah.
32. Ngược lại, y phủ nhận và quay đi.
33. Rồi y trở về với gia đình với dáng điệu vênh vác (trong niềm tự hào).

34. Thật khốn cho người (hỡi kẻ vô đức tin)! Thật khốn cho người!
35. Rồi thật khốn cho người (hỡi kẻ vô đức tin)! Thật khốn cho người!
36. Có phải con người cho rằng mình được tự do hành động tùy ý (mà không bị trừng phạt hoặc được thưởng cho những nghĩa vụ bắt buộc mà Allah đã qui định)?
37. Chẳng phải (con người) không là một giọt tinh dịch được xuất ra đó sao?
38. Sau đó là một hòn máu đặc, rồi (Allah) tạo ra (hình dạng của y) và cân đối (hình hài cho y).
39. Và (Allah) làm cho y thành hai giới, nam và nữ.
40. Lẽ nào Đấng (đã tạo ra con người như thế) đó không có khả năng làm sống lại người chết ư?

76 - Al-Insan^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Chẳng phải đã có một khoảng thời gian mà con người không là một thứ gì đáng nhắc đến?
2. Thật vậy, TA (Allah) đã tạo ra con người từ một giọt tinh dịch, để TA có thể thử thách y; và TA đã làm cho y nghe và thấy.
3. Quả thật, TA đã hướng dẫn y con đường (rõ ràng, TA cho y toàn quyền lựa chọn), hoặc là y biết ơn hoặc là y vô ơn.
4. Thật vậy, TA đã chuẩn bị cho những kẻ vô đức tin những xiềng xích, gông cùm và ngọn lửa rục cháy.
5. Người ngoan đạo, đức hạnh chắc chắn sẽ được uống ly (rượu) được pha chế với hỗn hợp Kafur (mang hương thơm như long não).
6. Có một con suối mà những người bề tôi của Allah sẽ uống; dòng chảy của nó dồi dào theo mong muốn của họ.
7. Họ (là những người) đã hoàn thành lời thề nguyện (của họ) và luôn sợ cái Ngày mà sự xấu xa sẽ lan tràn (và đó là Ngày Tận Thế).
8. Họ chia sẻ thức ăn cho người nghèo, trẻ mồ côi, và tù binh trong lúc họ cũng yêu thích và cần thức ăn đó.
9. (Họ nói): “Chúng tôi chia sẻ thức ăn cho quý vị là chỉ vì sắc Diện của Allah chứ chúng tôi không mong sự đền đáp và tri ân từ quý vị.”
10. “Chúng tôi thực sự sợ Thượng Đế của chúng tôi vào một Ngày (mà những kẻ tội lỗi sẽ) cau mày nhăn nhó và buồn thảm.”

(*) Al-Insan (Con Người).

11. Vì vậy, Allah sẽ bảo vệ họ khỏi cái xấu của Ngày đó và Ngài sẽ ban cho họ sự rạng rỡ và niềm vui.
12. Ngài sẽ thưởng cho họ một ngôi vườn (trong Thiên Đàng) và lụa là bởi những gì mà họ đã kiên nhẫn chịu đựng.
13. Trong đó, họ sẽ ngả mình trên những chiếc ghế dài có lưng tựa. Họ sẽ không còn nhìn thấy (cái nóng của) mặt trời cũng như cảnh giá lạnh và rét buốt.
14. Gần sát bên trên họ là những (cành) rợp bóng trái rộng và những chùm quả lủng lẳng gần tầm tay.
15. Họ sẽ được phục vụ xung quanh với những chiếc bình bạc và những chiếc cốc pha lê.
16. Có những chiếc cốc bằng bạc nhưng trong suốt như pha lê; chúng được định lượng thức uống vừa đủ (như họ muốn).
17. Trong đó, họ sẽ được cho uống (với những) ly (rượu) được pha chế từ hỗn hợp gừng.
18. Trong đó, có một con suối tên là Salsabil.
19. Đi vòng quanh (để phục vụ) họ là những chàng thiếu niên trẻ mãi. Khi thấy chúng, Người tưởng chúng là những viên ngọc trai rải rác.
20. Khi Người nhìn thấy (những gì trong Thiên Đàng), Người sẽ thấy đó là một niềm hạnh phúc và một vương quốc vĩ đại.
21. (Các cư dân Thiên Đàng), y phục của họ sẽ là lụa và gấm thêu màu xanh lá. Đồ trang sức của họ là những chiếc vòng bạc. Và Thượng Đế của họ sẽ cho họ uống một loại nước tinh khiết.
22. (Họ sẽ được bảo): “Đây là phần thưởng cho các người. Quả thật, sự cố gắng của các người đã được đền đáp.”
23. Quả thật, TA (Allah) đã ban Qur'an xuống cho Người (Muhammad) bằng một sự mặc khải dần dần theo từng giai đoạn.

24. Vì vậy, Người hãy kiên nhẫn chịu đựng với quyết định của Thượng Đế của Người; Người chớ đừng nghe theo bất kỳ tên tội lỗi hay kẻ vô đức tin nào của bọn chúng.
25. Người hãy tụng niệm Tên của Thượng Đế Người sáng chiều.
26. Người hãy cúi đầu quỳ lạy Ngài vào một phần của đêm và hãy tán dương Ngài qua đêm dài.
27. Thật vậy, những kẻ (đa thần) này yêu thế giới hời hả (trần gian) và bỏ sau lưng chúng một Ngày nặng nề.
28. TA đã tạo ra chúng và làm cho cơ thể của chúng cường tráng, nhưng khi TA muốn, TA có thể đưa những người tương tự đến thay thế chúng toàn bộ.
29. Quả thật, đây là một sự nhắc nhở, vì vậy, ai muốn thì hãy chọn lấy một con đường trở về với Thượng Đế của mình.
30. Tuy nhiên, những gì các người muốn sẽ không thành trừ phi Allah muốn. Quả thật, Allah Toàn Tri, Sáng Suốt.
31. Ngài thu nhận vào lòng thương xót của Ngài đối với ai Ngài muốn; nhưng những kẻ làm điều sai quấy, Ngài đã chuẩn bị cho chúng một sự trừng phạt đau đớn.

77 - Al-Mursalat^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi các luồng gió liên tục được gửi đi (bởi những lợi ích của con người).
2. Thề bởi những cơn giông tố dữ dội.
3. Thề bởi các cơn gió gieo mưa.
4. Thề bởi các Thiên Thần phân ranh (đúng sai).
5. Thề bởi các Thiên Thần mang thông điệp nhắc nhở.
6. Để chứng minh hoặc để cảnh báo.
7. Quả thật, những gì các người được hứa chắc chắn sẽ xảy ra.
8. Khi các vì sao bị lu mờ.
9. Khi bầu trời bị nứt ra.
10. Khi những quả núi bị thổi bay như bụi.
11. Khi các Sứ Giả được gọi tập kết vào một thời điểm đã định.
12. Thời gian đó vào ngày nào?
13. Vào Ngày Phân Loại (những người của Thiên Đàng, những kẻ của Hỏa Ngục).
14. Điều gì cho Người (Muhammad) biết Ngày Phân Loại là gì?
15. Ngày đó sẽ là một sự khốn khổ cho những kẻ phủ nhận.
16. Chẳng lẽ TA đã không tiêu diệt những kẻ thời trước?

(*) Al-Mursalat (Các Luồng Gió Liên Tục).

17. Rồi TA sẽ làm cho các thế hệ sau theo gót của chúng (trong việc bị trừng phạt).
18. Đó là cách TA đối xử với những kẻ tội lỗi.
19. Vào Ngày đó, thật khốn khổ cho những kẻ phủ nhận!
20. Chẳng phải TA đã tạo các người từ một chất lỏng đáng khinh đó sao?
21. TA đã đặt nó trong một chỗ vững chắc.
22. Cho đến một thời hạn đã được chỉ định.
23. TA đã định đoạt (cho sự ra đời của người), và TA là Đấng Định Đoạt vượt trội và ưu việt nhất.
24. Vào Ngày đó, thật khốn khổ cho những kẻ phủ nhận!
25. Chẳng phải TA đã làm cho trái đất trở thành một nơi chứa toàn thể nhân loại?
26. Cả người sống và người chết.
27. TA đã cắm trên trái đất những ngọn núi cao, vững chắc, và TA ban cho các nguồn nước ngọt để uống.
28. Vào Ngày đó, thật khốn khổ cho những kẻ phủ nhận!
29. (Chúng sẽ được bảo): “Các người hãy đi đến điều mà các người đã từng phủ nhận!”
30. “Các người hãy đi đến cái bóng của ba cột khói (của Hỏa Ngục).”
31. (Nhưng) không mát mẻ cũng không giúp tránh khỏi Hỏa Ngục.
32. Thật vậy, nó phun ra những tia lửa (khổng lồ) như pháo đài.
33. Giống như những con lạc đà vàng.
34. Vào Ngày đó, thật khốn khổ cho những kẻ phủ nhận!
35. Đó sẽ là Ngày mà chúng sẽ không nói chuyện được.
36. Chúng cũng sẽ không được phép biện minh.

37. Vào Ngày đó, thật khôn khổ cho những kẻ phủ nhận!
38. Đây là Ngày Phân Loại. TA tập hợp các người và những người thời trước.
39. Vì vậy, nếu các người có kế hoạch (chống lại sự trừng phạt của TA) thì các người hãy lên kế hoạch xem nào.
40. Vào Ngày đó, thật khôn khổ cho những kẻ phủ nhận!
41. Thật vậy, những người ngoan đạo sẽ ở giữa các bóng râm và suối nước.
42. Có đủ loại hoa quả mà họ lựa chọn tùy thích.
43. (Họ sẽ được bảo): “Các người hãy ăn và uống thỏa thích bởi những việc (ngoan đạo và thiện tốt) mà các người đã làm!”
44. Thật vậy, TA ban thưởng cho những người làm điều tốt như thế đó.
45. Vào Ngày đó, thật khôn khổ cho những kẻ phủ nhận!
46. (Hỡi những kẻ vô đức tin), các người cứ ăn uống và cứ tận hưởng (cuộc sống thế gian) trong chốc lát; các người thực sự là những kẻ tội lỗi.
47. Vào Ngày đó, thật khôn khổ cho những kẻ phủ nhận!
48. Khi có lời báo chúng, “Các người hãy cúi mình (lễ nguyện Salah)!” thì chúng không cúi mình.
49. Vào Ngày đó, thật khôn khổ cho những kẻ phủ nhận!
50. Vậy thì chúng sẽ tin vào lời nói nào sau (Qur'an) đây?!

78 - An-Naba' (*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. (Những kẻ đa thần), chúng hỏi nhau về điều gì?
2. Về các nguồn tin vĩ đại.
3. Các nguồn tin mà chúng tranh cãi nhau.
4. Không, chúng sẽ biết.
5. Không, rồi đây chúng thực sự sẽ biết.
6. Chẳng phải TA đã làm cho mặt đất trải rộng (như một tấm thảm)?
7. Và những quả núi như những cái trụ (giữ vững mặt đất)?
8. TA đã tạo các người thành từng cặp (nam và nữ).
9. TA đã làm giấc ngủ của các người thành (một phương tiện) nghỉ ngơi.
10. TA đã tạo ra màn đêm thành y phục (che đậy phần kín của các người).
11. TA đã tạo ra ban ngày để các người tìm kế sinh nhai.
12. TA đã dựng phía trên các người bảy tầng trời kiên cố, vững chắc.
13. TA đã tạo ra một chiếc đèn sáng chói (mặt trời).
14. TA đã ban xuống từ những đám mây chứa nước các cơn mưa.
15. Để TA làm mọc ra các loại hạt và cây cối.
16. Và những khu vườn xanh tươi và đa dạng.
17. Thật vậy, Ngày Phân Loại đã được ấn định.

(*) An-Naba' (Các Nguồn Tin).

18. Ngày mà tiếng còi sẽ được thổi lên và các người sẽ lũ lượt kéo đến từng đoàn.
19. (Ngày mà) bầu trời sẽ mở ra và sẽ trở thành những cánh cổng.
20. (Ngày mà) những ngọn núi bị dời đi và trở thành một ảo ảnh.
21. Thật vậy, Hỏa Ngục là một nơi phục kích.
22. (Nó là) một nơi trở về cho những kẻ tội lỗi và sai quấy.
23. (Những kẻ tội lỗi) sẽ ở trong đó mãi mãi.
24. Trong Hỏa Ngục, chúng sẽ không tìm thấy sự mát lạnh cũng như không tìm thấy thức uống dễ chịu nào.
25. Ngoại trừ loại nước cực sôi và chất mù tanh hôi (từ các vết thương).
26. Một khoản đền bù xứng đáng (cho những việc làm của chúng).
27. Quả thật, chúng đã không quan tâm đến việc (chúng sẽ phải đổi mặt với) việc phán xét.
28. Chúng đã phủ nhận các Lời Mặc Khải của TA một cách hoàn toàn.
29. Nhưng tất cả mọi điều đã được TA cho ghi vào quyển sổ.
30. Vì vậy, các người (hỡi những kẻ tội lỗi) hãy nếm (thành quả việc làm của các người), và TA sẽ không thêm gì cho các người ngoại trừ hình phạt.
31. Những người ngoan đạo chắc chắn sẽ thành đạt.
32. (Họ sẽ được ban cho) những ngôi vườn tươi xanh và các vườn nho.
33. (Họ sẽ) có những nàng trinh nữ với bộ ngực đầy đặn cùng trang lứa (làm bạn đời).
34. (Họ sẽ được phục vụ với) chiếc cốc đầy (rượu).
35. Nơi đó, họ sẽ không còn nghe thấy lời sàm bậy và dối trá.

36. Đó là một đèn đáp từ Thượng Đế của người (Thiên Sứ Muhammad), một món quà hào phóng.
37. Không ai dám thốt ra lời nào trừ phi Thượng Đế của trời đất và vạn vật, Đấng Nhân Từ cho phép.
38. Ngày mà Ruh (Đại Thiên thần Jibril) và các Thiên Thần khác đứng thành hàng ngũ chỉnh tề. Không một ai được nói ngoại trừ Đấng Nhân Từ cho phép, và y chỉ nói sự thật.
39. Đó là Ngày của sự thật. Vì vậy, người nào muốn thì hãy chọn lấy một nơi trở về với Thượng Đế của y.
40. Quả Thật, TA đã cảnh báo các người về một sự trừng phạt gần kề; Ngày mà một người sẽ thấy điều mà y đã gọi đi trước, và kẻ vô đức tin sẽ nói: “Ôi, ước gì mình là cát bụi!”

79 - An-Nazi'at^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi các Thiên Thần giạt mạnh linh hồn của những kẻ vô đức tin.
2. Thề bởi các Thiên Thần rút nhẹ linh hồn của những người có đức tin.
3. Thề bởi các Thiên Thần lướt đi như bơi (từ trên trời xuống đất theo lệnh của Allah).
4. Thề bởi các Thiên Thần luôn nhanh nhẹn và tiên phong (trong việc thực thi mệnh lệnh của Allah).
5. Thề bởi các Thiên Thần thực thi các lệnh truyền.
6. Vào Ngày mà tiếng còi Rajifah được thổi.
7. Tiếp theo là tiếng còi Radifah.
8. Vào Ngày đó, các con tim sẽ đập mạnh.
9. Những cặp mắt sẽ sợ hãi.
10. (Những kẻ không tin) thường bảo: “Chúng ta sẽ thực sự được trở lại trạng thái (cuộc sống) trước đây (của chúng ta) ư?”
11. “Ngay cả khi chúng ta đã là những khúc xương rã mục ư?”
12. Chúng nói: “Nếu vậy thì đó sẽ là một sự trở lại mất mát và thua thiệt!”
13. Quả thật, (lệnh tập trung rất đơn giản), nó chỉ là một tiếng còi hụ duy nhất.
14. Lập tức mọi sự sống sẽ nổi lên trên mặt đất.
15. Người (Thiên Sứ Muhammad) đã nghe câu chuyện về Musa chưa?

(*) Các Thiên Thần Giạt Mạnh Linh Hồn Của Những Kẻ Vô Đức Tin

16. Lúc Thượng Đế của Y gọi Y nơi thung lũng thiêng liêng của ngọn núi Tuwa.
17. (Ngài phán bảo Y): “Ngươi hãy đi gặp Pha-ra-ông. Hấn quả thật đã quá mức tội lỗi.”
18. “Ngươi hãy nói với hấn: Ngài có muốn được tẩy sạch tội lỗi không?”
19. “Tôi sẽ hướng dẫn ngài đến với Thượng Đế của ngài mong rằng ngài sẽ biết kính sợ.”
20. (Sau đó) Musa đã cho (Pha-ra-ông) xem một phép lạ vĩ đại.
21. Tuy nhiên, (Pha-ra-ông) đã phủ nhận và không theo.
22. Rồi hấn quay mặt bỏ đi và cố tìm cách chống lại.
23. Rồi hấn đã triệu tập dân chúng và tuyên bố.
24. Hấn nói: “Ta chính là Thượng Đế tối cao của các ngươi.”
25. Vì vậy, Allah đã trừng phạt hấn với hình phạt của Đòi Sau và đòi này.
26. Quả thật, trong câu chuyện đó là một bài học cho ai biết kính sợ (Allah).
27. Việc tạo các ngươi khó hay việc TA đã dựng bầu trời khó hơn?
28. Ngài (Allah) đã nhắc (bầu trời) lên cao và cân đối nó.
29. Ngài đã làm cho ban đêm của nó trở thành tối và làm cho nó sáng trở lại vào ban mai.
30. Sau đó, Ngài đã trải rộng mặt đất bằng phẳng.
31. Từ đất, Ngài đã cho nước phún ra và làm mọc ra những đồng cỏ.
32. Và những quả núi, Ngài đã đặt chúng vững chắc.
33. (Tất cả) đều là nguồn lợi cho các ngươi và gia súc của các ngươi.
34. Nhưng khi đại họa xảy đến.
35. Đó là Ngày mà con người sẽ nhớ lại tất cả những gì mình đã làm (trên thế gian).

36. (Vào Ngày đó), Hỏa Ngục sẽ được phơi bày cho nhìn thấy.
37. Đối với ai vượt quá giới hạn (của Allah).
38. Và yêu thích đời sống trần tục này.
39. Chắc chắn Hỏa Ngục sẽ là nơi trú ngụ.
40. Đối với người kính sợ Thượng Đế của y và luôn ngăn cản bản thân tránh những dục vọng thấp hèn.
41. Chắc chắn Thiên Đàng sẽ là chỗ ở.
42. (Những kẻ phủ nhận Sự Phục Sinh), chúng thường hỏi Người (Thiên Sứ Muhammad) về giờ khắc đó khi nào sẽ xảy đến.
43. Người chẳng cần lo ngại gì để nói về điều đó (bởi Người không hề biết).
44. Chỉ Thượng Đế của Người mới thực sự biết thời hạn của nó.
45. Quả thật, Người chỉ là một người cảnh báo cho những ai có lòng kính sợ.
46. Vào Ngày chúng nhìn thấy nó, chúng sẽ cảm thấy như thể chúng đã ở lại trần gian chỉ trong một buổi chiều hoặc chỉ trong một buổi sáng!

80 - 'Abasa^(*)*Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung*

1. Y (Muhammad) cau mày và quay mặt sang phía khác.
2. Do một người mù đã đến gặp Y.
3. (Này Muhammad), Người biết điều gì chẳng? Biết đâu người đàn ông (mù) đó sẽ được tẩy sạch.
4. Hoặc được nhắc nhở và điều nhắc nhở đó mang lại điều hữu ích cho y.
5. Đối với kẻ tự cho là mình giàu có và đầy đủ.
6. Người lại ân cần với hắn.
7. Và Người phải chịu trách nhiệm gì nếu người mù đó không được tẩy sạch.
8. Còn đối với ai hỏi hà chạy đến Người.
9. Vì thực sự kính sợ (Allah).
10. Người lại lơ là và thờ ơ với y.
11. Không, đây thực sự là một lời cảnh tỉnh.
12. Vì vậy, ai muốn thì hãy nhớ lấy.
13. Những điều trong các tờ Kinh cao quý.
14. Uyên thâm, tinh khiết.
15. Do bàn tay của các vị Thiên Thần
16. Vinh dự và đạo đức (ghi chép).
17. Thật vậy, con người đáng muôn chết, sao y lại dám phủ nhận Ngài (Allah)?

(*) 'Abasa (Y Cau Mày).

18. Từ cái gì y được Ngài tạo ra?
19. Từ một giọt tinh dịch rồi được ấn định hình hài.
20. Rồi, y được mở cho con đường dễ dàng (trong cuộc sống).
21. Rồi Ngài làm cho y chết đi và cho y xuống mộ.
22. Rồi khi muốn, Ngài sẽ làm cho y sống lại.
23. Quả thật, con người không thi hành theo mệnh lệnh của Ngài.
24. Con người hãy nhìn thức ăn của y xem.
25. Quả thật, TA (Allah) đã xối nước xuống dồi dào.
26. Rồi TA đã làm đất nứt thành mảnh.
27. TA làm mọc ra các hạt trong đó.
28. Nho và rau cải xanh tươi.
29. Ô liu và chà là.
30. Và những khu vườn rậm rạp.
31. Và trái quả và cây cỏ.
32. Một nguồn lương thực cho các người và gia súc của các người.
33. Nhưng khi tiếng còi hụ chất chứa xảy đến.
34. Đó là Ngày mà mỗi người sẽ chạy bỏ anh em của mình.
35. Bỏ mẹ bỏ cha.
36. Bỏ vợ và con cái.
37. Vào Ngày đó, mỗi người quá lo âu cho bản thân mình đến nỗi quên băng đi người khác.
38. Vào Ngày đó, có những gương mặt sẽ sáng rỡ.
39. Tươi cười với những tin vui.
40. Và vào Ngày đó cũng có những gương mặt sẽ bị phủ đầy bụi.
41. Đen đúa và âu sầu.
42. Đó là những kẻ vô đức tin, tội lỗi, xấu xa.

81 - At-Takwir^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Khi mặt trời cuốn xếp lại và mất đi ánh sáng.
2. Khi các vì sao rơi và phân tán.
3. Khi những ngọn núi bị dời đi mất dạng.
4. Khi những con lạc đà cái mang thai bị bỏ bê, không ai trông nom.
5. Khi những con thú hoang được tập hợp lại với nhau.
6. Khi các biển dâng trào đầy những ngọn lửa.
7. Khi các linh hồn được kết đôi (được nhập lại với thể xác).
8. Khi các đứa bé gái bị chôn sống sẽ được tra hỏi:
9. Vì tội gì mà chúng đã bị giết?
10. Khi các tờ sớ (ghi chép các việc làm của mỗi người) được mở ra.
11. Khi bầu trời bị lột trần trụi.
12. Khi Hỏa Ngục được đốt lên cháy rực.
13. Khi Thiên Đàng được mang tới gần.
14. (Lúc đó), mỗi linh hồn sẽ biết rõ mình đã mang theo những gì.
15. TA (Allah) thề bởi các vì sao lặn khuất.
16. Di chuyển nhanh và biến mất.
17. (TA thề) bởi ban đêm khi nó ra đi.
18. (TA thề) bởi bình minh khi nó thở.

(*) At-Takwir (Sự Cuốn Xếp, Thu Gọn).

19. Quả thật, (Qur'an) là lời của một vị Sứ Giả vinh dự (Đại Thiên Thần Jibril).
20. Được Đấng Chủ Nhân của chiếc Ngai vương trên cao ban cho quyền lực và địa vị.
21. Được (các Thiên Thần dưới quyền) tuân theo và được tin cậy.
22. (Quả thật), người bạn của các người (Muhammad) không phải là một kẻ mất trí.
23. Y thực sự đã nhìn thấy Đại Thiên thần Jibril ở chân trời quang đãng.
24. Y không giữ cho riêng mình điều huyền bí nào cả.
25. Và (Qur'an) không phải là lời của Shaytan bị tống khứ.
26. Vậy các người đi đâu?
27. Quả thật, (Qur'an) chỉ là lời nhắc nhở cho muôn loài.
28. Đối với bất cứ ai trong các người muốn đi trên con đường ngay thẳng.
29. Tuy nhiên, những gì các người muốn sẽ không thành trừ phi Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật và chấp thuận.

82 - Al-Infitar^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Khi bầu trời bị phân tách.
2. Khi các vì sao rơi, tán xạ.
3. Khi các biển dâng trào.
4. Khi các ngôi mộ bị quật lên.
5. (Lúc đó), mỗi linh hồn sẽ biết những gì nó đã gọi đi trước và những gì còn bỏ lại.
6. Này hỡi con người! Điều gì đã đánh lừa ngươi về Thượng Đế của ngươi, Đấng vô cùng quảng đại.
7. Đấng đã tạo ra các ngươi, ban cho các ngươi hình thể và cân đối các ngươi.
8. Ngài đã tạo ra các ngươi theo hình thể nào mà Ngài muốn.
9. Nhưng các ngươi đã phủ nhận việc phán xét, thưởng phạt.
10. Quả thật, các ngươi luôn có các (Thiên Thần) canh chừng và theo dõi.
11. Họ là những vị ghi chép đáng tôn kính.
12. Họ biết rõ mọi điều các ngươi làm.
13. Thật vậy, người ngoan đạo chắc chắn sẽ ở trong Thiên Đàng hạnh phúc.
14. Còn những kẻ tội lỗi chắc chắn sẽ bị đày vào Hỏa Ngục.

(*) Al-Infitar (Sự Phân Tách).

15. Chúng sẽ bị đốt trong đó vào Ngày Thường Phạt.
16. Chúng sẽ không bao giờ vắng mặt ở nơi đó.
17. Điều gì cho người biết thế nào là Ngày Thường Phạt?
18. Rồi điều gì cho người biết thế nào là Ngày Thường Phạt?
19. Đó là Ngày mà không một linh hồn nào có thể giúp ích một điều gì cho một linh hồn khác, bởi lẽ vào Ngày đó mọi mệnh lệnh đều thuộc về riêng một mình Allah.

83 - Al-Mutaffifin^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thật khôn thay cho những kẻ gian lận.
2. Những kẻ mà khi nhận của người thì đòi cho đủ.
3. Nhưng khi đong hoặc cân cho người thì lại cân và đong thiếu.
4. Có phải những kẻ đó nghĩ rằng họ sẽ không được phục sinh?
5. Cho một Ngày vĩ đại?
6. Ngày mà nhân loại sẽ đứng trình diện trước Thượng Đế của vũ trụ và vạn vật.
7. Không. Hồ sơ của những kẻ tội lỗi thực sự nằm trong Sijjin.
8. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) có biết Sijjin là gì không?
9. Đó là một quyển sổ ghi chép.
10. Ngày đó sẽ là một thảm họa cho những kẻ phủ nhận (sự thật).
11. Những kẻ đã phủ nhận Ngày Thương Phạt.
12. Không ai phủ nhận Ngày đó ngoại trừ những kẻ tội lỗi vượt quá giới hạn.
13. Khi các Lời Mặc Khải của TA được đọc lên, kẻ phủ nhận nói: “Chỉ là những câu chuyện của thời xa xưa!”.
14. Không! Đúng hơn, trái tim của chúng đã bị chai sạn vì những việc làm xấu xa của chúng.

(*) Al-Mutaffifin (Những Kẻ Gian Lận).

15. Không! Vào Ngày đó, chắc chắn chúng sẽ bị che khuất khỏi Thượng Đế của chúng.
16. Rồi chúng chắc chắn sẽ bị đày vào Hỏa Ngục.
17. Rồi sẽ có lời bảo chúng: “Đây chính là điều mà các người đã thường phủ nhận.”
18. Quả thật, hồ sơ của những người ngoan đạo nằm trong ‘Illi-yin.
19. Người (Thiên Sứ Muhammad) biết gì về ‘Illi-yin?
20. Đó là một quyển sổ ghi chép.
21. Được các Thiên Thần gần kề nơi Allah xác nhận.
22. Thật vậy, những người ngoan đạo và đức hạnh sẽ ở trong Thiên Đàng hạnh phúc.
23. Họ sẽ nghỉ ngơi trên những chiếc ghế dài có lưng tựa, ngắm nhìn xung quanh.
24. Người sẽ nhận ra trên khuôn mặt họ sự rạng rỡ của niềm vui và hạnh phúc.
25. Họ sẽ được cho uống một loại rượu (nguyên chất) tinh khiết được đậy kín.
26. Mùi vị cuối cùng của nó là xạ hương. Vì vậy, hãy để tất cả những người khao khát thi đua cạnh tranh (giành lấy nó).
27. Và nó được pha với một hỗn hợp Tasnim.
28. Được lấy từ ngọn suối chỉ để dành cho những người gần (Allah) nhất uống.
29. Quả thật, những kẻ tội lỗi đã thường cười chê những người có đức tin.
30. Mỗi khi chúng đi ngang qua họ, chúng thường nháy mắt với nhau (thể hiện những cái nhìn chế nhạo).

31. Và khi chúng trở lại với phe của chúng, chúng mang về điều chế giễu và nhạo báng.
32. Và khi nhìn thấy họ, chúng nói với nhau: “Những kẻ này mới chính là những tên lảm lạc!”
33. Nhưng chúng đâu phải là những người được cử phái đến trông chừng họ.
34. Vì vậy, vào Ngày đó, những người có đức tin sẽ cười chê những kẻ vô đức tin trở lại.
35. Họ sẽ nghi ngại trên những chiếc ghế dài có lưng tựa, ngắm nhìn xung quanh.
36. Những kẻ vô đức tin chắc chắn sẽ được đền bù xứng đáng cho những gì mà chúng đã làm!

84 - Al-Inshiqaq^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Khi bầu trời nứt ra (để các Thiên Thần đi xuống).
2. Tuân lệnh Thượng Đế của nó, làm những gì nó phải làm.
3. Khi trái đất được trải rộng.
4. Ném những gì nằm trong nó ra ngoài và trở thành trống rỗng.
5. Tuân lệnh Thượng Đế của nó, làm những gì nó phải làm.
6. Hỡi con người! Người thực sự đang nỗ lực phấn đấu để đến với Thượng Đế của người, và người sẽ gặp Ngài (để Ngài phán xét và thưởng phạt).
7. Vì vậy, đối với ai được trao cho quyền sở từ nơi tay phải của mình.
8. Y sẽ được thanh toán bằng một sự thanh toán đơn giản.
9. Và sẽ trở về với gia đình trong niềm hạnh phúc.
10. Nhưng đối với ai được trao cho quyền sở từ sau lưng của y.
11. Y sẽ kêu gào muốn được chết cho xong.
12. Và sẽ vào ngọn lửa cháy bùng.
13. Thật vậy, y đã từng sống vui vẻ và hạnh phúc giữa những người thân của y.
14. Y đã thường nghĩ rằng y sẽ không bao giờ trở lại (với Allah).
15. Nhưng không; (làm sao mà y sẽ không trở lại)? Quả thật, Thượng Đế của y luôn theo dõi và giám sát y.

(*) Al-Inshiqaq (Sự Vỡ Nứt).

16. Vì vậy, TA (Allah) thề bởi ánh hoàng hôn.
17. Thề bởi ban đêm và những gì nó bao trùm.
18. Thề bởi vàng trắng khi nó tròn đầy đặn.
19. (Rằng) các người chắc chắn sẽ trải qua những chặn đường và giai đoạn.
20. Nhưng chuyện gì khiến chúng (những kẻ vô đức tin) không tin?
21. Khi nghe đọc Qur'an, chúng đã không quỳ lạy phủ phục.
22. Thay vào đó, những kẻ không tin chỉ biết phủ nhận.
23. Allah biết rõ những điều chúng giấu giếm.
24. Vì vậy, Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy báo cho chúng về một sự trừng phạt đau đớn.
25. Ngoại trừ những người có đức tin và hành thiện, họ sẽ được ban thưởng một phần thưởng vô tận.

85 - Al-Buruj^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi bầu trời chứa các chòm sao.
2. Thề bởi Ngày đã hứa.
3. Thề bởi người chứng kiến và điều được chứng kiến.
4. Đám người Ukhdud⁽¹⁾ thật đáng bị nguyên rủa.
5. Lửa (trong đó) được đốt bằng củi.
6. Chúng ngồi xung quanh bên trên nó nhìn ngắm.
7. Chúng chứng kiến những gì chúng đang làm đối với những người có đức tin.
8. Lý do khiến chúng hận thù họ chỉ vì họ có đức tin nơi Allah, Đấng Chí Tôn, Đấng Đáng Ca Ngợi.
9. Ngài là Đấng thống trị trời đất, và Allah là Nhân chứng cho mọi sự việc.
10. Thật vậy, những kẻ đã hành xác những người có đức tin nam và nữ rồi không ăn năn hối cải sẽ bị trừng phạt trong Hỏa Ngục và sẽ bị hình phạt thiêu đốt.
11. Quả thật, những người có đức tin và hành thiện sẽ được ban thưởng các Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy. Đó là một thành tựu vĩ đại.

(*) Al-Buruj (Các Chòm Sao).

(1) Một cái hào lớn do một tên vua vô đức tin dùng để hòa thiêu những người có đức tin nơi Allah.

12. Sự tóm bắt của Thượng Đế của Ngươi chắc chắn rất dữ dội.
13. Thật vậy, chính Ngài là Đấng khởi nguồn (sự tạo hóa) và Ngài là Đấng sẽ lặp lại (nó).
14. Ngài là Đấng Tha Thứ, Đấng tràn đầy tình thương.
15. Ngài là Đấng chủ nhân của chiếc Ngai Vương oai nghiêm và vĩ đại.
16. Ngài làm bất cứ điều gì Ngài muốn.
17. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) đã nghe câu chuyện về các đội quân chưa?
18. Cả câu chuyện của Pha-ra-ông và Thamud?
19. Không. Những kẻ vô đức tin luôn cứ phủ nhận.
20. (Chắc chắn) Allah sẽ tóm lấy chúng từ đằng sau.
21. Không. Nó là Qur'an vĩ đại và thiêng liêng.
22. Trong Al-Lawhu Al-Mahfuzh (Bản Văn Lưu Trữ) trên cao.

86 - At-Tariq^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi bầu trời và khách viếng đêm.
2. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) biết gì về khách viếng đêm?
3. Đó là vì sao xuyên không (với ánh sáng rực rỡ).
4. Mỗi linh hồn thực sự đều có vị (Thiên Thần) trông coi.
5. Vì vậy, hãy để con người quan sát từ những gì y được tạo ra.
6. Quả thật, y đã được tạo ta từ một giọt nước xuất ra.
7. Từ giữa xương sống và xương sườn.
8. Thật vậy, Ngài (Allah) thừa khả năng tái tạo y trở lại.
9. Vào một Ngày mà mọi điều bí mật đều sẽ được đưa ra xét xử.
10. Khi đó con người sẽ bất lực và không có bất kỳ người trợ giúp nào.
11. Thề bởi bầu trời với chu kỳ mưa lặp lại.
12. Thề bởi đất đai nứt ra.
13. Quả thật, (Qur'an) là lời phân biệt (phúc tội, đúng sai).
14. Nó không phải là lời bốn cột vô ích.
15. Quả thật, (những kẻ phủ nhận) đang định một âm mưu và thủ đoạn.
16. Và TA cũng lập một mưu kế.
17. Vì vậy, Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) cứ để mặc những kẻ vô đức tin, hãy tạm tha cho chúng một lúc.

(*) At-Tariq (Khách Viếng Đêm Hoặc Sao Mai).

87 - Al-'Ala^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hãy tôn cao đại danh Thượng Đế của Người, Đấng Tối Cao.
2. Đấng đã tạo hóa và cân đối hình thể.
3. Đấng đã định lượng và hướng dẫn.
4. Đấng đã làm mọc ra đồng cỏ (xanh tươi).
5. Sau đó, Ngài làm cho nó thành cộng rạ khô.
6. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) TA sẽ làm cho Người đọc được (Qur'an) và Người sẽ không bao giờ quên (Nó).
7. Trừ phi Ngài muốn. Quả thật, Ngài biết rõ những gì được tiết lộ và những gì được che giấu.
8. TA sẽ tạo sự dễ dàng và thuận lợi cho Người (Thiên Sứ Muhammad trong việc làm hài lòng TA).
9. Vì vậy, Người hãy nhắc nhở nếu lời nhắc nhở có lợi.
10. Người nào kính sợ (Allah) sẽ được nhắc nhở.
11. Nhưng kẻ khốn khổ sẽ tránh xa (Qur'an).
12. Đó là kẻ sẽ vào Lửa Lớn (của Hỏa Ngục).
13. Trong đó, y sẽ không chết và cũng không thể sống.
14. Chắc chắn sẽ thành công đối với ai thanh lọc bản thân (khỏi tội lỗi),
15. Và tụng niệm đại danh của Thượng Đế và chu đáo dâng lễ nguyện Salah.
16. Không. Các người thường yêu thích cuộc sống trần gian này.
17. Trong khi cuộc sống Đời Sau tốt hơn và mãi mãi trường tồn.
18. Điều này thực sự có ghi trong các tờ Kinh trước đây.
19. Các tờ Kinh của Ibrahim và Musa.

(*) Al-'Ala (Đấng Tối Cao).

88 - Al-Ghashiyah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Người (Thiên Sứ Muhammad) có nghe câu chuyện về biển có tràn ngập chưa?
2. Vào Ngày đó, có những gương mặt sẽ âm đạm vì sợ hãi.
3. Mệt mỏi và kiệt sức.
4. Chúng sẽ vào trong Hỏa Ngục cháy bùng.
5. Chúng sẽ được cho uống từ một ngọn suối nước sôi.
6. Chúng sẽ không có bất cứ loại thức ăn nào ngoại trừ một loại cây đắng đầy gai góc.
7. Không dinh dưỡng cũng chẳng làm vui đi con đỏi.
8. Vào Ngày đó, có những gương mặt sẽ rạn vỡ hân hoan.
9. Hải lòng với sự nỗ lực và phấn đấu của họ.
10. (Họ sẽ ở) trong một ngôi vườn trên cao.
11. Trong đó, họ sẽ không còn nghe thấy lời sàm bậy.
12. Trong đó, có suối chảy.
13. Trong đó, có các bệ ngồi cao.
14. Với các cốc thức uống được dọn sẵn.
15. Với những chiếc gối tựa được sắp thành hàng.
16. Có thảm trải xung quanh.

(*) Al-Ghashiyah (Biển Có Tràn Ngập).

17. (Những kẻ vô đức tin) không nhìn thấy những con lạc đà được tạo ra như thế nào ư?
18. (Chúng không nhìn thấy) bầu trời được nhắc lên cao như thế nào sao?
19. (Chúng không nhìn thấy) các quả núi được dựng đứng vững chắc và kiên cố ra sao ư?
20. (Chúng không nhìn thấy) trái đất được trải rộng như thế nào sao?
21. Vì vậy, Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nhắc nhở (chúng), quả thật, Người chỉ là một người nhắc nhở.
22. Người không phải là người kiểm soát chúng.
23. Nhưng nếu ai quay lưng và vô đức tin.
24. Allah sẽ trừng phạt y bằng một hình phạt lớn nhất.
25. Chúng chắc chắn sẽ quay về gặp TA.
26. Rồi TA có nhiệm vụ tính sổ chúng.

89 - Al-Fajr^(*)*Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung*

1. Thẻ bởi rạng đông.
2. Thẻ bởi mười đêm (đầu tiên của tháng Zdul-Hijjah).
3. Thẻ bởi sự chẵn và lẻ (của các sự vật).
4. Thẻ bởi sự chẵn và lẻ (của các sự vật).
5. Chẳng lẽ đó không phải là một bằng chứng cho những người hiểu biết trong các sự việc đó ư?
6. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) không thấy Thượng Đế của Ngươi đã đối xử thế nào với đám dân ‘Ad sao?
7. (Một dân tộc của thị trấn) Iram có nhiều trụ cột cao.
8. Nơi mà không có nơi nào được tạo ra giống như nó cả.
9. Người dân Thamud thì lại đục đá làm nhà trong thung lũng.
10. Và Pha-ra-ông, chủ nhân của các trụ cột.
11. Chúng đã hành động thái quá và tàn bạo trong xứ sở.
12. Chúng đã làm nhiều tội lỗi trong xứ.
13. Vì vậy, Thượng Đế của Ngươi đã giáng xuống chúng những hình phạt.
14. Quả thật, Thượng Đế của Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) luôn theo dõi và quan sát.
15. Quả thật, con người khi được Thượng Đế của y thử thách y với

---

(*) Al-Fajr (Rạng Đông).

danh dự và ân huệ thì y nói: Thượng Đế của tôi đã ban cho tôi niềm vinh dự.

16. Nhưng khi y bị thử thách với việc thu hẹp bổng lộc thì y lại bảo: Thượng Đế của tôi đã hạ nhục tôi.
17. Không. Thật ra các người không yêu quý trẻ mồ côi.
18. Các người cũng chẳng khuyến khích nhau nuôi ăn người túng thiếu.
19. Các người tham lam nuốt chửng tài sản thừa kế.
20. Các người chỉ biết yêu thích tài sản và của cải một cách quá mức.
21. Không. Khi trái đất bị nghiền nát thành bụi.
22. Khi Thượng Đế của Người xuất hiện và các Thiên Thần đứng xếp thành hàng chỉnh tề.
23. Và Ngày đó, Hòa Ngục được mang đến. Ngày đó, con người sẽ thức tỉnh nhưng sự thức tỉnh đó chỉ là vô ích.
24. Lúc đó, y sẽ than: Ước gì mình đã gởi đi cho cuộc sống này của mình.
25. Ngày đó, không có ai trừng phạt giống như Ngài trừng phạt.
26. Và không có một ai trối giống như Ngài trối cả.
27. (Allah phán bảo các linh hồn của những người có đức tin): “Này hồi linh hồn thanh thân!”
28. “Hãy trở về với Thượng Đế của người một cách hài lòng và toại nguyện.”
29. “Hãy nhập cùng với những bề tôi đức hạnh của TA.”
30. “Và hãy đi vào Thiên Đàng của TA.”

90 - Al-Balad^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. TA thề bởi vùng đất Al-Haram này.
2. Và Người (Thiên Sứ Muhammad) là một cư dân của vùng đất Al-Haram này.
3. TA thề bởi người cha (của loài người - Adam) và con cháu Y sinh ra.
4. Quả thật, TA đã tạo ra con người để đối mặt với sự cực nhọc và vất vả.
5. Có phải con người nghĩ rằng không ai chế ngự được y?
6. Y nói: “Tôi đã tiêu hao quá nhiều tài sản.”
7. Có phải con người tưởng rằng không ai nhìn thấy y?
8. Chẳng phải TA (Allah) đã không tạo cho y đôi mắt (để nhìn ngắm và quan sát)?
9. Cùng với chiếc lưỡi và đôi môi?
10. (Chẳng phải) TA đã hướng dẫn y hai con đường (chính, tà)?
11. Nhưng y đã không vượt qua được con dốc khó khăn.
12. Người (Thiên Sứ Muhammad) có biết con dốc khó khăn đó là gì không?
13. Đó là giải phóng nô lệ.
14. Hoặc nuôi ăn vào một ngày đói mèm.

(*) Al-Balad (Vùng Đất Al-Haram).

15. Một đứa trẻ mồ côi thân thích.
16. Hoặc một người khó khăn túng thiếu dính bụi đường.
17. Rồi (ngoài những điều này), y còn là một trong những người có đức tin, khuyên nhau nhẫn nhịn, và khuyên nhau về lòng trắc ẩn.
18. Đó sẽ là những người bạn của tay phải.
19. Riêng những kẻ vô đức tin với những lời Mặc Khải của TA thì sẽ là những người bạn của tay trái.
20. Lửa (Hỏa Ngục) sẽ bao trùm lấy chúng.

91 - Ash-Shams^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi mặt trời và khoảng thời gian sau khi nó mọc lên cao.
2. Thề bởi mặt trăng khi nó theo sau (mặt trời đã lặn khuất).
3. Thề bởi ban ngày khi nó hiển thị ánh sáng (của mặt trời).
4. Thề bởi ban đêm khi nó che phủ (mặt trời).
5. Thề bởi bầu trời và Đấng đã dựng nó.
6. Thề bởi trái đất và Đấng đã trải rộng nó.
7. Thề bởi linh hồn và Đấng đã cân đối (hình thể của) nó.
8. Ngài đã làm cho nó có ý thức và cảm nhận được điều ác và điều thiện.
9. Người thanh tẩy nó chắc chắn sẽ thành công.
10. Người làm bẩn nó chắc chắn sẽ thất bại.
11. Trong sự xác xược tự phụ của mình, đám dân Thamud đã phủ nhận chân lý.
12. Khi một nhóm người khốn nạn nhất của chúng đứng dậy.
13. Sứ giả của Allah đã bảo chúng: “Đây là con lạc đà cái của Allah, các người hãy để cho nó uống nước.”
14. Nhưng chúng bác bỏ lời nói của Y và đã ra sức làm hại con lạc đà. Vì vậy, Thượng Đế của chúng đã phần nộ, Ngài đã trừng phạt và san bằng chúng vì tội lỗi của chúng.
15. Và Ngài không sợ hậu quả (của việc trừng phạt đó).

(*) Ash-Shams (Mặt Trời).

92 - Al-Layl^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi ban đêm khi nó bao phủ.
2. Thề bởi ban ngày khi nó sáng tỏ.
3. Thề bởi Đấng đã tạo ra nam và nữ, (đực và cái).
4. Quả thật, nỗ lực của các người rất đa dạng.
5. Vì vậy, đối với ai cho (của cải, tài sản vào con đường của Allah) và kính sợ (Ngài).
6. Và luôn tin vào điều thiện tốt.
7. TA (Allah) sẽ tạo sự thuận lợi và dễ dàng cho y.
8. Còn đối với ai keo kiệt và cho mình giàu có.
9. Và phủ nhận điều tốt.
10. TA sẽ khiến y luôn được thuận lợi để đến với sự gian khổ.
11. Tài sản, của cải của y chẳng giúp ích được gì cho y khi y bị hủy diệt.
12. Quả thật, việc hướng dẫn là nhiệm vụ của TA.
13. Và quả thật, Đời Sau và đời sống trần gian đều là của TA.
14. Vì vậy, TA cảnh báo các người về ngọn lửa cháy dữ dội.
15. Không ai bị thiêu đốt trong đó ngoại trừ những kẻ bất hạnh.
16. (Đó là) những kẻ đã phủ nhận và quay lưng.

(*) Al-Layl (Ban Đêm).

17. Và người ngoan đạo (sợ Allah) sẽ được ở xa nó (Hỏa Ngục).
18. Đó là người đã dùng của cải của y để tẩy sạch (bản thân).
19. Y không mong được trả ơn khi y làm điều thiện cho người.
20. Y chỉ mong sự hài lòng của Thượng Đế của y, Đấng Tối Cao.
21. (Rồi đây) chắc chắn y sẽ được hài lòng và toại nguyện (về những gì Allah sẽ ban cho ở Đời Sau).

93 - Adh-Dhuha^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thẻ bởi khoảng thời gian sau khi mặt trời đã mọc cao một sào.
2. Thẻ bởi ban đêm khi nó bao phủ (mọi vật một cách yên bình).
3. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Thượng Đế của Ngươi không bỏ rơi Ngươi cũng chẳng ghét Ngươi.
4. Cuộc sống Đời Sau chắc chắn sẽ tốt hơn cho Ngươi so với cuộc đời này.
5. Thượng Đế của Ngươi chắc chắn sẽ ban cho Ngươi điều mà Ngươi sẽ hài lòng.
6. Chẳng phải Ngài thấy Ngươi mồ côi nên đã ban cho Ngươi một chỗ nương tựa?
7. Chẳng phải Ngài thấy Ngươi lầm lạc nên đã hướng dẫn Ngươi?
8. Chẳng phải Ngài thấy Ngươi nghèo nên đã ban cho Ngươi sự giàu có.
9. Vì vậy, đối với trẻ mồ côi Ngươi chớ dùng bạc đãi.
10. Đối với người ăn xin Ngươi cũng đừng đuổi xua.
11. Và đối với ân huệ Thượng Đế của Ngươi, Ngươi hãy công khai tuyên bố.

(*) Adh-Dhuha (Khoảng Thời Gian Sau Khi Mặt Trời Đã Mọc Cao Một Sào).

94 - Ash-Sharh^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Chẳng phải TA (Allah) đã không mở rộng lòng ngực của Ngươi ư?
2. (Chẳng phải) TA đã lấy đi khỏi Ngươi gánh nặng,
3. Đã đè nặng trên lưng Ngươi?
4. (Chẳng phải) TA đã nâng cao danh tiếng của Ngươi?
5. Quả thật, đi cùng với khó khăn là sự dễ dàng.
6. Quả thật, đi cùng với khó khăn là sự dễ dàng.
7. Vì vậy, khi Ngươi đã hoàn thành (nhiệm vụ của mình), Ngươi hãy đứng dậy (cho lễ nguyện Salah).
8. Và Ngươi hãy hướng đến Thượng Đế của Ngươi mà hy vọng và nguyện cầu.

(*) Ash-Sharh (Mở Rộng).

95 - At-Tin^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi cây Sung và cây Ô-liu.
2. Thề bởi ngọn núi Sinai.
3. Thề bởi thành phố an bình này (Makkah).
4. Quả thật, TA (Allah) đã tạo ra con người với một hình thể tốt đẹp nhất.
5. Sau đó, TA sẽ đưa y xuống nơi thấp nhất của mức thấp nhất (vì tội lỗi).
6. Ngoại trừ những người có đức tin và hành thiện, họ sẽ được phần thưởng vô tận.
7. Vậy điều gì khiến người (hỡi con người) phủ nhận việc phán xét và thưởng phạt sau khi (người chứng kiến nhiều dấu hiệu về quyền năng của Allah)?
8. Không phải Allah là Đấng phân định công bằng nhất đó sao?

(*) At-Tin (Cây Sung).

96 - Al-'Alaq^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Hãy đọc! Nhân danh Thượng Đế của Ngươi, Đấng đã tạo.
2. Đấng đã tạo ra con người từ một cục máu.
3. Hãy đọc! Quả thật, Thượng Đế của Ngươi là Đấng Quảng Đại.
4. Đấng đã dạy bằng cây viết.
5. Đấng đã dạy con người điều y không biết.
6. Không! Quả thật, con người thường vượt quá giới hạn.
7. Vì y tự thấy mình giàu có và đầy đủ.
8. Chắc chắn y sẽ quay về với Thượng Đế của y.
9. Ngươi có thấy kẻ (Abu Jahal) đã ngăn cản
10. Người bè tôi (Muhammad) dâng lễ nguyện Salah không?
11. Ngươi thấy hấn là kẻ được hướng dẫn ư?
12. Hoặc hấn là kẻ khuyên bảo người khác sợ (Allah) chẳng?
13. Ngươi có thấy hấn là kẻ đã phủ nhận và quay lưng với sự thật không?
14. Có phải hấn tưởng rằng Allah không nhìn thấy hấn chẳng?
15. Không! Nếu hấn không chịu dừng lại (hành động phá rối), chắc chắn TA sẽ nắm lấy chùm tóc trên trán của hấn.
16. Một chùm tóc dôi trá và tội lỗi.
17. Vì vậy, hãy để mặc hấn kêu gọi bè lũ của hấn.
18. TA sẽ gọi các cảnh vệ Hỏa Ngục.
19. Không! Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) đừng nghe theo hấn, hãy cúi đầu quỳ lạy (Allah) và hãy đến gần (Ngài)!

(*) Al-'Alaq (Cục máu).

97 - Al-Qadar^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Quả thật, TA (Allah) đã ban (Qur'an) xuống vào một Đêm Định Mệnh.
2. Người (Thiên Sứ Muhammad) biết Đêm Định Mệnh là gì không?
3. Đêm Định Mệnh tốt hơn cả một ngàn tháng.
4. Trong đêm đó, dưới sự cho phép của Thượng Đế, các Thiên Thần và Ruh (Đại Thiên thần Jibril) xuống trần mang theo Quyết định của Ngài về tất cả mọi vấn đề.
5. (Trong đêm đó), sự bằng an kéo dài cho đến hừng đông.

(*) Al-Qadr (Đêm Định Mệnh).

98 - Al-Baiyinah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Những kẻ không tin thuộc dân Kinh Sách và những kẻ thờ đa thần sẽ không chịu từ bỏ (tín ngưỡng của chúng) cho đến khi có bằng chứng rõ ràng đến với chúng.
2. (Và một bằng chứng rõ ràng đã đến với chúng, đó là) một Sứ Giả do Allah phái đến đọc các tờ Kinh trong sạch (Qur'an).
3. Trong đó chứa đựng các sắc chỉ chính trực.
4. Những kẻ được ban cho Kinh Sách đã không chia rẽ nhau cho tới sau khi có bằng chứng rõ ràng đến với chúng.
5. Chúng chỉ được lệnh phải thờ phượng một mình Allah, phải toàn tâm và tuyệt đối hết lòng thần phục Ngài, phải dâng lễ nguyện Salah và đóng Zakah. Và đó là một tôn giáo chính thống.
6. Quả thật, những kẻ không tin thuộc dân Kinh Sách và những kẻ đa thần sẽ bị đày vào Hỏa Ngục, họ sẽ ở trong đó đời đời. Họ là những sinh vật xấu xa và tội tệt nhất.
7. Riêng những người có đức tin và hành thiện, họ thực sự là những sinh vật tốt đẹp nhất.
8. Phần thưởng của họ ở nơi Thượng Đế của họ là những Ngôi Vườn Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy. Họ sẽ sống trong đó vĩnh viễn. Allah sẽ hài lòng về họ và họ sẽ toại nguyện về những gì mà Ngài ban cho. Đó là (phần thưởng xứng đáng) cho những ai kính sợ Thượng Đế của họ.

(*) Al-Baiyinah (Bằng Chứng Rõ Ràng).

99 - Az-Zalzalah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Khi trái đất rung chuyển mạnh bởi trận động đất (cuối cùng) của nó.
2. Và trái đất sẽ trút bỏ mọi gánh nặng của nó ra ngoài.
3. (Lúc đó), con người sẽ nói: Có chuyện gì xảy ra với (trái đất) vậy?
4. Vào Ngày đó, (trái đất) sẽ nói hết về mọi sự việc xảy ra trên lưng nó.
5. Bởi Thượng Đế của Người (Thiên Sứ Muhammad) đã mặc khải cho nó (và ra lệnh cho nó làm điều đó).
6. Vào Ngày đó, con người sẽ đi ra và phân thành từng đoàn đến để chứng kiến các việc làm của họ.
7. Vì vậy, bất cứ ai hành thiện dù việc thiện đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó.
8. Và bất cứ ai làm việc xấu dù việc xấu đó chỉ nhỏ bằng hạt bụi, y cũng sẽ thấy nó.

(*) Az-Zalzalah (Động Đất).

100 - Al-'Adiyat^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi những con chiến mã hùng hậu ra trận.
2. Vói những móng chân bắn ra tia lửa.
3. Tấn công vào lúc bình minh.
4. Làm tung bụi mịt mù.
5. Đồng loạt xông thẳng vào lòng quân địch.
6. Thật vậy, đối với Thượng Đế của mình, con người thường vô ơn.
7. Chính y sẽ làm chứng cho điều đó.
8. Quả thật, y quá đỗi yêu thích tiền tài và của cải.
9. Y không biết rồi đây những gì nằm trong mộ đều bị quật lên ư?
10. Và những bí mật trong lòng đều được phơi bày?
11. Quả thật, vào Ngày đó, Thượng Đế của họ thông toàn mọi điều.

(*) Al-'Adiyat (Những Con Chiến Mã).

101 - Al-Qari'ah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Al-Qari'ah!
2. Al-Qari'ah là gì vậy?
3. Người (Thiên Sứ Muhammad) có biết Al-Qari'ah là gì không?
4. Đó là Ngày mà con người sẽ giống như những con bướm bay tán loạn.
5. Và những ngọn núi sẽ giống như những sợi lông cừu nhẹ nhàng bay đi.
6. Vì vậy, đối với ai mà chiếc cân (chứa việc thiện) của y nặng.
7. Y sẽ có được một đời sống hài lòng và toại nguyện (nơi Thiên Đàng).
8. Còn đối với ai mà chiếc cân (chứa việc thiện) của y nhẹ.
9. Chỗ ở của y sẽ là Hawiyah.
10. Người (Thiên Sứ Muhammad) biết Hawiyah là gì không?
11. (Đó là) ngọn lửa cháy dữ dội.

(*) Al-Qari'ah (Sự Kinh Hoàng Khiếp Vía).

102 - At-Takathur^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Sự khao khát đạt được nhiều của cải và con cái khiến các người (hỡi con người) bận rộn (đến mức quên Allah).
2. (Các người cứ bận rộn như thế) cho tới khi các người ghé thăm các nghĩa địa.
3. Không! Nhất định các người sẽ biết.
4. Không! Rồi đây, chắc chắn các người sẽ biết.
5. Không! Phải chi các người biết với một sự hiểu biết kiên định (thì chắc chắn các người đã không quá bận rộn với của cải và con cái).
6. Chắc chắn các người sẽ nhìn thấy Hỏa Ngục.
7. Rồi đây, chắc chắn các người sẽ tận mắt nhìn thấy nó một cách chắc chắn.
8. Rồi đây, vào Ngày đó, chắc chắn các người sẽ bị tra hỏi về những lạc thú (mà các người đã tận hưởng).

(*) At-Takathur (Nhiều Tiền Của Và Con Cái).

103 - Al-'Asr^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thề bởi thời gian.
2. Quả thật, con người chắc chắn sẽ ở trong tình trạng thua thiệt.
3. Trừ những ai có đức tin và hành thiện, khuyên bảo nhau điều chân lý và khuyên bảo nhau kiên nhẫn.

(*) Al-'Asr (Thời Gian).

104 - Al-Humazah^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Thật tai hại cho kẻ vu khống và nói xấu người khác.
2. Kẻ chỉ biết tích lũy tiền bạc và đếm đi đếm lại.
3. Y tưởng rằng tiền bạc và của cải sẽ làm cho y sống mãi.
4. Không! Chắc chắn y sẽ bị ném vào Hutamah.
5. Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) biết Hutamah là gì không?
6. Đó là lửa của Allah, được đốt cháy lên.
7. Nó sẽ bốc lên tận các quả tim.
8. Quả thật, nó sẽ bao vây chúng.
9. Bên trong các cột lửa cháy tỏa rộng.

(*) Al-Humazah (Kẻ Vu Khống).

105 - Al-Fil^(*)*Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung*

1. (Này hỡi Muhammad!) Người đã không thấy cách Thượng Đế của Người đối xử với đoàn quân cưỡi voi ư?
2. Chẳng phải Ngài đã phá hỏng kế hoạch của bọn chúng?
3. Chẳng phải Ngài đã gửi đàn chim bay đến thành từng đoàn để tiêu diệt chúng?
4. (Đàn chim) đã ném chúng với những viên đá Sijjil.
5. Làm chúng chết la liệt như những cọng rạ khô sau mùa gặt hái.

(*) Al-Fil (Con Voi).

106 - Quraish^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Để bảo vệ bộ tộc Quraish được yên bình.
2. TA (Allah) đã làm bằng an cho họ trong chuyến đi vào mùa đông và chuyến đi vào mùa hè.
3. Vì vậy, họ phải thờ phượng Thượng Đế của Ngôi Đền thiêng này.
4. Đấng đã cho họ ăn khi họ đói và ban cho họ sự bình yên khỏi điều sợ hãi.

(*) Quraish (Bộ Tộc Quraish).

107 - Al-Ma'un^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Người có thấy kẻ phủ nhận Ngày Phán Xét và Thượng Phạt không?
2. Vì đó là kẻ xua đuổi trẻ mồ côi.
3. Hắn cũng không thúc giục việc nuôi ăn người túng thiếu.
4. Thật khốn thay cho những người dâng lễ nguyện Salah.
5. (Đó là) những kẻ lơ là, xao lãng trong việc dâng lễ nguyện của mình.
6. Những kẻ chỉ muốn phô trương cho người khác nhìn thấy.
7. Và chúng thường từ chối giúp đỡ những vật dụng cần thiết (cho người láng giềng).

(*) Al-Ma'un (Những Vật Dụng Cần Thiết).

108 - Al-Kawthar^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Quả thật, TA (Allah) đã ban cho Ngươi (Thiên Sứ Muhammad) sông Kawthar (nơi Thiên Đàng).
2. Vì vậy, Ngươi hãy hướng về Thượng Đế của Ngươi mà dâng lễ nguyện Salah và giết tế.
3. Quả thật, chỉ kẻ thù của Ngươi mới thực sự bị cắt đứt hết mọi hy vọng.

(*) Al-Kawthar (Sông Kawthar).

109 - Al-Kafirun^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. (Hỡi Thiên Sứ Muhammad!) Ngươi hãy nói: “Này hỡi những kẻ vô đức tin!”
2. “Ta không thờ những thần linh (bực tượng) mà các người thờ phượng.”
3. “Và các người cũng không thờ phượng Đấng mà Ta thờ phượng.”
4. “Và Ta chưa bao giờ là người thờ phượng những gì mà các người đã tôn thờ.”
5. “Và các người sẽ không thờ phượng Đấng mà Ta đang thờ phượng.”
6. “Các người có tôn giáo của các người và Ta có tôn giáo của Ta.”

(*) Al-Kafirun (Những Kẻ Vô Đức Tin).

110 - An-Nasr^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Khi Allah ban cho thắng lợi (và Người) chinh phục được (Makkah).
2. Người sẽ thấy thiên hạ từng đoàn, từng đoàn gia nhập tôn giáo của Allah.
3. (Lúc đó), Người hãy tán dương Thượng Đế của Người và hãy xin Ngài tha thứ cho Người. Quả thật, Ngài là Đấng Tha Thứ.

(*) An-Nasr (Sự Ban Cho Thắng Lợi).

111 - Al-Masad^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Abu Lahab, hấn và đôi tay của hấn sẽ bị hủy diệt.
2. Của cải, tiền tài và những gì hấn có được sẽ chẳng giúp ích gì cho hấn.
3. Hấn sẽ bị thiêu đốt trong Lửa ngục ngục cháy.
4. Và cả vợ của hấn, kẻ đã vác củi gai (cũng chung số phận với hấn).
5. Cổ của ả ta sẽ bị thắt bởi sợi dây thừng được xe từ xơ.

(*) Al-Masad (Sợi Dây Được Xe Từ Xơ).

112 - Al-Ikhlās^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Ngài là Allah, Đấng Duy Nhất.”
2. “Allah là Đấng Tự Hữu (Ngài không cần ai nhưng tất cả đều cần Ngài).”
3. “Ngài không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra, (mà là Đấng Tạo Hóa).”
4. “Và không có một ai (cái gì) có thể so sánh cùng Ngài.”

(*) Al-Ikhlās (Sự Thành Tâm).

113 - Al-Falaq^(*)*Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung*

1. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Bề tôi cầu xin Thượng Đế của bình minh che chở.
2. “Tránh khỏi những điều xấu mà Ngài đã tạo.”
3. “Tránh khỏi những điều xấu của bóng đêm khi nó bao phủ.”
4. “Tránh khỏi những điều xấu từ những kẻ phù phép vào những chiếc gút thắt.”
5. “Và tránh khỏi sự hãm hại của những kẻ ganh ghét và đố kỵ.”

(*) Al-Falaq (Bình Minh).

114 - An-Nas^(*)

Nhân danh Allah, Đấng Độ Lượng, Đấng Khoan Dung

1. Người (Thiên Sứ Muhammad) hãy nói: “Bề tôi cầu xin Thượng Đế của nhân loại che chở.”
2. “Vị Vua của nhân loại.”
3. “Thượng Đế của nhân loại.”
4. “Tránh khỏi những điều xấu của kẻ thì tào quấy nhiều.”
5. “Kẻ thường thì tào vào lòng của nhân loại.”
6. “Từ loài Jinn và loài người.”

(*) An-Nas (Nhân Loại).

Mục Lục

STT	Tên Chương	Trang
1	Al-Fatihah	1
2	Al-Baqarah	2
3	Ali 'Imran	55
4	An-Nisa'	86
5	Al-Ma-idah	119
6	Al-An'am	145
7	Al-'Araf	173
8	Al-Anfal	203
9	At-Tawbah	216
10	Yunus	238
11	Hud	253
12	Yusuf	269
13	Ar-Ra'd	283
14	Ibrahim	291
15	Al-Hijr	299
16	An-Nahl	307
17	Al-Isra'	323
18	Al-Kahf	338
19	Maryam	352
20	Taha	362
21	Al-Ambiya'	375
22	Al-Hajj	386
23	Al-Mu'minin	397
24	An-Nur	408
25	Al-Furqan	419
26	Ash-Shua'ra'	427
27	An-Naml	442

STT	Tên Chương	Trang
28	Al-Qasas	452
29	Al-'Ankabut	464
30	Ar-Rum	473
31	Luqman	481
32	As-Sajdah	486
33	Al-Ahzab	490
34	Saba'	501
35	Fatir	509
36	Yasin	516
37	As-Saaffat	523
38	Sad	535
39	Az-Zumar	543
40	Ghafir	553
41	Fussilat	564
42	Ash-Shura	571
43	Az-Zukhruf	578
44	Ad-Dukhan	587
45	Al-Jathiyah	591
46	Al-Ahqaf	595
47	Muhammad	600
48	Fath	605
49	Al-Hujurat	610
50	Qaf	613
51	Azd-Zdariyat	617
52	At-Tur	621
53	An-Najm	625
54	Al-Qamar	630

STT	Tên Chương	Trang
55	Ar-Rahman	634
56	Al-Waqi'ah	639
57	Al-Hadid	644
58	Al-Mujadalah	649
59	Al-Hashr	653
60	Al-Mumtahinah	657
61	As-Saff	660
62	Al-Jumu'ah	662
63	Al-Munafiqun	664
64	At-Taghabun	666
65	At-Talaq	669
66	At-Tahrim	672
67	Al-Mulk	674
68	Al-Qalam	678
69	Al-Haqqah	682
70	Al-Ma'arij	686
71	Nuh	689
72	Al-Jinn	692
73	Al-Muzzammil	695
74	Al-Muddaththir	697
75	Al-Qiyamah	701
76	Al-Insan	704
77	Al-Mursalat	707
78	An-Naba'	710
79	An-Nazi'at	713
80	'Abasa	716
81	At-Takwir	718
82	Al-Infitar	720
83	Al-Mutaffifin	722
84	Al-Inshiqaq	725

STT	Tên Chương	Trang
85	Al-Buruj	727
86	At-Tariq	729
87	Al-'Ala	730
88	Al-Ghashiyah	731
89	Al-Fajr	733
90	Al-Balad	735
91	Ash-Shams	737
92	Al-Layl	738
93	Adh-Dhuha	740
94	Ash-Sharh	741
95	At-Tin	742
96	Al-'Alaq	743
97	Al-Qadr	744
98	Al-Baiyinah	745
99	Az-Zalzalah	746
100	Al-'Adiyat	747
101	Al-Qari'ah	748
102	At-Takathur	749
103	Al-'Asr	750
104	Al-Humazah	751
105	Al-Fil	752
106	Quraish	753
107	Al-Ma'un	754
108	Al-Kawthar	755
109	Al-Kafirun	756
110	An-Nasr	757
111	Al-Masad	758
112	Al-Ikhlash	759
113	Al-Falaq	760
114	An-Nas	761

